Veled Európa, de nélküled EU!

Halász József

Az új világtörténelmi korszak paradigmája a Szent Korona

A Szent Korona Értékrend alkalmazásának magyar és nemzetközi jogszabálytervezetei

Szent Korona Értékrend Könyvnyomtatói Alap
2017

Veled Európa, de nélküled EU!

Halász József

Az új világtörténelmi korszak paradigmája a Szent Korona

A Szent Korona Értékrend alkalmazásának magyar és nemzetközi jogszabálytervezetei

© DR. HALÁSZ JÓZSEF

dr. Halász József
6723 Szeged, Szilléri sgt. 49/a
+36/30/616-3894
tatika1945@gmail.com
http://szkertekrend.hu, http://nemzetiegyseg.com/

ISBN 978-963-303-010-4
PRINTED IN HUNGARY

Tartalom:

Előszó …….. 1. oldal

Rövid indoklás a Szabadság Alkotmányához, az Alaptörvényhez és az alaptörvény szintű főtörvényekhez …….. 5. oldal

Magyarország Szabadság Alkotmánya ……. 9. oldal

Magyarország Szabadság Alkotmánya rövid változat ……. 17. oldal

Magyarország Alaptörvénye …….. 19. oldal

„Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény ……. 119. oldal

Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról szóló 2. főtörvény …… 191. oldal

„Magyarország jelképeiről és ünnepeiről” szóló 3. főtörvény …… 231. oldal

Rövid indoklás a Európai Konföderációról szóló szerződéstervezethez 243. oldal

Az Európai Konföderációról szóló szerződéstervezet ……. 247. oldal

Vertragsentwurf des Europäischen Staatenbundes …… 345. oldal

Treaty Project of the European Confederation …… 451. oldal

Előszó

Arisztotelész azt mondta, hogy minden döntési helyzetben három kérdésre adott válasszal jutunk el az Igazságig. Ez a három kérdés a „Miért?”, a „Mit?” és a „Hogyan?”

Napjainkban döntési helyzet elé állította a világot az erkölcsi, gazdasági és társadalmi válság.

Miért kell tennünk ez ellen?

A csillagászok megállapították, hogy eddig soha nem látott erejű napfolt-tevékenység fog az emberiségre köszönteni 2011-12-ben. A maja naptár szerint 2012-ben új világrend kezdődik.
„Elvesztettük erkölcsi tartásunkat. A most következő kényszerű összeomlás, katasztrófa vége **egy történelmi ciklus lezárása**, melynek a végén a mai nagy birodalom a sírba száll! Amint megkezdődik a gazdaság teljes széthullása, ezzel egy időben megkezdődik a nyugati társadalmak egyes szegmenseinek teljes elszegényedése, **a globális háborúk és a teljes katasztrófa.”** – mondta *B. Farell* amerikai közgazdász.
Wolf Klinz, az Európai Parlament krízis hatásaival foglalkozó bizottságának az elnöke a történelmi korszak dicstelen sírba szállását így fogalmazza meg Európára vetítve: „A válság máris jelentős károkat okozott a reálgazdaságban, és számos országot recesszióba döntött, de **az igazi kihívások csak az elkövetkező hónapokban válnak majd láthatóvá. Küszöbön áll a társadalmi válság.**”
Aki a XXI. század elején él, saját sorsán keresztül tapasztalja, hogy (Rákóczi szavaival) **„a szenvedhetetlen iga” tovább nem fokozható mértékben ül nyakunkon a neoliberalizmus törvényszerű hozadékaként.**

Mit kell tennünk azért, hogy a dicstelenül véget érő történelmi korszak ne okozza az Emberiség végzetét?

Einstein azt mondta, hogy „amikor valami elromlik, nem lehet ugyanazzal a gondolkodási móddal kijavítani, ami a romlást okozta, hanem új gondolkodási módot kell keresni”.
Tehát **a végveszélyt hozó paradigmát egy olyan gondolkodási móddal kell felváltani, ami alapjaiban szünteti meg azt az okot, ami a romlást eredményezte.**

A neoliberalizmus követői úgy gondolták, hogy rá tudják kényszeríteni az emberiségre a megbukott rendszer reformját, mert **a szocialista-kommunista hittétel bukásával nincs más választás.**

Csakhogy tévednek! A világtörténelmi korszak váltásához **van az emberiségnek egy olyan paradigmája, amit a Teremtő ránk kegyelmezett Magyar Küldetésként: a Szent Korona Értékrend.**

Nem lehet kétsége efelől senkinek, aki elolvassa az alábbi idézeteket:

„Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. **Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre.** Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak." (*Pió Atya*)
„**A Szent Korona** búvópatakként követte a magyar történelmet, és **amikor szükség volt rá, tiszta forrásként felemelkedett, hogy megmártózhassunk benne.**" (*Bálint Sándor*)
„A Szent Koronával a Teremtő az Istenszülő feladatának egy részét kegyelmezte ránk. Ez a Magyar Küldetés, amit akkor is teljesíteni kell, ha tudunk róla, akkor is, ha nem, akkor is, ha akarjuk, akkor is, ha nem." (*Molnárfy Tibor*)

Tehát az nem lehet kétséges, hogy

az új történelmi korszak paradigmája a Szent Korona.

Hogyan kell a Szent Korona világmegváltó erejét gyakorlattá tenni?

Először az ezeregyszáz év alatt rátapadt hamisságtól kell megtisztítani, amivel a kizsákmányolás jelképévé alázták.
Csak így juthatunk el következő feladatig, amikor a társadalmi együttélés szabályainak (a jogrendszernek) a közszabadság alapjain állva meghatározzuk az alapjait.
Ebben az örök és változtathatatlan értéket magában hordozó tiszta forrásban mártózunk meg, amikor harmadik feladatként mindennapjainkat fogjuk e szerint élni.

Az első feladatot azok a történészek, alkotmányjogászok, Szent Korona kutatók végezték el, akik – felvállalva azt is, hogy őket „pogánynak" nevezzék – szembeszálltak a dogmatizmussal és feltárták a Szent Korona valódi értékét, azt az Isteni eredetű Értékrendet, amely Szakrális Személlyé teszi azt a tárgyat, ami Őt jelképezi.

A második feladat a társadalmi együttélés szabályainak megalapozása, a Teremtő akaratának megfelelően.

Ez a könyv ennek a feladatnak a lenyomata, megmutatva a nemzetközi szerződéstervezettel, hogy a Szent Korona Értékrendje mintát ad az emberiségnek az emberi életre – ahogyan azt *Németh László* mondta.
A harmadik feladatot azok végzik el, akik saját településükön elkezdik megalkotni, majd gyakorlattá tenni a Szent Korona Értékrend helyi törvényét, hogy ebből az „alulról építkező" rendszerből mindannyiunk napjait vezérlő együttélési szabályok legyenek.

Ehhez a munkához kérem mindannyiunkra – Szent László fohászával –

a Magyarok Istenének erőt, megvilágosodást és kitartást adó kegyelmét!

Úgy legyen!

Halász József, a Szent Korona alázatos szolgája

Rövid indoklás

a Szabadság Alkotmányához, az Alaptörvényhez és az alaptörvény szintű főtörvényekhez

A jogrendszer a logika és a jog egységére épül.

1. Logikai indoklás

Az arisztotelészi hármas kérdésre adott válasz:

a./ Miért?
Magyarország szabadságáért – Szabadság alkotmánya

b./ Mit?
A szabadság feltételeinek biztosításával – Alaptörvény

c./ Hogyan?
- A kettős egységű hatalomgyakorlással – 1. főtörvény
- A néphatalom érvényesítésével – 2. főtörvény
- A nemzeti önbecsülés és önazonosságtudat folyamatos életben tartásával – 3. főtörvény

2. Jogi indoklás

A jelenlegi alkotmányos és jogalkalmazási válság megoldását a Történelmi Alkotmány jogfolytonosságának visszaállítása jelenti, és erre, mint alapmintára (paradigmára) épülve kell létrehozni a jogrendszert.
A jog rendszerét rendszerelemek alkotják, amelyek egymással logikai, jogi és tárgykör szerinti kapcsolatban vannak.
A rendszerszemléletnek megfelelően kell a jogrendszer különböző szintjeit nevükben is különbözőképpen jelölni.
Az alapminta által meghatározott gondolkodási mód váltás (paradigmaváltás) néhány következménye:

a./ A törvények (a társadalmi együttélés részletes szabályai) egymással alá-fölérendeltségi viszonyban vannak, ezért „főtörvény” és „résztörvény” a megnevezésük.

b./ A jogszabályok alkotása zárt logikai rendszerben történik, a döntési helyzet kialakulásától a határozathozatalig.
A közérdekű adatok megismerése és az alapján történő döntési helyzet felismerés – ennek következtében jogszabályalkotás kezdeményezése például népszavazás eredményeként – minden ember alapjoga.

c./ Mivel a nemzetközi szerződések a jogrendszer részei, azok hatályba léptetése, vagy megerősítése a jogszabály-alkotási folyamatnak megfelelő.

d./ A magyar nyelv használata kizárólagos minden jogszabály esetén. Amennyiben a jogalkotás folyamatában részt vevők úgy döntenek, a magyar kifejezés mellett zárójelben az idegen kifejezést is alkalmazni lehet.

2.1 **A Szabadság Alkotmánya** a Szent Korona értékrend logikai rendszerének alapja, Magyarország és az egyetemes magyarság szabadságát, annak feltételeit és védelmének eszközeit határozza meg.

2.2 **Az Alaptörvény** azokat az irányelveket tartalmazza, amelyek
a./ a szabadság lelki-, szellemi- és anyagi feltételeit biztosítják és
b./ meghatározzák azokat az eszközöket, amelyek a szabadság és feltételei megvédéséhez szükségesek.

2.3 **„Az államhatalom gyakorlásáról”** szóló, 1. főtörvény a kettős egységű hatalomgyakorlást határozza meg.
A „kettős egységű hatalomgyakorlás” is az új alapminta (Szent Korona értékrend) által kiváltott gondolkodási mód váltás következménye, és azt jelenti, hogy a jogalkotás és a jogalkalmazás, vagyis az irányítás és a végrehajtás egymással örök kapcsolatban álló, ezáltal egymást kiegészítő egység. (Ez az alapja a Szent Korona Önigazgatási rendszerének, amelynek gyenge másolata a „Mátrix elvű” irányítási rendszer.)
Ebből a gondolkodási mód váltásból ered néhány jellemző következmény:

a./ Az állampolgárság több minőséget jelent:
- a Szent Korona tagjai (államalapító és államalkotó nemzetek) minden jogot gyakorolnak, és minden kötelezettséget viselnek,
- a Magyarországon vendégjoggal élők és a Magyarországon tartózkodó idegen állampolgárok nem vehetnek részt az államhatalom gyakorlásában, ezért nem rendelkeznek a választás és választhatóság jogával.

b./ Az államhatalom gyakorlásának első számú letéteményese a közvetlen népakarat, amely az államirányítási és a végrehajtó szervezeteket választja és azok tevékenységét állandó ellenőrzése alatt tartja, gyakorolja a bármikor történő beavatkozás jogát abban az esetben, ha az irányítás vagy a végrehajtás megsérti a Szent Korona értékrendjét.

c./ Az elöljáró (eddigi szóhasználat szerint: közhatalom gyakorló) minden szinten teljes egyszemélyi felelősséggel tartozik tevékenységéért, hivatalát kötött megbízatással gyakorolja, vagyis az őt megválasztók akarata visszahívhatja tisztségéből, és a választók érdekeinek megsértése hazaárulásnak minősül.
Ennek az a feltétele, hogy a közérdekű adatok megismerési joga gyakorlásának feltételeit az elöljárók a Szent Korona minden tagja számára biztosítsák. Amennyiben valamilyen államérdek érvényesítése azt kívánja, hogy egyes adatokat rövid ideig titkosítani kell, az általa érintett tárgykörben a jogalkotás a titkosítás idejére felfüggesztődik.

2.4 **A „Nemzetgyűlési tagok, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról”** szóló 2. főtörvény jellemzője, hogy

a./ egy alapválasztás van, amikor a legfőbb elöljáró testületeket és elöljárókat megválasztják a Szent Korona tagjai,

b./ a választás nem pártrendszerben, hanem a népakarat befolyásolás nélküli megnyilvánulásával történik,

c./ a népakarat közvetlen gyakorlása népszavazással és a jogalkotási, igazgatási és végrehajtási feladatok közvetlen ellenőrzésével, ez alapján döntésbefolyásoló beavatkozással történik, ennek megfelelően a népakarat megnyilvánulásának semmilyen korlátja nincs.

2.5 **A „Magyarország jelképeiről és ünnepekről”** szóló 3. főtörvény

a./ kötelezővé teszi Magyarország jelképeinek használatát minden elöljáróság részére,

b./ lehetővé teszi mindenki számára a Szent Korona jelképeinek használatát,

a nemzeti önbecsülés és önazonosságtudat erősítése céljából.

Magyarország Szabadság Alkotmánya

ELSŐ RÉSZ Az állam szabadsága
MÁSODIK RÉSZ A Szent Korona tagok szabadsága
Harmadik rész A szabadság feltételei
NEGYEDIK RÉSZ A szabadság védelme
ÖTÖDIK RÉSZ Záró rendelkezések

Annak a Küldetésnek a teljesítéseként, amelyben a Teremtő kegyelme a Szent Koronával az Istenszülő feladatának részesévé tette az egyetemes magyarságot,

annak a kötelességnek a teljesítéseként, amellyel a Teremtő az Istenszülő feladata ránk kegyelmezett részének hagyományainkon alapuló visszaállításával bízott meg bennünket, és

annak a felismerésével, hogy az Istenszülő ránk kegyelmezett feladatai teljesítését akadályozó erőszak nemzetünk és az emberiség végveszélyét jelenti,

kinyilvánítjuk, és ez által Alkotmányként törvénybe iktatjuk azon akaratunkat, hogy

Magyarország Szabadság Alkotmányát

életünket, az anyagtalan- és az anyagi élő- és élettelen világgal való kapcsolatainkat örökké és változtathatatlanul meghatározó, alapvető értékrendjeként

jogfolytonosságába visszahelyezzük.

Akaratnyilvánításunkkor

az a hit sugallta tettünket, hogy a Föld, a Levegő, a Víz és a Tűz, mint a négy életfeltétel-meghatározó alapelem, magában foglalja az anyag - Lélek Fénye által vezetett - uralásának és alakításának feltételeit, így ezek tiszteletben tartása minden emberi fejlődés alapja,

az a hit irányította szándékunkat, hogy az anyagtalan- és anyagi világ egységének visszaállítása az emberiség továbbélésének alapfeltétele,

az a hit vezetett bennünket, hogy a szabadság alapja minden anyagtalan-, valamint anyagi élő és élettelen Teremtmény iránti szeretet, valamint őseink emberi társadalmat meghatározó értékeihez való hűség.

Akaratunk és hitünk szerint

Magyarország

a Szent Korona Országa, amely a Boldogasszony örök oltalma alatt él, és szerves egységben létezik az emberiség egészével.

ELSŐ RÉSZ
Az állam szabadsága

1. §

(1) Magyarország örökké szabad.

(2) Az állam szabadsága
a./ a társadalmi együttélés szabályai jogrendszerbe foglalásának és érvényesítésének,
b./ a külkapcsolatok létesítése és felbontása gyakorlásának,
c./ a társadalmi berendezkedés meghatározásának,
d./ a külső és belső védelmi eszközei fejlesztésének és alkalmazásának,
e./ a Szent Korona Önigazgatási Rendszerét követő „Nemzetgyűlési tagok, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról szóló” 2. főtörvényben megvalósuló képviseleti rendszer kialakításának és gyakorlásának
minden más államtól való függetlenségét jelenti.

(3) Az állam szabadsága a Szent Korona tagok együttesen gyakorolt alapjoga, annak egésze, vagy bármely eleme soha, senki által és senki érdekében nem szüntethető meg.

MÁSODIK RÉSZ
A Szent Korona tagok szabadsága

2. §

(1) A kötelezettségek és jogok egységében a Szent Korona minden tagja egy és ugyanazon szabadságot élvez, amely nem szűntethető meg és nem korlátozható.

(2) A Szent Korona tagja:
a./ az államalapító magyar nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint
b./ az államalkotó nemzetek tagjai, ha a Szent Korona Országának területén élnek[1].

(3) Államalkotó nemzet az, amely elfogadva a Szent Korona értékrendjét, kultúrájának helyet talált a Szent Korona Országának területén.

[1] Az államalkotó nemzeteket az Alaptörvény sorolja fel.

(4) Aki nem a Szent Korona tagja, az a Szent Korona Országában vendégként él, teljeskörű kötelezettség terhével és a vendégjog gyakorlásával.

(5) A Szent Korona tagságra méltatlan személyt az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvényben meghatározott esetekben meg kell fosztani Szent Korona tagságától.

(6) A vendég ugyanazon joggal rendelkezik, mint a Szent Korona tagja, kivéve:
a./ nem végezhet olyan tevékenységet, amely a Szent Korona Országának politikai, társadalmi és gazdasági életére befolyással van,
b./ nem vehet részt az ország gazdasági politikájának kidolgozásában és alkalmazásában,
c./ sem maga, sem leszármazottja nem lehet a Szent Korona tulajdonának birtokosa.

Harmadik rész
A szabadság feltételei

3. §

(1) Ami a Szent Korona Országa földjén, földje alatt és földje felett van, a Szent Korona örök és elidegeníthetetlen alkotóeleme, amelyet csak a Szent Korona másik alkotóelemét jelentő Szent Korona tagok birtokolhatnak.

(2) A birtokos jogai azonosak a tulajdonjoggal, kivéve:
a.) Nem semmisítheti meg a birtokot.
b.) Nem változtathatja meg a birtok rendeltetését.
c.) Csak a Szent Korona tagjára ruházhatja át és örökítheti a birtokjogot.

4. §

(1) Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja.

(2) Magyar érték minden olyan – (3) bekezdés szerinti - tevékenység eredménye, amelyet
a./ magyar lelki-, szellemi vagy anyagi tulajdonnal,
b./ Magyarország területén,
c./ a Szent Korona tagja, vagy a Szent Korona vendége, illetve azok közreműködése
hozott létre, illetve szolgáltatott.

(3) Csak olyan tevékenység végezhető, amely
a./ eredménye (termék vagy szolgáltatás),
b./ a tevékenység végzéséhez használt eszközök működése,
c./ a tevékenység végzése során keletkezett hulladék
nem károsítja és/vagy veszélyezteti az ember lelki-, szellemi- és testi egészségét, valamint a természetes környezetet.

NEGYEDIK RÉSZ
A szabadság védelme

5. §

(1) Mindazzal szemben, aki megsérti a Szent Korona értékrendjét, a Szent Korona minden tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.

(2) A Szent Korona értékrendjének megsértését jelenti:
a./ az állam szabadságának,
b./ a Szent Korona tagjai egyéni vagy társadalmi csoportot érintő szabadságának,
c./ a birtoklás szabályának,
d./ a vendégjog szabályainak,
e./ a tevékenység végzésével kapcsolatos szabályok
megsértése, veszélyeztetése és minden erre irányuló magatartás.

ÖTÖDIK RÉSZ
Záró rendelkezések

6. §
Alaptörvény

(1) Magyarország Szabadság Alkotmányának egy történelmi időszakra vonatkozó irányelveit határozza meg az Alaptörvény.

(2) Alaptörvény alkotási alapelvek

a./ Lelki-, szellemi- és anyagi esélyegyenlőség biztosítása a Szent Korona minden tagja számára.

b./ Jogok és kötelezettségek összhangja.

c./ A Krisztust követő istenhívő értékrend szerinti életértékelés (a lélek az irányító, a szellem a közvetítő és az anyag a végrehajtó).

d./ Az önkormányzatiság és ebből eredően a népuralom és a sorsközösség vállalás érvényesítése.

e./ A szerves egységként működő, gondoskodó Magyarország létrehozása, működtetése és védelme.
Ez utóbbin belül kiemelt védelem illeti meg
- a bölcseleti (filozófiai) alapot - kiemelten az ember szabad akarata érvényesülésének védelme az annak esélyegyenlőség-elemeit veszélyeztető eszközökkel - pl. nevelés helyett alkalmazott, lelki traumát okozó lélek- és agymosás, vagy - az életfeltételeket csökkentő tevékenységekkel - az egészségügyi ellátás üzletté alakítása, a közbiztonság kriminális állapotra züllesztése, a következő generációk életét veszélyeztető természetrombolás;
- politikai alapot - kiemelten az önkormányzatiságon alapuló népuralom (demokrácia) és sorsközösség vállalás (szolidaritás) alapértékeinek védelme a választók félrevezetésével megvalósuló, az igazságot annak egy részével helyettesítő demagógiával és megalapozatlan ígéretekkel szemben;
- gazdasági alapot - kiemelten: az ország termelőeszközei tulajdon- és birtokjogának védelme bármilyen önkényuralmi (diktatórikus) megszerzési kísérlettel - pl. az ország „magánosítás” (privatizáció) néven történő kirablásával - szemben; a pénz értékközvetítő szerepétől eltérő működtetésének tiltása; a magyar termékek, termények és szolgáltatások hátrányos megkülönböztetésének (negatív diszkriminációjának) büntetése; a jogszabályok hibás értelmezésével és megvesztegetéssel (korrupcióval) törvénytelen (illegális) gazdasági tevékenységek létrejöttének, a meglévők működésének tilalma.

(3) Az Első Alaptörvényt Magyarország Szabadság Alkotmányának hatályba léptetése napján, az után lépteti hatályba az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlés.

(4) Az Alaptörvényt Nemzetgyűlés módosíthatja.

7. §
Alaptörvény szintű főtörvények

(1) Az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlés lépteti hatályba az alábbi, Alaptörvény szintű főtörvényeket:

a./ „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvényt,

b./ „Nemzetgyűlési tagok, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról szóló” 2. főtörvényt,

c./ „Magyarország jelképekről és ünnepekről” szóló 3. főtörvényt.

(2) Az Alaptörvény szintű főtörvényeket csak Nemzetgyűlés módosíthatja.

8. §
Egyéb jogszabályok

Az Alaptörvény irányelvei alapján az Alaptörvényben meghatásozott, az államhatalmat „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény szerint gyakorló személyek és szervezetek jogosultak jogszabályokat alkotni, módosítani és hatályán kívül helyezni.

9. §
Hatályba léptetés

(1) Magyarország Szabadság Alkotmányát a jogfolytonosságot visszaállító Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlés helyezi hatályba.

(2) Magyarország Szabadság Alkotmánya Isteni eredetű, ezért azt semmilyen hatalom nem módosíthatja, és nem helyezheti hatályon kívül.

Magyarország Szent Korona eszme szerinti Szabadság Alkotmánya

1. §

(1) Magyarország örökké szabad.

2. §

(1) A kötelezettségek és jogok egységében a Szent Korona minden tagja egy és ugyanazon szabadságot élvez, amely nem szűntethető meg és nem korlátozható.

(2) A Szent Korona tagja:
a./ az államalapító magyar nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint
b./ az államalkotó nemzetek tagjai, ha a Szent Korona Országának területén élnek

3. §

(1) Ami a Szent Korona Országa földjén, földje alatt és földje felett van, a Szent Korona örök és elidegeníthetetlen alkotórésze, amelyet csak a Szent Korona másik alkotóeleme, a Szent Korona tagjai birtokolhatnak.

(2) A birtokos jogai azonosak a tulajdonjoggal, kivéve:
a.) Nem semmisítheti meg a birtokot.
b.) Nem változtathatja meg a birtok rendeltetését.
c.) Csak a Szent Korona tagjára ruházhatja át (örökítheti) a birtokjogot.

4. §

(1) Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja.

5. §

(1) Mindazzal szemben, aki megsérti a Szent Korona értékrendjét, a Szent Korona minden tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.

(2) A Szent Korona értékrendjének megsértését jelenti:
a./ az állam szabadságának,
b./ a Szent Korona tagjai egyéni vagy társadalmi csoportot érintő szabadságának,
c./ a birtoklás szabályának,
d./ a vendégjog szabályainak,
e./ a tevékenység végzésével kapcsolatos szabályok
megsértése, veszélyeztetése és minden erre irányuló magatartás.

MAGYARORSZÁG ALAPTÖRVÉNYE

Magyarország Szabadság Alkotmányának irányelvei

a globalista szocialista-kommunizmus és a liberális-kapitalizmus föderációját a természetes értékrend szerinti konföderációval felváltó történelmi időszakra

Az Alaptörvény tartalomjegyzéke

Előszó (Preambulum) …….. 27. oldal

ELSŐ RÉSZ Az állam szabadsága - A Szabadság Alkotmánya
1. §-ának irányelvei …….. 28. oldal

A. fejezet Általános rendelkezések
I. szakasz Alapvető rendelkezések
1. §
2. §
II. szakasz A hatalomgyakorlás
3. §
4. § …… 29. oldal
III. szakasz Magyarország szerves egységben él a világ államaival és nemzeteivel
5. §
6. § ……..……..... 30. oldal
7. § A nemzetközi jog és a magyar jog összehangolása

B. fejezet Jogalkotás …… 31. oldal
I. szakasz Általános rendelkezések
8. §
II. szakasz A jogrendszer felépítése
9. §
III. szakasz A jogszabály alkotás folyamata …… 32. oldal
10. § Általános rendelkezések
11. § Döntési helyzet …… 33. oldal
12. § A jogszabály alkotás kezdeményezése
13. § Jogszabály tervezet elkészítése …….. 35. oldal
14. § A jogszabály tervezet elfogadása ……..…….. 36. oldal
15. § A jogszabály hatályba lépése
16. § Jogszabály elfogadásának ellenőrzése ……. 37. oldal
17. § A jogszabály kihirdetése
IV. szakasz Az Alkotmány …….. 38. oldal
18. §
V. szakasz Az Alaptörvény
19. §
20. § Az Alaptörvény alkotási folyamata
VI. szakasz A törvények
21. §
22. § Alaptörvény szintű főtörvények …….. 39. oldal
23. § Alaptörvényben meghatározott főtörvények

24. § Résztörvény ……. 44. oldal
25. § Törvény végrehajtási utasítása
26. § Kormányrendelet ……..…… 45. oldal
27. § Miniszteri rendelet
28. § A Települési önkormányzati rendelete ……..…….. 46. oldal
29. § A Társadalmi csoport önkormányzati rendelete
30. § Országvédelmi terv és a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet ……. 47. oldal
31. §Nemzetközi szerződés

MÁSODIK RÉSZ A Szent Korona tagok szabadsága – A Szabadság Alkotmánya 2. §-ának irányelvei …….. 49. oldal

A. fejezet A Szent Korona tagok szabadságjogai
I. szakasz Alapvető emberi jogok
1. alszakasz Általános rendelkezések
32. § Az alapvető jogok gyakorlása és védelme
33. § Az alapvető jogok szabályozása és korlátozása
34. § Az alapvető jogoktól való eltérés rendkívüli helyzetben …… 50. oldal
35. § Hivatás- és tisztségbeli korlátozások
2. alszakasz Az életfeltételekhez való jog
36. § Az élethez és az emberi méltósághoz való jog
37. § A szabadsághoz és a személyi biztonsághoz való jog …….. 51. oldal
38. § A családszerkezet fenntartásához való jog
39. § A családalapítás joga ……...… 52. oldal
40. § A család joga és kötelezettsége
41. § Az anya joga és kötelezettsége
42. § A gyermek általános jogai és kötelességei …….. 53. oldal
43. § A neveléshez való jog ……. 54. oldal
44. § A tanuláshoz való jog
45. § Az ifjúkorban biztosított feltételek …… 55. oldal
46. § Az ifjúkor érdekképviselete …….…… 56. oldal
47. § Az aktív korban végzett tevékenységek …….. 57. oldal
48. § A nemzeti vagyon növelésének joga
49. § A tevékenység elismerése ……. 58. oldal
50. § Az aktívkor érdekképviselete
51. § Jogok és kötelezettségek a tapasztalatátadás korában
52. § A tapasztalatátadás korának érdekképviselete …… 59. oldal
53. § Az egészség megőrzéséhez való jog és kötelezettség
54. § A testedzéshez való jog …… 60. oldal
55. § Az egészségügyi ellátáshoz való jog
56. § A tartósan egészségkárosodottak jogai …….. 62. oldal
57. § Az egészséges környezethez való jog

58. § A szabad akarat kinyilvánításának joga …….. 63. oldal
59. § A hitvallás gyakorlásának joga
60. § A hitvallás érdekképviselete
61. § A nemzeti múlt ismeretének joga ……..…… 64. oldal
62. § A nemzeti kultúra ápolásának joga
63. § A nyelv megőrzésének és művelésének joga …….. 65. oldal
64. § A tudományos kutatás és alkalmazás, a művészet, továbbá a kultúra szabadsága
65. § A települések és a társadalmi csoportok önkormányzatisághoz való joga ……..…… 66. oldal
66. § Az élet-, személyiség-, vagyon-, és közbiztons0ághoz való jog
3. alszakasz Elidegeníthetetlen és csak kivételesen korlátozható jogok 67. oldal
67. § A kényszermunka és a kötelező munka tilalma
68. § Mozgásszabadság
69. § A személyhez és a személyes adatokhoz fűződő jogok
70. § A közérdekű adatok megismerésének joga …… 68. oldal
71. § A véleménynyilvánítás és a sajtó szabadsága …… 69. oldal
72. § Gyülekezési jog
73. § Egyesülési jog ……. 70. oldal
74. § A közügyekben való részvétel joga
75. § Kérelmezési és panaszjog …… 71. oldal
76. § A bírósági eljárásban érintettek joga
77. § Kisebbségi jogok
78. § Menedékjog ……. 72. oldal
79. § A tulajdonhoz és a birtokláshoz való jog …… 73. oldal
80. § Az ingatlan tulajdon- és birtoklás jogának átruházása ……. 74. oldal
81. § Az öröklés joga
II. szakasz A kötelezettségek teljesítésének arányában megillető jogok 75. oldal
82. § Az alapvető élelmiszerekhez való jog
83. § A lakáshoz való jog
84. § A közüzemi szolgáltatásokhoz való jog
III. szakasz Az igazságszolgáltatáshoz való jog …….. 76. oldal
85. § Jogképesség és jogegyenlőség
86. § A bírósági, közigazgatási és más hatósági eljárással kapcsolatos jogok
87. § Büntethetőség
88. § Védelem joga a büntetőeljárás során …….. 77. oldal
89. § Jogorvoslat joga

B. fejezet A Szent Korona tagjai szabadságának feltételei ……. 79. oldal
I. szakasz Általános rendelkezések
90. §
II. szakasz A Szent Korona alkotóelemei

1. alszakasz Település
91. § Általános rendelkezések
92. § A települések önellátó tevékenysége
93. § A Települési Önkormányzat érdekvédő tevékenysége ……... 81. oldal
2. alszakasz Társadalmi csoportok a magyar társadalomban
94. § Az államalapító magyarság
95. § A nem Magyarországon élő magyarság érdekvédelme …….. 82. oldal
96. § Államalkotó nemzetiségek …… 83. oldal
97. § Az Istenhit
98. § A család szerepe a Szent Korona Országában ……. 84. oldal
99. § Ifjúkor (Felkelő Nap kora)
100. § Aktív kor (Delelő Nap kora) ……. 85. oldal
101. § Tapasztalatátadás kora (Lemenő Nap kora)
102. § A család érdekeinek érvényesítése
103. § A lelki és szellemi érték megbecsülése …….…. 86. oldal
104. § Szakma……. 87. oldal

HARMADIK RÉSZ A szabadság feltételei –
A Szabadság Alkotmánya III. fejezetének irányelvei …… 88. oldal

A. fejezet Általános rendelkezések
I. szakasz Átfogó szabályozás
105. §
II. szakasz A jogok és kötelezettségek összhangja ……. 89. oldal
106. § Általános rendelkezések
107. § Az önellátás
III. szakasz Tulajdon …….. 90. oldal
108. § Általános rendelkezések
109. § A tulajdonjog gyakorlói …….…… 91. oldal
IV. szakasz Birtok ……..…….…… 92. oldal
110. § Általános rendelkezések
111. § A birtoklás jogának gyakorlói

B. fejezet Minden birtoklás gyökere a Szent Korona –
A Szabadság Alkotmánya 3. §-ának irányelvei …….. 93. oldal
I. szakasz Gazdaság
112. § Általános rendelkezések
II. szakasz A gazdaság fő részei…… 94. oldal
1. alszakasz Mezőgazdaság és mezőgazdasági terményfeldolgozó ipar
113. § Általános rendelkezések
114. § A mezőgazdaság és mezőgazdasági terményfeldolgozó ipar
az összehangolt gazdasági rendszerben …….. 95. oldal
2. alszakasz Ipar

115. § Általános rendelkezések
116. § Az alapvető emberi jogok biztosítását szolgáló ipari termék előállítása …….. 96. oldal
117. § A kiegészítő emberi jogok biztosítását szolgáló ipari termékek előállítása
118. § Energiaipar ……. 97. oldal
3. alszakasz Szolgáltatás ……. 98. oldal
119. §
4. alszakasz Idegenforgalom ……. 99. oldal
120. §
5. alszakasz Kereskedelem ……. 100. oldal
121. § Belkereskedelem
122. § Külkereskedelem
6. alszakasz Szállítás ……..…….. 101. oldal
123. § A szállítás általános szabályai
124. § Személyforgalom
125. § Áruszállítás …….……... 102. oldal

C. fejezet Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja – Szabadság Alkotmányának 4. §-ának irányelvei …… 103. oldal
I. szakasz Általános rendelkezések
126. §
II. szakasz Az államháztartás
127. § A nemzeti vagyon növekedése
1. alszakasz Általános rendelkezések
128. § A nemzeti vagyon növekedésének felhasználása
2. alszakasz A pénzrendszer…….. 105. oldal
129. §
3. alszakasz A Magyar Nemzeti Bank
130. §

Negyedik rész A szabadság védelme - A Szabadság Alkotmánya 5. §-ának irányelvei …… 106. oldal
I. szakasz Általános rendelkezések
131. §
II. szakasz Magyarország belbiztonsága
132. §
III. szakasz Honvédelem …….. 107. oldal
133. § Általános rendelkezések
134. § A honvédség belbiztonsági tevékenysége …… 108. oldal
135. § Személyes honvédelmi kötelezettség
136. § A hivatásos és a szerződéses állomány
137. § Az államhatár fegyveres átlépésének tilalma …… 109. oldal

138. § Gazdasági és szolgáltatási kötelezettség
IV. szakasz A nemzetbiztonsági szolgálatok
139. §
V. szakasz Rendkívüli helyzetek ……..… 110. oldal
140. §Katasztrófahelyzet
141. §Szükséghelyzet
142. §Megelőző védelmi helyzet …….… 111. oldal
143. §Fegyveres védelmi helyzet
144. §Intézkedések megelőző- és fegyveres védelmi helyzet esetén
145. §Rendkívüli állapot …… 112. oldal
146. §Országvédelmi terv
147. §A szükséghelyzet, valamint a megelőző- és fegyveres védelmi helyzet megszűntetése …….…….. 113. oldal
148. §A szükséghelyzet, valamint megelőző- és a fegyveres védelmi helyzet jogosságának vizsgálata

ÖTÖDIK RÉSZ Záró rendelkezések …….. 115. oldal
149. § Általános rendelkezések
150. § Átmeneti rendelkezések
151. § Hatályukat vesztő jogszabályok
152. § Az Alaptörvény végrehajtása ……. 116. oldal

1. sz. melléklet A jogrendszer felépítése ……. 117. oldal
2. sz. melléklet Jogszabályalkotás folyamatának áttekintő táblája ….. 118. oldal

Preambulum

Felismerve, hogy a globalista szocialista-kommunizmus és liberális-kapitalizmus embertelen diktatúrája szenvedhetetlen iga a magyarságnak éppúgy, mint Európa és a világ minden országának és nemzetének,

felismerve, hogy az emberiség megmentésének egyetlen lehetősége – a magyarságnak pedig Küldetése - visszaállítani a Szent Korona természetes értékrendjét,

kinyilvánítottuk és törvénybe iktatva visszaállítottuk a Szent Korona eszmén alapuló Magyarország Szabadság Alkotmányának jogfolytonosságát.

Felismerve, hogy a szocialista-kommunizmus és a liberális-kapitalizmus diktatúrájának minden törvényhozása – hatályos Alkotmány hiányában – érvénytelen volt,

felismerve, hogy a szocialista-kommunizmus és a liberális-kapitalizmus diktatúrájának törvényhozása és jogalkalmazása nem az egyetemes magyarság, hanem egy idegen hatalom érdekeit szolgálta,

felismerve, hogy a szocialista-kommunizmus és a liberális-kapitalizmus diktatúrája – saját érdekeit kiszolgáló jogrendszer támogatásával - eladta a nemzet függetlenségét, szellemi és gazdasági javait,

kinyilvánítjuk akaratunkat:

a hagyományainknak megfelelő háromszintű jogrendszer életbe léptetését, melynek jelen történelmi időszakra vonatkozó,

Magyarország Szabadság Alkotmányára épülő Alaptörvényét

ezennel elfogadjuk és törvényerőre emeljük.

ELSŐ RÉSZ
Az állam szabadsága
Az Alkotmány 1. §-ának irányelvei

A. fejezet
Általános rendelkezések

I. szakasz
Alapvető rendelkezések

1. §

Magyarország a Szent Korona Országa. Az állam hivatalos neve: Magyarország.

2. §

(1) Magyarország az állam és a Szent Korona tagjainak szabadságát a szabadság feltételeinek megteremtésével biztosító és védő, örökké független állam.

(2) Magyarország a társadalmi együttélés szabályait jogrendszerén keresztül betartó és betartató jogállam.

(3) Magyarországon az érdekérvényesítés a korlátozás nélküli önkormányzatiság (szubszidiaritás) betartásán alapszik. Ez az alapja a közszabadságot jelentő népuralomnak (demokráciának) és a sorsközösség vállalásnak (szolidaritásnak).
Ennek megfelelően nincs pártrendszer, az érdekérvényesítés a Szent Korona Önigazgatási rendszere szerint, a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról szóló” 2. főtörvény szerint történik.

II. szakasz
A hatalomgyakorlás

3. §

(1) Magyarországon minden hatalom a Szent Koronáé, amelyet a Szent Korona tagjai gyakorolnak
a./ a Szent Korona Önigazgatási Rendszere szerint, kötött mandátummal választott
- Nemzetgyűlési képviselőkön,

- a Nemzeti Tanács tagjain,
- Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselőkön, valamint
- Országgyűlési- és
- Önkormányzati képviselőkön

keresztül, illetve

b./ a népszavazással gyakorolt közvetlen akaratnyilvánítással.

(2) Az Alkotmány 5. § (2) bekezdésben meghatározott, megalapozott esetekben mindenkinek kötelessége a Szent Korona értékrendjét veszélyeztető tevékenység megszűntetése érdekében

a./ azonnali tevékenységgel fellépni, akár egyedül, akár csoportosan, a fellépés tényének hatósági bejelentésével egyidejűleg,

b./ eljárást indítani az értékrendet sértő vagy veszélyeztető ellen,

c./ népszavazást indítani.

(3) Aki(k) a (2) bekezdésben meghatározott ellenállás jogával visszaél(nek), bűncselekményt követnek el, és a megállapított büntetési tétel mellett az ellenállási jog gyakorlásának örökös elvesztésével jár.

(4) A (2) és (3) bekezdésben az Alkotmány 5. §-nak megfelelően meghatározott ellentmondás és ellenállás joga gyakorlásának részletes szabályait a Harmadik rész tartalmazza.

4. §

Magyarország az államhatalmat gyakorló szervezeteken keresztül védi az ország és a Szent Korona tagjainak szabadságát és hatalmát, az ország függetlenségét és területi épségét, valamint az általa elfogadott nemzetközi szerződésekben rögzített határait.

III. szakasz
Magyarország szerves egységben él a világ államaival és nemzeteivel

5. §

(1) Magyarország elutasítja a háborút, mint a nemzetek közötti viták megoldásának eszközét, és tartózkodik a más államok függetlensége vagy területi épsége ellen irányuló erőszak alkalmazásától, illetőleg az erőszakkal való fenyegetéstől.

(2) Magyarország nem vállal tagságot olyan államszövetségben, amelynek célja egy vagy több államban a politikai és/vagy gazdasági hatalom erőszakkal történő megszerzése.

(3) Magyarország elvárja minden államtól és nemzettől, hogy vele szemben tartózkodjék függetlensége, területi épsége, politikai és gazdasági rendszere ellen irányuló erőszak alkalmazásától, illetőleg erőszakkal történő fenyegetéstől.

6. §

(1) Magyarország együttműködésre törekszik a világ valamennyi népével és országával.

(2) Magyarország felelősséget érez a határain kívül élő magyarok sorsáért, és előmozdítja a Magyarországgal való kapcsolatuk ápolását.

(3) Magyarország az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesedése érdekében közreműködik az európai konföderatív államszövetség megteremtésében.

7. §
A nemzetközi jog és a magyar jog összehangolása

Magyarország jogrendszere részének tekinti a nemzetközi jog általa elismert szabályait, így biztosítja a nemzetközi jogi kötelezettségek teljesítését a jogrendszer természetes egységében.

B. fejezet
Jogalkotás

I. szakasz
Általános rendelkezések

8. §

(1) Az Alaptörvényben jogalkotó hatáskörrel felruházott szervek olyan jogszabályokat alkothatnak, amelyre őket az Alaptörvény feljogosítja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok rendelkezései mindenkire kötelezőek, akire azok hatálya kiterjed.

II. szakasz
A jogrendszer felépítése

9. §

(1) A jogrendszer a társadalmi együttélés szabályainak jogi megfogalmazása, feltételeinek meghatározása.
A jogrendszer egymással alá-, fölé- és mellérendeltségi viszonyban álló jogszabályokból álló rendszer.

(2) A jogszabályok alá- fölérendeltségi rendszere:

a./ Az Alkotmány
b./ Az Alaptörvény
c./ Törvények
Törvénytípusok a jogrendszer alá-fölérendeltségi (hierarchikus) rendszerében:
- Alaptörvény szintű főtörvény
- Főtörvény
- Résztörvény

d./ Törvény végrehajtási utasítása
e./ Kormányrendelet
f./ Miniszteri rendelet
g./ Önkormányzati rendelet
h./ Országvédelmi terv, és rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet
i./ Nemzetközi szerződés

(3) A jogrendszer felépítésének áttekintő tábláját az 1. sz. melléklet tartalmazza.

(4) Az „Átmenetről” szóló jogszabályok
Az átmeneti jogszabályok tárgyköreit az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlés határozza meg.

III. szakasz
A jogszabályalkotás folyamata

10. §
Általános rendelkezések

(1) A jogszabályalkotás a társadalmi együttélés szabályainak jogi megfogalmazása.

(2) A jogszabályalkotás folyamatát egy döntési helyzet indítja el.

(3) A jogszabályalkotás
a./ hatályban lévő jogszabály módosítását,
b./ hatályban lévő jogszabály hatálytalanítását,
c./ új jogszabály alkotását
jelenti.

(4) A jogszabályalkotás folyamatának részei:

a./ Jogszabályalkotás kezdeményezése,
b./ Jogszabály tervezet elkészítése és előterjesztése
c./ Jogszabály elfogadása
d./ Jogszabály elfogadás ellenőrzése
e./ Jogszabály hatályba léptetése
f./ Jogszabály kihirdetése

(5) A jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg hátrányosabb kötelezettséget, és nem nyilváníthat magatartást jogellenessé.

(6) Az (5) bekezdés nem vonatkozik a 10. § (2) bekezdésében meghatározott, a 9. § (4) bekezdése szerinti átmeneti rendelkezésekre.

(7) Az Alaptörvény és az Alaptörvény szintű főtörvény az Alkotmánnyal, Alaptörvény az Alaptörvény szintű főtörvénnyel, más jogszabály az Alaptörvénnyel és az Alaptörvény szintű főtörvénnyel, rendelet a törvénnyel, miniszteri rendelet a kormányrendelettel, önkormányzati rendelet a kormányrendelettel és a miniszteri rendelettel nem lehet ellentétes.

(8) A jogszabályt a kellő felkészülési időt biztosítva kell hatályba léptetni.

(9) A jogszabályalkotásra, a jogszabályokra, az állami irányítás egyéb jogi eszközeire, a hivatalos lapokra és a hivatalos jogszabálygyűjteményekre vonatkozó részletes szabályokat „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény állapítja meg.

(10) A jogszabályalkotás folyamatának áttekintő tábláját a 2. sz. melléklet tartalmazza.

11. §
Döntési helyzet

(1) Döntési helyzet alakul ki, ha a jogrendszer egésze, illetve egy vagy több tárgykör jogszabálya vagy jogszabályai nem elégítik ki a társadalmi együttélés érvényesülésének feltételeit.

(2) A döntési helyzet a jogrendszer egészét érinti, ha a jogrendszernek nincs hatályos alapja (Alkotmánya), a jogrendszer működése alkotmányellenes.
Ebben az esetben átfogó jogalkotási folyamatra van szükség, amelyben a döntési helyzetet eredményező jogrendszer egészét hatályon kívül kell helyezni, hatályba kell léptetni a Szabadság Alkotmányát, el kell készíteni az Első Alaptörvényt, az Alaptörvény típusú főtörvényeket és ezekre épülve kell a jogrendszer alacsonyabb szintű részeit.
Annak elkerülésére, hogy Magyarország törvényen kívüli (ex lex) helyzetbe kerüljön, átmeneti rendelkezéseket kell életbe léptetni.

(3) A döntési helyzet egy vagy több tárgykört (de nem a jogrendszer egészét) érinti, ha a társadalmi együttélés feltételei az érintett tárgykörben vagy tárgykörökben megváltoznak.
Ebben az esetben a tárgykörre (tárgykörökre) vonatkozóan kell lefolytatni a jogszabályalkotás eljárását.

12. §
A jogszabályalkotás kezdeményezése

(1) A kialakult döntési helyzet alapján indított jogszabályalkotásra vonatkozó kezdeményezés a jogszabályalkotás folyamatának első része.

(2) A jogszabályalkotás kezdeményezése:

a./ Új Alaptörvény és Alaptörvény szintű főtörvény alkotását az Alkotmány írja elő.

b./ Alaptörvény és Alaptörvény szintű főtörvény módosítását
- a Kormány,
- alsó- és felsőházi országgyűlési képviselő és
- népi kezdeményezés

kezdeményezheti.

c./ Új Alaptörvény által elrendelt főtörvény alkotását, meglévő hatályon kívül helyezését az Alaptörvény írja elő.

d./ Alaptörvény által elrendelt főtörvény módosítását
- Kormány,
- alsó- és felsőházi országgyűlési képviselő és
- népi kezdeményezés

kezdeményezheti.

e./ Új Résztörvény alkotását, meglévő módosítását és hatályon kívül helyezését
- Kormány,
- alsó- és felsőházi országgyűlési képviselő és
- népi kezdeményezés

kezdeményezheti.

f./ Új jogszabály végrehajtási utasítás alkotását, meglévő módosítását és hatályon kívül helyezését a Kormány kezdeményezheti.

g./ Új Kormányrendelet alkotását, meglévő módosítását és hatályon kívül helyezését
- Kormány
- alsó- és felsőházi országgyűlési képviselő és
- népi kezdeményezés

kezdeményezheti.

h./ Új Miniszteri rendelet alkotását, meglévő módosítását és hatályon kívül helyezését a Kormány kezdeményezheti.

i./ Új települési (budapesti kerületi) önkormányzati rendelet alkotását, meglévő módosítását és hatályon kívül helyezését
- Önkormányzat és
- népi kezdeményezés

kezdeményezheti.

j./ Új társadalmi csoport önkormányzati rendelet alkotását, meglévő módosítását és hatályon kívül helyezését

- Önkormányzat és
- népi kezdeményezés

kezdeményezheti.

k./ Országvédelmi tervet és rendkívüli intézkedéseket bevezető rendeletet a Nemzeti Tanács kezdeményezheti.

l./ Nemzetközi szerződés alkotását, meglévő módosítását és hatályon kívül helyezését – a külügyminiszter javaslatára - a Kormány kezdeményezheti.

13. §
Jogszabály tervezet elkészítése

(1) A jogszabály tervezet készítése során biztosítani kell a tárgykörben érintett társadalmi csoport akaratának kinyilvánítását.

(2) A jogszabály tervezet készítésének összehangolását és a jogszabály javaslatot elfogadásra

a./ Alaptörvény esetén Magyarország elnöke,
b./ Alaptörvény szintű főtörvény esetén Magyarország elnöke,
c./ Alaptörvényben meghatározott főtörvény esetén az Országgyűlés Felsőházának Elnöke,
d./ Résztörvény esetén az Országgyűlés Felsőházának Elnöke,
e./ Jogszabály végrehajtási utasítása esetén a tárgykörben illetékes Miniszter,
f./ Kormányrendelet esetén Magyarország miniszterelnöke,
g./ Miniszteri rendelet esetén a tárgykörben illetékes Miniszter,
h./ Települési (budapesti kerületi) önkormányzati rendelet esetén a Polgármester,
i./ Társadalmi csoport önkormányzati rendelete esetén a Társadalmi csoport Önkormányzatának Elnöke
j./ Országvédelmi terv és rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet esetén a Honvédelmi Tanács,
k./ Nemzetközi szerződés esetén Magyarország elnöke

terjeszti elő.

(3) A (2) bekezdés c/ pont szerint az Országgyűlés Felsőházának Elnöke akkor jogosult a jogszabály javaslatot elfogadásra előterjeszteni, ha a Felsőház képviselőinek több, mint fele nyílt, egyidejű szavazáson azt előterjesztésre alkalmasnak találta.

14. §
A jogszabály tervezet elfogadása

A jogszabály tervezetet

a./ Alaptörvény esetén a Nemzetgyűlés,
b./ Alaptörvény szintű főtörvény esetén a Nemzetgyűlés,
c./ Alaptörvényben meghatározott főtörvény esetén az Országgyűlés Alsóháza,
d./ Résztörvény esetén az Országgyűlés Alsóháza,
e./ Jogszabály végrehajtási utasítása esetén az Országgyűlés Alsóháza,
f./ Kormányrendelet esetén a Kormány,
g./ Miniszteri rendelet esetén a Kormány,
h./ Települési (budapesti kerületi) önkormányzati rendelet esetén a Települési (budapesti kerületi) önkormányzat,
i./ Társadalmi csoport önkormányzati rendelete esetén a Társadalmi csoport Önkormányzata
j./ Országvédelmi terv és rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet esetén a Nemzetgyűlés,
k./ Nemzetközi szerződés esetén a Nemzetgyűlés
fogadja el a szervezet tagjainak több, mint fele nyílt, egyidejű szavazásával.

15. §
A jogszabály hatályba lépése

(1) A társadalmi együttélés jogszabállyal érintett tárgykörének szabályozásáért a jogszabályt hatályba léptető viseli a felelősséget.

(2) A jogszabály javaslatot, ha az

a./ Alaptörvény, akkor Magyarország elnöke,
b./ Alaptörvény szintű főtörvény, akkor Magyarország elnöke,
c./ Alaptörvényben meghatározott főtörvény, akkor Magyarország miniszterelnöke,
d./ Résztörvény, akkor Magyarország miniszterelnöke,
e./ Jogszabály végrehajtási utasítása, akkor a tárgykörben illetékes Miniszter,
f./ Kormányrendelet, akkor Magyarország miniszterelnöke,
g./ Miniszteri rendelet, akkor a tárgykörben illetékes Miniszter,
h./ Települési (budapesti kerületi) önkormányzati rendelet, akkor a Polgármester,
i./ Társadalmi csoport önkormányzati rendelete, akkor a Társadalmi csoport Önkormányzatának Elnöke

j./ Országvédelmi terv és rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet esetén Magyarország elnöke,
k./ Nemzetközi szerződés, akkor Magyarország elnöke
lépteti hatályba.

(3) Abban az esetben, ha a hatályba léptetőnek kétségei vannak a felől, hogy a jogszabály javaslat megfelel-e a tárgykörben érintett társadalmi csoport jogszabály előkészítés során kinyilvánított akaratának, akkor kérheti a Nemzeti Tanácstól a jogszabály javaslat elfogadásának ellenőrzését.

16. §
A jogszabály elfogadásának ellenőrzése

(1) A Nemzeti Tanács
a./ a hatályba léptetett jogszabály elfogadását, illetve hatályba léptetését, annak kihirdetése előtt,
b./ a hatályba léptető által kért javaslat elfogadását, a hatályba léptetés előtt
ellenőrzi „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvényben leírtak szerint.

(2) A Nemzeti Tanács az ellenőrzésének eredményeként a jogszabály kihirdethetőségére vonatkozóan a következő döntéseket hozza:
a./ A jogszabály kihirdethető.
b./ A jogszabályalkotás folyamatát meg kell ismételni.

(3) A jogszabály elfogadása ellenőrzésének részleteit „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény szabályozza.

17. §
A jogszabály kihirdetése

(1) A jogszabályt - az önkormányzati rendelet kivételével - Magyarország hivatalos lapjában, a Magyar Közlönyben kell kihirdetni.

(2) Az önkormányzati rendeletet a helyi önkormányzat hivatalos lapjában vagy a helyben szokásos módon kell kihirdetni.

IV. szakasz
Az Alkotmány

18. §

(1) Az Alkotmány örök és változtathatatlan.

(2) A döntési helyzetet az Alkotmány jogfolytonossága visszaállításának szükségessége jelenti.

V. szakasz
Az Alaptörvény

19. §

Az Alaptörvény az a jogszabály, amely az Alkotmány alapján és fejezetei szerint irányelveket határoz meg egy történelmi időszakra.

20. §
Az Alaptörvény alkotási folyamata

(1) Az Alaptörvény alkotásának, módosításának döntési helyzetét a társadalmi együttélés feltételeinek változása jelenti.
A döntéselőkészítést a Szent Korona Szolgálatot az Alkotmány értelmezésével teljesítő személyek irányelvekre tett javaslata alapján társadalmi közmegegyezés adja.

(2) Magyarország elnöke
- az Alkotmány jogfolytonosságának visszaállításakor az Első Alaptörvényt, azt követően
- a módosított Alaptörvényt

lépteti hatályba.

VI. szakasz
A törvények

21. §

Törvények azok a jogszabályok, amelyek a társadalmi együttélés részletes szabályait határozzák meg.

22. §
Alaptörvény szintű főtörvények

(1) Alaptörvény szintű főtörvény címét, tárgykörét és célját az Alkotmány határozza meg.

(2) Alaptörvény szintű főtörvények:

a./ „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény,

b./ „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról szóló” 2. főtörvény,

c./ az „Állami jelképekről és ünnepekről” szóló 3. főtörvény.

(3) A döntési helyzetet a főtörvény tárgykörébe tartozó társadalmi együttélés feltételeinek változása jelenti.

(4) A döntéselőkészítést a Szent Korona Szolgálatot az Alkotmány értelmezésével teljesítő személyek irányelvekre tett javaslata alapján társadalmi közmegegyezés adja népi kezdeményezésként.

(5) A hatályba léptetést Magyarország elnöke végzi.

23. §
Alaptörvényben meghatározott főtörvények

(1) A döntési helyzetet az Alkotmányozó Nemzetgyűlés főtörvényt érintő Alaptörvény változtatása jelenti.

(2) A döntéselőkészítést „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szabályozza.

(3) A döntés helye az Országgyűlés.

(4) A hatályba léptetést a Magyarország miniszterelnöke végzi.

(5) A főtörvények:

a./ „Az emberi alapjogokról és kötelezettségekről” szóló főtörvény
A legalapvetőbb jogszabály az Alkotmány után.
Célja: A Szent Korona egyes tagjai jogainak és kötelezettségeinek - egymással összefüggő - meghatározása, amelyek küldetésének

megismerésével és teljesítésével, valamint azokkal a társadalmi csoportokkal kapcsolatosak, amelyeknek tagja.
Résztörvényei különösen a szabadság jogát és korlátozásának tárgykörérét szabályozzák.

b./ „A családról” szóló főtörvény
A legszentebb emberi közösséggel kapcsolatos jogi eszközöket tartalmazza.
Célja: A családi funkciók (családi egység védelem, magzatvédelem, gyermekvédelem, anyavédelem és szülővédelem) feltételeinek, mint jogoknak és végrehajtásuknak, mint kötelezettségeknek a meghatározása.
Résztörvényei az egyes korcsoporotokra vonatkozóan tartalmazzák a kötelezettség és jog egységét meghatározó szabályokat, különösen a következő tárgykörökben: a családszerkezet fenntartásához szükséges feltételek; a család joga és kötelezettsége; a házasságon belüli jogok és kötelezettségek és a gyermek jogai és kötelezettségei.

c./ „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény
Az állam, mint társadalmi csoport működésének jogi eszközeit tartalmazza.
Célja: Az államvezetés szervezetét, az állam és a Szent Korona tagjai, valamint az állam és a társadalmi csoportok kapcsolataiban az állam jogait és kötelezettségeit meghatározó szabályok. Ennek a törvénynek a feladata szabályozni az állam által a Szent Korona tagjai vagy a társadalmi csoportok hátrányára tett, jogszerűtlen intézkedéseivel kapcsolatos jóvátétel és a Szent Korona tagjait, vagy társadalmi csoportokat ért vagyonvesztéssel kapcsolatos kártérítés eseteit is.
Résztörvényei tartalmazzák az államvezetési feladatok egyedi szabályait az Alaptörvényben meghatározottak szerint, különösen a következő tárgykörökben: adatvédelmi jog; állampolgársági jog; anyanyelv hivatalos eljárásban történő használatáról szóló jog; bírósági eljárásban való érintettségi jog; bírósági meghallgatás joga; egyesülési és gyülekezési jog; idegen állampolgárok magyarországi tartózkodásának joga; jogképesség; jogegyenlőség; kérelmezési és panaszjog; kisebbségi jog; köztisztviselők, közalkalmazottak jogállása; közüzemi szolgáltatásokhoz való jog; külföldön tartózkodó magyar állampolgárok jogvédelme; különleges egészségügyi gondoskodás joga; lakáshoz való jog; Magyarország elhagyásának tilalma; menedékjog; menekültügyi eljárás; nemzeti vagyon növelésének joga; öröklési jog; személyhez fűződő jogok; tevékenységek végzéséhez kapcsolódó jogok és kötelezettségek; titoktartás; tulajdon- és birtoklás

joga; a véleménynyilvánítással és a sajtó szabadságával kapcsolatos jogok és kötelezettségek; vendégjog.

d/ „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény
Az egyes települések és társadalmi csoportok működésével, egymáshoz fűződő kapcsolataival és az azokat alkotó emberek viszonyával összefüggő jogi eszközöket tartalmazza.
Célja: Meghatározza az egyes települések és társadalmi csoportok értékprioritásban elfoglalt helyét és ezen keresztül a Világmindenség fejlődésében meghatározott feladatait és azok feltételeit, valamint az egyes települések és társadalmi csoportok jogainak és kötelezettségeinek összefüggéseit és egymáshoz való kapcsolataira vonatkozó szabályokat, valamint a települések, társadalmi csoportok és az azokat alkotó személyek viszonyát.
Résztörvényei az egyes társadalmi csoportokkal kapcsolatos szabályozásokat tartalmazzák, különösen Magyarország településeire (Budapest kerületeire) és a társadalmi csoportokra vonatkozó önkormányzati feladatokat és azok feltételeit.

e./ „A vallásról és művelődésügyről” szóló főtörvény
A lelki- és szellemi esélyegyenlőség biztosításával, valamint a nemzeti vagyon lelki- és szellemi részének kezelésével összefüggő jogi eszközöket tartalmazza.
Célja: A Szent Korona tagjainak küldetésük megismerése és az arra történő felkészülésük során gyakorolt jogait és teljesítendő kötelezettségeit, azok feltételeit, valamint a nemzeti vagyon lelki és szellemi részének gyarapításával és megőrzésével kapcsolatos feltételeket szabályozza.
Résztörvényei különösen a következő tárgyköröket szabályozzák: anyanyelvű oktatáshoz való jog; család joga és kötelezettsége; egészségkárosító és egészségveszélyeztető tevékenység, termék, szolgáltatás tilalma; egészségmegőrzés; gyermek jogai és kötelezettségei; hitvallás gyakorlása; művészetek és a kultúra műveléséhez való jogok és kötelezettségek; nemzeti kultúra ápolásához való jogok és kötelezettségek; nemzeti múlt megismeréséhez való jogok és kötelezettségek; nyelv megőrzéséhez és műveléséhez való jogok és kötelezettségek; oktatási törvény; testedzéshez való jog; tudományos kutatás és alkalmazás.

f./ „Az egészségről” szóló főtörvény
Az egészség megőrzésének, védelmének és visszaállításának jogi eszközeit tartalmazza.

Célja: A Szent Korona tagjait, társadalmi csoportokat (benne az államot) megillető jogokat és terhelő kötelezettségeket tartalmazza, amelyek a Szent Korona tagok lelki- és testi harmóniájának a biztosítását szolgálják.
Résztörvényei különösen a következő tárgykörök szabályozását tartalmazzák: egészségmegőrzés; egészségügyi ellátó intézmények; egészségügyi gondoskodó intézmények; különleges egészségügyi gondoskodás; nemi másság.

g./ „A gazdaságról” szóló főtörvény
Az anyagi esélyegyenlőség érvényesülésének biztosításával, valamint a nemzeti vagyon anyagi részének felhasználásával összefüggő jogi eszközöket tartalmazza.
Célja: A nemzeti vagyon anyagi részével, vagyis a termelő- és szolgáltató tevékenységgel kapcsolatos gazdaságszervezési- és pénzügyi szabályozás.
Résztörvényei különösen a következő tárgyköröket szabályozzák: anyagi jellegű igények és lehetőségek összhangja; egészségkárosító veszélyeztető tevékenység, termék, szolgáltatás; idegenforgalom; ipar; kereskedelem; mezőgazdaság és élelmiszeripar; nemzeti önellátó rendszer; szabad gazdasági versenyben működő vállalkozások joga és a gazdasági verseny szabadsága; szállítás; szolgáltatás; tulajdon- és birtoklás joga.

h./ „A természetkapcsolatról” szóló főtörvény
A Szent Korona tagja, a társadalmi csoportok és környezetük közötti kölcsönhatással összefüggő jogi eszközök.
Célja: Az embert élő- és élettelen természeti környezetével szemben megillető jogait és teljesítendő kötelezettségeit, valamint természetes környezetével való szerves kapcsolatát szabályozza.
Résztörvényei különösen a következő tárgyköröket szabályozzák: természetes és az épített környezet megóvása; környezeti károk megelőzése.

i./ „A büntetésről” szóló főtörvény
A Szent Korona tagok, a társadalmi csoportok és az állam szerves egységének védelmét szolgáló jogi eszközök.
- Az anyagi törvények meghatározzák az egyes kötelezettségekkel szembeni magatartások jellemzőit és a Világmindenség fejlődésével összefüggő súlyát, ennek megfelelően a társadalmi együttélés szabályai megsértésének következményeként közvetítik a társadalom büntetésének jellegét és mértékét meghatározó ítéletet.

Az ország kifosztói felelősségre vonásának az Alkotmány jogfolytonosságának visszaállításával hatályát vesztett jogrendszerben nincs alapja.
Minden olyan (bűn)cselekménnyel kapcsolatos felelősségre vonásnak lehetővé kell válnia, minden erkölcsi és anyagi vonzatával, amelyet a társadalmi együttélés szabályai megsértésével a magyar nemzet ellen, a szocialista-kommunizmus, a liberális-kapitalizmus helytartói, vagy bárki más javára követtek el.
Szigorúan kell büntetni a gazdasági bűncselekményeket, de legalább ennyire az ember lelke-, szelleme-, teste- és javai ellen tevékenységeket. Ide kell érteni például a globalista diktatúra gyarmatosító törekvései érdekében történő és a médián keresztül megvalósított lélek- és agymosást, a gyermekek (elsősorban egyéniségüket és nemzeti önazonosság-tudatukat csorbító) félrenevelését, valamint a vallási-, nemzetiségi-, vagy gazdasági okból elkövetett élet elleni bűncselekményeket.

- Az eljárásjogi törvények a bűncselekmény felderítésének, bizonyításának, valamint az anyagi törvények által meghatározott büntetések végrehajtásának eszközeit és módját szabályozzák.
  Az Alkotmány jogfolytonosságának visszaállításával hatályukat vesztő eljárásjogi jogszabályok a személyhez fűződő jogok védelmét fölé helyezik a társadalom önvédelmi érdekeinek. Ennek egyértelmű oka a globalista diktatúra kiszolgálóinak védelme abban az esetben, ha a nekik biztosított kiválasztotti jognál is többet vindikálnak maguknak.
- A büntetés-végrehajtás alapelve az, hogy az elitéltek nem eltartottak. Az, aki kívül helyezte magát a társadalmon, mert megszegte a társadalmi együttélés szabályait, mindössze az emberi élethez fűződő jogát őrizte meg, következésképpen a büntetés-végrehajtó intézetben köteles legalább akkora értékű munkát végezni, amely a fogvatartás és az élelmezés költségeit fedezi.

j./ „A külkapcsolatokról” szóló főtörvény
Magyarországnak a többi országgal fennálló általános, politikai és gazdasági kapcsolatait határozza meg.
Célja: az 5. § érvényesítése a 31. § szerint, az egyenelvűség alapján.
Résztörvényként a kapcsolatokat meghatározó nemzetközi szerződések megkötését a külügyminiszter javasolja a Kormánynak.

k./ „A nemzetvédelemről” szóló főtörvény
Magyarország belső rendjének, valamint politikai, társadalmi, gazdasági, területi és hadászati függetlenségének megvédéséhez szükséges eszközöket és szervezeteket határozza meg.

Célja: a Szent Korona értékrend védelme, a Szabadság Alkotmányának 5. §-a szerint.
Résztörvényei különösen a következő tárgyköröket szabályozzák: élet, testi épség, vagyonbiztonság megteremtésének feltételei; bűnüldözés és bűn megelőzés; a Hon védelme; nemzetbiztonsági szolgálatok; rendkívüli helyzetek.

l./ „Az államháztartásról” szóló főtörvény
A nemzeti vagyon növekedését és annak felhasználását határozza meg.
Célja: az igények és lehetőségek összhangjának biztosításához szükséges pénzügyi eszközök szabályozása.
Résztörvényei különösen a pénzgazdálkodás, a fejlesztés, a közös kiadás és az életfeltétel biztosítás tárgyköreit szabályozzák.

24. §
Résztörvény

(1) Résztörvény, amely tárgykörét, címét és célját főtövény határozza meg.

(2) A döntési helyzetet a főtörvény résztörvényt érintő változtatása jelenti.

(3) A döntéselőkészítést „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szabályozza.
(4) A döntés helye az Országgyűlés.

(5) A hatályba léptetést a Magyarország miniszterelnöke végzi.

25. §
Törvény végrehajtási utasítása

(1) Törvény végrehajtási utasítása a jogrendszernek az a törvénytípusa, amely a főtörvény, vagy résztörvény (együtt: törvény) gyakorlati alkalmazását, feltételeit, a feltételek forrásait és a végrehajtás döntési rendszerét meghatározza.

(2) A döntési helyzetet az érintett törvény hatálybaléptetése jelenti.

(3) A döntéselőkészítést „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szabályozza.

(4) A döntés helye:

a./ főtörvényre vonatkozó végrehajtási utasítás esetén az Országgyűlés.
b./ résztörvényre vonatkozó végrehajtási utasítás esetén tárgykörben az illetékes kormányzati szervet vezető Miniszter.

(5) A hatályba léptetést a tárgykörben illetékes Miniszter végzi.

26. §
Kormányrendelet

(1) A kormányrendelet a jogrendszernek az a része, amelyet az Alaptörvény irányelvei és felhatalmazása alapján Magyarország miniszterelnöke hoz.

(2) Magyarország miniszterelnöke rendeletet ad ki bármely tárgykörben a törvényben kapott felhatalmazás alapján és keretei között, annak végrehajtása céljából, a részletes szabályok megállapítására.

(3) A döntési helyzetet a társadalmi együttélés olyan feltételének változása jelenti, amely a felhatalmazás tárgykörébe tartozik.

(4) A döntéselőkészítést „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szabályozza.

(5) A döntést a Kormány hozza.

(6) A hatályba léptetést a Magyarország miniszterelnöke végzi.

27.§
Miniszteri rendelet

(1) Miniszteri rendelet a jogrendszernek az a része, amelyet az Alaptörvény irányelvei és felhatalmazása alapján a tárgykörben illetékes Miniszter hoz.

(2) A döntési helyzetet a társadalmi együttélés olyan feltételének változása jelenti, amely a felhatalmazás tárgykörébe tartozik.

(3) A döntéselőkészítést „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szabályozza.

(4) A döntést a tárgykörben illetékes Miniszter hozza.

(5) A hatályba léptetést a tárgykörben illetékes Miniszter végzi.

28. §
A Település (budapesti kerület) önkormányzati rendelete

A települési (budapesti kerületi) önkormányzat rendeletet ad ki

(1) feladatkörében külön felhatalmazás nélkül, ha törvényhozási tárgykörbe nem tartozó és törvényben nem szabályozott tárgykör rendezése szükséges, vagy

(2) a törvényben, kormányrendeletben vagy Miniszteri rendeletben kapott felhatalmazás alapján és keretei között, annak végrehajtása céljából, a helyi sajátosságoknak megfelelő részletes szabályok megállapítására.

(3) A döntési helyzetet a társadalmi együttélés olyan feltételének változása jelenti, amely a rendelet kiadásának tárgykörébe tartozik.

(4) A döntéselőkészítést „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szabályozza.

(5) A döntést a település önkormányzata hozza.

(6) A hatályba léptetést a Polgármester végzi.

29. §
A Társadalmi csoport önkormányzati rendelete

(1) A Társadalmi csoport önkormányzata rendeletet ad ki

a./ feladatkörében külön felhatalmazás nélkül, ha törvényhozási tárgykörbe nem tartozó és törvényben nem szabályozott tárgykör rendezése szükséges, vagy

b./ a törvényben, kormányrendeletben vagy Miniszteri rendeletben kapott felhatalmazás alapján és keretei között, annak végrehajtása céljából, a társadalmi csoport sajátosságainak megfelelő részletes szabályok megállapítására.

(2) A döntési helyzetet a társadalmi együttélés olyan feltételének változása jelenti, amely a rendelet kiadásának tárgykörébe tartozik.

(3) A társadalmi csoportokat „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény határozza meg.

(4) A döntéselőkészítést „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szabályozza.

(5) A döntést a Társadalmi csoport Önkormányzata hozza.

(6) A hatályba léptetést a Társadalmi csoport Önkormányzatának Elnöke végzi.

30. §
Országvédelmi terv és a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet

(1) A döntési helyzetet katasztrófahelyzet, szükséghelyzet, megelőző- és fegyveres védelmi helyzet kialakulása jelenti.

(2) Az Országvédelmi terv
a./ szükséghelyzet, valamint megelőző védelmi helyzet esetén a fenyegető támadással arányos előkészületi,
b./ fegyveres védelmi helyzet esetén a fenyegető támadást elhárító, illetve
c./ a váratlanul betört fegyveres csoport leküzdéséhez szükséges intézkedésekre vonatkozó szabályokat tartalmazhatja.

(3) A rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet – meghatározott jogrendszerbeli összefüggések megléte esetén - eltérhet a fő- és résztörvények, illetve alacsonyabb szintű jogszabályok rendelkezéseitől, azok hatályát felfüggesztheti, és más különleges intézkedéseket tartalmazhat.

(4) Az „Országvédelmi terv” és a „Rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet” döntéselőkészítését a Honvédelmi Tanács végzi.

(5) Az „Országvédelmi terv” és a „Rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet” elfogadásáról a döntést a Nemzetgyűlés hozza.

(6) Az „Országvédelmi terv” és a „Rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet” hatályba léptetését Magyarország elnöke végzi.

31. §
Nemzetközi szerződés

(1) A döntési helyzetet a társadalmi együttélés olyan feltételének változása jelenti, amely nemzetközi együttműködés létrejötte, meglévő módosítása vagy hatályon kívül helyezése formájában teljesíthető.

(2) Magyarország csak olyan nemzetközi szerződést köt, amely jogszabállyal szabályozott tárgykörre vonatkozik, és Magyarország
a./ külügyi- és védelmi,
b./ jogalkotási,

c./ jogalkalmazási, végrehajtási, igazságszolgáltatási
d./ közigazgatási,
e./ pénzügyi,
f./ gazdasági,
g./ kereskedelmi,
h./ vám- és adóügyi,
i./ nemzetközi szerződés kötésére vonatkozó és
j./ területi
függetlenségét sem részben sem egészben nem sérti.

(3) A döntéselőkészítést „A külkapcsolatokról” szóló főtörvény szabályozza.

(4) A nemzetközi szerződés elfogadásáról vagy megerősítéséről a döntést

a./ olyan nemzetközi szerződés megerősítése és megszüntetése esetében, amely Magyarország külkapcsolatai, alkotmányos rendje szempontjából alapvető fontosságú, így különösen

- a hadiállapot és a békekötés kérdését, a honvédség és a határőrség alkalmazását, az államhatárt, az állam területét érinti,
- katonai vagy politikai szervezethez való csatlakozásra irányul,

a Nemzetgyűlés minősített többsége,

b./ egyéb esetekben a Nemzetgyűlés egyszerű többséggel

hozza.

(5) A hatályba léptetést Magyarország elnöke végzi.

MÁSODIK RÉSZ
A Szent Korona tagok szabadsága
A Szabadság Alkotmánya 2. §-ának irányelvei

A. fejezet
A Szent Korona tagok szabadságjogai

I. szakasz
Alapvető emberi jogok

1. alszakasz
Általános rendelkezések

32. §
Az alapvető jogok gyakorlása és védelme

(1) Az „Alaptörvényben” meghatározott emberi és a Szent Korona tagságból eredő jogok (a továbbiakban: alapvető jogok) és azok védelme - természetüknek megfelelően - megilletik az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvényben meghatározott jogi személyt és a jogi személyiség nélküli szervezetet.

(2) Alapvető jogait jogszerű eszközökkel mindenki maga is megvédheti. E jogok megsértése esetén mindenki bírósághoz fordulhat, vagy – a tárgykörnek megfelelően – egyéb módon kötelességszerűen érvényesítheti a NEGYEDIK RÉSZBEN meghatározott feltételek mellett ellentmondási és ellenállási jogát.

33. §
Az alapvető jogok szabályozása és korlátozása

(1) Alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat „Az emberi alapjogokról és kötelezettségekről” szóló főtörvény állapítja meg az „Alaptörvény” irányelvei alapján.
Alapvető jogot korlátozni csak ebben a főtörvényben lehet.

(2) Alapvető jog a jogalkotás során csak kivételesen, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan és annak elérésére alkalmas módon, lényeges tartalmának sérelme nélkül, arra kényszerítő ok miatt korlátozható, különösen, ha ez mások alapvető jogainak védelme, bűncselekmény megelőzése és üldözése, a közrend, a nemzetbiztonság, a közegészség védelme érdekében indokolt.

34. §
Az alapvető jogoktól való eltérés rendkívüli helyzetben

(1) A Nemzetgyűlés megbízása alapján a Nemzeti Tanács döntésének megfelelően Magyarország elnöke által kihirdetett rendkívüli helyzetben az alapvető jogok gyakorlása a feltétlenül szükséges mértékben és az adott helyzettel szoros összefüggésben felfüggeszthető, vagy az általánostól eltérően szabályozható.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a 36-37. §-ban, az 57. §-ban, a 84-87. §-okban és a 89. § (2) bekezdésében meghatározott jogokra.

35. §
Hivatás- és tisztségbeli korlátozások

(1) Magyarország elnöke, a Nemzeti Tanács tagjai, Magyarország miniszterelnöke, az Országgyűlés alsó- és felsőházának elnöke, a bíró, az ügyész, az Állami Számvevőszék elnöke és alelnöke, a Magyar Nemzeti Bank elnöke és alelnöke, továbbá a honvédség, a határőrség, a csendőrség, a rendőrség és a nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos és szerződéses állományú tagja egyesülési és gyülekezési jogának gyakorlását „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény korlátozhatja vagy kizárhatja.

(2) Országos hatáskörű hivatalt betöltő köztisztviselő település vagy társadalmi csoport nevében vagy érdekében nem végezhet nyilvános közszerepléssel járó tevékenységet.

(3) A köztisztviselő és a közalkalmazott, valamint a közszolgáltatást végző szervek dolgozója szerveződési jogának gyakorlását „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény korlátozhatja.

2. alszakasz
Az életfeltételekhez való jog

36. §
Az élethez és az emberi méltósághoz való jog

(1) Minden embernek veleszületett, elidegeníthetetlen joga van az élethez és az emberi méltósághoz, amelyektől senkit sem lehet önkényesen megfosztani.

(2) Mindenkinek joga van személyisége szabad alakításához, testi, erkölcsi és szellemi épségének tiszteletben tartásához.

(3) Senkit sem szabad kínzásnak, embertelen, megalázó, kegyetlen, az emberi méltóságot sértő büntetésnek vagy bánásmódnak alávetni.

(4) Tilos emberen - hozzájárulása nélkül – orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.

37. §
A szabadsághoz és a személyi biztonsághoz való jog

(1) Mindenkinek joga van a kötelezettségek és jogok összhangján alapuló szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

(2) Letartóztatni, őrizetbe venni, szabadságától egyéb módon megfosztani vagy szabadságában korlátozni bárkit csak „Az emberi alapjogokról és kötelezettségekről” szóló főtörvényben meghatározott okból és törvényes eljárás keretében lehet. A szabadságától megfosztott vagy szabadságában korlátozott személynek joga van a vele szemben tett intézkedés okáról haladéktalanul tájékoztatást kapni.

(3) A letartóztatott, őrizetbe vett vagy szabadságában egyéb módon korlátozott személyt haladéktalanul, de legkésőbb hetvenkét órán belül bíróság elé kell állítani, vagy szabadon kell bocsátani. A bíróság köteles az eléje állított személyt meghallgatni, és szabadon bocsátásáról vagy szabadságának korlátozásáról írásban indokolt határozattal haladéktalanul dönteni.

(4) Szabadságelvonással járó büntetést csak bíróság szabhat ki.

(5) A törvénytelen letartóztatás, őrizetbe vétel vagy fogvatartás áldozata teljes kártérítésre jogosult.

38. §
A családszerkezet fenntartásához való jog

(1) A Szent Korona minden tagjának joga van a hagyományos magyar családszerkezet szerint élni

a./ több korosztályt magában foglaló nagycsaládban és
b./ a Szent Korona Tagság lélekszámának olyan mértékű növekedését szolgáló nagy családban, amely minden korosztály lélekszám-növekedését biztosítja az előző korosztályhoz képest.

(2) A családszerkezet fenntartásához szükséges feltételeket és a részletes szabályozást „A családról” szóló főtörvény tartalmazza.

39. §
A családalapítás joga

(1) „A családról” szóló főtörvényben meghatározott korhatárt elért férfi és nő egymással házasságot köthet, és családot alapíthat.

(2) A család alapja a két különböző nemű ember által alkotott házaspár.

(3) A nemi másságot Magyarország betegségként kezeli, annak megfelelő jogokat és kötelességeket „Az egészségről” szóló főtörvény határozza meg.

40. §
A család joga és kötelezettsége

(1) Magyarország biztosítja a család egysége, a magzat, a gyermek, az anya és a szülő védelmének feltételeit.

(2) A szülők kötelessége a család (1) bekezdés szerinti védelmét teljesíteni.

(3) A család jogainak és kötelezettségeinek az „Alaptörvényben” meghatározott irányelvek szerinti részletes szabályozását „A családról”, valamint „A vallásról és közművelődésügyről” szóló főtörvények tartalmazzák.

41. §
Az anya joga és kötelezettsége

(1) Az anya családért végzett (elsősorban a gyermekekkel kapcsolatos) tevékenységének elismeréseként a következő jogokat gyakorolja:

a./ Az anya a gyermek 10 éves koráig (az általános iskola 4. osztályának befejezéséig) a szakmája szerinti mindenkori átlagjövedelmet kapja (anyasági elismerés) tevékenysége társadalmi elismeréseként, a második gyermektől kezdve gyermekenként 10 %-kal kiegészítve.

b./ Ha minden gyermeke betöltötte a 10. életévét, vagy az általános iskola 4. osztályát befejezte, a mindenkori átlagjövedelem fele és a második gyermektől ennek 10 %-a az elismerés összege, a gyermek 24 éves koráig, vagy addig, amíg szakmai végzettséget nem szerez.

(2) Az anya kötelessége – akár családban, akár azon kívül élve – biztosítani a gyermek számára az őt megillető (ifjúsági) jogokat. Köteles olyan példát mutatni, amely gyermeke(i) egészséges lelki-, szellemi-, testi fejlődéséhez szükséges.

(3) Miután a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése egységét az Alkotmány 2. §-a előírja, a feltételekre csak akkor jogosult a család, ha a feladatait maradéktalanul teljesíti.

(4) A család jogainak és kötelezettségeinek részletes szabályait „A családról”, valamint „A vallásról és közművelődésügyről” szóló főtörvény tartalmazza.

42. §
A gyermek általános jogai és kötelességei

(1) A gyermeket fokozott védelem és gondoskodás illeti meg a család, a társadalom és az állam részéről.

(2) Az állam biztosítja a gyermek születésekor gyakorolható jogát
a./ szülei - jogokat és kötelezettségeket meghatározó - jogi helyzetének örökléséhez,
b./ a szülők előző pont szerinti jogi helyzete szerinti anyakönyvezéshez:
- amennyiben szülei a Szent Korona tagjai, akkor annak az istenhívő felekezetnek a szabályai szerint, ahova tartoznak,
- egyébként az állami anyakönyvezés szerint.

c./ a névviseléshez, a családban való nevelkedéshez és a sorsát érintő döntésekben érettségének megfelelően szándéka kinyilvánításához.

(3) Magyarország a család nélküli gyermeknek a családban születettekkel azonos jogokat biztosít.

(4) A szülő megválaszthatja, hogy gyermeke milyen nevelésben és oktatásban részesüljön.

(5) A gyermek köteles követni szülei, nevelői és tanítói által meghatározott viselkedési szabályokat.

(6) A gyermek köteles szülőivel, tanítóival és nevelőivel szemben tisztelettudó magatartást tanúsítani.

(7) A gyermek (1)-(6) bekezdés szerinti irányelveken alapuló, részletes jogait és kötelezettségeit „A családról”, valamint „A vallásról és közművelődésügyről” szóló főtörvények határozzák meg.

43. §
A neveléshez való jog

(1) A gyermeket fogantatásától megilleti lelki-, szellemi- és testi egyenletes fejlődését biztosító neveléshez való jog.

(2) Az embert első szakmája, vagy első diplomája megszerzéséig megilleti annak a joga, hogy szabad akaratának egészséges kialakulását szolgáló ismereteket kapjon a társadalmi együttélés szabályairól.

(3) Az ember felkészülési időszakában, vagyis ifjúkorában köteles mindent megtenni annak érdekében, hogy aktív korúvá válva teljesíteni tudja adottságai és képességei szerint mindazokat a feladatokat, amelyekkel a nemzet lelki-, szellemi- és anyagi vagyonának növekedéséhez kötelessége hozzájárulni.

44. §
A tanuláshoz való jog

(1) A Szent Korona minden tagjának, a Magyarországon vendégjoggal élőknek, valamint Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak joguk van szakmát vagy diplomát szerezni.

(2) Az (1) bekezdésben biztosított jog feltételeiként az oktatás, a tankönyv-, tanszerellátás, a tanulóotthonban elhelyezés, az utazás, az étkezés és az oktatás kiegészítő szolgáltatásainak igénybevétele térítésmentes.

(3) Az alapfokú oktatás kötelező. A gyermek tankötelezettségének korhatárát „A családról” és „A vallásról és közművelődésügyről” szóló főtörvények állapítják meg.

(4) Az állam alsó-, közép- és felsőfokú oktatási intézményeket tart fenn, amelyeket „A vallásról és közművelődésügyről” szóló főtörvényben meghatározott módon az
a./ a Vallás és közművelődési minisztérium,
b./ a Krisztust követő, egyistenhívő egyházak, valamint
c./ egyesületek
üzemeltetnek.
Az állam az oktatással kapcsolatos ellátást az üzemeltetés formájától függetlenül, tehát egységesen támogatja.

(5) Az állam köteles minden településen alapfokú, valamint a tanulók számára elérhető közelségben szakképzést nyújtó közép- és felsőszintű oktatási intézmények működését biztosítani.

(6) Az állam „A vallásról és művelődésügyről” szóló főtörvényben meghatározott módon szakmai ellenőrzést gyakorol az oktatási intézmények felett.

(7) A közép- és felsőfokú oktatás mindenki számára képességeinek megfelelően hozzáférhető. A tanulmányok elkezdésének és folytatásának, a szakképzettséget igazoló dokumentum kiadására vonatkozó szabályokat „A vallásról és közművelődésügyről” szóló főtörvény tartalmazza.

(8) Az oktatási
a./ alsó- és középfokú intézményt a szülő,
b./ a felsőfokú oktatási intézményt a gyermek
szabadon választja.

(9) Az oktatásban részt vevő fiatal köteles tanulmányait képességei szerint folytatni, az oktatást kiegészítő szolgáltatásoknak a választott szakma szerinti felhasználásával ismeretanyagát olyan szintre fejleszteni, hogy végzése után kötelezettségét a nemzet lelki-, szellemi- és anyagi vagyonának növekedéséhez minél teljesebben teljesítse.

45. §
Az ifjúkorban biztosított feltételek

(1) A családi funkciók feltételeinek biztosításával alapfeltételt kap az ifjúkorú személy lelki- és szellemi szabad akarata kialakulásához.

(2) Anyagi feltételek az első szakma megszerzéséig:
a./ tandíjmentesség,
b./ tankönyvek, füzetek, egyéb technikai eszközök ingyenes ellátása,
c./ színház, múzeum, könyvtár és kulturális egyéb rendezvények ingyenes látogatása,
d./ ingyenes étkezés,
e./ díjmentes utazás,
f./ ruházkodási hozzájárulás,
g./ szünidei ingyenes program.

(3) Anyagi feltételek az első szakma megszerzésekor:
a./ a szerzett ismeret hasznosításának lehetősége (munkalehetőség),

b./ önálló élet megkezdésének anyagi feltételei (lakás és lakberendezési tárgyak - figyelemmel a nagy család modellre).
c./ amennyiben önálló tevékenységet akar folytatni „A gazdaságról” szóló főtörvény szerint, a Nemzeti Önellátó Rendszerén belül, akkor annak beruházási feltételei (részben hitelezéssel).

(4) Az első szakma megszerzését követően - nemtől függetlenül - köteles az ifjú
a./ aktív korúként szakmájának megfelelően teljesíteni kötelezettségeit és
b./ honvédelmi ismereteket szerezni és gyakorlati képzésen részt venni. Amennyiben nem hivatásos katonai végzettséget szerez, az ismeretek és a gyakorlat megszerzése után tartalékosként vesz részt - szükség esetén - a honvédelemben.

(5) A (4) bekezdés
a./ a./ pontjában meghatározott kötelezettségeit „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény,
b./ b./ pontjában, a honvédelmi szolgálattal kapcsolatban meghatározott követelményeket „A nemzetvédelemről” szóló főtörvény
határozza meg.

46. §
Az ifjúkor érdekképviselete

(1) Magyarországon az ifjúkor (felkészülési időszak) Szent Korona tagokból álló társadalmi csoportja (mint a Szent Korona testének személyi része) az Országgyűlés felsőházába delegált képviselőin keresztül érvényesíti (hangolja össze más társadalmi csoportokkal) érdekeit és vesz részt az államhatalom gyakorlásában.

(2) A képviselő jelölést a Szent Korona Önigazgatási Rendszere szerint az ifjúság érdekvédelmi szervezete végzi, a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény szerint.

(3) A képviselőjelölt a megyei és az országos felsőházi listára a társadalmi csoport többi társadalmi csoporthoz viszonyított lélekszáma szerinti sorszámmal kerül.

47. §
Az aktív korban végzett tevékenységek

(1) Funkciója szerint a fennmaradást szolgáló (pl. élelmiszertermelő) és a következő fejlettségi szakaszra felkészítő (pl. kutató) tevékenységek.

(2) Érdek-sorrendiség (érdekprioritás) szerint az ember közvetlen életfeltételeinek biztosítása (pl. nevelés, védelem, közigazgatás, használati cikkek előállítása) és az életfeltételeket közvetve szolgáló tevékenységek (pl. természetvédelem) csoportja különböztethető meg.

(3) A végrehajtás módja szerint vannak közösségen belül (alkalmazottként, vagy tulajdonosként) és önállóan végrehajtandó feladatok (pl. kistermelés, kisipar).

48. §
A nemzeti vagyon növelésének joga

(1) Magyarország társadalmi, politikai és gazdasági életének meghatározója a teljes önellátás (autarkia).

(2) A nemzeti vagyon növelésében való részvétel a Szent Korona minden tagjának, a Magyarországon vendégjoggal élőknek, valamint Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak átruházhatatlan joga és kötelessége.

(3) Az anyagi jellegű igények és lehetőségek összhangját biztosítja Magyarország az Alaptörvény Harmadik részÉBEN, illetve „A gazdaságról” szóló főtörvényben meghatározottak szerint, amely
a./ a Nemzeti Önellátó Rendszerével megvalósuló összehangolt ellátásra és
b./ szabad gazdasági versenyre
épül.

(4) A szabad gazdasági versenyben működő vállalkozások jogát és a gazdasági verseny szabadságát „A gazdaságról” szóló főtörvény korlátozza abból a célból, hogy védelmezze a Szent Korona tagok érdekeit és a közerkölcsöt, érvényesítse a tisztességtelen piaci verseny tilalmát, továbbá megtiltja a verseny biztosítása érdekében tulajdonosi vagy más monopolhelyzet kialakulását.

(5) Mindenkit megillet az arra vonatkozó döntés joga, hogy gazdasági tevékenységét az összehangolt ellátásban vagy a szabad gazdasági versenyben teljesíti-e.

(6) Magyarország gazdasági rendszerét az Alaptörvény Harmadik részE, „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvény, valamint „A gazdaságról” szóló főtörvény határozza meg.

49. §
A tevékenység elismerése

(1) Mindenki, aki a nemzeti vagyon növelésében részt vesz, tevékenysége elismeréseként az alapvető emberi jogai gyakorlásának feltételei mellett megilletik mindazok a jogok, amelyek tevékenységéhez kapcsolódnak. Természetesen a megnövekedett jogokkal arányosan növekednek kötelezettségei is.

(2) A tevékenységek végzéséhez kapcsolódó jogokat, kötelezettségeket és az elismerés módját, mértékét „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény határozza meg.

50. §
Az aktívkor érdekképviselete

(1) Magyarországon az aktív korú állampolgárok tevékenység-típusok (szakmák) szerinti társadalmi csoportjuknak (mint a Szent Korona teste személyi részének) létszámarányosan megfelelő számú, az Országgyűlés felsőházába delegált képviselőkön keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt az államhatalom gyakorlásában.

(2) A képviselő jelölést a Szent Korona Önigazgatási Rendszere szerint a szakma szerinti érdekvédelmi szervezet végzi, a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény szerint.

(3) A képviselőjelölt a megyei és az országos felsőházi listára a szakma többi társadalmi csoporthoz viszonyított lélekszáma szerinti sorszámmal kerül.

51. §
Jogok és kötelezettségek a tapasztalatátadás korában

(1) A tapasztalatátadás korában (nyugdíjas kor) az embert ugyanazok a jogok illetik meg, és ugyanazok a kötelezettségek terhelik, mint az aktív korszakában, de átsúlyozva, úgy, hogy a szülővédelemmel kapcsolatos jogai erősödnek meg.

(2) A tapasztalatátadás korának elismerése az állam részéről:
a./ az alapvető életfeltételek ingyenes biztosítása,
b./ tevékenység utáni elismerés (jövedelem) és
c./ nyugdíj, ami a szakma (hivatás) szerinti átlagbér 50 %-a.

(3) Tekintettel arra, hogy a nemzeti vagyon növekedése folyamatosan emelkedik, a nyugdíj összege és vásárlóereje is évről-évre nő.

52. §
A tapasztalatátadás korának érdekképviselete

(1) Magyarországon a tapasztalatátadási időszak (nyugdíjas kor) társadalmi csoportja (mint a Szent Korona testének személyi alkotóeleme) az Országgyűlés felsőházába delegált képviselőin keresztül érvényesíti (hangolja össze más társadalmi csoportokkal) érdekeit és vesz részt az államhatalom gyakorlásában.

(2) A képviselő jelölést a Szent Korona Önigazgatási Rendszere szerint a tapasztalatátadás érdekvédelmi szervezete végzi, a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény szerint.

(3) A képviselőjelölt a megyei és az országos felsőházi listára a tapasztalatátadás társadalmi csoportjának a többi társadalmi csoporthoz viszonyított lélekszáma szerinti sorszámmal kerül.

53. §
Az egészség megőrzéséhez való jog és kötelezettség

(1) Magyarországon a Szent Korona minden tagjának, valamint a Magyarországon vendégjoggal élőknek, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak joguk és kötelességük az egészség megőrzése.

(2) Az egészség a lélek-, a szellem és a test egységének összhangját jelenti.

(3) Az egészség megőrzését szolgáló

g./ lélek irányítását „A vallásról és művelődésügyről” szóló főtörvény,
h./ szellem közvetítését „A vallásról és művelődésügyről” szóló főtörvény,

c./ élelmiszerekkel kapcsolatos követelményeket „A gazdaságról” szóló főtörvény „Mezőgazdaságról és élelmiszeriparról” szóló résztörvényében meghatározott szabályok,
d./ ipari termékekkel kapcsolatos követelményeket „A gazdaságról” szóló főtörvény „Iparról” szóló résztörvényében meghatározott szabályok,
e./ személyi és közüzemi szolgáltatásokkal kapcsolatos követelményeket „A gazdaságról” szóló főtörvény „Szolgáltatásról” szóló résztörvényében meghatározott szabályok,
f./ idegenforgalmi szolgáltatásokkal és az idegenforgalomban biztosított élelmezési- és ipari termék forgalmazásával kapcsolatos követelményeket „A gazdaságról” szóló főtörvény „Idegenforgalomról” szóló résztörvényében meghatározott szabályok,
g./ kereskedelemben forgalmazott élelmiszerrel és ipari termékekkel kapcsolatos követelményeket „A gazdaságról” szóló főtörvény „Kereskedelemről” szóló résztörvényében meghatározott szabályok,
h./ személy- és áruszállítás feltételeivel kapcsolatos követelményeket „A gazdaságról” szóló főtörvény „Szállításról” szóló résztörvényében meghatározott szabályok,

betartása biztosítja.

(4) A Szent Korona minden tagja, valamint a Magyarországon vendégjoggal élők, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgárok kötelesek a következő egészségmegőrző tevékenység folytatására:

a./ csak Krisztust követő istenhívő eszméket hirdet és csak ilyen eszmék hirdetését fogadja el,
b./ csak a természetes értékrendet ismertető szellemi tevékenységet végez és csak ilyen tevékenységet követ,
c./ rendszeresen részt vesz minden – nemének és életkorának megfelelő - testi betegséget feltáró és gyógyító orvosi szűrésen, kezelésen és beavatkozáson.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott jogokat és kötelezettségeket részletesen

a./ az a./ és b./ pontjára vonatkozóan „A vallásról és művelődésügyről” szóló főtörvény,
b./ a c./ pontjára vonatkozóan „Az egészégről” szóló főtörvény

tartalmazza.

54. §
A testedzéshez való jog

(1) Az állam biztosítja az egészségmegőrző testedzés és versenyszerű sportolás feltételeit
a./ minden oktatási intézményben, illetve az oktatási intézmény elsődleges használati jogával a településeken,
b./ minden településen az igénynek megfelelő számú
testedzést szolgáló létesítményt a mindenkori igények szerinti felszereltséggel.

(2) Az állam biztosítja az utánpótlás nevelésétől a versenyeztetésig a minőségi versenyszerű sportolás elismerését és tárgyi feltételeit.

(3) A testedzéshez való jog gyakorlásának részletes szabályait „A vallásról és művelődésügyről”, valamint „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény tartalmazza.

55. §
Az egészségügyi ellátáshoz és gondoskodáshoz való jog

(1) Magyarországon a Szent Korona minden tagjának, valamint a Magyarországon vendégjoggal élőknek, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak joga van a teljeskürű és térítésmentes egészségügyi ellátáshoz és gondoskodáshoz, beleértve a gyógyszer- és egészségügyi segédeszköz ellátást is.

(2) Az állam egészségügyi ellátó és egészségügyi gondoskodó intézményeket tart fenn, amelyeket „Az egészségről” szóló főtörvényben meghatározott módon az
a./ az Egészségügyi minisztérium,
b./ a Krisztust követő, egyistenhívő egyházak, valamint
c./ egyesületek
üzemeltetnek.
Az állam az egészségügyi ellátó és egészségügyi gondoskodó intézményeket az üzemeltetés formájától függetlenül, tehát egységes elvek szerint támogatja.

(3) Az állam „Az egészségről” szóló főtörvényben meghatározott módon szakmai ellenőrzést gyakorol az egészségügyi ellátó és egészségügyi gondoskodó intézmények felett.

(4) A Szent Korona tagjainak korlátozás nélkül, a Magyarországon vendégjoggal élők, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényekben meghatározott korlátozással, joguk van egészségügyi gondoskodási intézményben történő ellátásra.

56. §
A tartósan egészségkárosodottak jogai

(1) A Szent Korona tagjai, valamint a Magyarországon vendégjoggal élők, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgárok tartósan egészségkárosodása, illetve testi-, szellemi fogyatékossága esetén különleges védelemre, illetve gondoskodásra jogosultak.

(2) A különleges gondoskodás feltételeit, a gondoskodási jog gyakorlásának részleteit „Az állam vezetéséről” és „Az egészségről” szóló főtörvények határozzák meg.

57. §
Az egészséges környezethez való jog

(1) Szent Korona tagjainak, valamint a Magyarországon vendégjoggal élőknek, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak, továbbá a Magyarországra látogatás vagy hivatalos minőségben tartózkodóknak joguk van az egészséges környezethez.

(2) „A természetkapcsolatról” szóló főtörvény tartalmazza azokat az intézkedéseket, amelyek a természetes és az épített környezet megóvására, a környezeti károk megelőzésére, illetve mérséklésére vonatkoznak.

(3) „A gazdaságról” szóló főtörvény ágazati résztörvényei tartalmazzák azokat az intézkedéseket, amelyek az egészséget károsító és veszélyeztető
a./ termékek előállítását, forgalmazását,
b./ munkamódszerek, csomagolóeszközök alkalmazását,
c./ hulladékok keletkezését
tiltják.

(4) A környezet megóvása az (1) bekezdésben meghatározott minden személy kötelessége.

58. §
A szabad akarat kinyilvánításának joga

Mindenkinek joga van a szabad akaratból eredő gondolat, a lelkiismeret és hitvallás megválasztásához, elfogadásához és kinyilvánításához.

59. §
A hitvallás gyakorlásának joga

(1) A Szent Korona tagjainak korlátozás nélkül, a Magyarországon vendégjoggal élők, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak „A vallásról és művelődésügyről” szóló főtörvényben meghatározott korlátozással, joguk van arra, hogy hitvallásukat vallásos cselekmény, szertartás végzése útján vagy egyéb módon akár egyénileg, akár másokkal együtt nyilvánosan vagy magánkörben kinyilvánítsák, gyakorolják, tanítsák.

(2) A hitvallás bárki részéről történő gyakorlását „A vallásról és közművelődésügyről” szóló főtörvény korlátozhatja, vagy megtilthatja,
a./ ha az nem Krisztust követő hitvallás, továbbá,
b./ ha a tiltás vagy korlátozás bűncselekmény elkövetésének megelőzése, a közrend, közerkölcs és mások jogainak védelme, valamint a honvédelmi kötelezettség teljesítése érdekében történik.

60. §
A hitvallás érdekképviselete

(1) Magyarországon a Krisztus követésének hitét valló minden Szent Korona tag (mint a Szent Korona testének személyi alkotóeleme) az Országgyűlés felsőházába delegált képviselőin keresztül érvényesíti (hangolja össze más társadalmi csoportokkal) érdekeit és vesz részt az államhatalom gyakorlásában.

(2) A képviselő jelölést a Szent Korona Önigazgatási Rendszere szerint a Krisztus követésének hitét valló Szent Korona tagok érdekvédelmi szervezete végzi, a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény szerint.

(3) A képviselőjelölt a megyei és az országos felsőházi listára a Krisztus követésének hitét valló Szent Korona tagok társadalmi csoportja a többi társadalmi csoporthoz viszonyított lélekszáma szerinti sorszámmal kerül.

61. §
A nemzeti múlt ismeretének joga

(1) A Szent Korona minden tagjának joga és kötelezettsége, hogy megismerje
a./ azt a történelmi folyamatot, amely a Szent Korona Országának szerves egységként működéséhez vezetett,
b./ azt az okot, amely a szerves egységben élés felbomlásához vezetett,
c./ azokat a következményeket, amelyet a szerves egységben élés felbomlása eredményezett.

(2) A Magyarországon vendégjoggal élőknek, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak joguk és kötelezettségük megismerni
a./ nemzetük történelmét és
b./ annak történelmi kapcsolatát a magyarsághoz.

(3) A nemzeti múlt megismeréséhez való jogokat és kötelezettségeket részletesen „A vallásról és művelődésügyről” szóló főtörvény szabályozza.

62. §
A nemzeti kultúra ápolásának joga

(1) A Szent Korona tagjainak joguk és kötelességük
a./ saját nemzeti kultúrájuk megismerése, ápolása, továbbéltetése,
b./ saját nemzeti kultúrájuk alkalmazása
annak érdekében, hogy Magyarország természeti (ökológiai) és társadalmi, gazdasági (ökonómiai) szerves egységben éljen.

(2) A Magyarországon vendégjoggal élőknek, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak joga és kötelessége
a./ saját nemzeti kultúrájuk megismerése, ápolása, továbbéltetése,
b./ saját kultúrájuk Szent Korona értékrenddel azonos elemeinek alkalmazása
annak érdekében, hogy alkalmazkodni tudjanak Magyarország természeti (ökológiai) és társadalmi, gazdasági (ökonómiai) szerves egységéhez.

(3) A nemzeti kultúra ápolásához való jogokat és kötelezettségeket részletesen „A vallásról és művelődésügyről” szóló főtörvény szabályozza.

63. §
A nyelv megőrzésének és művelésének joga

(1) A jövevényszavaktól és az idegen nyelvtani alakzatoktól megtisztított magyar nyelv Magyarország hivatalos nyelve.

(2) A Szent Korona tagjainak, valamint a Magyarországon vendégjoggal élőknek, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak kötelessége megtanulnia Magyarország hivatalos nyelvét.

(3) Az államalapító magyar nemzet minden tagjának joga és kötelezettsége a magyar nyelv megtisztításában közreműködni, a megtisztított magyar nyelvet megőrizni és művelni.

(4) A Szent Korona államalkotó nemzetei minden tagjának és a Magyarországon vendégjoggal élőknek, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak joga és kötelessége megőrizni és művelni saját nyelvüket.

(5) A nyelv megőrzéséhez és műveléséhez való jogokat és kötelezettségeket részletesen „A vallásról és művelődésügyről” szóló főtörvény szabályozza.

64. §
A tudományos kutatás és alkalmazás, a művészet, továbbá a kultúra szabadsága

(1) A magyar lelki- és szellemi érték a magyar nemzet elidegeníthetetlen tulajdona.

(2) A tudományos kutatás és alkalmazás végzése, a művészetek gyakorlása, továbbá a kultúra művelése mindenki számára szabadon végezhető tevékenység.

(3) Magyarország kiemelt fontosságú állami feladata az egyetemes és a nemzeti kultúra védelme és támogatása.

(4) A tudományos kutatás és alkalmazás végzéséhez, a művészetek gyakorlásához és a kultúra műveléséhez való jogokat és kötelezettségeket részletesen „A vallásról és művelődésügyről” szóló főtörvény szabályozza.

65. §
A települések és a társadalmi csoportok önkormányzatisághoz való joga

(1) A települések önszerveződéshez fűződő jogai:
a./ a település érdekeit képviselő önkormányzat alakításának joga és kötelessége,
b./ a település államhatalomban történő érdekképviseletének joga és kötelessége,
c./ a lelki-, szellemi- és anyagi önellátás (autarkia) kialakításának joga,
d./ a nevelés-oktatás működtetésének joga,
e./ az egészségi ellátás működtetésének joga,
f./ az életfeltételek kialakításának és működtetésének joga,
g./ az önellátásra és a szabad versenyre alapozott gazdaság kialakításának és működtetésének joga,
amelyeket „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény biztosít.

(2) A társadalmi csoportok önszerveződéshez fűződő jogai:
a./ a társadalmi csoport érdekeit képviselő önkormányzat alakításának joga és kötelessége,
b./ a társadalmi csoport államhatalomban történő érdekképviseletének joga és kötelessége,
c./ a társadalmi csoport jellegének megfelelő tevékenysége végzéséhez szükséges feltételekhez való joga és ezek rendeltetésszerű használatának kötelezettsége,
amelyeket „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény biztosít.

66. §
Az élet-, személyiség-, vagyon-, és közbiztonsághoz való jog

(1) Magyarországon élő és tartózkodó minden ember élethez és személyiséghez fűződő jogai védettek.

(2) A Szent Korona minden tagjának joga van a tulajdonlási és birtoklási jogainak védelméhez, valamint a közbiztonsághoz.

(3) A Magyarországon vendégjoggal élőknek, továbbá Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak joguk van birtoklási jogaik védelméhez, valamint a közbiztonsághoz.

3. alszakasz
Elidegeníthetetlen és csak kivételesen korlátozható jogok

67. §
A kényszermunka és a kötelező munka tilalma

(1) Senkit sem szabad kényszermunkára vagy kötelező munkára igénybe venni.

(2) Nem ütközik az (1) bekezdésben meghatározott tilalomba
a./ a bűncselekmény miatt elítélt személy munkára kötelezése,
b./ a honvédelmi kötelezettség teljesítése keretében elrendelt munkavégzés, továbbá
c./ a rendkívüli helyzetben, vagy a kötelezettségek és jogok egységének érdekében az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvényben meghatározott célból és módon munkára kötelezés.

68. §
Mozgásszabadság

(1) A Szent Korona minden tagja, a Magyarországon vendégjoggal élő személy, valamint a Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint törvényesen tartózkodó külföldi az ország területén szabadon mozoghat, a tartózkodási helyét szabadon megválaszthatja, és az ország területét – „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben szabályozott bűnmegelőzési, bűnüldözési, közrendvédelmi, nemzetbiztonsági és közegészségügyi korlátozás kivételével – szabadon elhagyhatja.

(2) A Szent Korona tagja külföldről bármikor hazatérhet.

(3) A Szent Korona tagját tilos Magyarország területéről kiutasítani.

(4) A Magyarországon vendégjoggal élő személy, valamint Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint törvényesen tartózkodó külföldi csak törvényben meghatározott okból és törvényes eljárásban meghozott határozat alapján utasítható ki.

69. §
A személyhez és a személyes adatokhoz fűződő jogok

(1) Mindenkit megilletnek a személyhez fűződő jogok, így különösen a magánélet sérthetetlenségéhez, a jóhírnévhez, a képmáshoz, a hangfelvételhez, a magánlakás sérthetetlenségéhez, a levél-, a távközlési-

és a magántitokhoz való jog. E jogok bűnmegelőzési, bűnüldözési, továbbá nemzetbiztonsági és közegészségügyi célból „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben korlátozhatóak.

(2) Mindenki maga rendelkezik személyes adataival. „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény honvédelmi, bűnmegelőzési, bűnüldözési, közrendvédelmi, nemzetbiztonsági, közegészségügyi, népesség-nyilvántartási és közteherviselési, továbbá állami vagy egyéb közfeladat ellátás céljából személyes adat kezelését elrendelheti.

(3) A közélet tisztaságának megóvása érdekében „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény egyes közfeladatokat ellátó személyek személyes adatainak kezeléséről a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően rendelkezhet.

(4) A személyes adatok védelmének részletes szabályozásáról „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény rendelkezik.

70. §
A közérdekű adatok megismerésének joga

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a közérdekű adatot megismerhesse.

(2) Közérdekű adat a társadalmi együttélésre, annak feltételei meglétére vonatkozó olyan adat, amelyet
a./ az állami, illetve
b./ helyi- és társadalmi csoportra vonatkozó önkormányzati feladatot, valamint
c./ „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott egyéb
közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezel.

(3) A közérdekű adatok megismerését az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény államtitoknak minősítéssel korlátozhatja, ha az államtitoknak minősített közérdekű adatnak jogosulatlan személy által történő megismerése jelentősen sérti, vagy veszélyezteti Magyarország
a./ honvédelmi, bűnmegelőzési, bűnüldözési, közrendvédelmi, nemzetbiztonsági, központi gazdasági,
b./ külügyi vagy nemzetközi kapcsolataival összefüggő, valamint bírósági eljáráshoz kapcsolódó érdekét.

(4) Közérdekű adat megismerésének jogát csak az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvényben meghatározott ideig szabad korlátozni. A megismerés korlátozásának fenntartását a Nemzeti Tanácsnak folyamatosan felül kell vizsgálnia.

(5) A megismerési jog korlátozás idején és a megismerési jog korlátozás idejének feloldását követő fél éven belül a megismerési jog korlátozása alá eső tárgykörben tilos a jogalkotás.

71. §
A véleménynyilvánítás és a sajtó szabadsága

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy véleményét szóban, írásban, sajtó útján és a közlés más formájában szabadon kinyilvánítsa, továbbá arra, hogy az információkat és más véleményét megismerje.

(2) Tilos a háborús propaganda, a nemzeti, faji vagy vallási gyűlölet bármilyen formájú keltése, amely hátrányos megkülönböztetést, ellenségeskedést, erőszakra való felhívást vagy annak támogatását tartalmazza.

(3) A véleménynyilvánítás szabadságát csak „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott olyan korlátozásoknak szabad alávetni, amelyek a honvédelem, a bűnözés megelőzése, a közrend, a nemzetbiztonság, az ország területi sérthetetlensége, mások jó hírneve vagy jogai védelme, illetőleg a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából szükségesek.

(4) „Az emberi alapjogokról és kötelezettségekről” szóló főtörvény a gyermekek védelme érdekében a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozhatja.

(5) A nyomtatott sajtó, a rádió, a televízió és a hagyományos, illetve elektronikus adatot továbbító hírügynökség köteles hitelesen, pontosan, a közléssel érintett tárgykört teljességgel érintő adatok tárgyilagos tájékoztatásával a közérdekű adatok megismerési jogának gyakorlását elősegíteni.
Amennyiben az e bekezdésben meghatározott tájékoztatási eszköz megsérti a közérdekű adatok megismerési jogának gyakorlását, a sértést követően haladéktalanul elveszíti tájékoztatási jogát.

(6) A véleménynyilvánítás és a sajtó szabadságának részletes szabályozásáról „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény rendelkezik.

72. §
Gyülekezési jog

(1) Mindenkinek joga van a békés és fegyvertelen gyülekezéshez.

(2) „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény a közterületen való, meghatározott tárgyköröket érintő gyülekezést előzetes bejelentéshez, továbbá – tárgykörtől függetlenül - a gyűlés megtartását közrendvédelmi, nemzetbiztonsági, közegészségügyi vagy környezetvédelmi követelmények teljesítéséhez kötheti.

73. §
Egyesülési jog

(1) A Szent Korona minden tagjának joga van ahhoz, hogy település vagy társadalmi csoport érdekvédelme, továbbá kulturális feladat végzése céljából részt vegyen „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott egyesület és más önkéntes szervezet létrehozásában, vagy ilyen szervezethez csatlakozzon.

(2) Magyarországon vendégjoggal élőknek és Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint törvényesen tartózkodóknak joguk van ahhoz, hogy kulturális feladat végzése céljából részt vegyenek „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott egyesület és más önkéntes szervezet létrehozásában, vagy ilyen szervezethez csatlakozzanak.

(3) Tilos fegyveres szervezetet önkéntes szervezetként létrehozni.
Nem tekinthető fegyveres szervezetnek az olyan, a Szent Korona tagjai által létrehozott önkéntes kulturális szervezet, amely „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott típusú és mértékű, egyébként fegyvernek minősíthető tárgyat hagyományőrzés céljából birtokol, azt zárt területen, a főtörvényben előírt biztonsági intézkedések mellett használ.

(4) Tilos az Alkotmányban és az Alaptörvényben megfogalmazott irányelvekkel ellentétes célból, vagy azokkal ellentétes eredmény elérése érdekében önkéntes szervezetet létrehozni.

(5) Az egyesülési jog gyakorlásának részletes szabályozását „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény tartalmazza.

74. §
A közügyekben való részvétel joga

(1) A Szent Korona minden tagja részt vehet az országos és a helyi közügyek vitelében, továbbá az „Államhatalom gyakorlásról” szóló 1. főtörvény által meghatározottak szerint közhivatalt viselhet.

(2) Magyarországon vendégjoggal élők, valamint Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgárok nem vesznek részt a közügyek vitelében és nem viselhetnek az (1) bekezdésben meghatározott közhivatalt.

(3) A választáshoz és választhatósághoz való jogot részletesen a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény szabályozza.

75. §
Kérelmezési és panaszjog

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt kérelmet, panaszt terjesszen az illetékes állami szerv elé.

(2) A megkeresett szerv köteles a törvényben meghatározott határidőben a kérelemre, panaszra érdemben választ adni.

(3) A kérelmezési és panaszjog gyakorlásának részletes szabályozását „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény tartalmazza.

76. §
A bírósági eljárásban érintettek joga

(1) A bírósági eljárásban az érintettnek joga van ahhoz, hogy őt a bíróság személyesen meghallgassa; ez alól „Az állam vezetéséről” szóló és a „Büntető” főtörvények kivételt tehetnek.

(2) Ha az érintett a meghallgatás jogával nem kívánt élni vagy indokolatlanul mulasztott, ez az eljárás befejezését nem hátráltathatja.

(3) A bírósági eljárásban való érintettségi jog gyakorlásának részletes szabályozását „Az állam vezetéséről” szóló, valamint „A büntetésről” szóló főtörvények tartalmazzák.

77. §
Kisebbségi jogok

(1) Magyarország biztosítja a Szent Korona államalkotó nemzeteihez tartozó tagjainak a (2) bekezdésben meghatározott, egyéni és közösen gyakorolt (kollektív) részvételét a közéletben, jogát saját kultúrájuk ápolásához, intézményeik fenntartásához, anyanyelvük oktatásához, a közéletben és a

hatósági eljárásban való használatához, a saját nyelven való névhasználathoz.
Az anyanyelvű oktatáshoz való jog gyakorlásának feltételeit „A vallásról- és művelődésügyről” szóló főtörvény határozza meg.

(2) Magyarország a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvényben meghatározottak szerint biztosítja a hatalomban való részvétel jogát

a./ a Szent Korona államalkotó nemzetei - mint társadalmi csoportok - számára közösen gyakorolt jogként a felsőházi érdekképviseletben,
b./ a Szent Korona államalkotó nemzeteinek tagjai számára az alsó- és felsőházi választási és választhatósági jogot egyénileg gyakorolt jogként.

(3) A Magyarországon vendégjoggal élőknek, valamint a Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgároknak Magyarország biztosíthatja a jogot
a./ Az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvényben, valamint „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározottak szerint anyanyelvüknek a közéletben és a hatósági eljárásban való használatához, a saját nyelven való névhasználathoz, valamint
b./ „A vallásról- és művelődésügyről” szóló főtörvényben meghatározottak szerint az anyanyelvű oktatáshoz, saját kultúrájuk ápolásához, intézményeik fenntartásához.

(4) A kisebbségi jog gyakorlásának részletes szabályozását „Az állam vezetéséről” szóló, főtörvény tartalmazza.

78. §
Menedékjog

(1) Magyarország menedékjogot ad azoknak a külföldi állampolgárságú vagy hontalan személyeknek, akik Magyarország által elfogadott nemzetközi szerződés vagy „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvény értelmében menekültnek minősíthetők, továbbá azoknak, akiket menekültként befogad.

(2) Ha a menekültként befogadott, külföldi állampolgárságú személy

a./ a Szent Korona államalapító (magyar) nemzetének tény szerinti (de facto) tagja, „Az állam vezetéséről” szóló törvény alapján hozott

határozat után jog szerinti (de iure) Szent Korona taggá válik, és korlátozás nélkül gyakorolja jogait, valamint teljesíti kötelességeit;

b./ a Szent Korona államalkotó nemzetének feltétel szerinti (opcionális) tagja, az anyaállammal történt egyeztetés alapján
- jog szerinti (de iure) Szent Korona taggá válik, és korlátozás nélkül gyakorolja jogait, valamint teljesíti kötelességeit, vagy
- Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint idegenként élő állampolgárrá válik, illetve
- visszatér az anyaországba;

c./ a Szent Koronának sem tény-, sem feltétel szerinti nem tagja, akkor az anyaállammal történt egyeztetés után
- Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint idegenként élő állampolgárrá válik, illetve
- visszatér az anyaországba.

(3) A menekültet csak Magyarország által elfogadott nemzetközi szerződésben meghatározott kivételes esetben, a „Bűntető” főtörvény alapján lefolytatott eljárás alapján lehet Magyarország területéről visszafordítani, kiutasítani vagy bármely államnak kiadni.

(4) A menedékjog gyakorlásának részletes szabályozását „Az állam vezetéséről” szóló, valamint „A büntetésről” szóló főtörvények tartalmazzák.

79. §
A tulajdonhoz és a birtokláshoz való jog

(1) Az Alkotmány 3. § (1) bekezdés értelmében a Szent Korona minden tagja, a Magyarországon vendégjoggal élők, valamint Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgárok - közrendvédelmet, nemzetbiztonságot, közegészségügyet és környezetvédelmet nem veszélyeztető - ingó tárgyakat korlátozás nélkül tulajdonolhatnak, birtokolhatnak.

(2) Az állam kizárólagos, illetőleg tartós tulajdonának körét az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvény határozza meg. Ezek tulajdonlási- és birtoklási jogát csak a Szent Korona tagja gyakorolhatja.

(3) A magántulajdon és a köztulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.

(4) Tulajdonjogot korlátozni vagy megvonni, illetőleg tulajdonjog gyakorlását kötelezettséggel terhelni közérdekből, „Az állam vezetéséről” szóló

főtörvényben meghatározott, valamint „A büntetésről” szóló főtörvényben meghatározott esetben és módon lehet.

(5) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és kizárólag közérdekből, „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott esetben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

(6) A tulajdonhoz és a birtokláshoz való jog gyakorlásának részletes szabályozását „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény, valamint a Harmadik rész szabályozásai tartalmazzák.

80. §
Az ingatlan tulajdon- és birtoklás jogának átruházása

(1) A tulajdon- és birtokjog átruházásának tárgya csak az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvényben meghatározott ingatlan lehet.

(2) Az (1) bekezdés alól, a birtokjog gyakorlás átruházása vonatkozásában az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvény kivételt tesz.

(3) A tulajdon- és birtokjog gyakorlásának részletes szabályait „Az állam vezetéséről” és „A gazdaságról” szóló főtörvények rendelkezései szabályozzák.

81. §
Az öröklés joga

(1) Az Alkotmány 3. § (1) bekezdés értelmében a Szent Korona minden tagja, a Magyarországon vendégjoggal élők, valamint Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgárok - közrendvédelmet, nemzetbiztonságot, közegészségügyet és környezetvédelmet nem veszélyeztető - ingó tárgyakat korlátozás nélkül örökíthetnek és örökölhetnek.

(2) Ingatlan örököse csak a Szent Korona tagja lehet.

(3) Az ingó- és ingatlan javak öröklése illetékmentes.

(4) Az örökléssel kapcsolatos jog gyakorlásának részletes szabályait „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény rendelkezései tartalmazzák.

II. szakasz
A kötelezettségek teljesítésének arányában megillető jogok

82. §
Az alapvető élelmiszerekhez való jog

(1) Az alapvető élelmiszerek térítésmentes ellátásnak jogával élhet a Szent Korona tagja, a Magyarországon vendégjoggal élő személy, valamint a Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgár, ha
a./ ifjúkorú és tanulmányait folytatja, vagy
b./ tapasztalatátadás korában lévő.

(2) A Tapasztalatátadás korában lévő, Magyarországon vendégjoggal élő személy, valamint a Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgár akkor élhet az alapvető élelmiszerek térítésmentes ellátásának jogával, ha legalább tíz évig részt vett a nemzeti vagyon növelésében.

(3) Az alapvető élelmiszerek térítésmentes ellátása jogának gyakorlásának részleteiről „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény rendelkezik.

83. §
A lakáshoz való jog

(1) A Szent Korona minden tagját megilleti az önálló lakás tulajdonlásának, vagy bérlésének joga.

(2) Magyarországon vendégjoggal élő személy, valamint a Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgár számára – igénye esetén – Magyarország biztosít közösségi lakáslehetőséget.

(3) A lakáshoz való jog gyakorlásának feltételeiről és részleteiről „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény rendelkezik.

84. §
A közüzemi szolgáltatásokhoz való jog

(1) Az alapvető emberi jogokat biztosító közüzemi szolgáltatások térítésmentesek az igénybevevő(k) kora, foglalkozása és a közös háztartásban élők számának megfelelően megállapított határértékig (kvótáig).

(2) A közüzemi szolgáltatásokhoz való jog gyakorlásának feltételeiről és részleteiről „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény rendelkezik.

III. szakasz
Az igazságszolgáltatáshoz való jog

85. §
Jogképesség és jogegyenlőség

(1) Minden ember jogképes és a törvény előtt egyenlő, függetlenül attól, hogy a Szent Korona tagja-e vagy sem.

(2) Tilos az emberek bármilyen hátrányos megkülönböztetése, így különösen a faj, bőrszín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti hovatartozás vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel.

(3) Azoknak a személyeknek az egyes jogai, akik nem a Szent Korona tagjai, a Szent Korona tagjaitól eltérően szabályozhatóak „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben.

86. §
A bírósági, közigazgatási és más hatósági eljárással kapcsolatos jogok

(1) Mindenki bírósághoz fordulhat jogának vagy törvényes érdekének védelme céljából.

(2) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy bírósági útra tartozó ügyét az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény által létrehozott független és pártatlan bíróság méltányosan és igazságosan, ésszerű időn belül tárgyalja, valamint határozatot hozzon jogairól, kötelezettségeiről, illetőleg az ellene emelt vádról.

(3) Senki sem vonható el törvényes bírájától.

87. §
Büntethetőség

(1) Bűnösnek nyilvánítani és büntetéssel sújtani bárkit csak olyan cselekményért vagy mulasztásért lehet, amelyet az elkövetés idején hatályos, „A büntetésről” szóló főtörvény büntetni rendelt.

(2) A bűnelkövetővel szemben csak „A büntetésről” szóló főtörvényben meghatározott büntetés alkalmazható.

(3) Tilos a bűncselekmény elkövetése idején alkalmazható büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni.

(4) Senki sem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(5) „A büntetésről” szóló főtörvényben meghatározott rendkívüli perorvoslatokat kivéve senkivel szemben nem folytatható le büntetőeljárás és nem szabható ki büntetés olyan bűncselekmény miatt, amelyre nézve vele szemben Magyarországon már jogerős felmentő vagy elítélő határozatot hoztak.

(6) A (3) és (5) bekezdés az átmeneti időszakra nem vonatkozik.

88. §
Védelem joga a büntetőeljárás során

(1) A büntetőeljárás alá vont személyt az eljárás minden szakában megilleti a védelem joga.

(2) A vádlottnak és védőjének joga van a vád és annak alapjául szolgáló bizonyítékok megismeréséhez.

(3) A védő felelősségre vonható a védelem ellátása során az ügyre vonatkozóan tett rosszhiszemű, vagy az igazság felderítését akadályozó nyilatkozata miatt.

89. §
Jogorvoslat joga

(1) „A büntetésről” szóló főtörvényben meghatározott módon mindenki jogorvoslattal élhet a bíróság, a közigazgatási vagy más hatóság rá vonatkozó határozata ellen. A jogorvoslati jogot - a jogviták ésszerű határidőn belüli elbírálásának érdekében – a Büntető főtörvény korlátozhatja.

(2) Mindenkit megillet a bírósági, a közigazgatási vagy más hatósági eljárásban a jogi képviselethez való jog.

(3) A bírósági, a közigazgatási vagy más hatósági eljárásban résztvevő személynek joga van az általa értett nyelv használatához. A tolmácsolás és

fordítás költségét - ha „A büntetésről” szóló főtörvény másképpen nem rendelkezik - az állam viseli.

B. fejezet
A Szent Korona tagjai szabadságának feltételei

I. szakasz
Általános rendelkezések

90. §

Magyarország biztosítja a Szent Korona tagjainak, valamint a Magyarországon vendégjoggal élő személy, továbbá a Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgár számára a lelki kiegyensúlyozottságot, a szellemi gyarapodást, a szociális biztonságot, az egészségügyi ellátást, a nemzeti vagyon növeléséhez történő hozzájárulást és a közbiztonságot, valamint ezek feltételeit.

II. szakasz
A Szent Korona alkotóelemei

1. alszakasz
Települések

91. §
Általános rendelkezések

(1) Magyarország a területi elven szervezett önkormányzatokon keresztül valósítja meg a teljes önellátást (autarkiát).
A területi szervezettségnek három szintje van:
a./ megye
b./ járás (választási körzet)és
c./ település.

(2) A területi elv alapján (a Szent Korona testének területi alkotóelem), a választópolgárok által választókörzetenként közvetlenül választott képviselők alkotják
a./ a Települési Önkormányzatot, a település Polgármesterét és
b./ a polgármesterek közül Magyarország Országgyűlésének alsóházát.

92. §
A települések önellátó tevékenysége

Az alapvető életföltételek biztosításával kapcsolatban a települések többirányú tevékenységet folytatunk. Ezek közös alapja, hogy minden településen létre kell

hozni a Települési Önellátó Rendszert a Települési Önkormányzat irányítása alatt.

Az önellátás részei:

(1) Egészségvédelem
Magyarország egészségvédelmi alapelve: a megelőzés eszközeit kell elsődlegesen kialakítani. Betegség esetén előnyben kell részesíteni a természetes gyógymódokat, valamint a homeopátiát és csak legvégső esetben kell a kemoterápiához és az operatív beavatkozáshoz folyamodni. Minden egészségügyi szolgáltatás (így a gyógyászati segédeszközök, gyógyszerek biztosítását is) állampolgári alapjogként térítésmentes.
Az egészségügyi rendszer a megyei- és települési elven szerveződő megelőző szűrések és a teljesen szakosított, ingyenes gyógyítóhálózaton keresztül működik.

(2) Táplálkozás
A táplálkozás alapja a természetes élelmiszer.
Ennek érdekében Magyarország
- a nem génmanipulált és természetes körülmények között nevelt állatok, és az így termesztett növények termesztését, tartását,
- a feldolgozás nélküli, illetve a természetes úton tartósított állati- és növényi termékek forgalmazását

engedélyezi és támogatja.

a./ A települések önellátása mindenek előtt a mindennapi (alapvető) élelmiszer (kenyér, tej, tejtermék, hús, zöldség és gyümölcs) közvetlen forrásból történő biztosítását jelenti.
b./ A fejlődésben lévő és tanulmányaikat folytató fiatalok, valamint a koruk és egészségi állapotuk miatt keresőképtelen emberek térítésmentesen jutnak az alapvető élelmiszerekhez.
c./ Annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termékek ne legyenek egészségkárosító hatásúak, minőségellenőrző laboratóriumot kell létrehozni és üzemeltetni megyénként. Csak azokat az élelmiszereket lehet forgalmazni, amelyek minősítését a megye saját laboratóriuma végezte.
d./ Ki kell alakítani és be kell vezetni egy minden befolyásolástól mentes, független szabványrendszert, először az élelmiszerekre vonatkozóan.
e./ A növényi és állati szaporító-állomány alapját a hagyományos magyar fajták jelentik.
f./ A termőtalaj természetes kémiai állapotát vissza kell állítása, majd meg kell őrizni

g./ Helyre kell állítani és fenn kell tartani az ökologikus egyensúly természetes működését.
h./ A minőségellenőrző laboratóriumi vizsgálatoknak ki kell terjednie a települések ivóvíz minőségének vizsgálatára is.

(3) Közvédelem, közbiztonság
Magyarország összehangolja a területenként és településenként szervezett bűnmegelőző csendőrség és a bűnüldöző rendőrség munkáját és biztosítja azok működési feltételeit.
Magyarország területi, politikai sérthetetlenségét a honvédség biztosítja.

93. §
A Települési Önkormányzat érdekvédő tevékenysége

A települések érdekvédelmét az önkormányzatiság (szubszidiaritás) elvének megfelelően a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény szerint, kötött mandátummal választott, döntéséért egyszemélyi felelősséggel tartozó

(1) Települési Önkormányzatot vezető Polgármester,

(2) az Országgyűlés alsó- és felsőházába kötött mandátummal választott képviselő
a./ a jogszabályalkotás döntéselőkészítő folyamatának teljesítésével,
b./ a döntés során a településen élő Szent Korona tagok kinyilvánított akaratának megfelelően leadott szavazatával
végzi.

2. alszakasz
Társadalmi csoportok a magyar társadalomban

94. §
Az államalapító magyarság

(1) Magyarország felelősséget érez a határain kívül élő magyarok sorsáért, segíti jogaik és törvényes érdekeik védelmét, anyanyelvük, nemzeti kultúrájuk, vallásuk, valamint Magyarországgal való kapcsolatuk ápolását, ezek megvalósítása a nemzetközi kapcsolatokban az állam alapvető kötelezettsége.

(2) A magyarság anyaországi, valamint politikai okból menekült (emigrált) Felsőházi képviselettel rendelkező részei:

a./ Magyarországi magyar
b./ Felvidéki magyar
c./ Kárpátaljai magyar
d./ Székelyföldi, erdélyi magyar
e./ Délvidéki magyar
f./ Őrvidéki magyar
g./ Kárpát-medencén kívül élő magyar

(3) A magyar állampolgárok között nem lehet különbséget tenni az állampolgárság keletkezésének jogcíme alapján, és - ha „Az állam vezetéséről”, vagy „A büntetésről” szóló főtörvény másképpen nem rendelkezik - aszerint, hogy a magyar mellett van-e más állampolgárságuk.

(4) Kettős vagy többes állampolgárságú
a./ Szent Korona tag csak akkor rendelkezik köztisztségviselői (közte választási és választhatósági) jogával, ha
- politikai okból hagyta el Magyarországot (emigrált) és
- a többi állampolgárság szerinti fennálló választási és választhatósági jogáról lemond;

b./ a Magyarországon vendégjoggal élő személy, továbbá a Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgár akkor sem gyakorolhatja köztisztség-viselői (közte választási és választhatósági) jogát, ha a többi állampolgárság szerinti fennálló köztisztség-viselői jogáról lemond.

95. §
A nem Magyarországon élő magyarság érdekvédelme

(1) Magyarország védi a külföldön tartózkodó magyar állampolgárok jogait és törvényes érdekeit. A külföldön tartózkodó magyar állampolgárok diplomáciai és konzuli jogvédelmének eszközeit „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény határozza meg.

(2) A magyar állampolgár kiadatása csak „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben vagy nemzetközi szerződésben meghatározott esetben és módon lehetséges.

(3) A külföldön élő magyar állampolgárok egyes politikai és szociális jogait, valamint honvédelmi kötelezettségét az ország területén élő állampolgárokhoz képest „Az állam vezetéséről”, valamint „A nemzetvédelemről” szóló főtörvények eltérően szabályozhatják.

96. §
Államalkotó nemzetiségek

(1) Magyarországon az államalkotó kisebbségi nemzetiséghez tartozó személyek (mint a Szent Korona testének személyi része) önkormányzatuk által létszámarányosan az Országgyűlés felsőházába delegált képviselőin keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt az államhatalom gyakorlásában.

(2) A szerves egységként működő Magyarország a nemzeti önazonosság-tudat alapján áll, hiszen ez adja azt a biztonságot, ami minden ember számára a lélek, a szellem és a test összhangjához nélkülözhetetlen.
Az államalkotó nemzetek Szent Korona tagjainak – anyaországukkal kötött viszonossági nemzetközi szerződés alapján - joga személyileg az egyenlőség, közösségi szinten pedig Társadalmi csoportként az önkormányzatiság (autonómia), vagyis az önkormányzaton keresztül gyakorolt önrendelkezés, ami települési-, vagy területi formában nyilvánul meg.

(3) Felsőházi képviselettel rendelkező államalkotó nemzetiségek:
a./ a Szent Korona területén önhonos nemzetek
- cigányok/romák
- horvátok
- lengyelek
- németek
- románok
- ruszinok
- szerbek
- szlovákok
- szlovének
- ukránok

b./ a magyarsággal rokon népek
- bolgárok
- görögök
- örmények

97. §
Az Istenhit

(1) A Krisztus által meghatározott Istenhit vallásán alapuló világ egy és oszthatatlan lelki egységet alkot, aminek a Krisztust közvetlenül követő

hitvallás mellett természetes részei mindazon hitvallások, amelyek Krisztust elfogadják a lelki világegység megteremtésének alkotó erejeként.

(2) Az ugyanazon Istenhit-vallás különböző felekezeteinek egyesítésével megteremtett lelki világegységet tekinti Magyarország az emberiség természetes életét meghatározó erőnek, ezért minden olyan törekvést, amely ennek az egységnek a megosztását célozza az Istenhit vallásától és az alapvető emberi érdekektől idegennek, ezért tiltottnak tekint Magyarországon.

(3) Magyarországon az államalapító és államalkotó nemzetek egységesen tekintik a Krisztust követő Istenhit-vallást a lelki egység alapjának, ezért ennek érdekképviselőiként egységben vesznek részt Magyarország Országgyűlésének Felsőházában az államhatalom gyakorlóiként.

98. §
A család szerepe a Szent Korona Országában

(1) A család a legszentebb emberi közösség, a társadalom alapja. A magyar családmodell a sokgyerekes nagycsalád és a több generáció egységét jelentő nagy család.

(2) Magyarország a hagyományos magyar családmodellt támogatja, a családi funkciók feltételeinek biztosításán keresztül.

(3) A magyar családmodell funkciói:
a./ Családi egység védelme
b./ Magzat védelme
c./ Gyermek védelme
d./ Anya védelme
e./ Szülő védelme

(4) A családi funkciók feltételeit biztosítja:
a./ az alapvető emberi jogok biztosításával,
b./ a kiegészítő emberi jogok gyakorlásához nyújtott támogatással.

99. §
Ifjúkor (Felkelő Nap kora)

(1) A felkészülés korszaka az aktívkori tevékenységek végrehajtására. Fogantatástól az első szakma megszerzéséig tart.
Az ember életének ebben a szakaszában alakul ki szabad akarata.

(2) A szabad akarat kialakulásához - mintegy a küldetés teljesítésére kapott előlegként – Magyarország biztosítja a lelki-, szellemi- és anyagi esélyegyenlőség feltételeit.

(3) Amennyiben az a személy, aki lemond magyar állampolgárságáról, illetve megfosztják magyar állampolgárságától, a magyar állampolgárság megszűntetésének feltételeként köteles visszatéríteni Magyarországnak a felkészülési időszak pénzben meghatározható költségét.

100. §
Aktív kor (Delelő Nap kora)

(1) Az ember életének ebben a szakaszában fő feladataként szakmája szerint részt vesz a nemzeti vagyon növelésében. Ez joga és kötelezettsége Magyarország minden állampolgárának.

(2) Magyarország a Szent Korona minden tagja számára biztosítja azokat a feltételeket, amelyek kötelezettsége teljesítéséhez szükségesek.

101. §
Tapasztalatátadás kora (Lemenő Nap kora)

(1) Az életnek ebben a szakaszában az ember fő feladata az, hogy átadja lelki-, szellemi- és anyagi vagyonát a következő korcsoportnak (generációnak). E mellett szakmájának-, hivatásának jellegétől és egyéni adottságaitól függően tovább végzi felkészülését.

(2) Magyarország a Szent Korona minden tagja, valamint – aktív korukban a magyar nemzeti vagyon növelésének kötelezettségét legalább tíz évig teljesítő - Magyarországon vendégjoggal élő személy, illetve a Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgár számára biztosítja azokat a feltételeket, amelyek a tapasztalatátadás korában jogaik gyakorlásához és kötelezettségeik teljesítéséhez szükségesek.

102. §
A család érdekeinek érvényesítése

(1) Magyarország a családi funkciók feltételeinek gyakorlásához biztosítja, az ebben a tárgykörben érintett Társadalmi csoportok
a./ Önkormányzatainak megalakítását és működését, valamint a

b./ Társadalmi csoportok létszámarányos (más társadalmi csoportokkal összehangolt) érdekképviseletét Magyarország Országgyűlésének Felsőházban.

(2) A család érdekeit képviselő, Önkormányzattal és felsőházi képviselettel rendelkező társadalmi csoportok:
a./ Nők
b./ Férfiak
c./ Ifjúkorban élők
d./ Aktívkorban élők
e./ Tapasztalatátadás korában élők.

103. §
A lelki- és szellemi érték megbecsülése

(1) A magyar művészek és tudósok Magyarországon megkapják azokat a lelki- és szellemi föltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az Isten kegyelméből kapott tehetségük szerinti küldetést (hivatást) teljesíthessenek.

(2) A művészekkel és a tudósokkal szemben mindennél fontosabb követelmény a magyarság érdekeinek képviseletébe vetett hit és a tudomány (művészi adottság) összhangja, hiszen tevékenységükkel közvetlenül hatnak a társadalom egészére.

(3) Azért, hogy a magyar lelki- és szellemi kincs a magyar nemzet egészét hatékonyan tudja szolgálni, Magyarország az ismeretszerzést és -átadást a következő szervezeteken keresztül végzi:
a./ A Magyar Tudományos Akadémia a hit és a tudomány egységét jelentő bölcsesség ápolója és továbbadója.
Feladata a tudományos ismeretszerzés, ismeretátadás, az emberhez és környezetéhez kapcsolódó szellemi és anyagi feltételek kutatása és alkalmazásba vétele, valamint a Nemzeti Tanács munkájának támogatása szakvéleményadás formájában, továbbá részvétel Magyarország Országgyűlése Felsőházában a tudomány érdekképviselőjeként.
b./ A Magyar Művészeti Akadémia a Lélek Fényének az érzelem és az értelem egységében történő átadását szolgálja.
Feladata a művészi megismerés eszközeivel a társadalom részére lelki- és szellemi ismeretátadás, valamint a Nemzeti Tanács munkájának támogatása szakvéleményadás formájában, továbbá részvétel Magyarország Országgyűlése Felsőházában a tudomány érdekképviselőjeként.

104. §
Szakma

(1) Szakma a nemzeti vagyon növeléséhez szükséges, képességen és képzettségen alapuló alkalmasság.

(2) Magyarország az önigazgatás (szubszidiaritás) alapelvének megfelelően biztosítja a szakmák, mint Társadalmi csoportok
a./ Önkormányzatainak megalakítását és működését, valamint a
b./ Társadalmi csoportok létszámarányos (más társadalmi csoportokkal összehangolt) érdekképviseletét Magyarország Országgyűlésének Felsőházban.

(3) A Társadalmi csoportot képviselő, Önkormányzattal és felsőházi képviselettel rendelkező társadalmi csoportok:

a./ Lelki gondozás
b./ Nevelés, oktatás (az emberi szentháromság szellemi része)
c./ Testi egészségóvás, gyógyítás (az emberi szentháromság testi része)
d./ Mezőgazdaság és élelmiszeripar
e./ Ipar
- Könnyűipar
- Nehézipar
- Energiaipar

f./ Szolgáltatás
- Közellátó szolgáltatás
- Szociális szolgáltatás

g./ Idegenforgalom
h./ Kereskedelem
i./ Szállítás, közlekedés
j./ Közigazgatás
k./ Pénzügy
l./ Egyéb

Harmadik rész
A szabadság feltételei
A Szabadság Alkotmánya III. fejezetének irányelvei

A. fejezet
Általános rendelkezések

I. szakasz
Átfogó szabályozás

105. §

(1) Magyarország biztosítja az állam és az állampolgárok szabadságának lelki-, szellemi- és anyagi feltételeit.

(2) Magyarország működésének alapja a korlátozás nélküli önkormányzatiság (szubszidiaritás), amely következménye a közszabadságként gyakorolt népuralom (demokrácia) teljes érvényesülése, amiből a sorsközösség vállalás (szolidaritás) ered.

(3) Az önkormányzatiságban kifejeződik a Szent Korona két alkotóeleme, a terület és a különböző tulajdonságokkal, adottságokkal rendelkező személy érdekazonossága.

(4) Az önkormányzatok feladatuk teljesítését
a./ a nemzeti vagyonnövekedés „Az államháztartásról” szóló főtörvényben meghatározott része,
b./ önkormányzatiság alapján
- települési önkormányzat esetén az érdekképviselethez és az alapvető életfeltételek biztosításához,
- társadalmi csoport önkormányzata esetén az érdekképviselethez

szükséges eszközök tulajdonlása és birtoklása biztosítja.

(5) Magyarország szabadság-értelmezése: minden ember küldetése (hivatása) szerinti feladatát úgy végzi, hogy szabad akaratával a Világmindenség fejlődését szolgálja, vagyis szabadsága a Szabadság Alkotmányában megfogalmazott isteni szabályok betartásán keresztül érvényesül.

(6) A szerves egységként élő társadalom a Szent Korona tagjairól (és „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott feltételek között a Magyarországon vendégjoggal élőkről, valamint Magyarországon „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint tartózkodó idegen állampolgárokról) gondoskodó Magyarország működésén keresztül valósul

meg, a kötelezettségek és a jogok egységével, valamint a lelki-, szellemi- és testi (anyagi) esélyegyenlőség megvalósításával.

(7) A szabadság feltételeit a társadalmi együttélés természetes szabályainak jogrendszerré rendeződése biztosítja.

II. szakasz
A jogok és kötelezettségek összhangja

106. §
Általános rendelkezés

(1) Az életfeltételek biztosításának körét és minőségét Magyarország lehetőségei határozzák meg.
A hatalomgyakorlás kötelessége biztosítani minden állampolgára számára a mindenkori igényekhez leginkább közelítő lehetőségeket.
Az emberi jogokban megfogalmazott életfeltételekhez szükséges lehetőségek biztosítása a hatalmat gyakorlók alapkötelessége.

(2) A hatalomgyakorlásnak rendelkeznie kell azokkal a feltételekkel, amelyek ahhoz szükségesek, hogy biztosítsák az életfeltételeket az állampolgárok számára.

(3) Az igények szerinti életfeltételek biztosításához a kötelezettségek és a jogok egységben történő gyakorlására van szükség nemcsak a Szent Korona tagjainak személyenként, hanem Magyarország, mint egység vonatkozásában is. Ennek következménye az, hogy ha az állampolgárok alapvető emberi jogait biztosítja az állam, akkor van erkölcsi alapja arra, hogy meghatározza az egyes emberek kőtelezettségeit és megkövetelje annak teljesítését, ami a jogkövető magatartásban nyilvánul meg. Ehhez a megkövetelt magatartási szabályoknak összhangban kell lenniük nemcsak a gazdasági, hanem a Szent Korona eszméjéből eredő teljes (lelki-, szellemi- és anyagi) értékrenddel is.

107. §
Az önellátás

(1) Az életfeltételek szerinti igények (jogok) feltételeit a lehetőségek teljesítése (kötelezettség) biztosítja.

(2) Az igények és lehetőségek szerves egységként működésének összhangját a teljes önellátás (autarkia) biztosítja.

(3) A teljes önellátás működése:
Fel kell mérni a belföldi igényt egy-egy tevékenység eredményére (lelki-, szellemi- vagy anyagi termék, illetve szolgáltatás) és ahhoz kell viszonyítani a települési, megyei és országos lehetőségeket.

a./ Az igényfelmérés településenként történik, az ott élők természetes adatai (kor, nem, szakma) alapján.
b./ Az adatokat folyamatosan ki kell igazítani
- az állampolgárok igényfejlődése és
- a kutatások és a tapasztalatok
alapján.
c./ A kiigazított adatok alapján olyan termelési, szolgáltatási mennyiségi határértékeket (kontingenseket, kvótákat) kell megállapítani, amelyek figyelemmel vannak az igényfejlődés követelményeire is.
d./ A települések
- először közvetlen környezetükben (járásukban),
- majd megyéjükben,
a megyék
- először a szomszédos,
- majd a távolabbi megyékben
végzik az igény-lehetőség egységének összehangolását.
e./ Az országosan összehangolt igény és - a tényleges, valamint a fejleszthető termelés és szolgáltatás, mint - lehetőség összevetése alapján kell megállapítani a nemzeti vagyon felhasználásának hármas csoportját:
- a saját termelésből kielégíthető igényeket,
- az átadható (export) termékeket, szolgáltatásokat, végül
- a behozatallal (importtal) kielégíthető igényeket.
f./ Az átadható termékeknek és a behozatallal kielégíthető igényeknek értékegyenleget kell mutatniuk a külkereskedelmi forgalomban.

III. szakasz
Tulajdon

108. §
Általános rendelkezések

(1) Magyarországon a Szent Korona tagok által képviselt Szent Korona örök és elidegeníthetetlen tulajdona a nemzeti vagyon növekedéséhez szükséges,
a./ a lélek irányító,
b./ a szellem közvetítő,
c./ az anyag végrehajtó
feladatát ellátó feltétel.

(2) Az (1) bekezdésből eredően, a Szent Korona tagok által képviselt Szent Korona örök és elidegeníthetetlen tulajdonában van Magyarország területén lévő minden
a./ lelki, szakrális,
b./ szellemi
erő, valamint átalakítandó és uralandó eszközként
c./ az anyagi világ
- termőföldje,
- vize,
- levegője és
- a föld méhének kincse.

109. §
A tulajdonjog gyakorlói

(1) A Szent Korona tagok által képviselt Szent Korona örök és elidegeníthetetlen tulajdonjogát az életfeltételt biztosító szervezetek gyakorolják:
a./ a Krisztust követő hitélet összehangoló szervezete,
b./ a nevelési-oktatási szervezetek,
továbbá
c./ települési önkormányzatok Alaptörvényben meghatározott tevékenységét ellátó szervezetei,
d./ az energiaátalakítás,
e./ a bányászat,
f./ a közlekedési eszközök gyártása,
g./ a közút- és vasútépítés,
h./ a gépgyártás,
i./ az építőanyag-gyártás,
j./ a vegyipar,
k./ a gyógyszeripar,
l./ a könnyűipar
szervezetei.

(2) Az (1) bekezdésben felsoroltakon kívül eső tevékenység végzése magántulajdonon alapuló szervezetekben történik.

IV. szakasz
Birtok

110. §
Általános rendelkezések

(1) A birtokjogot gyakorló a tulajdon tárgyát a tulajdonjogot gyakorló hozzájárulásával
a./ semmisítheti meg,
b./ változtathatja meg rendeltetését.

(2) A birtokjogot gyakorló a birtokjogot
a./ átruházni a 80. § szerint,
b./ örökíteni a 81. § szerint
köteles.

111. §
A birtoklás jogának gyakorlói

A Szent Korona területének örök és elidegeníthetetlen tulajdona fölötti birtokjogot csoportosan gyakorolják:

a./ a Krisztust követő hit vallását követő szervezet
- hit gyakorlásához,
- „A vallásról és Művelődésügyről” szóló főtörvényben meghatározott nevelés-oktatáshoz,
- „Az egészségről” szóló főtörvényben meghatározott
  = egészségügyi ellátó,
  = egészségügyi gondoskodó és
  = különleges egészségügyi gondoskodást nyújtó

b./ a települési önkormányzatok
- az egészségügyet,
- a nevelés-oktatást és
- az Alaptörvényben meghatározott egyéb szolgáltató- és termelő tevékenységet

szolgáló feladatok elvégzéséhez.

B. fejezet
Minden birtoklás gyökere a Szent Korona
A Szabadság Alkotmánya 3. §-ának irányelvei

I. szakasz
Gazdaság

112. §
Általános rendelkezések

(1) Magyarország gazdaságának célja a nemzeti vagyon anyagi részének növelése a Szent Korona tagok anyagi életfeltételekkel szembeni jelen időszakra vonatkozó igényeinek biztosítása és az igények növekedésének jövőbeli kielégítse érdekében.

(2) Magyarország az emberi társadalom szerves egységként történő működéséből következő, és a gazdaságra is vonatkozó általános alapelve: minden tevékenység végzési módjának és eredményének olyannak kell lennie, hogy az az ember és környezete egészségét ne károsítsa.

(3) A (2) bekezdésből eredően
a./ csak olyan tevékenységet lehet folytatni, amely végzése vagy annak eredménye nem károsítja a Világmindenség anyagi részét, vagyis nem veszélyes sem az ember testére, sem az élő- és élettelen környezetre;
b./ a tevékenységek végzése és az annak eredményeként létrehozott termék nem károsíthatja a Világmindenség anyagtalan részét, vagyis nem lehetnek a szocialista-kommunista és/vagy a liberális-kapitalista diktatúra – és annak egyik eszköze, a fináncoligarchia – lélek- és agymosó eszközei az emberiség falanszterizálásával, és az ezt eredményező vallási, nemzetiségi, etnikai vagy egyéb társadalmi csoportok szembeállításával elérhető felszeleteléssel.

(4) A gazdaság tevékenység-összetételét alapvetően az határozza meg, hogy az emberek lelki-, szellemi- és anyagi életfeltételei mit és milyen mértékben igényelnek.

(5) Magyarország gazdasága az anyagi igények kielégítésére törekvő rendszer, amelyben való részvétel módját mindenki szabadon megválaszthatja.
a./ Magyarország felajánlja minden személynek és szervezetnek azt, hogy tevékenységet az összehangolt gazdasági rendszerben végezze.
Az összehangolás célja, hogy a lehetőségek minél teljesebben elégítsék ki az igényeket.
Az összehangolt gazdasági rendszerben

- Magyarország biztosítja a termelés (szolgáltatás) iránti igényt, és a termelés (szolgáltatás) feltételeit,
- a személy (szervezet) pedig a szerződésben meghatározott határidőre, minőségben és mennyiségben előállítja a terméket, illetve elvégzi a szolgáltatást.

b./ Az „Alaptörvényben” meghatározott tárgykörök kivételével mindenkinek joga van az összehangolt gazdasági rendszeren kívül végezni gazdasági tevékenységét. Ebben az esetben önmagának kell gondoskodnia a termék, vagy termény előállításának feltételeiről és értékesítéséről.

(6) A gazdasági rendszer működésére vonatkozó szabályokat „A gazdaságról” szóló főtörvény tartalmazza.

(7) Magyarországon a tevékenység-típusok (szakmák) szerinti társadalmi csoportok (mint a Szent Korona testének személyi része) létszámarányosan az Országgyűlés felsőházába delegált képviselőin keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt az irányításban.

II. szakasz
A gazdaság fő részei

1. alszakasz
Mezőgazdaság és mezőgazdasági terményfeldolgozó ipar

113. §
Általános rendelkezések

(1) Magyarország mezőgazdasága, valamint a hozzá kapcsolódó mezőgazdasági terményfeldolgozó ipar a magyar lakosságon túl még 20 millió ember egészséges élelmiszer- és mezőgazdasági eredetű termékszükségletét tudja biztosítani, ezért kiemelt fontosságú (stratégiai jelentőségű) Magyarország gazdasági életében.

(2) Magyarország mezőgazdasága és mezőgazdasági terményfeldolgozó ipara kizárólag az összehangolt gazdasági rendszerben működik.

(3) Magyarország mezőgazdaságában csak olyan termesztési- és állattartási technológiát lehet alkalmazni, és ennek csak azokat az eredményeit (a terményeket és termékeket) lehet forgalmazni, amelyek az emberre és a természetes környezetére nem fejtenek ki károsító hatást.

(4) A Szent Korona eszméből eredő alapelv, hogy a mezőgazdasággal összefüggő birtoklási- (föld vonatkozásában) és tulajdonjogok azokat a Szent Korona tagokat illetik meg (mindenekelőtt családi gazdaságok formájában), akik tevőlegesen részt vesznek a termékek és termények előállításában. Ennek megfelelően egy birtokosnak termőáganként különböző mértékű, limitált termőterülete lehet.

114. §
A mezőgazdaság és mezőgazdasági terményfeldolgozó ipar az összehangolt gazdasági rendszerben

(1) Magyarország mezőgazdaságának és élelmiszeriparának alapjellemzője az összehangolt gazdasági rendszerben megvalósuló önállóság.

(2) Magyarország a települések igényfelmérése, valamint a külföldi megrendelések alapján felajánlja minden termelőknek terményenként és termékenként azt a mennyiséget (kontingenst), amelyre Magyarországnak szüksége, a termelőnek lehetősége van. Amennyiben a termelő elfogadja az ajánlatot, akkor a megállapodásban meghatározott anyagi elismerésen kívül Magyarország biztosít számára
- beruházási támogatást,
- vetőmag-, szaporítóanyag és törzsállomány biztosítási támogatást,
- hozzájárulást a természetes termeléshez szükséges talajerőutánpótlási és természet-, valamint emberi egészségbarát védőszerek, alkalmazási módok (technológiák) alkalmazásához.

(3) A mezőgazdasági terményfeldolgozó ipar alapvetően az alapanyag-ellátó területekhez kötődik. A termelőeszközök főszabályként település-önkormányzati, kivételesen magántulajdonban vannak. Magyarország az általa felajánlott mennyiség alapján, az anyagi elismerésen kívül biztosítja
- beruházási- és
- technológia-beszerzési támogatást.

2. alszakasz
Ipar

115. §
Általános rendelkezések

(1) Az ipar alapvető feladata, hogy biztosítsa az állampolgárok életfeltételeinek eszköz részét.

(2) Magyarországon

a./ az ipari termék gyártásának módja (technológiája), a gyártáskor felhasznált anyagok, valamint a keletkező hulladékok nem károsíthatják sem az emberek egészségét, sem a természetet;
b./ olyan ipari termék forgalomba hozása, vagy olyan csomagolási mód (technológia) és csomagolóanyag használata tilos, amely az ember lelki-, szellemi és anyagi életét veszélyezteti, vagy a természetet károsítja.

116. §
Az alapvető emberi jogok biztosítását szolgáló ipari termék előállítása

(1) Az alapvető emberi jogok biztosítását szolgáló, Magyarországon előállítható ipari termékek kiemelt fontosságú (stratégiai jelentőségűek) Magyarország gazdasági életében, ezért termelése kizárólag az összehangolt gazdasági rendszerben történhet.

(2) Magyarország a települések igényfelmérése, valamint a külföldi megrendelések alapján felajánlja minden ipari tevékenységet folytató állampolgárnak termékenként azt a mennyiséget (kontingenst), amelyre Magyarországnak szüksége, az előállítónak lehetősége van. Amennyiben az előállító elfogadja az ajánlatot, akkor a megállapodásban meghatározott anyagi elismerésen kívül Magyarország biztosít számára

= beruházási támogatást,
= alap- és félkészanyag beszerzés összehangolását.

117. §
A kiegészítő emberi jogok biztosítását szolgáló ipari termékek előállítása

(1) A személyes használatú termékek és a családi használatú beruházások fedezete az egyéni elismerés mértéke (jövedelem).

(2) Magyarország a települések igényfelmérése alapján felajánlja minden kiegészítő emberi jogok biztosítását szolgáló ipari tevékenységet folytató állampolgárnak termékenként azt a mennyiséget (kontingenst), amelyre Magyarországnak szüksége, az előállítónak lehetősége van. Amennyiben az előállító elfogadja az ajánlatot, akkor a megállapodásban meghatározott anyagi elismerésen kívül Magyarország biztosít számára az összehangolt gazdasági rendszerben
a./ Magyarország biztosítja a termelés (szolgáltatás) iránti igényt, és a termelés (szolgáltatás) feltételeit,

b./ az összehangolt gazdasági rendszerben személy (szervezet) pedig a szerződésben meghatározott határidőre, minőségben és mennyiségben előállítja a terméket, illetve elvégzi a szolgáltatást.

(3) Mindenkinek joga van az összehangolt gazdasági rendszeren kívül végezni kiegészítő emberi jogok biztosítását szolgáló ipari tevékenységét. Ebben az esetben önmagának kell gondoskodnia a termék, vagy termény előállításának feltételeiről és értékesítéséről.

118. §
Energiaipar

(1) Magyarországon az energiaipar a Szent Korona tagok által képviselt Szent Korona örök és elidegeníthetetlen tulajdonában és a települési önkormányzatok birtokában van.

(2) Magyarország a szocialista-kommunista és liberális-kapitalista diktatúrában alkalmazott energiaellátó rendszert megújítja, mert az
a./ rossz hatékonyságú, továbbá
b./ természetromboló- és veszélyeztető (atom-, víz- és ásványianyag átalakítás),
c./ központosítottságával
- biztonsági kockázatot,
- az önkormányzatiság elvének

sérelmét jelenti.

(3) A Szent Korona értékrend szerinti Magyarország megteremtését követően Magyarország
a./ egy éven belül elkészíti az ország energiagazdálkodásának megvalósítási tervet, amely alapján
b./ négy éven belül elvégzi az átalakítást, amelyhez új energiaszolgáltató rendszert vesz figyelembe (elsősorban alternatív energiaforrásokat).
c./ Az átalakítás fő szempontjai: természetbarát, helyi energiatermelő berendezések új energiaforrások rendszerbe állításával, a Települési Önellátó Rendszer részeként.

(4) Magyarország kiemelten támogatja azokat a kutatásokat, amelyek az energiarendszer átalakításának főbb szempontjait kielégítik, és az átalakítás költségeit biztosítja.

(5) Az állampolgárok hő- és villamos energia ellátást – személyekre megállapított mennyiségig (kontingensig) – állampolgári jogon, tehát térítésmentesen kell biztosítani.

(6) A nem lakossági, illetve az állampolgárok számára megállapított mennyiségen felüli lakossági felhasználású elektromos- és hőenergia ára tartalmazza az előállítási költségen felül az energiahálózat üzemeltetési költségét is;

(7) A kőolajszármazékból nyert energiára két árat kell megállapítani:
a./ Az alapvető életfeltételeket biztosító tevékenységek (egészségügy, élelmiszerek termelése és feldolgozása, közbiztonság, élet- és vagyonvédelem, nemzeti értékek védelme, szállítás) részére megállapított ár nem tartalmaz, míg
b./ az ezen kívüli eső tevékenységek felhasználására kialakított ár tartalmaz
forgalmazási és járulékos (infrastruktúra) költséget.

3. alszakasz
Szolgáltatás

119. §

(1) Magyarországon
a./ a szolgáltatásokkal kapcsolatos tevékenységhez alkalmazott módszer (technológia) és tevékenységhez felhasznált anyagok nem károsíthatják sem a szolgáltatást végzők egészségét, sem a természetet;
b./ a tevékenységgel kapcsolatos hulladékok, valamint a szolgáltatás igénybevételének következményei az ember lelki-, szellemi és anyagi életét nem veszélyeztethetik, és a természetet nem károsíthatják.

(2) A közösségi (kommunális) és a gondoskodási (szociális) szolgáltatást a települési önkormányzatok tulajdonában lévő szervezetek térítésmentesen végzik.

(3) Az alapvető emberi jogokat biztosító szolgáltatások mennyiségei határait (kvótáit) és az azon felüli szolgáltatások díját az „Államháztartásról” szóló Alaptörvény szintű főtörvény állapítja meg.
Az alapvető életfeltételek által meghatározott mennyiség határain belül végzett szolgáltatásokat a megállapított díjtétel mellett az állami költségvetés fedezi.

(4) A közösségi és a gondoskodási szolgáltatások kivételével a lakossági szolgáltatásokat a magántulajdonon alapuló kisipar végzi.
Magyarország a települések igényfelmérése alapján felajánlja minden kisipari tevékenységet folytató állampolgárnak szolgáltatásonként azt a mennyiséget (kontingenst), amelyre Magyarországnak szüksége, a

kisiparosnak lehetősége van. Amennyiben a kisiparos elfogadja az ajánlatot, akkor a megállapodásban meghatározott anyagi elismerésen kívül Magyarország biztosít számára
- beruházási támogatást és hitelt, valamint
- anyag-, illetve félkészáru beszerzés összehangolást végez.

(5) Mindenkinek joga van - közösségi és a gondoskodási szolgáltatások kivételével - a lakossági szolgáltatásokat az összehangolt gazdasági rendszeren kívül végezni. Ebben az esetben önmagának kell gondoskodnia a szolgáltatás nyújtásának feltételeiről és értékesítéséről.

4. alszakasz
Idegenforgalom

120. §

(1) Az idegenforgalomnak Magyarország politikai és gazdasági életében kiemelt jelentősége van.

(2) Az idegenforgalom eszköze annak, hogy a magyar küldetés beteljesedjen, vagyis a szerves egységként működő Magyarország mintául szolgáljon az egész emberiségnek.

(3) Gazdaságilag hozzájárul a magyar állampolgárok életföltételeinek biztosításához.

(4) Az idegenforgalomban alkalmazott tulajdonformák:

a./ A szállodák önkormányzati, míg
b./ az éttermek, panziók és magánházakban biztosított vendéglátóhelyek magántulajdonban vannak.

(5) Magyarország a gazdaság összehangolási rendszerében a belföldi és külföldi igényfölmérés alapján összehangolja az önkormányzati tulajdonú vendéglátóhelyek forgalmát. Ugyanezt felajánlja az idegenforgalomban résztvevő magánvállalkozóknak is.
Az összehangolásban részt vevő vendéglátóhelyek számára a személyi elismerésen kívül Magyarország
a./ beruházási támogatást vagy hitelt nyújt, illetve
b./ mezőgazdasági és élelmiszeripari termék beszerzésének, valamint
c./ a létesítmények kihasználásának
összehangolását végzi.

(6) Mindenkinek joga van az összehangolt gazdasági rendszeren kívül végezni a (4) bekezdés b./ pontjában meghatározott idegenforgalmi tevékenységét. Ebben az esetben önmagának kell gondoskodnia az idegenforgalmi tevékenység feltételeiről és értékesítéséről.

5. alszakasz
Kereskedelem

121. §
Belkereskedelem

(1) Magyarország belkereskedelmének feladata, hogy az igényeket kielégítő termékeket, terményeket eljuttassa a termelőtől az állampolgárig.

(2) A kereskedelem tulajdonformája a magántulajdonú kiskereskedelem.

(3) Magyarországon
a./ az összehangolt gazdasági rendszerében résztvevő boltok végzik - a kiegészítő emberi jogok gyakorlásához szükséges termékek forgalmazásán kívül - az alapvető emberi jogok körébe tartozó termékek és termények eljuttatását az állampolgárokhoz.
b./ az állam a települések igényfelmérése alapján felajánlja minden kiskereskedőnek a kiegészítő emberi jogok gyakorlásához szükséges termékek összehangolt gazdasági rendszerben történő kereskedelem lehetőségét.

(4) Az összehangolt gazdasági rendszerben Magyarország a kiskereskedőnek
a./ beruházási támogatást- és hitelt biztosít,
b./ a termékek és termények folyamatos ellátását és szállítását összehangolja.

(5) Mindenki kiskereskedőnek joga van az összehangolt gazdasági rendszeren kívül végezni kereskedelmi tevékenységét. Ebben az esetben önmagának kell gondoskodnia a termék-, vagy termény beszerzéséről, értékesítéséről és a szükséges egyéb feltételekről.

122. §
Külkereskedelem

(1) A Gondoskodó Magyarország külkereskedelmének feladata, hogy
a./ a magyar állampolgárok igénykielégítésén felüli termékeket és terményeket eljuttassa más államok állampolgáraihoz,

b./ illetve a Magyarországon földrajzi, vagy gazdasági okból nem, vagy nem a megfelelő minőségben és mennyiségben termelt termékeket, terményeket külföldi forrásokból a magyar állampolgárok rendelkezésére bocsássa.

(2) A külkereskedelem, mint Magyarország összehangolt gazdasági rendszerének része, szoros összefüggésben van a vámrendszerrel.

(3) A vám és a külkereskedelem elsődleges összhangja biztosítja, hogy a kivitel (export) és a behozatal (import) egyensúlyban legyen.

(4) Ez az egyensúly az alapja az alapvető emberi jogok biztosításának, és a pénz értékközvetítő szerepe megőrzésének, ezért a külkereskedelem az összehangolt gazdasági rendszer része, amely nem gyakorolható magánvállalkozásként.

6. alszakasz
Szállítás

123. §
A szállítás általános szabályai

A Szent Korona tagok által képviselt Szent Korona örök és elidegeníthetetlen tulajdonában lévő szervezetek

(1) üzemeltetik a távolsági közúti tömegközlekedést, áruszállítást, valamint a vasúti- és vízi tömegközlekedést és áruszállítást, valamint

(2) végzik a közúti és vasúti hálózat kiépítését és karbantartását,

(3) az összehangolt gazdasági rendszerben végzett személy és áruszállítás eszközeinek beszerzését, karbantartását.

124. §
Személyforgalom

(1) A tömegközlekedési eszközökkel történő utazás Magyarországon alapvető állampolgári jog.

(2) A tömegközlekedési eszközökkel történő utazás jogát
a./ a felkészülési időszakában (ifjúkorban) élő magyar állampolgárok,
b./ a tapasztalatátadás korszakában (nyugdíjaskor) lévő magyar állampolgárok, valamint

c./ a gyermekét nevelő anyák (amíg anyasági elismerésben részesülnek) térítésmentesen gyakorolják.

(3) Az aktív korú (és nem anyasági elismerésben részesülő) állampolgárok díjazás ellenében gyakorolhatják a tömegközlekedési eszközökkel történő utazás jogát.
Az utazás díjtétele nem tartalmazza a közlekedési eszközök és a közlekedési útvonal építési és karbantartási költségét.

(4) A helyi tömegközlekedést, a helyközi közúti tömegközlekedést a települési önkormányzatok tulajdonában lévő szervezetek végzik.

125. §
Áruszállítás

(1) Az összehangolt gazdasági rendszer kiterjed a termékeknek, terményeknek a termelőtől a kiskereskedelemhez történő szállítására is, bel- és külföldön egyaránt.

(2) A termékek, termények sajátosságai által igényelt körben, illetve a termelő-termőhely és a célhelyiség között a szállítást magánszemélyek, illetve magántulajdonú szervezetek végzik.

(3) Az összehangolt gazdasági rendszeren belüli távolsági áruszállítást – a (2) bekezdésben meghatározott esetek kivételével - a Szent Korona tagok által képviselt Szent Korona örök és elidegeníthetetlen tulajdonában lévő közúti-, vasúti-, vízi- és légiszállítási szervezetek végzik azon az útvonalon, ahol kiépült közút vagy vasúthálózat van, illetve a vízi szállítás lehetséges és a szállított termék, termény számára ez technológiai szempontból megfelelő.

(4) Magyarország a települések igényfelmérése alapján felajánlja minden magánszállítónak az összehangolt gazdasági rendszerben történő áruszállítás lehetőségét. Az összehangolásban részt vevő áruszállítók számára a személyi elismerésen kívül Magyarország
a./ beruházási támogatást és hitelt biztosít,
b./ a más szállítóeszközökkel történő szállításokat összehangolja.

C. fejezet
Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja
A Szabadság Alkotmánya 4. §-ának irányelvei

I. szakasz
Általános rendelkezések

126. §

(1) Mindaz az érték
a./ ami a Szent Korona tagok által képviselt Szent Korona örök és elidegeníthetetlen tulajdona felhasználásával jött létre,
b./ amit a magyar állampolgárok lelki, vagy szellemi adottsággal létrehoztak
a Szent Korona örök és elidegeníthetetlen tulajdonát, a nemzeti vagyont növeli.

(2) A nemzeti vagyon növekedésének mértéke az Alaptörvény hatályba lépését követő évben 50 000 milliárd forint.

II. szakasz
Az államháztartás

1. alszakasz
Általános rendelkezések

127. §
A nemzeti vagyon növekedése

(1) A nemzeti vagyon növekedését az állampolgárok kötelezettségteljesítése eredményeként keletkező érték eredményezi.

(2) A nemzeti vagyon növekedésének mértékét az előző évhez viszonyított – helyzetfelmérésen alapuló, valósan tervezhető - arány határozza meg.

128. §
A nemzeti vagyon növekedésének felhasználása

(1) A nemzeti vagyon növekedését
a./ a növekedés előkészítésére (fejlesztés),
b./ közkiadásra és
c./ az életfeltételek közvetlen biztosítására
kell használni.

(2) A nemzeti vagyon felhasználásának kívánatos arányszámai:
a./ a növekedés előkészítése = 20 %,
b./ közkiadás = 30 %,
c./ az életfeltételek közvetlen biztosítása = 50 %.

(3) Magyarország függetlenné válása utáni első évben
a./ a fejlesztési arányszám magas (a nemzeti vagyon növekedésének 34 %-a), tekintettel arra, hogy a szocialista-kommunista és a liberális-kapitalista rendszerek nem fordítottak figyelmet a jövő megalapozására,
b./ a közkiadások - közte meghatározó jelleggel a gondoskodási (szociális), az egészségügyi és a nyugdíjellátás – jelentősen emelkednek, de az előző pontban leírt ok miatt nem éri el a kívánatos szintet,
c./ az életfeltétel közvetlen biztosítása szintén jelentősen javul, különösen, ha figyelembe vesszük azt, hogy az állampolgárokhoz jutott személyi elismerés meghatározó életszínvonal-emelkedést biztosít. Ennek nyilvánvaló oka az, hogy a személyi elismerésnek arányosnak kell lennie azzal az értékkel, amelyet a termék (szolgáltatás) képvisel a Világmindenség fejlődésében.

(4) Magyarország közös költségeinek (közkiadás) fedezetét (az alapvető emberi - egyéni és közösségi - jogok feltételeinek biztosítására) a nemzeti vagyon növekedésének a Nemzetgyűlés évente jóváhagyott aránya jelenti.

(5) Az Alaptörvény hatályba lépését követő évben a nemzeti vagyon növekedés felhasználása a következő:

	Felosztás mértéke %	Összes	ebből eszköz	ebből személyi elismerés	összes fő	személyi elismerés ft/fő/év
		milliárd ft				
Nemzeti vagyonnövekedés/év		50 000			10 000 000	
Fejlesztés	34	17 000	8 500	8 500	1 500 000	5 666 667
Közkiadás	25	12 500	1 250	11 250	7 000 000	1 607 143
Életfeltétel biztosítás	41	20 500	12 300	8 200	1 500 000	5 466 667
Összes		**50 000**	**22 050**	**27 950**	**10 000 000**	**2 795 000**
Ft/fő/hó		416 667	183 750			**232 917**

2. alszakasz
A pénzrendszer

129. §

(1) Magyarország pénzneme a Korona.

(2) A pénz az értékcsere eszköze.

(3) A forgalomban lévő pénzmennyiség minden évben azonos a nemzeti vagyon növekedésének mértékével.

3. alszakasz
A Magyar Nemzeti Bank

130. §

(1) A Magyar Nemzeti Bank Magyarország jegy- és hitelbankja.

(2) Jegybanki minőségében gondoskodik a nemzeti vagyon növekedése és a forgalomban lévő pénzmennyiség egyensúlyáról.

(3) Hitelbanki minősítésében a nemzeti vagyon növekedésének a Nemzetgyűlés által meghatározott „Államháztartásról” szóló főtörvény rendelkezése szerinti célokra kamat nélküli hitelt nyújt,
a./ az összehangolt gazdasági rendszer működéséhez és
b./ a Szent Korona tagjainak, az Alaptörvényben meghatározott esetekben.

(4) A hitelnyújtás feltételeit az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvény szabályozza.

NEGYEDIK RÉSZ
A szabadság védelme
A Szabadság Alkotmánya 5. §-ának irányelvei

I. szakasz
Általános rendelkezések

131. §

(1) Magyarország minden állampolgára számára alapvető állampolgári jogon biztosítja az élet-, személyiség- és vagyonbiztonságot.

(2) A Gondoskodó Magyarország védelmi feladatai kétrétűek:
a./ belbiztonság és
b./ külbiztonság.

(3) A biztonság megőrzésének, az azzal ellentétes (bűn)cselekmények üldözésével, felderítésével kapcsolatos szervezet az Ügyészség.

(4) A biztonságot veszélyeztető cselekmények megítélését, és a hátrányos helyzettel összefüggő-, illetve büntetőintézkedéseket a Bíróság hozza.

(5) A Bíróság és az Ügyészség feladatait az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvény tartalmazza.

II. szakasz
Magyarország belbiztonsága

132. §

(1) Magyarország megszabadítja a magyar társadalmat mindazoktól a - magyar és nem magyar - személyektől, akik az emberi életet, az állampolgárok személyhez fűződő jogait, valamint az állampolgárok és szervezetek tulajdonát, és/vagy a közbiztonságot veszélyeztetik.

(2) Olyan eljárási szabályokat és büntetőszankciókat kell alkalmazni, amelyek elrettentenek a bűncselekmények elkövetésétől. Azokat a személyeket, akik bűncselekmény folyamatos elkövetésével biztosítják megélhetésüket - ezzel veszélyeztetve a közbiztonságot is - és szervezett csoportokban (maffiákban) „dolgoznak”, minden eszközt felhasználva el kell távolítani a magyar társadalomból (a háttérhatalmi diktatúra által kitermelt „fehérgalléros” bűnözőkkel együtt), mint első számú közellenséget.

(3) A belbiztonság szervezetei:
a./ a csendőrség a bűnmegelőzés,
b./ a rendőrség a bűnüldözés
feladatait látja el.

(4) A belbiztonság szervezeteinek működését, feladatát az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvény szabályozza.

III. szakasz
Honvédelem

133. §
Általános rendelkezések

(1) Magyarország nem lehet tagja olyan nemzetközi fegyveres államszövetségnek, amelynek célja politikai és/vagy gazdasági hatalom erőszakkal történő megszerzése vagy megtartása.

(2) Magyarország egyenlő feltételek mellett részt vesz bármely országgal olyan nemzetvédelmi sorsközösség vállaló kapcsolatban, amely nem irányul harmadik ország függetlensége ellen.

(3) A honvédség a magyar nemzetet, valamint annak értékeit és érdekeit megóvó szervezet, így a magyar nemzet önazonosságának elsődleges védelmezője.

(4) Az, hogy sem magyar, sem nem magyar állampolgár ne veszélyeztesse hazánkat, csak egységes szervezetben biztosítható hatékonyan, tehát a gazdasági védelmet ellátó Vám- és Pénzügyőrség határellenőrzési feladatát a honvédségnek kell végeznie.
A Vám- és Pénzügyőrség gazdasági bűncselekmények felderítésével kapcsolatos feladatait a rendőrség veszi át.

(5) A haza védelme nemcsak a szolgálatukat töltő katonák, hanem a Szent Korona minden tagjának kötelessége.
Ennek megfelelően a honvédség feladata annak biztosítása, hogy a tényleges állományban lévő katonák mellett a teljes magyar felnőtt lakosság legyen felkészült arra, hogy idegen támadás esetén aktívan részt vehessen a haza megvédésében.
Ezért a honvédséghez kell tartoznia a Nemzetőrségnek, ami a civil embereket szervezi és képzi ki a honvédelemre.

(6) Magyarország célja annak elérése, hogy a Szent Korona minden tagjában tudatosodjon a haza védelmének magasztos kötelessége, és a honvédség minden tisztje, katonája ennek megfelelően éljen és működjön közre a reá eső feladatok végrehajtásában.

(7) A tisztikar tagjai a honvédelem bölcsei, nemcsak tudósai.
A tisztikart azok alkotják, akik a Szent Korona
a./ stratégiai-, taktikai- és fegyverismereti tudományban, valamint az ismeretek továbbadásában kiváló képességű tagjai, akik
b./ hisznek a feladatuk fontosságában.

(8) Az emberi tényezők mellett nagy fontosságú, hogy olyan eszközök segítsék a honvédség munkáját, amelyek meggyőző és bizalmat keltő erejüknél fogva alkalmasak a haza hatékony védelmére.

(9) A védelmi kutatások és alkalmazásuk kiemelt fontosságú Magyarország biztonsága szempontjából.

134. §
A honvédség belbiztonsági tevékenysége

A honvédséget a Szent Korona alkotmányos rendjének megdöntésére, vagy a hatalom kizárólagos megszerzésére irányuló fegyveres cselekmények, továbbá az élet- és vagyonbiztonságot tömeges mértékben veszélyeztető, fegyveresen vagy felfegyverkezve elkövetett súlyos erőszakos cselekmények esetén, az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvény rendelkezéseinek megfelelően kihirdetett szükségállapot idején lehet felhasználni.

135. §
Személyes honvédelmi kötelezettség

(1) Magyarország védelme a Szent Korona minden tagjának kötelessége.

(2) Az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvény szabályozza az állampolgároknak a rendkívüli helyzetekben fennálló kötelezettségeit.

136. §
A hivatásos és a szerződéses állomány

(1) A Szent Korona tagja a katonai és a rendvédelmi szervek hivatásos és szerződéses állományába léphet. Ennek feltételeit „A nemzetvédelemről” szóló főtörvény határozza meg.

(2) A katonai és a rendvédelmi szervek hivatásos és szerződéses állományú tagjának jogállását és javadalmazását „A nemzetvédelemről” szóló főtörvény szabályozza.

137. §
Az államhatár fegyveres átlépésének tilalma

(1) A honvédség egységei fegyveresen semmilyen célból nem léphetik át Magyarország határát.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt korlátozás nem vonatkozik a 133. § (2) bekezdésében meghatározott sorsközösség vállalást teljesítő nemzetközi szerződésen alapuló katonai együttműködésre.

(3) Idegen katonai erő Magyarország területére nem léphet be, azon nem vonulhat át, nem állomásozhat, és nem használhatja fel semmilyen célra.

138. §
Gazdasági és szolgáltatási kötelezettség

(1) A Szent Korona nagykorú tagjai, a Magyarország területén bejegyzett jogi személyek, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezetek törvényben meghatározott gazdasági magatartásra és szolgáltatás teljesítésére kötelezhetők a honvédelem érdekében.

(2) A gazdasági és szolgáltatási kötelezettség megállapításánál, valamint teljesítésénél tekintetbe kell venni az arányos közteherviselést, a tulajdon védelmét és a kártalanítás lehetőségét.

IV. szakasz
A nemzetbiztonsági szolgálatok

139. §

A nemzetbiztonsági szolgálatok feladata az ország függetlenségének védelme és a nemzeti érdekeinek megóvása. A nemzetbiztonsági szolgálatok közreműködnek a Szent Korona alkotmányos rendje ellen irányuló bűncselekmények megakadályozásában és felderítésében.

V. szakasz
Rendkívüli helyzetek

140. §
Katasztrófahelyzet

(1) Katasztrófahelyzet áll fenn, ha rendkívüli méretű elemi csapás vagy más, az élet- és vagyonbiztonságot súlyosan veszélyeztető vagy sértő esemény következik be, feltéve, hogy ennek elhárításához, illetőleg felszámolásához a területi vagy a központi állami szervek közvetlen és különleges irányító tevékenysége szükséges.

(2) A katasztrófahelyzet a Nemzeti Tanács állapítja meg, és Magyarország elnöke rendeletben katasztrófaállapotot hirdet ki, és az érintett területet katasztrófa sújtotta területté nyilvánítja.

(3) A Nemzeti Tanács rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet készít, és terjeszt elő Magyarország elnökének.

(4) Ha „A nemzetvédelemről” szóló főtörvényben szereplő, a katasztrófaállapot idején alkalmazandó szabályok megengedik - az Alaptörvény 34. §-ában foglaltaknak megfelelően - a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet eltérhet a fő- és résztörvények, illetve alacsonyabb szintű jogszabályok rendelkezéseitől, továbbá elrendelheti a katonai és a rendvédelmi szervek egységeinek igénybevételét.

(5) A Nemzeti Tanács által előterjesztett rendkívüli intézkedéseket bevezető rendeletet Magyarország elnöke hirdeti ki

141. §
Szükséghelyzet

(1) Szükséghelyzet áll fenn, ha az országon belüli erőszakos cselekmények közvetlenül fenyegetik a Szent Korona értékrendjét, vagy széleskörű veszélybe került az élet- és vagyonbiztonság.

(2) Szükséghelyzetben a fegyveres védelmi helyzetre előírt szabályok lépnek életbe.

142. §
Megelőző védelmi helyzet

Megelőző védelmi helyzet áll fenn, ha Magyarországot idegen hatalom fegyveres támadása fenyegeti, vagy Magyarország területére külső fegyveres csoport váratlanul betört.

143. §
Fegyveres védelmi helyzet

Fegyveres védelmi helyzet áll fenn, ha Magyarországot idegen hatalom támadása közvetlenül fenyegeti, vagy az idegen hatalom támadása bekövetkezett, illetőleg a hadiállapotot kinyilvánították.

144. §
Intézkedések megelőző- és fegyveres védelmi helyzet esetén

(1) A szükséghelyzetet, valamint a megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzetet a Nemzeti Tanács állapítja meg, és Magyarország elnöke rendeletben megelőző védelmi állapotot hirdethet ki.

(2) Szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet fennállása esetén Magyarország elnöke haladéktalanul összehívja a Rendkívüli Nemzetgyűlést.

(3) Magyarország elnöke szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet fennállása esetén összehívja a feloszlott vagy feloszlatott Nemzetgyűlést; ilyenkor a Nemzetgyűlés határoz megbízatásának meghosszabbításáról.

(4) Szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet fennállása idején a Nemzetgyűlés nem fejezheti be ülését, nem mondhatja ki a feloszlását és nem oszlatható fel.

(5) Ha a Nemzetgyűlés első megválasztása után, de megalakulása előtt áll fenn megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet, a Nemzetgyűlés a formai szabályok mellőzésével alakult meg, és a 144. – 146. §-ok rendelkezései szerint ellátja a fegyveres védelmi helyzetben meghatározott feladatait.

(6) Magyarország elnöke szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet kialakulásától annak megszűntéig a megtett intézkedéséről
a./ tájékoztatja az Országgyűlést, és

b./ közérdekű adatként gondoskodik arról, hogy azokról minden állampolgár tudomást szerezzen.

(7) Ha Magyarország elnöke megállapította, hogy a Nemzetgyűlés összehívása akadályozva van, a Nemzeti Tanács látja el a Nemzetgyűlés feladatát.

145. §
Rendkívüli állapot

(1) Fegyveres védelmi helyzet esetén a Nemzetgyűlés felhatalmazása alapján Magyarország elnöke rendkívüli állapotot hirdet ki.

(2) A rendkívüli állapottal összefüggő feladatokat a Honvédelmi Tanács látja el, amelyet a Nemzet Tanács alakít a rendkívül állapot időtartamára.
A Honvédelmi Tanács tagjai:
a./ Magyarország elnöke,
b./ Magyarország miniszterelnöke,
c./ a Nemzetvédelmi miniszter és az általa kijelölt személyek.

(3) A hadiállapot kinyilvánításáról és a békekötésről a Nemzetgyűlés felhatalmazása alapján Magyarország elnöke határoz.

146. §
Országvédelmi terv

(1) A Honvédelmi Tanács haladéktalanul
a./ országvédelmi tervet készít
- szükséghelyzet esetén a kiváltó ok hatásának megszűntetéséhez szükséges,
- megelőző védelmi helyzet esetén a fenyegető támadással arányos előkészületi,
- fegyveres védelmi helyzet esetén a fenyegető támadást elhárító, illetve
- a váratlanul betört fegyveres csoport leküzdéséhez szükséges

intézkedéseire;
b./ rendkívüli intézkedéseket bevezető rendeletet indítványoz.

(2) Ha „A nemzetvédelemről” szóló főtörvényben szereplő, rendkívüli helyzetben alkalmazandó szabályok megengedik - az Alaptörvény 34. §-ában foglaltaknak megfelelően -, a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet eltérhet a fő- és résztörvények, illetve alacsonyabb szintű jogszabályok rendelkezéseitől, azok hatályát felfüggesztheti, és más különleges intézkedéseket tartalmazhat.

(3) A Honvédelmi Tanács által elkészített országvédelmi tervet és a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendeletet a Nemzetgyűlés hagyja jóvá és Magyarország elnöke hirdeti ki.

147. §
A szükséghelyzet, valamint a megelőző- és fegyveres védelmi helyzet megszűntetése

(1) Szükséghelyzet, valamint megelőző védelmi helyzet megszűntével, illetve a háborús cselekmények befejezése után a védelmi helyzetet, illetve a rendkívüli állapotot a Nemzetgyűlés indítványára a védelmi helyzet miatt összehívott ülés utolsó munkanapján Magyarország elnöke szünteti meg.

(2) Az országvédelmi tervet, a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendeletet és annak végrehajtási utasítását a rendkívüli helyzet megszűnésével a Nemzeti Tanács indítványára Magyarország elnöke hatályon kívül helyezi.

148. §
A szükséghelyzet, valamint a megelőző- és fegyveres védelmi helyzet jogosságának vizsgálata

(1) A Nemzeti Tanács a szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet fennállásának, valamint a rendkívüli állapot kihirdetésének indokoltságát folyamatosan vizsgálja, és a Nemzetgyűlés folyamatban lévő – akadályoztatás esetén a háborús helyzet megszűnése után összehívott - ülésének utolsó munkanapján határozati javaslatot terjeszt a Nemzetgyűlés elé, amelyben Magyarország elnökének szükséghelyzetet, valamint megelőző-illetve rendkívüli állapotot kihirdető határozatának jóváhagyását, vagy annak elutasítását terjeszti a Nemzetgyűlés elé.

(2) Amennyiben a Nemzeti Tanács a rendkívüli- vagy szükséghelyzet fennállása alatt folytatott vizsgálata során azt tapasztalja, hogy a rendkívüli- vagy szükséghelyzetre tekintettel hozott rendelet vagy annak végrehajtási utasítása
a./ eltér olyan alapvető jogtól, amelytől rendkívüli helyzetben sem lehet eltérni, vagy
b./ a rendkívüli- vagy szükséghelyzetre tekintettel megállapított szabályok megszegésével jött létre,
megsemmisítheti a rendkívüli- vagy szükséghelyzetre tekintettel hozott rendeletet vagy annak végrehajtási utasítását egészében, vagy a jogsértő rész vonatkozásában.

(3) Amennyiben a szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet minősítést és a rendkívüli állapot kihirdetését a Nemzeti Tanács javaslata elutasítja, a Nemzetgyűlés a Nemzeti Tanács által végzendő eljárás lefolytatását rendeli el, aminek határozatáig Magyarország elnöke és a minősítésben, illetve a rendkívüli állapot kihirdetésében részt vevő személyek tevékenységvégzését felfüggeszti, elöljárói feladatait a Nemzeti Tanács veszi át.

(4) Amennyiben a Nemzeti Tanács határozata azt állapítja meg, hogy Magyarország elnöke a szükséghelyzet, valamint a megelőző-, illetve a fegyveres védelmi helyzet fennállásával kapcsolatban kifejtett tevékenysége nem a Szent Korona értékrendjének védelmét szolgálta, Magyarország elnöke és a határozatban megjelölt más személyek ellen büntetőeljárás indul, és a Nemzetgyűlés új Elnököt, illetve a büntetőeljárás alatt lévő más személyek által viselt elöljárói feladatok ellátására új elöljárót választ.

(5) A Nemzeti Tanács a rendkívüli helyzetre tekintettel hozott rendelet vagy annak végrehajtási utasítása egészének, vagy a jogsértő részének megsemmisítését a rendkívüli helyzet idejére visszamenő hatállyal is kimondhatja.

ÖTÖDIK RÉSZ
Záró rendelkezések

149. §
Általános rendelkezések

(1) Az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlés hirdeti ki és lépteti hatályba
a./ az Alaptörvényt,
b./ az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvényt,
c./ a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvényt és a
d./ az „Állami jelképekről és ünnepekről” szóló 3. főtörvényt.

(2) Az Alaptörvényt és az Alaptörvény szintű főtörvényeket a Nemzetgyűlés módosíthatja.

(3) Az Alkotmány, az Alaptörvény, az Alaptörvény szintű főtörvények, valamint az ezek alapján hozott jogszabályok mindenkire egyaránt kötelezőek.

150. §
Átmeneti rendelkezések

(1) Az Alkotmány, az Alaptörvény és az Alaptörvény szintű főtörvények, valamint az ezek alapján hozott jogszabályok rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban levő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) A Szent Korona értékrenden alapuló Szabadság Alkotmánya hatálybalépésének időpontjáig alkotott jogszabályok szerint megválasztott vagy kinevezett tisztségviselők megbízatása a Szabadság Alkotmányát hatályba léptető Nemzetgyűlési határozattal, végkielégítés és egyéb elismerés nélkül megszűnik.

151. §
Hatályukat vesztő jogszabályok

(1) A Szent Korona értékrendjén alapuló Szabadság Alkotmánya hatálybalépésének időpontjáig alkotott jogszabályok és az állami irányítás addig kibocsátott egyéb jogi eszközei a Szabadság Alkotmányát hatályba léptető Nemzetgyűlési határozattal hatályukat vesztik.

(2) A hatályukat vesztett jogszabályok tárgyköreiben az „Átmenetről” szóló jogszabályok tartalmaznak rendeleteket, amelyeket az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlés határoz meg.

152. §
Az Alaptörvény végrehajtása

A Szent Korona értékrenden alapuló Szabadság Alkotmánya hatálybalépését követően az „Államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvényben meghatározott szempontok szerint

(1) az „Átmenetről” szóló jogszabályokat haladéktalanul,

(2) az Alaptörvényben előírt jogszabályokat a Nemzetgyűlés által meghatározott határnapig

meg kell alkotni az ELSŐ RÉSZ B. fejezete szerint.

1. sz. melléklet

Alkotmány														
Alaptörvény													Alaptörvény szintű főtörvény	Nemzetközi szerződés
Az emberi alapjogokról és kötelezettségekről	A családról	Az állam vezetéséről	A településekről és társadalmi csoportokról	A vallásról és művelődésügyről	Az egészségről	A gazdaságról	A természetkapcsolatról	A büntetésről	A külkapcsolatokról	A nemzetvédelemről	Az államháztartásról			
Résztörvények			Résztörvények, önkormányzati rendeletek	Résztörvények								Kormány-rendelet	Rész-törvények	
Jogszabály végrehajtási utasítás												Miniszteri rendelet	Jogszabály végrehajtási utasítás	Jogszabály végrehajtási utasítás

2. sz. melléklet

Jogszabályalkotás folyamatának áttekintő táblája

Alkotmány

	Kezdeményező	Döntéselőkészítés, jogszabály tervezet előterjesztése	Elfogadó	Döntéshozó	Ellenőrző
Alaptörvény	Alkotmány, Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Magyarország elnöke	Nemzetgyűlés	Magyarország elnöke	Nemzeti Tanács
Alaptörvény szintű főtörvény	Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Magyarország elnöke	Nemzetgyűlés	Magyarország elnöke	Nemzeti Tanács
Főtörvény	Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Országgyűlés Felsőházának Elnöke	Országgyűlés alsóháza	Magyarország miniszterelnöke	Nemzeti Tanács
Résztörvény	Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Országgyűlés Felsőházának Elnöke	Országgyűlés alsóháza	Magyarország miniszterelnöke	Nemzeti Tanács
Jogszabály végrehajtási utasítása	Kormány	Miniszter	Országgyűlés alsóháza	Miniszter	Nemzeti Tanács
Kormányrendelet	Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Magyarország miniszterelnöke	Kormány	Magyarország miniszterelnöke	Nemzeti Tanács
Miniszteri rendelet	Kormány	Miniszter	Kormány	Miniszter	Nemzeti Tanács
Települési önkormányzati rendelet	Önkormányzat, Népi kezdeményezés	Polgármester	Települési Önkormányzat	Polgármester	Nemzeti Tanács
Társadalmi csoport önkormányzati rendelete	Önkormányzat, Népi kezdeményezés	Társadalmi csoport Önkormányzatának Elnöke	Társadalmi csoport Önkormányzata	Társadalmi csoport Önkormányzatának Elnöke	Nemzeti Tanács
Országvédelmi terv	Nemzeti Tanács	Honvédelmi Tanács	Nemzetgyűlés	Magyarország elnöke	Nemzeti Tanács
Rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet	Nemzeti Tanács	Honvédelmi Tanács	Nemzetgyűlés	Magyarország elnöke	Nemzeti Tanács
Nemzetközi szerződés	Kormány, országgyűlési képviselő, Népi kezdeményezés	Magyarország elnöke	Nemzetgyűlés	Magyarország elnöke	Nemzeti Tanács

Az államhatalom gyakorlásáról szóló, 1. főtörvény

„Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény tartalomjegyzéke

I. RÉSZ Az államhatalom gyakorlásának általános szabályai 127. oldal
1. § Általános rendelkezések

A. fejezet Az államhatalom gyakorlásának személyi feltételei
1. szakasz Magyar állampolgárság
2. § Általános rendelkezések
2. szakasz A hatalomgyakorlásban részt vevő személyek ……..... 128. oldal
3. § A Szent Korona tagja
4. § A Szent Korona államalkotó nemzetei
5. § A Szent Korona tény szerinti és jog szerinti tagja …… 129. oldal
3. szakasz Magyarországon tartózkodó személy
6. §

B. fejezet Az államhatalom gyakorlása ……. 130. oldal
1. szakasz Általános rendelkezések
7. §
2. szakasz Az államhatalom gyakorlás kettős egysége …….. 131. oldal
8. §

II. RÉSZ Az államhatalom működése …….. 133. oldal

A. fejezet Általános rendelkezések
9. § Az elöljáróság
10. § Az elöljárók

B. fejezet A irányítás szervezetei …….. 134. oldal
1. szakasz Nemzetgyűlés
11. §
1. alszakasz A Nemzetgyűlés megalakulása és működése
12. § A Nemzetgyűlés megalakulása
13. § A Nemzetgyűlés működése
2. alszakasz A Nemzetgyűlés összehívása ……. 135. oldal
14. §
3. alszakasz Alkotmányozó Nemzetgyűlés …… 136. oldal
15. §
16. § Az Alkotmányozó Nemzetgyűlés feladatai
4. alszakasz Az Időszaki Nemzetgyűlés feladatai …… 138. oldal
17. §
5. alszakasz A Rendkívüli Nemzetgyűlés feladatai …… 139. oldal
18. §
6. alszakasz A Kivételes Nemzetgyűlés feladatai

19. §
7. alszakasz A Nemzetgyűlés által alkalmazott felelősségre vonás 140. oldal
20. §
2. szakasz Magyarország elnöke …… 141. oldal
1. alszakasz Általános rendelkezések
21. § Magyarország elnökének jogállása
22. § Magyarország elnökének megválasztása
23. § Magyarország elnökének helyettesítése …….. 142. oldal
24. § Magyarország elnöki megbízatás megszűnése
25. § Magyarország elnökének feladatvégzése ……..……. 143. oldal
2. alszakasz Magyarország elnökének feladatai
26. §
3. szakasz Nemzeti Tanács ……. 145. oldal
27. §
1. alszakasz A Nemzeti Tanács megalakulása és működése
28. § A Nemzeti Tanács megalakulása
29. § A Nemzeti Tanács működése
2. alszakasz A Nemzeti Tanács feladatai ……. 146. oldal
30. § A jogszabály elfogadásának ellenőrzése
3. alszakasz A Nemzeti Tanács által alkalmazott felelősségre vonás 147. oldal
31. §
4. szakasz Honvédelmi Tanács …….. 148. oldal
1. alszakasz A Honvédelmi Tanács megalakulása és működése
32. §
2. alszakasz A Honvédelmi Tanács feladatai
33. §
3. alszakasz A Honvédelmi Tanács által alkalmazott felelősségre vonás …… 149. oldal
34. §
5. szakasz A bíróság
1. alszakasz Általános rendelkezések
35. §
36. § ……..……. 150. oldal
2. alszakasz A Legfelsőbb Bíróság
37. §
3. alszakasz A bírák
38. §
39. § …… 151. oldal
4. alszakasz A bíróságok feladata
40. §
6. szakasz Ügyészség …… 152. oldal
1. alszakasz Általános rendelkezések
41. §

2. alszakasz A Legfőbb Ügyészség …….. 153. oldal
42. §
43. §
3. alszakasz Az ügyészek
44. §
4. alszakasz Az ügyészségek feladatai …….. 154. oldal
45. §
7. szakasz Az Állami Számvevőszék …….. 155. oldal
1. alszakasz Általános rendelkezések
46. §
2. alszakasz Az Állami Számvevőszék elöljárói
47. §
3. alszakasz Az Állami Számvevőszék feladata
48. §
8. szakasz A Magyar Nemzeti Bank ……. 156. oldal
1. alszakasz Általános rendelkezések
49. §
2. alszakasz A Magyar Nemzeti Bank elöljárói …… 157. oldal
50. §
3. alszakasz A Magyar Nemzeti Bank feladata
51. §

C. fejezet A végrehajtás szervezetei …….. 158. oldal
1. szakasz Magyarország miniszterelnöke
1. alszakasz Általános rendelkezések
52. § Magyarország miniszterelnökének jogállása
53. § Magyarország miniszterelnökének megválasztása
54. § Magyarország miniszterelnökének helyettesítése ……. 159. oldal
55. § Magyarország miniszterelnöki megbízatás megszűnése
56. § Magyarország miniszterelnökének feladatvégzése ……... 160. oldal
2. alszakasz Magyarország miniszterelnökének feladatai
57. §
2. szakasz Kormány …… 161. oldal
58. § Általános rendelkezések
1. alszakasz A Kormány megalakulása és működése
59. § A Kormány megalakulása
60. § A Kormány tagjai ……..……..…… 162. oldal
61. § A Kormány működése
62. § A Kormányra irányadó működési szabályok …… 163. oldal
63. § A Kormány feladatvégzése
2. alszakasz A Kormány feladatai ……..…….. 164. oldal
64. § A Kormány általános feladatai
65. § A Kormány jogalkotási feladatai …….. 165. oldal

3. szakasz Miniszter
1. alszakasz Általános rendelkezések
66. § A Miniszter jogállása
67. § A miniszter megbízatásának keletkezése és megszűnése
68. § A miniszter helyettesítése …….. 166. oldal
2. alszakasz A miniszter feladatai
69. § A miniszter általános feladatai
70. § A miniszter jogalkotó feladatai …… 167. oldal
4. szakasz Az Országgyűlés
71. § Általános rendelkezések
5. szakasz Az Országgyűlés Felsőháza …… 168. oldal
1. alszakasz Az Országgyűlés Felsőházának megalakulása és működése
72. § Az Országgyűlés Felsőházának megalakulása
73. § Az Országgyűlés Felsőházának működése
2. alszakasz Az Országgyűlés Felsőházának feladatai …….. 169. oldal
74. §
3. alszakasz Az Országgyűlés Felsőháza elnökének feladata …… 170. oldal
75. §
6. szakasz Az Országgyűlés Alsóháza
1. alszakasz Az Országgyűlés Alsóházának megalakulása és működése
76. § Az Országgyűlés Alsóházának megalakulása
77. § Az Országgyűlés Alsóházának működése …… 171. oldal
2. alszakasz Az Országgyűlés Alsóházának feladatai ……. 172. oldal
78. §
3. alszakasz Az Országgyűlés Alsóháza elnökének feladata
79. §
4. alszakasz Az Országgyűlés által alkalmazott felelősségre vonás 173. oldal
80. §
7. szakasz Az Önkormányzatok ……. 174. oldal
81. § Általános rendelkezések
8. szakasz A Települési Önkormányzatok
82. § Általános rendelkezések
1. alszakasz A Települési Önkormányzatok megalakulása és működése175. oldal
83. § A Települési Önkormányzatok megalakulása
84. § A Települési Önkormányzatok működése
2. alszakasz A Települési Önkormányzatok feladatai …….. 176. oldal
85. §
86. § A települési önkormányzati rendelet …….…….. 177. oldal
3. alszakasz A Polgármester
87. §
4. alszakasz A Települési Önkormányzatok által alkalmazott felelősségre vonás

88. §
9. szakasz A társadalmi csoportok önkormányzatai ..... 178. oldal
89. § Általános rendelkezések
1. alszakasz A társadalmi csoportok önkormányzatainak megalakulása és működése …….. 179. oldal
90. § A társadalmi csoportok önkormányzatainak megalakulása
91. § A társadalmi csoportok önkormányzatainak működése
2. alszakasz A társadalmi csoportok önkormányzatainak feladatai 180. oldal
92. §
93. § A társadalmi csoportok önkormányzatának rendelete ……. 181. oldal
3. alszakasz A társadalmi csoport önkormányzatának elnöke
94. §
4. alszakasz A társadalmi csoport önkormányzata által alkalmazott felelősségre vonás
95. §

III. RÉSZ Záró intézkedések …… 183. oldal
96. § Hatálybalépés
97. § Átmeneti rendelkezések

1. sz. melléklet Az államhatalom választása és működése …… 185. oldal

I. RÉSZ
Az államhatalom gyakorlásának általános szabályai

1. §
Általános rendelkezések

Az államhatalom gyakorlásával kapcsolatos részletes szabályokat „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény tartalmazza.

A. fejezet
Az államhatalom gyakorlásának személyi feltételei

1. szakasz
Magyar állampolgárság

2. §
Általános rendelkezések

(1) A magyar állampolgárság azt fejezi ki, hogy egy személy
a./ a Szent Korona tagja,
b./ Magyarországon vendégjoggal él, valamint
c./ Magyarországon idegenként tartózkodó személy.

(2) Minden magyar állampolgárnak az állampolgársággal járó kötelezettségeit gyakorolható jogai határozzák meg a Szabadság Alkotmánya 2. §-a szerint.

(3) A Szent Korona tagja az, aki
a./ az államalapító magyar nemzet tagja, bárhol él a világon,
b./ az egyik államalkotó nemzet tagja és Magyarországon él.

(4) Magyarországon vendégjoggal él az, aki
a./ Magyarországon született és nem az államalkotó vagy az államalapító nemzetek valamelyikének a tagja,
b./ az államalapító magyar nemzet tagja, de a 4. § (1) bekezdés szerint meghatározott többes állampolgárság követelményének nem tesz eleget.

(5) Magyarországon idegenként tartózkodó személy az, aki nem a Szent Korona tagja és nem vendégként él Magyarországon, feltéve, hogy az „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény által meghatározott jogszabály alapján állampolgárságot kap.

2. szakasz
A hatalomgyakorlásban részt vevő személyek

3. §
A Szent Korona tagja

(1) A Szent Korona tagja az, akinek felmenői a Szent Korona tagjai voltak és Krisztust követő hitet vall.

(2) A Szent Korona államalapító tagja az, aki az (1) bekezdésben meghatározottaknak eleget tesz, és magyar nemzetiségűnek vallja magát, feltéve, hogy ősei között volt magyar nemzetiségű személy.

(3) A Szent Korona államalkotó nemzetének tagja az, aki az (1) bekezdésben meghatározottaknak eleget tesz, és a Szent Korona egyik nemzetiségébe tartozónak vallja magát, feltéve, hogy ősei között volt az adott nemzetiségbe tartozó személy.

4. §
A Szent Korona államalkotó nemzetei

(1) Az Alkotmány 2. § (3) bekezdés alapján azoknak a nemzetiségeknek a tagjai Magyarország államalkotó nemzetei, amelyek

a./ kultúrájuknak helyet keresve telepedtek meg a Szent Korona Országának területén, a Kárpát medencében (öshonos nemzetek), vagy
b./ a magyarsággal rokon népek, és
c./ vállalják a Szent Korona értékrendjét, és
d./ a Krisztust követő hitet vallják, és
e./ társadalmi csoportként vállalják, hogy államalkotó nemzetet alkotnak.

(2) Azok a nemzetek, amelyek a Szabadság Alkotmányának hatályba léptetésekor az (1) bekezdés szerinti feltételeknek megfelelnek:
a./ bolgárok,
b./ cigányok/romák,
c./ görögök,
d./ horvátok,
e./ lengyelek,
f./ németek,
g./ örmények,
h./ románok,
i./ ruszinok,
j./ szerbek,

k./ szlovákok,
l./ szlovének,
m./ ukránok.

5. §
A Szent Korona tény szerinti és jog szerinti tagja

(1) A Szent Korona tény szerinti (de facto) tagja az a 2. § (3) bekezdésében meghatározott személy, aki a magyar állampolgárságon kívül csak olyan ország állampolgára,
- amely a Trianoni békeszerződés alapján a Szent Korona Országának jogutódja,
- amelyet a személy Magyarországot politikai vagy gazdasági kényszerből elhagyva választott befogadó hazájául.

(2) A Szent Korona jog szerinti (de iure) tagja az az (1) bekezdésben meghatározott személy, aki csak magyar állampolgár.

(3) Azok a személyek, akik jog szerint nem tagjai a Szent Koronának, választási és választhatósági jogukat csak a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvényben meghatározottak szerint gyakorolhatják.
Kötelezettségviselésük a gyakorolt joggal arányos, a hivatkozott főtörvényben meghatározottak szerint.

3. szakasz
Magyarországon tartózkodó személy

6. §

(1) Magyarországon tartózkodó személy az az állampolgár, aki
a./ Magyarországon vendégjoggal él, valamint
b./ Magyarországon idegenként tartózkodó személy.

(2) A Magyarországon tartózkodó személy jogainak és kötelezettségeinek irányelveit az Alaptörvény, részleteit az „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szabályozza.

(3) A Magyarországon tartózkodó személy anyaországába, gyökereihez történő hazatelepülését Magyarország támogatja és minden rendelkezésre álló eszközzel elősegíti.

B. fejezet
Az államhatalom gyakorlása

1. szakasz
Általános rendelkezések

7. §

(1) Magyarországon a legfőbb hatalom gyakorlói a Szent Korona jog szerinti (de iure) tagjai.

(2) A hatalomgyakorlásban – saját érdekeiknek megfelelő tárgykörökben – részt vesznek azok a Szent Korona tagok is, akik csak tény szerinti (de facto) tagjai a Szent Koronának.

(3) A Szent Korona tagjai közvetlenül, vagy választott, kötött megbízással (mandátummal) rendelkező képviselőiken keresztül – azok érdekvédelmi tevékenységét folyamatosan ellenőrizve –, közvetve gyakorolják a hatalmat.

(4) A közvetlen hatalomgyakorlás tárgyköre:
a./ Alaptörvény és Alaptörvény szintű főtörvény módosítás kezdeményezése;
b./ az alábbi jogszabályok alkotásának, módosításának és hatálytalanításának kezdeményezése:
- Főtörvény, résztörvény, kormányrendelet,
- Települési önkormányzati rendelet,
- Társadalmi csoport önkormányzati rendelet,
- Nemzetközi szerződés;

c./ a megválasztott képviselők érdekképviseleti tevékenységének felülvizsgálatának kezdeményezése.

(5) A közvetlen hatalomgyakorlás eszköze:
a./ Beadvány a Nemzeti Tanácshoz,
b./ népszavazás kezdeményezés a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény szerint.

(6) A közvetett hatalomgyakorlás eszköze:
a./ a Szabadság Alkotmánya hatálybalépését előkészítő Első választás,
b./ a megszűnt képviselő megbízatás esetén időszaki választás.

(7) A közvetett hatalomgyakorlás szervezeteinek megválasztásáról a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény rendelkezik.

2. szakasz
Az államhatalom gyakorlás kettős egysége

8. §

(1) Az irányítás és a végrehajtás egymással örök és szétválaszthatatlan kapcsolatban áll, ezáltal kettős egységet alkot, éppúgy, ahogyan a Szent Korona testének két alkotóeleme, a terület és a személy is kettős egységben él.

(2) Az államhatalom irányítást és végrehajtást végző szervezetei tevékenységüket keresztösszefüggések rendszerében végzik. Ezzel válik az államhatalom irányítása kettős egységgé, ami a társadalmi érdekérvényesítés ellenőrizhetőségének alapja.

(3) Az irányítás szervezetei:
a./ a Nemzetgyűlés,
b./ Magyarország elnöke,
c./ a Nemzeti Tanács,
d./ a Honvédelmi Tanács,
e./ a Bíróság,
f./ az Ügyészség,
g./ az Állami Számvevőszék és
h./ a Magyar Nemzeti Bank.

(4) A végrehajtás szervezetei:
a./ Magyarország miniszterelnöke,
b./ Magyarország Kormánya,
c./ az Országgyűlés alsóháza,
d./ az Országgyűlés alsóházának elnöke,
e./ az Országgyűlés felsőháza,
f./ az Országgyűlés felsőházának elnöke,
g./ a települések önkormányzata,
h./ a polgármester,
i./ Társadalmi csoportok önkormányzata,
j./ Társadalmi csoport önkormányzatának elnöke.

(5) Az államhatalmat gyakorló elöljáróságok és elöljárók választásának és működésének összefoglalását az 1. sz. melléklet tartalmazza.

II. RÉSZ
Az államhatalom működése

A. fejezet
Általános rendelkezések

9. §
Az elöljáróság

(1) A 8. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott, államhatalmi ügyben eljáró szervezetek az elöljáróságok.
Az elöljáróságok jogait és kötelezettségeit az „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szabályozza.

(2) Az elöljáróság köteles a hatáskörébe és illetékességébe tartozó ügyben eljárni.

(3) Az elöljáróságtól a hatáskörébe tartozó ügy nem vonható el.

10. §
Az elöljárók

(1) Államhatalmi ügyben hatáskört gyakorló és illetékességgel rendelkező elöljáróságok feladatát teljesítő elöljárók a jogszabályoknak megfelelően, pártatlanul végzik tevékenységüket.

(2) Az elöljárók hivataluk elfoglalása előtt esküt tesznek a Szent Koronára.

(3) Az elöljárók jogállását, javadalmazását és előmenetelét az „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szabályozza.

(4) Az államhatalom gyakorlása - az önkormányzatiság elvének betartása mellett - az elöljáróságok és elöljárók között megosztott.

(5) Az elöljáróságok az Alaptörvényben, az Alaptörvény szintű főtörvényekben és a törvényekben meghatározott hatáskörükben önállóan járnak el.

B. fejezet
A irányítás szervezetei

1. szakasz
Nemzetgyűlés

11. §

A Nemzetgyűlés Magyarországnak a Szent Korona értékrendből eredő vezetői feladatokat végző legfőbb népképviseleti irányító szerve.

1. alszakasz
A Nemzetgyűlés megalakulása és működése

12. §
A Nemzetgyűlés megalakulása

(1) A Nemzetgyűlést az Első képviselőválasztás eredménye alapján a Szent Korona Szolgálatot teljesítők által megbízott személy hívja össze, a választást követő egy hónapon belüli időpontra.

(2) A nemzetgyűlési képviselők megbízatásának (mandátumának) igazolása és a Szent Koronára tett eskü után a Nemzetgyűlés megalakul.

(3) Azok a nemzetgyűlési képviselők, akik nem az Első képviselőválasztáson kapnak megbízatást, a megválasztásuk utáni első Nemzetgyűlésen igazolják megbízatásukat és tesznek esküt a Szent Koronára.

13. §
A Nemzetgyűlés működése

(1) A Nemzetgyűlés összehívásáról és üléseinek időpontjáról a 14. § rendelkezik.

(2) A Nemzetgyűlés működésének szabályait és tárgyalási rendjét
a./ az Alkotmányozó Nemzetgyűlés állapítja meg,
b./ módosítását a Nemzeti Tanács kezdeményezi és a Nemzetgyűlés előterjesztésére Magyarország elnöke helyezi hatályba.

(3) A Nemzetgyűlés ülései, valamint az ülésekről készült jegyzőkönyvek nyilvánosak.

(4) Magyarország elnöke a Nemzeti Tanács, továbbá bármely Nemzetgyűlési képviselő indítványára, államtitok vagy nyilvánosságra nem hozható személyes adat védelme érdekében zárt ülés tartását rendelheti el.

(5) A Nemzetgyűlési képviselőknek a Nemzetgyűlés ülésein a részvétel kötelező. Indokolt esetben Magyarország elnöke adhat felmentést az ülésen való részvétel alól, legfeljebb a tagok 25 %-ának.

(6) A Rendkívüli Nemzetgyűlésen való részvétel alól felmentés nem adható.

(7) A Nemzetgyűlés akkor határozatképes, ha ülésén a nemzetgyűlési képviselőknek több, mint a fele jelen van.

(8) A Nemzetgyűlés határozatait az ülésen jelen lévő nemzetgyűlési képviselők több mint a felének nyílt, egyidejű szavazatával hozza meg.

2. alszakasz
A Nemzetgyűlés összehívása

14. §

(1) A Nemzetgyűlést Magyarország elnöke hívja össze.

(2) Nemzetgyűlést kell összehívni
a./ minden év augusztus 15. és augusztus 20-a közötti időszakra (Időszakos Nemzetgyűlés),
b./ a szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet fennállása (Rendkívüli Nemzetgyűlés), továbbá
c./ népi kezdeményezés
esetén a szükséges időtartamig.

(3) Népi kezdeményezés esetén, ha
a./ a Nemzetgyűlés megbízási jogkörébe tartozó elöljáróság vagy elöljáró visszahívásával kapcsolatos, Kivételes Nemzetgyűlést kell összehívni,
b./ Alaptörvényre vagy Alaptörvény szintű főtörvényre vonatkozik, a következő Időszakos Nemzetgyűlés napirendjei között szerepel,
c./ az előzőektől eltér a népi kezdeményezés tárgyköre, a jogalkotás megfelelő eljárását indítja el.

(4) A szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet fennállása alatt előterjesztett, Nemzetgyűlés jogkörét érintő népi kezdeményezés alapján a Kivételes Nemzetgyűlést a rendkívüli- vagy szükségállapot megszűnése utáni időpontra kell összehívni.

A rendkívüli- valamint szükségállapot alatt – ha az az Időszakos- vagy Kivételes Nemzetgyűlés időszakára esik - a Rendkívüli Nemzetgyűlés nem tűzi napirendjére a már korábban meghirdetett Időszakos- vagy Kivételes Nemzetgyűlés napirendi pontjait.

(5) Amennyiben a Kivételes Nemzetgyűlés összehívása az Időszakos Nemzetgyűlést megelőző 60 munkanapon belüli időpontra esik, a népi kezdeményezéssel indított eljárás az Időszakos Nemzetgyűlés napirendjén szerepel.

3. alszakasz
Alkotmányozó Nemzetgyűlés

15. §

(1) Kiemelt, történelmi jelentőségű az Első Nemzetgyűlés, amely a szocialista-kommunista és a liberális-kapitalista diktatúra hatalmát megtörve megalapozza, vagyis alkotmányozza a Szent Korona értékrendje érvényesülésének feltételeit.

(2) Az Alkotmányozó Nemzetgyűlés tagjainak
a./ az első választás, illetve
b./ a visszavont, vagy megszűnt megbízatások helyett az időszaki választás ad megbízást.

(3) Az első választáson megbízatást kapott képviselők az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlés tagjai.

(4) A Nemzetgyűlés tagjainak megválasztását a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény szabályozza.

16. §
Az Alkotmányozó Nemzetgyűlés feladatai

(1) Kimondja, hogy

- a Lisszaboni Szerződés, a nemzetek feletti érdekérvényesítés iránymutatása, így nem Magyarország Alkotmánya, ezért annak hatályát megszűnteti,

- a 2012. január 1-én hatályba lépett Magyarország Alaptörvénye a Lisszaboni Szerződés szerinti idegen érdekeket képviselő irányelveket tartalmaz, ezért megszűnteti annak hatályát.

(2) Alkotmány jogfolytonosságának visszaállítása
A Történelmi Alkotmány jogfolytonossága visszaállításának folyamata:
a./ hatályba lépteti a Szent Korona értékrendjén alapuló Történelmi Alkotmányt, amely kinyilatkozza Magyarország és a Szent Korona tagok örök és elidegeníthetetlen szabadságát, annak feltételeit és védelmének kötelezettségét;
b./ a Történelmi Alkotmány jogfolytonosságának visszaállítása a Szabadság Alkotmányának kihirdetésével történik.

(3) Alaptörvény hatályba léptetése
Az Alaptörvény hatályba léptetésével a Szabadság Alkotmányának azok az irányelvei válnak a társadalmi együttélés alapszabályaivá, amelyek a diktatúrából a szabadságba történő átmenet történelmi korszakára vonatkoznak.

(4) Alaptörvény szintű főtörvények hatályba léptetése

a./ „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló 1. főtörvény az irányítás és a végrehajtás kettős egységében a népakaratot emeli hatalomgyakorlóvá.

b./ A „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény a népakarat képviseleti és közvetlen érvényesülésének szabályozását tartalmazza.

c./ A „Magyarország jelképekről és ünnepekről” szóló 3. főtörvény a Szent Korona tagok önbecsülését és önazonosság-tudatát hangban, képben és a megemlékezés magasztosságában megvalló és fenntartó erőt emeli a jogrendszer megalapozó részévé.

(5) Nemzeti Tanács beiktatása
A Nemzeti Tanács első választáson megbízatást kapott tagjait beiktatja hivatalukba.
A Nemzeti Tanács két Nemzetgyűlés közötti időszakban a népakarat képviselőjeként Magyarország legfőbb népképviseleti irányító szerve.

(6) Magyarország elnökének beiktatása

A Nemzetgyűlés első választáson megbízatást kapott elnökét – miután a Szent Koronára esküt tett - beiktatja hivatalába.
Magyarország elnöke a Szent Korona értékrendből eredő vezetői feladatok legfőbb egyszemélyes felelősségű irányítója.

(7) Magyarország miniszterelnökének beiktatása
Magyarország első választáson megbízatást kapott elnökét – miután a Szent Koronára esküt tett - beiktatja hivatalába.
Magyarország miniszterelnöke a Szent Korona értékrendből eredő vezetői feladatok legfőbb egyszemélyes felelősségű végrehajtója.

4. alszakasz
Az Időszakos Nemzetgyűlés feladatai

17. §

(1) Kormány, vagy országgyűlési képviselő által kezdeményezett, illetve népi kezdeményezéssel indított, Magyarország elnöke által előterjesztett Alaptörvény és alaptörvény szintű főtörvény módosításának elfogadása.
A módosított jogszabályt Magyarország elnöke lépteti hatályba.

(2) A Nemzeti Tanács tagjának
a./ halála,
b./ egészségi állapota miatti, vagy
c./ önkéntes lemondása
esetén a Nemzeti Tanács – a rendkívüli választásokig - új tagot választ.

(3) A Nemzeti Tanács vagy az Országgyűlés tagjának a képviseltek érdekeivel ellentétes döntése miatt Magyarország elnöke, vagy a Nemzeti Tanács indítványa, illetve népi kezdeményezés alapján indított megbízatás-visszavonó eljárás lefolytatása.

(4) Magyarország elnökének vagy Magyarország miniszterelnökének
a./ halála,
b./ egészségi állapota miatti, vagy
c./ önkéntes lemondása
esetén a Nemzetgyűlés – a rendkívüli választásokig - új elöljárót választ.

(5) Magyarország elnökének vagy Magyarország miniszterelnökének a képviseltek érdekeivel ellentétes döntése miatt a Nemzeti Tanács indítványa, illetve népi kezdeményezés alapján indított megbízatás-visszavonó eljárás lefolytatása.

5. alszakasz
A Rendkívüli Nemzetgyűlés feladatai

18. §

(1) Dönt a Honvédelmi Tanács által előterjesztett
a./ „Országvédelmi terv” és
b./ „Rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet”
elfogadásáról.

A Rendkívüli Nemzetgyűlés által elfogadott „Országvédelmi tervet” és a „Rendkívüli intézkedéseket bevezető rendeletet” Magyarország elnöke lépteti hatályba.

(2) Amennyiben a Nemzeti Tanács a rendkívüli- vagy szükséghelyzet fennállása alatt folytatott vizsgálata során azt tapasztalja, hogy a rendkívüli- vagy szükséghelyzetre tekintettel hozott rendelet vagy annak végrehajtási utasítása
a./ eltér olyan alapvető jogtól, amelytől rendkívüli helyzetben sem lehet eltérni, vagy
b./ a rendkívüli- vagy szükséghelyzetre tekintettel megállapított szabályok megszegésével jött létre,
a Nemzeti Tanács indítványozza megbízatás-visszavonó eljárás lefolytatását.

6. alszakasz
A Kivételes Nemzetgyűlés feladatai

19. §

(1) Amennyiben a Kivételes Nemzetgyűlést a 14 § (3) bekezdés b./ pontja alapján kell összehívni, és azon 17. § (1) bekezdése szerint kell eljárni.

(2) A Nemzetgyűlés tagjainak és elöljárónak a képviseltek érdekeivel ellentétes döntése miatt, népi kezdeményezés alapján indított megbízatás-visszavonó eljárás lefolytatása.

7. alszakasz
A Nemzetgyűlés által alkalmazott felelősségre vonás

20. §

(1) Amennyiben a Nemzetgyűlés a 17. § (3) és (5) bekezdéseiben, a 18. § (2) bekezdésében, valamint a 19. § (2) bekezdésében meghatározott megbízatás-visszavonó eljárást folytatott és az abban megnevezett elöljáró(ka)t elmarasztaló határozatot hozott,
a./ visszahívja az elöljáró(ka)t tisztségéből és
b./ új elöljáró(ka)t választ.

(2) Az (1) bekezdés szerint lefolytatott eljárás alapján a Nemzetgyűlés büntetőeljárást indít hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt, a „Büntetésről” szóló főtörvény szerint
a./ az elmarasztalt elöljáró(k) ellen,
b./ a népi kezdeményezést tevők ellen, ha a lefolytatott eljárás nem marasztalja el az elöljáró(ka)t.

(3) Az ellen a Nemzetgyűlési képviselő ellen, aki nem vesz részt a Rendkívüli Nemzetgyűlésen, Magyarország elnöke köteles hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt, a „Büntetésről” szóló főtörvény szerint büntetőeljárást indítani.

(4) A Nemzetgyűlés határozatképtelensége esetén Magyarország elnöke
a./ büntetőeljárást indít az engedély nélkül távol maradó képviselők ellen, hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt;
b./ visszavonja azoknak a képviselőknek a megbízását, akik engedély nélkül távolmaradtak és
c./ a határozatképtelenség napjától számított egy hónapon belüli időpontra Nemzetgyűlési képviselőválasztást ír ki azokra a területekre, amelyeknek az engedély nélkül távolmaradó képviselők megbízottai voltak.

2. szakasz
Magyarország elnöke

1. alszakasz
Általános rendelkezések

21. §
Magyarország elnökének jogállása

(1) Magyarország elnöke a Szent Korona értékrendből eredő vezetői feladatok legfőbb egyszemélyes felelősségű irányítója, Magyarország államfője.

(2) Magyarország elnöke
a./ kifejezi a nemzet egységét,
b./ őrködik a Szent Korona értékrendjének betartása, valamint
c./ az állam önkormányzatiságon alapuló népképviseleti és sorsközösséget vállaló működése felett.

(3) Magyarország elnöke a honvédség főparancsnoka. A főparancsnoki jogkör tartalmát a „Nemzetvédelemről” szóló főtörvény állapítja meg.

(4) A képviseltek érdekeivel ellentétes döntése miatt, bármely elöljáró kezdeményezheti, vagy népi kezdeményezés indítványozhatja Magyarország elnöke ellen megbízatás-visszavonó eljárás lefolytatását.

22. §
Magyarország elnökének megválasztása

(1) Magyarország elnökét a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény szerint a Szent Korona tagjai közvetlenül választják meg.

(2) Magyarország elnökévé megválasztható a Szent Koronának az a tagja, aki a választás napjáig a negyvenötödik évét betöltötte.

(3) Magyarország elnöke megbízatásának (mandátumának) igazolása és a Szent Koronára tett eskü után lép hivatalba.

23. §
Magyarország elnökének helyettesítése

Magyarország elnökének átmeneti akadályoztatása esetén, vagy ha Magyarország elnökének megbízatása megszűnt, a Nemzetgyűlés új elnökének hivatalba lépéséig Magyarország elnöki jogkört a Nemzeti Tanács alelnöke gyakorolja azzal a korlátozással, hogy

(1) a Nemzetgyűléssel kapcsolatos elnöki jogot nem gyakorolhatja,

(2) nemzetközi szerződéssel kapcsolatos tevékenységet nem végez,

(3) az Országgyűlést nem oszlathatja fel, és

(4) a kegyelmezés jogával csak a jogerősen elítélt ügyében élhet.

24. §
Magyarország elnöki megbízatás megszűnése

(1) Magyarország elnöke tisztségét
a./ haláláig,
b./ egészségi alkalmatlanságának megállapításáig,
c./ önkéntes lemondásáig,
d./ visszahívásáig
gyakorolja.

(2) Magyarország elnöke megbízatásának megszűnte esetén a Nemzeti Tanács alelnöke Kivételes Nemzetgyűlést köteles összehívni.

(3) A Nemzetgyűlés új elnökének megválasztásáig Magyarország elnökének feladatait a Nemzeti Tanács alelnöke gyakorolja a 23. §-ban meghatározott korlátozással.

(4) Amennyiben Magyarország elnöke feladatkörének ellátására egészségügyi okból kilencven napon túl képtelen, a Nemzeti Tanács alelnökének indítványára - a kilencven nap eltelte után - a Nemzeti Tanács állapítja meg, hogy Magyarország elnöke egészségügyi okból feladatkörének ellátására képtelen. A határozat meghozataláról a Nemzeti Tanács tagjainak egyszerű többségű szavazata szükséges.

(5) Amennyiben Magyarország elnökével szemben a tisztségének gyakorlása során összeférhetetlenségi ok merül fel, a Nemzeti Tanács alelnökének indítványára a Nemzeti Tanács állapítja meg az összeférhetetlenséget. A

határozat meghozataláról a Nemzeti Tanács tagjainak egyszerű többségű szavazata szükséges.

(6) Magyarország elnöke által, tisztségének gyakorlása idején elkövetett, a „Büntetésről” szóló főtörvényben meghatározott bármilyen szándékos cselekménye hazaárulásnak minősül és a büntetőeljárást e szerint kell lefolytatni. A büntetőeljárást a Nemzeti Tanács alelnökének indítványára, a Nemzeti Tanács döntése alapján a Nemzeti Tanács alelnöke indítja. A határozat meghozataláról a Nemzeti Tanács tagjainak egyszerű többségű szavazata szükséges.

25. §
Magyarország elnökének feladatvégzése

(1) Magyarország elnöki tisztségével összeférhetetlen minden más állami, politikai és gazdasági tisztség vagy megbízatás.

(2) Magyarország elnöke hivatalba lépése napjáig köteles a vele szemben fennálló összeférhetetlenségi okot megszüntetni.

(3) Magyarország elnöke más kereső foglalkozást nem folytathat, és egyéb tevékenységéért - a szerzői jogi védelemben részesülő tevékenységet kivéve - díjazást nem fogadhat el.

(4) Magyarország elnökét megbízatása alatt és – visszahívás kivételével - annak megszűnése után a törvényben foglaltak szerint tiszteletdíj, költségtérítés és kedvezmények illetik meg.

(5) Magyarország elnökét munkájában hivatal segíti.

2. alszakasz
Magyarország elnökének feladatai

26. §

(1) Magyarország elnöke
a./ képviseli Magyarországot,
b./ összehívja a Nemzetgyűlést, meghatározza napirendjét, irányítja
- az Alaptörvény módosítás előkészítését és hatályba lépteti a módosított Alaptörvényt,
- az Alaptörvény szintű főtörvények módosításának előkészítését és hatályba lépteti a módosított Alaptörvény szintű főtörvényt,

c./ vezeti a Nemzeti Tanácsot,

d./ részt vehet és felszólalhat az Országgyűlés alsó- és felsőházának ülésén,
e./ kitűzi a választásokat a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény szerint,
f./ irányítja a nemzetközi szerződések előkészületi munkáit, Magyarország nevében megköti és hatályba lépteti a nemzetközi szerződéseket,
f./ kinevezi és megbízza, illetőleg fogadja a nagyköveteket, a követeket és a főkonzulokat,
g./ irányítja az ország fegyveres védelmi tervének előkészítését és hatályba lépteti az ország fegyveres védelmi tervét,
h./ kinevezi
- az Országgyűlés felsőháza javaslatára, Magyarország miniszterelnöke előterjesztésére a minisztereket,
- az állami felsőoktatási intézmények egyetemi és főiskolai tanárait, és főigazgatóit
- a Magyar Tudományos Akadémia elnökét,
- a Magyar Művészeti Akadémia elnökét,

i./ kinevezi és előlépteti a tábornokokat,
j./ dönt városi cím adományozásáról és - „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény szerint - egyéb területszervezési ügyekben,
k./ gyakorolja az egyéni kegyelmezés jogát,
l./ dönt a magyar állampolgárság megszerzésével és megszűnésével kapcsolatos ügyekben, „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerint,
m./ adományozza a törvényekben meghatározott díjakat, címeket, érdemrendeket, kitüntetéseket, és engedélyezi a külföldi állami kitüntetések viselését,
n./ ellátja azokat a feladatokat, amelyeket az Alaptörvény vagy az Alaptörvény szintű főtörvények, főtörvények hatáskörébe utalnak.

(2) Magyarország elnökének
a./ kinevezési és megbízási jogköre magában foglalja a felmentési és az elmozdítási jogot,
b./ a kitüntetés adományozási és engedélyezési joga a visszavonási jogot,
törvényben meghatározottak szerint.

(3) Magyarország elnökének az (1) és (2) bekezdésben foglalt hatáskörét a tárgykörben illetékes és hatáskörrel rendelkező elöljáró előterjesztésére gyakorolja.

(4) Magyarország elnöke a hozzá érkezett előterjesztésről harminc napon belül határoz, kivéve, ha az Alaptörvény más határidőt állapít meg.

(5) Magyarország elnöke az előterjesztést elutasítja, ha a teljesítéséhez szükséges jogszabályi feltétel hiányzik.

3. szakasz
Nemzeti Tanács

27. §

A Nemzeti Tanács két Nemzetgyűlés közötti időszakban a népakarat képviselőjeként Magyarország legfőbb népképviseleti irányító szerve.

1. alszakasz
A Nemzeti Tanács megalakulása és működése

28. §
A Nemzeti Tanács megalakulása

(1) A Nemzeti Tanácsot az Első képviselőválasztás eredménye alapján Magyarország elnöke – aki a Nemzeti Tanács elnöke is - hívja össze, az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlést követő napra.

(2) A Nemzeti Tanács tagjai megbízatásának (mandátumának) igazolása és a Szent Koronára tett eskü után a Nemzeti Tanács megalakul.

(3) A Nemzeti Tanács az első ülésén tagjai közül egyszerű többséggel megválasztja a Nemzeti Tanács alelnökét nyilvános egyidejű szavazással.

29. §
A Nemzeti Tanács működése

(1) A Nemzeti Tanács folyamatosan végzi munkáját.

(2) A Nemzeti Tanács működésének szabályait
a./ az Alkotmányozó Nemzetgyűlés állapítja meg,
b./ módosítását a Nemzeti Tanács kezdeményezi és a Nemzetgyűlés előterjesztésére Magyarország elnöke helyezi hatályba.

(3) A Nemzeti Tanács ülései, valamint az ülésekről készült jegyzőkönyvek nyilvánosak.

(4) Magyarország elnöke a Nemzeti Tanács, továbbá bármely Nemzetgyűlési képviselő indítványára, államtitok vagy nyilvánosságra nem hozható személyes adat védelme érdekében zárt ülés tartását rendelheti el.

(5) A Nemzeti Tanács tagjainak a Nemzeti Tanács ülésein a részvétel kötelező. Indokolt esetben a Nemzeti Tanács alelnöke adhat felmentést az ülésen való részvétel alól, legfeljebb a tagok 25 %-ának.

(6) A Rendkívüli Nemzetgyűlés idején az ülésen való részvétel alól felmentés nem adható,

(7) A Nemzeti Tanács akkor határozatképes, ha ülésén a Nemzeti Tanács tagjainak több, mint a fele jelen van.

(8) A Nemzeti Tanács a határozatait az ülésen jelen lévő tagok több mint a felének nyílt, egyidejű szavazatával hozza meg.

2. alszakasz
A Nemzeti Tanács feladatai

30. §

(1) A hatályba léptetett jogszabály elfogadását, illetve hatályba léptetését, annak kihirdetése előtt ellenőrzi a következő szempontok alapján:

a./ A jogszabályban kifejeződő népakarat vizsgálata
- A jogszabály előkészítése során megfelelő feltételek álltak-e rendelkezésre ahhoz, hogy a tárgykörben érintett társadalmi csoport akaratnyilvánítási jogát érvényesíteni tudja.
- A jogszabály megfelel-e a tárgykörben érintett társadalmi csoport jogszabály előkészítés során kinyilvánított többségi akaratának.

b./ A jogszabályban kifejeződő népakarat egységességének vizsgálata
Az azonos megyét (kerületet) és a megye társadalmi csoportjait képviselő alsóházi és felsőházi képviselők
- azonosan szavaztak-e,
- szavazatuk azonos-e a többségi akaratnyilvánítással, illetve
- szavazatuk azonos-e a jogszabályra vonatkozó országgyűlési többség szavazatával.

c./ Jogrendszerbeli összehangoltság
Annak vizsgálata, hogy a hatályba léptetett jogszabály, illetve az Alaptörvény 15 § (3) bekezdés szerint hatályba lépés előtt álló jogszabály javaslat összhangban van-e a jogrendszer hatályban lévő, azzal mellé és/vagy fölérendelt szintű jogszabályokkal.

(2) Ellenőrzi a népi kezdeményezések jogalapját, a következő szempontok szerint:

a./ a kezdeményezés a népi kezdeményezés tárgykörébe tartozik-e,

b./ a kezdeményezésben kifogásolt jogszabály, vagy intézkedés
- a Szent Korona értékrenddel, illetve
- a képviseltek érdekeivel

ellentétes-e,

c./ összhangban van-e a jogrendszer hatályban lévő, azzal mellé és/vagy fölérendelt szintű jogszabályokkal.

(3) Létrehozza a Honvédelmi Tanácsot a rendkívüli állapottal összefüggő feladatok végrehajtására.

(4) Ellenőrzi az Országvédelmi terv, és a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet, valamint annak végrehajtási utasítása jogszerűségét és betartását.

(5) Kezdeményezi és lefolytatja az előző pont jogszerűtlenségi és végrehajtási okai alapján a szükséges eljárásokat.

(6) Amennyiben az előző bekezdésekben meghatározott ellenőrzései során azt állapítja meg, hogy egy jogszabály, vagy intézkedés

a,/ a Szent Korona értékrenddel, illetve

b./ a képviseltek érdekeivel ellentétes,

akkor indítványozza az Alkotmányozó Nemzetgyűlésnek megbízatás-visszavonó eljárás lefolytatását, illetve büntető eljárás kezdeményezését.

3. alszakasz
A Nemzeti Tanács által alkalmazott felelősségre vonás

31. §

(1) Amennyiben a Nemzeti Tanács a 30 § (1) és (2) bekezdésében meghatározott ellenőrzés során a vizsgálat tárgyát képező jogszabállyal vagy az intézkedéssel kapcsolatban elmarasztaló határozatot hozott, és

a./ az ügy az Alkotmányozó Nemzetgyűlés hatáskörébe tartozik, akkor megbízatás-visszavonó eljárás kezdeményezését terjeszti a Nemzetgyűlés elé a megnevezett elöljáróval (elöljárókkal) szemben, egyébként

b./ „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerinti eljárást indítja el.

(2) Amennyiben a Nemzeti Tanács a 30 § (1) és (2) bekezdésében meghatározott ellenőrzés során a vizsgálat tárgyát képező jogszabállyal vagy az intézkedéssel kapcsolatban nem hozott elmarasztaló határozatot, és az ellenőrzés alapja népi kezdeményezés volt, továbbá

a./ az ügy az Alkotmányozó Nemzetgyűlés hatáskörébe tartozik, akkor a népi kezdeményezést tevők ellen büntetőjogi eljárás kezdeményezését terjeszti a Nemzetgyűlés elé, egyébként
b./ „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szerinti eljárást indítja el a népi kezdeményezést tevők ellen.

(3) Az ellen a Nemzeti Tanács tag ellen, aki a Rendkívüli Nemzetgyűlés idején nem vesz részt a Nemzeti Tanács munkájában, Magyarország elnöke köteles hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt, a „Büntetésről” szóló főtörvény szerint büntető eljárást indítani.

(4) A Nemzeti Tanács határozatképtelensége esetén Magyarország elnöke
a./ büntetőeljárást indít az engedély nélkül távol maradó tag ellen, hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt;
b./ visszavonja azoknak a tagoknak a megbízását, akik engedély nélkül távolmaradtak és
c./ a határozatképtelenség napjától számított egy hónapon belüli időpontra Nemzeti Tanácsra vonatkozó választást ír ki.

4. szakasz
Honvédelmi Tanács

1. alszakasz
A Honvédelmi Tanács megalakulása és működése

32. §

A rendkívüli állapottal összefüggő feladatokat a Honvédelmi Tanács látja el, amelyet a Nemzeti Tanács alakít a rendkívül állapot időtartamára.
A Honvédelmi Tanács tagjai:
(1) Magyarország elnöke,
(2) Magyarország miniszterelnöke,
(3) a Nemzetvédelmi miniszter és az általa kijelölt személyek.

2. alszakasz
A Honvédelmi Tanács feladatai

33. §

A Honvédelmi Tanács feladatait az Alaptörvény 146. §-a határozza meg.

3. alszakasz
A Honvédelmi Tanács által alkalmazott felelősségre vonás

34. §

A Honvédelmi Tanács által alkalmazott felelősségre vonás szabályait az Alaptörvény 148. §-a tartalmazza.

5. szakasz
A bíróságok

1. alszakasz
Általános rendelkezések

35. §

(1) Magyarországon az igazságszolgáltatást kizárólag a bíróságok gyakorolják.

(2) A bíróság dönt
a./ a büntető ügyekben,
b./ a személyiségi és gazdasági (polgári) jogvitákban és
c./ „Az állam vezetéséről” szóló főtörvénnyel hatáskörébe utalt egyéb ügyekben, továbbá
d./ - ha az Alaptörvény nem utalja a Nemzeti Tanács hatáskörébe - felülvizsgálja a közigazgatási határozatokat.

(3) Magyarországon az igazságszolgáltatást Magyarország Legfelsőbb Bírósága, az ítélőtáblák, a Fővárosi Bíróság és a megyei bíróságok, valamint a helyi és a munkaügyi bíróságok gyakorolják.

(4) A törvény az ügyek meghatározott csoportjaira külön bíróságok létesítését is elrendelheti.

(5) A bíróságra vonatkozó szabályokat „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény állapítja meg.

(6) Bíróság szervezése, összevonása, megszüntetése és a bíróságok működésének részletes szabályozása „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény módosítására hívatott elöljáróságok hatáskörébe tartozik.

36. §

(1) A bíró és a bíróságok függetlenek. A bíró kizárólag a jogszabályok alapján és meggyőződésének megfelelően dönt. Ítélkező tevékenységében a bíró nem utasítható, és nem fogadhat el utasítást.

(2) A bíróság az ítéletét a Szent Korona nevében hozza. A bíróság határozata mindenkire kötelező.

(3) A bíróság tárgyalása - ha törvény másképpen nem rendelkezik - nyilvános.

(4) A bírósági eljárás során szabadon felhasználható minden olyan bizonyítási eszköz és bizonyíték, amely a tényállás megállapítására alkalmas lehet; a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és ezen alapuló meggyőződése szerint bírálja el.

(5) A bíróság tanácsban ítélkezik.

(6) Egyes bíróként és tanács elnökeként csak hivatásos bíró járhat el.

2. alszakasz
A Legfelsőbb Bíróság

37. §

(1) A Legfelsőbb Bíróság Magyarország legfőbb bírósági szerve.

(2) A Legfelsőbb Bíróság biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, jogegységi határozatai a bíróságokra kötelezőek.

(3) A Legfelsőbb Bíróság elnökét és elnökhelyetteseit Magyarország elnöke javaslatára a Nemzeti Tanács nyílt szavazáson, egyszerű többséggel választja, és Magyarország elnöke nevezi ki.

(4) „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény határozza meg, hogy a Legfelsőbb Bíróság elöljáróinak megbízatása milyen esetekben szűnik meg.

3. alszakasz
A bírák

38. §

(1) A bíróságok szervezetét a Legfelsőbb Bíróság elnöke vezeti és irányítja.

(2) A hivatásos bírákat „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott módon Magyarország elnöke nevezi ki és menti fel tisztségéből.

(3) A bíró hivatalba lépése előtt esküt tesz a Szent Koronára.

(4) A bírói tisztség összeférhetetlen minden más állami, politikai és gazdasági tisztséggel vagy megbízatással.

(5) A bíró a tudományos, az oktatói, a művészeti és a szerzői jogi védelemben részesülő tevékenységen kívül más kereső foglalkozást nem folytathat.

(6) A bíró a függetlenségét biztosító javadalmazásra jogosult; ennek mértékét „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény állapítja meg.

(7) A bírák önkormányzati szerveket alakíthatnak, amelyeknek „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározottak szerint véleményezési joguk van.

39. §

(1) A bírót őrizetbe venni, ellene büntetőeljárást, szabálysértési eljárást indítani vagy rendőrhatósági kényszerintézkedést alkalmazni - a tettenérés esetét kivéve - csak „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott esetekben lehet.

(2) A bírót - a fegyelmi okból történő felmentésen kívül - akarata ellenére csak „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott esetekben, a főtörvényben meghatározott ok miatt lehet állásának gyakorlásából felmenteni, felfüggeszteni vagy – a főtörvényben meghatározott életkor elérése után - nyugállományba helyezni.

4. alszakasz
A bíróságok feladata

40. §

(1) Magyarország bíróságai védik és biztosítják
a./ a Szent Korona értékrendjét,
b./ a természetes személyek, a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogait és törvényes érdekeit,
c./ büntetik a bűncselekmények elkövetőit.

(2) A bíróság ellenőrzi a közigazgatási határozatok törvényességét.

(3) A bírák függetlenek és csak a törvényeknek vannak alárendelve.

6. szakasz
Az Ügyészség

1. alszakasz
Általános rendelkezések

41. §

(1) Magyarország Legfőbb Ügyésze és az ügyészség
a./ gondoskodik a Szent Korona értékrendjének védelméről,
b./ az ország biztonságát és függetlenségét sértő vagy veszélyeztető minden cselekmény következetes üldözéséről,
c./ védi
- a természetes személyek,
- a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek

jogait.

(2) Az ügyészség „Az állam vezetéséről” és a „Büntetésről” szóló főtörvényekben meghatározott
a./ jogokat gyakorol a nyomozással összefüggésben,
b./ képviseli a vádat a bírósági eljárásban, továbbá
c./ felügyeletet gyakorol a büntetés-végrehajtás törvényessége felett.

(3) Az ügyészség közreműködik annak biztosításában, hogy mindenki megtartsa a törvényeket. Törvénysértés esetén - „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott esetekben és módon - fellép a törvényesség védelmében.

(4) Az ügyészségre vonatkozó szabályokat „Az állam vezetéséről” és a „Büntetésről” szóló főtörvények állapítják meg.

(5) Az ügyészség szervezése, összevonása, megszüntetése és az ügyészségek működésének részletes szabályozása „Az állam vezetéséről” és a „Büntetésről”szóló főtörvények módosítására hívatott elöljáróságok hatáskörébe tartozik.

2. alszakasz
A Legfőbb Ügyészség

42. §

(1) A Legfőbb Ügyészség Magyarország legfőbb törvényességet felügyelő szerve.

(2) A Legfőbb Ügyészség biztosítja az ügyészségek jogértelmezési egységét, jogértelmező határozatai az ügyészségekre kötelezőek.

(3) A Legfőbb Ügyészség elnökét és elnökhelyetteseit Magyarország elnöke javaslatára a Nemzeti Tanács nyílt szavazáson, egyszerű többséggel választja, és Magyarország elnöke nevezi ki.

(4) „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény határozza meg, hogy a Legfőbb Ügyészség elöljáróinak megbízatása milyen esetekben szűnik meg.

43. §

(1) A Legfőbb Ügyész a Nemzeti Tanácsnak felelős, működéséről „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott időszakonként köteles a Nemzeti Tanácsnak beszámolni.

(2) A Nemzeti Tanács a Legfőbb Ügyészt folyamatban levő ügyben nem utasíthatja.

3. alszakasz
Az ügyészek

44. §

(1) Az ügyészi szervezetet a Legfőbb Ügyész vezeti és irányítja.

(2) Az ügyészeket „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott módon Magyarország elnöke nevezi ki és menti fel tisztségéből.

(3) Az ügyész hivatalba lépése előtt esküt tesz a Szent Koronára.

(4) Az ügyészi tisztség összeférhetetlen minden más állami, politikai és gazdasági tisztséggel vagy megbízatással.

(5) Az ügyész a tudományos, az oktatói, a művészeti és a szerzői jogi védelemben részesülő tevékenységen kívül más kereső foglalkozást nem folytathat.

(6) Az ügyész a függetlenségét biztosító javadalmazásra jogosult; ennek mértékét „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény állapítja meg.

(7) Az ügyészek önkormányzati szerveket alakíthatnak, amelyeknek „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározottak szerint véleményezési joguk van.

4. alszakasz
Az ügyészség feladatai

45. §

(1) Az ügyészség
a./ védi a Szent Korona értékrendjét,
b./ üldözi a bűncselekményeket,
c./ „Az állam vezetéséről” és a „Büntetésről” szóló főtörvényekben meghatározott esetekben és módon fellép más jogsértő cselekményekkel és mulasztásokkal szemben, továbbá
d./ elősegíti a jogsértések megelőzését.

(2) Az ügyészség a feladatainak megvalósítása érdekében
a./ „Az állam vezetéséről” és a „Büntetésről” szóló főtörvényekben meghatározott jogokkal rendelkezik a nyomozás terén,
b./ képviseli a közvádat a bírósági eljárásban,
c./ felügyeletet gyakorol a büntetés-végrehajtás törvényessége felett,
d./ személyiségi és gazdasági (polgári) jogi és a hatalom gyakorlásával összefüggő ügyben bekövetkezett jogsértés esetén - ha az a./ pont szerinti főtörvények megengedik - bírósági eljárást kezdeményez, fellép az eljárásban és jogorvoslattal él, feltéve, hogy az érintett nem képes a jogainak védelmére, vagy ha ez a közérdek védelmében szükséges,
e./ a hatáskörébe tartozó ügyben intézkedést tesz a jogsértés megelőzésére, illetőleg megszüntetésére.

7. szakasz
Az Állami Számvevőszék

1. alszakasz
Általános rendelkezések

46. §

(1) Az Állami Számvevőszék a Nemzeti Tanács pénzügyi-gazdasági ellenőrző szerve, tevékenységét kizárólag „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározottak szerint végzi.

(2) Az Állami Számvevőszék az általa végzett ellenőrzésekről negyedévenként jelentésben tájékoztatja a Nemzeti Tanácsot; jelentései részeinek és egészének titkosításáról - „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben szereplő titokvédelmi és adatvédelmi szabályok figyelembevételével – Magyarország elnöke dönt.

(3) Az Állami Számvevőszék feladatáról, működéséről, a számvevők jogállásáról és javadalmazásáról „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény rendelkezik.

2. alszakasz
Az Állami Számvevőszék elöljárói

47. §

(1) Az Állami Számvevőszék elnökét és elnökhelyetteseit Magyarország elnöke javaslatára a Nemzeti Tanács nyílt szavazáson, egyszerű többséggel választja, és Magyarország elnöke nevezi ki.

(2) Az Állami Számvevőszék elnöke és elnökhelyettesei hivatalba lépésük előtt esküt tesznek a Szent Koronára.

(3) „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény határozza meg, hogy az Állami Számvevőszék elöljáróinak megbízatása milyen esetekben szűnik meg.

3. alszakasz
Az Állami Számvevőszék feladata

48. §

(1) Az Állami Számvevőszék
a./ ellenőrzi az államháztartás gazdálkodását, ennek keretében

- az államháztartási javaslat megalapozottságát, a felhasználások szükségességét és célszerűségét,
- ellenjegyzi az államháztartást érintő jogszabálytervezeteket (beleértve a nemzetközi szerződéseket);
- előzetesen felülvizsgálja az államháztartás felhasználásának a törvényességét;

b./ ellenőrzi
- az államháztartásról készített zárszámadást;
- az állami vagyon kezelését, az állami tulajdonban lévő vállalatok, vagyonérték-megőrző és vagyongyarapító tevékenységét;

c./ ellátja „Az állam vezetéséről” szóló főtörvénnyel hatáskörébe utalt egyéb feladatokat.

(2) Az Állami Számvevőszék ellenőrzéseit törvényességi, célszerűségi és eredményességi szempontok szerint végzi.

8. szakasz
A Magyar Nemzeti Bank

1. alszakasz
Általános rendelkezések

49. §

(1) A Magyar Nemzeti Bank Magyarország jegybankja, a nemzetgazdaság központi bankja, amely az állam tulajdonában van.

(2) A Magyar Nemzeti Bank elnöke a bank tevékenységéről évente beszámol a Nemzeti Tanácsnak; jelentései részeinek és egészének titkosításáról - „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben szereplő titokvédelmi és adatvédelmi szabályok figyelembevételével – Magyarország elnöke dönt.

(3) A (2) bekezdés szerinti beszámoló elfogadásáról Nemzeti Tanács nyilt, azonos idejű szavazáson egyszerű többséggel dönt.

(4) A (2) bekezdés szerinti beszámoló elutasítása esetén Magyarország elnöke haladéktalanul köteles felmenteni a Magyar Nemzeti Bank elnökét, és a Nemzeti Tanács a 30. § (1) bekezdése szerinti eljárással harminc napon belül új elnököt nevez ki a bank élére.

(5) A Magyar Nemzeti Bank feladatáról, működéséről, a számvevők jogállásáról és javadalmazásáról „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény rendelkezik.

2. alszakasz
A Magyar Nemzeti Bank elöljárói

50. §

(1) A Magyar Nemzeti Bank elnökét és elnökhelyetteseit Magyarország elnöke javaslatára a Nemzeti Tanács nyílt szavazáson, egyszerű többséggel választja, és Magyarország elnöke nevezi ki.

(2) A Magyar Nemzeti Bank elnöke és elnökhelyettesei hivatalba lépésük előtt esküt tesznek a Szent Koronára.

(3) „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény határozza meg, hogy a Magyar Nemzeti Bank elöljáróinak megbízatása milyen esetekben szűnik meg.

3. alszakasz
A Magyar Nemzeti Bank feladata

51. §

(1) A Magyar Nemzeti Bank feladata
a./ a pénzforgalom szabályozása, annak biztosításával, hogy az államháztartás szerinti nemzeti vagyonnövekedés mértékének megfelelő nemzeti fizetőeszköz legyen forgalomban,
b./ a nemzeti fizetőeszköz belső és külső vásárlóerejének védelme, a kivitel és a behozatal önellátó rendszerbeli összhangjának megtartásával.

(2) A Magyar Nemzeti Bank a rendelkezésére álló pénz- és hitelpolitikai eszközökkel kiszolgálja Magyarország gazdaságpolitikai programjának megvalósulását.

C. fejezet
A végrehajtás szervezetei

1. szakasz
Magyarország miniszterelnöke

1. alszakasz
Általános rendelkezések

52. §
Magyarország miniszterelnökének jogállása

(1) Magyarország miniszterelnöke a Szent Korona értékrendből eredő vezetői feladatok legfőbb egyszemélyes felelősségű végrehajtója, Magyarország kormányfője.

(2) Magyarország miniszterelnöke
a./ kifejezi a közvetett népképviselet egységét,
b./ őrködik a Szent Korona értékrendjének betartása, valamint
c./ az államirányítás önkormányzatiságon alapuló népképviseleti és sorsközösséget vállaló működése felett.

(3) A képviseltek érdekeivel ellentétes döntése miatt, bármely elöljáró kezdeményezheti, vagy népi kezdeményezés indítványozhatja Magyarország miniszterelnöke ellen megbízatás-visszavonó eljárás lefolytatását.

53. §
Magyarország miniszterelnökének megválasztása

(1) Magyarország miniszterelnökét a „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló 2. főtörvény szerint a Szent Korona tagjai közvetlenül választják meg.

(2) Magyarország miniszterelnökévé megválasztható a Szent Koronának az a tagja, aki a választás napjáig a negyvenötödik évét betöltötte.

(3) Magyarország miniszterelnöke megbízatásának (mandátumának) igazolása és a Szent Koronára tett eskü után lép hivatalba.

54. §
Magyarország miniszterelnökének helyettesítése

Magyarország miniszterelnökének átmeneti akadályoztatása esetén, vagy, ha a miniszterelnök megbízatása megszűnt, Magyarország új miniszterelnökének hivatalba lépéséig Magyarország miniszterelnökének jogkörét a Nemzetvédelmi miniszter gyakorolja.

55. §
Magyarország miniszterelnöki megbízatás megszűnése

(1) Magyarország miniszterelnöke tisztségét
a./ haláláig,
b./ egészségi alkalmatlanságának megállapításáig,
c./ önkéntes lemondásáig,
d./ visszahívásáig
gyakorolja.

(2) Magyarország miniszterelnöke megbízatásának megszűnte esetén Magyarország elnöke Kivételes Nemzetgyűlést köteles összehívni.

(3) Magyarország új miniszterelnökének megválasztásáig Magyarország miniszterelnökének feladatait a Nemzetvédelmi miniszter gyakorolja.

(4) Amennyiben Magyarország miniszterelnöke feladatkörének ellátására egészségügyi okból kilencven napon túl képtelen, a Nemzetvédelmi miniszter indítványára - a kilencven nap eltelte után – az Országgyűlés Felsőháza állapítja meg, hogy Magyarország miniszterelnöke egészségügyi okból feladatkörének ellátására képtelen. A határozat meghozataláról az Országgyűlés Felsőháza tagjainak egyszerű többségű szavazata szükséges.

(5) Amennyiben Magyarország miniszterelnökével szemben a tisztségének gyakorlása során összeférhetetlenségi ok merül fel, a Nemzetvédelmi miniszter indítványára az Országgyűlés Felsőháza állapítja meg az összeférhetetlenséget. A határozat meghozataláról az Országgyűlés Felsőháza tagjainak egyszerű többségű szavazata szükséges.

(6) Magyarország miniszterelnöke által, tisztségének gyakorlása idején elkövetett, a „Büntetésről” szóló főtörvényben meghatározott bármilyen szándékos cselekménye hazaárulásnak minősül és a büntetőeljárást e szerint kell lefolytatni. A büntetőeljárást a Nemzetvédelmi miniszter indítványára, az Országgyűlés mindkét házának döntése alapján

Magyarország elnöke indítja. A határozat meghozataláról az Országgyűlés mindkét háza tagjainak egyszerű többségű szavazata szükséges.

56. §
Magyarország miniszterelnökének feladatvégzése

(1) Magyarország miniszterelnöki tisztségével összeférhetetlen minden más állami, politikai és gazdasági tisztség vagy megbízatás.

(2) Magyarország miniszterelnöke hivatalba lépése napjáig köteles a vele szemben fennálló összeférhetetlenségi okot megszüntetni.

(3) Magyarország miniszterelnöke más kereső foglalkozást nem folytathat, és egyéb tevékenységéért - a szerzői jogi védelemben részesülő tevékenységet kivéve - díjazást nem fogadhat el.

(4) Magyarország miniszterelnökét megbízatása alatt és – visszahívás kivételével - annak megszűnése után a törvényben foglaltak szerint tiszteletdíj, költségtérítés és kedvezmények illetik meg.

(5) Magyarország miniszterelnökét munkájában hivatal segíti.

2. alszakasz
Magyarország miniszterelnökének feladatai

57. §

(1) Magyarország miniszterelnöke
- a./ Egyszemélyes felelősséggel irányítja a Kormány munkáját.
- b./ Az Országgyűlés felsőházának javaslata alapján előterjeszti Magyarország elnökénél
  - a miniszterek kinevezését és felmentését,
  - a Kormány munkatervének (programjának) elfogadását.
- c./ Irányítja a
  - a főtörvények módosításának előkészítését és hatályba lépteti a módosított főtörvényt,
  - a résztörvények alkotását, módosításának előkészítését és hatályba lépteti a módosított résztörvényt.
- d./ Részt vehet és felszólalhat az Országgyűlés alsó- és felsőházának ülésén,
- e./ Kormányrendeletet ad ki az Alaptörvény 26 §-ában meghatározottak szerint.

f./ Ellátja azokat a feladatokat, amelyeket az Alaptörvény vagy az Alaptörvény szintű főtörvények, főtörvények hatáskörébe utalnak.

(2) Magyarország miniszterelnökének az (1) bekezdés c./ pontjában foglalt hatáskörét a tárgykörben illetékes és hatáskörrel rendelkező elöljáró előterjesztésére gyakorolja.

(3) Részt vesz a Honvédelmi Tanács munkájában

(4) Magyarország miniszterelnöke a hozzá érkezett előterjesztésről harminc napon belül határoz, kivéve, ha az Alaptörvény más határidőt állapít meg.

(5) Magyarország miniszterelnöke az előterjesztést elutasítja, ha a teljesítéséhez szükséges jogszabályi feltétel hiányzik.

2. szakasz
Kormány

58. §
Általános rendelkezések

(1) A végrehajtó hatalom élén a Kormány áll.

(2) A Kormány az Alkotmány, az Alaptörvény és a törvények alapján meghatározza az állam általános politikáját, végrehajtja az Alkotmány és az Alaptörvény rendelkezéseit, valamint a törvényeket, irányítja - törvényben meghatározott kivétellel - az államhatalom végrehajtó szervezeteit.

1. alszakasz
A Kormány megalakulása és működése

59. §
A Kormány megalakulása

(1) A Kormány az első választás után, a miniszterek Szent Koronára tett esküttételével alakul meg.

(2) Magyarország miniszterelnöke
a./ hivatalba lépésekor,
b./ hivatali működése alatt
indítványt tehet, miniszterek indoklás nélkül felmentésére és új miniszter hivatalba léptetésére.

(3) Magyarország miniszterelnökének személyében történt változás esetén nem alakul új Kormány.

60. §
A Kormány tagjai

A Kormány tagja Magyarország miniszterelnöke és a miniszterek, akik az alábbi minisztériumokat egyszemélyi felelősséggel vezetik:
(1) Nemzetvédelmi minisztérium
(2) Emberi alapjogok és kötelezettségek minisztériuma
(3) Családjogi minisztérium
(4) Államvezetési minisztérium
(5) Települések és társadalmi csoportok minisztériuma
(6) Vallás- és művelődésügyi minisztérium
(7) Egészségügyi minisztérium
(8) Gazdasági minisztérium
(9) Természetkapcsolatok minisztériuma
(10) Igazságügyi minisztérium
(11) Külügyminisztérium.

61. §
A Kormány működése

(1) Magyarország miniszterelnöke
a./ irányítja a Kormány munkáját, és annak tevékenységéért felelősséggel tartozik az Országgyűlésnek.
b./ gondoskodik a Kormány rendeleteinek és határozatainak végrehajtásáról.

(2) A Kormány működésének szabályait és tárgyalási rendjét Magyarország miniszterelnöke határozza meg.

(3) A Kormány működésében a Nemzetvédelmi miniszter Magyarország elnökének képviselője.

(4) Feladatának ellátása során a Kormány együttműködik az érdekelt társadalmi csoportok felsőházi képviselőivel.

(5) A Kormány tagjainak a Kormányüléseken a részvétel kötelező. Indokolt esetben Magyarország miniszterelnöke adhat felmentést az ülésen való részvétel alól, legfeljebb a tagok 25 %-ának.

(6) Rendkívüli Nemzetgyűlés ideje alatt a Kormányülésen való részvétel alól felmentés nem adható,

(7) A Kormányülés határozatait az ülésen jelen lévő Kormánytagok több mint a felének egyidejű, nyílt szavazatával hozza meg.

62. §
A Kormányra irányadó működési szabályok

(1) Működéséért a Kormány az Országgyűlésnek felelős. Munkájáról az Országgyűlésnek és a Nemzeti Tanácsnak rendszeresen köteles beszámolni.

(2) A Kormány tagjai a Kormánynak és az Országgyűlésnek felelősek, tevékenységükről kötelesek a Kormánynak és az Országgyűlésnek beszámolni. A Kormány tagjainak jogállását, díjazását, továbbá felelősségre vonásuk módját törvény szabályozza.

(3) A Kormány tagjai részt vehetnek és felszólalhatnak az Országgyűlés alsó- és felsőházának ülésein.

(4) A Kormány tagjainak jogállását, díjazását, költségtérítését és kedvezményeit „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény szabályozza.

63. §
A Kormány feladatvégzése

(1) A Kormány a feladatának ellátása érdekében az „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározottak szerint

a./ szervezeteket hozhat létre,

b./ meghatározza az irányítása alá tartozó államigazgatási szervezetek és a miniszterek feladatait,

c./ bármely általa létrehozott szervezet tevékenységét megvizsgálhatja, arról adatokat, beszámolót kérhet.

(2) A Kormány meghatározott feladatkörök ellátására kormánybizottságokat alakíthat.

(3) A Kormány jogosult az államhatalom bármely végrehajtási ágát közvetlenül felügyelete alá vonni, és erre külön szerveket létesíteni.

2. alszakasz
A Kormány feladatai

64. §
A Kormány általános feladatai

(1) A Kormány
a) védi az alkotmányos rendet, védi és biztosítja a természetes személyek, a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogait;
b) biztosítja a törvények végrehajtását;
c) irányítja a minisztériumok és a közvetlenül alárendelt egyéb szervek munkáját, összehangolja tevékenységüket;
d) a települések és társadalmi csoportok minisztere közreműködésével biztosítja a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzését;
e) biztosítja a társadalmi-gazdasági tervek kidolgozását, gondoskodik megvalósulásukról;
f) meghatározza a tudományos és kulturális fejlesztés állami feladatait, és biztosítja az ezek megvalósulásához szükséges feltételeket;
g) meghatározza a szociális és egészségügyi ellátás állami rendszerét, és gondoskodik az ellátás anyagi fedezetéről;
h) az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető elemi csapás, illetőleg következményeinek az elhárítása (a továbbiakban: veszélyhelyzet), valamint a közrend és a közbiztonság védelme érdekében megteszi a szükséges intézkedéseket;
j) közreműködik a külpolitika meghatározásában;
k) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény a hatáskörébe utal.

(2) A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz a jogalkotás Alaptörvényben lefektetett szabályai szerint. A Kormányrendeletet Magyarország miniszterelnöke lépteti hatályba.
A Kormány rendelete és határozata Alkotmánnyal, Alaptörvénnyel és hatályban lévő törvénnyel nem lehet ellentétes. A Kormány rendeleteit a hivatalos lapban ki kell hirdetni.

(3) A Kormány kezdeményezi a Nemzeti Tanácsnál az alárendelt szervek által hozott minden olyan határozat vagy intézkedés megsemmisítését, illetőleg megváltoztatását, amely törvénybe ütközik.

65. §
A Kormány jogalkotási feladatai

(1) Kezdeményezi
a./ Alaptörvény,
b./ Alaptörvény szintű főtörvény
módosítását,
c./ Főtörvény,
d./ Résztörvény,
e./ Jogszabály végrehajtási utasítása
f./ Kormányrendelet
g./ Miniszteri rendelet és
h./ Nemzetközi szerződés
alkotását, módosítását és hatályon kívül helyezését.

(2) Dönt a
a./ Kormányrendelet
b./ Miniszteri rendelet
elfogadásáról.

3. szakasz
Miniszter

1. alszakasz
Általános rendelkezések

66. §
A Miniszter jogállása

A miniszter elöljárója
(1) a Nemzetvédelmi miniszter esetén Magyarország elnöke, egyébként
(2) Magyarország miniszterelnöke.

67. §
A miniszter megbízatásának keletkezése és megszűnése

(1) Miniszterek kinevezésére és felmentésére vonatkozó előterjesztést az Országgyűlés felsőházának javaslata alapján Magyarország miniszterelnöke tesz.

(2) A miniszter megbízatása megszűnik:
a./ lemondásával,
b./ felmentésével,

c./ halálával,
d./ választójogának elvesztésével,
e./ összeférhetetlenségének megállapításával.

(3) A minisztereket Magyarország elnöke nevezi ki.

(4) A kinevezett miniszterek hivataluk elfoglalása előtt esküt tesznek a Szent Koronára.

68. §
A miniszter helyettesítése

A miniszter helyettesítését „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény határozza meg.

2. alszakasz
A miniszter feladatai

A miniszter általános feladatai
69. §

(1) A miniszter egyszemélyes felelősséggel irányítja az államhatalom végrehajtási feladatkörébe tartozó ágát, az alája rendelt szervezeteket (Nemzetvédelmi miniszter esetén a fegyveres erőket, a csendőrséget, a rendőrséget és a rendészeti szerveket), és ellátja az elöljárója által meghatározott feladatokat.

(2) A Kormány munkaterve (programja) alapján elkészíti és előterjeszti a minisztérium és az alája rendelt szervezetek munkatervét, amelyet Magyarország miniszterelnöke hagy jóvá.

(3) Irányítja a feladatkörébe tartozó ágazatra vonatkozóan
a./ a főtörvények módosításának előkészítését,
b./ a résztörvények alkotását, módosításának előkészítését.

(4) Részt vehet és felszólalhat az Országgyűlés alsó- és felsőházának ülésén,

(5) Miniszteri rendeletet ad ki az Alaptörvény 27 §-ában meghatározottak szerint.

(6) Ellátja azokat a feladatokat, amelyeket az Alaptörvény vagy az Alaptörvény szintű főtörvények, főtörvények, illetve Magyarország miniszterelnöke hatáskörébe utal.

(7) A Nemzetvédelmi miniszter részt vesz a Honvédelmi Tanács munkájában, és szakmailag irányítja azt.

70. §
A miniszter jogalkotó feladatai

(1) A miniszterek feladatuk ellátása körében rendeleteket adhatnak ki, a jogalkotás Alaptörvényben lefektetett szabályai szerint. A Miniszteri rendeletet a Kormány hagyja jóvá, és a tárgykörben illetékes miniszter lépteti hatályba.

(2) A Kormány kezdeményezésére, a miniszter végrehajtási feladatkörébe tartozó tárgykörben jogszabály végrehajtási utasítás
- tervezetet,
- módosítás tervezetet vagy
- hatályon kívül helyezését előkészítő tervezetet

készít.
A tervezet elfogadásáról a Kormány dönt. Az elfogadott végrehajtási utasítást a tárgykörben illetékes miniszter lépteti hatályba.
A Miniszteri rendeletet és a jogszabály végrehajtási utasítását hivatalos lapban ki kell hirdetni.

(3) A Miniszteri rendelet és a jogszabály végrehajtási utasítás a Alkotmánnyal, Alaptörvénnyel és hatályban lévő törvénnyel nem lehet ellentétes.

4. szakasz
Az Országgyűlés

Általános rendelkezések

71. §

(1) Az Országgyűlés a Szent Korona értékrendből eredő vezetői feladatokat végző legfőbb népképviseleti végrehajtó szerve.

(2) Az Országgyűlés két házból áll:
a./ a Felsőházat a társadalmi csoportok
b./ az Alsóházat a települések
választott képviselő alkotják.

5. szakasz
Az Országgyűlés Felsőháza

1. alszakasz
Az Országgyűlés Felsőházának megalakulása és működése

72. §
Az Országgyűlés Felsőházának megalakulása

(1) Az Országgyűlés Felsőházát az Első képviselőválasztás eredménye alapján Magyarország miniszterelnöke hívja össze, az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlést követő napra.

(2) Az Országgyűlés Felsőházának tagjai megbízatásának (mandátumának) igazolása és a Szent Koronára tett eskü után az Országgyűlés Felsőháza megalakul.

(3) Az Országgyűlés Felsőháza az első ülésén tagjai közül egyszerű többséggel megválasztja az Országgyűlés Felsőházának elnökét egyidejű, nyilvános szavazással.

73. §
Az Országgyűlés Felsőházának működése

(1) Az Országgyűlés Felsőháza folyamatosan végzi munkáját.

(2) Az Országgyűlés Felsőháza Rendkívüli ülésként ülésezik szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet fennállása esetén.

(3) Az Országgyűlés Felsőháza működésének szabályait
a./ az Alkotmányozó Nemzetgyűlés állapítja meg,
b./ módosítását az Országgyűlés Felsőháza kezdeményezi és a Nemzetgyűlés előterjesztésére Magyarország elnöke helyezi hatályba.

(4) Az Országgyűlés Felsőháza ülései, valamint az ülésekről készült jegyzőkönyvek nyilvánosak.

(5) Magyarország elnöke az Országgyűlés Felsőházának elnöke, továbbá bármely Országgyűlési képviselő indítványára, államtitok vagy nyilvánosságra nem hozható személyes adat védelme érdekében az Országgyűlés Felsőháza egyszerű többségi, egyidejű, nyílt szavazással zárt ülés tartását rendelheti el.

(6) Az Országgyűlés Felsőháza tagjainak az Országgyűlés Felsőháza ülésein a részvétel kötelező. Indokolt esetben az Országgyűlés Felsőházának elnöke adhat felmentést az ülésen való részvétel alól, legfeljebb a tagok 25 %-ának.

(7) A Rendkívüli Nemzetgyűlés idején az ülésen való részvétel alól felmentés nem adható.

(8) Az Országgyűlés Felsőháza akkor határozatképes, ha ülésén az Országgyűlés Felsőháza tagjainak több, mint a fele jelen van.

(9) Az Országgyűlés Felsőháza határozatait az ülésen jelen lévő tagok több mint a felének nyílt, egyidejű szavazatával hozza meg.

2. alszakasz
Az Országgyűlés Felsőházának feladatai

74. §

(1) Kezdeményezi Magyarország miniszterelnökénél a Kormány munkatervének elkészítését vagy módosítását.

(2) Jogalkotási tervet készít és módosít
a./ Magyarország miniszterelnöke,
b./ az alsó- vagy felsőházi országgyűlési képviselők
kezdeményezése és/vagy
c./ népi kezdeményezés
alapján.

(3) A Kormány által elfogadott jogalkotási tervet Magyarország miniszterelnöke hagyja jóvá.

(4) A jogalkotási terv szerint jogszabály tervet terjeszt elő az Országgyűlés alsóházának, amelyet
a./ a tárgykör szerinti társadalmi csoportok felsőházi képviselőinek szakmai ismerete és tapasztalata, valamint
b./ az összes felsőházi képviselő megyéjében (kerületében) szerzett, tárgykörrel kapcsolatos, népakaratot kifejező vélemények
alapján készít.

(5) Az Országgyűlés felsőházi tagjának
a./ halála,
b./ egészségi állapota miatti, vagy

c./ önkéntes lemondása
esetén Időszaki választás tartását kezdeményezi, a megszűnt megbízatás által érintett területen.

(6) Az Országgyűlés felsőházi tagjának vagy elöljárónak a képviseltek érdekeivel ellentétes döntése miatt, népi kezdeményezés alapján indított megbízatás-visszavonó eljárás lefolytatása.

3. alszakasz
Az Országgyűlés Felsőháza elnökének feladata

75. §

(1) Irányítja
a./ a 74. § (2) bekezdése szerinti jogalkotási terv készítési munkát,
b./ a 74. § (4) bekezdés szerinti Főtörvény módosítás tervezet,
c./ a 74. § (4) bekezdés szerinti új Résztörvény vagy Résztörvény módosítás tervezet
készítésének munkáját.

(2) Az Országgyűlés Felsőháza által jóváhagyott új, vagy módosított jogszabály-tervezetet elfogadási javaslattal átadja az Országgyűlés Alsóháza elnökének.

6. szakasz
Az Országgyűlés Alsóháza

1. alszakasz
Az Országgyűlés Alsóházának megalakulása és működése

76. §
Az Országgyűlés Alsóházának megalakulása

(1) Az Országgyűlés Alsóházát az Első képviselőválasztás eredménye alapján Magyarország miniszterelnöke hívja össze, az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlést követő napra.

(2) Az Országgyűlés Alsóházának tagjai megbízatásának (mandátumának) igazolása és a Szent Koronára tett eskü után az Országgyűlés Alsóháza megalakul.

(3) Az Országgyűlés Alsóháza az első ülésén tagjai közül egyszerű többséggel megválasztja az Országgyűlés Alsóházának elnökét egyidejű, nyilvános szavazással.

77. §
Az Országgyűlés Alsóházának működése

(1) Az Országgyűlés Alsóháza minden hó utolsó hetének hétfő és péntek közötti időszakában ülésezik.

(2) Az Országgyűlés Alsóházának Rendkívüli ülését össze kell hívni szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet fennállása esetén

(3) Az Országgyűlés Alsóháza működésének szabályait
a./ az Alkotmányozó Nemzetgyűlés állapítja meg,
b./ módosítását az Országgyűlés Alsóháza kezdeményezi és a Nemzetgyűlés előterjesztésére Magyarország elnöke helyezi hatályba.

(4) Az Országgyűlés Alsóháza ülései, valamint az ülésekről készült jegyzőkönyvek nyilvánosak.

(5) Magyarország elnöke az Országgyűlés Alsóházának elnöke, továbbá bármely Országgyűlési képviselő indítványára, államtitok vagy nyilvánosságra nem hozható személyes adat védelme érdekében az Országgyűlés Alsóháza egyszerű többségi, egyidejű, nyílt szavazással zárt ülés tartását rendelheti el.

(6) Az Országgyűlés Alsóháza tagjainak az Országgyűlés Alsóháza ülésein a részvétel kötelező. Indokolt esetben az Országgyűlés Alsóházának elnöke adhat felmentést az ülésen való részvétel alól, legfeljebb a tagok 25 %-ának.

(7) A Rendkívüli Nemzetgyűlés idején az ülésen való részvétel alól felmentés nem adható,

(8) Az Országgyűlés Alsóháza akkor határozatképes, ha ülésén az Országgyűlés Alsóháza tagjainak több, mint a fele jelen van.

(9) Az Országgyűlés Alsóháza határozatait az ülésen jelen lévő tagok több mint a felének nyílt, egyidejű szavazatával hozza meg.

2. alszakasz
Az Országgyűlés Alsóházának feladatai

78. §

(1) Az Alsóház minden tagja képviseleti körzetének népakaratot kifejező vélemény-kikérését követően és annak nyilvános ülésen történő megvitatása után, egyszerű többségi, egyidejű nyílt szavással meghozott határozattal dönt

a./ az Országgyűlés Felsőháza által a 75. § (2) bekezdése alapján elfogadásra javasolt főtörvény módosítás tervezet, illetve új, vagy módosított résztörvény tervezet, illetve

b./ a kormány indítványára a tárgykörben illetékes miniszter által előterjesztett jogszabály végrehajtási utasítás tervezet

elfogadásáról vagy elutasításáról.

(2) Az Országgyűlés Alsóházi tagjának
a./ halála,
b./ egészségi állapota miatti, vagy
c./ önkéntes lemondása
esetén Időszaki választás tartását kezdeményezi, a megszűnt megbízatás által érintett területen.

(3) Az Országgyűlés alsóházi tagjának vagy elöljárónak a képviseltek érdekeivel ellentétes döntése miatt, népi kezdeményezés alapján indított megbízatás-visszavonó eljárás lefolytatása.

3. alszakasz
Az Országgyűlés Alsóháza elnökének feladata

79. §

(1) Irányítja a
a./ 78. § (1) bekezdés a./ pontja szerinti
- Főtörvény módosítás tervezet,
- új Résztörvény vagy Résztörvény módosítás tervezet, illetve

b./ a 78. § (1) bekezdés b./ pontja szerinti jogszabály végrehajtási utasítás tervezet
vitáját és szavazását.

(2) Az Országgyűlés Alsóháza által hatálybaléptetésre javasolt
a./ új, vagy módosított jogszabálytervezetet átadja Magyarország miniszterelnökének,
b./ jogszabály végrehajtási utasítás tervezetet átadja a tárgykörben illetékes miniszternek.

4. alszakasz
Az Országgyűlés által alkalmazott felelősségre vonás

80. §

(1) Amennyiben az Országgyűlés a 74. § (6) bekezdéseiben vagy a 78. § (3) bekezdésében meghatározott megbízatás-visszavonó eljárást folytatott és az abban megnevezett elöljáró(ka)t elmarasztaló határozatot hozott,
a./ visszahívja az elöljáró(ka)t tisztségéből és
b./ új elöljáró(ka)t választ.

(2) Az (1) bekezdés szerint lefolytatott eljárás alapján az Országgyűlés büntetőeljárást indít hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt, a „Büntetésről” szóló főtörvény szerint
a./ az elmarasztalt elöljáró(k) ellen,
b./ a népi kezdeményezést tevők ellen, ha a lefolytatott eljárás nem marasztalja el az elöljáró(ka)t.

(3) Az ellen az Országgyűlési képviselő ellen, aki nem vesz részt a Rendkívüli Nemzetgyűlés idején az Országgyűlés munkájában, az Országgyűlés illetékes elnöke köteles hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt, a „Büntetésről” szóló főtörvény szerint büntető eljárást indítani.

(4) Az Országgyűlés Felső- vagy Alsóházának határozatképtelensége esetén az Országgyűlés illetékes elnöke
a./ büntetőeljárást indít az engedély nélkül távol maradó képviselők ellen, hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt;
b./ visszavonja azoknak a képviselőknek a megbízását, akik engedély nélkül távolmaradtak és
c./ a határozatképtelenség napjától számított egy hónapon belüli időpontra Országgyűlési képviselőválasztás kiírását indítványozza Magyarország elnökénél azokra a területekre, amelyeknek az engedély nélküli képviselők megbízottai voltak.

7. szakasz
Az Önkormányzatok

81. §
Általános rendelkezések

(1) A község, a város, a fővárosi kerület (a továbbiakban együtt: település), a települések csoportjai, illetve a Szent Korona Önigazgatási Rendszere szerinti társadalmi csoportok érdekeit önkormányzati szervezetek képviselik, amelyek feladata közvetíteni és érvényesíteni a népakaratot az országgyűlési és önkormányzati választások során, illetve felügyelni a képviselők munkáját.

(2) A társadalom működésének szerves egységét megbontó, gyűlöletkeltő képviselő, továbbá a hamis érvek alapján bizalmatlanságot keltő, vagy idegen érdeket érvényesítésére törekvő társadalmi szervezetek ilyen tevékenységet végző vezetői és tagjai bűncselekményt követnek el, és a megállapított büntetési tétel mellett az érdekképviseleti gyakorlásának jogát örökre elvesztik.

(3) A települések és a társadalmi csoportok működésének részletes szabályozását „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény határozza meg.

8. szakasz
A települési önkormányzatok

82. §
Általános rendelkezések

(1) A település önigazgatása (szubszidiaritása) a társadalmi csoportok önigazgatásával együtt jelenti Magyarországon a hatalomgyakorlás alapját. Ennél fogva a település közhatalmi, közigazgatási és gazdasági egység.

(2) Az egy megyébe tartozó városok és községek államhatalmi feladatainak végzését a Megyei Közgyűlés hangolja össze.

(3) A fővárosi kerületek államhatalmi feladatait a Fővárosi Közgyűlés hangolja össze.

(4) Magyarország fővárosa Budapest.

(5) A várossá és a községgé nyilvánítás feltételeit, a főváros kerületeit, a megyék nevét, székhelyét, továbbá a hozzájuk tartozó városokat és községeket az „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény határozza meg.

(6) A település
- a település önigazgatását ellátó önálló önkormányzattal,
- önálló egészségügyi alapellátással,
- önálló nevelési-oktatási intézményekkel,
- önálló közbiztonsági szolgálattal,
- önálló tűz- és katasztrófavédelmi szolgálattal

rendelkezik.

(7) A település, továbbá a megye és a főváros államigazgatási, államhatalmi feladatai ellátásának részleteit az Alaptörvény és „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény határozza meg.

1. alszakasz
A települési önkormányzatok megalakulása és működése

83. §
A települési önkormányzatok megalakulása

(1) A települési önkormányzatot az Első képviselőválasztás eredménye alapján a választott polgármester hívja össze, a választást követő tíz napon belüli időpontra.

(2) A Település Önkormányzati tagjai megbízatásának (mandátumának) igazolása és a Szent Koronára tett eskü után a Település Önkormányzata megalakul.

(3) A települési önkormányzat azon tagjai, akik nem az Első képviselőválasztáson kapnak megbízatást, a megválasztásuk utáni első települési önkormányzati ülésen igazolják megbízatásukat és tesznek esküt a Szent Koronára.

84. §
A települési önkormányzatok működése

(1) A települési önkormányzatát a polgármester, a fővárosi önkormányzat közgyűlését a főpolgármester, a megyei közgyűlést az elnök (a továbbiakban együtt: polgármester) vezeti.

(2) A települési önkormányzat a helyi közügyekben önállóan és általános hatáskörrel jár el.

(3) A települési önkormányzat települési közügyet kivételesen és csak akkor utalhat más állami szerv hatáskörébe, ha ezt a közügy jellege, az eredményesség vagy a gazdaságosság követelménye indokolja.

(4) A települési önkormányzat döntése, működése kizárólag a jogszerűség szempontjából vizsgálható felül.

(5) A települési önkormányzat törvényességi ellenőrzéséről a Nemzeti Tanács, a Kormány, pénzügyi és gazdasági ellenőrzéséről az Állami Számvevőszék gondoskodik.

(6) A települési önkormányzat jogsértő döntésének felülvizsgálata - az (5) bekezdésben meghatározott ellenőrző szerv kezdeményezése alapján - a bíróság hatáskörébe tartozik.

2. alszakasz
A települési önkormányzatok feladatai

85. §

(1) A települési önkormányzatok alapjogai és kötelezettségei egyenlőek.

(2) A települési önkormányzat - „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény keretei között - a települési közügyek intézése, a települési közszolgáltatási feladatok ellátása céljából a következő önkormányzati alapjogokat gyakorolja:
a) a település minden lakójára kötelező érvényű rendeletet alkot,
b) meghatározza szervezeti és működési rendjét,
c) szabadon társulhat más önkormányzatokkal, érdekképviseleti szövetséget hozhat létre, együttműködhet más országok települési önkormányzataival, és tagja lehet nemzetközi önkormányzati szervezetnek,
d) gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat,
e) gyakorolja a birtokjogot az Alaptörvényben meghatározott nemzeti vagyon részek felett,
f) e célra felhasználható vagyonával és bevételeivel vállalkozást folytathat, amely nem veszélyeztetheti kötelező feladatainak ellátását,
g) meghatározza éves költségvetését, és annak alapján önállóan gazdálkodik,

h) a hatáskörrel rendelkező szervtől tájékoztatást kérhet, döntést kezdeményezhet, véleményt nyilváníthat,
i) önkormányzati jelképet alkothat, helyi kitüntetést és elismerő címet alapíthat.

(3) A települési önkormányzati alapjogok bírósági védelemben részesülnek.

(4) A kötelező feladat ellátásához szükséges pénzügyi fedezetet a nemzeti vagyon növelésének településre eső része képezi, „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény szerint.

86. §
A települési önkormányzati rendelet

(1) Az önkormányzat tagja által indítványozott, vagy népi kezdeményezéssel indított, az önkormányzat tisztségviselői által készített, és a polgármester által előterjesztett új települési önkormányzati rendelet-tervezet, vagy meglévő rendelet módosítás-tervezet, illetve hatályon kívül helyezési jogszabálytervezet vitája, elfogadása vagy elutasítása a települési önkormányzat feladata.
A települési önkormányzati rendeletet a polgármester lépteti hatályba.

(2) A települési önkormányzati rendelet nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.

3. alszakasz
A polgármester

87. §

(1) A települési önkormányzat elnöke az Első képviselőválasztás eredménye alapján a választott polgármester.

(2) A polgármester az önkormányzati feladatain kívül az Országgyűlés alsóházának képviselői feladatait is ellátja, ha az Első vagy az időszaki képviselőválasztáson erre meghatalmazást kapott.

4. alszakasz
A település által alkalmazott felelősségre vonás

88. §

(1) Az önkormányzati indítványra, vagy népi kezdeményezésre a területi önkormányzat megbízatás-visszavonó eljárást folytat és amennyiben az

abban megnevezett elöljáró(ka)t elmarasztaló határozatot hoz, kezdeményezi Magyarország elnökénél
a./ a határozatban érintett önkormányzati tag(ok) megbízatásának felfüggesztését és
b./ időközi választás kiírását a határozatban elmarasztalt önkormányzati tag helyére.

(2) Az (1) bekezdés szerint lefolytatott eljárás alapján a települési önkormányzat büntetőeljárást indít hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt, a „Büntetésről” szóló főtörvény szerint
a./ az elmarasztalt elöljáró(k) ellen,
b./ a megbízatást-visszavonó eljárás kezdeményezői ellen, ha a lefolytatott eljárás nem marasztalja el az elöljáró(ka)t.

(3) A települési önkormányzat határozatképtelensége esetén a polgármester
a./ büntetőeljárást indít az engedély nélkül távol maradó önkormányzati tagok ellen, hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt;
b./ kezdeményezi Magyarország elnökénél az engedély nélkül távol maradó önkormányzati tagok
- megbízatásának felfüggesztését és
- időközi választás kiírását az önkormányzati tagok helyére.

9. szakasz
A társadalmi csoportok önkormányzata

89. §
Általános rendelkezések

(1) A társadalmi csoportok önigazgatása (szubszidiaritása) a települések önigazgatásával együtt jeleneti Magyarországon a hatalomgyakorlás alapját.

(2) Az egy megyébe tartozó, illetve a budapesti nemzetiség, vallás, korcsoport és szakma szerint azonos társadalmi csoportba tartozó Szent Korona tagok érdekképviseleti feladatainak végzését a társadalmi csoport megyei szervezete hangolja össze, az Alaptörvény és „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény szerint.

1. alszakasz
A társadalmi csoport önkormányzatának megalakulása és működése

90. §
A társadalmi csoport önkormányzatának megalakulása

(1) A társadalmi csoport önkormányzatát az Első képviselőválasztás eredménye alapján a társadalmi csoport megyei vezetője hívja össze, a választást követő tíz napon belüli időpontra.

(2) A társadalmi csoport önkormányzatának tagjai megbízatásának (mandátumának) igazolása és a Szent Koronára tett eskü után a társadalmi csoport megyei önkormányzata megalakul.

(3) A társadalmi csoport önkormányzatának azon tagjai, akik nem az Első képviselőválasztáson kapnak megbízatást, a megválasztásuk utáni első társadalmi csoport önkormányzati ülésen igazolják megbízatásukat és tesznek esküt a Szent Koronára.

91. §
A társadalmi csoport önkormányzatának működése

(1) A társadalmi csoport önkormányzatát a megválasztott megyei (budapesti) elnök vezeti.

(2) A társadalmi csoportok országos önkormányzatát a megyei megbízottak küldöttei alkotják, „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény szerint.

(3) A társadalmi csoportok országos önkormányzata összehangolja a megyei (budapesti) önkormányzatok munkáját.

(4) A képviselő-testület a társadalmi csoportot illető közügyekben önállóan és általános hatáskörrel jár el.

(5) A társadalmi csoport önkormányzatának hatáskörébe tartozó közügyet kivételesen és csak akkor utalhat más állami szerv hatáskörébe, ha ezt a közügy jellege, az eredményesség vagy a gazdaságosság követelménye indokolja.

(6) A társadalmi csoport önkormányzatának döntése, működése kizárólag a jogszerűség szempontjából vizsgálható felül.

(7) A társadalmi csoport önkormányzata törvényességi ellenőrzéséről a Nemzeti Tanács, a Kormány, pénzügyi és gazdasági ellenőrzéséről az Állami Számvevőszék gondoskodik.

(8) A társadalmi csoport önkormányzata jogsértő döntésének felülvizsgálata - a (6) bekezdésben meghatározott ellenőrző szerv kezdeményezése alapján - a bíróság hatáskörébe tartozik.

2. alszakasz
A társadalmi csoport önkormányzatának feladatai

92. §

(1) A társadalmi csoport önkormányzatának alapjogai és kötelezettségei egyensúlyban vannak.

(2) A társadalmi csoport önkormányzata - „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény keretei között - a társadalmi csoportot érintő közügyek intézése céljából a következő önkormányzati alapjogokat gyakorolja:
a) a társadalmi csoport minden tagjáta kötelező érvényű rendeletet alkot,
b) meghatározza szervezeti és működési rendjét,
c) szabadon társulhat más önkormányzatokkal, érdekképviseleti szövetséget hozhat létre, együttműködhet más országok társadalmi csoport önkormányzataival, és tagja lehet nemzetközi önkormányzati szervezetnek,
d) gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat,
e) gyakorolja a birtokjogot az Alaptörvényben meghatározott nemzeti vagyon részek felett,
f) e célra felhasználható vagyonával és bevételeivel vállalkozást folytathat, amely nem veszélyeztetheti kötelező feladatainak ellátását,
g) meghatározza éves költségvetését, és annak alapján önállóan gazdálkodik,
h) a hatáskörrel rendelkező szervtől tájékoztatást kérhet, döntést kezdeményezhet, véleményt nyilváníthat,
i) önkormányzati jelképet alkothat, önkormányzati kitüntetést és elismerő címet alapíthat.

(3) A társadalmi csoport önkormányzatainak alapjogai bírósági védelemben részesülnek.

(4) A kötelező feladat ellátásához szükséges pénzügyi fedezetet a nemzeti vagyon növelésének társadalmi csoportra eső része képezi, „A településekről és társadalmi csoportokról” szóló főtörvény szerint.

93. §
A társadalmi csoport önkormányzati rendelete

(1) Az önkormányzat tagja által indítványozott, vagy népi kezdeményezéssel indított, az önkormányzat tisztségviselői által készített, és a Polgármester által előterjesztett új társadalmi csoport önkormányzati rendelet-tervezet, vagy meglévő rendelet módosítás-tervezet, illetve hatályon kívül helyezési jogszabálytervezet vitáját, elfogadását vagy elutasításár az önkormányzat ülésén végzi.
A társadalmi csoport önkormányzati rendeletét a társadalmi csoport elnöke lépteti hatályba.

(2) A társadalmi csoport önkormányzati rendelete nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.

3. alszakasz
A társadalmi csoport önkormányzatának elnöke

94. §

(1) A társadalmi csoport országos önkormányzata elnökének az Első képviselőválasztás ad megbízatást.

(2) A társadalmi csoport önkormányzatának elnöke és tagja az önkormányzati feladatain kívül az Országgyűlés felsőházának képviselői feladatait is ellátja, ha az Első vagy az időszaki képviselőválasztáson erre meghatalmazást kapott.

4. alszakasz
A társadalmi csoport önkormányzata által alkalmazott felelősségre vonás

95. §

(1) Az önkormányzati indítványra, vagy népi kezdeményezésre a társadalmi csoport önkormányzat megbízatás-visszavonó eljárást folytat, és amennyiben az abban megnevezett elöljáró(ka)t elmarasztaló határozatot hoz, kezdeményezi Magyarország elnökénél
a./ a határozatban érintett önkormányzati tag(ok) megbízatásának felfüggesztését és

b./ időközi választás kiírását a határozatban elmarasztalt önkormányzati tag helyére.

(2) Az (1) bekezdés szerint lefolytatott eljárás alapján a társadalmi csoport önkormányzata büntetőeljárást indít hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt, a „Büntetésről” szóló főtörvény szerint
a./ az elmarasztalt elöljáró(k) ellen,
b./ a megbízatást-visszavonó eljárás kezdeményezői ellen, ha a lefolytatott eljárás nem marasztalja el az elöljáró(ka)t.

(3) A társadalmi csoport önkormányzata határozatképtelensége esetén a társadalmi csoport elnöke
a./ büntetőeljárást indít az engedély nélkül távol maradó önkormányzati tagok ellen, hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt;
b./ kezdeményezi Magyarország elnökénél az engedély nélkül távol maradó önkormányzati tagok
- megbízatásának felfüggesztését és
- időközi választás kiírását az önkormányzati tagok helyére.

III. RÉSZ
Záró intézkedések

96. §
Hatálybalépés

Az Alaptörvényt az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlés hirdeti ki és lépteti hatályba, és a kihirdetést követő napon lép hatályba.

97. §
Átmeneti rendelkezések

(1) „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban levő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) Az Alkotmánybíróság kezelésében lévő ügyeket a Nemzeti Tanács veszi át és a Szabadság Alkotmánya, valamint az Alaptörvény és az alaptörvény szintű főtörvények kihirdetését követő hat hónapon belül felülvizsgálja, és az azzal összhangban nem álló határozatait hatályon kívül helyezi. A Nemzeti Tanács a hatályon kívül helyezett határozatok jegyzékét az említett határidőn belül közzéteszi.

(3) A Szabadság Alkotmánya, valamint az Alaptörvény és az alaptörvény szintű főtörvények hatálybalépésének időpontjáig alkotott jogszabályok szerint megválasztott vagy kinevezett tisztségviselők megbízatása ezen törvények hatályon kívül helyezésekor szűnik meg.

(4) A Szabadság Alkotmánya, valamint az Alaptörvény és az alaptörvény szintű főtörvények hatálybalépésének időpontjában a hivatalban lévő alkotmánybírák megbízatása megszűnik.

1. sz. melléklet

Az államhatalom választása és működése

	Népakarat nyilvánítás		
	Választás		Népszavazás
	Alapválasztás	Időközi választás	
Jogkörök	1. Nemzetgyűlési képviselőválasztás: - Nemzetgyűlési tag, - Nemzeti Tanács tag, - Magyarország elnöke, - Magyarország miniszterelnöke 2. Területi (települési) képviselő-választás: - települési önkormányzati képviselő - Polgármester, - alsóházi képviselő 3. Társadalmi csoport képviselő-választás: - társadalmi csoport képviselő - Elnök, - felsőházi képviselő - nemzetközi szervezet képviselője	A képviselő megbízatása megszűnik, ha: - meghalt, - egészségi állapota miatt lemondott, - önként lemondott, vagy - a képviseltek érdekeivel ellentétes döntése miatt visszahívták. A fenti okból betöltetlen képviselői megbízatás elnyerésére időszaki 1. Nemzetgyűlési képviselő-választást, 2. Területi (települési) képviselő-választást, vagy 3. Társadalmi csoport képviselő-választást kell tartami a képviselői hely szerinti körben	1. Alaptörvény módosítás kezdeményezése 2. Alaptörvény szintű főtörvény módosítás kezdeményezése 3. Főtörvény módosítás kezdeményezése 4. Résztörvényalkotás, módosítás és hatályon kívül helyezés kezdeményezése 5. Nemzetközi szerződés megkötésének, módosításának és hatályon kívül helyezésének kezdeményezése 6. Kormányrendelet alkotás, módosítás és hatályon kívül helyezés kezdeményezése 7. Települési önkormányzati rendeletalkotás, módosítás és hatályon kívül helyezés kezdeményezése 8. Társadalmi csoport önkormányzati rendeletalkotás, módosítás és hatályon kívül helyezés kezdeményezése

	Nemzetgyűlés	
	Első (Alkotmányozó)	Évenkénti rendszerességű
Jogkörök	1. Alkotmány jogfolytonosságának helyreállítása 2. Alaptörvény hatályba léptetése 3. Alaptörvény szintű főtörvények hatályba léptetése 4. Nemzeti Tanács választása 5. Magyarország elnökének választása 6. Magyarország miniszterelnökének választása	1. Alaptörvény és alaptörvény szintű főtörvénnyel módosítása 2. Nemzeti Tanács tagjának felmentése, új választása 3. Magyarország elnökének felmentése, új elnök választása 4. Magyarország miniszterelnökének felmentése, új elnök választása

	Magyarország elnöke	Magyarország miniszterelnöke
Jogkörök	1. Alaptörvény módosítás előkészítés és hatályba léptetése 2. Alaptörvény szintű főtörvény módosítás előkészítés és hatályba léptetése	1. Főtörvény módosítás hatályba léptetése 2. Új és módosított résztörvény hatályba léptetése 3. Kormányrendelet alkotás, módosítás és hatályon kívül helyezés előkészítése,

	Magyarország elnöke	Magyarország miniszterelnöke
	3. Nemzetközi szerződés megkötés, módosítás előkészítés és hatályba léptetése 4. Részt vesz a Honvédelmi Tanács munkájában	hatályba léptetése 4. Részt vesz a Honvédelmi Tanács munkájában

	Nemzeti Tanács	Kormány	
		Egységesen	Miniszterek
Jogkörök	1. Ellenőrzi a jogszabályok törvényességét. 2. Kezdeményezi és lefolytatja a jogszabályok törvényességébe ütköző eljárásokat 3. Ellenőrzi a népi kezdeményezések jogalapját. 4. Kezdeményezi és lefolytatja a megalapozott népi kezdeményezések alapján a szükséges eljárásokat 5. Kezdeményezi és lefolytatja a megalapozatlan népi kezdeményezések alapján a szükséges eljárásokat 6. Létrehozza a Honvédelmi Tanácsot a rendkívüli állapottal összefüggő feladatok végrehajtására 7. Ellenőrzi az országvédelmi terv, és a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet, valamint annak végrehajtási utasítása jogszerűségét és betartását 8. Kezdeményezi és lefolytatja az előző pont jogszerűtlenségi és végrehajtási okai alapján a szükséges eljárásokat	1. Alaptörvény módosítás kezdeményezése 2. Alaptörvény szintű főtörvény módosítás kezdeményezése 3. Főtörvény módosítás kezde-ményezése 4. Résztörvény-alkotás, módosítás és hatályon kívül helyezés kezde-ményezése 5. Jogszabály végrehajtási utasítás alkotás, módosítás és hatályon kívül helyezés kezde-ményezése 6. Nemzetközi szerződés megkötésének, módosításának és hatályon kívül helyezésének kezde-ményezése 7. Kormány-rendelet alkotása, módosítása és hatályon kívül helyezés kezdeményezése és előterjesztése	1. A szakterület irányítása 2. Jogszabály végrehajtási utasítás alkotás, módosítás és hatályon kívül helyezés kezde-ményezése és hatályba helyezése 3. Miniszteri rendeletalkotás, módosítás és hatályon kívül helyezés kezde-ményezése és hatályba helyezése 4. A nemzetvédelmi miniszter részt vesz a Honvédelmi Tanács munkájában

	Országgyűlés
Jogkörök	1. Alaptörvény szintű főtörvény módosítás kezdeményezése 2. Főtörvény módosítás kezdeményezése 3. Résztörvény-alkotás, módosítás és hatályon kívül helyezés kezdeményezése 4. Nemzetközi szerződés megkötésének, módosításának és hatályon kívül helyezésének kezdeményezése 5. Kormányrendelet alkotás, módosítás és hatályon kívül helyezés kezdeményezése

	Állami Számvevőszék elnöke	Magyar Nemzeti Bank elnöke	Alsóház elnöke	Felsőház elnöke
Jogkörök	(1) Az Állami Számvevőszék elnökét és elnökhelyetteseit Magyarország elnöke javaslatára a Nemzeti Tanács nyílt szavazáson, egyszerű többséggel választja, és Magyarország elnöke nevezi ki. (2) Az Állami Számvevőszék elnöke és elnökhelyettesei hivatalba lépésük előtt esküt tesznek a Szent Koronára. (3) „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény határozza meg, hogy az Állami Számvevőszék elöljáróinak megbízatása milyen esetekben szűnik meg.	(1) A Magyar Nemzeti Bank elnökét és elnökhelyetteseit Magyarország elnöke javaslatára a Nemzeti Tanács nyílt szavazáson, egyszerű többséggel választja, és Magyarország elnöke nevezi ki. (2) A Magyar Nemzeti Bank elnöke és elnökhelyettesei hivatalba lépésük előtt esküt tesznek a Szent Koronára. (3) „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény határozza meg, hogy a Magyar Nemzeti Bank elöljáróinak megbízatása milyen esetekben szűnik meg.	1. Az alsóház főtörvény módosításával kapcsolatos elfogadását vagy elutasítását átadja Magyarország miniszter-elnökének 2. Az alsóház új vagy módosított résztörvénnyel kapcsolatos elfogadását vagy elutasítását átadja Magyarország miniszter-elnökének 3. Az alsóház jogszabály végrehajtási utasítással kapcsolatos elfogadását vagy elutasítását átadja Magyarország miniszter-elnökének	1. Főtörvény módosítás átadása az alsóház elnökének. 2. Új vagy módosított résztörvény átadása az alsóház elnökének.

	Állami Számvevőszék	Magyar Nemzeti Bank	Alsóház	Felsőház
Jogkörök	(1) Az Állami Számvevőszék a./ ellenőrzi az államháztartás gazdálkodását, ennek keretében - az államháztartási javaslat megalapozottságát, a felhasználások szükségességét és célszerűségét, - ellenjegyzi az államháztartást érintő jogszabály-tervezeteket (beleértve a nemzetközi szerződéseket);	(1) A Magyar Nemzeti Bank Magyarország jegybankja, a nemzetgazdaság központi bankja, amely az állam tulajdonában van. (2) A Magyar Nemzeti Bank elnöke a bank tevékenységéről évente beszámol a Nemzeti Tanácsnak; jelentései részeinek és egészének titkosításáról - „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben	1. Főtörvény módosítást előkészítését elfogadja vagy elutasítja 2. Új vagy módosított résztörvény előkészítést elfogadja vagy elutasítja 3. Jogszabály végrehajtási utasítás előkészítését elfogadja vagy elutasítja	(1) Kezdeményezi Magyarország miniszterelnökénél a Kormány munkatervének elkészítését vagy módosítását. (2) Jogalkotási tervet készít és módosít a./ Magyarország miniszterelnöke, b./ az alsó- vagy felsőházi országgyűlési képviselők kezdeményezése és/vagy c./ népi

	Állami Számvevőszék	Magyar Nemzeti Bank	Alsóház	Felsőház
	- előzetesen felülvizsgálja az államháztartás felhasználásának a törvényességét; b./ ellenőrzi - az államháztartásról készített zárszámadást; - az állami vagyon kezelését, az állami tulajdonban lévő vállalatok, vagyonérték-megőrző és vagyongyarapító tevékenységét; c./ ellátja „Az állam vezetéséről” szóló főtörvénnyel hatáskörébe utalt egyéb feladatokat. (2) Az Állami Számvevőszék ellenőrzéseit törvényességi, célszerűségi és eredményességi szempontok szerint végzi.	szereplő titokvédelmi és adatvédelmi szabályok figyelembevételével – Magyarország elnöke dönt. (3) A (2) bekezdés szerinti beszámoló elfogadásáról Nemzeti Tanács nyilt, azonos idejű szavazáson egyszerű többséggel dönt. (4) A (2) bekezdés szerinti beszámoló elutasítása esetén Magyarország elnöke haladéktalanul köteles felmenteni a Magyar Nemzeti Bank elnökét, és a Nemzeti Tanács a 30. § (1) bekezdése szerinti eljárással harminc napon belül új elnököt nevez ki a bank élére. (5) A Magyar Nemzeti Bank feladatáról, működéséről, a számvevők jogállásáról és javadalmazásáról „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény rendelkezik.		kezdeményezés alapján. (3) A Kormány által elfogadott jogalkotási tervet Magyarország miniszterelnöke hagyja jóvá. (4) A jogalkotási terv szerint jogszabály tervet terjeszt elő az Országgyűlés alsóházának, amelyet a./ a tárgykör szerinti társadalmi csoportok felsőházi képviselőinek szakmai ismerete és tapasztalata, valamint b./ az összes felsőházi képviselő megyéjében (kerületében) szerzett, tárgykörrel kapcsolatos, népakaratot kifejező vélemények alapján készít. (5) Az Országgyűlés felsőházi tagjának a./ halála, b./ egészségi állapota miatti, vagy c./ önkéntes lemondása esetén Időszaki választás tartását kezdeményezi, a megszűnt megbízatás által érintett területen. (6) Az Országgyűlés alsóházi tagjának

	Állami Számvevőszék	Magyar Nemzeti Bank	Alsóház	Felsőház
				vagy elöljárónak a képviseltek érdekeivel ellentétes döntése miatt, népi kezdeményezés alapján indított megbízatás-visszavonó eljárás lefolytatása.

	Települési önkormányzatok	Társadalmi csoportok önkormányzatai
Jogkörök	1. A Települési önkormányzati rendeletet előterjeszti, a döntés-előkészítést a Polgármester végzi 2. A Települési önkormányzati rendeletet az Önkormányzat elfogadja vagy elutasítja, a Polgármester ennek megfelelően vagy hatályba lépteti, vagy nem	1. A Társadalmi csoport önkormányzati rendeletét előterjeszti, a döntés-előkészítést az Elnök végzi 2. A Társadalmi csoport önkormányzati rendeletet az Önkormányzat elfogadja vagy elutasítja, az Elnök ennek megfelelően vagy hatályba lépteti, vagy nem

	Bíróság	Ügyészség
Jogkörök	(1) Magyarországon az igazságszolgáltatást kizárólag a bíróságok gyakorolják. (2) A bíróság dönt a./ a büntető ügyekben, b./ a személyiségi és gazdasági (polgári) jogvitákban és c./ „Az állam vezetéséről” szóló főtörvénnyel hatáskörébe utalt egyéb ügyekben, továbbá d./ - ha az Alaptörvény nem utalja a Nemzeti Tanács hatáskörébe - felülvizsgálja a közigazgatási határozatokat. (3) Magyarországon az igazságszolgáltatást Magyarország Legfelsőbb Bírósága, az ítélőtáblák, a Fővárosi Bíróság és a megyei bíróságok, valamint a helyi és a munkaügyi bíróságok gyakorolják. (4) A törvény az ügyek meghatározott csoportjaira külön bíróságok létesítését is elrendelheti. (5) A bíróságra vonatkozó szabályokat „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény állapítja meg. (6) Bíróság szervezése, összevonása, megszüntetése és a bíróságok működésének részletes szabályozása „Az állam vezetéséről” szóló főtörvény módosítására hívatott elöljáróságok hatáskörébe tartozik.	(1) Magyarország Legfőbb Ügyésze és az ügyészség a./ gondoskodik a Szent Korona értékrendjének védelméről, b./ az ország biztonságát és függetlenségét sértő vagy veszélyeztető minden cselekmény következetes üldözéséről, c./ védi - a természetes személyek, - a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogait. (2) Az ügyészség „Az állam vezetéséről” és a „Büntetésről” szóló főtörvényekben meghatározott a./ jogokat gyakorol a nyomozással összefüggésben, b./ képviseli a vádat a bírósági eljárásban, továbbá c./ felügyeletet gyakorol a büntetés-végrehajtás törvényessége felett. (3) Az ügyészség közreműködik annak biztosításában, hogy mindenki megtartsa a törvényeket. Törvénysértés esetén - „Az állam vezetéséről” szóló főtörvényben meghatározott esetekben és módon - fellép a törvényesség védelmében. (4) Az ügyészségre vonatkozó szabályokat „Az állam vezetéséről” és a „Büntetésről” szóló főtörvények állapítják meg. (5) Az ügyészség szervezése, összevonása,

	Bíróság	Ügyészség
		megszüntetése és az ügyészségek működésének részletes szabályozása „Az állam vezetéséről” és a „Büntetésről”szóló főtörvények módosítására hívatott elöljáróságok hatáskörébe tartozik.

Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról szóló

2. főtörvény

Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról szóló 2. főtörvény tartalomjegyzéke

I. RÉSZ Általános rendelkezések …….. 193. oldal
1. §
2. § A választás és választhatóság joga …… 194. oldal

II. RÉSZ Az elöljáróságok és elöljárók választása ……. 195. oldal
1. szakasz A népképviselet gyakorlásának alapelvei
3. §
4. § A települési népképviselők kiválasztása …… 196. oldal
5. § A társadalmi csoportok képviselőinek kiválasztása
6. § A Nemzeti Tanács tagjainak kiválasztása ……. 197. oldal
7. § Az irányítást és végrehajtást vezetők kiválasztása
8. § Népi kezdeményezésre indított megbízatás-visszavonási eljárás
2. szakasz Alapválasztás
9. §
3. szakasz Rendkívüli választás …… 198. oldal
10. §

III. RÉSZ Népszavazás ……. 199. oldal
11. §

IV. RÉSZ Népi kezdeményezés …….. 200. oldal
12. §

V. RÉSZ Záró intézkedések ……. 201. oldal
13. § Hatálybalépés
14. § Átmeneti rendelkezések

1. sz. melléklet A megyénkénti nemzetgyűlési és országgyűlési tagok száma ……..….. 203. oldal
2. sz. melléklet Megyék választókörzetei …….. 204. oldal

I. RÉSZ
Általános rendelkezések

1. §

(1) Az Alaptörvényben és az 1. főtörvényben meghatározott elöljárókat a jogosultak az ott leírt módon, egyszerű többségi egyidejű, nyílt szavazással választják.

(2) A Szent Korona Önigazgatási rendszerének alapja a települések és a társadalmi csoportok érdekeit kifejező önkormányzatiság (szubszidiaritás), amely a társadalom legszentebb alapkövére, a családra épül.

(3) A Szent Korona Önigazgatási rendszere szerint a hatalmat a Szent Korona minden tagja, választójogának érvényesítésével gyakorolja

a./ választással, ahol a hatalomgyakorlás irányítására és végrehajtására vonatkozó megbízást ad,
b./ népszavazással, ahol az államhatalom gyakorlásának egyes kérdéseivel kapcsolatban kinyilvánítja akaratát, és
c./ népi kezdeményezéssel, ahol a megbízott elöljáróságok és elöljárók érdekérvényesítő tevékenységét minősíti.

(4) Magyarországon az államhatalmat irányító és végrehajtó elöljáróságok és elöljárók a Szent Korona tagok megbízása alapján, kettős egységben végzik tevékenységüket.

(5) A Szent Korona választójoggal rendelkező tagjai hatalomgyakorlási jogukat

a./ irányító elöljáróságok és elöljárók vonatkozásában
- a Nemzetgyűlésen,
- a Nemzeti Tanácson

keresztül, illetve
- népi kezdeményezési joguk gyakorlásával,

b./ végrehajtó elöljáróságok és elöljárók vonatkozásában
- népi kezdeményezési joguk gyakorlásával

is érvényesítik.

(6) A főtörvényben meghatározott irányelvek részletes szabályozását a hozzá rendelt résztörvények tartalmazzák.

2. §
A választás és választhatóság joga

(1) Az Alaptörvény 74. § (1) bekezdése szerint Magyarországon a Szent Korona államalapító és államalkotó nemzeteinek tagjai rendelkeznek a közügyekben való részvétel jogával.

(2) A Szent Koronát alkotó
a./ államalapító nemzet fogalmát az Alaptörvény 94. §-a,
b./ államalkotó nemzet fogalmát az Alaptörvény 96. §-a
határozza meg.

(3) Nincs választójoga és a választhatósági joga annak a Szent Korona tagnak, aki
a./ aki nem töltötte be 18. életévét,
b./ szabadságvesztés büntetését tölti,
c./ cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró gondnokság,
d./ a közügyektől eltiltó jogerős ítélet hatálya, vagy
e./ a büntetőeljárásban jogerősen elrendelt intézeti kényszergyógykezelés alatt áll.

(4) A választhatósági joga van az (1) bekezdés szerinti Szent Korona tagnak, akire nem vonatkozik a (3) bekezdés szerinti kizáró ok egyike sem.

(5) A választójog együttes vagy egyéni.

(6) Együttes választójoggal rendelkezik az a Magyarországon közös háztartásban élő család, amelynek minden tagja a Szent Korona tagja és
a./ amelyben legalább egy olyan - az (1) bekezdés szerinti - Szent Korona tag él, akire nem vonatkozik a (3) bekezdés szerinti kizáró okok egyike sem,
b./ egy vagy két szülőből és
c./ egy vagy több gyermekből áll.

(7) Egyéni választójoggal rendelkezik az (1) bekezdés szerinti személy, akire nem vonatkozik a (3) bekezdés szerinti kizáró ok egyike sem, és nem él a (6) bekezdés szerinti családban.

(8) Az Alaptörvény 94. § (4) bekezdés a./ pontjában meghatározott feltételeknek eleget tevő, külföldön élő Szent Korona tag – ha nem vonatkozik rá a (3) bekezdés szerinti kizáró ok egyike sem -, egyéni választójoggal rendelkezik.

II. RÉSZ
Az elöljáróságok és elöljárók választása

1. szakasz
A népképviselet gyakorlásának alapelvei

3. §

(1) Az e főtörvényben meghatározott elöljáróságokat és elöljárókat (népképviseleti megbízottakat) a Szent Korona Önigazgatási rendszere szerint választócsoportok választják.

(2) Azonos településen élő együttes és egyéni választókból állnak
a./ a települési választócsoportok, ha a település azonos települési egységén (utca, tér, tanyacsoport) belül élnek,
b./ a társadalmi csoporthoz tartozó választócsoportok, ha abban ugyanazok a társadalmi csoportok (nemzetiség, vallás, korcsoport, szakma) vannak képviselve.

(3) Az elöljáróságok tagjai és az elöljárók kiválasztása szavazati pontérték-többséggel, nyílt szavazással történik.

(4) Az elöljáróságok tagjai és az elöljárók kiválasztása során a pontérték számítás a következők szerint történik:
a./ együttes választójog (család) alkalmazása esetén a pontérték azonos az együttesen választójogot gyakorló azon Szent Korona tagok számával, akikre nem vonatkozik a 2. § (3) bekezdés b./, d./ és e./ pontok szerinti kizáró okok egyike sem,
b./ egyéni választójog esetén a pontértékszám egy.

(5) A választócsoportok közvetlenül a következő elöljárókat választják:

a./ települési önkormányzati képviselő,
b./ polgármester,
c./ alsóházi képviselő,
d./ társadalmi csoport önkormányzati tag,
e./ társadalmi csoport elnöke,
f./ felsőházi képviselő,
g./ nemzetgyűlési tag,
h./ Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselő megbízott,
i./ Nemzeti Tanács tagja,
j./ Magyarország elnöke,
k./ Magyarország miniszterelnöke

(6) A megyénkénti nemzetgyűlési és országgyűlési tagok számát az 1. sz. melléklet tartalmazza.

4. §
A települési népképviselők kiválasztása

(1) A települési választócsoportok kiválasztják tagjaik közül azokat a választhatósági joggal rendelkező személy(eke)t,

a./ akik „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény 82. – 86. §-ai szerint legalkalmasabbak a településrész érdekeinek települési önkormányzati és nemzetgyűlési képviseletére,
b./ aki „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény 82. – 87. §-ai szerint legalkalmasabb a település vezetésére.

(2) Az azonos településhez tartozó települési választócsoportok az (1) bekezdés b./ pontja szerinti jelöltek közül kiválasztják a település polgármesterét, aki tagja a Nemzetgyűlésnek.

(3) Az azonos választási körzethez (ld. 2. sz. melléklet) tartozó települési választócsoportok a (2) bekezdés szerint választott polgármesterek közül kiválasztják a választási körzethez tartozó települések alsóházi képviselőjét.

5. §
A társadalmi csoportok képviselőinek kiválasztása

(1) Az azonos településen lévő, azonos társadalmi csoporthoz tartozó választócsoportok kiválasztják tagjaik közül azokat a társadalmi csoportot a Nemzetgyűlésben képviselő, választhatósági joggal rendelkező személy(eke)t,

a./ akik „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény 89. – 93. §-ai szerint legalkalmasabbak a társadalmi csoport érdekeinek települési önkormányzati és nemzetgyűlési képviseletére,
b./ aki „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény 89. – 94. §-ai szerint legalkalmasabb a társadalmi csoport települési vezetésére.

(2) Az azonos megyéhez tartozó, azonos társadalmi csoportot képviselő választócsoportok az (1) bekezdés b./ pontja szerinti települési vezetők közül kiválasztják
a./ a megye társadalmi csoportot képviselő felsőházi tagjait,
b./ Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselő megbízottakat.

6. §
A Nemzeti Tanács tagjainak kiválasztása

Az azonos megyéhez tartozó települési és a társadalmi csoporthoz tartozó választócsoportok közösen választják ki azokat a választhatósági joggal rendelkező személyeket, akik „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény 27. – 31. §-ai szerint legalkalmasabbak a megye Nemzeti Tanácsban történő képviseletére.

7. §
Az irányítást és végrehajtást vezetők kiválasztása

Az összes települési és a társadalmi csoporthoz tartozó választócsoport közösen választja ki azokat a 45. életévét betöltött, választhatósági joggal rendelkező személyeket, akik

(1) „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény 21. – 26. §-ai szerint legalkalmasabb Magyarország elnökeként,

(2) „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény 52. – 57. §-ai szerint legalkalmasabb a Magyarország miniszterelnökeként

szolgálják Magyarországot.

8. §
Népi kezdeményezésre indított megbízatás-visszavonási eljárás

Amennyiben a kiválasztott elöljáró a képviseltek érdekeivel ellentétes tevékenységet folytat, a megbízatást adó választók népi kezdeményezéssel megbízatás-visszavonási eljárást indíthatnak a 12. § szerint.

2. szakasz
Alapválasztás

9. §

(1) Az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlést létrehozó elöljáróság- és elöljáróválasztás ad megbízatást az államhatalmat irányító és végrehajtó elöljáróságoknak és elöljáróknak.

(2) A választócsoportok folyamatosan végzik ellenőrző feladatunkat a 8. § szerint.

3. szakasz
Rendkívüli választás

10. §

(1) Rendkívüli választást kell tartani a 3. § (5) bekezdésében meghatározott elöljáró
a./ halála,
b./ egészségi alkalmatlanságának megállapítása,
c./ önkéntes lemondása,
d./ visszahívása
esetén.

(2) A rendkívüli választást azok a választócsoportok végzik, amelyek jogosultságát a 4. - 7. §-ban meghatározott elöljáró megbízatásának megszűnése érinti.

III. RÉSZ
Népszavazás

11. §

(1) Népszavazást kell tartani az államhatalom gyakorlásának egyes kérdéseivel kapcsolatban a népakarat kinyilvánítására.

(2) Népszavazás kezdeményezhető a minden olyan tárgykörben, ami a Szabadság Alkotmányát nem érinti.

(3) A népszavazást kezdeményezheti:

a./ népi kezdeményezés,
b./ Nemzetgyűlés,
c./ Nemzeti Tanács,
d./ az Országgyűlés bármelyik háza.

(4) A népszavazást a Nemzeti Tanács javaslatára Magyarország elnöke rendeli el.

(5) A népszavazás elutasítása esetén a népszavazást kezdeményező népi kezdeményezéssel a Nemzetgyűléshez fordulhat.

(6) A népszavazással hozott határozat kötelező érvényű az államhatalom irányító valamint végrehajtó elöljáróságaira és elöljáróira egyaránt.

IV. RÉSZ
Népi kezdeményezés

12. §

(1) A Szent Korona bármely tagja népi kezdeményezéssel, a megbízott elöljáróságok és elöljárók képviseltek érdekeivel ellentétes tevékenysége miatt megbízatás-visszavonó eljárást indíthat „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény

a./ 20. §-a szerint
- Magyarország elnöke, vagy Magyarország miniszterelnöke, illetve a Nemzeti Tanács, a Honvédelmi Tanács vagy az Országgyűlés tagja ellen,

b./ 80. §-a szerint
- az Országgyűlés tagja ellen,

c./ 88. §-a szerint a polgármester és/vagy az önkormányzati tag ellen, illetve
- a polgármester
  = az önkormányzati tag ellen,
  = az önkormányzat határozatképtelensége esetén a távolmaradó önkormányzati képviselők ellen.

(2) „Az államhatalom gyakorlásáról” szóló, 1. főtörvény 20. § (2) bekezdése szerint az (1) bekezdés szerint lefolytatott eljárás alapján a Nemzetgyűlés büntetőeljárást indít hazaárulás bűncselekményének elkövetése miatt, a „Büntetésről” szóló résztörvény szerint
a./ az elmarasztalt elöljáró(k) ellen,
b./ a népi kezdeményezést tevők ellen, ha a lefolytatott eljárás nem marasztalja el az elöljáró(ka)t.

V. RÉSZ
Záró intézkedések

13. §
Hatálybalépés

Az Alaptörvényt az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlés hirdeti ki és lépteti hatályba, és a kihirdetést követő napon lép hatályba.

14. §
Átmeneti rendelkezések

(1) „Nemzetgyűlési képviselők, Magyarországot nemzetközi szervezetekben képviselők, valamint Országgyűlési- és az Önkormányzati képviselők választásáról” szóló, 2. főtörvény rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban levő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) A Szabadság Alkotmánya, valamint az Alaptörvény és az alaptörvény szintű főtörvények hatálybalépésének időpontjáig alkotott jogszabályok szerint megválasztott vagy kinevezett tisztségviselők megbízatása ezen törvények hatályon kívül helyezésekor szűnik meg.

(3) A Szabadság Alkotmánya, valamint az Alaptörvény és az alaptörvény szintű főtörvények hatálybalépésének időpontjában a hivatalban lévő alkotmánybírák megbízatása megszűnik.

1. sz. melléklet

A megyénkénti nemzetgyűlési és országgyűlési tagok száma

Megye	Választásra jogosult	Választásra jogosultak száma az összes %-ában	Nemzetgyűlési tag (legalább)	Alsóházi képviselő	Felsőházi képviselő	Település	Elöljáró és képviselőjelölt támogatók
Bács-Kiskun	435 354	5	560	10	11	115	125 000
Baranya	325 465	4	597	7	8	301	100 000
Békés	319 507	4	446	7	8	75	100 000
Borsod-Abaúj-Zemplén	583 884	7	905	13	15	356	175 000
Budapest	1 424 361	18	1 612	32	37	32	450 000
Csongrád	339 943	4	455	7	9	60	100 000
Fejér	337 800	4	416	7	9	108	100 000
Győr-Moson-Sopron	350 417	4	458	7	9	182	100 000
Hajdú-Bihar	431 453	5	511	9	11	82	125 000
Heves	262 963	3	342	6	7	119	75 000
Jász-Nagykun-Szolnok	333 089	4	412	8	8	78	100 000
Komárom-Esztergom	250 969	3	318	5	7	76	75 000
Nógrád	176 240	2	269	4	5	129	50 000
Pest	847 424	11	949	16	22	186	275 000
Somogy	268 853	3	445	6	7	245	75 000
Szabolcs-Szatmár-Bereg	446 212	6	571	10	12	229	150 000
Tolna	200 034	3	303	5	5	108	75 000
Vas	215 668	3	377	5	6	216	75 000
Veszprém	296 084	4	444	7	8	217	100 000
Zala	240 534	3	453	5	6	257	75 000
Összesen:	**8 086 254**	**100**	**10 843**	**176**	**210**	**3 171**	**2 500 000**

2. sz. melléklet

Megyék választókörzetei

Baranya

1. Komlói járás

Bodolyabér, Egyházaskozár, Hegyhátmaróc, Hosszúhetény, Kárász, Komló, Köblény, Liget, Magyaregregy, Magyarhertelend, Magyarszék, Mánfa, Máza, Mecsekpölöske, Szalatnak, Szárász, Szászvár, Tófű, Vékény

2. Mohácsi járás

Babarc, Bár, Belvárdgyula, Bezedek, Bóly, Borjád, Dunaszekcső, Erdősmárok, Feked, Geresdlak, Görcsönydoboka, Hásság, Himesháza, Homorúd, Ivándárda, Kisbudmér, Kisnyárád, Kölked, Lánycsók, Lippó, Liptód, Majs, Maráza, Máriakéménd, Mohács, Monyoród, Nagybudmér, Nagynyárád, Olasz, Palotabozsok, Pócsa, Sárok, Sátorhely, Somberek, Szajk, Szebény, Szederkény, Szekelyszabar, Szűr, Töttös, Udvar, Véménd, Versend

3. Pécsi járás

Abaliget, Aranyosgadány, Áta, Bakonya, Baksa, Birján, Bogád, Bosta, Cserkút, Egerág, Ellend, Görcsöny, Gyód, Husztót, Keszü, Kisherend, Kovácsszénája, Kozármisleny, Kökény, Kővágószőlős, Kővágótöttös, Lothárd, Magyarsarlós, Nagykozár, Ócsárd, Orfű, Pécs, Pécsudvard, Pellérd, Pogány, Regenye, Romonya, Szalánta, Szemely, Szilvás, Szőke, Szőkéd, Tengeri, Téseny

4. Pécsváradi járás

Apátvarasd, Berkesd, Erdősmecske, Erzsébet, Fazekasboda, Hidas, Kátoly, Kékesd, Szellő, Szilágy, Zengővárkony

5. Sásdi járás

Ág, Alsómocsolád, Bakóca, Baranyajenő, Baranyaszentgyörgy, Bikal, Felsőegerszeg, Gerényes, Gödre, Kisbeszterce, Kishajmás, Kisvaszar, Mágocs, Mekényes, Meződ, Mindszentgodisa, Nagyhajmás, Oroszló, Palé, Sásd, Szágy, Tarros, Tékes, Tormás, Varga, Vasarosdombó, Vázsnok

6. Sellyei járás

Adorjás, Baranyahídvég, Besence, Bogádmindszent, Bogdása, Csányoszró, Drávafok, Drávaiványi, Drávakeresztúr, Drávasztára, Felsőszentmárton, Gilvánfa, Hegyszentmárton, Hirics, Kákics, Kemse, Kisasszonyfa, Kisszentmárton, Kórós, Lúzsok, Magyarmecske, Magyartelek, Markóc, Marócsa, Nagycsány, Okorág, Ózdfalu, Páprád, Piskó, Sámod, Sellye, Sósvertike, Vajszló, Vejti, Zaláta

7. Siklósi járás

Alsószentmárton, Babarcszőlős, Beremend, Bisse, Cún, Csarnóta, Diósviszló, Drávacsehi, Drávacsepely, Drávapalkonya, Drávapiski, Drávaszabolcs, Drávaszerdahely, Egyházasharaszti, Garé, Gordisa, Harkány, Illocska, Ipacsfa, Ivánbattyán, Kásád, Kémes, Kisdér, Kisharsány, Kisjakabfalva, Kiskassa, Kislippó; Kistapolca, Kistótfalu, Kovácshida, Lapáncsa, Magyarbóly, Márfa, Márok, Matty, Nagyharsány, Nagytótfalu, Old, Palkonya, Pécsdevecser, Peterd, Rádfalva, Siklós, Siklósbodony, Siklósnagyfalu, Szaporca, Szava, Tésenfa, Túrony, Újpetre, Villány, Villánykövesd, Vokány

8. Szentlőrinci járás

Bicsérd, Boda, Bükkösd, Cserdi, Csonkamindszent, Dinnyeberki, Gerde, Gyöngyfa, Helesfa, Hetvehely, Kacsóta, Királyegyháza, Okorvölgy, Pécsbagota, Sumony, Szabadszentkiraly, Szentkatalin, Szentlőrinc, Velény, Zók

9. Szigetvári járás

Almamellék Almáskeresztúr Bánfa Basal Boldogasszonyfa Botykapeterd Bürüs Csebény Csertő Dencsháza Endrőc Gyöngyösmellék Hobol Horváthertelend Ibafa Katádfa Kétújfalu Kisdobsza Kistamási Magyarlukafa Merenye Molvány Mozsgó Nagydobsza Nagypeterd Nagyváty Nemeske Nyugotszenterzsébet Patapoklosi Pettend Rózsafa Somogyapáti Somogyhárságy Somogyhatvan Somogyviszló Szentdénes Szentegát Szentlászló Szigetvár Szulimán Szörény Teklafalu Tótszentgyörgy Várad Vásárosbéc Zádor

Bács-Kiskun

1. Bácsalmási járás

Bácsalmás, Bácsszőlős, Csikéria, Katymár, Kunbaja, Madaras, Mátételke, Tataháza

2. Bajai járás

Bácsbokod, Bácsborsód, Bácsszentgyörgy, Baja, Bátmonostor, Csátalja, Csávoly, Dávod, Dunafalva, Érsekcsanád, Érsekhalma, Felsőszentiván, Gara, Hercegszántó, Nagybaracska, Nemesnádudvar, Rém, Sükösd, Szeremle, Vaskút

3. Jánoshalmai járás

Borota, Jánoshalma, Kéleshalom, Mélykút

4. Kalocsai járás

Bátya, Drágszél, Dunapataj, Dunaszentbenedek, Dunatetétlen, Dusnok, Fajsz, Foktő, Géderlak, Hajós, Harta, Homokmégy, Kalocsa, Miske, Ordas, Öregcsertő, Solt, Szakmár, Újtelek, Uszód

5. Kecskeméti járás

Ágasegyháza, Ballószög, Felsőlajos, Fülöpháza, Helvécia, Jakabszállás, Kecskemét, Kerekegyháza, Kunbaracs, Ladánybene, Lajosmizse, Lakitelek, Nyárlőrinc, Orgovány, Szentkirály, Tiszakécske, Tiszaug, Városföld

6. Kiskőrösi járás

Akasztó, Bócsa, Császártöltés, Csengőd, Fülöpszállás, Imrehegy, Izsák, Kaskantyú, Kecel, Kiskőrös, Páhi, Soltszentimre, Soltvadkert, Tabdi, Tázlár

7. Kiskunfélegyházai járás

Bugac, Bugacpusztaháza, Fülöpjakab, Gátér, Kiskunfélegyháza, Kunszállás, Pálmonostora, Petőfiszállás, Tiszaalpár

8. Kiskunhalasi járás

Balotaszállás, Harkakötöny, Kelebia, Kiskunhalas, Kisszállás, Kunfehértó, Pirtó, Tompa, Zsana

10. Kiskunmajsai járás

Csólyospálos, Jászszentlászló, Kiskunmajsa, Kömpöc, Móricgát, Szank

11. Kunszentmiklósi járás

Apostag, Dunaegyháza, Dunavecse, Kunadacs, Kunpeszér, Kunszentmiklós, Szabadszállás, Szalkszentmárton, Tass, Újsolt

Békés

1. Békéscsabai járás

Békéscsaba, Csabaszabadi, Kétsoprony, Szabadkígyós, Telekgerendás, Újkígyós

2. Békési járás

Békés, Bélmegyer, Csárdaszállás, Doboz, Kamut, Köröstarcsa, Mezőberény, Murony, Tarhos

3. Gyulai járás

Elek, Gyula, Kétegyháza, Lőkösháza

4. Mezőkovácsházai járás

Almáskamarás, Battonya, Dombegyház, Dombiratos, Kaszaper, Kevermes, Kisdombegyház, Kunágota, Magyarbánhegyes, Magyardombegyház, Medgyesbodzás, Medgyesegyháza, Mezőhegyes, Mezőkovácsháza, Nagybánhegyes, Nagykamarás, Pusztaottlaka, Végegyháza

5. Orosházai járás

Békéssámson, Csanádapáca, Csorvás, Gádoros, Gerendás, Kardoskút, Nagyszénás, Orosháza, Pusztaföldvár, Tótkomlós

6. Sarkadi járás

Biharugra, Geszt, Körösnagyharsány, Kötegyán, Méhkerék, Mezőgyán, Okány, Sarkad, Sarkadkeresztúr, Újszalonta, Zsadány

7. Szarvasi járás

Békésszentandrás, Csabacsűd, Gyomaendrőd, Hunya, Kardos, Kondoros, Örménykút, Szarvas

8. Szeghalomi járás

Bucsa, Dévaványa, Ecsegfalva, Füzesgyarmat, Kertészsziget, Körösladány, Körösújfalu, Szeghalom, Vésztő

Borsod-Abaúj-Zemplén

1. Gönci járás

Abaújszántó, Abaújvár, Arka, Baskó, Boldogkőújfalu, Boldogkőváralja, Fony, Gönc, Göncruszka, Hejce, Hernádcéce, Hernádszurdok, Hidasnémeti, Kéked, Korlát, Mogyoróska, Pányok, Regéc, Sima, Telkibánya, Tornyosnémeti, Vilmány, Vizsoly, Zsujta

2. Cigándi járás

Alsóberecki, Bodroghalom, Cigánd, Dámóc, Felsőberecki, Karcsa, Karos, Kisrozvágy, Lácacséke, Nagyrozvágy, Pácin, Révleányvár, Ricse, Semjén, Tiszacsermely, Tiszakarád, Zemplénagárd

3. Edelényi járás

Abod, Aggtelek, Balajt, Becskeháza, Bódvalenke, Bódvarákó, Bódvaszilas, Boldva, Borsodszirák, Damak, Debréte, Edelény, Égerszög, Galvács, Hangács, Hegymeg, Hidvégardó, Irota, Jósvafő, Komjáti, Ládbesenyő, Lak, Martonyi, Meszes, Nyomár, Perkupa, Rakaca, Rakacaszend, Szakácsi, Szalonna, Szendrő, Szendrőlád, Szin, Szinpetri, Szögliget, Szőlősardó, Szuhogy, Teresztenye, Tomor, Tornabarakony, Tornakápolna, Tornanádaska, Tornaszentandrás, Tornaszentjakab, Varbóc, Viszló, Ziliz

4. Encsi járás

Abaújalpár, Abaújkér, Alsógagy, Baktakék, Beret, Büttös, Csenyéte, Csobád, Detek, Encs, Fáj, Fancsal, Felsőgagy, Forró, Fulókércs, Gagyapáti, Garadna, Gibárt, Hernádbűd, Hernádpetri, Hernádszentandrás, Hernádvécse, Ináncs, Kány, Keresztéte, Krasznokvajda, Litka, Méra, Novajidrány, Pamlény, Pere, Perecse, Pusztaradvány, Szalaszend, Szászfa, Szemere

5. Kazincbarcikai járás

Alsószuha, Alsótelekes, Bánhorváti, Berente, Dédestapolcsány, Dövény, Felsőkelecsény, Felsőnyárád, Felsőtelekes, Imola, Izsófalva, Jákfalva, Kánó, Kazincbarcika, Kurityán, Mályinka, Múcsony, Nagybarca, Ormosbánya,

Ragály, Rudabánya, Rudolftelep, Sajógalgóc, Sajóivánka, Sajókaza, Szuhafő, Szuhakálló, Tardona, Trizs, Vadna, Zádorfalva, Zubogy

6. Mezőcsáti járás

Ároktő, Gelej, Igrici, Mezőcsát, Tiszabábolna, Tiszadorogma, Tiszakeszi, Tiszatarján, Tiszavalk

7. Mezőkövesdi járás

Bogács, Borsodgeszt, Borsodivánka, Bükkábrány, Bükkzsérc, Cserépfalu, Cserépváralja, Csincse, Egerlövő, Kács, Mezőkeresztes, Mezőkövesd, Mezőnagymihály, Mezőnyárád, Négyes, Sály, Szentistván, Szomolya, Tard, Tibolddaróc, Vatta

8. Miskolci járás

Alacska, Alsózsolca, Arnót, Berzék, Bőcs, Bükkaranyos, Bükkszentkereszt, Emőd, Felsőzsolca, Gesztely, Harsány, Hernádkak, Hernádnémeti, Kisgyőr, Kistokaj, Kondó, Köröm, Mályi, Miskolc, Muhi, Nyékládháza, Onga, Ónod, Parasznya, Radostyán, Répáshuta, Sajóbábony, Sajóecseg, Sajóhídvég, Sajókápolna, Sajókeresztúr, Sajólád, Sajólászlófalva, Sajópálfala, Sajópetri, Sajósenye, Sajószentpéter, Sajóvámos, Szirmabesenyő, Varbó

9. Ózdi járás

Arló, Bánréve, Borsodbóta, Borsodnádasd, Borsodszentgyörgy, Bükkmogyorósd, Csernely, Csokvaomány, Domaháza, Dubicsány, Farkaslyuk, Gömörszőlős, Hangony, Hét, Járdánháza, Kelemér, Királd, Kissikátor, Lénárddaróc, Nekézseny, Ózd, Putnok, Sajómercse, Sajónémeti, Sajópüspöki, Sajóvelezd, Sáta, Serényfalva, Uppony

10. Sárospataki járás

Bodrogolaszi, Erdőhorváti, Györgytarló, Háromhuta, Hercegkút, Kenézlő, Komlóska, Makkoshotyka, Olaszliszka, Sárazsadány, Sárospatak, Tolcsva, Vajdácska, Vámosújfalu, Viss, Zalkod

11. Sátoraljaújhelyi járás

Alsóregmec, Bózsva, Felsőregmec, Filkeháza, Füzér, Füzérkajata, Füzérkomlós, Füzérradvány, Hollóháza, Kishuta, Kovácsvágás, Mikóháza, Nagyhuta, Nyíri, Pálháza, Pusztafalu, Sátoraljaújhely, Vágáshuta, Vilyvitány

12. Szerencsi járás

Alsódobsza, Bekecs, Golop, Legyesbénye, Mád, Megyaszó, Mezőzombor, Monok, Prügy, Rátka, Sóstófalva, Szerencs, Taktaharkány, Taktakenéz, Taktaszada, Tállya, Tiszalúc, Újcsanálos

13. Szikszói járás

Abaújlak, Abaújszolnok, Alsóvadász, Aszaló, Felsődobsza, Felsővadász, Gadna, Gagybátor, Gagyvendégi, Halmaj, Hernádkércs, Homrogd, Kázsmárk, Kiskinizs, Kupa, Léh, Monaj, Nagykinizs, Nyésta, Rásonysápberencs, Selyeb, Szentistvánbaksa, Szikszó

14. Tiszaújvárosi járás

Girincs, Hejőbába, Hejőkeresztúr, Hejőkürt, Hejőpapi, Hejőszalonta, Kesznyéten, Kiscsécs, Nagycsécs, Nemesbikk, Oszlár, Sajóörös, Sajószöged, Szakáld, Tiszapalkonya, Tiszaújváros

15. Tokaji járás

Bodrogkeresztúr, Bodrogkisfalud, Csobaj, Erdőbénye, Szegi, Szegilong, Taktabáj, Tarcal, Tiszaladány, Tiszatardos, Tokaj

Budapest

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 (kerületek)

Csongrád

1. Csongrádi járás

Csanytelek, Csongrád, Felgyő, Tömörkény

2. Hódmezővásárhelyi járás

Hódmezővásárhely, Mártély, Mindszent, Székkutas

3. Kisteleki járás

Baks, Balástya, Csengele, Kistelek, Ópusztaszer, Pusztaszer

4. Makói járás

Ambrózfalva, Apátfalva, Csanádalberti, Csanádpalota, Ferencszállás, Földeák, Királyhegyes, Kiszombor, Klárafalva, Kövegy, Magyarcsanád, Makó, Maroslele, Nagyér, Nagylak, Óföldeák, Pitvaros

5. Mórahalomi járás

Ásotthalom, Bordány, Forráskút, Mórahalom, Öttömös, Pusztamérges, Ruzsa, Üllés, Zákányszék

6. Szegedi járás

Algyő, Deszk, Dóc, Domaszék, Kübekháza, Röszke, Sándorfalva, Szatymaz, Szeged, Tiszasziget, Újszentiván, Zsombó

7. Szentesi járás

Árpádhalom, Derekegyház, Eperjes, Fábiánsebestyén, Nagymágocs, Nagytőke, Szegvár, Szentes

Fejér

1. Abai járás

Aba, Csősz, Káloz, Sárkeresztúr, Sárosd, Sárszentágota, Seregélyes, Soponya, Tác

2. Adonyi járás

Adony, Beloiannisz, Besnyő, Iváncsa, Kulcs, Perkáta, Pusztaszabolcs, Szabadegyháza

3. Bicskei járás

Alcsútdoboz, Bicske, Bodmér, Csabdi, Csákvár, Etyek, Felcsút, Gánt, Kajászó, Mány, Óbarok, Szár, Tabajd, Újbarok, Vál, Vértesacsa, Vértesboglár

4. Dunaújvárosi járás

Baracs, Daruszentmiklós, Dunaújváros, Előszállás, Kisapostag, Mezőfalva, Nagykarácsony, Nagyvenyim, Rácalmás

5. Enyingi járás

Dég, Enying, Kisláng, Lajoskomárom, Lepsény, Mátyásdomb, Mezőkomárom, Mezőszentgyörgy, Szabadhídvég

6. Ercsi járás

Baracska, Ercsi, Gyúró, Martonvásár, Ráckeresztúr, Tordas

7. Gárdonyi járás

Gárdony, Kápolnásnyék, Nadap, Pákozd, Pázmánd, Sukoró, Velence, Vereb, Zichyújfalu

8. Móri járás

Bakonycsernye, Balinka, Bodajk, Csákberény, Csókakő, Fehérvárcsurgó, Isztimér, Kincsesbánya, Magyaralmás, Mór, Nagyveleg, Pusztavám, Söréd

9. Sárbogárdi járás

Alap, Alsószentiván, Cece, Hantos, Igar, Mezőszilas, Nagylók, Sárbogárd, Sáregres, Vajta

10. Székesfehérvári járás

Bakonykúti, Csór, Füle, Iszkaszentgyörgy, Jenő, Kőszárhegy, Lovasberény, Moha, Nádasdladány, Pátka, Polgárdi, Sárkeresztes, Sárkeszi, Sárszentmihály, Szabadbattyán, Székesfehérvár, Úrhida, Zámoly

Győr-Moson-Sopron

1. Csornai járás

Acsalag, Bágyogszovát, Barbacs, Bezi, Bogyoszló, Bősárkány, Cakóháza, Csorna, Dör, Egyed, Farád, Fehértó, Győrsövényház, Jobaháza, Kóny, Maglóca, Magyarkeresztúr, Markotabödöge, Páli, Pásztori, Potyond, Rábacsanak, Rábapordány, Rábasebes, Rábaszentandrás, Rábatamási, Rábcakapi, Sopronnémeti, Szany, Szil, Szilsárkány, Tárnokréti, Vág, Zsebeháza

2. Győri járás

Abda, Bőny, Börcs, Dunaszeg, Dunaszentpál, Enese, Gönyű, Győr, Győrladamér, Győrújbarát, Győrújfalu, Győrzámoly, Ikrény, Kisbajcs, Koroncó, Kunsziget, Mezőörs, Nagybajcs, Nagyszentjános, Nyúl, Öttevény, Pér, Rábapatona, Rétalap, Töltéstava, Vámosszabadi, Vének

3. Kapuvári járás

Babót, Beled, Cirák, Dénesfa, Edve, Gyóró, Himod, Hövej, Kapuvár, Kisfalud, Mihályi, Osli, Rábakecöl, Szárföld, Vadosfa, Vásárosfalu, Veszkény, Vitnyéd

4. Mosonmagyaróvári járás

Ásványráró, Bezenye, Darnózseli, Dunakiliti, Dunaremete, Dunasziget, Feketeerdő, Halászi, Hédervár, Hegyeshalom, Jánossomorja, Károlyháza, Kimle, Kisbodak, Lébény, Levél, Lipót, Máriakálnok, Mecsér, Mosonmagyaróvár, Mosonszentmiklós, Mosonszolnok, Püski, Rajka, Újrónafő, Várbalog

5. Pannonhalmai járás

Bakonygyirót, Bakonypéterd, Bakonyszentlászló, Écs, Fenyőfő, Győrasszonyfa, Győrság, Lázi, Nyalka, Pannonhalma, Pázmándfalu, Ravazd, Románd, Sikátor, Táp, Tápszentmiklós, Tarjánpuszta, Veszprémvarsány

6. Soproni járás

Ágfalva, Agyagosszergény, Csáfordjánosfa, Csapod, Csér, Ebergőc, Egyházasfalu, Fertőboz, Fertőd, Fertőendréd, Fertőhomok, Fertőrákos, Fertőszentmiklós, Fertőszéplak, Gyalóka, Harka, Hegykő, Hidegség, Iván, Kópháza, Lövő, Nagycenk, Nagylózs, Nemeskér, Pereszteg, Petőháza, Pinnye, Pusztacsalád, Répceszemere, Répcevis, Röjtökmuzsaj, Sarród, Sopron, Sopronhorpács, Sopronkövesd, Szakony, Újkér, Und, Völcsej, Zsira

7. Téti járás

Árpás, Bodonhely, Csikvánd, Felpéc, Gyarmat, Gyömöre, Győrszemere, Kajárpéc, Kisbabot, Mérges, Mórichida, Rábacsécsény, Rábaszentmihály, Rábaszentmiklós, Sobor, Sokorópátka, Szerecseny, Tényő, Tét

Hajdú

1. Balmazújvárosi járás

Balmazújváros, Egyek, Hortobágy, Tiszacsege

2. Berettyóújfalui járás

Ártánd, Bakonszeg, Bedő, Berekböszörmény, Berettyóújfalu, Biharkeresztes, Bojt, Csökmő, Darvas, Esztár, Furta, Gáborján, Hencida, Kismarja, Komádi, Körösszakál, Körösszegapáti, Magyarhomorog, Mezőpeterd, Mezősas, Nagykereki, Pocsaj, Szentpéterszeg, Tépe, Told, Újiráz, Váncsod, Vekerd, Zsáka

3. Debreceni járás

Debrecen, Mikepércs

4. Létavértesi járás

Álmosd, Bagamér, Derecske, Hajdúbagos, Hosszúpályi, Kokad, Konyár, Létavértes, Monostorpályi, Sáránd

5. Hajdúböszörményi járás

Hajdúböszörmény, Hajdúdorog, Hajdúnánás

6. Hajdúhadházi járás

Bocskaikert, Fülöp, Hajdúhadház, Hajdúsámson, Nyírábrány, Nyíracsád, Nyíradony, Nyírmártonfalva, Téglás, Újléta, Vámospércs

7. Hajdúszoboszlói járás

Ebes, Hajdúszoboszló, Hajdúszovát, Nagyhegyes

8. Polgári járás

Folyás, Görbeháza, Polgár, Tiszagyulaháza, Újszentmargita, Újtikos

9. Püspökladányi járás

Báránd, Bihardancsháza, Biharnagybajom, Bihartorda, Földes, Kaba, Nádudvar, Nagyrábé, Püspökladány, Sáp, Sárrétudvari, Szerep, Tetétlen

Heves

1. Bélapátfalvai járás

Balaton, Bátor, Bekölce, Bélapátfalva, Bükkszentmárton, Egerbocs, Egercsehi, Hevesaranyos, Mikófalva, Mónosbél, Nagyvisnyó, Szilvásvárad, Szúcs

2. Egri járás

Andornaktálya, Demjén, Eger, Egerbakta, Egerszalók, Egerszólát, Feldebrő, Felsőtárkány, Kerecsend, Maklár, Nagytálya, Noszvaj, Novaj, Ostoros, Szarvaskő, Tarnaszentmária, Verpelét

3. Füzesabonyi járás

Aldebrő, Besenyőtelek, Dormánd, Egerfarmos, Füzesabony, Kál, Kápolna, Kompolt, Mezőszemere, Mezőtárkány, Nagyút, Poroszló, Sarud, Szihalom, Tófalu, Újlőrincfalva

4. Gyöngyösi járás

Abasár, Adács, Atkár, Detk, Domoszló, Gyöngyös, Gyöngyöshalász, Gyöngyösoroszi, Gyöngyöspata, Gyöngyössolymos, Gyöngyöstarján, Halmajugra, Karácsond, Kisnána, Ludas, Markaz, Mátraszentimre, Nagyfüged, Nagyréde, Pálosvörösmart, Szűcsi, Vámosgyörk, Vécs, Visonta, Visznek

5. Hatvani járás

Apc, Boldog, Csány, Ecséd, Hatvan, Heréd, Hort, Kerekharaszt, Lőrinci, Nagykökényes, Petőfibánya, Rózsaszentmárton, Zagyvaszántó

6. Hevesi járás

Átány, Boconád, Erdőtelek, Erk, Heves, Hevesvezekény, Kisköre, Kömlő, Pély, Tarnabod, Tarnaméra, Tarnaörs, Tarnaszentmiklós, Tarnazsadány, Tenk, Tiszanána, Zaránk

7. Pétervásárai járás

Bodony, Bükkszék, Bükkszenterzsébet, Erdőkövesd, Fedémes, Istenmezeje, Ivád, Kisfüzes, Mátraballa, Mátraderecske, Parád, Parádsasvár, Pétervására, Recsk, Sirok, Szajla, Szentdomonkos, Tarnalelesz, Terpes, Váraszó

Jász-Nagykun-Szolnok

1. Jászberényi járás

Alattyán, Jánoshida, Jászágó, Jászalsószentgyörgy, Jászapáti, Jászárokszállás, Jászberény, Jászboldogháza, Jászdózsa, Jászfelsőszentgyörgy, Jászfényszaru, Jászivány, Jászjákóhalma, Jászkisér, Jászladány, Jászszentandrás, Jásztelek, Pusztamonostor

2. Karcagi járás

Berekfürdő, Karcag, Kenderes, Kisújszállás, Kunmadaras

3. Kunszentmártoni járás

Cibakháza, Csépa, Cserkeszőlő, Kunszentmárton, Nagyrév, Öcsöd, Szelevény, Tiszaföldvár, Tiszainoka, Tiszakürt, Tiszasas

4. Mezőtúri járás

Kétpó, Mesterszállás, Mezőhék, Mezőtúr, Túrkeve

5. Szolnoki járás

Besenyszög, Csataszög, Hunyadfalva, Kőtelek, Martfű, Nagykörű, Rákóczifalva, Rákócziújfalu, Szajol, Szászberek, Szolnok, Tiszajenő, Tiszasüly, Tiszavárkony, Tószeg, Újszász, Vezseny, Zagyvarékas

6. Tiszafüredi járás

Abádszalók, Kunhegyes, Nagyiván, Tiszabura, Tiszaderzs, Tiszafüred, Tiszagyenda, Tiszaigar, Tiszaörs, Tiszaroff, Tiszaszentimre, Tiszaszőlős, Tomajmonostora

7. Törökszentmiklósi járás

Fegyvernek, Kengyel, Kuncsorba, Örményes, Tiszabő, Tiszapüspöki, Tiszatenyő, Törökszentmiklós

Komárom-Esztergom

1. Dorogi járás

Annavölgy, Bajna, Csolnok, Dág, Dorog, Epöl, Kesztölc, Leányvár, Máriahalom, Nagysáp, Piliscsév, Sárisáp, Tokod, Tokodaltáró, Úny

2. Esztergomi járás

Bajót, Dömös, Esztergom, Lábatlan, Mogyorósbánya, Nyergesújfalu, Pilismarót, Süttő, Tát

3. Kisbéri járás

Ácsteszér, Aka, Ászár, Bakonybánk, Bakonysárkány, Bakonyszombathely, Bársonyos, Császár, Csatka, Csép, Ete, Kerékteleki, Kisbér, Réde, Súr, Tárkány, Vértesketh ely

4. Komáromi járás

Ács, Almásfüzitő, Bábolna, Bana, Csém, Kisigmánd, Komárom, Mocsa, Nagyigmánd

5. Oroszlányi járás

Bokod, Dad, Kecskéd, Kömlőd, Oroszlány, Szákszend

6. Tatabányai járás

Gyermely, Héreg, Környe, Szárliget, Szomor, Tarján, Tatabánya, Várgesztes, Vértessomló, Vértesszőlős

7. Tatai járás

Baj, Dunaalmás, Dunaszentmiklós, Kocs, Naszály, Neszmély, Szomód, Tardos, Tata, Vértestolna

Nógrád

1. Balassagyarmati járás

Balassagyarmat, Becske, Bercel, Cserháthaláp, Cserhátsurány, Csesztve, Csitár, Debercsény, Dejtár, Drégelypalánk, Érsekvadkert, Galgaguta, Herencsény, Hont, Hugyag, Iliny, Ipolyszög, Ipolyvece, Magyarnándor, Mohora, Nógrádkövesd, Nógrádmarcal, Őrhalom, Patak, Patvarc, Szanda, Szécsénke, Szügy, Terény

2. Bátonyterenyei járás

Bátonyterenye, Dorogháza, Kisbárkány, Lucfalva, Márkháza, Mátramindszent, Mátranovák, Mátraterenye, Mátraverebély, Nagybárkány, Nagykeresztúr, Nemti, Sámsonháza, Szuha

3. Pásztói járás

Alsótold, Bér, Bokor, Buják, Csécse, Cserhátszentiván, Ecseg, Egyházasdengeleg, Erdőkürt, Erdőtarcsa, Felsőtold, Garáb, Héhalom, Jobbágyi, Kálló, Kisbágyon, Kozárd, Kutasó, Mátraszőlős, Palotás, Pásztó, Szarvasgede, Szirák, Szurdokpüspöki, Tar, Vanyarc

4. Rétsági járás

Alsópetény, Bánk, Berkenye, Borsosberény, Diósjenő, Felsőpetény, Horpács, Keszeg, Kétbodony, Kisecset, Legénd, Nagyoroszi, Nézsa, Nógrád, Nógrádsáp, Nőtincs, Ősagárd, Pusztaberki, Rétság, Romhány, Szátok, Szendehely, Szente, Tereske, Tolmács

5. Salgótarjáni járás

Bárna, Cered, Egyházasgerge, Etes, Ipolytarnóc, Karancsalja, Karancsberény, Karancskeszi, Karancslapujtő, Karancsság, Kazár, Kishartyán, Litke, Mátraszele, Mihálygerge, Rákóczibánya, Ságújfalu, Salgótarján, Somoskőújfalu, Sóshartyán, Szalmatercs, Szilaspogony, Vizslás, Zabar

6. Szécsényi járás

Endrefalva, Hollókő, Ludányhalászi, Magyargéc, Nagylóc, Nógrádmegyer, Nógrádsipek, Nógrádszakál, Piliny, Rimóc, Szécsény, Szécsényfelfalu, Varsány

Pest

1. Aszódi járás

Aszód, Bag, Domony, Galgahévíz, Hévízgyörk, Iklad, Kartal, Tura, Verseg

2. Budaörsi járás

Biatorbágy, Budajenő, Budakeszi, Budaörs, Herceghalom, Páty, Pusztazámor, Sóskút, Telki, Törökbálint

3. Ceglédi járás

Abony, Albertirsa, Cegléd, Ceglédbercel, Csemő, Dánszentmiklós, Jászkarajenő, Kocsér, Kőröstetétlen, Mikebuda, Nagykőrös, Nyársapát, Tápiószőlős, Törtel, Újszilvás

4. Dabasi járás

Dabas, Hernád, Inárcs, Kakucs, Örkény, Pusztavacs, Táborfalva, Tatárszentgyörgy, Újhartyán, Újlengyel

5. Dunakeszi járás

Dunakeszi, Fót, Göd, Mogyoród

6. Érdi járás

Diósd, Érd, Százhalombatta, Tárnok

7. Gödöllői járás

Csömör, Dány, Gödöllő, Isaszeg, Kerepes, Kistarcsa, Nagytarcsa, Pécel, Szada, Vácszentlászló, Valkó, Zsámbok

8. Gyáli járás

Alsónémedi, Bugyi, Felsőpakony, Gyál, Ócsa

9. Monori járás

Bénye, Csévharaszt, Ecser, Gomba, Gyömrő, Káva, Maglód, Monor, Monorierdő, Nyáregyháza, Péteri, Pilis, Üllő, Vasad, Vecsés

10. Nagykátai járás

Farmos, Kóka, Mende, Nagykáta, Pánd, Sülysáp, Szentlőrinckáta, Szentmártonkáta, Tápióbicske, Tápiógyörgye, Tápióság, Tápiószecső, Tápiószele, Tápiószentmárton, Tóalmás, Úri

11. Pilisvörösvári járás

Nagykovácsi, Perbál, Pilisborosjenő, Piliscsaba, Pilisjászfalu, Pilisvörösvár, Pilisszántó, Pilisszentiván, Remeteszőlős, Solymár, Tinnye, Tök, Üröm, Zsámbék

12. Ráckevei járás

Apaj, Áporka, Délegyháza, Dömsöd, Dunaharaszti, Dunavarsány, Halásztelek, Kiskunlacháza, Lórév, Majosháza, Makád, Ráckeve, Szigetbecse, Szigetcsép, Szigethalom, Szigetszentmárton, Szigetszentmiklós, Szigetújfalu, Taksony, Tököl

13. Szentendrei járás

Budakalász, Csobánka, Dunabogdány, Kisoroszi, Leányfalu, Pilisszentkereszt, Pilisszentlászló, Pócsmegyer, Pomáz, Szentendre, Szigetmonostor, Tahitótfalu, Visegrád

14. Szobi járás

Bernecebaráti, Ipolydamásd, Ipolytölgyes, Kemence, Kóspallag, Letkés, Márianosztra, Nagybörzsöny, Perőcsény, Szob, Tésa, Vámosmikola, Zebegény

15. Váci járás

Acsa, Csörög, Csővár, Galgagyörk, Kismaros, Kisnémedi, Kosd, Nagymaros, Penc, Püspökhatvan, Püspökszilágy, Rád, Szokolya, Sződ, Sződliget, Vác, Vácduka, Váchartyán, Verőce

16. Veresegyházi járás

Csomád, Erdőkertes, Galgamácsa, Őrbottyán, Vácegres, Váckisújfalu, Vácrátót, Veresegyház

Somogy

1. Balatonföldvári járás

Balatonföldvár, Balatonőszöd, Balatonszárszó, Balatonszemes, Bálványos, Kereki, Kőröshegy, Kötcse, Nagycsepely, Pusztaszemes, Szántód, Szólád, Teleki

2. Barcsi járás

Babócsa, Barcs, Bélavár, Bolhó, Csokonyavisonta, Darány, Drávagárdony, Drávatamási, Heresznye, Homokszentgyörgy, Istvándi, Kálmáncsa, Kastélyosdombó, Komlósd, Lad, Lakócsa, Patosfa, Péterhida, Potony, Rinyaújlak, Rinyaújnép, Somogyaracs, Szentborbás, Szulok, Tótújfalu, Vízvár

3. Csurgói járás

Berzence, Csurgó, Csurgónagymarton, Gyékényes, Iharos, Iharosberény, Inke, Őrtilos, Pogányszentpéter, Porrog, Porrogszentkirály, Porrogszentpál, Somogybükkösd, Somogycsicsó, Somogyudvarhely, Szenta, Zákány, Zákányfalu

4. Fonyódi járás

Balatonboglár, Balatonfenyves, Balatonlelle, Fonyód, Gamás, Karád, Látrány, Ordacsehi, Somogybabod, Somogytúr, Visz

5. Kadarkúti járás

Bárdudvarnok, Csököly, Gige, Hedrehely, Hencse, Jákó, Kadarkút, Kaposfő, Kaposmérő, Kaposújlak, Kaposszerdahely, Kisasszond, Kiskorpád, Kőkút, Mike, Nagybajom, Pálmajor, Patca, Rinyakovácsi, Szenna, Szilvásszentmárton, Visnye, Zselickisfalud

6. Kaposvári járás

Alsóbogát, Baté, Bodrog, Bőszénfa, Büssü, Cserénfa, Csoma, Csombárd, Ecseny, Edde, Felsőmocsolád, Fonó, Gadács, Gálosfa, Gölle, Hajmás, Hetes, Igal, Juta, Kaposgyarmat, Kaposhomok, Kaposkeresztúr, Kaposvár, Kazsok, Kercseliget, Kisgyalán, Magyaratád, Magyaregres, Mernye, Mezőcsokonya, Mosdós, Nagyberki, Orci, Osztopán, Patalom, Polány, Ráksi, Sántos, Simonfa, Somodor, Somogyaszaló, Somogygeszti, Somogyjád, Somogysárd, Somogyszil,

Szabadi, Szentbalázs, Szentgáloskér, Taszár, Újvárfalva, Várda, Zimány, Zselickislak, Zselicszentpál

7. Lengyeltóti járás

Buzsák, Gyugy, Hács, Kisberény, Lengyeltóti, Öreglak, Pamuk, Somogyvámos, Somogyvár, Szőlősgyörök

8. Marcali járás

Balatonberény, Balatonkeresztúr, Balatonmáriafürdő, Balatonszentgyörgy, Balatonújlak, Böhönye, Csákány, Csömend, Főnyed, Gadány, Hollád, Hosszúvíz, Kelevíz, Kéthely, Libickozma, Marcali, Mesztegnyő, Nagyszakácsi, Nemesdéd, Nemeskisfalud, Nemesvid, Nikla, Pusztakovácsi, Sávoly, Somogyfajsz, Somogysámson, Somogysimonyi, Somogyszentpál, Somogyzsitfa, Szegerdő, Szenyér, Szőkedencs, Tapsony, Táska, Tikos, Varászló, Vése, Vörs

9. Nagyatádi járás

Bakháza, Beleg, Bolhás, Görgeteg, Háromfa, Kaszó, Kisbajom, Kutas, Lábod, Nagyatád, Nagykorpád, Ötvöskónyi, Rinyabesenyő, Rinyaszentkirály, Segesd, Somogyszob, Szabás, Tarany

10. Siófoki járás

Ádánd, Balatonendréd, Balatonszabadi, Nagyberény, Nyim, Ságvár, Siófok, Siójut, Som, Zamárdi

11. Tabi járás

Andocs, Bábonymegyer, Bedegkér, Bonnya, Fiad, Kánya, Kapoly, Kára, Kisbárapáti, Lulla, Miklósi, Nágocs, Sérsekszőlős, Somogyacsa, Somogydöröcske, Somogyegres, Somogymeggyes, Szorosad, Tab, Tengőd, Torvaj, Törökkoppány, Zala, Zics

Szabolcs-Szatmár-Bereg

1. Baktalórántházai járás

Apagy, Baktalórántháza, Berkesz, Besenyőd, Laskod, Levelek, Magy, Nyíribrony, Nyírjákó, Nyírkarász, Nyírkércs, Nyírmada, Nyírtass, Nyírtét, Ófehértó, Petneháza, Pusztadobos, Ramocsaháza, Rohod

2. Csengeri járás

Csenger, Csengersima, Csengerújfalu, Komlódtótfalu, Pátyod, Porcsalma, Szamosangyalos, Szamosbecs, Szamostatárfalva, Tyukod, Ura

3. Fehérgyarmati járás

Botpalád, Cégénydányád, Csaholc, Császló, Csegöld, Darnó, Fehérgyarmat, Fülesd, Gacsály, Garbolc, Gyügye, Hermánszeg, Jánkmajtis, Kérsemjén, Kisar, Kishódos, Kisnamény, Kispalád, Kisszekeres, Kölcse, Kömörő, Magosliget, Mánd, Méhtelek, Milota, Nábrád, Nagyar, Nagyhódos, Nagyszekeres, Nemesborzova, Olcsvaapáti, Panyola, Penyige, Rozsály, Sonkád, Szamossályi, Szamosújlak, Szatmárcseke, Tiszabecs, Tiszacsécse, Tiszakóród, Tisztaberek, Tunyogmatolcs, Túristvándi, Túrricse, Uszka, Vámosoroszi, Zajta, Zsarolyán

4. Ibrányi járás

Balsa, Beszterec, Buj, Demecser, Gávavencsellő, Gégény, Ibrány, Kék, Kemecse, Nagyhalász, Nyírbogdány, Paszab, Székely, Tiszabercel, Tiszarád, Tiszatelek, Vasmegyer

5. Kisvárdai járás

Ajak, Anarcs, Dombrád, Döge, Fényeslitke, Gyulaháza, Jéke, Kékcse, Kisvárda, Lövőpetri, Mezőladány, Nyírlövő, Pap, Pátroha, Rétközberencs, Szabolcsbáka, Szabolcsveresmart, Tiszakanyár, Tornyospálca, Újdombrád, Újkenéz

6. Mátészalkai járás

Fábiánháza, Fülpösdaróc, Géberjén, Győrtelek, Hodász, Jármi, Kántorjánosi, Kocsord, Mátészalka, Mérk, Nagydobos, Nagyecsed, Nyírcsaholy, Nyírkáta, Nyírmeggyes, Nyírparasznya, Ópályi, Ököritófülpös, Őr, Papos, Rápolt, Szamoskér, Szamosszeg, Tiborszállás, Vaja, Vállaj

7. Nagykállói járás

Balkány, Biri, Bököny, Érpatak, Geszteréd, Kállósemjén, Nagykálló, Szakoly, Újfehértó

8. Nyírbátori járás

Bátorliget, Encsencs, Kisléta, Máriapócs, Nyírbátor, Nyírbéltek, Nyírbogát, Nyírcsászári, Nyírderzs, Nyírgelse, Nyírgyulaj, Nyírlugos, Nyírmihálydi, Nyírpilis, Nyírvasvári, Ömböly, Penészlek, Piricse, Pócspetri,Terem

9. Nyíregyházai járás

Kálmánháza, Kótaj, Nagycserkesz, Napkor, Nyíregyháza, Nyírpazony, Nyírtelek, Nyírtura, Sényő

10. Tiszavasvári járás

Rakamaz, Szabolcs, Szorgalmatos, Timár, Tiszadada, Tiszadob, Tiszaeszlár, Tiszalök, Tiszanagyfalu, Tiszavasvári

11. Vásárosnaményi járás

Aranyosapáti, Barabás, Beregdaróc, Beregsurány, Csaroda, Gelénes, Gemzse, Gulács, Gyüre, Hetefejércse, Ilk, Jánd, Kisvarsány, Lónya, Márokpapi, Mátyus, Nagyvarsány, Olcsva, Tákos, Tarpa, Tiszaadony, Tiszakerecseny, Tiszaszalka, Tiszavid, Tivadar, Vámosatya, Vásárosnamény

12. Záhonyi járás

Benk, Eperjeske, Győröcske, Komoró, Mándok, Tiszabezdéd, Tiszamogyorós, Tiszaszentmárton, Tuzsér, Záhony, Zsurk

Tolna

1. Bonyhádi járás

Aparhant, Bátaapáti, Bonyhád, Bonyhádvarasd, Cikó, Grábóc, Györe, Izmény, Kakasd, Kisdorog, Kismányok, Kisvejke, Lengyel, Mórágy, Mőcsény, Mucsfa, Nagymányok, Nagyvejke, Tevel, Váralja, Závod

2. Dombóvári járás

Attala, Csibrák, Csikóstőttős, Dalmand, Dombóvár, Döbrököz, Gyulaj, Jágónak, Kapospula, Kaposszekcső, Kocsola, Kurd, Lápafő, Nak, Szakcs, Várong

3. Paksi járás

Bikács, Bölcske, Dunaföldvár, Dunaszentgyörgy, Gerjen, Györköny, Kajdacs, Madocsa, Nagydorog, Németkér, Paks, Pálfa, Pusztahencse, Sárszentlőrinc

4. Szekszárdi járás

Alsónána, Alsónyék, Báta, Bátaszék, Bogyiszló, Decs, Fácánkert, Fadd, Felsőnána, Harc, Kéty, Kistormás, Kölesd, Medina, Murga, Őcsény, Pörböly, Sárpilis, Sióagárd, Szálka, Szedres, Szekszárd, Tengelic, Tolna, Várdomb, Zomba

5. Tamási járás

Belecska, Diósberény, Dúzs, Értény, Felsőnyék, Fürged, Gyönk, Hőgyész, Iregszemcse, Kalaznó, Keszőhidegkút, Kisszékely, Koppányszántó, Magyarkeszi, Miszla, Mucsi, Nagykónyi, Nagyszékely, Nagyszokoly, Ozora, Pári, Pincehely, Regöly, Simontornya, Szakadát, Szakály, Szárazd, Tamási, Tolnanémedi, Udvari, Újireg, Varsád

Vas

1. Celldömölki járás

Boba, Borgáta, Celldömölk, Csönge, Duka, Egyházashetye, Jánosháza, Karakó, Keléd, Kemeneskápolna, Kemenesmagasi, Kemenesmihályfa, Kemenespálfa, Kemenessömjén, Kemenesszentmárton, Kenyeri, Kissomlyó, Köcsk, Mersevát, Mesteri, Nagysimonyi, Nemeskeresztúr, Nemeskocs, Ostffyasszonyfa, Pápoc, Szergény, Tokorcs, Vönöck

2. Csepregi járás

Bő, Bük, Chernelházadamonya, Csepreg, Gór, Iklanberény, Lócs, Mesterháza, Nagygeresd, Nemesládony, Répceszentgyörgy, Sajtoskál, Simaság, Tompaládony, Tormásliget, Tömörd

3. Körmendi járás

Csákánydoroszló, Daraboshegy, Döbörhegy, Döröske, Egyházashollós, Egyházasrádóc, Halastó, Halogy, Harasztifalu, Hegyháthodász, Hegyhátsál, Katafa, Kemestaródfa, Körmend, Magyarnádalja, Magyarszecsőd, Molnaszecsőd, Nádasd, Nagykölked, Nagymizdó, Nemesrempehollós, Pinkamindszent, Rádóckölked, Szarvaskend, Vasalja

4. Kőszegi járás

Bozsok, Cák, Gyöngyösfalu, Horvátzsidány, Kiszsidány, Kőszeg, Kőszegdoroszló, Kőszegpaty, Kőszegszerdahely, Lukácsháza, Nemescsó, Ólmod, Peresznye, Pusztacsó, Velem

5. Őriszentpéteri járás

Bajánsenye, Felsőjánosfa, Felsőmarác, Hegyhátszentjakab, Hegyhátszentmárton, Ispánk, Ivánc, Kercaszomor, Kerkáskápolna, Kisrákos, Kondorfa, Magyarszombatfa, Nagyrákos, Őrimagyarósd, Őriszentpéter, Pankasz, Szaknyér, Szalafő, Szatta, Szőce, Velemér, Viszák

6. Sárvári járás

Bejcgyertyános, Bögöt, Bögöte, Csánig, Csénye, Gérce, Hegyfalu, Hosszúpereszteg, Ikervár, Jákfa, Káld, Kenéz, Megyehíd, Meggyeskovácsi, Nick, Nyőgér, Ölbő, Pecöl, Porpác, Pósfa, Rábapaty, Répcelak, Sárvár, Sitke, Sótony, Szeleste, Uraiújfalu, Vámoscsalád, Vásárosmiske, Vasegerszeg, Vashosszúfalu, Zsédeny

7. Szentgotthárdi járás

Alsószölnök, Apátistvánfalva, Csörötnek, Felsőszölnök, Gasztony, Kétvölgy, Magyarlak, Nemesmedves, Orfalu, Rábagyarmat, Rátót, Rönök, Szakonyfalu, Szentgotthárd, Vasszentmihály

8. Szombathelyi járás

Acsád, Balogunyom, Bozzai, Bucsu, Csempeszkopács, Dozmat, Felsőcsatár, Gencsapáti, Gyanógeregye, Horvátlövő, Ják, Kisunyom, Meszlen, Nárai, Narda, Nemesbőd, Nemeskolta, Perenye, Pornóapáti, Rábatöttös, Rum, Salköveskút, Sé, Sorkifalud, Sorkikápolna, Sorokpolány, Söpte, Szentpéterfa, Szombathely, Tanakajd, Táplánszentkereszt, Torony, Vasasszonyfa, Vaskeresztes, Vassurány, Vasszécseny, Vasszilvágy, Vát, Vép, Zsennye

9. Vasvári járás

Alsóújlak, Andrásfa, Bérbaltavár, Csehi, Csehimindszent, Csipkerek, Egervölgy, Gersekarát, Győrvár, Hegyhátszentpéter, Kám, Mikosszéplak, Nagytilaj, Olaszfa, Oszkó, Pácsony, Petőmihályfa, Püspökmolnári, Rábahídvég, Sárfimizdó, Szemenye, Telekes, Vasvár

Veszprém

1. Ajka járás

Adorjánháza, Ajka, Apácatorna, Bakonypölöske, Borszörcsök, Csehbánya, Csögle, Dabrony, Devecser, Doba, Egeralja, Halimba, Iszkáz, Kamond, Karakószörcsök, Kerta, Kisberzseny, Kiscsősz, Kislőd, Kispirit, Kisszőlős, Kolontár, Magyarpolány, Nagyalásony, Nagypirit, Noszlop, Nyirád, Oroszi, Öcs, Pusztamiske, Somlójenő, Somlószőlős, Somlóvásárhely, Somlóvecse, Szőc, Tüskevár, Úrkút, Városlőd, Vid

2. Balatonalmádi járás

Alsóörs, Balatonalmádi, Balatonfőkajár, Balatonfűzfő, Balatonkenese, Balatonvilágos, Csajág, Felsőörs, Küngös, Litér, Szentkirályszabadja

3. Balatonfüredi járás

Aszófő, Balatonakali, Balatoncsicsó, Balatonfüred, Balatonszepezd, Balatonszőlős, Balatonudvari, Csopak, Dörgicse, Lovas, Monoszló, Óbudavár, Örvényes, Paloznak, Pécsely, Szentantalfa, Szentjakabfa, Tagyon, Tihany, Vászoly, Zánka

4. Pápai járás

Adásztevel, Bakonyjákó, Bakonykoppány, Bakonyság, Bakonyszentiván, Bakonyszücs, Bakonytamási, Béb, Békás, Csót, Dáka, Döbrönte, Egyházaskesző, Farkasgyepű, Ganna, Gecse, Gic, Homokbödöge, Kemeneshőgyész, Kemenesszentpéter, Kup, Külsővat, Lovászpatona, Magyargencs, Malomsok, Marcalgergelyi, Marcaltő, Mezőlak, Mihályháza, Nagyacsád, Nagydém, Nagygyimót, Nagytevel, Nemesgörzsöny, Nemesszalók, Németbánya, Nóráp, Nyárád, Pápa, Pápadereske, Pápakovácsi, Pápasalamon, Pápateszér, Takácsi, Ugod, Vanyola, Várkesző, Vaszar, Vinár

5. Sümegi járás

Bazsi, Bodorfa, Csabrendek, Dabronc, Gógánfa, Gyepükaján, Hetyefő, Hosztót, Káptalanfa, Megyer, Nemeshany, Rigács, Sümeg, Sümegprága, Szentimrefalva, Ukk, Veszprémgalsa, Zalaerdőd, Zalagyömörő, Zalameggyes, Zalaszegvár

6. Tapolcai járás

Ábrahámhegy, Badacsonytomaj, Badacsonytördemic, Balatonederics, Balatonhenye, Balatonrendes, Gyulakeszi, Hegyesd, Hegymagas, Kapolcs, Káptalantóti, Kékkút, Kisapáti, Kővágóörs, Köveskál, Lesencefalu, Lesenceistvánd, Lesencetomaj, Mindszentkálla, Monostorapáti, Nemesgulács, Nemesvita, Raposka, Révfülöp, Salföld, Sáska, Szentbékkálla, Szigliget, Taliándörögd, Tapolca, Uzsa, Vigántpetend, Zalahaláp

7. Várpalotai járás

Berhida, Jásd, Ősi, Öskü, Pétfürdő, Tés, Várpalota

8. Veszprémi járás

Bánd, Barnag, Hajmáskér, Hárskút, Herend, Hidegkút, Királyszentistván, Márkó, Mencshely, Nagyvázsony, Nemesvámos, Papkeszi, Pula, Sóly, Szentgál, Tótvázsony, Veszprém, Veszprémfajsz, Vilonya, Vöröstó

9. Zirci járás

Bakonybél, Bakonynána, Bakonyoszlop, Bakonyszentkirály, Borzavár, Csesznek, Csetény, Dudar, Eplény, Lókút, Nagyesztergár, Olaszfalu, Pénzesgyőr, Porva, Szápár, Zirc

Zala

1. Hévízi járás

Alsópáhok, Cserszegtomaj, Felsőpáhok, Hévíz, Nemesbük, Rezi, Sármellék, Zalaköveskút

2. Keszthelyi járás

Balatongyörök, Bókaháza, Esztergályhorváti, Gétye, Gyenesdiás, Karmacs, Keszthely, Szentgyörgyvár, Vállus, Várvölgy, Vindornyafok, Vindornyalak, Vonyarcvashegy, Zalaapáti, Zalaszántó, Zalavár

3. Lenti járás

Alsószenterzsébet, Baglad, Barlahida, Belsősárd, Bödeháza, Csertalakos, Csesztreg, Csömödér, Dobri, Felsőszenterzsébet, Gáborjánháza, Gosztola, Gutorfölde, Hernyék, Iklódbördőce, Kálócfa, Kányavár, Kerkabarabás,

Kerkafalva, Kerkakutas, Kerkateskánd, Kissziget, Kozmadombja, Külsősárd, Lendvadedes, Lendvajakabfa, Lenti, Lovászi, Magyarföld, Márokföld, Mikekarácsonyfa, Nemesnép, Nova, Ortaháza, Páka, Pórszombat, Pördefölde, Pusztaapáti, Ramocsa, Rédics, Resznek, Szécsisziget, Szentgyörgyvölgy, Szentpéterfölde, Szijártóháza, Szilvágy, Tormafölde, Tornyiszentmiklós, Zalabaksa, Zalaszombatfa, Zebecke

4. Letenyei járás

Bánokszentgyörgy, Bázakerettye, Becsehely, Borsfa, Bucsuta, Csörnyeföld, Kerkaszentkirály, Kiscsehi, Kistolmács, Lasztonya, Letenye, Lispeszentadorján, Maróc, Molnári, Murarátka, Muraszemenye, Oltárc, Petrivente, Pusztamagyaród, Semjénháza, Szentliszló, Szentmargitfalva, Tótszentmárton, Tótszerdahely, Valkonya, Várfölde, Zajk

5. Nagykanizsai járás

Belezna, Bocska, Börzönce, Csapi, Eszteregnye, Fityeház, Fűzvölgy, Gelsesziget, Hahót, Homokkomárom, Hosszúvölgy, Kacorlak, Liszó, Magyarszentmiklós, Magyarszerdahely, Murakeresztúr, Nagybakónak, Nagykanizsa, Nagyrécse, Nemespátró, Pölöskefő, Rigyác, Sormás, Surd, Szepetnek, Újudvar, Zalaszentbalázs

6. Pacsai járás

Alsórajk, Bezeréd, Búcsúszentlászló, Dióskál, Egeraracsa, Felsőrajk, Misefa, Nagykapornak, Nemesrádó, Nemessándorháza, Nemesszentandrás, Orbányosfa, Pacsa, Padár, Pölöske, Pötréte, Szentpéterúr, Zalaigrice, Zalaszentmárton, Zalaszentmihály

7. Zalaegerszegi járás

Alibánfa, Alsónemesapáti, Babosdöbréte, Bagod, Bak, Baktüttös, Becsvölgye, Bocfölde, Boncodfölde, Böde, Csatár, Csonkahegyhát, Csöde, Dobronhegy, Egervár, Gellénháza, Gombosszeg, Gősfa, Gyűrűs, Hagyárosbörönd, Hottó, Iborfia, Kávás, Kemendollár, Keménfa, Kisbucsa, Kiskutas, Kispáli, Kustánszeg, Lakhegy, Lickóvadamos, Milejszeg, Nagykutas, Nagylengyel, Nagypáli, Nemesapáti, Nemeshetés, Németfalu, Ormándlak, Ozmánbük, Pálfiszeg, Pethőhenye, Petrikeresztúr, Pókaszepetk, Pusztaederics, Pusztaszentlászló, Salomvár, Sárhida, Söjtör, Szentkozmadombja, Teskánd, Tófej, Vasboldogasszony, Vaspör, Vöckönd, Zalaboldogfa, Zalacséb, Zalaegerszeg, Zalahásháy, Zalaistvánd, Zalalövő, Zalaszentgyörgy, Zalaszentiván, Zalaszentlőrinc, Zalatárnok

8. Zalakarosi járás

Balatonmagyaród, Galambok, Garabonc, Gelse, Kerecseny, Kilimán, Kisrécse, Miháld, Nagyrada, Orosztony, Pat, Sand, Zalakaros, Zalakomár, Zalamerenye, Zalasárszeg, Zalaszabar, Zalaszentjakab, Zalaújlak

9. Zalaszentgróti járás

Almásháza, Batyk, Döbröce, Dötk, Kallósd, Kehidakustány, Kisgörbő, Kisvásárhely, Ligetfalva, Mihályfa, Nagygörbő, Óhíd, Pakod, Sénye, Sümegcsehi, Szalapa, Tilaj, Türje, Vindornyaszőlős, Zalabér, Zalacsány, Zalaszentgrót, Zalaszentlászló, Zalavég

Magyarország jelképeiről és ünnepeiről szóló 3. főtörvény

Magyarország jelképeiről és ünnepeiről szóló 3. főtörvény tartalomjegyzéke

I. szakasz Általános rendelkezés ……. 235. oldal
1. §

II. szakasz Magyarország himnusza
2. §

III. szakasz Magyarország nemzeti ünnepei
3. §

IV. szakasz Magyarország jelképei
4. §

V. szakasz A jelképek használata …… 236. oldal
5. § Címer
6. § A zászló és a lobogó …….. 237. oldal
7. § Magyarország Szabadság Alkotmányának rövidített szövege 238. oldal

VI. szakasz A Magyarországra utaló elnevezés használata …….. 240. oldal
8. §

VII. szakasz Nemzeti jelképek használata nemzetközi rendezvényeken
9. §

VIII. szakasz Egyéb rendelkezések ……. 241. oldal
10. §

IX. szakasz Átmeneti rendelkezések ……. 242. oldal
11. §

X. szakasz Hatálybalépés
12. §

I. szakasz
Általános rendelkezés

1. §

Az állami jelképek és ünnepek a nemzeti önbecsülést és önazonosság-tudatot erősítik.

II. szakasz
Magyarország himnusza

2. §

Magyarország himnusza Kölcsey Ferenc Himnusz című költeménye Erkel Ferenc zenéjével.

III. szakasz
Magyarország nemzeti ünnepei

3. §

(1) Istenszülő ünnepe, Újév - január 1-e,
(2) Az 1848-49. évi forradalom és szabadságharc emléke - március 15-e,
(3) Húsvét vasárnap és hétfő - A tavaszi napéjegyenlőséget követő első holdtölte utáni első vasárnap és azt követő hétfő
(4) Pünkösdvasárnap és hétfő - Pünkösdvasárnap mindig május 10-e és június 13-a közé esik, a húsvét utáni 50. napra.
(5) A 907-es Pozsonyi csata emléke - július 4-e,
(6) Nagyboldogasszony napja,- augusztus 15-e,
(7) A kenyér ünnepe, Szent István király emléke - augusztus 20-a,
(8) Az 1956. évi forradalom és szabadságharc emléke - október 23-a,
(9) Karácsony – december 25-26.

IV. szakasz
Magyarország jelképei

4. §

(1) Magyarország címerének alapja ezüstszínű kör, melyet Boldogasszony csillagkoszorúja övezi, amely 12 aranyszínű, nyolcágú csillagból áll. Az ezüst kör közepén a Szent Korona nyugszik.

(2) A Magyarország zászlajának alapját az Árpád sávos ősi zászló képezi, amely felülről lefelé egymást követő négy vörös és négy ezüst, egyenlő szélességű sávból áll, oly módon, hogy a felső sáv vörös színű. Az alap közepében egy ezüst kör helyezkedik el, felülről az első ezüst sáv közepétől alulról az első vörös sáv közepéig terjedően. Az ezüst kört Boldogasszony csillagkoszorúja övezi, amely 12 aranyszínű, nyolcágú csillagból áll. Az ezüst kör közepén a Szent Korona nyugszik.

V. szakasz
A jelképek használata

5. §
Címer

(1) Magyarország címerét (a továbbiakban: címer)
a./ a Nemzetgyűlés, a Nemzetgyűlés elnöke, a Nemzetgyűlés tagja, a Nemzeti Tanács, a Nemzeti Tanács tagja,
b./ az Országgyűlés, az országgyűlési képviselő,
c./ az országgyűlési biztosok, az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank,
d./ a Kormány, a Kormány tagja, a fegyveres erők,
e./ a települési önkormányzat, a társadalmi csoportok önkormányzata,
f./ a bíróság, az ügyészség, a rendvédelmi szervek és
g./ a közigazgatási feladatot ellátó szervek, továbbá ezek hivatalai, illetőleg
h./ a felsoroltak képviseletére jogosult személyek a hivatali feladataik ellátása során
külön engedély nélkül használhatják, illetőleg helyezhetik el az épületeiken és helyiségeikben.

(2) A címert a bankjegyen fel kell, a pénzérmén fel lehet tüntetni.

(3) Magánszemély, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet, továbbá - Magyarország hivatalos lapjai kivételével – a sajtótermékek önmaguk jelképeként vagy ennek részeként a címert nem használhatja.

(4) A (3) bekezdést a címer elkülöníthető elemeire (Szent Korona, Boldogasszony csillagkoszorúja) is alkalmazni kell.

(5) A címernek védjegy elemeként való használatát Magyarország miniszterelnöke engedélyezheti Kormányrendeletben a védjeggyel védeni kívánt áru tekintetében illetékes miniszter véleményének kikérése után.

A kérelmező a rendelet felülvizsgálatát az elutasító határozat közlésétől számított harminc napon belül keresettel kérheti a bíróságtól.

(6) A kérelem elbírálása során meg kell vizsgálni, hogy az áru minősége, jellege, a kérelmező tevékenységének jelentősége indokolttá teszi-e a címer használatát. Ezt a kérelmezőnek kell bizonyítania.

6. §
A zászló és a lobogó

(1) A nemzeti ünnepeken Magyarország lobogóját (a továbbiakban: lobogó) ünnepélyes keretek között, katonai tiszteletadással az Országház előtt fel kell vonni.

(2) Azokon a középületeken, illetőleg középületek előtt, amelyeket
a./ Magyarország hatalomgyakorló és közigazgatási feladatokat ellátó szervei, a települések, valamint a társadalmi csoportok önkormányzatainak választott testületei, továbbá Magyarország, illetve az önkormányzatok által fenntartott, közfeladatokat ellátó intézmények,
b./ a Nemzetgyűlés elnöke és hivatala, Magyarország elnöke és hivatala,
c./ a Kormány,
d./ a Nemzeti Tanács, a bíróságok és az ügyészségek,
e./ az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank,
f./ a fegyveres erők és a rendvédelmi szervek
feladatuk ellátása során használnak, a zászlót vagy a lobogót állandó jelleggel ki kell tűzni, illetőleg fel kell vonni.

(3) Ha a (2) bekezdésben felsorolt szerv több épületben fejti ki tevékenységét, a zászló (lobogó) elhelyezésének kötelezettsége minden épületre irányadó.

(4) A zászlót vagy a lobogót állandó jelleggel el kell helyezni a Magyarország elnöke, Magyarország miniszterelnöke, Országgyűlés alsó- és felsőházának elnökei, az Alkotmánybíróság elnöke és a Legfelsőbb Bíróság elnöke rezidenciáján vagy rezidenciája előtt.
Az elhelyezett zászlót (lobogót) napnyugtától napkeltéig meg kell világítani.

(5) Szélsőséges időjárási viszonyok között - annak időtartamára - a szerv vezetője elrendelheti a zászló bevonását, illetőleg a lobogó levonását.
Ez a rendelkezés az Országgyűlés, a Nemzeti Tanács és a Legfelsőbb Bíróság épületére, valamint Magyarország elnöke és Magyarország miniszterelnöke hivatali épületére, továbbá nemzeti ünnepek idején nem alkalmazható.

(6) Magyarország zászlajának (a továbbiakban: zászló), lobogójának védjegy elemeként való használata esetén az 5. § (5) és (6) bekezdését kell alkalmazni.

(7) A magyar tengeri és folyami hajók, továbbá egyéb vízi járművek (a továbbiakban: hajók) az állami felségjog jelzésére - a (10) bekezdésében foglalt kivétellel - a zászlóval azonos lobogót használnak.

(8) A hajók lobogóhasználatának részletes szabályait a hajózásról szóló jogszabályok és nemzetközi szerződések állapítják meg.

(9) A honvédségi csapatzászló fehér színű, közepén címer van, amelyet jobbról cserfaág, balról olajág övez, széleit váltakozva vörös és ezüst lángnyelvekből álló pártázat veszi körül.

(10) A Magyar Honvédség hadihajói az állami felségjog jelzésére hadilobogót használnak. A hadilobogó fehér színű, az árboc felőli részén címer van, amelynek függőleges tengelye a lobogót harmadoló képzeletbeli függőleges vonallal esik egybe; széleit váltakozva vörös és ezüst ékekből álló pártázat veszi körül.

7. §
Magyarország Szabadság Alkotmányának rövidített szövege

(1) Magyarország Szabadság Alkotmányának rövidített, Magyarország zászlajával egységet alkotó szövege a következő:

Magyarország Szent Korona eszme szerinti Szabadság Alkotmánya

1. §

(1) Magyarország örökké szabad.

2. §

(1) A kötelezettségek és jogok egységében a Szent Korona minden tagja egy és ugyanazon szabadságot élvez, amely nem szűntethető meg és nem korlátozható.

(2) A Szent Korona tagja:
a./ az államalapító magyar nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint
b./ az államalkotó nemzetek tagjai, ha a Szent Korona Országának területén élnek

3. §

(1) Ami a Szent Korona Országa földjén, földje alatt és földje felett van, a Szent Korona örök és elidegeníthetetlen alkotórésze, amelyet csak a Szent Korona másik alkotóeleme, a Szent Korona tagjai birtokolhatnak.

(2) A birtokos jogai azonosak a tulajdonjoggal, kivéve:
a.) Nem semmisítheti meg a birtokot.
b.) Nem változtathatja meg a birtok rendeltetését.
c.) Csak a Szent Korona tagjára ruházhatja át (örökítheti) a birtokjogot.

4. §

(1) Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja.

5. §

(1) Mindazzal szemben, aki megsérti a Szent Korona értékrendjét, a Szent Korona minden tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.

(2) A Szent Korona értékrendjének megsértését jelenti:
a./ az állam szabadságának,
b./ a Szent Korona tagjai egyéni vagy társadalmi csoportot érintő szabadságának,
c./ a birtoklás szabályának,
d./ a vendégjog szabályainak,
e./ a tevékenység végzésével kapcsolatos szabályok
megsértése, veszélyeztetése és minden erre irányuló magatartás.

(2) Magyarország Szabadság Alkotmányának Magyarország zászlajával egységet alkotó, rövidített szövegét

a./ az államhatalmi és államigazgatási intézmények minden hivatalos helyiségében,
b./ a gazdasági szervezetek minden irodájában,
c./ az oktatási intézmények minden irodájában és oktatási helyiségében,
d./ az egészségügyi intézmények minden irodájában, kezelőjében, műtőjében, kórtermében és oktatási helyiségében,
e./ a tájékoztatási szervezetek minden irodájában, szerkesztőségi szobájában és stúdiójában

kötelező kihelyezni.

VI. szakasz
A Magyarországra utaló elnevezés használata

8. §

Magyarországra utaló elnevezést a szervezetek (személyek), továbbá azok hivatalai, illetőleg vezető beosztású dolgozói a rájuk vonatkozó jogszabályok szerint használhatják.

VII. szakasz
Nemzeti jelképek használata nemzetközi rendezvényeken

9. §

(1) Nemzetközi vásáron (kiállításon, árubemutatón stb.) Magyarországra utaló elnevezést, illetőleg a címer használatát az ilyen esemény rendezésére vagy az azon való részvételre jogosultak részére - a külügyminiszter véleményének kikérése után – Magyarország miniszterelnöke engedélyezi.

(2) Nemzetközi kulturális vagy társadalmi jellegű rendezvény esetén az (1) bekezdés megfelelő alkalmazásával az engedélyt Magyarország miniszterelnöke adja ki a vallás és közoktatási miniszter, illetőleg a társadalmi rendezvény jellege szerint illetékes miniszter, továbbá a külügyminiszter véleményének meghallgatása után.

(3) A kérelmet a vallás és közoktatási miniszterhez kell benyújtani.
Ha vallás és közoktatási miniszter a kérelmet a benyújtástól számított harminc napon belül nem utasítja el, az engedélyt megadottnak kell tekinteni.

A kérelem elutasítása esetén a kérelmező az elutasító határozat felülvizsgálatát a határozat közlésétől számított harminc napon belül keresettel kérheti a bíróságtól.

VIII. szakasz
Egyéb rendelkezések

10. §

(1) A nemzethez tartozás kinyilvánítása céljából magánszemély a címert, a zászlót (lobogót) és a Magyarország Szabadság Alkotmányának rövidített szövegét az e főtörvényben foglalt korlátozások megtartásával használhatja.

(2) A címernek és a zászlónak (lobogónak) a nemzeti ünnepek, az ezekhez kapcsolódó és egyéb társadalmi (politikai, gazdasági, tudományos stb.) rendezvény, nemzeti jellegű más megemlékezés, valamint katonai tiszteletadás alkalmával történő eseti használata - az e főtörvényben foglalt korlátozások megtartásával - megengedett.

(3) A címer és a zászló (lobogó) az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetekben a történelmileg kialakult formák szerint (pl. pajzstartóval) is használható.

(4) A nemzeti jelképek használata során meg kell őrizni azok tekintélyét.

(5) A külön törvényben erre feljogosított önkormányzat által alkotott címernek és zászlónak (lobogónak) Magyarország címerétől és zászlajától (lobogójától) jól megkülönböztethetőnek kell lennie.

(6) Ha a címer, illetőleg a címeres körbélyegző használata kötelező, az önkormányzati címer, illetőleg címeres körbélyegző egyidejűleg nem használható.

(7) A címer grafikai megjelenítésére a szabvány előírásai irányadók.

(8) Az 5. § (1) bekezdésében feljogosított szerveknek a címert a címeres körbélyegzőn úgy kell használniuk, hogy a címer körül a szerv nevét, illetőleg a címert használó személy hivatalának (tisztségének) megnevezését fel kell tüntetni.

IX. szakasz
Átmeneti rendelkezések

11. §

(1) A Magyar Köztársaság címerével kiadott okiratok (útlevél, személyi igazolvány stb.) a bennük megjelölt, illetőleg a meghosszabbított érvényességi határidőig használhatók.

(2) A Magyar Köztársaság címerét a középületekről, a köztulajdonú építményekről a legrövidebb időn belül el kell távolítani, ennek megtörténtéig pedig le kell fedni. Magyarország címerét - az építési szabályok szerint - a középületeken a műszaki lehetőségeknek megfelelően kell elhelyezni.

(3) A (2) bekezdés rendelkezéseinek anyagi fedezetét Magyarország államháztartása biztosítja.

(4) A műemléki védelem alatt álló épületek, építmények esetén a korábban eltávolított és a Magyar Köztársaság címerével helyettesített - az eredeti építési korszakhoz tartozó - címert kell visszaállítani.

(5) E főtörvény hatálybalépése előtt a Magyar Köztársaság címerével kibocsátott bankjegy, pénzérme, értékpapír és bélyeg a bevonásáig forgalomban marad.

(6) A címernek, a zászlónak (lobogónak) és a Magyarországra utaló elnevezésnek e főtörvénytől eltérő használatát e főtörvény hatálybalépését követő két hónapon belül meg kell szüntetni. Ez irányadó a főtörvény hatálybalépését megelőzően kiadott engedély alapján történő címerhasználatra is.

X. szakasz
Hatálybalépés

12. §

Az Első (Alkotmányozó) Nemzetgyűlés lépteti hatályba az „Állami jelképekről és ünnepekről” szóló, 3. főtörvényt, amelyet kizárólag Alkotmányozó Nemzetgyűlés módosíthat.

Rövid indoklás
az Európai Konföderációról szóló szerződéstervezethez

A szerződéstervezet a logika és a jog egységére épül.

1. Logikai indoklás

Az arisztotelészi hármas kérdésre adott válasz:

a./ Miért?
Azért, hogy Európa államai szabadságjogaik megtartása mellett éljenek szerves egységben.

b./ Mit?
A szabadság feltételeinek tiszteletben tartása mellett az emberek lelki-, szellemi- és anyagi igényeit és lehetőségeit össze kell hangolni,

c./ Hogyan?
- A tagállamok önkormányzatiságának (szubszidiaritásának) európai érvényesítésével
- A néphatalom (demokrácia) országon belüli érvényesítésével
- A nemzeti önbecsülés és önazonosságtudat folyamatos életben tartása mellett biztosított államok közötti sorsközösség-vállalással (szolidaritással)

2. Jogi indoklás

Az Európai Unió elfogadhatatlanságát a Lisszaboni Szerződésben megfogalmazott föderativitás, vagyis tagállamok függetlenségének „kizárólagos hatáskörrel" történő elvétele, ezzel a tagállamok idegen érdek szolgálatába állítása okozza.
Ugyancsak a föderativitás kényszeríti a tagállamokat a szubszidiaritás (önkormányzatiság) feladására, és ennek következményeként a népuralom (demokrácia) és a sorsközösség-vállalás (szolidaritás) érvényesülésének hiányára.
A négy liberális alapelvvel a föderalizmus gazdasági kiszolgáltatottságot és a tagállamok tőlük idegen értékrend kiszolgáltatottá válását jelenti.
A föderalizmus az erkölcsi alapú gazdasági világválsággal megbukott mintája (paradigmája) helyett annak elfogadhatatlanságát feloldó, konföderalizmusban megfogalmazódó mintát kell alapul venni az európai válság megoldásához, vagyis paradigmaváltásra van szükség.
A szocialista-kommunista és a liberális-kapitalista föderalizmusról a természetes értékeket képviselő konföderalizmusra áttérés a

rendszertelenségről a rendszerszemlélet alkalmazására történő áttérést jelenti.
A paradigmaváltás azt is jelenti, hogy a társadalmi együttélés szabályainak természetessé válását a jogrendszernek is követnie kell.
A szocialista-kommunista gazdaság alapja a magánérdek érvényesülésének teljes kizárása az osztályérdek érvényesítésével szemben. A szocialista tervgazdaság ennek a torz szemléletnek az eszköze, vagyis **rendszer látszatát keltette a rendszertelenségben**.
A liberális-kapitalista gazdaság alapja a kínálat által manipulált kereslet törvényszerű egyensúlytalansága. Vagyis nem akarja rendszer látszatát sem kelteni, **vállalja az izolált elemek véletlenszerű együttlétét, vagyis a káoszt.**
A Lisszaboni Szerződésben lévő korlátozások elutasítása, és a föderáció konföderációra váltása **az európai gazdaság rendszerként működését,** Európa minden területen történő szerves egységként élését jelenti, **az igények és lehetőségek összehangolásán keresztül.**

Ennek megfelelőek a jogrendszerbeli változások is.

Az alapminta (a magyar hagyományok szerinti Szent Korona értékrend, amit Magyar Modellnek is nevezhetünk) által meghatározott gondolkodási mód váltás (paradigmaváltás) néhány következménye:

a./ Az Európai Konföderáció jogszabályai a tagországok célzott együttműködésének összehangolását jelentik.

b./ A jogszabályok alkotása zárt logikai rendszerben történik, a döntési helyzet kialakulásától a határozathozatalig.
A közérdekű adatok megismerése és az alapján történő döntési helyzet felismerése minden ember alapjoga, ezért ezt érvényesíteni kell a nemzetközi kapcsolatok létesítése, módosítása és megszüntetése esetén is.

c./ Mivel a nemzetközi szerződések a tagállamok jogrendszerének részei, azok tagállamokon belüli hatályba léptetése, vagy megerősítése, illetve módosítása és hatályon kívül helyezése a tagállamok jogszabály-alkotási folyamatának megfelelő.

d./ A nemzeti nyelv használata kizárólagos minden jogszabály esetén. Amennyiben a jogalkotás folyamatában részt vevők úgy döntenek, a nemzeti nyelvű kifejezés mellett zárójelben az idegen kifejezést is alkalmazni lehet.

2.1 Az Európai Konföderációról szóló szerződés a természetes értékrend érvényesülésének logikai rendszert alkotó alapja, minden tagállam és az egyetemes emberiség szabadságát, annak feltételeit és védelmének eszközeit jelöli ki.

2.2 Az Európai Konföderációról szóló szerződés azokat az irányelveket tartalmazza, amelyek a szerves egységként történő együttélés alapjaként minden tagország számára

a./ a szabadság lelki-, szellemi- és anyagi feltételeit biztosítják és

b./ meghatározzák azokat az eszközöket, amelyek a szabadság és feltételei megvédéséhez szükségesek.

2.3 Az Európai Konföderációról szóló törvény a döntési folyamat egységére épül. Ennek megfelelően intézményei:

a./ az Európai Konföderáció Tanácsa, amely döntéshozó szervezet,

b./ a Társadalmi Csoportok Bizottságai a döntéselőkészítő szervezetek, míg

c./ az Európai Konföderáció Ellenőrző Bizottsága a végrehajtást ellenőrző és a végrehajtás hatásának visszacsatolását végző szervezet.

2.4 Az Európai Konföderáció az alábbi célterületeken ajánlja fel a tagállamoknak az igény-lehetőség európai összehangolását:

a./ egészségügy,
b./ oktatás-nevelés,
c./ kultúra,
d./ vallás,
e./ védelem,
f./ mezőgazdaság,
g./ ipar,
h./ energetika,
i./ szolgáltatás,
j./ idegenforgalom,
k./ kereskedelem,
l./ személyforgalom,
m./ áruszállítás.

2.5 Az Európai Konföderáció tagállamai önálló pénzgazdálkodást folytatnak. A nemzeti pénznem fedezete a lelki-, szellemi-, és anyagi nemzeti vagyon növekedése. Ennél fogva az igényeknek megfelelően rendelkezésére áll a lehetőségek bővítése.

http://eu-no-ek-yes.com

Az Európai Konföderációról szóló szerződéstervezet

Az Európai Konföderációról szóló szerződéstervezet
Tartalomjegyzék

Preambulum ..... 255. oldal
Az Európai Konföderáció alapelvei ..... 257. oldal

ELSŐ RÉSZ Az államok szabadsága ..... 258. oldal
1. §

A. fejezet Általános rendelkezések ..... 259. oldal
I. szakasz Alapvető rendelkezések
2. §
3. §
II. szakasz A képviseletgyakorlás
4. §
III. szakasz Az Európai Konföderáció szerves egységben él a világ államaival és nemzeteivel ..... 260. oldal
5. §
6. §
7. § Az Európai Konföderáció és a tagországok jogrendszereinek összehangolása

B. fejezet Jogalkotás ..... 262. oldal
I. szakasz Általános rendelkezések
8. §
II. szakasz Az Európai Konföderáció jogszabályai ..... 263. oldal
9. §
III. szakasz A Konföderáció intézményeinek működési szabályzata
10. §
IV. szakasz Az Európai Konföderáció összehangoló jogszabályainak alkotási folyamata ..... 264. oldal
11. § Igény-lehetőség mérleg
12. § Döntési helyzet ..... 265. oldal
13. § A jogszabályalkotás kezdeményezése ..... 266. oldal
14. § Jogszabály tervezet elkészítése ..... 267. oldal
15. § A jogszabály tervezet elfogadása ..... 269. oldal
16. § A jogszabály hatályba lépése
17. § A jogszabály elfogadásának ellenőrzése
18. § A jogszabály kihirdetése ..... 270. oldal
V. szakasz Az Ajánlások jogalkotási folyamata
19. § Döntési helyzet
20. § Az Ajánlás kezdeményezése
21. § Az Ajánlástervezet elkészítése ..... 271. oldal

22. § Az Ajánlástervezet elfogadása
23. § A jogszabály elfogadásának ellenőrzése ……. 272. oldal
24. § Az Ajánlástervezet közzététele

MÁSODIK RÉSZ Az Európai Konföderáció tagországai állampolgárainak szabadsága ……..…… 273. oldal
25. § Általános rendelkezések

A. fejezet A tagállamok állampolgárainak szabadságjogai ……. 274. oldal

I. szakasz Alapvető emberi jogok
1. alszakasz Általános rendelkezések
26. § Az alapvető jogok gyakorlása és védelme
27. § Az alapvető jogok szabályozása és korlátozása
28. § Az alapvető jogoktól való eltérés rendkívüli helyzetben
29. § Hivatás- és tisztségbeli korlátozások …….....…. 275. oldal
2. alszakasz Az életfeltételekhez való jog
30. § Az élethez és az emberi méltósághoz való jog
31. § A szabadsághoz és a személyi biztonsághoz való jog ……..... 276. oldal
32. § A családszerkezet fenntartásához való jog
33. § A családalapítás joga
34. § A család joga és kötelezettsége …… 277. oldal
35. § Az anya joga és kötelezettsége
36. § A gyermek általános jogai és kötelességei …….....… 278. oldal
37. § A neveléshez való jog
38. § A tanuláshoz való jog ……..…… 279. oldal
39. § Az ifjúkorban biztosított feltételek ……....… 280. oldal
40. § Az ifjúkor érdekképviselete …….……....… 281. oldal
41. § Az aktív korban végzett tevékenységek
42. § A nemzeti vagyon növelésének joga
43. § A tevékenység elismerése ……..…… 282. oldal
44. § Az aktívkor érdekképviselete
45. § Jogok és kötelezettségek a tapasztalatátadás korában
46. § A tapasztalatátadás korának érdekképviselete …… 283. oldal
47. § Az egészség megőrzéséhez való jog és kötelezettség
48. § A testedzéshez való jog …….. 284. oldal
49. § Az egészségügyi ellátáshoz és gondoskodáshoz való jog
50. § A tartósan egészségkárosodottak jogai …….. 285. oldal
51. § Az egészséges környezethez való jog ……..…….. 286. oldal
52. § A szabad akarat kinyilvánításának joga
53. § A hitvallás gyakorlásának joga
54. § A hitvallás érdekképviselete …… 287. oldal
55. § A nemzeti múlt ismeretének joga

56. § A nemzeti kultúra ápolásának joga
57. § A nyelv megőrzésének és művelésének joga …… 288. oldal
58. § A tudományos kutatás és alkalmazás, a művészet, továbbá a kultúra szabadsága ……. 289. oldal
59. § A települések és a társadalmi csoportok önkormányzatisághoz való joga
60. § Az élet-, személyiség-, vagyon-, és közbiztonsághoz való jog 290. oldal
3. alszakasz Elidegeníthetetlen és csak kivételesen korlátozható jogok
61. § A kényszermunka és a kötelező munka tilalma
62. § Mozgásszabadság
63. § A személyhez és a személyes adatokhoz fűződő jogok …… 291. oldal
64. § A közérdekű adatok megismerésének joga ……..…….. 292. oldal
65. § A véleménynyilvánítás és a sajtó szabadsága
66. § Gyülekezési jog …… 293. oldal
67. § Egyesülési jog
68. § A közügyekben való részvétel joga …….…… 294. oldal
69. § Kérelmezési és panaszjog
70. § A bírósági eljárásban érintettek joga …….…… 295. oldal
71. § Kisebbségi jogok
72. § Menedékjog …….. 296. oldal
73. § A tulajdonhoz és a birtokláshoz való jog …… 297. oldal
74. § Az ingatlan tulajdon- és birtoklás jogának átruházása
75. § Az öröklés joga …….…… 298. oldal
II. szakasz A kötelezettségek teljesítésének arányában megillető jogok
76. § Az alapvető élelmiszerekhez való jog
77. § A lakáshoz való jog …….…… 299. oldal
78. § A közüzemi szolgáltatásokhoz való jog
III. szakasz Az igazságszolgáltatáshoz való jog
79. § Jogképesség és jogegyenlőség
80. § A bírósági, közigazgatási és más hatósági eljárással kapcsolatos jogok …….…….. 300. oldal
81. § Büntethetőség
82. § Védelem joga a büntetőeljárás során
83. § Jogorvoslat joga …….…… 301. oldal

B. fejezet Az Európai Konföderáció tagállamai és a tagállamok állampolgárai szabadságának feltételei ……. 302. oldal
I. szakasz Általános rendelkezések
84. §
II. szakasz A Szabadságjog alkotóelemei
1. alszakasz Települések
85. § Általános rendelkezések
86. § A települések önellátó tevékenysége

87. § A Települési Önkormányzat érdekvédő tevékenysége …….. 304. oldal
2. alszakasz Társadalmi csoportok
88. § Az államalapító nemzet
89. § Az államalapító nemzet nem anyaországban élő tagjának érdekvédelme ……..… 305. oldal
90. § Államalkotó nemzet ……..... 306. oldal
91. § Az Istenhit
92. § A család szerepe az Európai Konföderációban …… 307. oldal
93. § Ifjúkor
94. § Aktív kor ……. 308. oldal
95. § Tapasztalatátadás kora
96. § A család érdekeinek érvényesítése
97. § A lelki- és szellemi érték megbecsülése …… 309. oldal
98. § Szakma …….…… 310. oldal

Harmadik rész A szabadság feltételei …….…….. 311. oldal
99. §
100. §

A. fejezet Általános rendelkezések ……. 312. oldal
I. szakasz Átfogó szabályozás
101. §
II. szakasz A jogok és kötelezettségek összhangja …….. 313. oldal
102. § Általános rendelkezés
103. § Az önellátás
III. szakasz Tulajdon ……... 314. oldal
104. § Általános rendelkezések
105. § A tulajdonjog gyakorlói …….. 315. oldal
IV. szakasz Birtok …… 316. oldal
106. § Általános rendelkezések
107. § A birtoklás jogának gyakorlói

B. fejezet Minden birtoklás gyökere az egyetemes közösség …. 317. oldal
I. szakasz Gazdaság
108. § Általános rendelkezések
II. szakasz A gazdaság fő részei ……. 318. oldal
1. alszakasz Mezőgazdaság és élelmiszeripar
109. § Általános rendelkezések
110. § A mezőgazdaság és élelmiszeripar az összehangolt gazdasági rendszerben …… 319. oldal
2. alszakasz Ipar …… 320. oldal
111. § Általános rendelkezések

112. § Az alapvető emberi jogok biztosítását szolgáló ipari termék előállítása
113. § A kiegészítő emberi jogok biztosítását szolgáló ipari termékek előállítása
114. § Energiaipar …… 321. oldal
3. alszakasz Szolgáltatás …… 322. oldal
115. §
4. alszakasz Idegenforgalom …… 323. oldal
116. §
5. alszakasz Kereskedelem …… 324. oldal
117. § Belkereskedelem
118. § Külkereskedelem …… 325. oldal
6. alszakasz Szállítás
119. § A szállítás általános szabályai
120. § Személyforgalom …… 326. oldal
121. § Áruszállítás

C. fejezet A tagországok minden értéke a tagország érdekeit szolgálja …… 328. oldal
I. szakasz Általános rendelkezések
122. §
II. szakasz Az államháztartás
1. alszakasz Általános rendelkezések
123. § A nemzeti vagyon növekedése
124. § A nemzeti vagyon növekedésének felhasználása
2. alszakasz A pénzrendszer …… 329. oldal
125. §
3. alszakasz A tagországok Nemzeti Bankja …… 330. oldal
126. §

NEGYEDIK RÉSZ A szabadság védelme …… 331. oldal
127. §
I. szakasz Általános rendelkezések
128. §
II. szakasz Az Európai Konföderáció tagországának belbiztonsága 332. oldal
129. §
III. szakasz Honvédelem
130. § Általános rendelkezések
131. § A honvédség belbiztonsági tevékenysége …… 333. oldal
132. § Személyes honvédelmi kötelezettség …… 334. oldal
133. § A hivatásos és a szerződéses állomány
134. § Az államhatár fegyveres átlépésének tilalma
135. § Gazdasági és szolgáltatási kötelezettség …… 335. oldal

IV. szakasz A nemzetbiztonsági szolgálatok
136. §
V. szakasz Rendkívüli helyzetek
137. § Katasztrófahelyzet
138. § Szükséghelyzet ……..... 336. oldal
139. § Megelőző védelmi helyzet
140. § Fegyveres védelmi helyzet
141. § Intézkedések megelőző- és fegyveres védelmi helyzet esetén
142. § Rendkívüli állapot …… 337. oldal
143. § Országvédelmi terv
144. § A szükséghelyzet, valamint a megelőző- és fegyveres védelmi helyzet megszűntetése ……. 338. oldal
145. § A szükséghelyzet, valamint a megelőző- és fegyveres védelmi helyzet jogosságának vizsgálata

ÖTÖDIK RÉSZ Záró rendelkezések ..... 341. oldal
146. § Ajánlások
147. §
148. §
149. § ……..…… 342. oldal
150. §

Melléklet: Jogszabályalkotás folyamatának áttekintő táblája…… 343. oldal

PREAMBULUM

Felismerve, hogy Európa nemzeteinek alapvető érdeke a csorbítatlan önkormányzatiságon (szubszidiaritáson) alapuló szerves egységként élés,

felismerve, hogy Európa nemzeteinek természetes értékrendjét a keresztény erkölcsi szabályok határozzák meg,

tiszteletben tartva Európa nemzeteinek államalkotási jogát, valamint gazdasági és politikai rendszerét meghatározó jogát,

azzal az elhatározással, hogy az európai államszövetség föderációról konföderációra történő átalakításával az európai államok együttműködésének egy új szakaszába lépjenek,

ösztönzést merítve Európa kulturális, vallási és humanista örökségéből, amelyből az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen jogai, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, valamint a jogállamiság egyetemes értékei kibontakoztak,

emlékeztetve egyrészt az európai kontinens megosztottsága, másrészt föderációként működése megszüntetésének történelmi fontosságára és annak szükségességére, hogy a jövő Európájának kialakításához szilárd alapokat teremtsenek,

megerősítve elkötelezettségüket a szabadság, a szubszidiaritás, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvei mellett,

megerősítve az alapvető szociális jogok melletti elkötelezettségüket,

azzal az óhajjal, hogy elmélyítsék a népeik közötti szolidaritást, miközben történelmüket, kultúrájukat és hagyományaikat tiszteletben tartják,

azzal az óhajjal, hogy tovább javítsák az államok demokratikus és hatékony együttműködését,

azzal az elhatározással, hogy megerősítik és közelítik egymáshoz gazdaságaikat, és ennek érdekében összehangolt gazdasági rendszert hoznak létre,

azzal a szándékkal, hogy a lelki- szellemi- és anyagi igények és lehetőségek összhangjának minél teljesebbé tételével előmozdítsák népeik gazdasági és társadalmi fejlődését,

azzal az elhatározással, hogy a tagországok kül- és biztonságpolitikájának a szolidaritás legyen az alapja, megerősítve ezáltal Európa nemzeteinek államonkénti és egyetemes identitását és függetlenségét, Európa és a világ békéjének, biztonságának és fejlődésének előmozdítása érdekében,

azzal az elhatározással, hogy - miközben biztosítják népeik védelmét és biztonságát - megkönnyítik a szerződő államok polgárainak más nemzetek kultúrájának, művészetének, hagyományainak megismerését,

azzal az elhatározással, hogy továbbviszik Európa népei szerves együttélésének folyamatát, ahol a szubszidiaritás elvének megfelelően minden döntést az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg,

szem előtt tartva az európai összehangoltság előrehaladása érdekében teendő további lépéseket,

azzal a hittel, hogy az anyagtalan erő magában foglalja az anyag uralásának és alakításának feltételeit, így ezek tiszteletben tartása minden emberi fejlődés alapja,

azzal a hittel, hogy az anyagtalan- és anyagi világ egységének visszaállítása az emberiség továbbélésének alapfeltétele,

azzal a hittel, hogy a szabadság alapja minden anyagtalan-, valamint anyagi élő és élettelen Teremtmény iránti szeretet, valamint minden nemzet őseinek emberi társadalmat meghatározó értékeihez való hűség,

úgy határoztak, hogy létrehozzák az Európai Konföderációt, és e célból meghatalmazottjaikként jelölték ki,

akik kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat aláírásukkal országuk nevében kijelentik, hogy a következőkben állapodtak meg:

Az Európai Konföderáció alapelvei

(1) Minden állam politikai, társadalmi, közigazgatási, gazdasági és területi szabadsága örök és sérthetetlen.

(2) Minden embernek a jogok és kötelezettségek összhangjában egy és ugyanazon szabadsága van.

(3) Minden állam lelki, szellemi és természeti vagyona az állam államalapító és államalkotó nemzetei által alkotott egyetemes közösség örök és elidegeníthetetlen tulajdona.

(4) Az állam vagyonával létrehozott minden érték az állam államalapító és államalkotó nemzetei által alkotott egyetemes közösség érdekeit szolgálja.

(5) Azzal szemben, aki az állam vagy az állampolgárok szabadságát veszélyezteti, minden állampolgárnak nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.

ELSŐ RÉSZ
Az államok szabadsága

1. §

(1) Minden országnak elidegeníthetetlen joga van szabadságának megőrzéséhez, illetve, ha szabadságát idegen hatalom elvette, annak visszaszerzéséhez.

(2) Az állam szabadsága
a./ a társadalmi együttélés szabályai jogrendszerbe foglalásának és érvényesítésének,
b./ a külkapcsolatok létesítése és felbontása gyakorlásának,
c./ a társadalmi berendezkedés meghatározásának,
d./ a gazdasági és kereskedelmi rendszere kialakításának és működésének,
e./ a külső és belső védelem eszközei fejlesztésének és alkalmazásának,
f./ a teljes önkormányzatiságot (szubszidiaritást) biztosító képviseleti rendszer kialakításának és gyakorlásának
minden más államtól való függetlenségét jelenti.

(3) A (2) bekezdésnek megfelelően a tagországok csak olyan nemzetközi szerződést kötnek, amely a 11. § (2) bekezdésében szabályozott tárgykörre vonatkozik, és a tagország
a./ külügyi- és védelmi,
b./ jogalkotási,
c./ jogalkalmazási, végrehajtási, igazságszolgáltatási
d./ közigazgatási,
e./ pénzügyi,
f./ gazdasági,
g./ kereskedelmi,
h./ vám- és adóügyi,
i./ nemzetközi szerződés kötésére vonatkozó és
j./ területi
függetlenségét sem részben sem egészben nem sérti.

(4) Az állam szabadsága az országok állampolgárainak országonként együttesen gyakorolt alapjoga, annak egésze, vagy bármely eleme soha, amely senki által és senki érdekében nem szüntethető meg.

(5) Minden állam elidegeníthetetlen joga – függetlensége megtartása mellett -, a jogharmonizáció alkalmazása a vele szomszédos államokkal kulturális, hagyományőrző, gazdasági és védelmi területeken.

A. fejezet
Általános rendelkezések

I. szakasz
Alapvető rendelkezések

2. §

Az Európai Konföderáció nem jogi személy.

3. §

(1) Az Európai Konföderáció összehangolja a tagországok kulturális, tudományos és gazdasági tevékenységét, a tagországok által meghatározott tárgykörökben.

(2) Az Európai Konföderáció a tagországok érdekérvényesítésén és a korlátozás nélküli önkormányzatiságon (szubszidiaritáson) alapszik. Ez a feltétele a népuralomnak (demokráciának) és a sorsközösség vállalásnak (szolidaritásnak).
Ennek megfelelően képviseleti rendszere és intézményei a tagországok pártfüggetlen társadalmi csoportjainak küldöttjeiből épül fel.

II. szakasz
A képviseletgyakorlás

4. §

(1) Az Európai Konföderáció képviselőit a tagországok

a./ államalapító és államalkotó nemzetei,
b./ államalapító és államalkotó nemzeteinek domináns vallásai,
c./ korcsoportok,
d./ nemek és
e./ szakmák
társadalmi csoportjainak önkormányzatai választják, a tagországok hagyományai és a társadalmi csoportok választóinak lélekszáma alapján.

(2) Az Európai Konföderációban a tagországok képviselői – a szubszidiaritás elve szerint - kötött mandátummal rendelkeznek.

III. szakasz
Az Európai Konföderáció szerves egységben él a világ államaival és nemzeteivel

5. §

(1) Az Európai Konföderáció elutasítja a háborút, mint a nemzetek közötti viták megoldásának eszközét, és tartózkodik az államok függetlensége vagy területi épsége ellen irányuló erőszak alkalmazásától, illetőleg az erőszakkal való fenyegetéstől.

(2) Az Európai Konföderáció nem tart kapcsolatot olyan állammal vagy államszövetséggel, amelynek célja egy vagy több államban a politikai és/vagy gazdasági hatalom erőszakkal történő megszerzése, vagy fenntartása.

(3) Az Európai Konföderáció minden tagországa elvárja minden államtól és nemzettől, hogy vele szemben tartózkodjék függetlensége, területi épsége, politikai és gazdasági rendszere ellen irányuló erőszak alkalmazásától, illetőleg erőszakkal történő fenyegetéstől.

6. §

(1) Az Európai Konföderáció együttműködésre törekszik a világ valamennyi népével és államával.

(2) Az Európai Konföderáció felelősséget érez tagországai államalapító vagy államalkotó nemzeteinek határain kívül nemzeti kisebbségben élő tagjainak sorsáért, és előmozdítja azok anyaországukkal való kapcsolatának ápolását.

(3) Az Európai Konföderáció az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesedése érdekében szorgalmazza, hogy az európai konföderatív államszövetségnek minden európai állam tagja legyen.

7. §
Az Európai Konföderáció és a tagországok jogrendszereinek összehangolása

(1) Az Európai Konföderáció összehangoló tevékenységével létrejött két- vagy többoldalú nemzetközi szerződések érintett tagországok jogrendszerébe történő beillesztését és a szükséges jogharmonizációt a tagországok végzik.

(2) Az Európai Konföderáció az (1) bekezdés szerinti szerződések vonatkozásában közreműködik az összehangolt helyi jogrendszerbe iktatás és a szükséges jogharmonizáció végrehajtásában.

B. fejezet
Jogalkotás

I. szakasz
Általános rendelkezések

8. §

(1) Az Európai Konföderáció jogalkotása a tagországok igényeinek és lehetőségeinek összehangolását szolgálja.

(2) A jogszabályalkotás folyamatát egy döntési helyzet indítja el.

(3) A jogalkotás
a./ hatályban lévő jogszabály módosítását,
b./ hatályban lévő jogszabály hatálytalanítását,
c./ új jogszabály alkotását
jelenti.

(4) A jogszabályalkotás folyamatának részei:

a./ Jogszabályalkotás kezdeményezése,
b./ Jogszabály tervezet elkészítése és előterjesztése
c./ Jogszabály elfogadása
d./ Jogszabály elfogadás ellenőrzése
e./ Jogszabály hatályba léptetése
f./ Jogszabály kihirdetése

(5) Az új vagy a módosítás utáni jogszabály nem lehet ellentétes jelen szerződéssel, jelen szerződés, mint irányelv alapján készített jogszabályokkal és a tárgykörben korábban hozott egyéb jogszabályokkal.

(6) A jogszabályt a kellő felkészülési időt biztosítva kell hatályba léptetni.

(7) A jogszabályalkotásra, a jogszabályokra, a tagországok igényeinek és lehetőségeinek összehangolására vonatkozó egyéb jogi eszközökre, a hivatalos lapokra és a hivatalos jogszabálygyűjteményekre vonatkozó részletes szabályokat jelen szerződés, mint irányelv alapján készített jogszabály állapítja meg.

(8) A jogszabályalkotás folyamatának áttekintő tábláját az 1. sz. melléklet tartalmazza.

II. szakasz
Az Európai Konföderáció jogszabályai

9. §

(1) Az Európai Konföderáció jogrendszere a tagországok - mint független társadalmi, politikai és gazdasági egységek - együttélési szabályait határozza meg.

(2) Az Európai Konföderáció az alábbi jogszabályokat alkotja:

a./ A Konföderáció intézményeinek működési szabályzata,
b./ Az Európai Konföderáció összehangoló jogszabályai
bb./ Két vagy többoldalú nemzetközi szerződés a tagországok között,
bc./ Nemzetközi szerződés a Konföderáció egy vagy több tagországa és a Konföderáción kívüli egy vagy több állam, illetve államszövetség között,
c./ Ajánlások.

(3) Az Európai Konföderáció határozatait a Konföderáció Tanácsa hozza.

(4) Az Európai Konföderáció jogszabályai a jogszabályban meghatározott tagországokra vonatkoznak.

III. szakasz
A Konföderáció intézményeinek működési szabályzata

10. §

(1) Az Európai Konföderáció intézményei:

a./ Az Európai Konföderáció Tanácsa (továbbiakban: Tanács)
Az Európai Konföderáció döntéshozó szervezete.
A tagországok társadalmi csoportjainak képviselőiből áll, az egyes társadalmi csoportok európai lélekszámának megfelelő arányban.
A tagországok társadalmi csoportonként delegálnak a társadalmi csoport összes európai lélekszáma tagországban képviselt hányadának megfelelő számú képviselőt.

b./ A Társadalmi Csoportok Összehangoló Bizottságai (továbbiakban: Bizottság)
Az Európai Konföderáció döntéselőkészítő szervezete.

Az Európai Konföderáció Tanácsának tagjaiból és az egyes társadalmi csoportok vezetésében, szervezésében gyakorlatot szerzett személyekből álló szakmai intézmény.
Bizottságok:
ba./ Egészségügyi Bizottság,
bb./ Oktatás-nevelési Bizottság,
bc./ Kulturális Bizottság,
bd./ Korcsoport Bizottság,
be./ Vallási Bizottság,
bf./ Védelmi Bizottság,
bg./ Mezőgazdasági Bizottság,
bh./ Ipari Bizottság,
bi./ Energetikai Bizottság,
bj./ Szolgáltatási Bizottság,
bk./ Idegenforgalmi Bizottság,
bl./ Kereskedelmi Bizottság,
bm./ Személyforgalmi- és áruszállítási Bizottság,

c./ Az Európai Konföderáció Ellenőrző Bizottsága (továbbiakban: Ellenőrző Bizottság)
Az Európai Konföderáció végrehajtás-ellenőrző és visszacsatoló szervezete.
A tagországok egy-egy delegáltjából áll.

(2) A Konföderáció intézményei működési szabályzatának alkotását a kezdeményezéssel érintett intézmény tagja indítványozhatja,

(3) A három intézmény működésének szabályozását a jelen szerződés szerves részét képező „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabály tartalmazza.

IV. szakasz
Az Európai Konföderáció összehangoló jogszabályainak alkotási folyamata

11. §
Igény-lehetőség mérleg

(1) Az Európai Konföderáció működésének és jogszabályalkotásának alapja a tagországok adataiból összeállított igény-lehetőség mérleg.

(2) A tagországok folyamatosan frissítik saját igény-lehetőség mérlegüket a következő csoportosítás szerint:

a./ egészségügyi ellátás,
b./ oktatás-nevelés,
c./ kultúra,
d./ vallás,
e./ védelem,
f./ mezőgazdaság és élelmiszeripar,
g./ ipar,
h./ energetika,
i./ közösségi (kommunális) és a gondoskodási (szociális) szolgáltatás,
j./ idegenforgalom,
k./ kereskedelem,
l./ közlekedés és szállítás.

12. §
Döntési helyzet

(1) A döntési helyzet alapja a tagországok igény-lehetőség mérlege.
Döntési helyzet alakul ki, ha a tagországokban vagy az Európai Konföderáció egészében az igény-lehetőség mérleg valamely elemére vonatkozóan nincs meg az összhang.

(2) A döntési helyzet alapján készülő jogszabály célja az igény-lehetőség egyensúly kialakítása

a./ a tagország igény-többletét a hozzá legközelebbi tagország lehetőség-többletével,
b./ a tagország lehetőség-többletét a hozzá legközelebbi tagország igény-többletével,
c./ a Konföderáción belül, a belső összehangolás után fennmaradó igény- vagy lehetőség többletet Konföderáción kívüli állam vagy államszövetség lehetőség-, vagy igény-többletével,
d./ a fenti módszerekkel ki nem elégíthető
- igényeket termékfejlesztéssel, illetve helyettesítő termékkel, terménnyel, vagy szolgáltatással,
- lehetőségeket termékszerkezet váltással.

(3) A döntési helyzet egy vagy több tárgykört érint, ha a társadalmi együttélés feltételei a döntési helyzetet eredményező tárgykörön kívül más tárgykörre vagy tárgykörökre is kihat.
Ebben az esetben az érintett összes tárgykörre vonatkozóan kell lefolytatni a jogszabályalkotási eljárást.

13. §
A jogszabályalkotás kezdeményezése

(1) A kialakult döntési helyzet alapján indított jogszabályalkotás-kezdeményezés a jogszabályalkotás folyamatának első része.

(2) Új jogszabály alkotásának kezdeményezése

a./ A tagországok közötti két vagy többoldalú nemzetközi szerződést a 11. § (1) bekezdésében meghatározott tárgykört érintő,
- 12. § (2) bekezdés a./, b./ és c./ pontja esetén
  = az összhang nélküli igény-lehetőség mérleggel rendelkező tagország,
  = az illetékes Bizottság;
- 12. § (2) bekezdés d./ pontja esetén
  = az igénytöbblet helyettesítő terménnyel, termékkel vagy szolgáltatással kielégíthetősége esetén az illetékes Bizottság,
  = az igénytöbblet termékfejlesztéssel történő kielégítését bármely tagország, amely adottságainál fogva képes a termékfejlesztést végrehajtani,
  = a lehetőségtöbblet termékszerkezet váltással történő felszámolását a lehetőségtöbblettel rendelkező állam, vagy az illetékes Bizottság

Kezdeményezi.

b./ A 11. § (2) bekezdésében meghatározott tárgykörben a Konföderáció szintjén összehangolhatatlan igény-lehetőség elemekre vonatkozóan, az összhang biztosítása érdekében a Konföderáció egy vagy több tagországa és a Konföderáción kívüli egy vagy több állam, illetve államszövetség közötti nemzetközi szerződés létrehozását

- a tárgykörben érintett bármely állam, vagy államszövetség, illetve
- az illetékes Bizottság

kezdeményezheti.

c./ A b./ pont második alpontját csak akkor lehet alkalmazni, ha az igény-lehetőség összhang az a./ pontban leírt nemzetközi szerződéssel nem teremthető meg.

(3) Jogszabály-módosítás kezdeményezése

a./ A meghatározott időszakra vonatkozó szerződések hatályának meghosszabbítását

- a szerződést megerősítő államok, vagy államszövetségek bármelyike,
- az illetékes Bizottság

kezdeményezheti.

b./ A szerződéshez csatlakozást
- a csatlakozni akaró állam, vagy államszövetség,
- az illetékes Bizottság

kezdeményezheti.

c./ A szerződés tárgyköreinek kiterjesztését
- a szerződést megerősítő államok vagy államszövetségek bármelyike,
- az illetékes Bizottság

kezdeményezheti.

(4) Jogszabály hatályon kívül helyezésének kezdeményezése

a./ Amennyiben egy szerződés teljesítése során a szerződést megerősítő bármelyik állam vagy államszövetség megsérti az Európai Konföderáció bármely általános rendelkezését, az Ellenőrző Bizottság kezdeményezi mindazon szerződések végrehajtásának felfüggesztését és hatályon kívül helyezését, amelyekben az állam vagy államszövetség érintett.

b./ Amennyiben egy
- határozott időre létrejött szerződés a hatályban léte alatt,
- határozatlan időre létrejött szerződés bármikor

teljesítette az abban megfogalmazott célokat, akkor
- a szerződést megerősítő államok, vagy államszövetségek bármelyike, vagy
- az illetékes Bizottság

kezdeményezheti annak hatályon kívül helyezését.

14. §
Jogszabály tervezet elkészítése

(1) A jogszabály tervezet készítése során biztosítani kell a szerződésben érintett tagország tárgykörben érintett társadalmi csoportjai akaratának kinyilvánítását.

(2) A jogszabály tervezet készítésének összehangolását és a jogszabályjavaslat elfogadásra előterjesztését az Előterjesztő elnök végzi, aki

a./ az illetékes Bizottság elnöke, amennyiben a jogszabálytervezet a 11. § (2) bekezdésében meghatározott egy tárgykört érint,

b./ az illetékes Bizottságok együttes ülésén, az érintett tárgykörök Bizottságainak elnökei közül többségi szavazattal választott személy, amennyiben a jogszabálytervezet a 11. § (2) bekezdésében meghatározott több tárgykört érint.

(3) A jogszabály tervezetet

a./ a tagországok közötti két vagy többoldalú nemzetközi szerződés esetén az illetékes Bizottságok azon tagjai készítik, akik a szerződésben érintett tagországok képviselői,

b./ a Konföderáció egy vagy több tagországa és a Konföderáción kívüli egy vagy több állam, illetve államszövetség közötti szerződéstervezet készítését
- a Konföderáció részéről az a./ pontban meghatározott személyek
- a Konföderáción kívüli állam vagy államszövetség kormánya által a szerződéstervezet készítéséhez delegált személyekkel

közösen végzik.

(4) A jogszabálytervezet elkészítésében részt vevő bizottsági tagok a tervezet elkészítése során kötelesek az általuk képviselt állam választópolgáraival egyeztetni a Bizottságban előzetesen elkészített jogszabály-javaslatot.
Az egyeztetés során a jogszabálytervezettel érintett tárgyköröknek a tagország megfelelő társadalmi csoportjainak többségi véleménye meghatározó a jogszabálytervezet elkészítésénél.

(5) A jogszabálytervezet Előterjesztő elnöke akkor jogosult a jogszabály javaslatot elfogadásra előterjeszteni, ha

a./ a tagországok közötti két vagy többoldalú nemzetközi szerződéstervezet esetén az illetékes Bizottság (több tárgykör esetén az illetékes Bizottságok) szerződésben érintett tagországokat képviselő tagjai egységesen támogatják a javaslat előterjesztését;

b./ a Konföderáció egy vagy több tagországa és a Konföderáción kívüli egy vagy több állam, illetve államszövetség közötti szerződéstervezet esetén
- az illetékes Bizottság (több tárgykör esetén az illetékes Bizottságok) szerződésben érintett tagországokat képviselő tagjai és
- a szerződésben érintett Konföderáción kívüli államok és/vagy államszövetségek

egységesen támogatják a javaslat előterjesztését.

15. §
A jogszabály tervezet elfogadása

(1) A jogszabály tervezetet az Európai Konföderáció Tanácsa fogadja el, egyszerű többséggel, a szerződéstervezetben érintett tagországok képviselőinek egységes szavazatával.

(2) Abban az esetben, ha a Tanács, vagy az Ellenőrző Bizottság bármely tagjának kétségei vannak a felől, hogy a jogszabálytervezet megfelel-e a tárgykörben érintett bármely ország tárgy szerinti társadalmi csoportjának a jogszabály előkészítés során kinyilvánított akaratának, akkor kérheti az Ellenőrző Bizottságtól a jogszabálytervezet elfogadásának ellenőrzését.

16. §
A jogszabály hatályba lépése

(1) A jogszabálytervezetet az Európai Konföderáció Tanácsa a 15. § szerinti elfogadó határozata alapján az Európai Könföderáció elnöke lépteti hatályba.

(2) A jogszabállyal érintett tárgykör (tárgykörök) szabályozásáért a jogszabálytervezetet elfogadó minden képviselő személyesen viseli a felelősséget.

17. §
A jogszabály elfogadásának ellenőrzése

(1) Az Ellenőrző Bizottság

a./ a hatályba léptetett jogszabály elfogadását, illetve hatályba léptetését, annak kihirdetése előtt,
b./ a hatályba léptető által kért javaslat elfogadását, a hatályba léptetés előtt

ellenőrzi „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabályban leírtak szerint.

(2) Az Ellenőrző Bizottság az ellenőrzésének eredményeként a jogszabály kihirdethetőségére vonatkozóan a következő döntéseket hozza:

a./ A jogszabály kihirdethető.
b./ A jogszabályalkotás folyamatát meg kell ismételni.

(3) A jogszabály elfogadása ellenőrzésének részleteit az „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabály szabályozza.

18. §
A jogszabály kihirdetése

A jogszabályt az Európai Konföderáció, valamint a szerződést aláíró tagországok hivatalos lapjában kell kihirdetni.

V. szakasz
Az Ajánlások jogalkotási folyamata

19. §
Döntési helyzet

Az ajánlás döntési helyzetét az eredményezi, ha

a./ ha valamely tagországban az igény-lehetőség mérleg pontatlanságát mutatja valamely nemzetközi szerződés végrehajtása, illetve

b./ az Európai Konföderáció összesített igény-lehetőség mérlegének elemzése, illetve az Európai Konföderáción kívüli igények és lehetőségek összhangja jelzi valamely tárgykörbe tartozó termék, termény vagy szolgáltatás igénynövekedését, lehetőség-szükséglet csökkenését vagy megszűnését, vagy új igény jelentkezését, illetve

c./ valamelyik tagország igénybővítő lehetőséget javasol.

20. §
Az Ajánlás kezdeményezése

Ajánlást kezdeményezhet a döntési helyzet alapján

a./ az Európai Konföderáció bármely intézménye a tagországok részére olyan jogharmonizációs, vagy önálló jogalkotási eljárást, amely elősegíti a szubszidiaritás, a demokrácia és a szolidaritás egységes érvényesülését, és ezáltal az igény-lehetőség mérleg tárgyszerűségét,

b./ az Európai Konföderáció bármely intézménye és bármely tagországa a többi tagország részére a 11. § (2) bekezdésben meghatározott tárgykörökben az összesített igény-lehetőség mérleg alakulásából természetszerűen következő termékfejlesztést vagy termékszerkezet változtatást,

c./ az Európai Konföderáció bármely tagországa igénybővítő lehetőségre tehet ajánlatot, az országban kidolgozott módszerrel, eljárással, eszközzel kapcsolatban.

21. §
Az Ajánlástervezet elkészítése

(1) A jogharmonizációs és/vagy jogszabály-alkotási ajánlás-tervezet készítésének összehangolását és a jogszabály javaslatot elfogadásra előterjesztését az Előterjesztő elnök végzi, aki

a./ a kezdeményező Bizottság elnöke, amennyiben a jogszabálytervezet a 11. § (2) bekezdésében meghatározott egy tárgykört érint,

b./ a kezdeményezéssel érintett Bizottságok együttes ülésén, az érintett tárgykörök Bizottságainak elnökei közül többségi szavazattal választott személy, amennyiben a kezdeményezés a 11. § (2) bekezdésében meghatározott több tárgykört érint.

(2) A termékfejlesztés vagy termékszerkezet változtatás ajánlás-tervezet készítésének összehangolását és a jogszabály javaslatot elfogadásra előterjesztését az Előterjesztő elnök végzi, aki

a./ az (1) bekezdés szerinti Bizottság elnök, amennyiben az Európai Konföderáció egyik Bizottsága a kezdeményező,

b./ a kezdeményező tagországnak az a képviselője, aki a kezdeményezés tárgykörében érintett Bizottság tagja.

(3) Az igénybővítő lehetőségre tett ajánlás-tervezet készítésének összehangolását és a jogszabály javaslatot elfogadásra előterjesztését a kezdeményező tagországnak az a képviselője végzi, Előterjesztő elnöki minőségben, aki a kezdeményezés tárgykörében érintett Bizottság tagja.

(4) Az Ajánlás jogszabály-előkészítésének elkészítését az Előkészítő elnök által felkért szakértői csoport végzi.

22. §
Az Ajánlástervezet elfogadása

(1) Az Ajánlástervezetet az Európai Konföderáció Tanácsa fogadja el, egyszerű többséggel.

(2) Abban az esetben, ha a Tanács, vagy az Ellenőrző Bizottság bármely tagjának kétségei vannak a felől, hogy az Ajánlástervezet megfelel-e a tárgykörben érintett bármely ország tárgy szerinti társadalmi csoportjának a jogszabály előkészítés során kinyilvánított akaratának, akkor kérheti az Ellenőrző Bizottságtól a jogszabálytervezet elfogadásának ellenőrzését.

23. §
A jogszabály elfogadásának ellenőrzése

(1) Az Ellenőrző Bizottság a hatályba léptető által kért javaslat elfogadását, a kihirdetés előtt ellenőrzi „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabályban leírtak szerint.

(2) Az Ellenőrző Bizottság ellenőrzésének eredményeként az Ajánlat kihirdethetőségére vonatkozóan a következő döntéseket hozza:

a./ Az Ajánlás közzé tehető.
b./ Az Ajánlás folyamatát meg kell ismételni.
c./ Az Ajánlás tárgyköre ellentétes az Európai Konföderáció alapelveivel, azért nem tehető közzé, és a jogalkotási folyamat nem ismételhető meg.

(3) Az Ajánlás elfogadása ellenőrzésének részleteit az „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabály szabályozza.

(4) Az ajánlás címzett tagországok részéről történő elfogadása az Európai Konföderáció összehangoló jogszabály-alkotási folyamatának döntési helyzetét jelenti.

24. §
Az Ajánlástervezet közzététele

Az Ajánlást az Európai Konföderáció, valamint a címzett tagországok hivatalos lapjában kell kihirdetni.

MÁSODIK RÉSZ
Az Európai Konföderáció tagországai állampolgárainak szabadsága

25. §
Általános rendelkezések

(1) A kötelezettségek és jogok egységében az Európai Konföderáció tagországainak minden állampolgára egy és ugyanazon szabadságot élvez, amely nem szűntethető meg és nem korlátozható.

(2) A tagországok állampolgára:
a./ az államalapító nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint
b./ az államalkotó nemzetek tagjai, ha a tagország területén élnek[2].

(3) Államalkotó nemzet az, amely elfogadva az államalapító nemzet értékrendjét, kultúrájának helyet talált a tagország területén.

(4) Aki nem a tagország állampolgára, az a tagországban vendégként él, teljeskörű kötelezettség terhével és a vendégjog gyakorlásával.

(5) Az állampolgárságra méltatlan személyt az „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabályban meghatározott esetekben meg kell fosztani állampolgárságától.

(6) A vendég ugyanazon joggal rendelkezik, mint az állampolgár, kivéve:
a./ nem végezhet olyan tevékenységet, amely a tagország politikai, társadalmi és gazdasági életére befolyással van,
b./ nem vehet részt a tagország gazdasági politikájának kidolgozásában és alkalmazásában,
c./ sem maga, sem leszármazottja nem lehet a tagország egyetemes tulajdonának birtokosa.

[2] Az államalkotó nemzeteket a tagországok jogrendszere határozza meg.

A. fejezet
A tagországok állampolgárainak szabadságjogai

I. szakasz
Alapvető emberi jogok

1. alszakasz
Általános rendelkezések

26. §
Az alapvető jogok gyakorlása és védelme

(1) Az állampolgárságból eredő jogok (a továbbiakban: alapvető jogok) és azok védelme - természetüknek megfelelően - megilletik az „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabályban meghatározott jogi személyt és a jogi személyiség nélküli szervezetet.

(2) Alapvető jogait jogszerű eszközökkel mindenki maga is megvédheti. E jogok megsértése esetén mindenki bírósághoz fordulhat, vagy – a tárgykörnek megfelelően – egyéb módon kötelességszerűen érvényesítheti a NEGYEDIK RÉSZBEN (127-145. §) meghatározott feltételek mellett ellentmondási és ellenállási jogát.

27. §
Az alapvető jogok szabályozása és korlátozása

(1) Alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat „Az emberi alapjogokról és kötelezettségekről” szóló jogszabály állapítja meg jelen jogszabály irányelvei alapján.
Alapvető jogot korlátozni csak a hivatkozott jogszabályban lehet.

(2) Alapvető jog a jogalkotás során csak kivételesen, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan és annak elérésére alkalmas módon, lényeges tartalmának sérelme nélkül, arra kényszerítő ok miatt korlátozható, különösen, ha ez mások alapvető jogainak védelme, bűncselekmény megelőzése és üldözése, a közrend, a nemzetbiztonság, a közegészség védelme érdekében indokolt.

28. §
Az alapvető jogoktól való eltérés rendkívüli helyzetben

(1) A tagországok jogrendszere szerint rendkívüli helyzetben az alapvető jogok gyakorlása a feltétlenül szükséges mértékben és az adott helyzettel szoros

összefüggésben felfüggeszthető, vagy az általánostól eltérően szabályozható.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a 29-30. §-ban, az 51. §-ban, a 78-81. §-okban és a 82. § (2) bekezdésében meghatározott jogokra.

29. §
Hivatás- és tisztségbeli korlátozások

(1) Az Európai Konföderáció Tanácsának, Bizottságának és Ellenőrző Bizottságának tagjai nem gyakorolhatják az egyesülési és gyülekezési jogot.

(2) Az Európai Konföderáció Tanácsának és Ellenőrző Bizottságának tagja társadalmi csoport nevében vagy érdekében nem végezhet nyilvános közszerepléssel járó tevékenységet.

(3) Az Európai Konföderáció Tanácsa, a Bizottság és az Ellenőrző Bizottság tagja szerveződési jogának gyakorlását a tagország jogrendszere korlátozhatja.

2. alszakasz
Az életfeltételekhez való jog

30. §
Az élethez és az emberi méltósághoz való jog

(1) Minden embernek veleszületett, elidegeníthetetlen joga van az élethez és az emberi méltósághoz, amelyektől senkit sem szabad önkényesen megfosztani.

(2) Mindenkinek joga van személyisége szabad alakításához, testi, erkölcsi és szellemi épségének tiszteletben tartásához.

(3) Senkit sem szabad kínzásnak, embertelen, megalázó, kegyetlen, az emberi méltóságot sértő büntetésnek vagy bánásmódnak alávetni.

(4) Tilos emberen a hozzájárulása nélkül orvosi vagy tudományos kísérletet végezni.

31. §
A szabadsághoz és a személyi biztonsághoz való jog

(1) Mindenkinek joga van a kötelezettségek és jogok összhangján alapuló szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

(2) Letartóztatni, őrizetbe venni, szabadságától egyéb módon megfosztani vagy szabadságában korlátozni bárkit csak a tagország jogrendszerében meghatározott okból és törvényes eljárás keretében szabad. A szabadságától megfosztott vagy szabadságában korlátozott személynek joga van a vele szemben tett intézkedés okáról haladéktalanul tájékoztatást kapni.

(3) A letartóztatott, őrizetbe vett vagy szabadságában egyéb módon korlátozott személyt haladéktalanul, de legkésőbb hetvenkét órán belül bíróság elé kell állítani, vagy szabadon kell bocsátani. A bíróság köteles az eléje állított személyt meghallgatni, és szabadon bocsátásáról vagy szabadságának korlátozásáról írásban indokolt határozattal haladéktalanul dönteni.

(4) Szabadságelvonással járó büntetést csak bíróság szabhat ki.

(5) A törvénytelen letartóztatás, őrizetbe vétel vagy fogvatartás áldozata teljes kártérítésre jogosult.

32. §
A családszerkezet fenntartásához való jog

(1) Az Európai Konföderáció minden tagországa állampolgárainak joguk van a nemzeti hagyományok szerinti családszerkezet szerint élni:

a./ több korosztályt magában foglaló nagycsaládban és
b./ az államalapító és államalkotó nemzet lélekszámának olyan mértékű növekedését szolgáló nagy családban, amely minden korosztály lélekszám-növekedését biztosítja az előző korosztályhoz képest.

(2) A családszerkezet fenntartásához szükséges feltételeket és a részletes szabályozást a tagországok jogrendszere tartalmazza.

33. §
A családalapítás joga

(1) A tagországok jogrendszerében meghatározott korhatárt elért férfi és nő egymással házasságot köthet, és családot alapíthat.

(2) A család alapja a két különböző nemű ember által alkotott házaspár.

(3) A nemi másságot az Európai Konföderáció betegségként kezeli, annak megfelelő jogokat és kötelességeket minden tagország jogrendszere határozza meg.

34. §
A család joga és kötelezettsége

(1) Az Európai Konföderáció tagországai biztosítják a család egysége, a magzat, a gyermek, az anya és a szülő védelmének feltételeit.

(2) A szülők kötelessége a család (1) bekezdés szerinti védelmét teljesíteni.

(3) A család jogainak és kötelezettségeinek jelen jogszabályban maghatározott irányelvek szerinti részletes szabályozását a tagországok jogrendszere tartalmazza.

35. §
Az anya joga és kötelezettsége

(1) Az anya családért végzett (elsősorban a gyermekekkel kapcsolatos) tevékenységének elismeréseként a következő jogokat gyakorolja:

a./ Az anya a gyermek 10 éves koráig (az általános iskola 4. osztályának befejezéséig) a szakmája szerinti mindenkori átlagjövedelmet kapja (anyasági elismerés) tevékenysége társadalmi elismeréseként, a második gyermektől kezdve gyermekenként 10 %-kal kiegészítve.

b./ Ha minden gyermeke betöltötte a 10. életévét, vagy az általános iskola 4. osztályát befejezte, a mindenkori átlagjövedelem fele és a második gyermektől ennek 10 %-a az elismerés összege, a gyermek 24 éves koráig, vagy addig, amíg szakmai végzettséget nem szerez.

(2) Az anya kötelessége – akár családban, akár azon kívül élve – biztosítani a gyermek számára az őt megillető (ifjúsági) jogokat. Köteles olyan példát mutatni, amely gyermeke(i) egészséges lelki, szellemi, testi fejlődéséhez szükséges.

(3) Miután a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése egységét az Európai Konföderáció alapelvei írják elő, a feltételekre csak akkor jogosult a család, ha a feladatait maradéktalanul teljesíti.

(4) A család jogainak és kötelezettségeinek részletes szabályait a tagországok jogrendszere tartalmazza.

36. §
A gyermek általános jogai és kötelességei

(1) A gyermeket fokozott védelem és gondoskodás illeti meg a család, a társadalom és az állam részéről.

(2) A tagország biztosítja a gyermek születésekor gyakorolható jogát
a./ szülei jogokat és kötelezettségeket meghatározó jogi helyzetének örökléséhez,
b./ a szülők előző pont szerinti jogi helyzete szerinti anyakönyvezéshez
c./ a névviseléshez, a családban való nevelkedéshez és a sorsát érintő döntésekben érettségének megfelelően szándéka kinyilvánításához.

(3) Az Európai Konföderáció tagországa a család nélküli gyermeknek a családban születettekkel azonos jogokat biztosít.

(4) A szülő megválaszthatja, hogy gyermeke milyen nevelésben és oktatásban részesüljön.

(5) A gyermek köteles követni szülei, nevelői és tanítói által meghatározott viselkedési szabályokat.

(6) A gyermek köteles szülőivel, tanítóival és nevelőivel szemben tisztelettudó magatartást tanúsítani.

(7) A gyermek (1)-(6) bekezdés szerinti irányelveken alapuló, részletes jogait és kötelezettségeit a tagországok jogrendszerei határozzák meg.

37. §
A neveléshez való jog

(1) A gyermeket fogantatásától megilleti lelki, szellemi és testi egyenletes fejlődését biztosító neveléshez való jog.

(2) Az embert első szakmája, vagy első diplomája megszerzéséig megilleti annak a joga, hogy szabad akaratának egészséges kialakulását szolgáló hatásokat kapjon a társadalmi együttélés szabályairól.

(3) Az ember felkészülési időszakában, vagyis ifjúkorában köteles mindent megtenni annak érdekében, hogy aktív korúvá válva teljesíteni tudja

adottságai és képességei szerint mindazokat a feladatokat, amelyekkel országa és nemzete lelki, szellemi és anyagi vagyonának növekedéséhez kötelessége hozzájárulni.

38. §
A tanuláshoz való jog

(1) Az Európai Konföderáció minden tagországa állampolgárának joga van szakmát vagy diplomát szerezni.

(2) Az (1) bekezdésben biztosított jog feltételeiként az oktatás, a tankönyv-, tanszerellátás, a tanulóotthonban elhelyezés, az utazás, az étkezés és az oktatás kiegészítő szolgáltatásainak igénybevétele térítésmentes.

(3) Az alapfokú oktatás kötelező. A gyermek tankötelezettségének korhatárát a tagország jogrendszere állapítja meg.

(4) A tagország alsó-, közép- és felsőfokú oktatási intézményeket tart fenn, amelyeket a tagország jogrendszerében meghatározott módon az
a./ az állam,
b./ a Krisztust követő, egyistenhívő egyházak, valamint
c./ egyesületek
üzemeltetnek.
A tagország az oktatással kapcsolatos feltételeket az üzemeltetés formájától függetlenül, tehát egységesen biztosítja.

(5) A tagország köteles minden településen alapfokú, valamint a tanulók számára elérhető közelségben szakképzést nyújtó közép- és felsőszintű oktatási intézmények működését biztosítani.

(6) A tagország jogrendszerében meghatározott módon szakmai ellenőrzést gyakorol az oktatási intézmények felett.

(7) A közép- és felsőfokú oktatás mindenki számára képességeinek megfelelően hozzáférhető. A tanulmányok elkezdésének és folytatásának, a szakképzettséget igazoló dokumentum kiadására vonatkozó szabályokat a tagország jogrendszere tartalmazza.

(8) Az oktatási
a./ alsó- és középfokú intézményt a szülő,
b./ a felsőfokú oktatási intézményt a gyermek
szabadon választja.

(9) Az oktatásban részt vevő fiatal köteles tanulmányait képességei szerint folytatni, az oktatást kiegészítő szolgáltatásoknak a választott szakma szerinti felhasználásával ismeretanyagát olyan szintre fejleszteni, hogy végzése után kötelezettségét az ország és a nemzet lelki, szellemi és anyagi vagyonának növekedéséhez minél teljesebben teljesítse.

39. §
Az ifjúkorban biztosított feltételek

(1) A családi funkciók feltételeinek biztosításával alapfeltételt kap az ifjúkorú személy lelki- és szellemi szabad akarata kialakulásához.

(2) Anyagi feltételek az első szakma megszerzéséig:
a./ tandíjmentesség,
b./ tankönyvek, füzetek, egyéb technikai eszközök ingyenes ellátása,
c./ színház, múzeum, könyvtár és kulturális egyéb rendezvények ingyenes látogatása,
d./ ingyenes étkezés,
e./ díjmentes utazás,
f./ ruházkodási hozzájárulás,
g./ szünidei ingyenes program.

(3) Anyagi feltételek az első szakma megszerzésekor:
a./ a szerzett ismeretet hasznosításának lehetősége (munkalehetőség),
b./ önálló élet megkezdésének anyagi feltételei (lakás és lakberendezési tárgyak - figyelemmel a nagy család modellre).
c./ amennyiben önálló tevékenységet akar folytatni a tagország jogrendszere szerint, az igény-lehetőség mérlegnek megfelelően, akkor annak beruházási feltételei (részben hitelezéssel).

(4) Az első szakma megszerzését követően - nemtől függetlenül - köteles az ifjú
a./ aktív korúként szakmájának megfelelően teljesíteni kötelezettségeit és
b./ honvédelmi ismereteket szerezni és gyakorlati képzésen részt venni. Amennyiben nem hivatásos katonai végzettséget szerez, az ismeretek és a gyakorlat megszerzése után tartalékosként vesz részt - szükség esetén - a honvédelemben.

(5) A (4) bekezdés feltételeit és részletes szabályait a tagország jogrendszere határozza meg.

40. §
Az ifjúkor érdekképviselete

(1) Az Európai Konföderációban a tagországok ifjúkori (felkészülési időszaki) társadalmi csoportja a Korcsoportok Bizottságába delegált képviselőin keresztül érvényesíti (hangolja össze más társadalmi csoportokkal) érdekeit és vesz részt a Konföderáció munkájában.

(2) A képviselő jelölést a tagország ifjúsági érdekvédelmi szervezete végzi, az „Európai Konföderáció választási jogszabálya" szerint.

41. §
Az aktív korban végzett tevékenységek

(1) Funkciója szerint a fennmaradást szolgáló (pl. élelmiszertermelő) és a következő fejlettségi szakaszra felkészítő (pl. kutató) tevékenységek.

(2) Érdek-sorrendiség (érdekprioritás) szerint az ember közvetlen életfeltételeinek biztosítása (pl. nevelés, védelem, közigazgatás, használati cikkek előállítása) és az életfeltételeket közvetve szolgáló tevékenységek (pl. természetvédelem) csoportja különböztethető meg.

(3) A végrehajtás módja szerint vannak közösségen belül (alkalmazottként, vagy tulajdonosként) és önállóan végrehajtandó feladatok (pl. kistermelés, kisipar).

42. §
A nemzeti vagyon növelésének joga

(1) Az Európai Konföderáció társadalmi, politikai és gazdasági életének meghatározója az igényeket és lehetőségeket összehangoló teljes önellátás (autarkia).

(2) A nemzeti vagyon növelésében való részvétel a tagországok minden állampolgárának, a tagországokban vendégjoggal élő személyeknek, valamint a tagországok jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak átruházhatatlan joga és kötelessége.

(3) Az anyagi jellegű igények és lehetőségek összhangját biztosítja az Európai Konföderáció a jelen jogszabály Harmadik részÉBEN (99-126. §), illetve a tagországok jogrendszerében meghatározottak szerint, amely
a./ az összehangolt ellátásra és
b./ szabad gazdasági versenyre
épül.

(4) A szabad gazdasági versenyben működő vállalkozások jogát és a gazdasági verseny szabadságát a tagországok jogrendszere korlátozza abból a célból, hogy védelmezze az állampolgárok érdekeit és a közerkölcsöt, érvényesítse a tisztességtelen piaci verseny tilalmát, továbbá megtiltja a verseny biztosítása érdekében kialakuló tulajdonosi vagy más monopolhelyzetet.

(5) Mindenkit megillet az arra vonatkozó döntés joga, hogy gazdasági tevékenységét az összehangolt ellátásban vagy a szabad gazdasági versenyben teljesíti-e.

(6) Az Európai Konföderáció gazdasági rendszerét jelen jogszabály Harmadik részE (99-126. §), valamint a tagországok jogrendszere határozza meg.

43. §
A tevékenység elismerése

(1) Tevékenysége elismeréseként az alapvető emberi jogai gyakorlásának feltételei mellett megilletik mindazok a jogok, amelyek tevékenységéhez kapcsolódnak. Természetesen a megnövekedett jogokkal arányosan növekednek kötelezettségei is.

(2) A tevékenységek végzéséhez kapcsolódó jogokat, kötelezettségeket és az elismerés módját, mértékét a tagországok jogrendszere határozza meg.

44. §
Az aktívkor érdekképviselete

(1) Az Európai Konföderációban az aktív korú állampolgárok tevékenység-típusok (szakmák) szerinti társadalmi csoportjuknak létszámarányosan megfelelő számú, a 10. § (1) bekezdés ba.-bc. és bg.-bm. pontjainak megfelelő szakmai Bizottságba delegált képviselőkön keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket, és vesznek részt a Konföderáció munkájába.

(2) A képviselő jelölést a szakma érdekvédelmi szervezete végzi, az „Európai Konföderáció választási jogszabálya” szerint.

45. §
Jogok és kötelezettségek a tapasztalatátadás korában

(1) A tapasztalatátadás korában (nyugdíjas kor) az embert ugyanazok a jogok illetik meg, és ugyanazok a kötelezettségek terhelik, mint az aktív

korszakában, de átsúlyozva, úgy, hogy a szülővédelemmel kapcsolatos jogai erősödnek meg.

(2) A tapasztalatátadás korának elismerése az Európai Konföderáció tagországa részéről:
a./ az alapvető életfeltételek ingyenes biztosítása,
b./ tevékenység utáni elismerés (jövedelem) és
c./ nyugdíj, ami a szakma (hivatás) szerinti átlagbér 50 %-a.

(3) Tekintettel arra, hogy a nemzeti vagyon növekedése folyamatosan emelkedik, a nyugdíj összege és vásárlóereje is évről-évre nő.

46. §
A tapasztalatátadás korának érdekképviselete

(1) Az Európai Konföderációban a tagországok tapasztalatátadási időszakának (nyugdíjas kor) társadalmi csoportja a Korcsoportok Bizottságába delegált képviselőin keresztül érvényesíti (hangolja össze más társadalmi csoportokkal) érdekeit és vesz részt a Konföderáció munkájában.

(2) A képviselő jelölést a tapasztalatátadás-korúak érdekvédelmi szervezete végzi, az „Európai Konföderáció választási jogszabálya” szerint.

47. §
Az egészség megőrzéséhez való jog és kötelezettség

(1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk és kötelességük az egészség megőrzése.

(2) Az egészség a lélek-, a szellem és a test egységének összhangját jelenti.

(3) Az egészséget nem károsító és nem veszélyeztető
g./ lélek irányítását,
h./ szellem közvetítését,
c./ élelmiszert,
d./ ipari termékeket,
e./ személyi és közüzemi szolgáltatásokat,
f./ idegenforgalmi szolgáltatásokat és az idegenforgalomban biztosított élelmezési- és ipari termék forgalmazását,
g./ kereskedelemben forgalmazott élelmiszert és ipari terméket,
h./ személy- és áruszállítás feltételeit,

a tagország jogrendszerének betartása biztosítja.

(4) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgárok kötelesek a következő egészségmegőrző tevékenység folytatására:

a./ csak Krisztust követő istenhívő eszméket hirdet és csak ilyen eszmék hirdetését fogadja el,
b./ csak a természetes értékrendet ismertető szellemi tevékenységet végez és csak ilyen tevékenységet követ,
c./ rendszeresen részt vesz minden – nemének és életkorának megfelelő - testi betegséget feltáró és gyógyító orvosi szűrésen, kezelésen és beavatkozáson.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott jogokat és kötelezettségeket részletesen a tagországok jogrendszere tartalmazza.

48. §
A testedzéshez való jog

(1) Az Európai Konföderáció tagországa biztosítja az egészségmegőrző testedzés és versenyszerű sportolás feltételeit
a./ minden oktatási intézményben, illetve az oktatási intézmény elsődleges használati jogával a településeken,
b./ minden településen az igénynek megfelelő számú
testedzést szolgáló létesítményt a mindenkori igények szerinti felszereltséggel.

(2) A tagország biztosítja az utánpótlás nevelésétől a versenyeztetésig a minőségi versenyszerű sportolás elismerését és tárgyi feltételeit.

(3) A testedzéshez való jog gyakorlásának részletes szabályait a tagország jogrendszere tartalmazza.

49. §
Az egészségügyi ellátáshoz és gondoskodáshoz való jog

(1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk van a teljeskürű és térítésmentes egészségügyi ellátáshoz és

gondoskodáshoz, beleértve a gyógyszer- és egészségügyi segédeszköz ellátást is.

(2) A tagország egészségügyi ellátó és egészségügyi gondoskodó intézményeket tart fenn, amelyeket a tagország jogrendszerében meghatározott módon az
a./ az állam,
b./ a Krisztust követő, egyistenhívő egyházak, valamint
c./ egyesületek
üzemeltetnek.
A tagország az egészségügyi ellátó és egészségügyi gondoskodó intézmények működési feltételeit az üzemeltetés formájától függetlenül, tehát egységes elvek szerint biztosítja.

(3) A tagország jogrendszerében meghatározott módon szakmai ellenőrzést gyakorol az egészségügyi ellátó és egészségügyi gondoskodó intézmények felett.

(4) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk és kötelességük az egészség megőrzése.
Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának korlátozás nélkül, a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak a tagország jogrendszerében meghatározott korlátozással, joguk van egészségügyi gondoskodási intézményben történő ellátásra.

50. §
A tartósan egészségkárosodottak jogai

(1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgárok tartós egészségkárosodása, illetve testi-, szellemi fogyatékossága esetén különleges védelemre, illetve gondoskodásra jogosultak.

(2) A különleges gondoskodás feltételeit, a gondoskodási jog gyakorlásának részleteit a tagország jogrendszere határozza meg.

51. §
Az egészséges környezethez való jog

(1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek és a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak, továbbá a tagországba látogatás vagy hivatalos minőségben tartózkodóknak joguk van az egészséges környezethez.

(2) A tagországok jogrendszere tartalmazza azokat az intézkedéseket, amelyek a természetes és az épített környezet megóvására, a környezeti károk megelőzésére, illetve mérséklésére vonatkoznak.

(3) A tagországok jogrendszere tartalmazza azokat az intézkedéseket, amelyek az egészséget károsító és veszélyeztető
a./ termékek előállítását, forgalmazását,
b./ munkamódszerek, csomagolóeszközök alkalmazását,
c./ hulladékok keletkezését
tiltják.

(4) A környezet megóvása az (1) bekezdésben meghatározott minden személy kötelessége.

52. §
A szabad akarat kinyilvánításának joga

Mindenkinek joga van a szabad akaratból eredő gondolat, a lelkiismeret és hitvallás megválasztásához, elfogadásához és kinyilvánításához.

53. §
A hitvallás gyakorlásának joga

(1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának korlátozás nélkül, a tagországban vendégjoggal élő személyek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak a tagország jogrendszerében meghatározott korlátozással, joguk van arra, hogy hitvallásukat vallásos cselekmény, szertartás végzése útján vagy egyéb módon akár egyénileg, akár másokkal együtt nyilvánosan vagy magánkörben kinyilvánítsák, gyakorolják, tanítsák.

(2) A hitvallás bárki részéről történő gyakorlását a tagországok jogrendszere korlátozhatja, vagy megtilthatja,

a./ ha az nem Krisztust követő hitvallás, továbbá,
b./ ha a tiltás vagy korlátozás bűncselekmény elkövetésének megelőzése, a közrend, közerkölcs és mások jogainak védelme, valamint a honvédelmi kötelezettség teljesítése érdekében történik.

54. §
A hitvallás érdekképviselete

(1) Az Európai Konföderációban a tagországok Krisztus követésének hitét valló társadalmi csoportjaihoz tartozó állampolgárok a Vallási Bizottságába delegált képviselőin keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt a Konföderáció munkájában.

(2) A képviselő jelölést a tagország Krisztus követésének hitét valló állampolgárainak érdekvédelmi szervezete végzi, a „Európai Konföderáció választási jogszabálya” szerint.

55. §
A nemzeti múlt ismeretének joga

(1) Az Európai Konföderációban a tagországok minden állampolgárának joga és kötelezettsége, hogy megismerje
a./ azt a történelmi folyamatot, amely Európa konföderációban megvalósuló szerves egységként működéséhez vezetett,
b./ azt az okot, amely a szerves egységben élés felbomlásához vezetett,
c./ azokat a következményeket, amelyet a szerves egységben élés felbomlása eredményezett.

(2) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk és kötelezettségük megismerni
a./ nemzetük történelmét és
b./ nemzetük történelmi kapcsolatát a nekik vendégjogot, illetve tartózkodási jogot adó állam államalapító és államalkotó nemzeteihez.

(3) A nemzeti múlt megismeréséhez való jogokat és kötelezettségeket részletesen a tagország jogrendszere szabályozza.

56. §
A nemzeti kultúra ápolásának joga

(1) Az Európai Konföderáció tagországaiban a tagország minden állampolgárának joga és kötelessége

a./ saját nemzeti kultúrájuk megismerése, ápolása, továbbéltetése,
b./ saját nemzeti kultúrájuk alkalmazása
annak érdekében, hogy az Európai Konföderációban a tagország természeti (ökológiai) és társadalmi, gazdasági (ökonómiai) szerves egységben éljen.

(2) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joga és kötelessége
a./ saját nemzeti kultúrájuk megismerése, ápolása, továbbéltetése,
b./ saját kultúrájuknak az Európai Konföderáció értékrendjével azonos elemeinek alkalmazása
annak érdekében, hogy alkalmazkodni tudjanak ahhoz a szerves egységéhez, amelyben az Európai Konföderációban a nekik vendégjogot, illetve tartózkodási jogot adó tagország természeti (ökológiai) és társadalmi, gazdasági (ökonómiai) szerves egységben él.

(3) A nemzeti kultúra ápolásához való jogokat és kötelezettségeket részletesen a tagország jogrendszere szabályozza.

57. §
A nyelv megőrzésének és művelésének joga

(1) Az államalapító nemzet jövevényszavaktól és az idegen nyelvtani alakzatoktól megtisztított nyelve az Európai Konföderáció minden tagországának hivatalos nyelve.

(2) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak kötelessége megtanulnia a tagország hivatalos nyelvét.

(3) Az Európai Konföderáció tagországában az államalapító nemzet minden tagjának joga és kötelezettsége a nemzet nyelvének megtisztításában közreműködni, a megtisztított nyelvet megőrizni és művelni.

(4) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgárának, valamint a tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joga és kötelessége megőrizni és művelni saját nyelvét.

(5) A nyelv megőrzéséhez és műveléséhez való jogokat és kötelezettségeket részletesen a tagország jogrendszere szabályozza.

58. §
A tudományos kutatás és alkalmazás, a művészet, továbbá a kultúra szabadsága

(1) Az Európai Konföderáció tagországai államalapító és államalkotó nemzeteinek lelki- és szellemi értéke a tagország elidegeníthetetlen tulajdona.

(2) Az Európai Konföderáció tagországaiban a tudományos kutatás és alkalmazás, a művészetek, továbbá a kultúra művelése mindenki számára szabadon végezhető tevékenység.

(3) Az Európai Konföderáció tagországainak kiemelt fontosságú állami feladata az egyetemes kultúra, valamint az államalapító és államalkotó nemzetek kultúrájának védelme és támogatása.

(4) A tudományos kutatás és alkalmazás, a művészetek és a kultúra műveléséhez való jogokat és kötelezettségeket részletesen a tagország jogrendszere szabályozza.

59. §
A települések és a társadalmi csoportok önkormányzatisághoz való joga

(1) A települések önszerveződéshez (szubszidiaritáshoz) fűződő jogai:
a./ a település érdekeit képviselő önkormányzat alakításának joga és kötelessége,
b./ a település államhatalomban történő érdekképviseletének joga és kötelessége,
c./ a lelki, szellemi és anyagi önellátás (autarkia) kialakításának joga,
d./ a nevelés-oktatás működtetésének joga,
e./ az egészségi ellátás működtetésének joga,
f./ az életfeltételei kialakításának és működtetésének joga,
g./ az önellátásra és a szabad versenyre alapozott gazdaság kialakításának és működtetésének joga,
amelyeket a tagország jogrendszere biztosít.

(2) A társadalmi csoportok önszerveződéshez (szubszidiaritáshoz) fűződő jogai:
a./ a társadalmi csoport érdekeit képviselő önkormányzat alakításának joga és kötelessége,
b./ a társadalmi csoport államhatalomban történő érdekképviseletének joga és kötelessége,

c./ a társadalmi csoportnak az Európai Konföderációban történő érdekképviseletének joga és kötelessége,
d./ a társadalmi csoport jellegének megfelelő tevékenysége végzéséhez szükséges feltételekhez való joga és ezek rendeltetésszerű használatának kötelezettsége,
amelyeket a tagország jogrendszere biztosít.

60. §
Az élet-, személyiség-, vagyon-, és közbiztonsághoz való jog

(1) Az Európai Konföderáció bármely tagországában élő és tartózkodó minden ember élethez és személyiséghez fűződő jogai sérthetetlenek.

(2) A tagország minden állampolgárának joga van a tulajdonlási és birtoklási jogainak védelméhez, valamint a közbiztonsághoz.

(3) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk van birtoklási jogaik védelméhez, valamint a közbiztonsághoz.

3. alszakasz
Elidegeníthetetlen és csak kivételesen korlátozható jogok

61. §
A kényszermunka és a kötelező munka tilalma

(1) Senkit sem szabad kényszermunkára vagy kötelező munkára igénybe venni.

(2) Nem ütközik az (1) bekezdésben meghatározott tilalomba
a./ a bűncselekmény miatt elítélt személy munkára kötelezése,
b./ a honvédelmi kötelezettség teljesítése keretében elrendelt munkavégzés, továbbá
c./ a rendkívüli helyzetben, vagy a kötelezettségek és jogok egységének érdekében a tagország jogrendszere szerint meghatározott célból és módon munkára kötelezés.

62. §
Mozgásszabadság

(1) Az Európai Konföderáció tagországában a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár a tagország területén

szabadon mozoghat, a tartózkodási helyét szabadon megválaszthatja, és az ország területét – a tagország jogrendszere által szabályozott bűnmegelőzési, bűnüldözési, közrendvédelmi, nemzetbiztonsági és közegészségügyi korlátozható korlátozás kivételével – szabadon elhagyhatja.

(2) Az Európai Konföderáció tagországának állampolgára külföldről bármikor hazatérhet.

(3) Az Európai Konföderáció tagországának állampolgárát tilos annak a tagországnak a területéről kiutasítani, amelynek állampolgára.

(4) A tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár csak törvényben meghatározott okból és törvényes eljárásban meghozott határozat alapján utasítható ki a tagország területéről.

63. §
A személyhez és a személyes adatokhoz fűződő jogok

(1) Mindenkit megilletnek a személyhez fűződő jogok, így különösen a magánélet sérthetetlenségéhez, a jóhírnévhez, a képmáshoz, a hangfelvételhez, a magánlakás sérthetetlenségéhez, a levél-, a távközlési és a magántitokhoz való jog. E jogok bűnmegelőzési, bűnüldözési, továbbá nemzetbiztonsági és közegészségügyi célból a tagország jogrendszerében korlátozhatóak.

(2) Mindenki maga rendelkezik személyes adataival. A tagország jogrendszerében honvédelmi, bűnmegelőzési, bűnüldözési, közrendvédelmi, nemzetbiztonsági, közegészségügyi, népesség-nyilvántartási és közteherviselési, továbbá állami vagy egyéb közfeladat ellátás céljából személyes adat kezelését elrendelheti.

(3) A közélet tisztaságának megóvása érdekében a tagország jogrendszere egyes közfeladatokat ellátó személyek személyes adatainak kezeléséről a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően rendelkezhet.

(4) A személyes adatok védelmének részletes szabályozásáról a tagország jogrendszere rendelkezik.

64. §
A közérdekű adatok megismerésének joga

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a közérdekű adatot megismerje.

(2) Közérdekű adat a társadalmi együttélésre, annak feltételei meglétére vonatkozó olyan adat, amelyet

a./ az állami, illetve
b./ helyi- és társadalmi csoportra vonatkozó önkormányzati feladatot, valamint
c./ a tagország jogrendszerében meghatározott egyéb
közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezel.

(3) A közérdekű adatok megismerését a tagország jogrendszere államtitoknak minősítéssel korlátozhatja, ha az államtitoknak minősített közérdekű adat jogosulatlan személy által történő megismerése jelentősen sérti, vagy veszélyezteti a tagország
a./ honvédelmi, bűnmegelőzési, bűnüldözési, közrendvédelmi, nemzetbiztonsági, központi gazdasági,
b./ külügyi vagy nemzetközi kapcsolataival összefüggő, valamint bírósági eljáráshoz kapcsolódó érdekét.

(4) Közérdekű adat megismerésének jogát csak a tagország jogrendszerében meghatározott ideig szabad korlátozni. A megismerés korlátozásának fenntartását az Európai Konföderáció Ellenőrzési Bizottságának folyamatosan felül kell vizsgálnia.

(5) A megismerési jog korlátozás idején és a megismerési jog korlátozás idejének feloldását követő fél éven belül a megismerési jog korlátozása alá eső tárgykörben tilos a jogalkotás.

65. §
A véleménynyilvánítás és a sajtó szabadsága

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy véleményét szóban, írásban, sajtó útján és a közlés más formájában szabadon kinyilvánítsa, továbbá arra, hogy az információkat és más véleményét megismerje.

(2) Tilos a háborús propaganda, a nemzeti, faji vagy vallási gyűlölet bármilyen formájú keltése, amely hátrányos megkülönböztetést, ellenségeskedést, erőszakra való felhívást vagy annak támogatását tartalmazza.

(3) A véleménynyilvánítás szabadságát csak a tagország jogrendszerében meghatározott olyan korlátozásoknak szabad alávetni, amelyek a honvédelem, a bűnözés megelőzése, a közrend, a nemzetbiztonság, az ország területi sérthetetlensége, mások jó hírneve vagy jogai védelme, illetőleg a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából szükségesek.

(4) A tagországok jogrendszere a gyermekek védelme érdekében a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozhatja.

(5) A nyomtatott sajtó, a rádió, a televízió és a hagyományos illetve elektronikus adatot továbbító hírügynökség köteles hitelesen, pontosan, a közléssel érintett tárgykört teljességgel érintő adatok tárgyilagos tájékoztatásával a közérdekű adatok megismerési jogának gyakorlását elősegíteni.
Amennyiben az e bekezdésben meghatározott tájékoztatási eszköz megsérti a közérdekű adatok megismerési jogának gyakorlását, a sértést követően haladéktalanul elveszíti tájékoztatási jogát.

(6) A véleménynyilvánítás és a sajtó szabadságának részletes szabályozásáról a tagország jogrendszere rendelkezik.

66. §
Gyülekezési jog

(1) Mindenkinek joga van a békés és fegyvertelen gyülekezéshez.

(2) A tagország jogrendszere a közterületen való, meghatározott tárgyköröket érintő gyülekezést előzetes bejelentéshez kötheti, továbbá – tárgykörtől függetlenül - a gyűlés megtartását közrendvédelmi, nemzetbiztonsági, közegészségügyi vagy környezetvédelmi követelmények teljesítéséhez kötheti.

67. §
Egyesülési jog

(1) Az Európai Konföderáció tagországában élő minden állampolgárnak joga van ahhoz, hogy a település vagy a társadalmi csoport érdekvédelme, továbbá kulturális feladat végzése céljából részt vegyen a tagország jogrendszerében meghatározott egyesület és más önkéntes szervezet létrehozásában, vagy ilyen szervezethez csatlakozzon.

(2) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak joguk van ahhoz, hogy kulturális feladat végzése céljából részt vegyenek a tagország jogrendszerében meghatározott egyesület és más önkéntes szervezet létrehozásában, vagy ilyen szervezethez csatlakozzanak.

(3) Tilos fegyveres szervezetet önkéntes szervezetként létrehozni.
Nem tekinthető fegyveres szervezetnek az olyan, a tagország állampolgárai által létrehozott önkéntes kulturális szervezet, amely a tagország jogrendszerében meghatározott típusú és mértékű, egyébként fegyvernek minősíthető tárgyat hagyományőrzés céljából birtokol, azt zárt területen, az előírt biztonsági intézkedések mellett használ.

(4) Tilos az Európai Konföderáció alapelveivel ellentétes célból, vagy azokkal ellentétes eredmény elérése érdekében önkéntes szervezetet létrehozni.

(5) Az egyesülési jog gyakorlásának részletes szabályozását a tagország jogrendszere tartalmazza.

68. §
A közügyekben való részvétel joga

(1) Az Európai Konföderáció tagországának minden állampolgára részt vehet az országos és a helyi közügyek vitelében, továbbá a tagország jogrendszerében meghatározottak szerint közhivatalt viselhet.

(2) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgárok nem vesznek részt a közügyek vitelében, és nem viselhetnek az (1) bekezdésben meghatározott közhivatalt.

(3) Az Európai Konföderáció képviselőinek választásához és választhatóságához való jogot részletesen az „Európai Konföderáció választási jogszabálya” szabályozza.

69. §
Kérelmezési és panaszjog

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt kérelmet, panaszt terjesszen az Európai Konföderáció vagy a tagország illetékes szerve elé.
(2) A megkeresett szerv köteles a törvényben meghatározott határidőben a kérelemre, panaszra érdemben választ adni.

(3) A kérelmezési és panaszjog gyakorlásának részletes szabályozását az Európai Konföderáció jelen jogszabály irányelvei alapján készített jogszabálya, valamint a tagországok jogrendszere tartalmazza.

70. §
A bírósági eljárásban érintettek joga

(1) A bírósági eljárásban az érintettnek joga van ahhoz, hogy őt a bíróság személyesen meghallgassa; ez alól a tagország jogrendszere kivételt tehet.

(2) Ha az érintett a meghallgatás jogával nem kívánt élni vagy indokolatlanul mulasztott, ez az eljárás befejezését nem hátráltathatja.

(3) A bírósági eljárásban való érintettségi jog gyakorlásának részletes szabályozását a tagország jogrendszere tartalmazza.

71. §
Kisebbségi jogok

(1) Az Európai Konföderáció tagországa biztosítja állampolgárainak a (2) bekezdésben meghatározott, egyéni és közösen gyakorolt (kollektív) részvételét a közéletben, jogát saját kultúrájuk ápolásához, intézményeik fenntartásához, anyanyelvük oktatásához, a közéletben és a hatósági eljárásban való használatához, a saját nyelven való névhasználathoz.
Az anyanyelvű oktatáshoz való jog gyakorlásának feltételeit a tagország jogrendszere határozza meg.

(2) Az Európai Konföderáció tagországa az „Európai Konföderáció választási jogszabályát”, ajánlott irányelvként megvalósító belső jogszabályban meghatározottak szerint biztosítja a hatalomban való részvétel jogát

a./ a tagország államalkotó nemzetei - mint társadalmi csoportok - számára közösen gyakorolt jogként a hatalom-gyakorlásban történő érdekképviseletben,
b./ a tagország államalkotó nemzeteinek tagjai számára a választási és választhatósági jogot egyénileg gyakorolt jogként.

(3) A tagországban vendégjoggal élő személyeknek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgároknak a tagország biztosíthatja a jogot a tagország jogrendszerében meghatározottak szerint
a./ anyanyelvüknek a közéletben és a hatósági eljárásban való használatához, a saját nyelven való névhasználathoz, valamint

b./ az anyanyelvű oktatáshoz, saját kultúrájuk ápolásához, intézményeik fenntartásához.

(4) A kisebbségi jog gyakorlásának részletes szabályozását a tagország jogrendszere tartalmazza.

72. §
Menedékjog

(1) Az Európai Konföderáció tagországa menedékjogot ad azoknak a külföldi állampolgárságú vagy hontalan személyeknek, akik a tagország által elfogadott nemzetközi szerződés vagy a tagország jogrendszere értelmében menekültnek minősíthetők, továbbá azoknak, akiket menekültként befogad.

(2) Ha a menekültként befogadott, külföldi állampolgárságú személy

a./ a tagország államalapító nemzetének tény szerinti (de facto) tagja, a tagország jogrendszere alapján hozott határozat után a tagország jog szerinti (de iure) állampolgárává válik, és korlátozás nélkül gyakorolja jogait, valamint teljesíti kötelességeit;

b./ a tagország államalkotó nemzetének feltétel szerinti (opcionális) tagja, az anyaállammal történt egyeztetés alapján
- a tagország jog szerinti (de iure) állampolgárává válik, és korlátozás nélkül gyakorolja jogait, valamint teljesíti kötelességeit, vagy
- a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgárrá válik, illetve
- visszatér az anyaországba;

c./ a tagországnak sem tény-, sem feltétel szerinti nem tagja, akkor az anyaállammal történt egyeztetés után
- a tagország jogrendszere szerint idegenként élő állampolgárrá válik, illetve
- visszatér az anyaországba.

(3) A menekültet csak a tagország által elfogadott nemzetközi szerződésben meghatározott kivételes esetben, a tagország jogrendszere alapján lefolytatott eljárás alapján lehet a tagország területéről visszafordítani, kiutasítani vagy bármely államnak kiadni.

(4) A menedékjog gyakorlásának részletes szabályozását a tagország jogrendszere tartalmazza.

73. §
A tulajdonhoz és a birtokláshoz való jog

(1) Az Európai Konföderáció tagországában minden személy – tehát a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár - közrendvédelmet, nemzetbiztonságot, közegészségügyet és környezetvédelmet nem veszélyeztető - ingó tárgyakat korlátozás nélkül tulajdonolhat, illetve birtokolhat.

(2) A tagország kizárólagos, illetőleg tartós tulajdonának körét a tagország jogrendszere határozza meg. Ezek tulajdonlási- és birtoklási jogát csak a tagország állampolgára gyakorolhatja.

(3) A magántulajdon és a köztulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.

(4) Tulajdonjogot korlátozni vagy megvonni, illetőleg tulajdonjog gyakorlását kötelezettséggel terhelni közérdekből, a tagország jogrendszerében meghatározott esetben és módon lehet.

(5) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és kizárólag közérdekből, a tagország jogrendszerében meghatározott esetben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

(6) A tulajdonhoz és a birtokláshoz való jog gyakorlásának részletes szabályozását a tagország jogrendszere, valamint jelen szerződés Harmadik részÉNEK (99-126. §), szabályozásai tartalmazzák.

74. §
Az ingatlan tulajdon- és birtoklás jogának átruházása

(1) A tulajdon- és birtokjog átruházásának tárgya csak a tagország jogrendszerében meghatározott ingatlan lehet.

(2) A (1) bekezdés alól, a birtokjog gyakorlás átruházása vonatkozásában a tagország jogrendszere kivételt tehet.

(3) A tulajdon- és birtokjog gyakorlásának részletes szabályait a tagország jogrendszere szabályozza.

75. §
Az öröklés joga

(1) Az Európai Konföderáció tagországában minden személy – tehát a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár - közrendvédelmet, nemzetbiztonságot, közegészségügyet és környezetvédelmet nem veszélyeztető - ingó tárgyakat korlátozás nélkül örökíthet és örökölhet.

(2) Ingatlan örököse csak a tagország állampolgára lehet.

(3) Az ingó- és ingatlan javak öröklése illetékmentes.

(4) Az örökléssel kapcsolatos jog gyakorlásának részletes szabályait a tagország jogrendszere tartalmazza.

II. szakasz
A kötelezettségek teljesítésének arányában megillető jogok

76. §
Az alapvető élelmiszerekhez való jog

(1) Az alapvető élelmiszerek térítésmentes ellátásnak jogát gyakorolhatja az Európai Konföderáció tagországában minden személy – tehát a tagország minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár -, ha
a./ ifjúkorú és tanulmányait folytatja, vagy
b./ tapasztalatátadás korában lévő.

(2) A tapasztalatátadás korában lévő, a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár akkor élhet az alapvető élelmiszerek térítésmentes ellátásának jogával, ha legalább tíz évig részt vett a tagország nemzeti vagyonának növelésében.

(3) Az alapvető élelmiszerek térítésmentes ellátása jogának gyakorlásának részleteiről a tagország jogrendszere rendelkezik.

77. §
A lakáshoz való jog

(1) Az Európai Konföderáció tagországának minden állampolgárát megilleti az önálló lakás tulajdonlásának, vagy bérlésének joga.

(2) A tagországban vendégjoggal élő személyek, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgárok számára – igénye esetén – a tagország biztosít közösségi lakáslehetőséget.

(3) A lakáshoz való jog gyakorlásának feltételeiről és részleteiről a tagország a tagország jogrendszere rendelkezik.

78. §
A közüzemi szolgáltatásokhoz való jog

(1) Az alapvető emberi jogokat biztosító közüzemi szolgáltatások térítésmentesek az igénybevevő(k) kora, foglalkozása és a közös háztartásban élők számának megfelelően megállapított határértékig (kvótáig).

(2) A közüzemi szolgáltatásokhoz való jog gyakorlásának feltételeiről és részleteiről a tagország jogrendszere rendelkezik.

III. szakasz
Az igazságszolgáltatáshoz való jog

79. §
Jogképesség és jogegyenlőség

(1) Minden ember jogképes és a törvény előtt egyenlő, függetlenül attól, hogy az Európai Konföderáció tagországának állampolgára-e vagy sem.

(2) Tilos az emberek bármilyen hátrányos megkülönböztetése, így különösen a faj, bőrszín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti hovatartozás vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel.

(3) Azoknak a személyeknek az egyes jogai, akik nem az Európai Konföderáció tagországának állampolgárai, az állampolgároktól eltérően szabályozhatóak a tagország jogrendszerében.

80. §
A bírósági, közigazgatási és más hatósági eljárással kapcsolatos jogok

(1) Mindenki bírósághoz fordulhat jogának vagy törvényes érdekének védelme céljából.

(2) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy bírósági útra tartozó ügyét a tagország jogrendszere által létrehozott független és pártatlan bíróság méltányosan és igazságosan, ésszerű időn belül tárgyalja, valamint határozatot hozzon jogairól, kötelezettségeiről, illetőleg az ellene emelt vádról.

(3) Senki sem vonható el törvényes bírájától.

81. §
Büntethetőség

(1) Bűnösnek nyilvánítani és büntetéssel sújtani bárkit csak olyan cselekményért vagy mulasztásért lehet, amelyet a tagország az elkövetés idején hatályos jogrendszere büntetni rendelt.

(2) A bűnelkövetővel szemben csak a tagország jogrendszerében meghatározott büntetés alkalmazható.

(3) Tilos a bűncselekmény elkövetése idején alkalmazható büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni.

(4) Senki sem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(5) A tagország jogrendszerében meghatározott rendkívüli perorvoslatokat, de senkivel szemben nem folytatható le büntetőeljárás és nem szabható ki büntetés olyan bűncselekmény miatt, amelyre nézve vele szemben a tagország bírósága már jogerős felmentő vagy elítélő határozatot hoztak.

82. §
Védelem joga a büntetőeljárás során

(1) A büntetőeljárás alá vont személyt az eljárás minden szakában megilleti a védelem joga.

(2) A vádlottnak és védőjének joga van a vád és az alapjául szolgáló bizonyítékok megismeréséhez.

(3) A védő felelősségre vonható a védelem ellátása során az ügyre vonatkozóan tett rosszhiszemű, vagy az igazság felderítését akadályozó nyilatkozata miatt.

83. §
Jogorvoslat joga

(1) A tagország jogrendszerében meghatározott módon mindenki jogorvoslattal élhet a bíróság, a közigazgatási vagy más hatóság rá vonatkozó határozata ellen. A jogorvoslati jogot - a jogviták ésszerű határidőn belüli elbírálásának érdekében – a tagország jogrendszere korlátozhatja.

(2) Mindenkit megillet a bírósági, a közigazgatási vagy más hatósági eljárásban a jogi képviselethez való jog.

(3) A bírósági, a közigazgatási vagy más hatósági eljárásban résztvevő személynek joga van az általa értett nyelv használatához. A tolmácsolás és fordítás költségét - ha a tagország jogrendszere másképpen nem rendelkezik - az állam viseli.

B. fejezet
Az Európai Konföderáció tagországai és a tagországok állampolgárai szabadságának feltételei

I. szakasz
Általános rendelkezések

84. §

Az Európai Konföderáció tagországa biztosítja minden állampolgára, valamint a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár számára a lelki kiegyensúlyozottságot, a szellemi gyarapodást, a szociális biztonságot, az egészségügyi ellátást, a nemzeti vagyon növeléséhez történő hozzájárulást és a közbiztonságot, valamint ezek feltételeit.

II. szakasz
A Szabadságjog alkotóelemei

1. alszakasz
Települések

85. §
Általános rendelkezések

(1) Az Európai Konföderáció tagországa a területi elven szervezett önkormányzatokon keresztül valósítja meg a teljes önellátást (autarkiát).
A területi szervezettségnek két szintje van:
a./ választási körzet és
b./ település.

(2) A területi elv alapján a választópolgárok által választókörzetenként közvetlenül választott képviselők alkotják
a./ a Települési Önkormányzatot, a település Polgármesterét és
b./ a polgármesterek közül a tagország államhatalmi képviselőjét.

86. §
A települések önellátó tevékenysége

Az alapvető életfeltételek biztosításával kapcsolatban a települések többirányú tevékenységet folytatunk. Ezek közös alapja az igény-lehetőség mérleg egyensúlyára törekvő önellátó rendszer, a Települési Önkormányzat irányítása alatt.

Az önellátás részei:

(1) Egészségvédelem
Az Európai Konföderáció egészségvédelmi alapelve: a megelőzés eszközeit kell elsődlegesen kialakítani. Betegség esetén előnyben kell részesíteni a természetes gyógymódokat, valamint a homeopátiát és csak legvégső esetben kell a kemoterápiához és az operatív beavatkozáshoz folyamodni. Minden egészségügyi szolgáltatás (így a gyógyászati segédeszközök, gyógyszerek biztosítása is) állampolgári alapjogként térítésmentes.
Az egészségügyi rendszer a területi és települési elven szerveződő megelőző szűrések és a teljesen szakosított, ingyenes gyógyítóhálózaton keresztül működik.

(2) Táplálkozás
A táplálkozás alapja a természetes élelmiszer.
Ennek érdekében az Európai Konföderáció tagországa
- a nem génmanipulált és természetes körülmények között nevelt állatok, és az így termesztett növények termesztését, tartását,
- a feldolgozás nélküli, illetve a természetes úton tartósított állati- és növényi termékek forgalmazását

engedélyezi és támogatja.

a./ A települések önellátása mindenek előtt a mindennapi (alapvető) élelmiszer (kenyér, tej, tejtermék, hús, zöldség és gyümölcs) közvetlen forrásból történő biztosítását jelenti.

b./ A fejlődésben lévő és tanulmányaikat folytató fiatalok, valamint a koruk és egészségi állapotuk miatt keresőképtelen emberek, térítésmentesen jutnak az alapvető élelmiszerekhez.

c./ Annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termékek ne legyenek egészségkárosító hatásúak, minőségellenőrző laboratóriumot kell létrehozni és üzemeltetni területenként. Csak azokat az élelmiszereket lehet forgalmazni, amelyek minősítését a saját laboratóriuma végezte.

d./ Jelen jogszabály hatályba lépését követő egy éven belül ki kell alakítani és be kell vezetni egy minden befolyásolástól mentes, független szabványrendszert, először az élelmiszerekre vonatkozóan.

e./ A növényi és állati szaporító-állomány alapját a hagyományos fajták jelentik.

f./ A termőtalaj természetes kémiai állapotát vissza kell állítása, majd meg kell őrizni

g./ Helyre kell állítani, és fenn kell tartani az ökologikus egyensúly természetes működését.

h./ A minőségellenőrző laboratóriumi vizsgálatoknak ki kell terjednie a települések ivóvíz minőségének vizsgálatára is.

(3) Közvédelem, közbiztonság
Az Európai Konföderáció tagországa összehangolja a területenként és településenként szervezett bűnmegelőző csendőrség és a bűnüldöző rendőrség munkáját és biztosítja azok működési feltételeit.
Az Európai Konföderáció tagországának területi, politikai sérthetetlenségét a honvédség biztosítja.

87. §
A Települési Önkormányzat érdekvédő tevékenysége

A települések érdekvédelmét az önkormányzatiság (szubszidiaritás) elvének megfelelően a „Európai Konföderáció választási jogszabálya”, mint irányelv alapján létrehozott tagországi jogszabály szerint, kötött mandátummal választott, döntéséért egyszemélyi felelősséggel tartozó
(1) Települési Önkormányzatot vezető Polgármester,
(2) a tagország államhatalmi szervezetébe, kötött mandátummal választott képviselő
a./ a jogszabályalkotás döntéselőkészítő folyamatának teljesítésével,
b./ a döntés során a településen élő állampolgárok kinyilvánított akaratának megfelelően leadott szavazatával
végzi.

2. alszakasz
Társadalmi csoportok

88. §
Az államalapító nemzet

(1) Az Európai Konföderáció tagországa jogszabályban határozza meg, hogy mely nemzetet tekint államalapító nemzetnek.

(2) Az Európai Konföderáció felelősséget érez azok sorsáért, akik a tagországokban kisebbségi nemzetiségként élnek, segíti jogaik és törvényes érdekeik védelmét, anyanyelvük, nemzeti kultúrájuk, vallásuk, valamint az

anyaországgal való kapcsolatuk ápolását. Ezek megvalósítása a Konföderáció és a tagországok alapvető kötelezettsége.

(3) Az Európai Konföderáció ajánlja a tagországoknak, hogy az államalapító nemzet azon tagjainak, akik politikai vagy gazdasági okból emigrálni kényszerültek, illetve határmódosítással más országba kerültek, adjanak jogot az őket érintő kérdésben a tagországban történő hatalomgyakorlásra.

(4) Az Európai Konföderáció tagországának állampolgárai között nem lehet különbséget tenni az állampolgárság keletkezésének jogcíme alapján, és - ha a tagország jogrendszere másképpen nem rendelkezik - aszerint, hogy a tagország állampolgársága mellett van-e más állampolgárságuk.

(5) Az Európai Konföderáció tagországának kettős vagy többes állampolgárságú állampolgára csak akkor rendelkezik köztisztség-viselői (közte választási és választhatósági) jogával, ha

a./ politikai okból hagyta el a tagországot (emigrált) és
b./ a többi állampolgárság szerinti fennálló választási és választhatósági jogáról lemond.

(6) A tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár akkor sem gyakorolhatja köztisztség-viselői (közte választási és választhatósági) jogát, ha a többi állampolgárság szerinti fennálló köztisztség-viselői jogáról lemond.

89. §
Az államalapító nemzet nem anyaországban élő tagjának érdekvédelme

(1) Az Európai Konföderáció védi azoknak a jogait és törvényes érdekeit, akik valamely tagország államalapító tagjai, de nem az anyaországban élnek. Ezen személyek diplomáciai és konzuli jogvédelmének eszközeit a tagország jogrendszere határozza meg.

(2) Azoknak a személyeknek a kiadatása, akik valamely tagország államalapító tagjai, de nem az anyaországban élnek, csak az anyaország jogrendszerében vagy nemzetközi szerződésben meghatározott esetben és módon lehetséges.

(3) Azon személyek egyes politikai és szociális jogait, valamint honvédelmi kötelezettségét, akik valamely tagország államalapító tagjai, de nem az anyaországban élnek, a befogadó ország területén élő állampolgárokhoz képest a befogadó tagország jogrendszere eltérően szabályozhatja.

90. §
Államalkotó nemzet

(1) Az Európai Konföderáció tagországa jogszabályban határozza meg, hogy hagyományai alapján mely nemzeteket tekint államalkotó nemzetnek.

(2) Az Európai Konföderációban a tagországok államalkotó nemzeteinek társadalmi csoportjaihoz tartozó állampolgárok a Nemzetiségi Bizottságba delegált képviselőin keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt a Konföderáció munkájában.

(3) A szerves egységként működő Európai Konföderáció a nemzeti önazonosság-tudat alapján áll, hiszen ez adja azt a biztonságot, ami minden ember számára a lélek, a szellem és a test összhangjához nélkülözhetetlen. Azoknak a személyeknek, akik államalkotó nemzet tagjaként a befogadó ország állampolgárai – anyaországukkal kötött viszonossági nemzetközi szerződés alapján - joga személyileg az egyenlőség, közösségi szinten pedig társadalmi csoportként az önkormányzatiság (autonómia), vagyis az önkormányzaton keresztül gyakorolt önrendelkezés, ami települési-, vagy területi formában nyilvánul meg.

(4) Az Európai Konföderáció tagországai jogrendszerükben határozzák meg azokat a területükön élő nemzetiségeket, akik - elfogadva az államalapító nemzet értékrendjét – államhatalmi képviselettel rendelkező államalkotó nemzetiségek.

91. §
Az Istenhit

(1) A Krisztus által meghatározott Istenhit vallásán alapuló világ egy és oszthatatlan lelki egységet alkot, aminek a Krisztust közvetlenül követő hitvallás mellett természetes részei mindazon hitvallások, amelyek Krisztust elfogadják a lelki világegység megteremtésének alkotó erejeként.

(2) Az ugyanazon Istenhit-vallás különböző felekezeteinek egyesítésével megteremtett lelki világegységet tekinti az Európai Konföderáció az emberiség természetes életét meghatározó erőnek, ezért minden megosztását célzó törekvést az Istenhit vallásától és az alapvető emberi érdekektől idegennek, ezért tiltottnak tekint az Európai Konföderáció minden tagországában.

(3) Az Európai Konföderáció tagországaiban a Krisztust követő Istenhit-vallást gyakorlók a Vallási Bizottságába delegált képviselőin keresztül

érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt a Konföderáció munkájában.

92. §
A család szerepe az Európai Konföderációban

(1) A család a legszentebb emberi közösség, a társadalom alapja. A hagyományos családmodell a sokgyerekes nagycsalád és a több generáció egységét jelentő nagy család.

(2) Az Európai Konföderáció a hagyományos családmodellt támogatja, a családi funkciók feltételeinek biztosításán keresztül.

(3) A hagyományos családmodell funkciói:
a./ Családi egység védelme
b./ Magzat védelme
c./ Gyermek védelme
d./ Anya védelme
e./ Szülő védelme

(4) A családi funkciók feltételeit biztosítja:
a./ az alapvető emberi jogok biztosításával,
b./ a kiegészítő emberi jogok gyakorlásához nyújtott támogatással.

93. §
Ifjúkor

(1) A felkészülés korszaka az aktívkori tevékenységek végrehajtására. Fogantatástól az első szakma megszerzéséig tart.
Az ember életének ebben a szakaszában alakul ki szabad akarata.

(2) A szabad akarat kialakulásához - mintegy a küldetés teljesítésére kapott előlegként – az Európai Konföderáció tagországa biztosítja a lelki, szellemi és anyagi esélyegyenlőség feltételeit.

(3) Amennyiben az a személy, aki lemond annak a tagországnak az állampolgárságáról, amelyben nevelkedett, illetve megfosztják ettől az állampolgárságtól, az állampolgárság megszűntetésének feltételeként köteles visszatéríteni az őt felnevelő tagországnak a felkészülési időszak pénzben meghatározható költségét.

94. §
Aktív kor

(1) Az ember életének ebben a szakaszában fő feladataként szakmája szerint részt vesz a nemzeti vagyon növelésében. Ez joga és kötelezettsége az Európai Konföderáció tagországa minden állampolgárának.

(2) Az Európai Konföderáció tagországa minden állampolgára számára biztosítja azokat a feltételeket, amelyek kötelezettsége teljesítéséhez szükségesek.

95. §
Tapasztalatátadás kora

(1) Az életnek ebben a szakaszában az ember fő feladata az, hogy átadja lelki, szellemi és anyagi vagyonát a következő korcsoportnak (generációnak). E mellett szakmájának-, hivatásának jellegétől és egyéni adottságaitól függően tovább végzi felkészülését.

(2) Az Európai Konföderáció tagországa
a./ minden állampolgára, valamint
b./ a tagországban vendégjoggal élő személy, továbbá
c./ a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgár
számára biztosítja azokat a feltételeket, amelyek a tapasztalatátadás korában jogaik gyakorlásához és kötelezettségeik teljesítéséhez szükségesek.
(A b./ és c./ pont esetében: feltéve, hogy aktív korában a tagország nemzeti vagyon növelésének kötelezettségét legalább tíz évig teljesítette)

96. §
A család érdekeinek érvényesítése

(1) Az Európai Konföderáció tagországa a családi funkciók feltételeinek gyakorlásához biztosítja az ebben a tárgykörben érintett Társadalmi csoportok
a./ Önkormányzatainak megalakítását és működését, valamint a
b./ Társadalmi csoportok létszámarányos (más társadalmi csoportokkal összehangolt) érdekképviseletét a tagország hatalomgyakorló szervezetében.

(2) A család érdekeit képviselő, Önkormányzattal és hatalomgyakorlási képviselettel rendelkező társadalmi csoportok:
a./ Nők

b./ Férfiak
c./ Ifjúkor
d./ Aktívkor
e./ Tapasztalatátadás kora.

(3) Az Európai Konföderáció tagországaiban a korosztály és a nem szerinti társadalmi csoportok a Korcsoportok Bizottságába delegált képviselőin keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt a Konföderáció munkájában.

97. §
A lelki- és szellemi érték megbecsülése

(1) Az Európai Konföderáció tagországaiban élő művészek és tudósok a tagországokban megkapják azokat a lelki- és szellemi föltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az Isten kegyelméből kapott tehetségük szerinti küldetést (hivatást) teljesíthessenek.

(2) A művészekkel és a tudósokkal szemben mindennél fontosabb követelmény a tagország érdekeinek képviseletébe vetett hit és a tudomány (művészi adottság) összhangja, hiszen tevékenységükkel közvetlenül hatnak a társadalom egészére.

(3) Azért, hogy a tagország lelki- és szellemi kincse az államalapító és államalkotó nemzetek egészét hatékonyan tudja szolgálni, a tagország az ismeretszerzést és ismeretátadást a következő szervezeteken keresztül végzi:

a./ A tagország Tudományos Akadémiája a hit és a tudomány egységét jelentő bölcsesség ápolója és továbbadója.
Feladata a tudományos ismeretszerzés, ismeretátadás, az emberhez és környezetéhez kapcsolódó szellemi és anyagi feltételek kutatása és alkalmazásba vétele, valamint az államhatalom munkájának támogatása szakvéleményadás formájában, továbbá részvétel a tagország államhatalmi szervezetének munkájában a tudomány érdekképviselőjeként.

b./ A tagország Művészeti Akadémia a Lélek Fényének az érzelem és az értelem egységében történő átadását szolgálja.
Feladata a művészi megismerés eszközeivel a társadalom részére lelki- és szellemi ismeretátadás, valamint az államhatalom munkájának támogatása szakvéleményadás formájában, továbbá részvétel a tagország államhatalmi szervezetének munkájában a tudomány érdekképviselőjeként.

98. §
Szakma

(1) Szakma a tagország nemzeti vagyonának növeléséhez szükséges, képességen és képzettségen alapuló alkalmasság.

(2) Az Európai Konföderáció tagországa az önigazgatás (szubszidiaritás) alapelvének megfelelően biztosítja a szakmák, mint társadalmi csoportok
a./ önkormányzatainak megalakítását és működését, valamint a
b./ társadalmi csoportok létszámarányos (más társadalmi csoportokkal összehangolt) érdekképviseletét a tagország hatalmi szervezetében.

(3) Az Európai Konföderáció tagországában a társadalmi csoportot képviselő önkormányzattal és államhatalmi képviselettel rendelkező társadalmi csoportok:

a./ Lelki gondozás
b./ Nevelés, oktatás (az emberi szentháromság szellemi része)
c./ Testi egészségóvás, gyógyítás (az emberi szentháromság testi része)
d./ Mezőgazdaság és élelmiszeripar
e./ Ipar
- Könnyűipar
- Nehézipar
- Energiaipar

f./ Szolgáltatás
- Közellátó szolgáltatás
- Szociális szolgáltatás

g./ Idegenforgalom
h./ Kereskedelem
i./ Szállítás, közlekedés
j./ Közigazgatás
k./ Pénzügy
l./ Egyéb

HARMADIK RÉSZ
A szabadság feltételei

99. §

(1) Ami az Európai Konföderáció tagországának földjén, földje alatt és földje felett van, a tagország örök és elidegeníthetetlen alkotóeleme, amelyet csak a tagország állampolgárai birtokolhatnak.

(2) A birtokos jogai azonosak a tulajdonjoggal, kivéve:
a.) Nem semmisítheti meg a birtokot.
b.) Nem változtathatja meg a birtok rendeltetését.
c.) Csak a tagország állampolgárára ruházhatja át és örökítheti a birtokjogot.

100. §

(1) Az Európai Konföderáció tagországának minden értéke a tagország érdekeit szolgálja.

(2) A tagország értéke minden olyan – (3) bekezdés szerinti - tevékenység eredménye, amelyet
a./ a tagország lelki-, szellemi vagy anyagi tulajdonával,
b./ a tagország területén,
c./ a tagország állampolgára, vendége, tartózkodási joggal felruházott személy, illetve azok közreműködése
hozott létre, illetve szolgáltatott.

(3) Csak olyan tevékenység végezhető, amely
a./ eredménye (termék vagy szolgáltatás),
b./ a tevékenység végzéséhez használt eszközök működése,
c./ a tevékenység végzése során keletkezett hulladék
nem károsítja és/vagy veszélyezteti az ember lelki, szellemi és testi egészségét, valamint a természetes környezetet.

A. fejezet
Általános rendelkezések

I. szakasz
Átfogó szabályozás

101. §

(1) Az Európai Konföderáció minden tagországa biztosítja az állam és az állampolgárok szabadságának lelki, szellemi és anyagi feltételeit.

(2) Az Európai Konföderáció és a tagországok működésének alapja a korlátozás nélküli önkormányzatiság (szubszidiaritás), amely következménye a népuralom (demokrácia) teljes érvényesülése, amiből a sorsközösség vállalás (szolidaritás) ered.

(3) Az önkormányzatiságban kifejeződik a hagyományos értékrend két alkotóeleme, a terület és a különböző tulajdonságokkal, adottságokkal rendelkező személy érdekazonossága.

(4) Az önkormányzatok feladatuk teljesítését
a./ a nemzeti vagyonnövekedésének meghatározott része,
b./ önkormányzatiság alapján
- települési önkormányzat esetén az érdekképviselethez és az alapvető életfeltételek biztosításához,
- társadalmi csoport önkormányzata esetén az érdekképviselethez

szükséges eszközök tulajdonlása és birtoklása biztosítja, a tagországok jogrendszerén keresztül.

(5) Az Európai Konföderáció szabadság-értelmezése: minden ember küldetése (hivatása) szerinti feladatát úgy végzi, hogy szabad akaratával a Világmindenség fejlődését szolgálja, vagyis szabadsága a hagyományos értékrendben megfogalmazott isteni szabályok betartásán keresztül érvényesül.

(6) A szerves egységként élő társadalom az Európai Konföderáció tagországainak állampolgárairól (és a tagországban vendégjoggal élő személyekről, továbbá a tagország jogrendszere szerint ott tartózkodó idegen állampolgárokról) gondoskodó tagország működésén keresztül valósul meg, a kötelezettségek és a jogok egységével, valamint a lelki, szellemi és testi (anyagi) esélyegyenlőség megvalósításával.

(7) A szabadság feltételeit a társadalmi együttélés természetes szabályainak jogrendszerré rendeződése biztosítja.

II. szakasz
A jogok és kötelezettségek összhangja

102. §
Általános rendelkezés

(1) Az életfeltételek biztosításának körét és minőségét az Európai Konföderáció tagországainak lehetőségei határozzák meg.
A hatalomgyakorlás kötelessége biztosítani a tagországok minden állampolgára számára a mindenkori igényekhez leginkább közelítő lehetőségeket.
Az emberi jogokban megfogalmazott életfeltételekhez szükséges lehetőségek biztosítása a hatalmat gyakorlók alapkötelessége.

(2) A hatalomgyakorlásnak rendelkeznie kell azokkal a feltételekkel, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a tagországok biztosítsák az életfeltételeket állampolgáraik számára.

(3) Az igények szerinti életfeltételek biztosításához a kötelezettségek és a jogok egységben történő gyakorlására van szükség nemcsak a tagországok állampolgárainak személyenként, hanem a tagország és az Európai Konföderáció, mint egység vonatkozásában is. Ennek következménye az, hogy ha az állampolgárok alapvető emberi jogait biztosítja az tagország, akkor van erkölcsi alapja arra, hogy meghatározza az egyes emberek kőtelezettségeit és megkövetelje annak teljesítését, ami a jogkövető magatartásban nyilvánul meg. Ehhez a megkövetelt magatartási szabályoknak összhangban kell lenniük nemcsak a gazdasági, hanem a hagyományokból eredő teljes (lelki, szellemi és anyagi) értékrenddel is.

103. §
Az önellátás

(1) Az életfeltételek szerinti igények (jogok) feltételeit a lehetőségek teljesítése (kötelezettség) biztosítja.

(2) Az igények és lehetőségek szerves egységként működésének összhangját a teljes önellátás (autarkia) biztosítja.

(3) A teljes önellátás működése:

Fel kell mérni a belföldi igényt egy-egy tevékenység eredményére (lelki, szellemi vagy anyagi termék, illetve szolgáltatás) és ahhoz kell viszonyítani a települési, területi és országos lehetőségeket (Igény-lehetőség mérleg).

a./ Az igényfelmérés településenként történik, az ott élők természetes adatai (kor, nem, szakma) alapján.
b./ Az adatokat folyamatosan ki kell igazítani
- az állampolgárok igényfejlődése és
- a kutatások és a tapasztalatok

alapján.
c./ A kiigazított adatok alapján olyan termelési, szolgáltatási mennyiségi határértékeket (kontingenseket, kvótákat) kell megállapítani, amelyek figyelemmel vannak az igényfejlődés követelményeire is.
d./ A települések
- először közvetlen környezetükben,
- majd megyéjükben,

a területek
- először a szomszédos,
- majd a távolabbi területeken

végzik az igény-lehetőség egységének összehangolását.
e./ Az országosan összehangolt igény és - a tényleges, valamint a fejleszthető termelés és szolgáltatás, mint - lehetőség összevetése alapján kell megállapítani a nemzeti vagyon felhasználásának hármas csoportját:
- a saját termelésből kielégíthető igényeket,
- az átadható (export) termékeket, szolgáltatásokat, végül
- a behozatallal (importtal) kielégíthető igényeket.

f./ Az Európai Konföderáció tagországának fentiek szerint elkészített igény-lehetőség mérlege adja a Konföderáció összehangoló tevékenységének alapját.

III. szakasz
Tulajdon

104. §
Általános rendelkezések

(1) Az Európai Konföderációban a tagországok államalapító és államalkotó nemzetei által képviselt egyetemes közösség örök és elidegeníthetetlen tulajdona a nemzeti vagyon növekedéséhez szükséges
a./ a lélek irányító,
b./ a szellem közvetítő,
c./ az anyag végrehajtó

feladatát ellátó feltétel.

(2) Az (1) bekezdésből eredően, a tagországok által képviselt egyetemes közösség örök és elidegeníthetetlen tulajdonában van a tagország területén lévő minden
a./ lelki, szakrális,
b./ szellemi
erő, valamint átalakítandó és uralandó eszközként
c./ az anyagi világ
- termőföldje,
- vize,
- levegője és
- a föld méhének kincse.

105. §
A tulajdonjog gyakorlói

(1) Az Európai Konföderáció tagországaiban az államalapító és államalkotó nemzetei által képviselt egyetemes közösség örök és elidegeníthetetlen tulajdonjogát az életfeltételt biztosító szervezetek gyakorolják:
a./ a Krisztust követő hitélet összehangoló szervezete,
b./ a nevelési-oktatási szervezetek,
továbbá
c./ települési önkormányzatoknak a tagország jogrendszerében meghatározott tevékenységét ellátó szervezetei,
d./ az energiaátalakítás,
e./ a bányászat,
f./ a közlekedési eszközök gyártása,
g./ a közút- és vasútépítés,
h./ a gépgyártás,
i./ az építőanyag-gyártás,
j./ a vegyipar,
k./ a gyógyszeripar,
l./ a könnyűipar
szervezetei.

(2) Az (1) bekezdésben felsoroltakon kívül eső tevékenység végzése magántulajdonon alapuló szervezetekben történik.

IV. szakasz
Birtok

106. §
Általános rendelkezések

(1) A birtokjogot gyakorló a birtoklás tárgyát a tulajdonjogot gyakorló hozzájárulásával
a./ semmisítheti meg,
b./ változtathatja meg rendeltetését.

(2) A birtokjogot gyakorló a birtokjogot
a./ átruházni a 74. § szerint,
b./ örökíteni a 75. § szerint
köteles.

107. §
A birtoklás jogának gyakorlói

(1) Az Európai Konföderáció tagországainak állampolgárai által alkotott egyetemes közösség örök és elidegeníthetetlen tulajdonának birtokjogát gyakorolják:

a./ a Krisztust követő hit vallását követő szervezet
- hit gyakorlásához,
- nevelés-oktatáshoz,
- az egészséghez
  = egészségügyi ellátó,
  = egészségügyi gondoskodó és
  = különleges egészségügyi gondoskodást

b./ a települési önkormányzatok
. az egészségügyet,
- a nevelés-oktatást és
- egyéb szolgáltató- és termelő tevékenységet
szolgáló feladatok elvégzéséhez.

B. fejezet
Minden birtoklás gyökere az egyetemes közösség

I. szakasz
Gazdaság

108. §
Általános rendelkezések

(1) Az Európai Konföderáció tagországa gazdaságának célja a nemzeti vagyon anyagi részének növelése az egyetemes közösség tagjai anyagi életfeltételekkel szembeni jelentkező igényeinek biztosítása és az igények növekedésének jövőbeli kielégítse érdekében.

(2) Az Európai Konföderáció tagországa az emberi társadalom szerves egységként történő működéséből következő, és a gazdaságra is vonatkozó általános alapelve: minden tevékenység végzési módjának és eredményének olyannak kell lennie, hogy az az ember és környezete egészségét ne károsítsa.

(3) A (2) bekezdésből eredően
a./ csak olyan tevékenységet lehet folytatni, amely végzése vagy annak eredménye nem károsítja a Világmindenség anyagi részét, vagyis nem veszélyes sem az ember testére, sem az élő- és élettelen környezetre;
b./ a tevékenységek végzése és az annak eredményeként létrehozott termék nem károsíthatja a Világmindenség anyagtalan részét, vagyis nem lehetnek a szocialista-kommunista és/vagy a liberális-kapitalista diktatúra – és annak egyik eszköze, a finánccoligarchia – lélek- és agymosó eszközei az emberiség falanszterizálásával, és az ezt eredményező vallási, nemzetiségi, etnikai vagy egyéb társadalmi csoportok szembeállításával elérhető felszeleteléssel.

(4) A gazdaság tevékenység-összetételét alapvetően az határozza meg, hogy az emberek lelki, szellemi és anyagi életfeltételei mit és milyen mértékben igényelnek.

(5) Az Európai Konföderáció tagországának gazdasága az anyagi igények kielégítésére törekvő rendszer, amelyben való részvétel módját mindenki szabadon megválaszthatja.
a./ Az Európai Konföderáció tagországa felajánlja a területén élő minden személynek és szervezetnek, azt, hogy gazdasági tevékenységét az összehangolt gazdasági rendszerben végezze.

Az összehangolás célja, hogy a lehetőségek minél teljesebben elégítsék ki az igényeket.
Az összehangolt gazdasági rendszerben
- Az Európai Konföderáció tagországa biztosítja a termelés (szolgáltatás) iránti igényt, és a termelés (szolgáltatás) feltételeit,
- az összehangolt gazdasági rendszerben személy (szervezet) pedig a szerződésben meghatározott határidőre, minőségben és mennyiségben előállítja a terméket, illetve elvégzi a szolgáltatást.

b./ Az Európai Konföderáció tagországa jogrendszerében meghatározott tárgykörök kivételével mindenkinek joga van az összehangolt gazdasági rendszeren kívül végezni gazdasági tevékenységét. Ebben az esetben önmagának kell gondoskodnia a termék, vagy termény előállításának feltételeiről és értékesítéséről.

(6) A gazdasági rendszer működésére vonatkozó szabályokat a tagország jogrendszere tartalmazza.

(7) Az Európai Konföderáció tagországában a tevékenység-típusok (szakmák) szerinti társadalmi csoportok létszámarányosan az államhatalmi szervezetbe és az Európai Konföderáció Tanácsába delegált képviselőin keresztül érvényesítik (hangolják össze más társadalmi csoportokkal) érdekeiket és vesznek részt az irányításban.

II. szakasz
A gazdaság fő részei

1. alszakasz
Mezőgazdaság és élelmiszeripar

109. §
Általános rendelkezések

(1) Az Európai Konföderáció tagországának mezőgazdasága, valamint a hozzá kapcsolódó élelmiszeripar kiemelt fontosságú (stratégiai jelentőségű) a tagország gazdasági életében.

(2) Az Európai Konföderáció tagországának mezőgazdasága és élelmiszeripara kizárólag az összehangolt gazdasági rendszerben működik.

(3) Az Európai Konföderáció tagországa mezőgazdaságában csak olyan termesztési- és állattartási technológiát lehet alkalmazni, és ennek csak azokat az eredményeit (a terményeket és termékeket) lehet forgalmazni,

amelyek az emberre és a természetes környezetére nem fejtenek ki károsító hatást.

(4) A hagyományos értékrendből eredő alapelv, hogy a mezőgazdasággal összefüggő birtoklási- (föld vonatkozásában) és tulajdonjogok az egyetemes közösség tagjait illetik meg (mindenekelőtt családi gazdaságok formájában), akik tevőlegesen részt vesznek a termékek és termények előállításában. Ennek megfelelően egy birtokosnak termőáganként különböző mértékű, limitált termőterülete lehet.

110. §
A mezőgazdaság és élelmiszeripar az összehangolt gazdasági rendszerben

(1) Az Európai Konföderáció tagországa mezőgazdaságának és élelmiszeriparának alapjellemzője az összehangolt gazdasági rendszerben megvalósuló önállóság.

(2) Az Európai Konföderáció tagországa a települések igényfelmérése, valamint az Európai Konföderáció összehangolása alapján felajánlja minden termelőknek terményenként és termékenként azt a mennyiséget (kontingenst), amelyre a tagországnak szüksége, a termelőnek lehetősége van. Amennyiben a termelő elfogadja az ajánlatot, akkor a megállapodásban meghatározott anyagi elismerésen kívül a tagország biztosít számára
- beruházási támogatást,
- vetőmag-, szaporítóanyag és törzsállomány biztosítási támogatást,
- hozzájárulást a természetes termeléshez szükséges talajerőutánpótlási és természet-, valamint emberi egészségbarát védőszerek, alkalmazási módok (technológiák) alkalmazásához.

(3) Az élelmiszeripar alapvetően az alapanyag-ellátó területekhez kötődik. A termelőeszközök főszabályként település-önkormányzati, kivételesen magántulajdonban vannak. A tagország az általa felajánlott mennyiség alapján, az anyagi elismerésen kívül biztosítja
- beruházási- és
- technológia-beszerzési támogatást.

2. alszakasz
Ipar

111. §
Általános rendelkezések

(1) Az ipar alapvető feladata, hogy biztosítsa az állampolgárok életfeltételeinek eszköz részét.

(2) Az Európai Konföderáció tagországában

a./ az ipari termék gyártásának módja (technológiája), a gyártáskor felhasznált anyagok, valamint a keletkező hulladékok nem károsíthatják sem az emberek egészségét, sem a természetet;
b./ olyan ipari termék forgalomba hozása, vagy olyan csomagolási mód (technológia) és csomagolóanyag használata tilos, amely az ember lelki-, szellemi és anyagi életét veszélyezteti, vagy a természetet károsítja.

112. §
Az alapvető emberi jogok biztosítását szolgáló ipari termék előállítása

(1) Az alapvető emberi jogok biztosítását szolgáló, az Európai Konföderáció tagországában előállítható ipari termékek kiemelt fontosságú (stratégiai jelentőségűek) a tagország gazdasági életében, ezért termelése kizárólag az összehangolt gazdasági rendszerben történhet.

(2) Az Európai Konföderáció tagországa a települések igényfelmérése, valamint az Európai Konföderáció összehangolása alapján felajánlja minden ipari tevékenységet folytató állampolgárnak termékenként azt a mennyiséget (kontingenst), amelyre a tagországnak szüksége, az előállítónak lehetősége van. Amennyiben az előállító elfogadja az ajánlatot, akkor a megállapodásban meghatározott anyagi elismerésen kívül a tagország biztosít számára

= beruházási támogatást,
= alap- és félkészanyag beszerzés összehangolását.

113. §
A kiegészítő emberi jogok biztosítását szolgáló ipari termékek előállítása

(1) A személyes használatú termékek és a családi használatú beruházások fedezete az egyéni elismerés mértéke (jövedelem).

(2) Az Európai Konföderáció tagországa a települések igényfelmérése, valamint az Európai Konföderáció összehangolása alapján felajánlja minden kiegészítő emberi jogok biztosítását szolgáló ipari tevékenységet folytató állampolgárnak termékenként azt a mennyiséget (kontingenst), amelyre a tagországnak szüksége, az előállítónak lehetősége van. Amennyiben az előállító elfogadja az ajánlatot, akkor a megállapodásban meghatározott anyagi elismerésen kívül tagország biztosít számára
Az összehangolt gazdasági rendszerben
a./ a tagország biztosítja a termelés (szolgáltatás) iránti igényt, és a termelés (szolgáltatás) feltételeit,
b./ az összehangolt gazdasági rendszerben személy (szervezet) pedig a szerződésben meghatározott határidőre, minőségben és mennyiségben előállítja a terméket, illetve elvégzi a szolgáltatást.

(3) Mindenkinek joga van az összehangolt gazdasági rendszeren kívül végezni kiegészítő emberi jogok biztosítását szolgáló ipari tevékenységét. Ebben az esetben önmagának kell gondoskodnia a termék, vagy termény előállításának feltételeiről és értékesítéséről.

114. §
Energiaipar

(1) Az Európai Konföderáció tagországában az energiaipar a hagyományos értékrend szerint az egyetemes közösség tagjainak örök és elidegeníthetetlen tulajdonában és a települési önkormányzatok birtokában van.

(2) Az Európai Konföderáció tagországa a szocialista-kommunista és liberális-kapitalista diktatúrában alkalmazott energiaellátó rendszert megújítja, mert az
a./ rossz hatékonyságú, továbbá
b./ természetromboló- és veszélyeztető (atom-, víz- és ásványianyag átalakítás),
c./ központosítottságával
- biztonsági kockázatot,
- az önkormányzatiság elvének
sérelmét jelenti.

(3) Az Európai Konföderáció megalakulását követő
a./ egy éven belül elkészíti a tagországok energiagazdálkodásának megvalósítási tervet, amely alapján
b./ négy éven belül elvégzi az átalakítást, amelyhez új energiaszolgáltató rendszert vesz figyelembe (elsősorban alternatív energiaforrásokat).

c./ Az átalakítás fő szempontjai: természetbarát, helyi energiatermelő berendezések új energiaforrások rendszerbe állításával, a tagországok Önellátó Rendszerének részeként.

(4) Az Európai Konföderáció kiemelten támogatja azokat a kutatásokat, amelyek az energiarendszer átalakításának főbb szempontjait kielégítik, és az átalakítás költségeit biztosítja.

(5) Az állampolgárok hő- és villamos energia ellátást – személyekre megállapított mennyiségig (kontingensig) – állampolgári jogon, tehát térítésmentesen kell biztosítani.

(6) A nem lakossági, illetve az állampolgárok számára megállapított mennyiségen felüli lakossági felhasználású elektromos- és hőenergia ára tartalmazza az előállítási költségen felül az energiahálózat üzemeltetési költségét is;

(7) A kőolajszármazékból nyert energiára két árat kell megállapítani:
a./ Az alapvető életfeltételeket biztosító tevékenységek (egészségügy, élelmiszerek termelése és feldolgozása, közbiztonság, élet- és vagyonvédelem, nemzeti értékek védelme, szállítás) részére megállapított ár nem tartalmaz, míg
b./ az ezen kívüli eső tevékenységek felhasználására kialakított ár tartalmaz
forgalmazási és járulékos (infrastruktúra) költséget

3. alszakasz
Szolgáltatás

115. §

(1) Az Európai Konföderáció tagországában
a./ a szolgáltatásokkal kapcsolatos tevékenységhez alkalmazott módszer (technológia) és tevékenységhez felhasznált anyagok nem károsíthatják sem a szolgáltatást végzők egészségét, sem a természetet;
b./ a tevékenységgel kapcsolatos hulladékok, valamint a szolgáltatás igénybevételének következményei az ember lelki-, szellemi és anyagi életét nem veszélyeztethetik, és a természetet nem károsíthatják.

(2) A közösségi (kommunális) és a gondoskodási (szociális) szolgáltatást a települési önkormányzatok tulajdonában lévő szervezetek térítésmentesen végzik.

(3) Az alapvető emberi jogokat biztosító szolgáltatások mennyiségei határait (kvótáit) és az azon felüli szolgáltatások díját a tagország jogrendszere állapítja meg.
Az alapvető életfeltételek által meghatározott mennyiség határain belül végzett szolgáltatásokat a megállapított díjtétel mellett az állami költségvetés fedezi.

(4) A közösségi és a gondoskodási szolgáltatások kivételével a lakossági szolgáltatásokat a magántulajdonon alapuló kisipar végzi.
A tagország a települések igényfelmérése, valamint az Európai Konföderáció összehangolása alapján felajánlja minden kisipari tevékenységet folytató állampolgárnak szolgáltatásonként azt a mennyiséget (kontingenst), amelyre a tagországnak szüksége, a kisiparosnak lehetősége van. Amennyiben a kisiparos elfogadja az ajánlatot, akkor a megállapodásban meghatározott anyagi elismerésen kívül a tagország biztosít számára
- beruházási támogatást és hitelt, valamint
- anyag-, illetve félkészáru beszerzés összehangolást végez.

(5) Mindenkinek joga van - közösségi és a gondoskodási szolgáltatások kivételével - a lakossági szolgáltatásokat az összehangolt gazdasági rendszeren kívül végezni. Ebben az esetben önmagának kell gondoskodnia a szolgáltatás nyújtásának feltételeiről és értékesítéséről.

4. alszakasz
Idegenforgalom

116. §

(1) Az idegenforgalomnak az Európai Konföderáció minden tagországa politikai és gazdasági életében kiemelt jelentősége van.

(2) Az idegenforgalom eszköze annak, hogy a szerves egységként működő Európai Konföderáció mintául szolgáljon az egész emberiségnek.

(3) Gazdaságilag hozzájárul a tagország állampolgárai életfeltételeinek biztosításához.

(4) Az idegenforgalomban alkalmazott tulajdonformák:

a./ A szállodák önkormányzati, míg
b./ az éttermek, panziók és magánházakban biztosított vendéglátóhelyek magántulajdonban vannak.

(5) Az Európai Konföderáció tagországa gazdaság összehangolási rendszerében a belföldi és külföldi igényfölmérés alapján összehangolja az önkormányzati tulajdonú vendéglátóhelyek forgalmát. Ugyanezt felajánlja az idegenforgalomban résztvevő magánvállalkozóknak is.
Az összehangolásban részt vevő vendéglátóhelyek számára a személyi elismerésen kívül a tagország
a./ beruházási támogatást vagy hitelt nyújt, illetve
b./ mezőgazdasági és élelmiszeripari termék beszerzésének, valamint
c./ a létesítmények kihasználásának
összehangolását végzi.

(6) Mindenkinek joga van az összehangolt gazdasági rendszeren kívül végezni a (4) bekezdés b./ pontjában meghatározott idegenforgalmi tevékenységét. Ebben az esetben önmagának kell gondoskodnia az idegenforgalmi tevékenység feltételeiről és értékesítéséről.

5. alszakasz
Kereskedelem

117. §
Belkereskedelem

(1) Az Európai Konföderáció tagországa belkereskedelmének feladata, hogy az igényeket kielégítő termékeket, terményeket eljuttassa a termelőtől az állampolgárig.

(2) A kereskedelem tulajdonformája a magántulajdonú kiskereskedelem.

(3) Az Európai Konföderáció tagországa
a./ összehangolt gazdasági rendszerében résztvevő boltok végzik - a kiegészítő emberi jogok gyakorlásához szükséges termékek forgalmazásán kívül - az alapvető emberi jogok körébe tartozó termékek és termények eljuttatását az állampolgárokhoz;
b./ a települések igényfelmérése, valamint az Európai Konföderáció összehangolása alapján felajánlja minden kiskereskedőnek a kiegészítő emberi jogok gyakorlásához szükséges termékek összehangolt gazdasági rendszerben történő kereskedelem lehetőségét.

(4) Az összehangolt gazdasági rendszerben a tagország a kiskereskedőnek
a./ beruházási támogatást- és hitelt biztosít,
b./ a termékek és termények folyamatos ellátását és szállítását összehangolja.

(5) Mindenki kiskereskedőnek joga van az összehangolt gazdasági rendszeren kívül végezni kereskedelmi tevékenységét. Ebben az esetben önmagának kell gondoskodnia a termék-, vagy termény beszerzéséről, értékesítéséről és a szükséges egyéb feltételekről.

118. §
Külkereskedelem

(1) Az Európai Konföderáció tagországa külkereskedelmének feladata, hogy
a./ a tagország állampolgárai igénykielégítésén felüli termékeket és terményeket eljuttassa más államok állampolgáraihoz illetve
b./ a tagországban földrajzi, vagy gazdasági okból nem, vagy nem a megfelelő minőségben és mennyiségben termelt termékeket, terményeket a tagország állampolgárainak rendelkezésére bocsássa.

(2) Az Európai Konföderáció tagországa külkereskedelmét az Európai Konföderáció összehangoló tevékenységének felhasználásával végzi.

(3) A külkereskedelem, mint az Európai Konföderáció összehangolt gazdasági rendszerének része, szoros összefüggésben van a vámrendszerrel.

(4) Az Európai Konföderáció tagországában a vám és a külkereskedelem elsődleges összhangja biztosítja, hogy a kivitel (export) és a behozatal (import) egyensúlyban legyen.

(5) Ez az egyensúly az alapja az alapvető emberi jogok biztosításának, és a pénz értékközvetítő szerepe megőrzésének, ezért a külkereskedelem az összehangolt gazdasági rendszer része, amely nem gyakorolható magán-vállakozásként.

6. alszakasz
Szállítás

119. §
A szállítás általános szabályai

Az Európai Konföderáció tagországának egyetemes közössége örök és elidegeníthetetlen tulajdonában lévő szervezetek

(1) üzemeltetik a távolsági közúti tömegközlekedést, áruszállítást, valamint a vasúti- és vízi tömegközlekedést és áruszállítást, valamint

(2) végzik a közúti és vasúti hálózat kiépítését és karbantartását,

(3) az összehangolt gazdasági rendszerben végzett személy és áruszállítás eszközeinek beszerzését, karbantartását.

120. §
Személyforgalom

(1) A tömegközlekedési eszközökkel történő utazás az Európai Konföderáció tagországában alapvető állampolgári jog.

(2) A tömegközlekedési eszközökkel történő utazás jogát a tagország állampolgárai, akik
a./ felkészülési időszakában (ifjúkorban) élnek,
b./ a tapasztalatátadás korszakában (nyugdíjaskor) élnek, valamint
c./ a gyermekét nevelő anyák (amíg anyasági elismerésben részesülnek),
térítésmentesen gyakorolják.

(3) Az aktív korú (és nem anyasági elismerésben részesülő) állampolgárok díjazás ellenében gyakorolhatják a tömegközlekedési eszközökkel történő utazás jogát.
Az utazás díjtétele nem tartalmazza a közlekedési eszközök és a közlekedési útvonal építési és karbantartási költségét.

(4) A helyi tömegközlekedést, a helyközi közúti tömegközlekedést a települési önkormányzatok tulajdonában lévő szervezetek végzik.

121. §
Áruszállítás

(1) Az összehangolt gazdasági rendszer kiterjed a termékeknek, terményeknek a termelőtől a kiskereskedelemhez történő szállítására is, bel- és külföldön egyaránt.

(2) A termékek, termények sajátosságai által igényelt körben, illetve a termelő-termőhely és a célhelyiség között a szállítást magánszemélyek, illetve magántulajdonú szervezetek végzik.

(3) Az Európai Konföderáció tagországa összehangolt gazdasági rendszerén belüli távolsági áruszállítást – a (2) bekezdésben meghatározott esetek kivételével - az Európai Konföderáció tagországának egyetemes közössége örök és elidegeníthetetlen tulajdonában lévő szervezetek örök és elidegeníthetetlen tulajdonában lévő közúti-, vasúti-, légi és víziszállítási szervezetek végzik azon az útvonalon, ahol kiépült közút vagy vasúthálózat

van, illetve a vízi szállítás lehetséges és a szállított termék, termény számára ez technológiai szempontból megfelelő.

(4) Az Európai Konföderáció tagországa a települések igényfelmérése, valamint az Európai Konföderáció összehangolása alapján felajánlja minden magánszállítónak az összehangolt gazdasági rendszerben történő áruszállítás lehetőségét. Az összehangolásban részt vevő áruszállítók számára a személyi elismerésen kívül a tagország
a./ beruházási támogatást és hitelt biztosít,
b./ a más szállítóeszközökkel történő szállításokat összehangolja.

C. fejezet
A tagországok minden értéke a tagország érdekeit szolgálja

I. szakasz
Általános rendelkezések

122. §

Mindaz az érték
a./ ami a tagországok állampolgárai által alkotott egyetemes közösség örök és elidegeníthetetlen tulajdona felhasználásával jött létre,
b./ amit a tagországok állampolgárai lelki, vagy szellemi adottságukkal létrehoztak
a tagországok örök és elidegeníthetetlen tulajdonát, a nemzeti vagyont növeli.

II. szakasz
Az államháztartás

1. alszakasz
Általános rendelkezések

123. §
A nemzeti vagyon növekedése

(1) A nemzeti vagyon növekedését a tagországok állampolgárainak kötelezettségteljesítése eredményeként keletkező érték jelenti.

(2) A nemzeti vagyon növekedésének mértékét az előző évhez viszonyított – helyzetfelmérésen alapuló, valósan tervezhető - arány határozza meg.

124. §
A nemzeti vagyon növekedésének felhasználása

(1) A nemzeti vagyon növekedését
a./ a növekedés előkészítésére (fejlesztés),
b./ közkiadásra és
c./ az életfeltételek közvetlen biztosítására
kell használni.

(2) A nemzeti vagyon felhasználásának kívánatos arányszámai:
a./ a növekedés előkészítése = 20 %,
b./ közkiadás = 30 %,
c./ az életfeltételek közvetlen biztosítása = 50 %.

(3) Az Európai Konföderáció létrejötte utáni első évben
a./ a fejlesztési arányszám magas (a nemzeti vagyon növekedésének 34 %-a), tekintettel arra, hogy a szocialista-kommunista és a liberális-kapitalista rendszerek nem fordítottak figyelmet a jövő megalapozására,
b./ a közkiadások - közte meghatározó jelleggel a gondoskodási (szociális), az egészségügyi és a nyugdíjellátás – jelentősen emelkednek, de az előző pontban leírt ok miatt nem érik el a kívánatos szintet,
c./ az életfeltétel közvetlen biztosítása szintén jelentősen javul, különösen, ha figyelembe vesszük azt, hogy az állampolgárokhoz jutott személyi elismerés meghatározó életszínvonal-emelkedést biztosít. Ennek nyilvánvaló oka az, hogy a személyi elismerésnek arányosnak kell lennie azzal az értékkel, amelyet a termék (szolgáltatás) képvisel a Világmindenség fejlődésében.

(4) Az Európai Konföderáció tagországa közös költségeinek (közkiadás) fedezetét (az alapvető emberi - egyéni és közösségi - jogok feltételeinek biztosítására) a nemzeti vagyon növekedésének a tagország jogrendszere szerint évente jóváhagyott aránya jelenti.

(5) Az Európai Konföderáció létrejötte utáni első évben a nemzeti vagyon növekedés felhasználása a következő:

	Felosztás mértéke %
Fejlesztés	34
Közkiadás	25
Életfeltétel biztosítás	41
Összes	**100**

2. alszakasz
A pénzrendszer

125. §

(1) A pénz az értékcsere eszköze.

(2) A forgalomban lévő pénzmennyiség minden évben azonos a nemzeti vagyon növekedésének mértékével.

3. alszakasz
A tagországok Nemzeti Bankja

126. §

(1) Az Európai Konföderáció tagországának Nemzeti Bankja a tagország jegy- és hitelbankja.

(2) Jegybanki minőségében gondoskodik a nemzeti vagyon növekedése és a forgalomban lévő pénzmennyiség egyensúlyáról.

(3) Hitelbanki minősítésében a nemzeti vagyon növekedésének a tagország jogrendszerében meghatározottak szerinti célokra kamat nélküli hitelt nyújt,
a./ az összehangolt gazdasági rendszer működéséhez és
b./ a tagország állampolgárainak, a tagország jogrendszerében meghatározott esetekben.

(4) A hitelnyújtás feltételeit a tagország jogrendszere szabályozza.

NEGYEDIK RÉSZ
A szabadság védelme

127. §

(1) Mindazzal szemben, aki megsérti az Európai Konföderáció hagyományokon alapuló értékrendjét, a tagország minden állampolgárának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.

(2) Az Európai Konföderáció hagyományokon alapuló értékrendjének megsértését jelenti:
a./ az állam szabadságának,
b./ a tagország állampolgárai egyéni vagy társadalmi csoportot érintő szabadságának,
c./ a birtoklás szabályának,
d./ a vendégjog szabályainak,
e./ a tevékenység végzésével kapcsolatos szabályok
megsértése, veszélyeztetése és minden erre irányuló magatartás.

I. szakasz
Általános rendelkezések

128. §

(1) Az Európai Konföderáció tagországának minden állampolgára számára alapvető állampolgári jogon biztosítja az élet-, személyiség- és vagyonbiztonságot.

(2) Az Európai Konföderáció tagországának védelmi feladatai kétrétűek:
a./ belbiztonság és
b./ külbiztonság.

(3) A biztonság megőrzésének, az azzal ellentétes (bűn)cselekmények üldözésével, felderítésével kapcsolatos szervezet a tagország Ügyészsége.

(4) A biztonságot veszélyeztető cselekmények megítélését, és a hátrányos helyzettel összefüggő-, illetve büntetőintézkedéseket a tagország Bírósága hozza.

(5) A Bíróság és az Ügyészség feladatait „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabály tartalmazza.

II. szakasz
Az Európai Konföderáció tagországának belbiztonsága

129. §

(1) Az Európai Konföderáció tagországa megszabadítja a tagország társadalmát mindazoktól a - tagországban és nem a tagországban élő - személyektől, akik az emberi életet, az állampolgárok személyhez fűződő jogait, valamint az állampolgárok és szervezetek tulajdonát, és/vagy a közbiztonságot veszélyeztetik.

(2) Olyan eljárási szabályokat és büntetőszankciókat kell alkalmazni, amelyek elrettentenek a bűncselekmények elkövetésétől. Azokat a személyeket, akik bűncselekmény folyamatos elkövetésével biztosítják megélhetésüket - ezzel együtt veszélyeztetve a közbiztonságot is - és szervezett csoportokban (maffiákban) „dolgoznak”, minden eszközt felhasználva el kell távolítani a tagország társadalmából (a háttérhatalmi diktatúra által kitermelt „fehérgalléros” bűnözőkkel együtt), mint első számú közellenséget.

(3) A belbiztonság szervezetei:
a./ a csendőrség a bűnmegelőzés,
b./ a rendőrség a bűnüldözés
feladatait látja el.

(4) A belbiztonság szervezeteinek működését, feladatát „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabály szabályozza.

III. szakasz
Honvédelem

130. §
Általános rendelkezések

(1) Az Európai Konföderáció tagországa nem lehet tagja olyan nemzetközi fegyveres államszövetségnek, amelynek célja politikai és/vagy gazdasági hatalom erőszakkal történő megszerzése vagy megtartása.

(2) Az Európai Konföderáció tagországa egyenlő feltételek mellett részt vesz bármely országgal olyan nemzetvédelmi sorsközösség vállaló kapcsolatban, amely nem irányul harmadik ország függetlensége ellen.

(3) A honvédség a tagország államalapító és államalkotó nemzeteit, valamint azok értékeit és érdekeit megóvó szervezet, így az államalapító és államalkotó nemzetek önazonosságának elsődleges védelmezője.

(4) Az, hogy egyetlen ország állampolgára se veszélyeztesse a tagországot, csak egységes szervezetben biztosítható hatékonyan, tehát a tagország gazdasági védelmét és határellenőrzési feladatát a honvédségnek kell végeznie.
A gazdasági bűncselekmények felderítésével kapcsolatos feladatokat a rendőrség végzi.

(5) A tagország védelme nemcsak a szolgálatukat töltő katonák, hanem a tagország minden állampolgárának kötelessége.
Ennek megfelelően a honvédség feladata annak biztosítása, hogy a tényleges állományban lévő katonák mellett a tagország minden felnőtt állampolgára legyen felkészült arra, hogy idegen támadás esetén aktívan részt vehessen a hazája megvédésében.
Ezért a honvédség a civil embereket is szervezi és kiképzi a honvédelemre.

(6) A tagország célja annak elérése, hogy a tagország minden állampolgárában tudatosodjon a haza védelmének magasztos kötelessége, és a honvédség minden tisztje, katonája ennek megfelelően éljen és működjön közre a reá eső feladatok végrehajtásában.

(7) A tisztikar tagjai a honvédelem bölcsei, nemcsak tudósai.
A tisztikart azok alkotják, akik a tagország
a./ stratégiai-, taktikai- és fegyverismereti tudományban, valamint az ismeretek továbbadásában kiváló képességű állampolgára, akik
b./ hisznek a feladatuk fontosságában.

(8) Az emberi tényezők mellett nagy fontosságú, hogy olyan eszközök segítsék a honvédség munkáját, amelyek meggyőző és bizalmat keltő erejüknél fogva alkalmasak a haza hatékony védelmére.

(9) A védelmi kutatások és alkalmazásuk kiemelt fontosságúak az Európai Konföderáció tagországa biztonsága szempontjából.

131. §
A honvédség belbiztonsági tevékenysége

A honvédséget az Európai Konföderáció tagországa

(1) alkotmányos rendjének megdöntésére, vagy

(2) a hatalom kizárólagos megszerzésére irányuló fegyveres cselekmények, továbbá

(3) az élet- és vagyonbiztonságot tömeges mértékben veszélyeztető, fegyveresen vagy felfegyverkezve elkövetett súlyos erőszakos cselekmények esetén,

az „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabály rendelkezéseinek megfelelően kihirdetett szükségállapot idején lehet felhasználni.

132. §
Személyes honvédelmi kötelezettség

(1) Az Európai Konföderáció tagországának védelme a tagország minden állampolgárának kötelessége.

(2) Az „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabály szabályozza az állampolgároknak a rendkívüli helyzetekben fennálló kötelezettségeit.

133. §
A hivatásos és a szerződéses állomány

(1) Az Európai Konföderáció tagországának minden állampolgára a katonai és a rendvédelmi szervek hivatásos és szerződéses állományába léphet. Ennek feltételeit az „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés” című jogszabály határozza meg.

(2) A katonai és a rendvédelmi szervek hivatásos és szerződéses állományú tagjának jogállását és javadalmazását a tagország jogrendszere szabályozza.

134. §
Az államhatár fegyveres átlépésének tilalma

(1) A honvédség egységei fegyveresen semmilyen célból nem léphetik át az Európai Konföderáció tagországának határát.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt korlátozás nem vonatkozik a 130. § (2) bekezdésében meghatározott sorsközösség vállalást teljesítő nemzetközi szerződésen alapuló katonai együttműködésre.

(3) Idegen katonai erő az Európai Konföderáció tagországának területére nem léphet be, azon nem vonulhat át, nem állomásozhat, és nem használhatja fel semmilyen célra.

135. §
Gazdasági és szolgáltatási kötelezettség

(1) Az Európai Konföderáció tagországának nagykorú állampolgárai, a tagország területén bejegyzett jogi személyek, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezetek törvényben meghatározott gazdasági magatartásra és szolgáltatás teljesítésére kötelezhetők a honvédelem érdekében.

(2) A gazdasági és szolgáltatási kötelezettség megállapításánál, valamint teljesítésénél tekintetbe kell venni az arányos közteherviselést, a tulajdon védelmét és a kártalanítás lehetőségét.

IV. szakasz
A nemzetbiztonsági szolgálatok

136. §

A nemzetbiztonsági szolgálatok feladata az Európai Konföderáció tagországa függetlenségének védelme és nemzeti érdekeinek megóvása. A nemzetbiztonsági szolgálatok közreműködnek a tagország alkotmányos rendje ellen irányuló bűncselekmények megakadályozásában és felderítésében.

V. szakasz
Rendkívüli helyzetek

137. §
Katasztrófahelyzet

(1) Katasztrófahelyzet áll fenn az Európai Konföderáció tagországában, ha rendkívüli méretű elemi csapás vagy más, az élet- és vagyonbiztonságot súlyosan veszélyeztető vagy sértő esemény következik be, feltéve, hogy ennek elhárításához, illetőleg felszámolásához a területi vagy a központi állami szervek közvetlen és különleges irányító tevékenysége szükséges.

(2) A katasztrófahelyzetet a tagország jogrendszere állapítja meg, a szabályozza a katasztrófaállapotot kihirdetését, és az érintett területet katasztrófa sújtotta területté nyilvánítja.

(3) A tagország jogrendszerében meghatározott állami szervezet rendkívüli intézkedéseket bevezető rendeletet készít, terjeszt elő, fogadja el és hirdeti ki.

(4) Ha a tagország jogrendszerében szereplő, a katasztrófaállapot idején alkalmazandó szabályok megengedik, a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet eltérhet a tagország érvényben lévő jogszabályainak rendelkezéseitől, továbbá elrendelheti a katonai és a rendvédelmi szervek egységeinek igénybevételét.

138. §
Szükséghelyzet

(1) Szükséghelyzet áll fenn, ha a tagországon belüli erőszakos cselekmények közvetlenül fenyegetik az Európai Konföderáció értékrendjét, vagy széleskörű veszélybe került az élet- és vagyonbiztonság.

(2) Szükséghelyzetben a fegyveres védelmi helyzetre előírt szabályok lépnek életbe.

139. §
Megelőző védelmi helyzet

Megelőző védelmi helyzet áll fenn, ha az Európai Konföderáció tagországát idegen hatalom fegyveres támadása fenyegeti, vagy a tagország területére külső fegyveres csoport váratlanul betört.

140. §
Fegyveres védelmi helyzet

Fegyveres védelmi helyzet áll fenn, ha az Európai Konföderáció tagországát idegen hatalom támadása közvetlenül fenyegeti, vagy az idegen hatalom támadása bekövetkezett, illetőleg a hadiállapotot kinyilvánították.

141. §
Intézkedések megelőző- és fegyveres védelmi helyzet esetén

(1) A szükséghelyzetet, valamint a megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzetet a tagország jogrendszerében meghatározott állami szervezet állapítja meg, és rendeletben megelőző védelmi állapotot hirdethet ki.

(2) Szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet fennállása esetén haladéktalanul össze kell hívni a tagország

hatalomgyakorló szervezetét, akkor is, ha azt előzőleg feloszlatták, vagy feloszlatta önmagát.

(3) Szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet fennállása idején a tagország hatalomgyakorló szervezete nem fejezheti be ülését, nem mondhatja ki a feloszlását és nem oszlatható fel.

(4) Ha a tagország hatalomgyakorló szervezete első megválasztása után, de megalakulása előtt áll fenn megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet, a hatalomgyakorló szervezet a formai szabályok mellőzésével alakul meg, és látja el a fegyveres védelmi helyzetben meghatározott feladatait.

(5) A tagország hatalomgyakorló szervezetének vezetője szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet kialakulásától annak megszűntéig a megtett intézkedéséről
a./ tájékoztatja a tagország hatalomgyakorló szervezetét, és
b./ közérdekű adatként gondoskodik arról, hogy azokról minden állampolgár tudomást szerezzen.

(6) Ha a tagország hatalomgyakorló szervezetének vezetője megállapította, hogy a tagország hatalomgyakorló szervezetének összehívása akadályozva van, ideiglenes szabályok lépnek életbe a tagország hatalomgyakorló szervezete feladatának ellátására.

142. §
Rendkívüli állapot

(1) Fegyveres védelmi helyzet esetén a tagország hatalomgyakorló szervezetének vezetője rendkívüli állapotot hirdet ki.

(2) A rendkívüli állapottal összefüggő feladatokat a tagország jogrendszerében meghatározott védelmi szervezet látja el a rendkívül állapot időtartama alatt.

(3) A hadiállapot kinyilvánításáról és a békekötésről a tagország hatalomgyakorló szervezetének felhatalmazása alapján annak vezetője határoz.

143. §
Országvédelmi terv

(1) A 142. § (2) bekezdése szerinti védelmi szervezet haladéktalanul
a./ országvédelmi tervet készít

- szükséghelyzet esetén a kiváltó ok hatásának megszűntetéséhez szükséges,
- megelőző védelmi helyzet esetén a fenyegető támadással arányos előkészületi,
- fegyveres védelmi helyzet esetén a fenyegető támadást elhárító, illetve
- a váratlanul betört fegyveres csoport leküzdéséhez szükséges

intézkedéseire;

b./ rendkívüli intézkedéseket bevezető rendeletet indítványoz.

(2) Ha a tagország jogrendszerében szereplő, rendkívüli helyzetben alkalmazandó szabályok megengedik, a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendelet eltérhet a tagország érvényben lévő jogszabályainak rendelkezéseitől, továbbá elrendelheti a katonai és a rendvédelmi szervek egységeinek igénybevételét.

(3) A védelmi szervezet által elkészített Országvédelmi tervet és a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendeletet a tagország hatalomgyakorló szervezetének felhatalmazása alapján annak vezetője hirdeti ki.

144. §
A szükséghelyzet, valamint a megelőző- és fegyveres védelmi helyzet megszűntetése

(1) Szükséghelyzet, valamint megelőző védelmi helyzet megszűntével, illetve a háborús cselekmények befejezése után a védelmi helyzetet, illetve a rendkívüli állapotot a Nemzetgyűlés indítványára a védelmi helyzet miatt összehívott ülés utolsó munkanapján a hatalomgyakorló szervezet vezetője szünteti meg.

(2) Az országvédelmi tervet, a rendkívüli intézkedéseket bevezető rendeletet és annak végrehajtási utasítását a rendkívüli helyzet megszűnésével a tagország hatalomgyakorló szervezetének indítványára annak vezetője hatályon kívül helyezi.

145. §
A szükséghelyzet, valamint a megelőző- és fegyveres védelmi helyzet jogosságának vizsgálata

(1) Az Európai Konföderáció Ellenőrző Bizottsága és tagországának jogrendszere szerinti ellenőrző szervezet a szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet fennállásának, valamint a rendkívüli állapot kihirdetésének indokoltságát folyamatosan vizsgálja, és a

tagország hatalomgyakorló szervezetének folyamatban lévő – akadályoztatás esetén a háborús helyzet megszűnése után összehívott - ülésének utolsó munkanapján határozati javaslatot terjeszt a tagország hatalomgyakorló szervezete elé, amelyben a tagország hatalomgyakorló szervezete vezetőjének szükséghelyzetet, valamint megelőző-, illetve rendkívüli állapotot kihirdető határozatának jóváhagyását, vagy annak elutasítását terjeszti a tagország hatalomgyakorló szervezete elé.

(2) Amennyiben az Európai Konföderáció Ellenőrző Bizottsága és tagországának jogrendszere szerinti ellenőrző szervezet a rendkívüli- vagy szükséghelyzet fennállása alatt folytatott vizsgálata során azt tapasztalja, hogy a rendkívüli- vagy szükséghelyzetre tekintettel hozott rendelet vagy annak végrehajtási utasítása

a./ eltér olyan alapvető jogtól, amelytől rendkívüli helyzetben sem lehet eltérni, vagy

b./ a rendkívüli- vagy szükséghelyzetre tekintettel megállapított szabályok megszegésével jött létre,

a tagország jogrendszere szerinti ellenőrző szervezet megsemmisítheti a rendkívüli- vagy szükséghelyzetre helyzetre tekintettel hozott rendeletet vagy annak végrehajtási utasítását egészében, vagy a jogsértő rész vonatkozásában.

(3) Amennyiben a szükséghelyzet, valamint megelőző-, illetve fegyveres védelmi helyzet minősítést és a rendkívüli állapot kihirdetését a tagország hatalomgyakorló szervezetének javaslata elutasítja, a tagországának jogrendszere szerinti ellenőrző szervezet ténymegállapító eljárás lefolytatását rendeli el, aminek határozatáig a tagország hatalomgyakorló szervezetének vezetője és a minősítésben, illetve a rendkívüli állapot kihirdetésében részt vevő személyek tevékenységvégzését felfüggeszti, elöljárói feladatait a tagországának jogrendszere szerinti ellenőrző szervezet veszi át.

(4) Amennyiben az Európai Konföderáció Ellenőrző Bizottsága és tagországának jogrendszere szerinti ellenőrző szervezet határozata azt állapítja meg, hogy a tagország hatalomgyakorló szervezetének vezetője a szükséghelyzet, valamint a megelőző-, illetve a fegyveres védelmi helyzet fennállásával kapcsolatban kifejtett tevékenysége nem az Európai Konföderáció tagállama értékrendjének védelmét szolgálta, a tagország hatalomgyakorló szervezetének vezetője és a határozatban megjelölt más személyek ellen büntetőeljárás indul, és a tagország hatalomgyakorló szervezete új vezetőt, illetve a büntetőeljárás alatt lévő más személyek által viselt elöljárói feladatok ellátására új elöljárót választ.

(5) A tagország jogrendszere szerinti ellenőrző szervezet a rendkívüli helyzetre tekintettel hozott rendelet vagy annak végrehajtási utasítása egészének, vagy a jogsértő részének megsemmisítését a rendkívüli helyzet idejére visszamenő hatállyal is kimondhatja.

ÖTÖDIK RÉSZ
Záró rendelkezések

146. §
Ajánlások

E szerződés alábbi részei a tagországok számára ajánlások:

(1) MÁSODIK RÉSZ Az Európai Konföderáció tagországai állampolgárainak szabadsága
A. fejezet A tagországok állampolgárainak szabadságjogai
II. szakasz A kötelezettségek teljesítésének arányában megillető jogok

(2) B. fejezet Az Európai Konföderáció tagországai és a tagországok állampolgárai szabadságának feltételei
II. szakasz A Szabadságjog alkotóelemei

(3) Harmadik rész A szabadság feltételei
II. szakasz A jogok és kötelezettségek összhangjából a 103. § Az önellátás

(4) B. fejezet Minden birtoklás gyökere az egyetemes közösség

(5) NEGYEDIK RÉSZ A szabadság védelme

147. §

E szerződés határozatlan időre jön létre.

148. §

(1) Az e szerződéshez csatolt
a./ „Irányítás, végrehajtás és ellenőrzés”, valamint
b./ „Európai Konföderáció választási jogszabálya”
c. jogszabályok e szerződés szerves részét képezik.

(2) Az e szerződéshez csatolt „Jogszabályalkotás folyamatának áttekintő táblája” c. melléklet e szerződés szerves részét képezi.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott iratokat a szerződést hatályba léptető eljárás során késztik el a szerződő felek.

149. §

(1) E szerződést a Magas Szerződő Felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Olasz Köztársaság Kormányánál helyezik letétbe.
(2) E szerződés ..... lép hatályba, megerősítő okiratot letétbe helyező országok nevében történő ratifikálással.

150. §

E szerződést, amelynek elnevezése „Európai Konföderációról szóló szerződés”, és amely egyetlen eredeti példányban a megerősítő országok hivatalos nyelvén készült, és amely e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, az Olasz Köztársaság Kormányának irattárában helyezik letétbe, amely minden további aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

FENTIEK HITELÉÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a szerződést.
Kelt …

Melléklet

Jogszabályalkotás folyamatának áttekintő táblája

Alapszerződés

	Kezdeményező	Döntés-előkészítés, jogszabály tervezet előterjesztése	Elfogadó	Döntés-hozó	Ellen-őrző
A Konföderáció intézményeinek működési szabályzata	A kezdeményezéssel érintett intézmény tagja	A kezdeményezéssel érintett intézmény	A kezdeményezéssel érintett intézmény	A kezdeményezéssel érintett intézmény	Ellen-őrző Bizottság
Két vagy többoldalú nemzetközi szerződés a tagok között	- az összhang nélküli igény-lehetőség mérleggel rendelkező tagország, - az illetékes Bizottság; - az igénytöbblet helyettesítő terménnyel, termékkel vagy szolgáltatással kielégít-hetősége esetén az illetékes Bizottság, - az igénytöbblet termékfejlesztéssel történő kielégítését bármely tagország, amely adottságainál fogva képes a termék-fejlesztést végrehajtani, - a lehetőségtöbblet termékszerkezet váltással történő felszámolását a lehetőségtöbblettel rendelkező állam, vagy az illetékes Bizottság	Előterjesztő elnök	Tanács	Tanács elnöke	Ellen-őrző Bizottság
Nemzetközi szerződés a Konföderáció egy vagy több tagja és a Konföderáción kívüli egy vagy több állam, illetve államszövetség között	- a tárgykörben érintett bármely állam, vagy államszövetség, illetve - az illetékes Bizottság	Előterjesztő elnök	Tanács	Tanács elnöke	Ellen-őrző Bizottság
Ajánlások	az Európai Konföderáció bármely intézménye és bármely tagországa	- az Európai Konföderáció bármely intézménye, - bármely tagország	Tanács	Tanács elnöke	Ellen-őrző Bizottság

Vertragsentwurf des Europäischen Staatenbundes

Vertragsentwurf
des Europäischen Staatenbundes
Das Verzeichnis

Präambel 353
Grundsätze des Europäischen Staatenbundes 355

ERSTER TEIL Die Freiheit der Staaten 356
§ 1.

Kapitel A. Allgemeine Verfügungen 357
I. Abschnitt Grundlegende Verfügungen
§ 2.
§ 3.
II. Abschnitt Die Praxis der Vertretung
§ 4.
III. Abschnitt Der Europäische Staatenbund lebt in einer organischen Einheit mit den Staaten und Nationen der Welt 358
§ 5.
§ 6.
§ 7. Die Harmonisierung der Rechtssysteme des Europäischen Staatenbundes und der Mitgliedsländer

B. Kapitel Gesetzgebung 360
I. Abschnitt Allgemeine Verfügungen
§ 8.
II. Abschnitt Die Gesetze des Europäische Staatenbundes 361
§ 9.
III. Abschnitt Die Regel der Funktionsweise des Europäischen Staatenbundes
§ 10.
IV. Abschnitt Der Vorgang der Schaffung der Harmonisationsnormen des Europäischen Staatenbundes 363
§ 11. Bedarf – Möglichkeit-Bilanz
§ 12. Situation der Entscheidung
§ 13. Die Initiative der Rechtsschöpfung 364
§ 14. Die Erstellung eines Gesetzesentwurfs 366
§ 15. Die Annahme eines Gesetzesentwurfs 367
§ 16. Das Inkrafttreten des Gesetzes 368
§ 17. Die Kontrolle der Annahme des Gesetzesentwurfs
§ 18. Die Bekanntmachung des Gesetzes
V. Abschnitt Der Gesetzgebungsprozess der Empfehlungen 369
§ 19. Entscheidungssituation

§ 20. Die Initiative der Empfehlung
§ 21. Erstellung des Empfehlungsentwurfs …….. 370
§ 22. Die Annahme des Empfehlungsentwurfs
§ 23. Die Kontrolle der Annahme des Gesetzesentwurfs …… 371
§ 24. Die Verkündung des Empfehlungsentwurfs

ZWEITER TEIL Die Freiheit der Staatsbürger der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes ……..…… 372
§ 25. Allgemeine Verfügungen

Kapitel A. Die Freiheitsrechte der Staatsbürger der Mitgliedsländer ……. 373
I. Abschnitt Die grundlegenden Menschenrechte
1. Unterabschnitt Allgemeine Verfügungen
§ 26. Ausübung und Schutz der grundlegenden Rechte
§ 27. Die Regelung und Beschränkung der grundlegenden Rechte
§ 28. Das Abweichen von den grundlegenden Rechten in Extremfällen 374
§ 29. Berufliche und amtliche Beschränkungen
2. Unterabschnitt Das Recht zu den Bedingungen des Lebens
§ 30. Das Recht zum Leben und auf die menschliche Würde
§ 31. Das Recht zur Freiheit und persönlicher Sicherheit ……. 375
§ 32. Das Recht zum Erhalt der Familienstruktur
§ 33. Das Recht der Familiengründung ……..……..... 376
§ 34. Die Rechte und Verpflichtungen der Familie
§ 35. Die Rechte und Pflichten der Mutter
§ 36. Die allgemeinen Rechte und Pflichten des Kindes ……..... 377
§ 37. Das Recht auf die Erziehung ……..... 378
§ 38. Das Recht zum Lernen
§ 39. Die Förderungen während der Jugend ……..... 379
§ 40. Die Interessenvertretung der Jugendlichen …… 380
§ 41. Die im aktiven Alter verrichteten Tätigkeiten …… 381
§ 42. Das Recht der Vermehrung des Nationalvermögens
§ 43. Die Anerkennung der Tätigkeit ……..…… 382
§ 44. Die Interessenvertretung im aktiven Alter
§ 45. Rechte und Pflichten im Alter der Erfahrungsübergabe …….. 383
§ 46. Die Interessenvertretung der Pensionisten
§ 47. Das Recht und die Pflicht des Gesundheitsschutzes
§ 48. Das Recht zur Körperkultur …….. 384
§ 49. Das Recht zur Gesundheitsversorgung und Pflege ……..…….. 385
§ 50. Die Rechte der dauerhaft Gesundheitsgeschädigten ……..….. 386
§ 51. Das Recht zur gesunden Umwelt
§ 52. Das Recht zur freien Meinungsäußerung

§ 53. Das Recht der Ausübung des Glaubensbekenntnisses …… 387
§ 54. Die Interessenvertretung des Glaubensbekenntnisses
§ 55. Das Recht zur Kenntnis der nationalen Vergangenheit
§ 56. Das Recht zur Pflege der nationalen Kultur …… 388
§ 57. Das Recht der Bewahrung und Bildung der Sprache …….. 389
§ 58. Die wissenschaftliche Forschung und ihre Anwendung; die Freiheit der Kunst und der Kultur
§ 59. Das Recht der Siedlungen und gesellschaftlichen Gruppen zur Selbstverwaltung …….. 390
§ 60. Persönlichkeitsrechte, Vermögensrecht, das Recht zum Leben und zur öffentlichen Sicherheit ……. 391
3. Unterabschnitt Unveräußerliche und nur ausnahmsweise beschränkbare Pflichte
§ 61. Das Verbot der Zwangsarbeit und des Arbeitszwanges
§ 62. Bewegungsfreiheit …… 392
§ 63. Persönlichkeitsrechte und Rechte zu den persönlichen Daten
§ 64. Das Recht des Zugangs zu Daten öffentlichen Interesses ……. 393
§ 65. Meinungs- und Pressefreiheit
§ 66. Versammlungsfreiheit …….. 394
§ 67. Vereinigungsrecht …… 395
§ 68. Das Recht der Teilnahme an öffentlichen Angelegenheiten
§ 69. Antrags- und Beschwerderecht …… 396
§ 70. Das Recht der durch ein Gerichtsverfahren betroffenen Personen
§ 71. Rechte der Minderheiten
§ 72. Das Asylrecht …….. 397
§ 73. Das Recht auf Eigentum und Besitz …… 398
§ 74. Die Übertragung des Eigentum- und Besitzrechts der Immobilie 399
§ 75. Das Erbrecht
II. Abschnitt Proportionell zur Pflichterfüllung gebührende Rechte .. 400
§ 76. Das Recht auf Grundnahrungsmittel
§ 77. Das Recht zur Wohnung
§ 78. Das Recht auf öffentliche Diesntleistungen …… 401
III. Abschnitt Das Recht zur Rechtspflege
§ 79. Rechtsfähigkeit und Rechtsgleichheit
§ 80. Mit Gerichts-, Verwaltungs- oder anderen behördlichen Verfahren verbundene Rechte
§ 81. Strafbarkeit …….. 402
§ 82. Das Recht der Verteidigung im Zuge des Strafverfahrens
§ 83. Das Recht auf Rechtsmittel

Kapitel B. Die Bedingungen der Freiheit der Mitgliedsländer und der Staatsbürger der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes …….. 404

I. Abschnitt Allgemeine Verfügungen
§ 84.
II. Abschnitt Die Bestandteile des Freiheitsrechtes
1. Unterabschnitt Siedlungen
§ 85. Allgemeine Verfügungen
§ 86. Die Selbstversorgungstätigkeit der Siedlungen
§ 87. Die Interessenvertretung der Siedlungsselbstverwaltungen ….. 406
2. Unterabschnitt Gesellschaftliche Gruppen …….. 407
§ 88. Die staatsbildende Nation
§ 89. Der Interessenschutz des nicht im Mutterland lebenden Mitglieds der staatsbildenden Nation ……..… 408
§ 90. Der Gottesglaube
§ 91. Az Istenhit ……..... 409
§ 92. Die Rolle der Familie im Europäischen Staatenbund
§ 93. Jugend ……. 410
§ 94. Aktives Alter
§ 95. Das Alter der Erfahrungsübergabe
§ 96. Die Durchsetzung der Interessen der Familie ……. 411
§ 97. Die Achtung der seelischen und geistigen Werte …….. 412
§ 98. Beruf

DRITTER TEIL Die Bedingungen der Freiheit …….. 414
§ 99.
§ 100.

Kapitel A. Allgemeine Verfügungen ……. 415
I. Abschnitt Umfassende Regelungen
§ 101.
II. Abschnitt Die Harmonie der Rechte und Pflichten …… 416
§ 102. Allgemeine Verfügungen
§ 103. Die Selbstversorgung
III. Abschnitt Eigentum …….. 418
§ 104. Allgemeine Verfügungen
§ 105. Die Ausüber des Eigentumsrechts
IV. Abschnitt Besitz …….. 419
§ 106. Allgemeine Verfügungen
§ 107. Die Praxis des Besitzrechts

Kapitel B. Die Wurzel jeden Besitzes ist die universale Gemeinschaft ……. 421
I. Abschnitt Wirtschaft
§ 108. Allgemeine Verfügungen
II. Abschnitt Die Hauptteile der Wirtschaft …… 422

1. Unterabschnitt Landwirtschaft und Lebensmittelindustrie
§ 109. Allgemeine Verfügungen
§ 110. Die Landwirtschaft und die Lebensmittelindustrie
im harmonisierten Wirtschaftssystem 423
2. Unterabschnitt Industrie 424
§ 111. Allgemeine Verfügungen
§ 112. Die Herstellung der Sicherung der grundlegenden
Menschenrechte
dienenden Industrieprodukte 425
§ 113. Die Herstellung der Sicherung der ergänzenden
Menschenrechte
dienenden Industrieprodukte
§ 114. Energieindustrie
3. Unterabschnitt Dienstleistungen 427
§ 115.
4. Unterabschnitt Fremdenverkehr 428
§ 116.
5. Unterabschnitt Handel 429
§ 117. Binnenhandel
§ 118. Außenhandel
6. Unterabschnitt Transport 430
§ 119. Die allgemeinen Regel des Transports
§ 120. Personenverkehr 431
§ 121. Warentransport

Kapitel C. Alle Werte der Mitgliedsländer dienen deren Interessen 433
I. Abschnitt Allgemeine Verfügungen
§ 122.
II. Abschnitt Der Staathaushalt
1. Unterabschnitt Allgemeine Verfügungen
§ 123. Das Wachstum des Nationalvermögens
§ 124. Die Verwendung des Wachstums des Nationalvermögens
2. Unterabschnitt Das Geldsystem 435
§ 125.
3. Unterabschnitt Die Nationalbank der Mitgliedsländer
§ 126.

VIERTER TEIL Der Schutz der Freiheit 436
§ 127.
I. Abschnitt Allgemeine Verfügungen
§ 128.
II. Abschnitt Die innere Sicherheit des Mitgliedslandes des
Europäischen Staatenbundes 437

§ 129.
III. Abschnitt Landesverteidigung
§ 130. Allgemeine Verfügungen
§ 131. Die Tätigkeit der Landwehr im Bereich der inneren Sicherheit 439
§ 132. Persönliche Verteidigungspflicht
§ 133. Der Berufs- und der vertragsgemäße Stand
§ 134. Das Verbot des bewaffneten Übertrittes der Staatsgrenze
§ 135. Wirtschaftliche und Lieferungspflicht…… 440
IV. Abschnitt Dienst der Nationalen Sicherheit
§ 136.
V. Abschnitt Außerordentliche Situationen
§ 137. Katastrophenlagen
§ 138. Notstand ……..... 441
§ 139. Vorbeugender Verteidigungsfall
§ 140. Bewaffneter Verteidigungsfall
§ 141. Maßnahmen im Falle vorbeugender und bewaffneter Verteidigungsfälle …… 442
§ 142. Ausnahmezustand
§ 143. Plan der Landesverteidigung …… 443
§ 144. Die Beendigung des Notstands, sowie des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles
§ 145. Die Untersuchung des Notstands, sowie des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles ……. 444

FÜNFTER TEIL Abschließende Verfügungen …….. 446
§ 146. Empfehlungen
§ 147.
§ 148.
§ 149. ……..…… 447
§ 150.

Anhang: Die Übersichtstabelle des Prozesses der Rechtschöpfung … 449

Präambel

Angesichts der Tatsache, dass es das grundlegende Interesse der Nationen Europas ist in ungeschmälerter Selbstverwaltung zu leben, in einer organischen Einheit, die auf dem Prinzip der Subsidiarität fusst,

angesichts der Tatsache, dass die natürliche Wertordnung der Nationen Europas durch die christlichen moralischen Regel bestimmt wird,

in Achtung des staatsbildenden Rechts der Nationen Europas, sowie deren Recht ihr wirtschaftliches und politisches System zu bestimmen,

damit durch die Umbildung des europäischen Bundesstaates aus einem Bundesstaat (Federation) in einen Staatenbund (Konfederation) die europäischen Staaten in eine neue Phase der Zusammenarbeit treten.

Anregungen schöpfend aus dem religiösen und humanistischen Erbe Europas, woraus die unverletzlichen und unveräußerlichen Menschenrechte, die Freiheit, die Demokratie, die Gleichheit, sowie die universalen Werte der Rechtsstaatlichkeit sich entfalten,

erinnernd einerseits an die Teilung des europäischen Kontinents, andererseits an die historische Wichtigkeit seiner Abschaffung als Bundesstaat und an die Notwendigkeit, dass zur Bildung des zukünftigen Europa feste Grundlagen geschaffen werden müssen,

bekräftigend ihre Verpflichtungen gegenüber der Achtung der Prinzipien der Freiheit, der Subsidiarität, der Demokratie, der Menschenrechte und der Rechtsstaatlichkeit,

bekräftigend ihre Verpflichtungen gegenüber den grundlegenden sozialen Rechten,

in dem Wunsch die Solidarität unter ihren Völkern zu vertiefen, während sie deren Geschichte, Kultur und Traditionen respektieren,

in dem Wunsch die demokratische und effektive Zusammenarbeit der Staaten weiter zu verbessern,

mit dem Entschluss ihre Ökonomie zu verstärken und einander anzunähern und zu diesem Zweck ein aufeinander abgestimmtes Wirtschaftssystem zu schaffen,

in der Absicht die wirtschaftliche und gesellschaftliche Entwicklung ihrer Völker durch die Harmonisierung der seelichen, geistigen und materiellen Bedürfnisse und Möglichkeiten zu fördern,

mit dem Entschluss, dass die Grundlage der Außen- und Sicherheitspolitik der Mitgliedsländer die Solidarität sei, bekräftigend dadurch die staatliche und universale Identität und Unabhängigkeit der Nationen Europas, im Interesse der Förderung des Friedens, der Sicherheit und Entwicklung Europas und der Welt,

mit dem Entschluss, dass – während sie die Verteidigung und Sicherheit ihrer Völker sichern –das Kennenlernen der Kultur, Kunst und Traditionen anderer Nationen für die Bürger der Mitgliedsländer erleichtert wird,

mit dem Entschluss, dass sie den Prozess des organischen Zusammenlebens der Völker Europas fördern, wo entsprechend dem Prinzip der Subsidiarität jede Entscheidung auf der den Bürgern nächster Ebene getroffen wird,

konzentrierend auf die weiteren Schritte im Interesse der Harmonisierung Europas

in dem Glauben, dass die materienfreie Kraft die Bedingungen der Beherrschung und Transformation der Materie in sich schliesst und so deren Achtung die Grundlage jeder menschlichen Entwicklung ist,

in dem Glauben, dass die Wiederherstellung der Einheit der immateriellen und der materiellen Welt die Grundbedingung des Überlebens der Menschheit ist,

in dem Glauben, dass die Grundlage der Freiheit die Liebe gegenüber jedem immateriellen sowie materiellen lebendigen und unlebendigen Geschöpf ist, sowie die Treue zu den die Gesellschaft bestimmenden Werten der Ahnen aller Nationen,

haben sie entschieden den Europäischen Staatenbund zu schaffen und aus diesem Grund ernannten sie ihre Bevollmächtigten,

die in gehöriger Form ihre Vollmachten vorwiesen und erklären mit ihrer Unterschrift im Namen ihrer Länder folgende Übereinstimmung getroffen zu haben:

Grundsätze des Europäischen Staatenbundes

(1) Die politische, gesellschaftliche, administrative, wirtschaftliche und territoriale Freiheit jedes Staates ist ewig und unverletzbar.

(2) Jeder Mensch hat die gleiche Freiheit im Einklang der Rechte und Verpflichtungen.

(3) Das seelische, geistige und natürliche Vermögen jedes Staates ist das ewige und unveräußerliche Eigentum der ganzen staatsgründenden und staatsbildenden Gemeinschaft.

(4) Alle mit dem Vermögen des Staates geschaffenen Werte dienen der ganzen staatsgründenden und staatsbildenden Gemeinschaft.

(5) Jeder Staatsbürger hat nicht nur das Recht, sondern auch die Pflicht jenem gegenüber Widerstand zu leisten, der die Freiheit des Staates oder der Staatsbürger gefährdet.

ERSTER TEIL
Die Freiheit der Staaten

§ 1.

(1) Jedes Land hat das unveräußerliche Recht seine Freiheit zu bewahren, beziehungsweise, wenn eine fremde Macht seine Freiheit genommen hat, diese wieder zu erlangen.

(2) Die Freiheit des Staates ist
a./ die Regel des gesellschaftlichen Zusammenlebens in ein Rechtssystem zu fassen und durchzusetzen,
b./ die Praxis der Schaffung und Auflösung von Außenbeziehungen,
c./ die Bestimmung des gesellschaftlichen Systems,
d./ die Schaffung und Betreibung des Wirtschafts- und Handelssystems,
e./ die Entwicklung der Mittel der äußeren und inneren Verteidigung,
f./ die Entwicklung und Praxis eines Vertretungssystems, das die volle Selbstverwaltung (Subsidiarität) und Unabhängigkeit von jedem anderen Staat sichert.

(3) Entsprechend Absatz (2) schließen die Mitgliedsländer nur solche internationale Verträge, die sich auf den im § 11. (2) bestimmten Themenkreis bezieht und die Unabhängigkeit des Mitgliedslandes in den Bereichen:
a./ der Aussen- und Verteidigungspolitik,
b./ der Gesetzgebung,
c./ des Justizwesens, der Exekutive,
d./ der Verwaltung,
e./ des Finanzwesens,
f./ der Wirtschaft,
g./ des Handels,
h./ des Zoll- und Steuerwesens,
i./ der Freiheit des Abschlusses von internationalen Verträgen
j./ des Hoheitsgebietes
weder teilweise noch ganz verletzt.

(4) Die Freiheit des Staates ist das Grundrecht der Gesamtheit der Staatsbürger eines Landes, das nie, durch niemanden abgeschafft werden kann.

(5) Es ist das unveräußerliche Recht jedes Staates – neben der Bewahrung seiner Unabhängigkeit – die Rechtsharmonisation mit den Nachbarstaaten auf dem Gebiet der Kultur, der Traditionspflege, der Wirtschaft und der Verteidigung anzuwenden.

Kapitel A.
Allgemeine Verfügungen
I. Abschnitt
Grundlegende Verfügungen

§ 2.

Der Europäische Staatenbund ist keine juristische Person.

§ 3.

(1) Der Europäische Staatenbund harmonisiert die kulturelle, wissenschaftliche und wirtschaftliche Tätigkeit der Mitgliedsländer in den durch die Mitgliedsländer bestimmten Fachbereichen.

(2) Der Europäische Staatenbund gründet auf der Interessendurchsetzung und der unbeschränkten Selbstverwaltung (Subsidiarität) der Mitgliedsländer. Das ist die Bedingung der Herrschaft des Volkes (Demokratie) und der Annahme der Schicksalsgemeinschaft (Solidarität). Dementsprechend werden sein Vertretungssystem und Institutionen aus den Gesandten der parteiunabhängigen gesellschaftlichen Gruppen der Mitgliedsländer aufgebaut.

II. Abschnitt
Die Praxis der Vertretung

§ 4.

(1) Die Repräsentanten des Europäische Staatenbundes werden durch die Selbstverwaltungen der gesellschaftlichen Gruppen der:

a./ staatsgründenden und staatsbildenden Nationen,
b./ der dominanten Religionen der staatsgründenden und staatsbildenden Nationen,
c./ Altersgruppen,
d./ Geschlechter und
e./ Fachgruppen
der Mitgliedsländer, auf Grund der Traditionen und der Anzahl der Wähler der gesellschaftlichen Gruppen gewählt.

(2) Die Repräsentanten des Europäische Staatenbundes verfügen – gemäß dem Prinzip der Subsidiarität – über ein gebundenes Mandat.

III. Abschnitt
Der Europäische Staatenbund lebt in einer organischen Einheit mit den Staaten und Nationen der Welt

§ 5.

(1) Der Europäische Staatenbund weist den Krieg als Mittel der Lösung von Konflikten zwischen den Nationen zurück und hält sich von der Gewaltanwendung oder der Drohung mit der Gewalt gegen die Unabhängigkeit der Staaten oder deren Hoheitsgebiet zurück.

(2) Der Europäische Staatenbund unterhält keine Beziehungen mit einem Staat oder Staatenbund dessen Ziel die Erlangung oder Aufrechterhaltung der politischen und/oder wirtschaftlichen Macht in einem oder mehreren Staaten ist.

(3) Jedes Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes erwartet von jedem Staat und jeder Nation, dass er sich der Gewaltanwendung beziehungsweise der Drohung mit der Gewalt gegen seine Unabhängigkeit, sein Hoheitsgebiet, sein politisches und wirtschaftliches System enthält.

§ 6.

(1) Der Europäische Staatenbund ist bestrebt mit allen Völkern und Staaten der Welt zusammen zu arbeiten.

(2) Der Europäische Staatenbund pflegt Verantwortung für das Schicksal der Mitglieder der Minderheiten, die ausserhalb der Grenzen der staatsgründenden und staatsbildenden Nationen der Mitgliedsländer leben und fördert deren Beziehungen mit den Vaterländern.

(3) Der Europäische Staatenbund fördert, im Interesse der Freiheit, des Wohlstands und der Sicherheit der europäischen Völker, die Mitgliedschaft aller europäischen Länder im Europäischen Staatenbund.

§ 7.
Die Harmonisierung der Rechtssysteme des Europäischen Staatenbundes und der Mitgliedsländer

(1) Die Einfügung der durch die harmonisierende Tätigkeit des Europäischen Staatenbundes zustande gekommenen bilateralen oder multilateralen internationalen Verträge sowie die notwendige Rechtsharmonisation wird

durch die Mitgliedsländer ins Rechtssystem der betroffenen Mitgliedsländer vollzogen

(2) Der Europäische Staatenbund wirkt hinsichtlich der Verträge gemäß Absatz (1) bei der Einfügung ins lokale Rechtssystem sowie bei der notwendigen Rechtsharmonisation mit.

B. Kapitel
Gesetzgebung

I. Abschnitt
Allgemeine Verfügungen

§ 8.

(1) Die Gesetzgebung des Europäischen Staatenbundes dient der Harmonisation der Bedürfnisse und Möglichkeiten der Mitgliedsländer.

(2) Der Prozess der Gesetzgebung wird durch einen Entscheidungszwang in Gang gesetzt.

(3) Die Gesetzgebung bedeutet die
a./ Modifizierung einer geltenden Vorschrift,
b./ die Entkräftung einer geltenden Vorschrift,
c./ die Schaffung einer neuen Vorschrift.

(4) Stadien der Gesetzgebung:

a./ Initiative der Rechtsvorschrift,
b./ Erstellung und Einreichung der Rechtsvorschrift
c./ Annahme der Rechtsvorschrift
d./ Kontrolle der Annahme der Rechtsvorschrift
e./ Inkrafttreten der Rechtsvorschrift
f./ Veröffentlichung der Rechtsvorschrift

(5) Die neue Vorschrift oder jene nach der Modifizierung kann nicht zum gegenwärtigen Vertrag im Gegensatz stehen, zu den Vorschriften, die auf Grund dieser Richtlineie gefertigt wurden und zu den in diesem Themenkreis früher geschaffenen Vorschriften.

(6) Diese Vorschrift muss nach der notwendigen Vorbereitungszeit in Kraft treten.

(7) Die detaillierten Regelungen für die Gesetzgebung, die Vorschriften, die Harmonisierung der Bedürfnisse und Möglichkeiten der Mitgliedsländer, die offiziellen Blätter und die offiziellen Gesetzessammlungen werden durch den gegenwärtigen Vertrag, der als Richtlinie dient, festgestellt.

(8) Eine Tabelle des Vorgangs der Schaffung von Vorschriften zeigt der Anhang Nr. 1.

II. Abschnitt
Die Gesetze des Europäische Staatenbundes

§ 9.

(1) Das Rechtssystem des Europäischen Staatenbundes bestimmt die Regel des Zusammenlebens der Mitgliedsländer als von unabhängigen gesellschaftlichen, politischen und wirtschaftlichen Einheiten.

(2) Der Europäische Staatenbund schafft die folgenden Rechtsnormen:

a./ Die Regel der Funktion der Institutionen des Staatenbundes,

b./ Die harmonisierenden Rechtsvorschriften des Europäischen Staatenbundes,
- bb./ Bilaterale oder multilaterale internationale Verträge unter den Mitgliedsstaaten,
- bc./ Internationaler Vertrag zwischen einem oder mehreren Ländern des Staatenbundes und einem oder mehreren Ländern ausserhalb des Staatenbundes, beziehungsweise Staatenbund.

c./ Empfehlungen.

(3) Die Beschlüsse des Europäischen Staatenbundes trifft der Rat des Staatenbundes.

(4) Die Rechtsnormen des Europäischen Staatenbundes beziehen sich auf die in der Rechtvorschrift bestimmten Mitgliedsländer.

III. Abschnitt
Die Regel der Funktionsweise des Europäischen Staatenbundes

§10.

(1) Die Institutionen des Europäischen Staatenbundes:

a./ Der Rat des Europäischen Staatenbundes (im weiteren: Rat)

Es ist das Beschlüsse fassende Organ des Europäischen Staatenbundes. Es besteht aus den Vertretern der gesellschaftlichen Gruppen der Mitgliedsländer, proportional zur Zahl der einzelnen gesellschaftlichen Gruppen. Die Mitgliedsländer delegieren proportional zur Zahl der

einzelnen gesellschaftlichen Gruppen im Europa der Mitgliedsländer Vertreter einer entsprechenden Anzahl.

b./ Die Harmonisierenden Kommissionen der gesellschaftlichen Gruppen (im weiteren: Kommission)
Sie ist die Organisation zur Vorbereitung der Beschlüsse des Europäischen Staatenbundes.
Sie ist eine Fachinstitution, bestehend aus den Mitgliedern des Rates des Europäischen Staatenbundes und den Personen, die in der Führung und Organisation der einzelnen gesellschaftlichen Gruppen eine Praxis erworben haben.

Kommissionen:
ba./ Kommission für das Gesundheitswesen,
bb./ Kommission für Bildung und Erziehung,
bc./ Kommission für die Kultur,
bd./ Kommission für Altersgruppen,
be./ Kommission für die Religionen,
bf./ Kommission für die Verteidigung,
bg./ Kommission für die Landwirtschaft,
bh./ Kommission für die Industrie,
bi./ Kommission für das Energiewesen,
bj./ Kommission für die Dienstleistungen,
bk./ Kommission für den Fremdenverkehr,
bl./ Kommission für den Handel,
bm./ Kommission für Personenverkehr und Warentransport,

c./ Die Kontrollkommission des Europäischen Staatenbundes (im weiteren: Kontrollkommission)
Sie ist die Organisation des Europäischen Staatenbundes für die Kontrolle der Exekutive und Rückmeldungen.
Sie besteht aus je einem Delegierten der Mitgliedsländer.

(2) Die Schaffung der Vorschrift für die Funktionsweise des Europäischen Staatenbundes kann von den Mitgliedern der betroffenen Institutionen veranlasst werden.

(3) Die Regelung der Funktionsweise der drei Institutionen ist in der Rechtsvorschrift mit dem Titel „Lenkung, Vollziehung und Kontrolle" enthalten, die einen organischen Teil des gegewärtigen Vertrages bildet.

IV. Abschnitt
Der Vorgang der Schaffung der Harmonisationsnormen des Europäischen Staatenbundes

§ 11.
Bedarf – Möglichkeit-Bilanz

(1) Die Grundlage der Funktion und der Gesetzgebung des Europäischen Staatenbundes ist die aus den Daten der Mitgliedsländer zusammengestellte Bedarf – Möglichkeit-Bilanz.

(2) Die Mitgliedsländer erneuern kontinuierlich ihre eigene Bedarf – Möglichkeit-Bilanz gemäss der folgenden Gruppierung:

a./ Gesundheitsbetreuung,
b./ Bildung, Erziehung,
c./ Kultur,
d./ Religion,
e./ Verteidigung,
f./ Landwirtschaft und Lebensmittelindustrie,
g./ Industrie,
h./ Energiewesen,
i./ kommunale und soziale Dienstleistungen,
j./ Fremdenverkehr,
k./ Handel,
l./ Verkehr und Transport.

§ 12.
Situation der Entscheidung

(1) Die Grundlage der Entscheidungssituation ist die Bedarf – Möglichkeit-Bilanz der Mitgliedsländer.
Eine Entscheidungssituation entsteht, wenn in den Mitgliedsländern oder im Ganzen des Europäischen Staatenbundes für irgeneinen Teil der Bedarf – Möglichkeit-Bilanz die Harmonie nicht vorhanden ist.

(2) Der Zweck der auf Grund der Entscheidungssituation gefertigten Vorschrift ist die Herstellung der Bedarf – Möglichkeit-Harmonie.

a./ den Bedarfüberhang eines Mitgliedslandes mit dem Möglichkeitüberhang des zu ihm nächsten Mitgliedslandes,

b./ den Möglichkeitsüberhang eines Mitgliedslandes mit dem Bedarfüberhang des zu ihm nächsten Mitgliedslandes,

c./ Innerhalb des Staatenbundes den nach der Harmonisation verbleibenden Bedarf- oder Möglichkeitsüberhang mit dem Möglichkeits- oder Bedarfüberhang eines Staates oder Staatenbundes ausserhalb des eigenen Staatenbundes.

d./ den Bedarf, der mit den obigen Methoden nicht zu befriedigen ist, durch
- Produktentwicklung, beziehungsweise mit Ersatzprodukten oder Dienstleistungen,
- Möglichkeiten mit der Änderung der Struktur der Produkte.

(3) Die Entscheidungssituation berührt ein oder mehrere Themenkreise, wenn die Bedingungen des gesellschaftlichen Zusammenlebens auch jenseits des die Entscheidungssituation herbeiführenden Themenkreises Wirkungen entfalten.
In diesem Fallm muss das Verfahren der Rechtsschöpfung alle betroffenen Themenkreise erfasse.

§ 13.
Die Initiative der Rechtsschöpfung

(1) Die auf Grund der entstandenen Entscheidungssituation veranlasste Rechtsschöpfung-Initiative ist der erste Teil des Vorganges der Rechtsetzung.

(2) Die Initiative der Rechtsschöpfung wird ergriffen durch:

a./ Im Fall des in § 11 Absatz (1) bestimmten Themenkreises bei bilateralen oder multilateralen Verträgen der Mitgliedsländer,
- im Fall des § 12. Absatz (2) Punkte a./, b./ und c./
  = das Mitgliedsland, das über eine Bedarf – Möglichkeit-Bilanz bei Harmoniemangel verfügt,
  = die zuständige Kommission;
- im Fall des § 12. Absatz (2) Punkt d./
  = im Fall der der Befriedigbarkeit des Bedarfüberhangs mit Ersatzprodukten, Produkten oder Dienstleistungen die zuständige Kommission
  = die Befriedigung des Bedarfüberhangs jedes Mitgliedsland, das auf Grund seiner Gegebenheiten imstande ist eine Produktentwicklung durchzuführen,

= die Erledigung des Möglichkeitsüberhanges der Staat, der über den Möglichkeitsüberhang verfügt oder die zuständige Kommission.

b./ - Jeden im Themenkreis betroffenen Staat, beziehungsweise
- die zuständige Kommission
Hinsichtlich der Teile der Bedarf-Möglichkeit, die auf der Ebene des Staatenbundes unharmonisierbar und in § 11 Absatz (2) bestimmt sind, im Interesse der Harmonisierung ein oder mehrere Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes. Hinsichtlich der Schaffung von internationalen Verträgen ebenso.

c./ Der zweite Unterpunkt des Punktes b./ kann nur dann angewendet werden, wenn die Harmonie der Bedarf-Möglichkeit mit dem unter Punkt a./ erwähnten internationalem Abkommen nicht herzustellen ist.

(3) Initiative der Modifizierung der Vorschriften

a./ Die Verlängerung der für eine bestimmte Zeit geltenden Verträge kann veranlasst werden durch:
- jeden der Signatarstaaten oder der Staatenbünde,
- die kompetente Kommission.

b./ Der Beitritt zu einem Vertrag kann veranlasst werden durch:
- den beitrittwilligen Staat oder Staatenbund,
- die kompetente Kommission.

c./ Die Ausdehnung der Themenkreise des Vertrages kann veranlasst werden durch:
- jeden der Signatarstaaten oder Staatenbünde,
- die kompetente Kommission.

(4) Initiative der Außerkraftsetzung von Vorschriften

a./ Wenn im Zuge der Erfüllung eines Vertrages irgendein Staat oder Staatenbund irgendeine allgemeine Verfügung des Europäischen Staatenbundes verletzt, regt die Kontrollkommission die Suspendierung der Vollziehung all jener Verträge in denen der Staat oder Staatenbund betroffen ist, an.

b./ Wenn ein
- für eine bestimmte Zeit zustande gekommener Vertrag während ihrer Geltung,
- für eine unbestimmte Zeit zustande gekommener Vertrag jederzeit

ihren Zweck erfüllt haben, dann kann
- jeder der Signatarstaaten oder Staatenbünde oder
- die zuständige Kommission

deren Außerkraftsetzung veranlassen.

§ 14.
Die Erstellung eines Gesetzesentwurfs

(1) Im Zuge der Erstellung eines Gesetzesentwurfs muss die Möglichkeit der Willenserklärung der gesellschaftlichen Gruppen der durch den Vertrag betroffenen Mitgliedsländer gesichert werden.

(2) Die Harmonisierung der Erstellung eines Gesetzesentwurfs und seiner Einreichung zur Annahme macht der Einreichende Präsident, der

a./ der Präsident der kompetenten Kommission ist, wenn der Gesetzesentwurf einen im § 11 Absatz (2) bestimmten Themenkreis betrifft,
oder

b./ die Person, die auf der gemeinsamen Sitzung der kompetenten Kommissionen mit den Stimmen der Mehrheit aus den Vorsitzenden der betroffenen Themenkreise gewählt wurde, wenn der Gesetzesentwurf mehrere im § 11 Absatz (2) bestimmte Themenkreise betrifft,

(3) Der Gesetzesentwurf wird erstellt

a./ im Falle eines bilateralen oder multilateralen Vertrags zwischen den Mitgliedsländern durch jene Mitglieder der kompetentwen Kommissionen, die die durch den Vertrag betroffenen Mitgliedsländer vertreten,

b./ den Vertragsentwurf zwischen einem oder mehreren Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes und einem Staat oder Staatenbund ausserhalb des Europäischen Staatenbundes erstellen von der Seite
- des Europäischen Staatenbundes die im Punkt a./ bestimmten Personen,
- zusammen mit den Personen, die von der Regierung eines Staates oder Staatenbundes ausserhalb des Europäischen Staatenbundes zur Erstellung des Vertragsentwurfs delegiert wurden.

(4) Die in der Erstellung des Gesetzesentwurfs teilnehmenden Kommissionsmitglieder sind verpflichtet im Zuge der Erstellung des Entwurfs, diesen mit den Wählern der von ihnen vertretenen Staaten abzustimmen.

Im Zuge dieser Abstimmungen ist die Meinung der Mehrheit der entsprechenden gesellschaftlichen Gruppen der durch den Gesetzesentwurf betroffenen Mitgliedsländer entscheidend bei der Erstellung des Gesetzesentwurfs.

(5) Der Einreichende Präsident des Gesetzesentwurfs ist dann berechtigt den Gesetzesentwurfs zur Annahme vorzulegen, wenn

a./ im Falle eines bilateralen oder multilateralen Vertrags zwischen den Mitgliedsländern die Mitglieder der zuständigen Kommission (im Falle von mehreren Themenkreisen der zuständigen Kommissionen) der durch den Vertrag betroffenen Mitgliedsländer die Einreichung des Entwurfs einheitlich unterstützen;

b./ Im Falle eines Vertragsentwurfs zwischen einem oder mehreren Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes und einem oder mehreren Staaten ausserhalb des Europäischen Staatenbundes
- die Mitglieder der kompetenten Kommission (im Falle von mehreren Themenkreisen der zuständigen Kommissionen), die durch den Vertrag betroffenen Länder vertreten und
- die durch den Vertrag betroffenen Länder und/oder Staatenbünde ausserhalb des Europäischen Staatenbundes die Einreichung des Entwurfs einheitlich unterstützen.

§ 15.
Die Annahme eines Gesetzesentwurfs

(1) Der Gesetzesentwurf wird durch den Rat des Europäischen Staatenbundes, mit einfacher Mehrheit, und den einheitlichen Stimmen der Vertreter der durch den Vertrag betroffenen Mitgliedsländer angenommen.

(2) In dem Fall, wenn irgendein Mitglied des Rates oder der Kontrollkommission Zweifel hat darüber, ob der Gesetzesentwurf der Willenserklärung irgendeiner speziellen gesellschaftlichen Gruppe der durch den Themenkreis betroffenen Mitgliedsländer im Zuge der Vorbereitung des Gesetzesentwurfes entspricht, kann sie die Kontrolle der Annahme des Gesetzesentwurfes verlangen.

§ 16.
Das Inkrafttreten des Gesetzes

(1) Der Gesetzesentwurf tritt in Kraft durch den Präsidenten des Europäischen Staatenbundes, der es auf Grund der annehmenden Erklärung gemäss § 15. des Rates des Europäischen Staatenbundes erklärt.

(2) Für die Regelung des durch das Gesetz betroffenen Themenkreises (Themenkreise) trägt jeder den Gesetzesentwurf annehmende Repräsentant persönlich die Verantwortung.

§ 17.
Die Kontrolle der Annahme des Gesetzesentwurfs

(1) Die Kontrollkommission kontrolliert

a./ die Annahme des in Kraft getretenen Gesetzes, beziehungsweise der Inkraftsetzung desselben, vor dessen Bekanntmachung,

b./ die Annahme des Vorschlages, verlangt durch den Inkrafttreter, vor der Inkraftsetzung

gemäss dem in der Vorschrift „Lenkung, Vollziehung und Kontrolle" Enthaltenen.

(2) Die Kontrollkommission trifft folgende Entscheidungen als Ergebnis der Kontrolle hinsichtlich der Möglichkeit der Bekanntmachung des Gesetzes:

a./ Das Gesetz ist zu verkünden.
b./ Der Prozess der Gesetzgebung muss wiederholt werden.

(3) Die Einzelheiten der Annahme des Gesetzes werden durch die Vorschrift „Lenkung, Vollziehung, Kontrolle" geregelt.

§ 18.
Die Bekanntmachung des Gesetzes

Das Gesetz muss im offiziellen Blatt des Europäischen Staatenbundes, sowie in den offiziellen Blättern der den Vertrag unterschreibenden Mitgliedsländer verkündet werden.

V. Abschnitt
Der Gesetzgebungsprozess der Empfehlungen

§ 19.
Entscheidungssituation

Die Entscheidungssituation der Empfehlung entsteht wenn,

a./ die Vollziehung irgendeines internationalen Vertrages in irgendeinem Mitgliedsland die Ungenauigkeit der Bedarf-Möglichkeit-Bilanz zeigt, beziehungsqweise

b./ die Analyse der summierten Bedarf-Möglichkeit-Bilanz des Europäischen Staatenbundes, beziehungsweise die Harmonie des Bedarfs und der Möglichkeit außerhalb des Europäischen Staatenbundes die Bedarfzunahme eines themengemäßen Produkts oder Dienstleistung, die Abnahme des Möglichkeit-Bedarfs oder sein Aufhören oder die Entstehung neuen Bedarfs signalisiert, beziehungsweise

c./ irgendein Mitgliedsland die Möglichkeit der Bedarferweiterung vorschlägt.

§ 20.
Die Initiative der Empfehlung

Auf Grund der Entscheidungssituation kann eine Empfehlung veranlassen:

a./ jede Institution des Europäischen Staatenbundes für die Mitgliedsländer ein Verfahren der Rechtsharmonisation oder ein selbständiges Gesetzgebungsverfahren, das die Geltung der Subsidiarität, der Demokratie und der Solidarität vorantreibt und damit die Objektivität der Bedarf-Möglichkeit-Bilanz.

b./ Jede Institution des Europäischen Staatenbundes und jedes Mitgliedsland für die anderen Mitgliedsländer in den Themenkreisen, bestimmt im § 11. Absatz (2), aus der Bildung der summierten Bedarf-Möglichkeit-Bilanz natürlich folgende Produktentwicklung oder Veränderung der Produktenstruktur,

c./ Jedes Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes kann ein Angebot machen für die Möglichkeit der Bedarferweiterung, im Zusammenhang mit der im Land ausgearbeiteten Methode, Verfahren, Mittel.

§ 21.
Erstellung des Empfehlungsentwurfs

(1) Die Harmonisierung und/oder den Empfehlungsentwurf der Gesetzgebung und die Einreichung des Gesetzes zur Annahme macht der Einreichende Präsident, der

a./ der Präsident der Kommission für Initiativen ist, wenn der Gesetzesentwurf einen durch § 11. Absatz (2) bestimmten Themenkreis betrifft,

b./ die Person, die mit den Stimmen der Mehrheit von den Vorsitzenden der Kommissionen der betroffenen Themenkreise gewählt wird auf der gemeinsamen Sitzung der durch die Initiative betroffenen Kommissionen, wenn die Initiative mehrere durch § 11. Absatz (2) bestimmte Themenkreise betrifft.

(2) Die Harmonisierung und den Empfehlungsentwurf zur Annahme der Produktentwicklung oder Änderung der Produktestruktur macht der Einreichende Präsident, der

a./ Präsident gemäss Absatz (1) ist, wenn eine Kommission des Europäischen Staatenbundes die Initiative ergreift,

b./ derjenige Vertreter des veranlassenden Mitgliedslandes, der Mitglied der durch die Initiative betroffenen Kommission ist.

(3) Die Harmonisierung der Erstellung des Empfehlungs-Entwurfs und die Einreichung zur Annahme des Gesetzesentwurfs der Möglichkeit der Ansprucherweiterung macht derjenige Vertreter des veranlassenden Mitgliedslandes in seiner Qualität als Einreichender Präsident, der Mitglied der durch die Initiative betroffenen Kommission ist.

(3) Die Erstellung der Vorbereitung des Gesetzesentwurfs wird durch die Expertengruppe vollzogen, die der Vorbereitende Präsident dafür ersucht wird.

§ 22.
Die Annahme des Empfehlungsentwurfs

(1) Der Empfehlungsentwurf wird durch den Rat des Europäischen Staatenbundes angenommen, mit einfacher Mehrheit.

(2) In dem Fall, wenn irgendein Mitglied des Rates oder der Kontrollkommission Zweifel hat darüber, ob der Gesetzesentwurf der Willenserklärung irgendeiner speziellen gesellschaftlichen Gruppe der durch den Themenkreis betroffenen Mitgliedsländer im Zuge der Vorbereitung des Gesetzesentwurfes entspricht, kann sie die Kontrolle der Annahme des Gesetzesentwurfes verlangen.

§ 23.
Die Kontrolle der Annahme des Gesetzesentwurfs

(1) Die Kontrollkommission kontrolliert die Annahme des durch den Initiator des Inkrafttretens verlangten Vorschlags vor der Verkündung, gemäß der Vorschrift „Lenkung, Vollziehung und Kontrolle".

(2) Als Ergebnis der Kontrolle fasst die Kontrollkommission folgende Beschlüsse hinsichtlich der Verkündbarkeit der Empfehlung:

a./ Die Empfehlung kann verkündet werden.
b./ Der Vorgang der Empfehlung muss wiederholt werden.
c./ Der Themenkreis der Empfehlung steht im Gegensatz zu den Grundsätzen des Europäischen Staatenbundes, er kann deshalb nicht verkündet und der Gesetzgebungsprozess nicht wiederholt werden.

(3) Die Einzelheiten der Kontrolle der Annahme der Empfehlung werden durch die Vorschrift „Lenkung, Vollziehung, Kontrolle" geregelt.

(4) Die Annahme der Empfehlung durch die adressierten Mitgliedsländer bedeutet die Entscheidungssituation des harmonisierenden Gesetzgebungsverfahrens des Europäischen Staatenbundes.

§ 24.
Die Verkündung des Empfehlungsentwurfs

Die Empfehlung ist im offiziellen Blatt des Europäischen Staatenbundes, sowie der adressierten Mitgliedsländer zu verkünden.

ZWEITER TEIL
Die Freiheit der Staatsbürger der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes

§ 25.
Allgemeine Verfügungen

(1) In der Einheit der Rechte und Pflichten geniessen alle Staatsbürger des Europäischen Staatenbundes die eine und gleiche Freiheit, die nicht abgeschafft und nicht eingeschränkt werden kann.

(2) Staatsbürger der Mitgliedsländer sind:
a./ die Mitglieder der staatsgründenden Nation, wo immer auch sie leben, sowie
b./ die Mitglieder der staatsbildenden Nation, wenn sie auf dem Gebiet des Landes leben[3].

(3) Staatsbildende Nation ist jene, die die Wertordnung der staatsgründenden Nation angenommen und für ihre Kultur Platz gefunden hat auf dem Gebiet des Mitgliedslandes.

(4) Wer kein Staatsbürger eines Mitgliedslandes ist, der lebt dort als Gast, mit allen Pflichten unter Ausübung des Gastrechts.

(5) Die des Staatsbürgertumd unwürdige Person ist in den durch die Vorschrift „Lenkung, Vollziehung und Kontrolle" bestimmten Fällen seiner Staatsbürgerschaft zu berauben.

(6) Der Gast verfügt über die gleichen Rechte wie der Staatsbürger, ausgenommen:
a./ er kann keine Tätigkeit ausüben, die auf das politische, gesellschaftliche und wirtschaftliche Leben des Mitgliedslandes einen wesentlichen Einfluss hat,
b./ er kann an der Ausarbeitung und Anwendung der Wirtschaftspolitik des Mitgliedslandes nicht teilnehmen,
c./ weder er noch seine Abkömmlinge können Besitzer des universellen[4] Eigentums des Mitgliedslandes werden.

[3] Die staatsbildenden Nation, werden durch das Rechtssystem der Mitrgliedsländer bestimmt.

[4] Universelles Eigentum ist das Eigentum an Boden und Naturschätzen.

Kapitel A.
Die Freiheitsrechte der Staatsbürger der Mitgliedsländer

I. Abschnitt
Die grundlegenden Menschenrechte

1. Unterabschnitt
Allgemeine Verfügungen

§ 26.
Ausübung und Schutz der grundlegenden Rechte

(1) Die dem Staatsbürgertum inhärenten Rechte (im weiteren: grundlegende Rechte) und deren Schutz stehen – naturgemäss – der in der Vorschrift „Lenkung, Vollziehung, Kontrolle" bestimmten juristischen Personen und den Organisationen ohne juristische Person zu.

(2) Die grundlegenden Rechte kann mit rechtmässigen Mitteln auch jedermann selbst verteidigen. Im Falle der Verletzung dieser Rechte kann sich jedermann an die Gerichte wenden, oder – entsprechend dem Themenkreis – auf andere Weise gemäss den Bedingungen des VIERTEN TEILS (§ 127-145.) sein Protest- und Widerstandsrecht durchsetzen.

27. §
Die Regelung und Beschränkung der grundlegenden Rechte

(1) Die Regel hinsichtlich der grundlegenden Rechte und Pflichten stellt das Gesetz über „die grundlegenden Rechte und Pflichten" fest, auf Grund der Prinzipien des gegenwärtigen Gesetzes
Grundlegende Rechte können nur durch die angegebene Vorschrift eingeschränkt werden.

(2) Grundlegende Rechte können nur ausnahmsweise, proportional zum gesteckten Ziel, und in zu dessen Erreichen tauglicher Weise, aus zwingenden Gründen, ohne das Wesentliche zu verletzen, eingeschränkt werden, besonders wenn dies im Interesse des Schutzes der grundlegenden Rechte anderer, der Verhütung von Strafhandlungen und deren Verfolgung, der öffentlichen Ordnung, der nationalen Sicherheit und des öffentlichen Gesundheitsschutzes steht.

§ 28.
Das Abweichen von den grundlegenden Rechten in Extremfällen

(1) Gemäss der rechtsordnung der Mitgliedsländer kann in Extremfällen die Ausübung der grundlegenden Rechte im unbedingt erforderlichen Maß suspendiert oder anders geregelt werden

(2) Der Absatz (1) ist auf die unter §§ 29-30., 51., 78-81. und 82. (2) bestimmten Rechte nicht anzuwenden.

§ 29.
Berufliche und amtliche Beschränkungen

(1) Mitglieder des Rates des Europäischen Staatenbundes, der Kommission und der Kontrollkommission dürfen das Recht der Vereinigungs- und Versammlungsfreiheit nicht ausüben.

(2) Mitglieder des Rates des Europäischen Staatenbundes und der Kontrollkommission dürfen im Namen oder Interesse einer gesellschaftlichen Gruppe keine Tätigkeit ausüben, die mit einer Rolle in der Öffentlichkeit verbunden ist.

(3) Das Rechtssystem eines Mitgliedslandes kann das Organisierungsrecht der Mitglieder des Rates des Europäischen Staatenbundes, der Kommission und der Kontrollkommission einschränken.

2. Unterabschnitt
Das Recht zu den Bedingungen des Lebens

30. §
Das Recht zum Leben und auf die menschliche Würde

(1) Jeder Mensch hat von Geburt aus das Recht zum Leben und auf die menschliche Würde, die niemandem willkürlich genommen werden können.

(2) Jeder Mensch hat das Recht seine Persönlichkeit frei zu bilden, auf die Achtung seiner körperlichen, moralischen und geistigen Unversehrtheit.

(3) Niemand darf Quälerei, unmenschlicher, entwürdigender, grausamer Strafe oder Behandlungsweise unterworfen werden, die die menschliche Würde verletzt.

(4) Es ist verboten ärztliche oder wissenschaftliche Experimente am Menschen ohne seine Zustimmung durchzuführen.

§ 31.
Das Recht zur Freiheit und persönlicher Sicherheit

(1) Jeder Mensch hat das Recht zur auf der Harmonie der Pflichten und Rechte fussenden Freiheit und persönlichen Sicherheit.

(2) Jeder Mensch kann nur im Rahmen eines gesetzlichen Verfahrens, aus einem im Rechtssystem eines Mitgliedslandes bestimmten Grund verhaftet, in Verwahrung genommen, seiner Freiheit auf andere Weise beraubt oder in seiner Freiheit beschränkt werden. Die seiner Freiheit beraubte oder in seiner Freiheit beschränkte Person hat das Recht vom Grund der Maßnahme gegen ihn unverzüglich informiert zu werden.

(3) Die verhaftete oder seiner Freiheit auf andere Weise beraubte Person ist unverzüglich aber spätestens innerhalb von 72 Stunden vor Gericht zu stellen oder muss freigelassen werden. Das Gericht istr verpflichtet die vorgeführte Person anzuhören und über ihre Freilassung oder die Beschränkung ihrer Freiheit mit einem schriftlich begründeten Beschluss unverzüglich zu entscheiden.

(4) Eine Strafe mit Freiheitsentzug kann nur ein Gericht aussprechen.

(5) Das Opfer einer gesetzwidrigen Verhaftung, in Verwahrungnahme oder Festhaltens ist zum vollen Schadenersatz berechtigt.

§ 32.
Das Recht zum Erhalt der Familienstruktur

(1) Die Staatsbürger aller Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes sind berechtigt gemäß der Familienstruktur ihrer Nationaltraditionen zu leben:

a./ in Großfamilien, die mehrere Generationen in sich schließen,

b./ in Großfamilien, die in einem Ausmaß zur Vermehrung der Anzahl der Mitglieder der staatsgründenden und staatsbildenden Nationen dient, die im Verhältnis zur vorangehenden Altersklasse die Vermehrung jeder Altersklasse sichert.

(2) Die zur Aufrechterhaltung der Familienstruktur notwendigen Bedingungen und die detaillierte Regelung sind im Rechtssystem der Mitgliedsländer enthalten.

§ 33.
Das Recht der Familiengründung

(1) Die Männer und Frauen, die das im Rechtssystem der Mitgliedsländer bestimmte Alter erreichen, können miteinander eine Ehe schließen, eine Familie gründen.

(2) Der Grund der Familie ist das Ehepaar, das aus zwei Menschen verschiedenen Geschlechts besteht.

(3) Die geschlechtliche Abweichung wird durch den Europäischen Staatenbund als eine Krankheit betrachtet, die entsprechenden Pflichte und Verpflichtungen werden im Rechtssystem der Mitgliedsländer geregelt.

§ 34.
Die Rechte und Verpflichtungen der Familie

(1) Die Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes sichern die Bedingungen des Schutzes der Einheit der Familie, des Fötus, der Mutter und der Eltern.

(2) Es ist die Pflicht der Eltern den Schutz der Familie gemäss Absatz (1) zu sichern.

(3) Die detaillierte Regelung der Rechte und Pflichten der Familie gemäss der in der gegenwärtigen Rechtsvorschrift enthaltenen Richtlinien ist im Rechtssystem der Mitgliedsländer enthalten.

35. §
Die Rechte und Pflichten der Mutter

(1) Die Mutter besitzt folgende Rechte in Anerkennung ihrer Tätigkeit (in erster Linie in Verbindung mit den Kindern) für die Familie:

a./ Die Mutter bekommt bis zum 10. Lebensjahr des Kindes (bis zur Beendigung der 4. Klasse Volksschule) das ihrem Beruf gemäße Durchschnittseinkommen (in Anerkennung der Mutterschaft) als gesellschaftliche Anerkennung ihrer Tätigkeit, die vom zweiten Kind an mit 10% ergänzt wird.

b./ Wenn jedes Kind das 10. Lebensjaht vollendet oder die 4. Klasse Volksschule beendet hat, gebührt der Mutter die Hälfte des jederzeitigen Durchschnittseinkommens, die vom zweiten Kind an mit 10% ergänzt wird bis zum 24. Lebensjahr des Kindes oder bis zur Erlangung seines Berufsabschlusses.

(2) Es ist die Pflicht der Mutter – in der Familie oder ausserhalb von ihr – dem Kind die ihm gebührenden (jugendlichen) Rechte zu sichern. Sie ist verpflichtet ein Beispiel zu geben, das zur gesunden seelischen, geistigen und körperlichen Entwicklung der Kinder notwendig ist.

(3) Da die Einheit der Erfüllung der Pflichten und der Ausübung der Rechte durch die Grundsätze des Europäischen Staatenbundes vorgeschrieben wird, ist die Familie für die obigen Rechte nur dann berechtigt, wenn sie ihre Aufgaben restlos erfüllt.

(4) Die detaillierte Regelung der Rechte und Pflichten der Familie ist im Rechtssystem der Mitgliedsländer enthalten.

§ 36.
Die allgemeinen Rechte und Pflichten des Kindes

(1) Dem Kind gebührt gesteigerter Schutz und Sorge von Seiten der Familie, der Gesellschaft und des Staates.

(2) Das Mitgliedsland sichert das bei der Geburt des Kindes ausübbare Recht zu
a./ zur Beerbung der rechtlichen Situation, die die Rechte und Pflichten der Eltern bestimmt,
b./ zur Eintragung ins Personenstandsregister gemäss dem vorangehenden Punkt über die rechtliche Situation der Eltern,
c./ zur Namenstragung, zum Aufwachsen in der Familie und zur Willenserklärung gemäss seiner Reife in den entscheidenden Fragen seines Lebens.

(3) Die Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes sichern den familienlosen Kindern gleiche Rechte wie den in Familien geborenen Kindern zu.

(4) Die Eltern können wählen welche Erziehung und Bildung sie ihrem Kind geben wollen.

(5) Das Kind ist verpflichtet die durch die Eltern, Erzieher und Lehrer bestimmten Verhaltensregel zu befolgen.

(6) Das Kind ist verpflichtet gegenüber den Eltern, Erziehern und Lehrern respektvoll zu verhalten.

(7) Die detaillierten Rechte und Pflichten des Kindes gemäss den Richtlinien in Absatz (1)-(6) sind im Rechtssystem der Mitgliedsländer enthalten.

§ 37.
Das Recht auf die Erziehung

(1) Dem Kind gebührt vom Zeitpunkt des Empfängnisses das Recht auf die Eriehung, das ihm seine seelische, geistige und körperliche Entwicklung sichert.

(2) Jedem gebührt das Recht bis zur Erwerbung seines ersten Berufes oder seines ersten Diploms über die Regel des gesellschaftlichen Zusammenlebens solche Einflüsse zu erhalten, die die gesunde Entwicklung seines freien Willens fördern.

(3) Jeder Mensch ist verpflichtet während der Vorbereitungszeit auf das Berufsleben alles zu tun im Interesse dessen, dass er als Erwachsener alle die Aufgaben erfüllen kann, mit denen er zum Wachsen des seelischen, geistigen und materiellen Vermögens seines Landes beizutragen hat.

§ 38.
Das Recht zum Lernen

(1) Jeder Staatsbürger der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes hat das Recht einen Beruf zu erlernen oder ein Diplom zu erwerben.

(2) Als Bedingung des im Absatz (1) gesicherten Rechts ist die Inanspruchnahme der Dienstleistungen des Unterrichts, der Versorgung mit Lehrbüchern, der Unterbringung in einem Schülerheim, der Reise, der Verpflegung frei.

(3) Der Unterricht in der Grundstufe ist für jeden obligatorisch. Das obligatorische Schulalter wird durch das Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmt.

(4) Das Mitgliedsland unterhalt Bildungsinstitutionen der Grund-, Mittel- und der Höheren Stufe, die entsprechend dem Rechtssystem des Mitgliedslandes durch:
a./ den Staat
b./ die christlichen, an einen Gott glaubenden Kirchen, sowie
c./ Vereine
betrieben werden.

Das Mitgliedsland sichert die mit dem Unterricht zusammenhängenden Bedingungen unabhängig von der Betriebsform, also einheitlich, zu.

(5) Das Mitgliedsland ist verpflichtet in jeder Siedlung Institutionen der Grundstufe, sowie in erreichbarer Nähe für die Schüler Mittel- und Höhere Schulen zu unterhalten.

(6) Das Mitgliedsland übt auf eine, in seinem Rechtssystem bestimmte Weise, fachliche Kontrolle über die Bildungsinstitutionen aus.

(7) Der Unterricht auf Mittleren- und Höheren Schulen ist für jedermann zugänglich, entsprechend seiner Fahigkeiten. Die Regel für den Anfang und die Fortsetzung der Studien sowie die Ausgabe der die Qualifikation bestätigender Dokumente, enthält das Rechtssystem des Mitgliedslandes.

(8) Die Bildungsinstitutionen Az oktatási
a./ der Grund- und Mittelstufe können die Eltern
b./ der Höheren Stufe die Kinder
frei wählen.

(9) Die Unterricht erhaltenden Jugendlichen sind verpflichtet ihre Studien gemäß ihren Fähigkeiten zu betreiben und durch die Verwendung der den Unterricht ergänzenden Dienstleistungen in ihrer gewählten Fachrichtung ihre Fachkenntnisse auf ein Niveau zu bringen, dass sie nach der Beendigung des Studiums ihre Verpflichtung, zum Wachstum des seelischen, geistigen und materiellen Vermögens des Landes beizutragen, am besten erfüllen können.

§ 39.
Die Förderungen während der Jugend

(1) Durch die Sicherung der Bedingungen der familiären Funktionen bekommt die jugendliche Person die Grundbedingung zur Entwicklung seines freien Willens.

(2) Materielle Förderungen bis zum Erwerb des ersten Berufes:

a./ keine Schulgebühren,tandíjmentesség,
b./ freie Studienbücher, Hefte, andere technische Mittel,
c./ freier Besuch von Theatern, Museen, Bibliotheken, kulturellen Veranstaltungen,
d./ freie Verpflegung,
e./ freie Reisen,
f./ Bekleidungsbeitrag,
g./ Freies Freizeitprogramm.

(3) Materielle Förderungen beim Erlangen des ersten Berufes:
a./ die Möglichkeit der Benützung der erworbenen Kenntnisse (Arbeitsmöglichkeit),

b./ materielle Förderung des Beginns des selbständigen Lebens (Wohnung, Möbel – mit Beachtung des Modells der Großfamilie).
c./ wenn der Jugendliche eine selbständige Tätigkeit gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes entfalten will, entsprechend der Bedarf-Möglichkeit Bilanz, dann dessen Investitionsförderung (zum Teil aus Kredit).

(4) Nach dem Erlangen des ersten Berufes ist der Jugendliche – unabhängig vom Geschlecht – verpflichtet:
a./ im Berufsalter seine Pflichten entsprechend seinem Beruf zu erfüllen und,
b./ Kenntnisse der Landesverteidigung sich anzueignen und Übungen teilzunehmen. Wenn er kein Berufssoldat ist, nimmt er, nach Erlangung der Kenntnisse und den Übungen, als Reservesoldat an der Landesverteidigung teil, wenn es notwendig ist.

(5) Die Bedingungen des Absatzes (4) und die detaillierten Regel bestimmt das Rechtssystem des Mitgliedslandes.

§ 40.
Die Interessenvertretung der Jugendlichen

(1) Die gesellschaftliche Gruppe für Jugendliche der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes vertritt (harmonisiert sie mit anderen gesellschaftlichen Gruppen) deren Interessen durch in die Kommission der Altergruppen entsendete Vertreter und nimmt teil an der Arbeit des Staatenbundes.

(2) Die Designation der Vertreter wird durch die Interessenvertretung der Jugendlichen des Mitgliedslandes durchgeführt, gemäß dem „Wahlrecht des Europäischen Staatenbundes.

§ 41.
Die im aktiven Alter verrichteten Tätigkeiten

(1) Nach der Funkcion die Tätigkeiten, die dem Erhalt des Lebens dienen) z.B. Lebensmittelerzeugung) und solche, die für den nächsten Lebensabschnitt vorbereiten (z. B.: Forschungstätigkeit).

(2) Wertpriorität: demnach können folgende Tätigkeiten unterschieden werden: (z. B.: Erziehung, Verteidigung, Verwaltung, Erzeugung von Verbrauchsartikeln) und Tätigkeiten, die dem Erhalt der Lebensbedingungen indirekt dienen (z.B. Naturschutz).

(3) Nach der Vollziehung: es gibt Aufgaben, die innerhalb der Gemeinschaft (als Angestellter oder Eigentümer) und selbständig zu verrichtende Aufgaben (z. B. Kleinproduktion, Gewerbe).

§ 42.
Das Recht der Vermehrung des Nationalvermögens

(1) Das Bestimmende des gesellschaftlichen, politischen und wirtschaftlichen Lebens des Europäischen Staatenbundes ist die Autarchie, in der die Bedürfnisse und Möglichkeiten harmonisiert werden.

(2) Die Teilnahme an der Vermehrung des Nationalvermögens ist das unübertragbare Recht und die Pflicht aller Staatsbüger der Mitgliedsländer, der Personen die in den Mitgliedsländern sich mit Gastrecht aufhalten, sowie der gemäß dem Rechtssystem der Mitgliedsländer sich dort aufhaltenden fremden Staatsbüger.

(3) Die Harmonie der Bedürfnisse und Möglichkeiten materiellen Charakters sichert der Europäische Staatenbund im DRITTEN TEIL (§§ 99-126.) des gegenwärtigen Gesetzes, beziehungsweise gemäß dem Rechtssystem der Mitgliedsländer, das sich aufbaut auf
a./ die harmonisierte Verpflegung und
b./ den freien wirtschaftlichen Wettbewerb.

(4) Die Mitgliedsländer beschränken das Recht der im freien Wettbewerb tätigen Unternehmen und die Freiheit des wirtschaftlichen Wettberwerbs zwecks der Schutzes der Interessen der Staatsbüger und der allgemeinen

Moral, um das Verbot des unanständigen Wettbewerbs zur Geltung zu bringen. Weiters verbietet es im Interesse des Wettbewerbs die Monopole.

(5) Jeder hat das Recht zu entscheiden, ob er seine wirtschaftliche Tätigkeit in der harmonisierten Verpflegung oder im freien wirtschaftlichen Wettberwerb erfüllt.

(6) Das Wirtschaftssystem des Europäischen Staatenbundes wird durch den DRITTEN TEIL (§§ 99-126.) des gegenwärtigen Gesetzes (sowie das Rechtssystem der Mitgliedsländer) bestimmt.

§ 43.
Die Anerkennung der Tätigkeit

(1) Als Anerkennung der Tätigkeit gebührt jedem, neben der der Ausübung der grundlegenden menschlichen Rechte, alle jene Rechte, die mit seiner Tätigkeit verbunden sind. Mit den wachsenden Rechten vermehren sich natürlich proportionell auch die Pflichten.

(2) Die mit der Ausübung der Tätigkeit verbundenen Rechte, Pflichte und die Art der Anerkennung, ihr Ausmaß bestimmt das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

§ 44.
Die Interessenvertretung im aktiven Alter

(1) Die erwerbstätigen Staatsbürger des Europäischen Staatenbundes setzen ihre Interessen durch (harmonisieren mit anderen gesellschaftlichen Gruppen) durch Vertreter, die proportionell ihrer Anzahl in Fachkommissionen gemäß den Punkten ba.-bc. und bg.-bm. Des § 10 Absatz (1) delegiert sind, und nehmen teil an der Arbeit des Staatenbundess.

(2) Die Designation der Vertreter wird durch die Interessenvertretung des Faches vollzogen, gemäß „dem Wahlrecht des Europäischen Staatenbundes”.

§45.
Rechte und Pflichten im Alter der Erfahrungsübergabe

(1) Im Alter der Erfahrungsübergabe (Pensionsalter) gebühren dem Menschen die selben rechte und Pflichten wie während der Erwerbstätigkeit, aber anders gewichtet, so dass sich die Rechte des Elternschutzes verstärken.

(2) Die Anerkennung des Pensionsalters durch die Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes:
a./ die freie Sicherung der grundlegenden Lebensbedingungen.
b./ die Anerkennung (Einkommen) nach der Tätigkeit
c./ Pension, die vom Durchschnittslohn des Faches 50% beträgt.

(3) Angesichts der Tatsache, dass das Nationalvermögen kontinuierlich wächst, wächst auch die Summe und die Kaufkraft der Pension.

§ 46.
Die Interessenvertretung der Pensionisten

(1) Die gesellschaftliche Gruppe der Erfahrungsübergabe (Pensionisten) des Europäischen Staatenbundes setzt ihre Interessen durch ihre Vertreter durch, die in die Kommission der Altersgruppen delegiert sind (harmonisiert mit anderen gesellschaftlichen Gruppen) und nimmt teil an der Arbeit des Staatenbundess.

(2) Die Designation der Vertreter wird durch die Organisation der Interessenvertretung der Pensionisten durchgeführt, gemäß „dem Wahlrecht des Europäischen Staatenbundes".

§ 47.
Das Recht und die Pflicht des Gesundheitsschutzes

(1) Im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes habenalle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, das Recht und die Pflicht ihre Gesundheit zu bewahren.

(2) Die Gesundheit bedeutet die Harmonie der Seele, des Geistes und des Körpers.

(3) Die Gesundheit nicht schädigenden und gefährdenden Bedingungen

g./ der Ausrichtung der Seele,
h./ der Vermittlung des Geistes,
c./ die Lebensmittel,
d./ die Industrieprodukte,
e./ die persönlichen und die öffentlichen Dienstleistungen,
f./ die Dienstleistungen des Fremdenverkehrs und des Vertriebs der Lebensmittel und Industrieprodukte des Fremdenverkehrs,
g./ die Lebensmittel und Industrieprodukte im Handel,
h./ des Personen- und Warenverkehrs,

sichert die Einhaltung des Rechtssystems der Mitgliedsländer.

(4) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes sind alle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, verpflichtet, die folgende gesundheitserhaltende Tätigkeit auszuüben:

a./ sie propagieren nur die Christus folgenden gottgläubigen Ideen, und akzeptieren nur die Verkündung solcher Ideen.
b./ sie verrichten nur eine geistige Tätigkeit, die die natürliche Wertordnung befolgt und folgen nur einer solchen Tätigkeit.
c./ sie nehmen regelmäßig teil – ihrem Geschlecht und Alter entsprechend – an ärztlichen Untersuchungen und Interventionen, die körperliche Krankheiten erschließen und heilen.

(5) Die im (4) Absatz bestimmten Rechte und Verpflichtungen enthält im Detail das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

§ 48.
Das Recht zur Körperkultur

(1) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes sichert die Bedingungen der gesundheitserhaltenden Körperkultur und des wettkampfmäßigen Sportes,
a./ in jeder Bildungsanstalt, bzw. in den Siedlungen, wo die Bildungsanstalten das primäre Gebrauchsrecht haben,
b./ in allen Siedlungen mit Institutionen in, den Bedürfnissen entsprechender Zahl, die der Körperkultur dienen und entsprechend ausgerüstet sind

(2) Das Mitgliedsland sichert die Bedingungen für die Erziehung des Nachwuchses und den wettkampfmäßigen Sport.

(3) Die Regel der Ausübung des Rechtes zur Körperkultur enthält im Detail das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

§ 49.
Das Recht zur Gesundheitsversorgung und Pflege

(1) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes haben alle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, das Recht zur vollen und freien Gesundheitsversorgung und Pflege, inklusive der Versorgung mit Medikamenten und gesundheitlichen Hilfsmitteln.

(2) Das Mitgliedsland hält auf dem Gebiet der Gesundheitsversorgung und Pflege Institutionen aufrecht, die gemäß dem rechtssystem des Mitgliedslandes
a./ der Staat,
b./ die Christus folgenden, an einen Gott glaubenden Kirchen, sowie
c./ Vereine
betreiben.
Das Mitgliedsland sichert die Betriebsbedingungen der Institutionen der Gesundheitsversorgung und Pflege unabhängig von der Betriebsform, also gemäß einheitlichen prinzipien.

(3) Das Mitgliedsland übt auf eine in seinem Rechtssystem bestimmte Weise Fachkontrolle über die Institutionen der Gesundheitserhaltung und Pflege aus.

(4) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes sind alle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, verpflichtet, ihre Gesundheit zu erhalten.

In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes haben alle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen

Gesetzen aufhalten, das Versorgungsrecht in Institutionen der Gesundheitsversorgung.

§ 50.
Die Rechte der dauerhaft Gesundheitsgeschädigten

(1) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes haben alle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, das Recht, im Falle der dauerhaften Gesundheitsschädigung, beziehungsweise im Falle der körperlichen und geistigen Behinderung auf besonderen Schutz, bzw. Pflege.

(2) Die Bedingungen der besonderen Versorgung, des Rechtes zur Versorgung enthält im Detail das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

§ 51.
Das Recht zur gesunden Umwelt

(1) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes haben alle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, sowie die Besucher der Mitgliedsländer und die sich dort amtlich aufhaltenden Personen, das Recht zur gesunden Umwelt.

(2) Das Rechtssystem der Mitgliedsländer enthält die Maßnahmen hinsichtlich der Erhaltung der natürlichen und der künstlichen Umwelt, der Vorbeugung der Umweltschäden, bzw. ihrer Mäßigung.

(3) Das Rechtssystem der Mitgliedsländer enthält die Maßnahmen hinsichtlich der Verbote der gesundheitsschädigenden und gefährdenden
a./ Herstellung und Vertrieb von Produkten,
b./ Anwendung von Arbeits- und Verpackungsmethoden,
c./ Entstehung von Abfällen.

(4) Der Umweltschutz ist Pflicht aller im Absatz (1) bestimmten Person.

§ 52.
Das Recht zur freien Meinungsäußerung

Jedermann hat das Recht zur Wahl, Annahme und Erklärung des aus dem freien Willen folgenden Gedankens, Gewissens und der Konfession.

§ 53.
Das Recht der Ausübung des Glaubensbekenntnisses

(1) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes haben alle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, das Recht, – mit der Beschränkung durch das Rechtssystem des Mitgliedslandes -, ihr Glaubensbekenntnis im Wege der Verrichtung von religiösen Handlungen, Zeremonien oder auf andere Art und Weise, individuell oder mit anderen Personen zusammen, öffentlich oder im privaten Kreis zu erklären, auszuüben, zu unterrichten.

(2) Das Rechtssystem der Mitgliedsländer kann die Ausübung des Glaubensbekenntnisses für jeden verbieten, wenn
   a./ es kein Christus folgendes Glaubensbekenntnis ist, weiter
   b./ wenn das Verbot oder die Einschränkung im Interesse der Vorbeugung zu einer Strafhandlung, zum Schutz der allgemeinen Ordnung und Moral oder des Rechtes anderer Personen, sowie der Erfüllung der Verteidigungspflicht erfolgt.

§ 54.
Die Interessenvertretung des Glaubensbekenntnisses

(1) Die Staatsbürger der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes, die zu den gesellschaftlichen Gruppen der Christusgläubigen gehören, setzen ihre Interessen (harmonisieren mit anderen gesellschaftlichen Gruppen) durch die in die religiöse Kommission entsandten Vertreter durch und nehmen teil an der Arbeit des Staatenbundes.

(2) Die Designation der Vertreter wird durch die Organisation der Interessenvertretung der Christusgläubigen Staatsbürger der Mitgliedsländer gemäß dem Wahlrecht des Europäischen Staatenbundes.

§ 55.
Das Recht zur Kenntnis der nationalen Vergangenheit

(1) Jeder Staatsbürger der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes hat das Recht und die Pflicht kennenzulernen
   a./ jenen geschichtlichen Prozess, der zur Funktion des Europäischen Staatenbundes als organischer Einheit geführt hat,
   b./ die Gründe, die zur Auflösung der organischen Einheit führten,
   c./ Jene Folgen, die die Auflösung als organischen Einheit zeitigte

(2) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes haben alle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, das Recht und die Pflicht
a./ die Geschichte ihrer Nation kennenzulernen und
b./ die geschichtlichen Verbindungen ihrer Nation zu den ihnen Gastrecht und Aufenthaltsrecht gebenden staatsgründenden und staatsbildenden Nationen.

(3) Das Recht und die Pflicht zum Kennenlernen der nationalen Vergangenheit enthält im Detail das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

§ 56.
Das Recht zur Pflege der nationalen Kultur

(1) Jeder Staatsbürger der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes hat das Recht und die Pflicht
a./ die eigene nationale Kultur zu kennenlernen, zu pflegen und weiterzuführen,
b./ die eigene nationale Kultur anzuwenden,
im Interesse dessen, dass im Europäischen Staatenbund das Mitgliedsland organischer Einheit lebe in natürlicher (ökologischer) und gesellschaftlicher und wirtschaftlicher Hinsicht.

(2) Die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, haben das Recht und die Pflicht
a./ ihre eigene nationale Kultur kennenzulernen zu pflegen und weiterzuführen,
b./ die mit der Wertordnung des Europäischen Staatenbundes identischen Elemente seiner eigenen Kultur anzuwenden,
im Interesse dessen, dass sie sich an das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes anpassen können, das mit diesem in natürlicher (ökologischer), gesellschaftlicher un wirtschaftlicher Hinsicht in einer organischen Einheit lebt und ihnen Gastrecht, beziehungsweise Aufenthaltsrecht einräumt.

(3) Das Recht und die Pflicht zur Pflege der nationalen Kultur enthält im Detail das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

§ 57.
Das Recht der Bewahrung und Bildung der Sprache

(1) Die von den Fremdwörtern und fremden grammatikalischen Formen gereinigte Sprache der staatsgründenden Nation ist die offizielle Sprache jedes Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes.

(2) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes haben alle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, das Recht und die Pflicht die offizielle Sprache des Mitgliedslandes zu erlernen.

(3) Im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes ist das Recht und die Pflicht jedes Mitgliedes der staatsgründenden Nation an der Reinigung der Sprache der Nation mitzuarbeiten, die gereinigte Sprache zu bewahren und zu kultivieren.

(4) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes haben alle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, das Recht und die Pflicht ihre eigene Sprache zu bewahren und zu kultivieren.

(5) Das Recht und die Pflicht zur Bewahrung und Pflege der Sprache enthält im Detail das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

§ 58.
Die wissenschaftliche Forschung und ihre Anwendung; die Freiheit der Kunst und der Kultur

(1) Die seelischen und geistigen Werte der staatsgründenden und staatsbildenden Nationen des Europäischen Staatenbundes ist das unveräußerliche Eigentum des Mitgliedslandes.

(2) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes ist die wissenschaftliche Forschung und ihre Anwendung, die Künste, sowie die Pflege der Kultur eine für jedermann offene Tätigkeit.

(3) Der Schutz der Kultur der staatsgründenden und staatsbildenden Nationen der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes ist eine besonders wichtige staatliche Aufgabe.

(4) Die wissenschaftliche Forschung und ihre Anwendung, die Rechte und Pflichten zur Pflege der Künste und der Kultur enthält im Detail das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

§ 59.
Das Recht der Siedlungen und gesellschaftlichen Gruppen zur Selbstverwaltung

(1) Die Rechte der Siedlungen zur Selbstverwaltung (Subsidiarität):
- a./ das Recht und die Pflicht der Gründung einer Selbtverwaltung, die die Interessen der Siedlung vertritt,
- b./ das Recht und die Pflicht der Interessenvertretung der Siedlung vor dem Staat,
- c./ das Recht des Zustandebringens der seelischen, geistigen und materiellen Selbstversorgung (Autarchie),
- d./ das Recht des Betreibens der Erziehung und der Bildung,
- e./ das Recht des Betreibens der Gesundheitsversorgung,
- f./ das Recht der Gestaltung und des Betriebes der Lebensbedingungen,
- g./ das Recht der Gestaltung und des Betriebes der auf Selbstversorgung und freien Wettbewerb basierten Wirtschaft, die das Rechtssystem der Mitrgliedsländer garantiert.

(2) Die Recht der gesellschaftlichen Gruppen sich zu organisieren (Subsidiarität):
- a./ das Recht und die Pflicht zur Bildung einer die Interessen der gesellschaftlichen Gruppe vertretenden Selbstverwaltung,
- b./ das Recht und die Pflicht zur Interessenvertretung der gesellschaftlichen Gruppe vor dem Staat,
- c./ das Recht und die Pflicht zur Interessenvertretung der gesellschaftlichen Gruppe vor dem Europäischen Staatenbundes.
- d./ das Recht auf die entsprechenden Bedingungen zur Verrichtung der Tätigkeit der gesellschaftlichen Gruppe und die Pflicht zu deren widmungsgemäßem Gebrauch, a társadalmi csoport jellegének megfelelő tevékenysége végzéséhez szükséges feltételekhez való joga és ezek rendeltetésszerű használatának kötelezettsége, die das Rechtssystem der Mitgliedsländer garantiert.

§ 60.
Persönlichkeitsrechte, Vermögensrecht, das Recht zum Leben und zur öffentlichen Sicherheit

(1) Die Persönlichkeitsrechte und das Recht zum Leben jedes in irgendeinem Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes Menschen ist unverletzbar.

(2) Jeder Staatsbüger eines Mitgliedslandes hat das Recht auf den Schutz seiner Eigentums- und Besitzrechte, sowie zur öffentlichen Sicherheit.

(3) Die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, haben das Recht auf den Schutz ihrer Besitzrechte, sowie zur öffentlichen Sicherheit.

3. Unterabschnitt
Unveräußerliche und nur ausnahmsweise beschränkbare Pflichte

§ 61.
Das Verbot der Zwangsarbeit und des Arbeitszwanges

(1) Niemand darf zur Zwangsarbeit oder zum Arbeitszwang gezwungen werden.

(2) Das Verbot gemäß Absatz besteht (1) besteht nicht im Falle:
a./ der Verpflichtung zur Arbeit einer wegen einer Strafhandlung verurteilten Person,
b./ der im Rahmen der Erfüllung der Verteidigungspflicht angeordnete Arbeitsverrichtung, weiter
c./ die Verpflichtung aus einem bestimmten Zweck und auf eine bestimmte Weise zur Arbeit in außerordentlichen Situationen oder im Interesse der Harmonie der Verpflichtungen und der Rechte.

§ 62.
Bewegungsfreiheit

(1) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes haben alle Staatsbürger des Mitgliedslandes, sowie die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, das Recht, auf dem Gebiet des Mitgliedslandes sich frei zu bewegen, ihren Aufenthaltsort frei zu wählen und das Gebiet des Landes zu verlassen, mit Ausnahme der Beschränkungen auf dem Gebiet

der Strafvorbeugung, Strafverfolgung, der Maßnahmen zur nationalen Sicherheit und der öffentlichen Gesundheit.

(2) Der Staatsbürger des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes kann aus dem Ausland jederzeit heimkehren.

(3) Es ist verboten den Staatsbürger des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes vom Gebiet jenes Mitgliedslandes auszuweisen, dessen Staatsbürger er ist.

(4) Die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, können nur aus einem gesetzlich bestimmten Grund und auf Grund eines im gesetzlichen Verfahren getroffenen Beschlusses des Gebietes des Mitgliedslandes verwiesen werden

§ 63.
Persönlichkeitsrechte und Rechte zu den persönlichen Daten

(1) Jedermann gebühren die Persönlichkeitsrechte, so besonders zur Unverletzlichkeit des Privatlebens, zum guten Ruf, zur Bild- und Tonaufnahme, zur Unverletzlichkeit der Privatwohnung, das Recht zum Brief- und Fernmeldeschutz und zum privaten Geheimnis. Diese Rechte können Beschränkungen erfahren auf dem Gebiet der Strafvorbeugung, Strafverfolgung, der Maßnahmen zur nationalen Sicherheit und der öffentlichen Gesundheit

(2) Jedermann verfügt über seine eigenen persönlichen Daten. Das Mitgliedsland kann in seinem Rechtssystem den Zugang zu persönlichen Daten aus Gründen der Strafvorbeugung, Strafverfolgung, der Maßnahmen zur nationalen Sicherheit, der öffentlichen Gesundheit, der Registrierung der Bevölkerung, des Tragens der öffentlichen Lasten, weiters um staatliche oder andere öffentliche Aufgaben zu versehen, anordnen.

(3) Im Interesse des Schutzes der Reinheit des öffentlichen Lebens kann das Rechtssystem des Mitgliedslandes über die Behandlung der persönlichen Daten einiger Personen, die eine öffentliche Aufgabe wahrnehmen, anders als im Absatz (2) bestimmt, verfügen.

(4) Die Regelung des Schutzes der persönlichen Daten enthält im Detail das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

§ 64.
Das Recht des Zugangs zu Daten öffentlichen Interesses

(1) Jedermann hat das Recht zu Daten öffentlichen Interesses Zugang zu haben.

(2) Daten öffentlichen Interesses sind solche Daten, die im Zusammenhang des gesellschaftlichen Zusammenlebens, für das Bestehen dessen Bedingungen
a./ staatliche bzw.
b./ Aufgaben der Selbstverwaltung hinsichtlich örtlichen und gesellschaftlichen Gruppen, sowie
c./ andere öffentliche Aufgaben, die im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmt sind ein öffentliches Organ oder öffentliche Person behandelt.

(3) Den Zugang zu öffentlichen Daten kann das Rechtssystem des Mitgliedslandes durch Qualiifizierung zu Staatsgeheimnis beschränken, wenn deren Kenntnis durch unberechtigte Personen wesentlich verletzt oder gefährdet des Mitgliedslandes Interessen auf dem Gebiet
a./ der Verteidigung, Strafvorbeugung, Strafvervolgung, des Schutzes der öffentlichen Ordnung, der nationalen Sicherheit, der Wirtschaft
b./ die Interessen im Zusammenhang mit den Beziehungen auf dem Gebiet der Außenpolitik oder internationalen Beziehungen, sowie mit gerichtlichen Verfahren.

(4) Das Recht des Zugang zu Daten öffentlichen Interesses kann nur bis zu einer gewissen Zeit, bestimmt im Rechtssystem des Mitgliedslandes, beschränkt werden. Die Aufrechterhaltung der Beschränkung muss die Kontrollkommission des Europäischen Staatenbundes kontinuierlich überprüfen.

(5) Während der Zeit der Beschränkung dieses Rechts und innerhalb eines halben Jahres nach deren Auflösung ist die Gesetzgebung auf diesem Gebiet verboten.

§ 65.
Meinungs- und Pressefreiheit

(1) Jedermann hat das Recht seine Meinung in Wort, Schrift, mittels der Presse und anderen Formen der Mitteilung frei kund zu tun, weiters darauf Informationen und andere Meinungen kennenzulernen.

(2) Es ist verboten Kriege zu propagieren, Hass zu schüren aus nationalen, rassischen, religiösen Gründen in jeder Form, was zur Benachteiligung, Feindseligkeit, Aufruf zur Gewalt führt und deren Unterstützung enthält.

(3) Die Meinungsfreiheit darf nur solchen im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmten Beschränkungen unterworfen werden, die notwendig sind aus den Gründen der Verteidigung, Strafvorbeugung, Strafvervolgung, des Schutzes der öffentlichen Ordnung, der nationalen Sicherheit, der Unverletzlichkeit des Landesgebietes, des guten Rufes anderer oder des Schutzes deren Rechte, bzw. der Aufrechterhaltung der Autorität und der Unparteilichkeit der Gerichte.

(4) Das Rechtssystem der Mitgliedsländer kann im Interesse des Schutzes der Kinder die Meinungsfreiheit beschränken

(5) Die gedruckte Presse, das Radio, das Fernsehen und die Nachrichtenagenturen, die traditionelle bzw. elektronische Daten übermitteln, sind verpflichtet glaubwürdig, genau, durch objektive Information des Problemkreises, das Recht der Ausübung des Zugangs zu Daten öffentlichen Interesses zu fördern.

Wenn die in diesem Absatz bestimmten Informationsmittel die Ausübung des Zugangs zu Daten öffentlichen Interesses verletzen, verlieren sie unmittelbar nach der Verletzung ihr Informationsrecht.

(6) Die Regelung des Rechtes der Meinungs- und Pressefreiheit enthält im Detail das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

§ 66.
Versammlungsfreiheit

(1) Jedermann hat das Recht zu friedlichen und unbewaffneten Versammlungen.

(2) Das Rechtssystem der Mitgliedsländer kann die Versammlungen auf öffentlichem Gebiet, die bestimmte Themenkreise berühren, von einer vorangehenden Anmeldung abhängig machen, weiters – unabhängig vom Themenkreis – die Abhaltung der Versammlung von der Erfüllung der Erfordernisse des Schutzes der öffentlichen Ordnung, der nationalen Sicherheit, der öffentlichen Gesundheit oder des Umweltschutzes abhangig machen.

§ 67.
Vereinigungsrecht

(1) Jeder Staatsbürger der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes hat das Recht, dass er zwecks des Interessenschutzes einer Siedlung oder gesellschaftlichen Gruppe, weiters zwecks der Verrichtung einer kulturellen Aufgabe an der Gründung eines im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmten Vereins oder einer anderen freiwilligen Organisation teilnehme oder sich ihnen anschließe.

(2) Die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, haben das Recht, zwecks der Verrichtung einer kulturellen Aufgabe an der Gründung eines im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmten Vereins oder einer anderen freiwilligen Organisation teilnehme oder sich ihnen anschließe.

(3) Es ist verboten eine bewaffnete Organisation als freiwillige Organisation zu gründen. Es kann nicht als bewaffnete Organisation angesehen werden eine solche durch die Staatsbürger des Mitgliedslandes geschaffene freiwillige kulturelle Organisation, die zwecks der Traditionspflege als Waffe qualifizierbaren Gegenstand besitzt, der im REchtssystem des Mitgliedslandes bestimmt ist mit Type und Maß.

(4) Es ist verboten freiwillige Organisationen aus Zwecken, die zu den Grundprinzipien des Europäischen Staatenbundes im Gegensatz stehen, oder zwecks Erreichen von Ergebnissen, die mit diesen Prinzipien im Gegensatz stehen, zu gründen

(5) Die Regelung der Ausübung des Vereinigungsrechts enthält im Detail das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

.

§ 68.
Das Recht der Teilnahme an öffentlichen Angelegenheiten

(1) Jeder Staatsbürger eines Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes kann an der Erledigung der öffentlichen Angelegenheiten des Landes oder der Gemeinde teilnehmen, weiters ein öffentliches Amt bekleiden gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes.

(2) Die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, nehmen nicht teil an der

Erledigung der öffentlichen Angelegenheiten, weiters können ein gemäß Absatz (1.) bestimmtes öffentliches Amt nicht bekleiden.

(3) Das Recht zur Wahl und Wählbarkeit zu Vertretern des Europäischen Staatenbundes enthält das Gesetz über „das Wahlrecht des Europäischen Staatenbundes".

§ 69.
Antrags- und Beschwerderecht

(1) Jedermann hat das Recht, allein oder zusammen mit anderen Personen Anträge, Beschwerden zu erheben vor dem zuständigen Organ des Europäischen Staatenbundes oder des Mitgliedslandes.

(2) Das aufgesuchte Organ ist verpflichtet innerhalb der gesetzlich bestimmten Zeit auf den Antrag, die Beschwerde zu antworten.

(3) Die Regelung des Antrags- und Beschwerderechts enthält im Detail das Gesetz des Europäischen Staatenbundes, das nach den Richtlinien des gegenwärtigen Gesetzes gefertigt wurde, und das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

§ 70.
Das Recht der durch ein Gerichtsverfahren betroffenen Personen

(1) Die durch ein Gerichtsverfahren betroffene Person hat das Recht vom Gericht persönlich angehört zu werden, wovon das Rechtssystem des Mitgliedslandes Ausnahme machen kann.

(2) Wenn die betroffene Person das Recht der Anhörung nicht benutzen wollte oder dies grundlos versäumte, kann dies die Beendigung des Verfahrens nicht zurückhalten.

(3) Die detaillirte Regelung der Ausübung des Rechts der Betroffenheit inh einem Gerichtsverfahren enthält das Rechtssystem der Mitgliedsländer

71. §
Rechte der Minderheiten

(1) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes sichert seinen Staatsbürgern die gemäß Absatz (2) bestimmte Teilnahme, individuell oder kollektiv im öffentlichen Leben, das Recht zur Pflege der eigenen Kultur, der Aufrechterhaltung der eigenen Institutionen, des Unterrichts in der

Muttersprache, deren Gebrauch im öffentlichen Leben und in behördlichen Verfahren, zum Gebrauch des Namens in der eigenen Sprache. Die Bedingungen der Ausübung des Unterrichts in der Muttersprache werden im Rechtssystem der Mitgliedsländer bestimmt.

(2) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes sichert die Teilnahme an der Macht gemäß einer inneren Rechtsnorm, die als empfohlene Direktive „das Wahlrecht des Europäischen Staatenbundes" verwirklicht:

a./ in der Interessenvertretung der Machtausübung durch die staatsbildenden Nationen – als gesellschaftliche Gruppen - der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes

b./ für die Mitglieder der staatsbildenden Nationen des Mitgliedslandes das Recht der Wahl und der Wählbarkeit als individuell ausübbares Recht.

(3) Für die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, kann das Mitgliedsland das Recht gemäß seinem Rechtssystem sichern für

a./ den Gebrauch der Muttersprache im öffentlichen Leben und in den behördlichen Verfahren, den Gebrauch des Namens in der eigenen Sprache, sowie

b./ zum Unterricht in der Muttersprache, zur Pflege dere igenen Kultur, zur Aufrechterhaltung dere igenen Institutionen.

(4) Die detaillierte Regelung der Ausübung der Minderheitenrechte enthält das Rechtssystem der Mitgliedsländer

§ 72.
Das Asylrecht

(1) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes gibt Asylrecht jenen fremden Staatsbürgern oder Heimatlosen, die im Sinne des durch das Mitgliedsland akzeptierten internationalen Vertrags oder gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes als Flüchtlinge anzusehen sind, weiters denen, die als Flüchtlinge aufgenommen werden.

(2) Wenn die als Flüchtling aufgenommene Person mit ausländischer Staatsbürgerschaft

a./ tatsächlich (de facto) Mitglied der staatsbildenden Nation des Mitgliedslandes wird, nach einem auf Grund des Rechtssystems des Mitgliedslandes beschlossenen Beschluss zum gesetzmäßigen (de iure) Staatsbürger des Mitgliedslandes wird und seine Rechte ohne Beschränkungen ausübt, sowie seine Pflicht erfüllt;

b./ bedingt (optionell) Mitglied der staatsbildenden Nation des Mitgliedslandes ist, nach Absprache mit dem Mutterland
- gesetzlich (de iure) Staatsbürger des Mitgliedslandes wird und seine Rechte ohne Beschränkungen ausübt, sowie seine Pflicht erfüllt oder
- gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes zum sich dort aufhaltenden fremden Staatsbürger wird, bzw
- in das Mutterland zurückkehrt;

c./ weder tatsächlich noch bedingt kein Mitglied des Mitgliedslandes ist, dann nach Absprache mit dem Mutterland wird er zum sich dort aufhaltenden fremden Staatsbürger, bzw.
- kehrt er ins Mutterland zurück.

(3) Der Flüchtling darf nur in Ausnahmsfällen, die im durch das Mitgliedsland akzeptierten internationalen Vertrag bestimmt sind, auf Grund eines Verfahrens, das gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes abgewickelt wird, vom Gebiet des Mitgliedslandes zurückgewiesen, ausgewiesen oder einem anderen Staat herausgegeben werden.

(4) Die detaillierte Regelung des Asylrechts enthält das Rechtssystem des Mitgliedslandes.

§ 73.
Das Recht auf Eigentum und Besitz

(1) Im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes kann jede Person, also jeder Staatsbürger, die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, die Schutz der öffentlichen Ordnung, die nationale Sicherheit, die öffentliche Gesundheit un den Umweltschutz nicht gefährden, ohne Beschränkungen Eigentum- oder Besitzrechte haben.

(2) Den Kreis des ausschließlichen bzw. anhaltenden Eigentums des Mitgliedslandes bestimmt das Rechtssystem des Mitgliedslandes. Dessen Eigentums- und Besitzrechte kann nur der Staatsbürger des Mitgliedslandes ausüben.

(3) Das Privateigentum und das öffentliche Eigentum sind gleichberechtigt und genießen den selben Schutz.

(4) Das Eigentumsrecht beschränken oder entziehen, bzw. die Ausübung des Eigentumsrechts aus öffentlichem Interesse mit Verpflichtungen zu belasten ist nur in solchen Fällen und auf eine Weise möglich, die im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmt sind.

(5) Das Eigentum zu enteignen ist nur ausnahmsweise und nur aus öffentlichem Interesse, auf eine im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmte Weise möglich, bei vollem, unbedingtem und sofortigem Schadenersatz.

(6) Die detaillierte Regelung des Eigentums- und Besitzrechtes enthalten das Rechtssystem des Mitgliedslandes, sowie die Regelungen des DRITTEN TEILS (§§ 99-126.), des gegenwärtigen Vertrags.

§ 74.
Die Übertragung des Eigentum- und Besitzrechts der Immobilie

(1) Der Gegenstand der Übertragung des Eigentum- und Besitzrechts kann nur eine im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmte Immobilie sein.
(2) Vom Absatz (1) hinsichtlich der Übertragung des Besitzrechts kann das Rechtssystem des Mitgliedslandes Ausnahmen machen.

(3) Die deatillierten Regelungen der Ausübung des Eigentum- und Besitzrechts enthält das Rechtssystem des Mitgliedslandes.

§ 75.
Das Erbrecht

(1) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes kann jede Person – also jeder Staatsbürger eines Mitgliedslandes, die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, mobile Gegenstände, die den Schutz der öffentlichen Ordnung, die nationale Sicherheit, die öffentliche Gesundheit und den Umweltschutz nicht gefährden, ohne Beschränkungen erben und weitervererben.

(2) Erbe einer Immobilie kann nur ein Staatsbürger eines Mitgliedslandes sein.

(3) Die Erbschaft der Mobilien und Immobilien ist gebührenfrei.

(4) Die detaillierten Regel der Ausübung des mit dem Erben verbundenen Rechts enthält das Rechtssystem des Mitgliedslandes.

II. Abschnitt
Proportionell zur Pflichterfüllung gebührende Rechte

§ 76.
Das Recht auf Grundnahrungsmittel

(1) Das Recht der unentgeltlichen Versorgung mit grundlegenden Nahrungsmitteln kann jeder Staatsbürger eines Mitgliedslandes, die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, ausüben, wenn

a./ er Jugendlicher ist oder fjúkorú
b./ befindet sich im Alter der Erfahrungsübergabe.

(2) Die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, und im Alter der Erfahrungsübergabe sind, können dann das Recht der unentgeltlichen Versorgung mit grundlegenden Nahrungsmitteln haben, wenn sie mindestens 10 Jahre lang an der Vermehrung des Volksvermögens des Mitgliedslandes teilgenommen haben.

(3) Die detaillierten Regel der Ausübung des Rechts der unentgeltlichen Versorgung mit grundlegenden Nahrungsmitteln enthält das Rechtssystem des Mitgliedslandes.

§ 77.
Das Recht zur Wohnung

(1) Jeder Staatsbürger eines Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes hat das Recht auf Wohnungseigentum- oder Miete.

(2) Für die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, sichert – im Bedarfsfall – das Mitgliedsland kommunale Wohnmöglichkeit.

(3) Die detaillierten Regel der Ausübung des Rechts zur Wohnung enthält das Rechtssystem des Mitgliedslandes.

78. §
Das Recht auf öffentliche Diesntleistungen

(1) Die öffentlichen Dienstleistungen, die die grundlegenden menschlichen Rechte sichern, sind unentgeltlich bis zum Grenzwert (Quota), der entsprechend dem Alter, Beruf und der Zahl der im gemeinsamen Haushalt lebenden Personen festgestellt wird.

(2) Die Bedingungen und die detaillierten Regel der Ausübung des Rechts auf die öffentlichen Dienstleistungen enthält das Rechtssystem des Mitgliedslandes.

III. Abschnitt
Das Recht zur Rechtspflege

§ 79.
Rechtsfähigkeit und Rechtsgleichheit

(1) Jedermann ist rechtsfähig und gleich vor dem Gesetz, unabhängig davon, ob er Staatsbürger ist eines Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes oder nicht.

(2) Jede Art der Benachteiligung von Menschen ist verboten. So besonders wegen der Rasse, Hautfarbe, dem Geschlecht, der Sprache, Religion, politischer oder anderer Meinung, nationaler Zugehörigkeit, Vermögenslage, Geburt oder aus einem anderen Grund.

(3) Die Rechte jener Personen, die keine Staatsbürger eines Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes sind, können im Rechtssystem des Mitgliedslandes abweichend von jener der Staatsbürger geregelt werden.

§ 80.
Mit Gerichts-, Verwaltungs- oder anderen behördlichen Verfahren verbundene Rechte

(1) Jedermann kann sich ans Gericht wenden zum Schutz seiner Rechte oder gesetzlichen Interessen.

(2) Jedermann hat das Recht, dass seine vors Gericht gehörende Angelegenheit durch ein gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes geschaffenes Gericht gerecht und vernünftig verhandelt werde, sowie auf einen Beschluss über seine Rechte, Pflichten, bzw. die gegen ihn erhobene Klage.

(3) Niemand kann seinem gesetzlichen Richter entzogen werden.

§ 81.
Strafbarkeit

(1) Jemand kann nur dann wegen einer Handlung oder Unterlassung schuldig erklärt und bestraft werden, wenn dies im zur Zeit der Begehung gültigen Rechtssystem des Mitgliedslandes vorgesehen ist.

(2) Gegen den Straftäter kann nur die im Rechtssystem des Mitgliedslandes vorgesehene Strafe angewendet werden.

(3) Es ist verboten eine strengere Strafe auszumessen, als die zur Zeit der Begehung der Straftat anwendbare.

(4) Niemand kann als schuldig betrachtet werden, solange die strafrechtliche Verantwortung durch einen rechtskräftigen Beschluss eines Gerichts nicht festgestellt wird.

(5) Ausgenommen die im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmten außerordentlichen Rechtsmittel kann gegen niemanden eine Strafe bemessen oder ein Strafverfahren wegen einer Strafhandlung durchgeführt werden, in der das Gericht des Mitgliedslandes bereits einen rechtskräftigen Freispruch oder Verurteilung getroffen hat.

§ 82.
Das Recht der Verteidigung im Zuge des Strafverfahrens

(1) Die einem Strafverfahren unterworfene Person hat während des ganzen Verfahrens das Recht auf Verteifigung.

(2) Der Angeklagte und sein Verteidiger haben das Recht zum Kennenlernen der Anklage und der dazu dienenden Beweise.

(3) Der Verteidiger kann zur Verantwortung gezogen werden wegen seiner während der Verteidigung gemachten unredlichen Erklärungen oder auch wegen solcher, die die Aufdeckung der Wahrheit verhindern.

§ 83.
Das Recht auf Rechtsmittel

(1) Auf die im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmte Weise kann jedermann gegen den Beschluss eines Gerichts, einer Verwaltungsbehörde oder einer anderen Behörde gegen ihn Rechtsmittel erheben. Das Recht auf

Rechtsmittel kann – im Interesse der Entscheidung eines Rechtsstreits in vernünftiger Frist – durch das Rechtssystem des Mitgliedslandes eingeschränkt werden.

(2) Jedermann hat das Recht auf Rechtsvertretung beim Gerichts-, Verwaltungs- oder einem anderen behördlichen Verfahren

(3) Die beim Gerichts-, Verwaltungs- oder einem anderen behördlichen Verfahren teilnehmende Person hat das Recht die von ihm verstande Sprache zu benutzen. Die Kosten des Dolmetschens und der Übersetzungen – wenn das Rechtssystem des Mitgliedslandes nichts anderes bestimmt – trägt der Staat.

Kapitel B.
Die Bedingungen der Freiheit der Mitgliedsländer und der Staatsbürger der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes

I. Abschnitt
Allgemeine Verfügungen

§ 84.

Der Europäische Staatenbund sichert für jeden Staatsbürger eines Mitgliedslandes, für die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters für die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, die seelische Ausgeglichenheit, das geistige Wachstum, die soziale Sicherheit, die Gesundheitsversorgung, den Beitrag zur Vermehrung des Nationalvermögens und die öffentliche Sicherheit, sowie deren Bedingungen.

II. Abschnitt
Die Bestandteile des Freiheitsrechtes

1. Unterabschnitt Siedlungen

§ 85.
Allgemeine Verfügungen

(1) Die Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes verwirklichen die volle Selbstversorgung (Autarchie) durch die Selbstverwaltungen, die auf dem Territorialprinzip beruhen
Die territoriale Organisation hat zwei Ebenen:
a./ Wahlkreis
b./ Siedlung.

(2) Die auf Grund des Territorialprinzips durch die Bürger nach Wahlkreisen unmittelbar gewählte Repräsentanten bilden
a./ die Selbstverwaltung der Siedlung und deren Bürgermeister,
b./ unter den Bürgermeistern den Vertreter der Staatsmacht des Mitgliedslandes.

§ 86.
Die Selbstversorgungstätigkeit der Siedlungen

Im Zusammenhang mit der Sicherung der grundlegenden Lebensmittel üben die Siedlungen Tätigkeiten auf mehreren Gebieten aus. Deren gemeinsame

Grundlage ist das Selbstversorgungssystem, das das Gleichgewicht der Bedarf-Möglichkeit-Bilanz erreichen will, unter der Direktion der Siedlungsselbstverwaltung.
Teile der Selbstversorgung:

(1) Gesundheitsschutz
Das Grundprinzip des Gesundheitsschutzes des Europäischen Staatenbundes ist: In erster Linie müssen die Mittel der Vorbeugung errichtet werden. Im Krankheitsfall müssen die natürlichen Heilmittel Vorteil genießen und erst zuaallerletzt darf die Chemotherapie und Operationen angewendet werden. Jede gesundheitliche Dienstleistung (so auch die Sicherung der Heilmittel und Medikamente) ist unentgeltlich als staatsbürgerliches Grundrecht.
Das Gesundheitssystem funktioniert durch die nach dem Territorial- und Siedlungsprinzip organisierten vorbeugenden Reihenuntersuchungen und das fachgemäße unentgeltliche Heilnetz.

(2) Ernährung
Der Grund der Ernährung ist das gesunde Lebensmittel.
Im Interesse dessen genehmigt und unterstützt das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes
- die Produktion und Haltung der nicht genmanipulierten und unter natürlichen Umständen erzogenen Tiere, der so produzierten Pflanzen,
- den Vertrieb der tierischen und pflanzlichen Produkte, die unverarbeitet bzw. auf natürlichem Weg haltbar gemacht werden.

a./ Die Selbstversorgung der Siedlungen bedeutet vor allem die Sicherung der grundlegenden Lebensmittel (Brot, Milch, Milchprodukte, Fleisch, Gemüse, Obst) aud unmittelbarer Quelle.

b./ Die Jugendlichen und die Studenten, sowie die wegen ihrem Alter und Gesundheitszustand nicht erwerbsfähigen Personen bekommen unentgeltlich die grundlegenden Lebensmittel.

c./ Damit die Agrarprodukte keine gesundheitsschädigenden Wirkungen haben, müssen Laboratorien der Qualitätskontrolle errichtet und regional betrieben werden. Nur jene Lebensmittel dürfen vertrieben werden, deren Qualifizierung durch das eigene Laboratorium durchgeführt wurde.

d./ Innerhalb eines Jahres nach Inkrafttreten dieses Gesetzes muss ein einflussftreies und unabhängiges Normsystem eingeführt werden, zuerst hinsichtlich der Lebensmittel.

e./ Der Grund der pflanzlichen und tierischen Zucht sind die traditionellen Arten.

f./ Der natürliche Zusatnd des Ackerlandes muss wiederhergestellt und bewahrt werden.

g./ Das ökologische Gleichgewicht muss wiederhergestellt und bewahrt werden.

h./ Die Qualitätskontrollen der Laboratorien müssen auch auf die Kontrolle der Trinkwasserqualität der Siedlungen ausgedehnt werden.

(3) Schutz der Öffentlichkeit, öffentliche Sicherheit
Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes harmonisiert nach Regionen und Siedlungen die arbeit die Arbeit der strafvorbeugenden Gendarmerie und der strafverfolgenden Polizei und sichert deren Betriebsbedingungen. Die territoriale und politische Sicherheit des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundessichert die Landwehr.

§ 87.
Die Interessenvertretung der Siedlungsselbstverwaltungen

Den Interessenschutz der Siedlungen sichert entsprechend dem Prinzip der Selbstverwaltung (Subsidiarität) „das Wahlrechtsgesetz des Europäischen Staatenbundes", als auf Grund einer Direktive geschaffenen Gesetz eines Mitgliedslandes, mit gebundenem Mandat gewählter und für seine Entscheidungen persönlich verantwortlicher

(1) Bürgermeister der Siedlungsselbstverwaltung,

(2) der mit gebundenem Mandat in den Staatsapparat des Mitgliedslandes gewählter Repräsentant
a./ durch die Erfüllung des Prozesses der Entscheidungsvorbereitung der Rechtschöpfung,
b./ mit den Stimmen der auf der Siedlung lebenden Staatsbürger.

2. Unterabschnitt
Gesellschaftliche Gruppen

§ 88.
Die staatsbildende Nation

(1) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes beswtimmt per Gesetz welche Nation es als staatsbildende Nation betrachtet.

(2) Der Europäischen Staatenbund fühlt sich verantwortlich für das Schicksal derjenigen, die in den Mitgliedslandern als Minderheiten leben, er fördert den Schutz ihrer Rechte und gesetzlicher Interessen, die Pflege ihrer Muttersprache, nationalen Kultur, Religion, sowie ihre Verbindung mit dem Mutterland. Die Verwirklichung dieser Ziele ist die gder rundlegende Pflicht Mitgliedsländer und des Europäischen Staatenbundes.

(3) Der Europäischen Staatenbund empfiehlt den Mitgliedsländern, dass die staatsbildende Nation jenen ihren Mitgliedern, die aus politischen oder wirtschaftlichen Gründen emigrieren mussten, bzw. durch eine Grenzänderung in ein anderes Land kamen, Rechte erteilt in den sie betreffenden Fragen für die Machtausübung in dem Mitgliedsland

(4) Unter den Staatsbürgern eines Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes darf auf Grund des Titels der Entstehung der Staatsbürgerschaft nicht unterschieden werden, und – wenn das Rechtssystem des Mitgliedslandes es nicht anders verfügt – danach, ob sie neben der Staatsbürgerschaft des Mitgliedslandes eine andere Staatsbürgerschaft besitzen oder nicht.

(5) Ein Staatsbürger eines Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes mit doppelter oder mehrfacher Staatsbürgerschaft kann nur dann sein Wahl- und Wählbarkeitsrecht als öffentlicher Amtsträger ausüben, wenn

a./ er das Land aus politischen Gründen verließ (emigrierte)
b./ auf die anderen Wahl- und Wählbarkeitsrechte aus den anderen Staatsbürgerschaften verzichtet.

(6) Die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, können selbst dann ihre Wahl- und Wählbarkeitsrechte als öffentlicher Amtsträger nicht ausüben, wenn sie auf ihre Rechte aus den anderen Staatsbürgerschaften als öffentlicher Amtsträger verzichten.

§ 89.
Der Interessenschutz des nicht im Mutterland lebenden Mitglieds der staatsbildenden Nation

(1) Der Europäische Staatenbund schützt die Rechte und gesetzliche Interessen jener, die staatsgründende Mitglieder irgendeines Mitgliedslandes sind, aber nicht im Mutterland leben. Die Mittel des diplomatischen und konsularischen Rechtsschutzes dieser Personen bestimmt das Rechtssystem des Mutterlandes.

(2) Die Auslieferung jener Personen, die staatsgründende Mitglieder irgendeines Mitgliedslandes sind, aber nicht im Mutterland leben, ist nur in dem Fall und auf die Weise möglich, das im Rechtssystem des Mutterlandes oder in internationalen Verträgen bestimmt sind.

(3) Die politischen und sozialen Rechte, sowie die Verteidigungspflicht jener Personen, die staatsgründende Mitglieder irgendeines Mitgliedslandes sind, aber nicht im Mutterland leben, kann das Rechtssystem des Aufnahmelandes abweichend regeln als von seinen eigenen Staatsbürgern.

§ 90.
Staatsbildende Nation

(1) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes regelt in Gesetzen welche Nationen auf Grund dere igenen Traditionen als staatsbildende Nationen betrachtet werden.

(2) Im Europäischen Staatenbund setzen die zu den staatsbildenden Nationen gehörenden gesellschaftlichen Gruppen eines Mitgliedslandes ihre Interessen durch ihre in die Nationalitätenkommission entsandten Repräsentanten durch (harmonisieren mit anderen gesellschaftlichen Gruppen) und nehmen teil an der Arbeit des Staatenbundes.

(3) Der als organische Einheit funktionierende Europäische Staatenbund steht auf dem Grund des nationalen Selbstbewußtseins, denn das gibt die Sicherheit, die für jeden Menschen zur Harmonie der Seele, des Geistes und des Körpers unentbehrlich ist.
Jene Personen, die als Mitglieder der staatsbildenden Nation Staatsbürger des Aufnahmelandes sind, haben – auf Grund eines mit ihrem Mutterland abgeschlossenen gegenseitigen internationalen Vertrages – persönlich der Gleichheit, auf der Ebene der Gemeinschaft als gesellschaftliche Gruppe, das Recht der Selbstverwaltung (Autonomie), d.h. die Selbstverfügung als

Selbstverwaltung, was sich in der Form der Siedlung oder des Gebietes offenbart.

(4) Die Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes bestimmen in ihrem Rechtssystem jene auf ihrem Gebiet lebende Nationalitäten, die – akzeptierend die Wertordnung der staatsbildenden Nation – über staatliche Repräsentanz verfügende staatsbildende Nationalitaten sind.

§ 91.
Der Gottesglaube

(1) Die auf dem durch Christus bestimmten Gottesglauben fußende Welt bildet eine und unteilbare seelische Einheit, deren natürliche Teile sind all jene Glaubensbekenntnisse, die Christus akzeptieren als Schöpferkraft der Schaffung der seelischen Welteinheit.

(2) Der Europäische Staatenbundes betrachtet die durch die Vereinigung desselben Gottesglaubens geschaffene seelische Welteinheit als das natürliche Leben der Menschheit bestimmende Kraft, warum jede Bestrebung den Gottesglauben zu schwächen als von den grundlegenden menschlichen Prinzipien fremd und verboten betrachtet in allen Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes.

(3) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes setzen die Bekenner des Gottesglaubens ihre Interessen durch ihre in die Religionskommission entsandten Repräsentanten durch (harmonisieren mit anderen gesellschaftlichen Gruppen) und nehmen teil an der Arbeit des Staatenbundes.

§ 92.
Die Rolle der Familie im Europäischen Staatenbund

(1) Die Familie ist die heiligste menschliche Gemeinschaft, der Grund der Gesellschaft. Das traditionelle Familienmodell ist die Großfamilie, die die Einheit der kinderreichen Familie und mehreren Generationen bedeutet.

(2) Der Europäische Staatenbund fördert das traditionelle Familienmodell durch die Sicherung der Bedingungen der Familienfunktionen.

(3) Die Funktionen des traditionellen Familienmodells:
a./ Schutz der Einheit der Familie
b./ Schutz der Leibesfrucht
c./ Schutz des Kindes

d./ Mutterschutz
e./ Elternschutz

(4) Er sichert die Bedingungen der Familienfunktionen:
a./ durch die Sicherung der grundlegenden menschlichen Rechte,
b./ durch die Unterstützung der Ausübung der ergänzenden menschlichen Rechte.

§ 93.
Jugend

(1) Es ist das Alter der Vorbereitung für die Vollziehung der Tätigkeiten des aktiven alters. Es dauert vom Anfang des Lebens bis zum Erwerb des ersten Berufes.
Der freie Wille entsteht in diesem Alter.

(2) Zum Erstarken des freien Willens – als gleichsam Vorschuss für die Erfüllung der Sendung das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes sichert die Bedingungen der seelischen, geistigen und materiellen Chancengleichheit.

(3) Wenn jene Person, die auf die Staatsbürgerschaft jenes Mitgliedslandes in de mer aufwuchs, verzichtet, bzw. deren beraubt wird, ist sie für das Aufhören der Staatsbürgerschaft verpflichtet die in Geld bestimmbaren Kosten des ihn aufziehenden Mitgliedslandes zurückzuzahlen.

§ 94.
Aktives Alter

(1) In diesem Abschnitt des Lebens nimmt man teil als Hauptaufgabe je nach Beruf an der Steigerung des Nationalvermögens. Das ist Recht und Pflicht jedes Staatsbürgers der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes

(2) Der Europäische Staatenbund sichert für alle Staatabürger eines Mitgliedslandes jene Bedingungen, die zur Erfüllung seiner Pflichten notwendig sind.

§ 95.
Das Alter der Erfahrungsübergabe

(1) In diesem Abschnitt des Lebens hat man die Hauptaufgabe sein seelisches, geistiges und materielles Vermögen der nächsten Altersgruppe

(Generation) zu übergeben. Daneben arbeitet er abhängig von seinen individuellen Fähigkeiten weiter.

(2) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes sichert

a./ für alle Staatsbürger, sowie
b./ die im Mitgliedsland mit Gastrecht lebenden Personen, weiter
c./ die gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes dort lebende Personen

jene Bedingungen, die im Alter der Erfahrungsübergabe zur Ausübung ihrer Rechte und Erfüllung ihrer Pflichten notwendig sind.
(Im Falle der Punkte b./ und c./: vorausgesetzt, dass er im aktiven Alter seine Pflicht der Vermehrung des Nationalvermögens während zehn Jahre erfüllt hat.)

§ 96.
Die Durchsetzung der Interessen der Familie

(1) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes sichert zur Ausübung der Bedingungen der Familienfunktionen für die in diesem Themenkreis betroffenen Gesellschaftlichen Gruppen
a./ die Gründung und den Betrieb der Selbstverwaltung, sowie
b./ die proportionale Interessenvertretung der Gesellschaftlichen Gruppen in den staatlichen Organisationen des Mitgliedslandes.

(2) Die gesellschaftlichen Gruppen, die die Interessen der Familie vertreten und über Selbstverwaltung und Vertretung in der Machtausübung verfügen:
a./ Frauen
b./ Männer
c./ Jugend
d./ Aktives Alter
e./ Alter der Erfahrungsübergabe.

(3) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes setzen die gesellschaftlichen Gruppen nach Alter und Geschlecht ihre Interessen durch ihre in die Kommission der Altersgruppen entsandten Repräsentanten durch (harmonisieren mit anderen gesellschaftlichen Gruppen) und nehmen teil an der Arbeit des Staatenbundes.

§ 97.
Die Achtung der seelischen und geistigen Werte

(1) Die in den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes lebenden Künstler und Wissenschaftler bekommen jene seelischen und geistigen Bedingungen, die notwendig sind, damit sie ihre von Gottes Gnaden erhaltene Sendung erfüllen.

(2) Die wichtigste Forderung gegenüber den Künstlern und Wissenschaftlern die Harmonie des Glaubens an die Vertretung der Interessen des Mitgliedslandes und der Wissenschaften (künstlerische Gabe), denn sie üben durch ihre Tätigkeit eine unmittelbare Wirkung auf das Ganze der Gesellschaft.

(3) Damit der seelische und geistige Schatz des Mitgliedslandes die Gesamtheit der staatsgründenden und staatsbildenden Nationen effektiv dienen kann, verrichtet das Mitgliedsland den Erwerb der Kenntnisse und ihrer Übergabe durch die folgenden Organisationen:

a./ Die Akademie der Wissenschaften des Mitgliedslandes, die Pflegerin der die weisheit bedeutenden Einheit von Glaube und Wissenschaft ist.
Ihre Aufgabe ist der Erwerb wissenschaftlicher Kenntnisse, ihre Übergabe, die Erforschung und Anwendung der geistigen und materiellen Bedingungen des Menschen und seiner Umwelt, sowie Teilnahme an der Arbeit der staatlichen Organisationen als Vertreter der Interessen der Wissenschaft.

b./ Die Kunstakademie des Mitgliedslandes dient der Übergabe des Lichts der Seele in der Einheit von Gefühl und Verstand.
Ihre Aufgabe ist die Übergabe mit den Mittelb der Kunst der seelischen und geistigen Kenntnisse, sowie die Unterstützung der Arbeit des Staates in Form von Gutachten, weiters die Teilnahme an der Arbeit der staatlichen Organisationen als Vertreter der Interessen der Wissenschaft.

§ 98.
Beruf

(1) Der Beruf ist die auf Fähigkeiten und Bildung beruhende Eignung, die zur Vermehrung des Nationalvermögens dient.
(2) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes sichert gemäß dem Prinzip der Selbstverwaltung (Subsidiarität) für die Berufe und die gesellschaftlichen Gruppen die Gründung und den Betrieb

a./ der Selbstverwaltungen sowie die
b./ Proportionale Interessenvertretung der gesellschaftlichen Gruppen (in Harmonie mit anderen gesellschaftlichen Gruppen) im Machtapparat des Mitgliedslandes.

(3) Die gesellschaftlichen Gruppen im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes die über eine die gesellschaftlichen Gruppen vertretende Selbstverwaltung und Vertretung im staatlichen Machtapparat verfügen:

a./ Seelenbetreuung
b./ Erziehung, Bildung (geistiger Teil der menschlichen Heiligen Dreifaltigkeit)
c./ Körperliche Gesundheitsbewahrung, Heilung (körperlicherer Teil der menschlichen Heiligen Dreifaltigkeit)
d./ Landwirtschaft und Lebensmittelindustrie
e./ Industrie
- Leichtindustrie
- Schwerindustrie
- Energiindustrie

f./ Dienstleistungen
- Dienstleistung der Versorgung der Öffentlichkeit
- Soziale Dienstleistungen

g./ Fremdenverkehr
h./ Handel
i./ Fracht, Verkehr
j./ Verwaltung
k./ Finanzen
l./ Anderes

DRITTER TEIL
Die Bedingungen der Freiheit

§ 99.

(1) Was auf dem Gebiet des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes, über seinem Gebiet und unter seinem Gebiet sich befindet, ist ein ewiger und unveräußerbarer Bestandteil des Mitgliedslandes, das nur die Staatsbürger des Mitgliedslandes besitzen dürfen.

(2) Die Rechte des Beitzers sind identisch mit jenen des Eigentümers, ausgenommen:
a.) Er darf den Besitz nicht vernichten.
b.) Er darf die Bestimmung des Besitzes nicht ändern.
c.) Er darf den Besitz nur auf einen Staatsbürger des Mitgliedslandes übertragen und vererben.

§ 100.

(1) Jeder Wert des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes dient den Interessen des Mitgliedslandes.

(2) Werte des Mitgliedslandes sind alle Ergebnisse einer Tätigkeit gemäß Absatz (3), das
a./ das Mitgliedsland mit seinem seelischem, geistigem oder materiellem Eigentum,
b./ auf dem Gebiet des Mitgliedslandes,
c./ der Staatsbürger des Mitgliedslandes, sein Gast, eine Person mit Aufenthaltsrecht, bzw. durch deren Mittun zustande gekommen ist.

(3) Nur eine Tätigkeit kann verrichtet werden, deren
a./ Ergebnis (Produkt oder Dienstleistung),
b./ der Betrieb der zur Verrichtung der Tätigkeit benutzten Mittel,
c./ der im Zuge der Tätigkeit entstehender Abfall
die seelische, geistige und körperliche Gesundheit des Menschen sowie seiner Umwelt nicht beschädigt oder gefährdet.

Kapitel A.
Allgemeine Verfügungen

I. Abschnitt
Umfassende Regelungen

§ 101.

(1) Jedes Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes sichert die seelischen, geistigen und materiellen Bedingungen der Freiheit des Staates und der Staatsbürger.

(2) Die Grundlage des Funktionierend der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes ist die unbeschränkte Selbstverwaltung (Subsidiarität), deren Folge die volle Durchsetzung der Volksherrschaft (Demokratie) ist, woraus die Solidarität entsteht.

(3) In der Selbstverwaltung entwickeln sich die zwei Bauelemente der traditionellen Wertordnung; die Interessengleichheit des Territoriums und der über verschiedene Eigenschaften und Gaben verfügenden Personen.

(4) Die Erfüllung der Aufgaben der Selbstverwaltungen wird gesichert durch:
a./ einen bestimmten Teil der Vermehrung des Nationalvermögens,
b./ auf Grund der Selbstverwaltung
- im Falle der Siedlungsselbstverwaltung zur Sicherung der Interessenvertretung und der grundlegenden Lebensbedingungen,
- im Falle der Selbstverwaltung der gesellschaftlichen Gruppen
Durch das Eigentum und den Besitz der notwendigen Mittel, durch das Rechtssystem der Mitgliedsländer.

(5) Die Freiheitsauffassung des Europäischen Staatenbundes: jedermann verrichtet seine sendungsgemäße Aufgabe so, dass er mit seinem freien Willen die Entwicklung des Weltalls fördert, d.h. seine Freiheit kommt durch die Einhaltung der in der traditionellen Wertordnung enthaltenen göttlichen Regel zur Geltung.

(6) Die als organische Einheit lebende Gesellschaft wird verwirklicht durch die Funktion des Mitgliedslandes der für die Staatsbürger des Mitgliedslandes, die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes Gastrecht genießenden Personen, weiters die fremden Staatsbürger, die sich auf dem Gebiet des Mitgliedslandes gemäß dessen Gesetzen aufhalten, sorgt, in der Einheit der Pflichten und der Rechte, durch die Verwirklichung der seelischen, geistigen und körperlichen (materiellen) Chancengleihheit.

(7) Die Bedingungen der Freiheit sichert die Entwicklung der natürlichen Regel der gesellschaftlichen zusammenarbeit zum Rechtssystem.

II. Abschnitt
Die Harmonie der Rechte und Pflichten

§ 102.
Allgemeine Verfügungen

(1) Den Bereich und die Qualität der Sicherung der Lebensbedingungen bestimmen die Möglichkeiten der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes.
Es ist die Pflicht der Machtausübenden die zu den Bedürfnissen am nächsten stehenden Möglichkeiten zu sichern.
Die Sicherung der Möglichkeiten, die in den Menschenrechten niedergelegt sind, ist die Grundpflicht der Machtausübenden.

(2) Die Machtausübung muss über die Bedingungen verfügen, die zur Sicherung der Lebensbedingungen für die Staatsbürger der Mitgliedsländer.

(3) Zur Sicherung der den Bedürfnissen entsprechenden Lebensbedingungen ist die Ausübung der Rechte und Pflichten in Einheit notwendig, nicht nur hinsichtlich der Staatsbürger der Mitgliedsländer, sondern auch hinsichtlich des Europäischen Staatenbundes als Einheit. Dessen Folge ist, wenn das Mitgliedsland die grundlegenden Menschenrechte der Staatsbürger sichert, dann hat es eine moralische Grundlage die Pflichten der Menschen zu bestimmen und deren Erfüllung zu verlangen, was im Verhalten der Rechtsbefolgung besteht. Dazu müssen die geforderten Verhaltensregel nicht nur mit der wirtschaftlichen, sondern auch mit der aus der Tradition stammenden vollen Wertordnung (seelischen, geistigen und materiellen) harmonieren.

§ 103.
Die Selbstversorgung

(1) Die Voraussetzungen der Bedürfnisse (Rechte) gemäß den Lebensbedingungen sichern die Erfüllung der Möglichkeiten (Pflichten).

(2) Die Harmonie des Funktionierens der Bedürfnisse und Möglichkeiten als organische Einheit sichert die volle Selbstversorgung (Autarchie).

(3) Das Funktionieren der vollen Selbstversorgung.

Der inländische Bedarf fürs Ergebnis einer Tätigkeit muss vermessen werden (seelisches, geistiges oder materielles Produkt, bzw. Dienstleistung) und die Möglichkeiten nach Siedlungen, Regionen und landesweit müssen dazu in Verhältnis gesetzt werden (Bedarf- Möglichkeit Bilanz).

a./ Die Bedarfvermessung wird nach Siedlungen vorgenommen, auf Grund der natürlichen Daten (Alter, Geschlecht, Beruf) der dort lebenden Personen.

b./ Die Daten müssen auf dem laufenden gehalten werden auf Grund
- der Entwicklung der Bedürfnisse der Staatsbürger und
- der Forschungen und Erfahrungen.

c./ Auf Grund der berichtigten Daten müssen solche Grenzwerte (Kontingente, Quoten) der Produktion, der Dienstleistungen und der Mengen, die die Forderungen der Entwicklung der Bedürfnisse in Betracht ziehen.

d./ Die Siedlungen führen durch
- zuerst in ihrer unmittelbaren Umgebung,
- dann in ihrem Komitat,

Die Regionen
- zuerst in ihrer unmittelbaren Umgebung
- dann in den ferneren Gebieten

Die Harmonisierung der Einheit der Bedarf-Möglichkeit.

e./ Auf Grund des Vergleichs des landesweit harmonisierten Bedarfs und der (der tatsächlichen sowie der entwickelbaren Produktion und Dienstleistungen als) Möglichkeit muss die Dreiergruppe der Verwendung des Nationalvermögens festgestellt werden:
- die aus eigener Produktion befriedigbare Bedürfnisse,
- die übergebbaren (export) Produkte, Dienstleistungen und schließlich die
- durch Import befriedigbaren Bedürfnisse.

f./ Die nach dem Obigen verfertigte Bedarf-Möglichkeit Bilanz des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes ergibt den Grund der harmonisierenden Tätigkeit des Europäischen Staatenbundes.

III. Abschnitt
Eigentum

§ 104.
Allgemeine Verfügungen

(1) Im Europäischen Staatenbund ist das ewige und unveräußerliche Eigentum der durch die staatsgründenden und staatsbildenden Nationen der Mitgliedsländer vertretenen universalen Gemeinschaft zur Vermehrung des Nationalvermögens notwendig, das die Bedingung der Erfüllung folgender Aufgaben ist:
a./ die Leitung der Seelen,
b./ Geistesvermittlung,
c./ Exekution des Materials.

(2) Auf Grund des Absatzes (1) ist im ewigen und unveräußerlichen Eigentum der durch die Mitgliedsländer vertretenen universalen Gemeinschaft auf dem Gebiet des Mitgliedslandes jede
a./ seelische, sakrale,
b./ geistige
Kraft, sowie als umzuwandelnde und zu beherrschende Mittel der materiellen Welt:
c./ das Ackerland
- das Wasser
- die Luft
- und die Schätze im Erdinneren.

§ 105.
Die Ausüber des Eigentumsrechts

(1) In den Mitgliedsländern des Europäischen Staatenbundes üben das ewige und unveräußerliche Eigentum der durch die staatsgründenden und staatsbildenden Nationen der Mitgliedsländer vertretenen universalen Gemeinschaft die die Lebensbedingungen sichernden Organisationen aus.
a./ die harmonisierende Gemeinschaft des Christus folgenden Glaubenslebens
b./ die Organisationen der Erziehung und Bildung,
weiter
c./ die Organisationen der Siedlungsselbstverwaltungen, die im Rechtssystem des Mitgliedslandes eine bestimmte Tätigkeit ausüben wie,
d./ die Energieumwandlung,
e./ der Bergbau,

f./ die Erzeugung von Verkehrsmitteln,
g./ Straßen und Eisenbahnbau,
h./ Maschinenbau,
i./ Baustoff-Erzeugung,
j./ die Chemieindustrie,
k./ die Pharmaindustrie,
l./ die Leichtindustrie

(2) Die Verrichtung der Tätigkeiten, die in Absatz (1) nicht aufgezählt wurden, wird in Organisationen durchgeführt, die auf dem Privateigentum fußen.

IV. Abschnitt
Besitz

§ 106.
Allgemeine Verfügungen

(1) Der Ausübende des Besitzrechtes kann den Gegenstand des Besitzes mit der Zustimmung des Eigentümers
a./ vernichten,
b./ seine Bestimmung verändern.

(2) Der Ausübende des Besitzrechtes ist verpflichtet das Besitzrecht
a./ zu übertragen gemäß § 74.,
b./ zu vererben gemäß § 75.

§ 107.
Die Praxis des Besitzrechts

Das Besitzrecht des ewigen und unveräußerlichen Eigentums der durch die Staatsbürger der Mitgliedsländer vertretenen universalen Gemeinschaft des Europäischen Staatenbundes üben aus:

a./ die Organisationen der Christus folgenden Religion
- zur Glaubenspraxis,
- zur Erziehung und Bildung
- zur Gesundheit
  = der Gesundheitsversorger,
  = die Versorgung der Gesundheit und
  die besondere Gesundheitsversorgung

b./ die Siedlungsselbstverwaltungen
- das Gesundheitswesen,
- die Erziehung und Bildung und
- andere Tätigkeiten der Dienstleistung und der Produktion.

Kapitel B.
Die Wurzel jeden Besitzes ist die universale Gemeinschaft

I. Abschnitt
Wirtschaft

§ 108.
Allgemeine Verfügungen

(1) Das Ziel der wirtschaft des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes ist die Vermehrung des materiellen Teils des Nationalvermögens im Interesse der Befriedigung der Bedürfnisse der Mitglieder der universalen Gemeinschaft.

(2) Das Grundprinzip des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes, das aus seinem Funktionieren als organische Einheit folgt und sich auch auf die Wirtschaft bezieht: die Verrichtung und das Ergebnis jeder Tätigkeit muss so erfolgen, dass die Gesundheit des Menschen und seiner Umwelt nicht geschädigt werde.

(3) Aus Absatz (2) folgend

a./ darf nur eine Tätigkeit durchgeführt werden, deren Verrichtung und das Ergebnis jeder Tätigkeit den materiellen Teil des Universums und die Gesundheit des Menschen und seiner Umwelt nicht schädigt.

b./ die Verrichtung der Tätigkeit und das als dessen Ergebnis geschaffene Produkt dürfen den immateriellen Teil des Universums nicht schädigen, d.h. sie können nicht Mittel der sozialistischen-kommunistischen und/oder der liberal-kapitalistischen Diktatur sein, die durch Gehirnwäsche die Menschheit in die Vermassung führt und ihre Gruppen einander religiös, national, ethnisch usw. gegenüberstellt.

(4) Die Tätigkeitszusammensetzung der Wirtschaft bestimmt grundlegend die Art und das Ausmaß der seelischen, geistigen und materiellen Lebensbedingungen.

(5) Die Wirtschaft des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes ist ein auf die Erfüllung der materiellen Bedürfnisse gerichtetes System, in dem die Art der Teilnahme jeder frei wählen kann.

a./ Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes bietet jeder Person und Organisation auf seinem Gebiet an, seine wirtschaftliche Tätigkeit im harmonisierten wirtschaftlichen System zu verrichten.
Das Ziel der Harmonisierung ist, dass die Möglichkeiten die Bedürfnisse immer besser befriedigen.
Im harmonisierten wirtschaftlichen System
- sichert das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundesden Bedarf nach der Produktion (Dienstleistung) und die Bedingungen der Produktion (Dienstleistung).
- Im harmonisierten wirtschaftlichen System stellt die Person (Organisation) das Produkt zur im Vertrag bestimmten Zeit her (oder verrichtet die Dienstleistung).

b./ Mit Ausnahme der im Rechtssystem des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundesbestimmten Themenkreise hat jeder das Recht seine wirtschaftliche Tätigkeit außerhalb des harmonisierten wirtschaftlichen Systems zu verrichten. In diesem Fall muss er für die Bedingungen der Herstellung des Produkts oder seine Verwertung sorgen.

(6) Die Regel hinsichtlich des Funktionierens des wirtschaftlichen systems enthält das Rechtssystem des Mitgliedslandes.

(7) Im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes nehmen die gesellschaftlichen Gruppen proportional zu ihrer Zahl nach Tätigkeitstypen (Berufen) durch ihre in die Organisationen des Staates und ihre Repräsentanten im Rates des Europäischen Staatenbundes teil und setzen ihre Interessen (harmonisieren mit anderen gesellschaftlichen Gruppen) und nehmen an deren Leitung teil.

II. Abschnitt
Die Hauptteile der Wirtschaft

1. Unterabschnitt
Landwirtschaft und Lebensmittelindustrie

§109.
Allgemeine Verfügungen

(1) Die Landwirtschaft des Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes, sowie die damit verbundene Lebensmittelindustrie ist besonders wichtig (strategischer Bedeutung) im Wirtschaftsleben des Mitgliedslandes.

(2) Die Landwirtschaft und Lebensmittelindustrie im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundesfunktioniert ausschließlich im harmonisierten Wirtschaftssystem.

(3) In der Landwirtschaft des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes können nur solche Produktions- und Tierhaltungstechnologien verwendet und deren nur jene Ergebnisse (Produkte) vertrieben werden, die die Gesundheit des Menschen und seiner Umwelt nicht schädigen.

(4) Es ist ein aus der traditionellen Wertordnung herrührendes Grundprinzip, dass die mit der Landwirtschaft im Zusammenhang stehende Besitz- (hinsichtlich des Bodens) und Eigentumsrechte den Mitgliedern der universalen gemeinschaft gehören sollen (vor allem in der Form der Familienwirtschaften), die an der Produktion tätig teilnehmen. Dementsprechend kann ein Besitzer nach Produktionszweigen Ackerland verschiedenen (limitierten) Ausmaßes haben.

§ 110.
Die Landwirtschaft und die Lebensmittelindustrie im harmonisierten Wirtschaftssystem

(1) Der Grundcharakter er Landwirtschaft und der Lebenmittelindustrie des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes ist die im harmonisierten Wirtschaftssystem sich realisierende Selbständigkeit.

(2) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes bietet auf Grund der Bedarfermessung der Siedlungen, sowie des Europäischen Staatenbundes nach Produkten jene Menge (Kontingent), die das Mitgliedsland braucht und für den Produzenten möglich ist. Wenn der Produzent das Angebot annimmt, dann außer der in der Vereinbarung bestimmten materiellen Anerkennung, sichert ihm das Mitgliedsland
- Investititonsförderung,
- Förderung des Saatgutes, des Vermehrungsgutes und der Stammkultur.
- Beiträge zur Verwendung der zur natürlichen Produktion notwendigen Bodenverbesserungsmittel, sowie der natur- und menschenfreundlichen Schutzmittel, Verwendungsmethoden (Technologien).

(3) Die Lebensmittelindustrie ist grundlegend mit den Bereichen der Grundstoffversorgung verbunden. Die Produktionsmittel sind hauptsächlich im Eigentum der Siedlungsselbstverwaltunge, ausnahmsweise im Privatbesitz. Das Mitgliedsland sichert auf Grund des von ihm gemachten Angebotes, außer der materiellen Anerkennung,
- die Förderung der Investitionen und
- der Technologiebeschaffung.

2. Unterabschnitt
Industrie

§ 111.
Allgemeine Verfügungen

(1) Die erste Aufgabe der Industrie ist die Sicherung der Mittel der Lebensbedingungen der Staatsbürger.

(2) Im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes

a./ darf die Art der Herstellung (Technologie) des Industrieprodukts, die bei der Produktion verwendeten Materien, sowie die entstehenden Abfälle die Gesundheit der Menschen und die Natur nicht schädigen.

b./ es ist verboten solche Industrieprodukte in Verkehr zu bringen, oder die Verwendung solcher Verpackungsmaterialien (Technologie), die das seelische, geistige und materielle Leben der Menschen oder die Natur schädigt.

§ 112.
Die Herstellung der Sicherung der grundlegenden Menschenrechte dienenden Industrieprodukte

(1) Die Herstellung der Sicherung der grundlegenden Menschenrechte dienenden Industrieprodukte im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes ist im Wirtschaftsleben des Mitgliedslandes besonders wichtig (strategischer Bedeutung), weshalb seine Produktion ausschließlich im harmonisierten Wirtschaftssystem durchgeführt werden darf.

(2) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes bietet auf Grund der Bedarfermessung der Siedlungen, sowie der Harmonisierung des Europäischen Staatenbundes jedem industriell tätigen Staatsbürger nach Produkten jene Menge (Kontingent), die das Mitgliedsland braucht und für den Produzenten möglich ist. Wenn der Produzent das Angebot annimmt, dann außer der in der Vereinbarung bestimmten materiellen Anerkennung, sichert ihm das Mitgliedsland:
= Investititonsförderung,
= Die Harmonisierung der Anschaffung von Grund- und halbfertigen Materialien.

§ 113.
Die Herstellung der Sicherung der ergänzenden Menschenrechte dienenden Industrieprodukte

(1) Die Deckung der persönlich gebrauchten Produkte und der familiär benutzten Investitionen ist das Maß der der persönlichen Anerkennung (Einkommen).

(2) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes bietet auf Grund der Bedarfermessung der Siedlungen, sowie der Harmonisierung des Europäischen Staatenbundes jedem industriell tätigen Staatsbürger, dessen Tätigkeit der Sicherung der ergänzenden Menschenrechte dient, jene Menge (Kontingent), die das Mitgliedsland braucht und für den Produzenten möglich ist. Wenn der Produzent das Angebot annimmt, dann außer der in der Vereinbarung bestimmten materiellen Anerkennung, sichert ihm das Mitgliedsland:
Im harmonisierten Wirtschaftssystem
a./ Das Mitgliedsland sichert den Bedarf nach der Produktion (Dienstleistung) und die Bedingungen der Produktion (Dienstleistung),
b./ Im harmonisierten Wirtschaftssystem stellen die Personen (Organisationen) bis zu einer bestimmten Frist die Produkte her, bzw. verrichten die Dienstleistungen.

(3) Jedermann hat das Recht seine wirtschaftliche Tätigkeit außerhalb des harmonisierten wirtschaftlichen Systems zu verrichten. In diesem Fall muss er für die Bedingungen der Herstellung des Produkts oder seine Verwertung sorgen.

§ 114.
Energieindustrie

(1) Im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes ist die Energieindustrie gemäß der traditionellen Wertordnung im ewigen und unveräußerlichen Eigentum der universalen Gemeinschaft und der Siedlungsselbstverwaltungen.

(2) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes erneuert das in der sozialistisch-kommunistischen und liberal-kapitalistischen Diktatur verwendete Energieversorgungssystem, weil es
a./ nicht effektiv ist, und
b./ naturzerstörend und gefährdend ist (Umwandlung des Atom-, Wasser- und Mineralmaterials),
c./ durch die Zentralisation

- ein Sicherheitsrisiko darstellt und
- die Verletzung des Prinzips der Selbstverwaltung bedeutet.

(3) Nach der Entstehung des Europäischen Staatenbundes

a./ innerhalb eines Jahres verfertigt er den Business-Plan der Energiewirtschaft der Mitgliedsländer, auf Grund dessen

b./ innerhalb von vier Jahren die Umwandlung durchführt, zu der ein neues Energieversorgungssystem in Betracht gezogen wird (in erster Linie neue Energoequellen).

c./ Die Hauptgesichtspunkte der Umwandlung: die Aufstellung neuer umweltfreundlicher, lokaler Energie erzeugender Einrichtungen, als Teil des Selbstversorgungssystems der Mitgliedsländer.

(4) Der Europäischen Staatenbundes fördert besonders jene Forschungen, die die wesentlichen Gesichtspunkte der Umwandlung des Energiesystems befriedigen und die Kosten der Umwandlung sichern.

(5) Für die Staatsbürger muss die Versorgung mit Heiz- und elektrischen Energie – bis zu einem auf Personen bestimmten Maß (Kontingent) – als staatsbürgerliches Recht, also unentgeltlich, gesichert werden.

(6) Die über die für die Bevölkerung, bzw. die Staatsbürger festgestellte Heiz- und elektrische Energie, die diese verbrauchen, enthält außer den Herstellungskosten die Betriebskosten des Energienetzes auch.

(7) Für die aus den Ölprodukten gewonnene Energie müssen zwei Preise festgestellt werden:

a./ Die Produktion und Verarbeitung der die grundlegenden Lebensbedingungen sichernden Tätigkeiten (Gesundheitswesen, Produktion und Verarbeitung von lebensmitteln, öffentliche Sicherheit, Lebens- und Vermögensschutz, Schutz der nationalen Werte, Transport). Der für diese Tätigkeiten festgestellte Preis beinhaltet nicht,

b./ während der für die Tätigkeiten außerhalb dieses Bereiches festgestellter Preis beinhaltet die Kosten des Vertriebs und der Infrastruktur.

3. Unterabschnitt
Dienstleistungen

§ 115.

(1) Die im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes

a./ dürfen die Methoden (Technologie) in Verbindung mit den Dienstleistungen und die zur Tätigkeit verwendeten Mittel weder die Gesundheit der die Dienstleistung verrichtenden Personen noch die Natur schädigen;

b./ dürfen die Abfälle in Verbindung mit den Dienstleistungen, sowie die Folgen der Inanspruchnahme der Dienstleistung weder die seelische, geistige und materielle Gesundheit der Menschen noch die Natur schädigen;

(2) Die gemeinschaftlichen (kommunale) und die sozialen Dienstleistungen werden durch die im Eiegentum der Siedlungsselbstverwaltungen stehenden Organisationen unentgeltlich verrichtet.

(3) Die Mengengrenzen (Quoten) der grundlegenden Menschenrechte sichernden Dienstleistungen und die Gebühren der darüber hinausgehenden Dienstleistungen stellt das Rechtssystem des Mitgliedslandes fest.
Die innerhalb der durch die grundlegenden Lebensbedingungen bestimmten Mengengrenzen verrichteten Dienstleistungen – neben den festgesetzten Gebühren – deckt der Staatshaushalt.

(4) Mit Ausnahme der kommunalen und sozialen Dienstleistungen werden die Dienstleistungen für die Bevölkerung durch die auf Privateigentum basierende Gewerbetreibenden verrichtet.

Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes bietet auf Grund der Bedarfermessung der Siedlungen, sowie der Harmonisierung des Europäischen Staatenbundes jedem gewerbetreibendem Staatsbürger nach seinen Dienstleistungen jene Menge (Kontingent), die das Mitgliedsland braucht und für den Gewerbetreibenden möglich ist. Wenn der Gewerbetreibende das Angebot annimmt, dann außer der in der Vereinbarung bestimmten materiellen Anerkennung, sichert ihm das Mitgliedsland:
- Investititonsförderung und Kredit, sowie
- Die Harmonisierung der Anschaffung von Grund- und halbfertigen Materialien.

(5) Jedermann hat das Recht – mit Ausnahme der kommunalen und sozialen Dienstleistungen - seine wirtschaftliche Tätigkeit außerhalb des harmonisierten wirtschaftlichen Systems zu verrichten. In diesem Fall muss er für die Bedingungen des Angebots der Dienstleistung oder ihre Verwertung sorgen.

4. Unterabschnitt
Fremdenverkehr

§ 116.

(1) Der Fremdenverkehr hat im Leben aller Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes eine besondere Bedeutung.

(2) Der Fremdenverkehr ist ein Mittel dafür, dass der als organische Einheit funktionierende Europäischen Staatenbund der ganzen Menschheit als Muster diene.

(3) Der Fremdenverkehr trägt wirtschaftlich zur Sicherung der Lebensbedingungen der Staatsbürger des Mitgliedslandes bei.

(4) Die im Fremdenverkehr verwendeten Eigentumsformen:

a./ Die Hotels sind im Eigentum der Selbstverwaltungen, während
b./ die Restaurants, Pensionen und die in Privathäusern gesicherten Einrichtungen für Gäste im Privateigentum sind.

(5) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes harmonisiert auf Grund der inländischen und ausländischen Bedarfermessung der Gaststätten im Eigentum der Selbstverwaltungen. Das Gleiche bietet er auch den am Fremdenverkehr teilnehmenden Privatunternehmern an.
Für die in der Harmonisation teilnehmenden Gaststätten außer der in der Vereinbarung bestimmten materiellen Anerkennung, sichert das Mitgliedsland:

a./ Investititonsförderung oder Kredit,
b./ Die Harmonisierung der Anschaffung von landwirtschaftlichen und Lebensmittelprodukten, sowie
c./ der Ausnützung der Einrichtungen.

(6) Jedermann hat das Recht seine wirtschaftliche Tätigkeit außerhalb des harmonisierten Wirtschaftssystem zu verrichten. In diesem Fall muss er für die Bedingungen des Angebots der Dienstleistung oder ihre Verwertung sorgen.

5. Unterabschnitt
Handel

§ 117.
Binnenhandel

(1) Der Binnenhandel des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes hat die Aufgabe die den Bedarf befriedigenden Produkte vom Produzenten zum Staatsbürger zu bringen..

(2) Die Eigentumsform des Handels ist Kleinhandel im Privateigentum.

(3) a./ Die im harmonisierten Wirtschaftssystem des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes teilnehmenden Geschäfte befördern – außer dem Vertrieb der zur Ausübung der ergänzenden Menschenrechte notwendigen Produkte – die zum Kreis der grundlegenden Menschenrechte gehörenden Produkte zu den Staatsbürgern.

b./ Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes bietet auf Grund der Bedarfermessung der Siedlungen, sowie der Harmonisierung des Europäischen Staatenbundes jedem Kleinhändler die Möglichkeit des Handels der zur Ausübung der ergänzenden Menschenrechte notwendigen Produkte im harmonisierten Wirtschaftssystem.

(4) Im harmonisierten Wirtschaftssystem sichert das Mitgliedsland dem Kleinhändler:
a./ Investitionsförderung und Kredit,
b./ harmonisiert die kontinuierliche Versorgung und Transport der Produkte.

(5) Jeder Kleinhändler hat das Recht seine wirtschaftliche Tätigkeit außerhalb des harmonisierten wirtschaftlichen Systems zu verrichten. In diesem Fall muss er für die Anschaffung der Produkte oder seine Verwertung und die anderen notwendigen Bedingungen sorgen.

§ 118.
Außenhandel

(1) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes hat im Außenhandel die Aufgabe

a./ a die Produkte, die über den Bedarf der Staatsbürger des Mitgliedslandes hinausgehen den Staatsbürgern anderer Länder zur Verfügung zu stellen, bzw.

b./ die Produkte, die im Mitgliedsland aus geographischen oder wirtschaftlichen Gründen nicht in entsprechender Qualitat und Quantität hergestellt wurden, den Staatsbürgern des MItgliedslandes zur Verfügung zu stellen.

(2) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes führt den Außenhandel unter beachtung der harmonisierenden Tätigkeit des Europäischen Staatenbundes durch.

(3) Der Außenhandel ist, als Teil des harmonisierten Witschaftssystems des Europäischen Staatenbundes, im engen Zusammenhang mit dem Zollsystem.

(4) Im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes sichert die vorrangige Harmonie des Zolls und des Außenhandels, dass der Export und der Import in Gleichgewicht seien.

(5) Dieses Gleichgewicht ist die Grundlage der Sicherung der Menschenrechte und der bewahrung der Werte vermittelnden Rolle des Geldes. Deshalb ist der Außenhandel Teil des harmonisierten Witschaftssystems, das kein Privatunternehmen ist.

6. Unterabschnitt
Transport

§ 119.
Die allgemeinen Regel des Transports

Ess ind die im ewigen und unveräußerlichen Eigentum der universalen Gemeinschaft des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes, die

(1) den Massenverkehr, den Warentransport auf öffentlichen Fernstraßen betreiben, sowie den Massenverkehr und Warentransport auf Eisenbahnen und Wasserwegen, sowie

(2) den Ausbau und Instandhaltung des öffentlichen Straßen- und Eisenbahnnetzes durchführen, sowie

(3) die Anschaffung und Instandhaltung der Mittel des Personen- und Warentransports im harmonisierten Witschaftssystem.

§ 120.
Personenverkehr

(1) Die Benützung der Mittel des Massenverkehrs ist ein grundlegendes staatsbürgerliches Recht im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes.

(2) Das Recht der Benützung der Mittel des Massenverkehrs üben jene Staatsbürger des Mitgliedslandes,
a./ im Alter der Vorbereitung (Jugend) leben,
b./ im Alter der Erfahrungsübergabe (Pensionisten) leben, sowie
c./ die Kinder erziehenden Mütter (solange ihre Mutterschaft anerkannt wird)
unentgeltlich aus.

(3) Die Staatsbürger im aktiven Alter (und jene die den Status der Mutterschaft nicht haben) können das Recht der Benützung der Mittel des Massenverkehrs gegen Bezahlung ausüben.
Die Reisegebühren enthalten nicht die Bau- und Instandhaltungskosten der Verkehrsmittel und der Verkehrswege.

(4) Der lokale Massenverkehr und der regionale Massenverkehr auf öffentlichen Straßen wickeln Organisationen im Eigentum der Siedlungsselbstverwaltungen durch.

§ 121.
Warentransport

(1) Das harmonisierte Wirtschaftssystem umfasst auch den Transport der Produkte vom Erzeuger zum Kleinhandel, im In- und Ausland gleichermaßen.

(2) Im durch die Eigentümlichkeiten der Produkte erforderten Kreis, bzw. zwischen dem Erzeugerort und dem Zielort wird der Transport durch Privatpersonen, bzw. Organisationen im Privateigentum durchgeführt.

(3) Im harmonisierten Wirtschaftssystem des Europäischen Staatenbundes wird der Ferntransport mit Ausnahme der im Absatz (2) bestimmten Fällen, durch die im ewigen und unveräußerlichen Eigentum der universalen Gemeinschaft des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes

befindlichen Organisationen des Transports auf öffentlichen Straßen, Eisenbahnen und Wasserwegen durchgeführt. Dies geschieht auf jener Strecke, wo es ausgebaute öffentliche Straßen oder Eisenbahnen gibt, bzw. der Wassertransport möglich ist und dies für die transportierte Ware aus technologischen Gesichtspunkt entspricht.

(4) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes bietet auf Grund der Bedarfermessung der Siedlungen, sowie der Harmonisierung des Europäischen Staatenbundes jedem Privattransporter die Möglichkeit des Warentransports im harmonisierten Wirtschaftssystem. Das Mitgliedsland sichert für die an der Harmonisation teilnehmenden Warentransporter außer der materiellen Anerkennung:
= Investititonsförderung und Kredit, sowie
= Die Harmonisierung des Transports mit anderen Transportmitteln.

Kapitel C.
Alle Werte der Mitgliedsländer dienen deren Interessen

I. Abschnitt
Allgemeine Verfügungen

§ 122.

Alle jene Werte,

a./ die durch die Verwendung des ewigen und unveräußerlichen Eigentums der durch die Staatsbürger geschaffenen universalen Gemeinschaft zustande gekommen ist,

b./ was die Staatsbürger des Mitgliedslandes mit seelischer oder geistiger Gabe zustane gebracht haben,

vermehrt das ewige und unveräußerliche Eigentum der Mitgliedsländer, das Nationalvermögen.

II. Abschnitt
Der Staathaushalt

1. Unterabschnitt
Allgemeine Verfügungen

§ 123.
Das Wachstum des Nationalvermögens

(1) Das Wachstum des Nationalvermögens durch die Werte die durch die Erfüllung der Pflicht der Staatsbürger des Mitgliedslandes entstehen.

(2) Das Wachstum des Nationalvermögens wird durch die Proportion bestimmt, die auf der Grundlage der Einschätzung der Lage im Verhältnis zum Vorjahr bestimmt wird.

§ 124.
Die Verwendung des Wachstums des Nationalvermögens

(1) Das Wachstum des Nationalvermögens muss verwendet werden für
a./ die Vorbereitung des Wachstums, (Entwicklungen)
b./ öffentliche Ausgaben und
c./ die direkte Sicherung der Lebensbedingungen.

(2) Die erwünschten proportionalen Zahlen der Verwendung des Nationalvermögens:
a./ aVorbereitung des Wachstums = 20 %,
b./ öffentliche Ausgaben = 30 %,
c./ die Sicherung der unmittelbaren Lebensbedingungen = 50%.

(3) Im ersten Jahr nach der Entstehung des Europäischen Staatenbundes

a./ ist die proportionalen Zahl für Entwicklungen hoch a fejlesztési arányszám magas (34 % des Wachstus des Nationalvermögens), angesichts der Tatsache, dass die sozialistisch-kommunistischen und die liberal-kapitalistischen Systeme keine Beachtung der Begründung der Zukunft schenkten,

b./ die öffentlichen Ausgaben – darunter mit bestimmendem Charakter jene der sozialen Sphäre, des Gesundheitswesens und der Pensionen – sich bedeutend steigern, aber wegen dem im vorangehenden Punkt Beschriebenen nicht das erwünschte Niveau erreichen,

c./ die Sicherung der unmittelbaren Lebensbedingungen verbessert sich bedeutend, besonders wenn wir beachten, dass den Staatsbürgern gegebene persönliche Anerkennung eine bedeutende Erhöhung des Lebensniveaus sichert. Der offenbare Grund dafür ist, dass die persönliche Anerkennung mit jenem Wert proportional sein muss, den die produkte (Dienstleistungen) im Universum repräsentieren.

(4) Die Deckung der Kosten (öffentliche Ausgaben) des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes (für die Sicherung der grundlegenden Menschenrechte – individuelle und gemeinschaftliche -) bedeutet die jährlich gutgeheißene Proportion des Wachstums des Nationalvermögens gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes.

(5) Im ersten Jahr nach der Entstehung des Europäischen Staatenbundes ist die Verwendung des Wachstums des Nationalvermögens die folgende:

	Maß der Aufteilung %
Forschung und Entwicklung	34
Öffentliche Ausgaben	25
Sicherung d.Lebensbeding.	41
Insgesamt	**100**

2. Unterabschnitt
Das Geldsystem

§ 125.

(1) Das Geld ist Mittel des Warentausches.

(2) Die Geldmenge im Verkehr ist in jedem Jahr identisch mit dem Maß des Wachstums des Nationalvermögens.

3. Unterabschnitt
Die Nationalbank der Mitgliedsländer

§ 126.

(1) Die Nationalbank des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes ist die Noten- und Kreditbank des Mitgliedslandes.

(2) In ihrer Qualität als Notenbank sorgt sie für das Gleichgewicht des Wachstums des Nationalvermögens und der Geldmenge im Verkehr.

(3) In ihrer Qualität als Kreditbank gibt sie im Interesse des Wachstums des Nationalvermögens zinslose Kredite für die Ziele, die im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmt sind.

a./ zur Funktion des harmonisierten Wirtschaftssystems und
b./ den staatsbürgern des Mitgliedslandes in den Fällen, die im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmt sind.

(4) Die Bedingungen der Kreditvergabe werden durch das Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmt.

VIERTER TEIL
Der Schutz der Freiheit

§ 127.

(1) All jenen gegenüber die das auf traditionellen Werten beruhende Wertesystem des Europäischen Staatenbundes verletzen, haben alle Staatsbürger des Mitgliedslandes nicht nur das Recht, sondern auch die Pflicht zu widersprechen und Widerstand zu leisten.

(2) Die Verletzung des auf traditionellen Werten beruhenden Wertesystems des Europäischen Staatenbundes bedeutet die Verletzung, Gefährdung und jedes darauf ausgerichtete Verhalten gegen:
a./ die Freiheit des Staates,
b./ die Freiheit der Staatsbürger des Mitgliedslandes, die individuelle oder irgendeine gesellschaftliche Gruppe betrifft,
c./ die Regel des Besitzes,
d./ die Regel des Gastrechts,
e./ die Regel im Zusammenhang mit der Verrichtung der Tätigkeit.

I. Abschnitt
Allgemeine Verfügungen

§ 128.

(1) Der Europäische Staatenbund sichert für alle Staatsbürger seines Mitgliedslandes als grundlegendes staatsbürgerliches Recht die Sicherheit des Lebens, der Persönlichkeit und des Vermögens

(2) Die Verteidiguingsaufgaben des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes sind doppelt:
a./ innere Sicherheit und
b./ äußere Sicherheit.

(3) Die Organisation, die für die Bewahrung der Sicherheit sorgt, die die Straftaten verfolgt und aufklart ist die Staatsanwaltschaft des Mitgliedslandes.

(4) Die Beurteilung der die Sicherheit gefährdenden Taten und die Strafmaßnahmen obliegen dem Gericht des Mitgliedslandes.

(5) Die Aufgaben des Gerichts und der Staatsanwaltschaft enthält die Vorschrift mit dem Titel „Leitung, Vollziehung, Kontrolle”.

II. Abschnitt
Die innere Sicherheit des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes

§ 129.

(1) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes befreit die Gesellschaft des Mitgliedslandes von all jenen im Mitgliedsland und nicht im Mitgliedsland lebenden Personen, die das menschliche Leben, die persönlichen Rechte der Staatsbürger, sowie das Eigentum der Staatsbürger und der Organisationen und/oder die öffentliche Sicherheit gefährden.

(2) Es müssen solche Verfahrensregel und Strafsanktionen angewendet werden, die von der Begehung der straftaten abschrecken. Jene Personen, die ihren Lebensunterhalt durch das Begehen von kontinuierlichen Straftaten sichern – und dadurch auch die öffentliche Sicherheit gefährden – und in organisierten Gruppen (Maffia) „arbeiten", müssen durch die Anwendung aller Mittel aus der Gesellschaft des Mitgliedslandes als Feinde der Gesellschaft, entfernt werden (gemeinsam mit den durch die Diktatur des Hintergrunds produzierten Kriminellen mit „weißem Kragen").

(3) Die Organisationen der inneren Sicherheit versehen folgende Aufgaben:
a./ die Gendarmarie die Strafvorbeugung,
b./ die Polizei die Strafverfolgung.

(4) Die Aufgaben der Funktion der Organe der inneren Sicherheit regelt die Vorschrift mit dem Titel „Leitung, Vollziehung, Kontrolle".

III. Abschnitt
Landesverteidigung

§ 130.
Allgemeine Verfügungen

(1) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes darf nicht Mitglied sein einer internationalen bewaffneten Staatenbundes, dessen Ziel die Erlangung oder Behaltung der politischen und/oder wirtschaftlichen Macht mit Gewalt ist.

(2) Das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes nimmt mit gleichen Bedingungen mit jedem land teil an einer Verbindung, deren Ziel der gemeinsame Schutz ist und sich nicht gegen die Unabhängigkeit eines dritten Landes richtet.

(3) Die Landwehr ist eine Organisation, die die staatsgründenden und staatsbildenden Nationen des Mitgliedslandes schützt, sowie dessen Werte und Interessen, und so der erste Verteidiger der Identität der staatsgründenden und staatsbildenden Nationen ist.

(4) Damit das Mitgliedsland durch keinen Staatsbürger eines anderen Landes gefährdet wird, kann nur in einer einheitlichen Organisation wirksam Agesichert werden, folglich muss der wirtschaftliche Schutz und die Aufgabe der Grenzwacht durch die Landwehr wahrgenommen werden. Die Aufgaben im Zusammenhang mit der Aufdeckung der wirtschaftlichen Straftaten werden durch die Polizei wahrgenommen.

(5) Die Verteidigung des Mitgliedslandes ist die Pflicht nicht nur der dienstleistenden Soldaten, sondern aller Staatsbürger des Mitgliedslandes
Dementsprechend ist es die Aufgabe der Landwehr zu sichern, dass neben den dienstleistenden Soldaten alle erwachsenen Staatsbürger des Mitgliedslandes vorbereitet seien darauf, dass sie im Falle einer fremden Aggression an der Landesverteidigung aktiv teilnehmen. Deshalb organisiert und bildet die Landwehr die zivilen Menschen für die Landesverteidigung aus.

(6) Es ist das Ziel des Mitgliedslandes zu erreichen, dass alle Staatsbürger der erhabenen Aufgabe der Landesverteidigung bewusst werden und alle Offiziere und Soldaten der Landwehr dementsprechend leben und an der Vollziehung der auf sie entfallenden Aufgaben mitwirken.

(7) Die Mitglieder des Offizierstandes sind die Weisen der Landesverteidigung, nicht nur deren Wissenschaftler.
Der Offizierkorps wird durch die gebildet, die im Mitgliedsland
a./ sich auskennen in der Wissenschaft der Strategie, der Taktik und der Waffenkenntnisse, sowie jene die die Kenntnisse weitergeben können und
b./ an die Wichtigkeit ihrer Aufgaben glauben.

(8) Neben den menschlichen Faktoren ist von großer Wichtigkeit, dass der Arbeit der Landwehr durch Mittel geholfen wird, die wegen ihrer überzeugenden und Vertrauen erweckenden Kraft zur wirksamen Verteidigung der Heimat geeignet sind.

(9) Vom Gesichtspunkt der Sicherheit des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes sind die Forschungen im Verteidigungsbereich und ihre Anwendung besonders wichtig.

§ 131.
Die Tätigkeit der Landwehr im Bereich der inneren Sicherheit

Die Landwehr des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes kann im Falle

(1) des Versuchs des Umsturzes der verfassungsmäßigen Ordnung, oder

(2) des Versuchs die ausschließliche Macht mit Waffengewalt zu erlangen, weiter

(3) der Handlungen mit schwerer Gewalt, die die Sicherheit des Lebens und des Vermögens in großem Ausmaß gefährden,

zurzeit des gemäß der Verfügungen der Vorschrift mit dem Titel „Leitung, Vollziehung, Kontrolle" verkündeten Notzustands, verwendet werden.

§132.
Persönliche Verteidigungspflicht

(1) Die Verteidigung des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes ist die Pflicht aller Staatsbürger des Mitgliedslandes.

(2) Die Vorschrift mit dem Titel „Leitung, Vollziehung, Kontrolle" regelt die während der außerordentlichen Situationen bestehenden Pflichten der Staatsbürger.

§ 133.
Der Berufs- und der vertragsgemäße Stand

(1) Alle Staatsbürger des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes kann in den Berufs- und den vertragsgemäßen Stand der militärischen und ordnungshütenden Organe treten. Deren Bedingungen sind in der Vorschrift mit dem Titel „Leitung, Vollziehung, Kontrolle" bestimmt.

(2) Die Rechtsstellung und Einkünfte des Mitglieds des Berufs- und des vertragsgemäßen Standes der militärischen und ordnungshütenden Organe wird im Rechtssystem des Mitgliedslandes geregelt.

§ 134.
Das Verbot des bewaffneten Übertrittes der Staatsgrenze

(1) Die Einheiten der Landwehr dürfen in keinem Fall die Grenzen des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes bewaffnet übertreten.

(2) Die im (1) Absatz enthaltene Beschränkung bezieht sich nicht auf die im § 130. Absatz (2) bestimmte militärische Kooperation, die auf Grund eines internationalen Vertrags Aufgaben der Schicksalsgemeinschaft leistet.

(3) Fremde militärische Kräfte dürfen das Gebiet des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes nicht betreten, durchmarschieren, stationieren und zu keinem Zweck verwenden.

§ 135.
Wirtschaftliche und Lieferungspflicht

(1) Im Interesse der Landesverteidigung können erwachsene Staatsbürger des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes, die auf dem Gebiet des Mitgliedslandes eingetragenen juristischen Personen, sowie andere Organisationen ohne juristische Person, zum gesetzlich bestimmten Verhalten und zur Erfüllung von Lieferungen verpflichtet werden.

(2) Bei der Feststellung der wirtschaftlichen- und Lieferungspflicht, sowie bei deren Erfüllung müssen die proportionale Erfüllung der öffentlichen Lasten, der Schutz des Eiegentums und die Möglichkeit des Schadenersatzes berücksichtigt werden.

IV. Abschnitt
Dienst der Nationalen Sicherheit

§ 136.

Die Aufgabe des Dienstes der Nationalen Sicherheit des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes ist die Verteidigung der Unabhängigkeit und der Schutz der nationalen Interessen des Mitgliedslandes. Der Dienst der Nationalen Sicherheit arbeitet an der Verhinderung und Aufdeckung der Straftaten gegen die verfassungsmäßige Ordnung des Mitgliedslandes.

V. Abschnitt
Außerordentliche Situationen

§ 137.
Katastrophenlagen

(1) Eine Katastrophenlage besteht im Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes, wenn ein elementares Unglück oder ein anderes die Sicherheit des Lebens und Vermögens bedrohendes Ereignis erfolgt,

vorausgesetzt, dass zu dessen Abwehr, bzw. Beendigung die leitende Tätigkeit der regionalen oder zentralen staatlichen Organe notwendig ist.

(2) Die Katastrophenlage stellt das Rechtssystem des Mitgliedslandes fest, es regelt die Verkündung der Katastrophenlage und die Erklärung des betroffenen Gebietes zum Katastrophengebiet

(3) Die im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmte staatliche Organisation bereitet außerordentliche Maßnahmen vor, breitet sie vor und verkündet sie.

(4) Wenn die im Rechtssystem des Mitgliedslandes vorhandenen, zurzeit der Katastrophenlage anzuwendenden Regel es zulassen, kann die außerordentlichen Maßnahmen einführende Verfügung von den rechtskräftigen Verfügungen des Mitgliedslandes abweichen, weiter kann die Inanspruchnahme der militärischen und ordnungsschützenden Organe angeordnet werden.

§ 138.
Notstand

(1) Notstand besteht, wenn Gewaltaktivitäten innerhalb des Mitgliedslandes unmittelbar die Wertordnung des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes oder wenn die Sicherheit des Lebens und des Vermögens stark gefährdet wird.
(2) Im Falle des Notstands treten die für den bewaffneten Verteidigungsfall gültigen Vorschriften in Kraft.

§ 139.
Vorbeugender Verteidigungsfall

Vorbeugender Verteidigungsfall besteht, wenn das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes durch eine fremde bewaffnete Aggression bedroht wird, oder auf das Gebite des Mitgliedslandes eine fremde bewaffnete Gruppe eingebrochen ist.

§ 140.
Bewaffneter Verteidigungsfall

Bewaffneter Verteidigungsfall besteht, wenn das Mitgliedsland des Europäischen Staatenbundes unmittelbar durch den Angriff einer fremden Macht bedroht wird, oder der Angriff einer fremden Macht erfolgt ist, bzw. der Kriegszustand erklärt wurde.

§ 141.
Maßnahmen im Falle vorbeugender und bewaffneter Verteidigungsfälle

(1) Der Notsatnd, sowie der Fall des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles wird durch die im Rechtssystem des Mitgliedslandes bestimmte staatliche Organisation festgestellt, die per Verfügung den vorbeugenden Verteidigungsfall verkünden kann.

(2) Im Fall des Notstands, sowie des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles muss das Machtorgan des Mitgliedslandes unverzüglich einberufen werden, selbst dann, wenn es vorher aufgelöst wurde oder sich aufgelöst hat.

(3) Im Fall des Notstands, sowie des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles darf das Machtorgan des Mitgliedslandes seine Sitzung nicht beenden, seine Auflösung nicht erklären und nicht aufgelöst werden.

(4) Wenn der Fall des Notstands, sowie des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles nach der Wahl des Machtorgans des Mitgliedslandes, aber vor seinem Amtsantritt entsteht, wird die Nationalversammlung ohne die förmlichen Regel gebildet und sie versieht die im bewaffneten Verteidigungsfall vorgesehnen Aufgaben.

(5) Der Präsident des Machtorgans des Mitgliedslandes informiert im Fall des Notstands, sowie vom Anfang des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles bis zu deren Ende über die getroffenen Maßnahmen
a./ das Machtorgan des Mitgliedslandes und
b./ sorgt darüber als Sache allgemeinen Interesses, dass alle Staatsbürger informiert werden

(6) Wenn der Präsident des Machtorgans des Mitgliedslandes festgestellt hat, dass die Einberufung des Machtorgans des Mitgliedslandes verhindert ist, treten provisorische Maßnahmen in Kraft für die Versorgung der Aufgaben des Machtorgans des Mitgliedslandes.

§ 142.
Ausnahmezustand

(1) Im bewaffneten Verteidigungsfall verkündet der Präsident des Machtorgans des Mitgliedslandes den Ausnahmezustand.

(2) Während des Ausnahmezustands versieht die damit zusammenhängenden Aufgaben das im Rechtssystem des Mitgliedslandes vorgesehene Organ.

(3) Über die Erklärung des Kriegszustands und den Friedensschluss entscheidet auf Grund der Ermächtigung des Machtorgans des Mitgliedslandes, dessen Präsident.

§ 143.
Plan der Landesverteidigung

(1) Das Verteidigungsorgan gemäß § 142. Absatz (2) verfertigt unverzüglich
a./ einen Plan der Landesverteidigung
b./ und regt eine Verfügung zur Einführung von außerordentlichen Maßnahmen an, um

- im Notstandsfalle den auslösenden Grund abzuschaffen,
- im vorbeugenden Verteidigungsfall Maßnahmen zu treffen, proportional zum bedrohenden Angriff,
- im bewaffneten Verteidigungsfall Maßnahmen zu treffen, die den Angriff abwehren, bzw.
- die unerwartet eingebrochenen bewaffneten Gruppe zur bekämpfen.

(2) Wenn die in außerordentlichen Lagen anzuwendenden Vorschriften des Mitgliedslandes es erlauben, darf der Anordner dieser Maßnahmen von den rechtskräftigen Vorschriften des Mitgliedslandes abweichen, weiter kann er die Inanspruchnahme der militärischen und ordnungshütender Organe anordnen

(3) Den Plan der Landesverteidigung des Verteidigungsorgans und die Verfügung der Einführung der außerordentlichen Maßnahmen verkündet auf Grund der Ermächtigung des Machtorgans des Mitgliedslandes, dessen Präsident.

§ 144.
Die Beendigung des Notstands, sowie des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles

(1) Mit dem Aufhören des Notstands, sowie des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles, bzw. nach Beendigung der Kriegshandlungen wird die Beendigung der Verteidigungslage, bzw. der Ausnahmezustand auf Grund der Anregung der Nationalversammlung, am letzten Tag der wegen der Verteidigungslage einberufenen Sitzung durch den Präsidenten der Nationalversammlung erklärt.

(2) Der Landesverteidigungsplan, die Verfügung zur Einführung der außerordentlichen Maßnahmen und deren Vollzugverordnung wird auf

Veranlassung des Machtorgans des Mitgliedslandes, durch dessen Präsident außer Kraft gesetzt.

§ 145.
Die Untersuchung des Notstands, sowie des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles

(1) Die Kontrollkommission des Europäischen Staatenbundes und die gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes aufgestellte Kontrollorganisation untersucht kontinuierlich die Gründe des Notstandes, sowie des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles und der Verkündung des Ausnahmezustands. Auf dem letzten Arbeitstag des Machtorgans des Mitgliedslandes – im Falle der Verhinderung nach Beendigung der Kriegslage einberufen – breiten sie einen Beschlussvorschlag dem Machtorgan des Mitgliedslandes vor, in dem die Zustimmung zur Erklärung des Notstands, sowie der Verkündung des Ausnahmezustands durch den Präsidenten des Machtorgans des Mitgliedslandes, oder deren Zurückweisung, verlangt wird.

(2) Wenn die Kontrollkommission des Europäischen Staatenbundes und die gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes aufgestellte Kontrollorganisation des Mitgliedslandes während des Bestands des Notstandes und des Ausnahmezustands und er in dieser Zeit durchgeführten Untersuchung die Erfahrung macht, dass die Verordnung hinsichtlich des Notstands und des Ausnahmezustands oder deren Vollziehungserlass von

a./ grundlegenden Rechten abweicht, von denen auch während des Ausnahmezustands nicht abgewichen werden darf, oder

b./ mit Rücksicht auf den Notstand und den Ausnahmezustand getroffene Vorschriften verletzt,

kann die gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes aufgestellte Kontrollorganisation die Verordnung oder deren Vollziehungserlass gänzlich oder hinsichtlich des Recht verletzenden Teils nichtig erklären.

(3) Wenn der Vorschlag des Machtorgans die Qualifizierung des Notstandes, sowie des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles und die Verkündung des Ausnahmezustands zurückweist, verordnet das dem Rechtssystem des Mitgliedslandes gemäße Kontrollorgan die Abhaltung einer Sachaufklärung. Bis zur Beschlussfassung des Kontrollorgans suspendiert der Präsident des Machtorgans des Mitgliedslandes die Tätigkeit der Personen, die an der Qualifizierung, bzw. der Verkündung des

Ausnahmezustandes teilnahmen, ihre Vorsteher-Funktionen werden vom dem Rechtssystem des Mitgliedslandes gemäßen Kontrollorgan übernommen.

(4) Wenn die Kontrollkommission des Europäischen Staatenbundes und die gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes aufgestellte Kontrollorganisation des Mitgliedslandes feststellen, dass die im Zusammenhang mit dem Bestehen des Notstandes, sowie des vorbeugenden und bewaffneten Verteidigungsfalles ausgeübte Tätigkeit des Präsidenten des Machtorgans des Mitgliedslandes nicht dem Schutz der Wertordnung des Europäischen Staatenbundes diente, wird ein Strafverfahren gegen den Präsidenten Präsident des Machtorgans des Mitgliedslandes und die im Beschluss genannten anderen Personen begonnen. Das Machtorgan des Mitgliedslandes wählt einen neuen Präsidenten, bzw. für die Verrichtung der Aufgaben der Vorsteher-Aufgaben der unter Strafverfahren stehenden Personen wird ein neuer Vorsteher gewählt.

(5) Die gemäß dem Rechtssystem des Mitgliedslandes aufgestellte Kontrollorganisation des Mitgliedslandes kann die angesichts des Ausnahmezustands getroffene Verordnung oder deren Vollziehungserlaß gänzlich oder nur deren rechtsverletzenden Teil für nichtig erklären auch rückwirkend für die Zeit des Ausnahmezustands.

FÜNFTER TEIL
Abschließende Verfügungen

§ 146.
Empfehlungen

Die folgenden Teile des gegenwärtigen Vertrags sind für die Mitgliedsländer Empfehlungen

(1) ZWEITER TEIL: Die Freiheit der Staatsbürger der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes
Kapitel A.: Die Freiheitsrechte der Staatsbürger der Mitgliedsländer
II. Abschnitt: Die im Verhältnis der Erfüllung der Pflichten gebührenden Rechte

(2) Kapitel B.: Die Bedingungen der Freiheit der Mitgliedsländer und der Staatsbürger der Mitgliedsländer des Europäischen Staatenbundes
II. Abschnitt: Die Bestandteile de Freiheitsrechts

(3) DRITTER TEIL: Die Bedingungen der Freiheit
II. Abschnitt: Aus der Harmonie der Rechte und Pflichten §103. Die Selbstversorgung

(4) Kapitel B. fejezet: Die Wurzel allen Besitzes ist die universale Gemeinschaft

(5) VIERTER TEIL: Der Schutz der Freiheit

§ 147.

Dieser Vertrag wird auf unbestimmte Zeit abgeschlossen.

§ 148.

(1) Die diesem Vertrag angeschlossenen Vorschriften
a./ „Leitung, Vollziehung, Kontrolle", sowie
b./ die Vorschrift über das Wahlrecht des Mitgliedslandes des Europäischen Staatenbundes
c.bilden einen organischen Teil dieses Vertrages.

(2) Der Anhang mit dem Titel „Übersichtstabelle des Prozesses der Rechtschöpfung" bildet einen organischen Teil dieses Vertrages.

§ 149.

(1) Die Hohen Vertragsparteien bekräftigen den gegenwartigen Vertrag entsprechend ihren verfassungsmäßigen Erfordernissen. Die bestätigenden Dokumente werden bei der Regierung der Republik Italiens hinterlegt

(2) Dieser Vertrag tritt in Kraft am..... durch die Ratifizierung im Namen der die bestätigenden Urkunden hinterlegenden Länder.

§ 150.

Den gegenwärtigen Vertrag, dessen Name „Vertrag über den Europäischen Staatenbund" ist und welcher in einem einzigen Original in der offiziellen Sprache der bestätigenden Länder gefertigt wurde und deren jedes in diesen Sprachen gefertigtes Exemplar gleichermaßen authentisch ist, wird bei in der Dokumentenabteilung der Regierung der Republik Italiens hinterlegt, die den Regierungen aller weiteren unterschreibenden Staaten ein beglaubigtes Exemplar zukommen läßt.
ZUR BEGLAUBIGUNG haben die unterfertigten Bevollmächtigten den gegenwartigen Vertrag unterschrieben.

am …

Anhang

Die Übersichtstabelle des Prozesses der Rechtschöpfung

Grundvertrag

	Initiator	Entscheidungs-vorbereitung, Vorbreitung des Gesetzesentwurfs	Annehmender	Beschlussfasser	Kontrolleur
Die Funktionsregel der Institutionen des Staatenbundes	Das Mitglied der durch die Initiative getroffenen Institution	Die durch die Initiative getroffenen Institutionen	Die durch die Initiative getroffenen Institution	Die durch die Initiative getroffenen Institutionen	Kontrollkommission
Zwei- oder mehrseitiger internationaler Vertrag unter den Mitgliedern	Das Mitgliedsland, mit der Bedarf-Möglichkeit Bilanz ohne Harmonie, - die kompetente Kommission; - Die Befriedigbarkeit des Bedarfüberschusses mit Ersatzprodukten oder Dienstleistungen - im Fall der Befriedigbarkeit die kompetente Kommission, - die Befriedigung des Bedarfüberschusses durch Produktentwicklung jedes Land, das in der Lage ist die Produktentwicklung durchzuführen. - die Erledigung des Möglichkeitüberhangs durch Veränderung der Produktestruktur der Staat mit Möglichkeitüberhang, oder die kompetente Kommission.	Vorbreitender Präsident	Rat	Präsident des Rates	Kontrollkommission
Internationaler Vertrag eines oder mehrerer Mitglieder des Staatenbundes und ein oder mehrere Staaten außerhalb des Staatenbundes	-jeder imm Themenkreis betroffener Staat oder Staatenbund, bzw. - die kompetente Kommission	Vorbreitender Präsident	Rat	Präsident des Rates	Kontrollkommission
Empfehlungen	Jedes Institut und Land des az Europäischen Staatenbundes	- Jedes Institut und Land des az Europäischen Staatenbundes	Rat	Präsident des Rates	Kontrollkommission

TREATY PROJECT OF THE EUROPEAN CONFEDERATION

Treaty Project of the European Confederation
Contents

PREAMBLE 459
Basic principles of the European Confederation 461

PART ONE The freedom of states 462
§ 1.

Chapter A. General instructions 463
Section I. Basic rules
§ 2.
§ 3.
Section II. The practice of representation
§ 4.
Section III. The European Confederation functions organic unity with other states and nations of the world 464
§ 5.
§ 6.
§ 7.The European Confederation and the harmonization of the legal systems of the member states

Chapter B. Legislation 465
Section I. General direction
§ 8.
Section II. Rules of law of the European Confederation 466
§ 9.
Section III. Operational regulations of the institutes of the Confederation
§ 10.
Section IV. Legislative procedures for the coordination of law in the European Confederation 467
§ 11. Balance of needs – possibilities
§ 12. The criterion of decision 468
§ 13. Initiation of legislation
§ 14. Drafting a rule of law 470
§ 15. Acceptance of the proposed draft 471
§ 16. Draft legislated to become law
§ 17. Supervision of the acceptance of the draft
§ 18. Declaration of the rule of law 472
Section V. Legislative procedures for Recommendations
§ 19. Criterion of decision
§ 20. Preparation of Recommendation Proposal

§ 21. Az Ajánlástervezet elkészítése ……..…… 473
§ 22. Acceptance of the Recommendation proposal ……. 474
§ 23. Supervision of acceptance of the legislation
§ 24. Publication of the Recommendation proposal

PART TWO The freedom of the citizens of member states of the European Confederation ……. 475
§ 25. General directives

Chapter A. Rights of freedom for citizens of the member states 476
Section I. Basic human rights
Subsection 1. General rules
§ 26. The practice and protection of basic rights
§ 27. Regulation and limitation of the basic rights
§ 28. Deviation from basic rights in extraordinary circumstances
§ 29. Restrictions relating to office and public service …….....…. 477
Subsection 2. Right to living conditions
§ 30. Right to life and human dignity
§ 31. Right to freedom and personal safety
§ 32. Right to the sustenance of the family structure ……..... 478
§ 33. Right to founding a family
§ 34. Rights and obligations of the family
§ 35. Rights and obligations of the mother …… 479
§ 36. General rights and obligations of the child
§ 37. The right to upbringing ……...….....…. 480
§ 38. The right to education
§ 39. Secured conditions for the young …… 481
§ 40. Youth representation ……..……....…. 482
§ 41. Activities during the active age
§ 42. Right to increasing national wealth ……..……..…… 483
§ 43. Acknowledge of activities
§ 44. Cause representation of the active age ……..……..…… 484
§ 45. Rights and obligations at age of experience-transference
§ 46. Cause representation of age of experience-transference
§ 47. Rights and obligations of preserving health ……. 485
§ 48. Right to physical training
§ 49. Right to health service and care …….. 486
§ 50. Rights of the seriously handicapped (disabled)
§ 51. The right to healthy environment ……..……..…….. 487
§ 52. Right to expression of free will
§ 53. Right to practice creed and religion
§ 54. Representation of faith and religion …… 488
§ 55. Right to know the national past

§ 56. Right to nurture the national culture
§ 57. The right of preserving and cultivating the language …… 489
§ 58. Freedom of scientific research and application, the arts and culture …….. 490
§ 59. Right to self government for settlements and social groups
§ 60. Right to life, property, personality and public safety ……... 491
Section 3. Unalienable rights and curtailments in exceptional cases
§ 61. Prohibition of forced labour and compulsory work
§ 62. Freedom of movement
§ 63. Rights to do with the person and personal data …… 492
§ 64. Right to know about data of common/ public interest
§ 65. The freedom of expression and the press …….……..…….. 493
§ 66. The right to assembly …….…….……..…….. 494
§ 67. Right to form associations
§ 68. Right of participation in public affairs
§ 69. Right to petition and complaint …….…….……..…….. 495
§ 70. Right of individuals involved in legal proceedings
§ 71. Right of minority group
§ 72. Right to asylum …….. 496
§ 73. Right to property and ownership …….. 497
§ 74. Relegation of the right of property and ownership
§ 75. The right to inherit …….. 498
Section II. Rights due, in proportion to fulfilled obligations
§ 76. The right to basic food-supply
§ 77. The right to a dwelling ……. 499
§ 78. Right to municipal services
Section III. Right to service of justice
§ 79. Liability and equality under the law
§ 80. Rights concerning law-courts, administrations, and official proceedings …….……..…….. 500
§ 81. Culpabilities
§ 82. Right to defence in a legal action
§ 83. Right to appeal ……. 501

Chapter B. Conditions of freedom for citizens, in the member states of European Confederation ……. 502
Setion I. General directions
§ 84.
Section II. Elements of the rights of freedom
Subsection 1 Settlements
§ 85. General directions
§ 86. The independent activities of the settlements
§ 87. Protective activity of local government …….…….. 504

Sub-section 2. Social groups
§ 88. The state-founding nation
§ 89. Protection of the state-founding citizens, not living in their Homeland ……..… 505
§ 90. State-constituent nations
§ 91. Belief in God ……..... 506
§ 92. Roll of the family in the European Confederation
§ 93. Youth ……..... 507
§ 94. The active age
§ 95. Age of experience-transfer
§ 96. Safeguarding the interests of the family …….…….. 508
§ 97. The esteem of the spiritual and mental values
§ 98. Trade and profession …… 509

PART THREE The conditions of freedom …….. 511
§ 99.
§ 100.

Chapter A. General directions ……..…….. 512
Section I Comprehensive regulations
§ 101.
Section II. Harmony of rights and obligations …….. 513
§ 102. Általános rendelkezés
§ 103. Self-sufficiency
Section II. Property ……..…….. 514
§ 104. General directions
§ 105. Possessors of property …….. 515
Section IV. Possession …….…… 516
§ 106. General directions
§ 107. Possessors of property

Chapter B. The root of all possession is the universal community 517
Section I. Economy
§ 108. General directions
Section II. The main elements of the economy …… 518
Subsection 1. Agriculture and food industry
§ 109. General directions
§ 110. Agriculture and food industry in a harmonised economic system 519
Subsection 2. Industry …….. 520
§ 111. General directions
§ 112.The manufacture of industrial products, serving to secure basic human rights

§ 113. The manufacture of industrial products serving to secure supplementary human rights
§ 114. Energy industry …… 521
Subsection 3. Services …… 522
§ 115.
Section 4. Tourism …… 523
§ 116.
Subsection 5. Commerce …… 524
§ 117. Home trade
§ 118. Foreign trade …… 525
Subsection 6. Transport
§ 119. Rules of transportation
§ 120. Passanger traffic …… 526
§ 121. Transport of goods

Chapter C. All values of the member states, serve the interests of the member states only …… 528
Section I General directions
§ 122.
Section II. The state economy
Sub-section 1. General directions
§ 123. The increase of the national wealth
§ 124. Utilisation of the increased national wealth
Subsection 2. The financial system …… 529
§ 125.
Subsection 3 The national bank of the member states …… 530
§ 126.

PART FOUR The defence of freedom …… 531
§ 127.
Section I General directions
§ 128.
Section II. Internal security of the member state of the European Confederation …… 532
§ 129.
Section III. National defence
§ 130. General directions
§ 131. Army activity for internal security …… 533
§ 132. Personal national-defence obligation …… 534
§ 133. The professional and contractual services
§ 134. Prohibition of armed troops crossing state borders
§ 135. Economic and service obligation
Section IV. The state-security services …… 535

§ 136.
Section V. Extraordinary situations
§ 137. Disaster situation
§ 138. Emergency situation ……..…… 536
§ 139. Preventive defence situation
§ 140. Armed defence situation
§ 141. Measures in the event of a preventive-, and armed defence situation
§ 142. Extraordinary situation ……...…… 537
§ 143. National defence strategy
§ 144. The cessation of the emergency-, preventative-, and armed defence situation ……...…… 538
§ 145. The enquiry to examine if the emergency-, or the preventive-, and armed defence state was justified

PART FIVE Closing directions …….……..…… 540
§ 146 Recommendations
§ 147.
§ 148.
§ 149. ……..…… 541
§ 150.

PREAMBLE

Recognising, that the basic interest of the European nations is living in organic unity, based on unimpaired self governance,

- recognising that natural principles of values of European nation have been guided by tenets of Christian ethics,
- respecting the right of nations to create their own State with their own economic and political systems,
- with the determination to change the EUROPEAN Union from a federation to a confederation and enter a new phase of cooperation for all European states,
- gaining inspiration from the heritage of European culture, religion and humanity, from which all human rights, democracy, freedom, equality, and universal values of social justice have evolved,
- reminding us of the historic importance and necessity of ending the divisive and federative concept and create solid foundations for a future Europe,
- reinforcing our commitment to freedom self determination democracy and a respect for basic human rights by the principles of the rule,
- of strengthening their obligation for basic human rights,
- to deepen solidarity amongst their people while holding each other's history, culture and traditions in respect.
- with the intention to improve a democratic and effective cooperation between states,
- with the determination to strengthen and coordinate their economics and bring about a complementary economics system,
- with the which to enhance the economic and social growth of their peoples by improving harmonisation of spiritual-mental – and material needs and possibilities,
- with the determination that national security and foreign policy are based on solidarity, strengthening the identity and independence of each and every member state for furthering the cause of peace, security and prosperity for Europe and the world,
- with the determination that – which ensuring the defence and security of their people – they give encouragement to citizens of member states to get to know the culture, art and traditions of other nations,
- with the determination, that they would further the process of organic coexistence of the nations of Europe, where - by the principle of self determination – all decision is taken of the closest level to the citizen,
- with the belief that the power of immaterial strength the carries in itself the condition of dominating and transforming matter, therefore, respect for these are the bases for all human evolvement,
- with the belief, that a restoration of unity between the material and immaterial world would recreate the bases for the survival of humanity,

- with the belief, that the bases of freedom is love for all material and immaterial. Living or nonliving creation, also unconditional loyalty to the values of ancestors determining their national heritage,

and have decided, that they will establish the European confederation and appoint for this purpose,

those, who are well and property authorised and would declare with their signature to have agree with the following:

Basic principles of the European Confederation

(1) The political, social, administrative, economic and regional freedom of all states eternal and inviolable.

(2) For all men in the harmony of the rights and obligations and his freedom is on the same one.

(3) The spiritual, intellectual and natural property of all states the state the eternal and inalienable property of a universal community formed by state forming and state-forming national one.

(4) It all values created with a state's property the state serves the interests of a state forming and state-forming universal community formed by national one.

(5) Opposite the person who jeopardizes the state's or the citizens' freedom, on all of them for a citizen not only his right, but his duty to contradict and to resist.

PART ONE
The freedom of states

§ 1.

(1) It is the inalienable right of every country to safeguard its freedom and to recapture it, if at was taken by a foreign power (inside or from the outside).

(2) The freedom of the state and independence from other states or power …
a./ in the creation and validation of a legal system to regulate the rules of social coexistence.
b./ In the establishment and dissolution of foreign connections
c./ In the organisation of the social order.
d./ In the formation and functioning of the economy and commerce.
e./ In the development and application of the means of outer and inner defence.
f./ In the establishment a system of regional (country) representatives ensuring total self governance.

(3) As per entry (2) member states can only enter international treaties, which are regulated points in § 11. (2) member states in respect of:
a./ foreign affaires and defence,
b./ legislative powers,
c./ the application execution and maintenance of the rule of law.
d./ Administration of local government,
e./ Financial,
f./ Economical,
g./ Commercial,
h./ Customs duty and taxation,
i./ Relating to international treaty and
j./ Land administration.

(4) The freedom of the state as exercised by the citizens at each country is a basic right that may never be curbed or terminated by anyone in any way to any extent.

(5) It is an inalienable right for every state – apart from securing independence – to harmonise their laws with their neighbouring countries regarding their cultural, tradition, economic and defence policies.

Chapter A.
General instructions

Section I.
Basic rules

§ 2.

The European Confederation is not a legal person / entity.

§ 3.

(1) The European Confederation coordinates the cultural, academic and scientific activities of the member states in subject–matters decided by the member states.

(2) The European Confederation is based upon an assertion of self-interest and self-government. This is a fundamental condition of the rule of the people and social–solidarity.
Accordingly, its representative systems and institutions are made up of members of independent social groups of civil organisations independent of all political partisanship.

Section II.
The practice of representation

§ 4.

(1) Representatives of the European Confederation of member states are elected by the following social groups of regional self governments:
a./ founding and joining nationals of the nation state,
b./ dominant religions of the founding and allied nationals
c./ age groups,
d./ genders, and
e./ trade or profession according to the traditions and the number of members in these social groups.

(2) Representatives of member states in the European Confederation have a limited mandate on the principle of self governance.

Section III.
The European Confederation functions organic unity with other states and nations of the world

§ 5.

(1) The European Confederation rejects wars as an instrument of settling disputes amongst nations and refrains from applying intimidation or force against independent states or nations.

(2) The European confederation will not relate to states or State-alliances, whose aims are to gain or sustain economic or political power by force in one or more states.

(3) All member states in the European Confederation expect from all other member states and nations to curb attempts against intimidation and force directed against their political, economic and territorial independence.

§ 6.

(1) The European Confederation endeavours cooperation with all peoples and states of the world.

(2) The European – Confederation feels responsible for the fate of nationals of the member states, who live as minority groups – cut off from their homeland – and strive to help them nurture a natural relationship with their motherland.

(3) The European Confederation will endeavour to welcome all European nations in to the confederative alliance to safeguard their freedom, welfare and security.

§ 7.
The European Confederation and the harmonization of the legal systems of the member states

(1) With cooperation of the European Confederation in fitting international agreements into the legal systems of member states, all necessary harmonisation will be completed by the member states.

(2) With regards to treaties as per entry (1) - The European Confederation will assist in the execution of legal harmonisation.

Chapter B.
Legislation

Section I.
General direction

§ 8.

(1) Legislations of the European Confederation serve to harmonise the requirements and possibilities of member states – (demand and supply.)

(2) Legislations are initiated by jurisdictions.

(3) The legislation may involve

a./ modifying an existing law.
b./ repeal an existing rule,
c./ creating a new rule.

(4) Component procedures of creating new rules:

a./ initiation,
b./ drafting and presentation,
c./ acceptance
d./ supervision of the acceptance
e./ coming into force by legislation
f./ the declaration of the new rule of law.

(5) New, or modified rules may not contravene the original contract.

(6) The bringing into operation must be done with due care and preparation, and in plenty of time.

(7) For legislative procedures and other procedures of law creation, the guiding principle is laid down by existing rules of the law to harmonise the balance of demand and supply of member states.

Section II.
Rules of law of the European Confederation

§ 9.

(1) The legal system of the European Confederation defines the rules of social coexistence of the member states – as units of independent social, political and economics units.

(2) The European Confederation brings the following rules of law,

a./ Rule of functioning for the institution of the confederation
b./ Coordinating rules of the laws of the Confederation
ba.) two as multi faceted internationals contracts between member states,
bb.) treaties between countries of member states or between countries or alliances outside the Confederation
c./ recommendations.

(3) Decisions for the European Confederations are brought by the Council of Confederation.

(4) Legislations of the Confederation related member states only.

Section III.
Operational regulations of the institutes of the Confederation

§ 10.

(1) Institutions of the European Confederation

a./ The deciding arbiter of the European Confederation is the Council of the Confederation (Council - here on.) It consists of members of civil organisation in proportion to the member of people in each European social Group. Member states delegate representatives by social groups, the numbers of which are selected in proportion to the population count of more groups in each member state.

b./ Coordinating Committees of the social groups (committee – here on) organ of drafting and presentation of the European Confederation selected from the council and from prominent member of the social groups.
ba.) Health Committee,

bb.) Education pedagogy Committee,
bc.) Committee of Culture,
bd.) Committee of Faith and Religion,
be.) Committee of Faith and Religion
bf.) Defence Committee,
bg.) Committee of Agriculture
bh.) Committee of Industry,
bi.) Committee of Energy,
bj.) Committee of Supply provision,
bk.) Committee of Tourism,
bl.) Committee of Commerce,
bm.) Committee of Travel and general transport.

c./ Control committee of the European Confederation (Control Committee-hereon.)
An executive-Commission and re-annexation, an agent of the European Confederation. Consists of one delegate from each member state.

(2) The operational guidelines of the institutions of the confederation may be initiated by members involved in these matters.

(3) Regulation of operation of the three institutions is contained in the ruling, titled „Steering, execution and Control" as found in the current treaty.

Section IV.
Legislative procedures for the coordination of law in the European Confederation

§ 11.
Balance of needs – possibilities

(1) The bases of functioning and law creation of the confederation rests upon the balance of needs and possibilities gathered from data of the member states.

(2) Member states constantly revise their balance of demand and supply, in the following order:

a./ Health service,
b./ Education and pedagogy,
c./ Culture,
d./ Faith and religion,
e./ Defence,

f./ Agriculture and food industry,
g./ Industry,
h./ Energy,
i./ Communal and social services,
j./ Tourism,
k./ Commerce,
l./ Travel and transport.

§ 12.
The criterion of decision

(1) The criterion of decision is the demand and supply balance of the member states.
Decision time arises, when the demand and supply balance – in any of its elements - falls out of harmony in a member state or in the whole Confederation.

(2) The aim of the rule - prompted by a time to decide – is to restore the demand and supply balance by the following actions:

a./ harmonising one member state's excess-needs with the surplus-possibilities of the nearest member state.
b./ One member state's possibility-surplus with the nearest neighbouring member state's excess-needs.
c./ Having restored the demand and supply balance within the Confederation, any further imbalances may be equalized with states/alliances outside the Confederation.
d./ where product development substitutes altered supply, the above methods are not satisfactory
- needs may be adjustable by and provision,
- possibilities by altering product structure.

(3) The decision criterion will touch on several issues, if conditions of social harmony involve one or more issues. In this case legislative procedure needs to be conducted for each of the issues.

§ 13.
Initiation of legislation

(1) Initiation of legislation is the first step towards creating a new rule of law arising from a decision criterion.

(2) A new rule is initiated by:

a./ treaties between member states concerns matters as per § 11(1).
- in case of § 12 (2) points a./ b./ c./
  = member states without a harmonised demand and supply balance.
  = the relevant committee;
- § 12 (2) point d./
  = in case of excess demand substitutable by goods products or supplies – The relevant Committee,
  = any other member state capable of satisfying excess–demand, product development,
  = by the member state having supply-surplus altering a product-structure – as by a relevant committee decision.

b./ Issues concerning § 11 (2) – regarding irreconcilable elements of the demand and supply at the level of confederation – harmonising may be accomplished between several member states or by treaties with one or more states or alliances outside the Confederation

- by any state or state alliance concerned with the issues
- by the relevant Committees.

c./ the second entry of point b/ can apply only if the supply and demand-harmony could not be achieved by international treaty.

(3) Initiating a change/modification of the law

a./ altering length of period for which a treaty was made
- any state or state-alliance concerned with the treaty
- the relevant committee;

b./ to join a treaty
- the state or state-alliance intending to join,
- the relevant Committee;

c./ extending the scope of the treaty
- any state or state-alliance involved
- the relevant Committee may initiate;

(4) To repeal/initiate a rule of law

a./ When any state or state-alliance commits a breach of conduct against any disposition of the Confederation of Europe. The Control Committee may consider the suspension and the cessation of the execution of the treaty involved.

b./ Cessation of a treaty may be initiated if:

- the aims of the treaty have been achieved within,
- the period of the agreed time of the treaty,
- states or state alliances concerned decided,
- the relevant committees decided so.

§ 14.
Drafting a rule of law

(1) In the preparation of a new rule, an evidence of the will of the social groups involved would have to be demonstrated.

(2) The coordination of the projected draft and its presentation in conducted by the chairman of Presentation,

a./ who is chairman of the relevant committee as described in § 11. point (2),
b./ who is voted in by a majority at the meeting of the relevant committee leaders, as described at § 11 point (2).

(3) Drafting of the rule is prepared by

a./ those members of committees of the member states concerned with the nature of the agreement – in case of international treaties between two or more member states,

b./ in case of treaties between member states and between countries outside the confederation
- inside the Confederation as described in point a./,
- states outside Confederation will delegate persons of their choice for preparing the draft together as in point a./.

(4) Members of the committee are obliged to consult with the electorate of the state they represent during the course of drafting the rule previously prepared an approved by the Committee.
In the process of drafting a rule and consultations the opinion and approval of the social groups of member states concerned with the topic of rule, is decisive.

(5) The chairman of Presentation is entitled to announce the draft for presentation if –

a./ in case by drafts between two or more member states - the relevant committee (or Committees – if more topics are involved) representing member states concerned with the ruling will have to support the presentation of the draft unanimously,

b./ in case of treaties between member states or between states or state alliances outside the Confederation
- Relevant members of Committee (or Committees of there are more different topics of the ruling) of the member states involved.
- States or state alliances, outside the Confederation involved in the treaty are supporting the presentation of the draft unanimously.

§ 15.
Acceptance of the proposed draft

(1) The draft-project is accepted by the council of the European confederation by a simple majority vote of representatives of the member states involved with the treaty.

(2) In case doubts of any member of the Council or supervising Committee about the acceptability of the draft by the unanimous will of the social-groups of all member states involved with the topics of the proposed draft.

§ 16.
Draft legislated to become law

(1) The draft will become a rule of law when the chairman of the European confederation validates it, according to a decision of acceptance by the Council of the European Confederation as per § 15.

(2) For the supervision of the topic (or topics) of the ruling representatives involved in the acceptance of the draft will be personally responsible.

§ 17.
Supervision of the acceptance of the draft

(1) The supervising Committee

a./ before the draft is declared to be law
b./ The acceptance of proposals of the legislature before the draft in declared to be the new law supervises, as described in „Directives, execution and supervision” ruling.

(2) Regarding the declaration of the rule supervision Committee will decide as follows:

a./ The new rule may be declared,
b./ the legislative procedure has to be repeated.

(3) The details of the supervision of the rule is regulated by the ruling titled: „Directives, execution and supervision."

§ 18.
Declaration of the rule of law

The new rule has to be published in the official publication of the European Confederation and that of the member states, signatories of the treaty.

Section V.
Legislative procedures for Recommendations

§ 19.
Criterion of decision

Criterion of decision of a Recommendation arises

a./ if the execution of an international treaty shows up an anomaly of the supply § demand balance in any member state.

b./ The analysis of the combined balance of supply and demand in the European Confederation – should indicate for what kind of product, food supply or service is an increased/reduced demand and what supply or demand for some goods, services has terminated or altered,

c./ whole some member state may suggest a way to a need expanding idea.

§ 20.
Initiation of Recommendation

Recommendation may be initiated based on a criterion of decision.

a./ by any institution of the European Confederation, to harmonise rules and legislative procedures for member states that would enhance the validation of success to attain independence, democracy, solidarity and a resultant demand and supply balance,

b./ by any institution or any member state of the Confederation, as per § 11. point (2) in the relevant topic, arising from the development of the combined demand § supply balance, influencing a product development or a change in product-structure expansion, and presentation of the proposed rule is made by the representative of the initiating member state who is chairman and member of the Committee concerned with the initiated subject.

c./ The recommendation proposed is prepared by a group of experts appointed by the initiation-chairman.

§ 21.
Preparation of Recommendation Proposal

(1) The preparation for law harmonisation and / or preparing legislative proposals is the task of the chairman of Proposals, who…

a./ is president of the Initiation Committee, if it touches on the subject contained in § 11. point (2).

b./ the person elected by a majority vote, selected from chairmen of committees, at the combined meeting of the Committees of the initiation, as contained in § 11. point (2), referring to more topics.

(2) It is the Chairman of the Proposals, who will harmonise the Proposal plan and the recommendation of the draft.

a./ will be, according to point (1), the chairman of the committee if the initiator is a chairmen of the Confederation of Europe.

b/. Will be a representative of the member state, who is a member of the Committee, concerned with topic of the initiation.

(3) The preparation o the recommendation-plan for expansion and presentation of the proposed rule is made by the representative of the initiating committee, concerned with the initiated subject.

(4) The recommendation proposed is prepared by a group of experts appointed by the Initiation-chairman member state, who is chairman and a member of the com.

§ 22.
Acceptance of the Recommendation proposal

(1) The recommendation proposal is accepted by the Council of European Confederation by a simple majority-vote.

(2) In case of any doubt by the Council or any member of the Control Committee about the suitability of the proposal plan according to the express of all social groups concerned. Than a Supervisory Committee may be set to oversee and re-examine the Recommendation proposal.

§ 23.
Supervision of acceptance of the legislation

(1) The control Committee examines the acceptance of the submitted proposal, before declaration as described in the rule, titled Directive, execution and supervision.

(2) The Control Committee – on examination brings the following decision regarding the acceptability of the Proposed

a./ The proposal is declarable.
b./ The process of proposal needs to be repeated.
c./ The subject of the proposal breaches the basic principles of the European Confederation hence the legislative process cannot be repeated.

(3) Details of the examination of the acceptance is regulated by the rules of „Directive, execution and supervision.”

(4) The acceptance by the relevant member states indicates a criterion of decision of the harmonising process of the European Confederation.

§ 24.
Publication of the Recommendation proposal

The proposal is published in the official papers of the European Confederation and in issues of the member states concerned.

PART TWO
The freedom of the citizens of member states of the European Confederation

§ 25.
General directives

(1) In the harmony of rights and obligations all citizens of every member state of the European Confederation enjoy the very some freedom, which cannot be censed suspended or curbed.

(2) Citizens of the member states:
a./ the state-founding members of the nation, living anywhere in the world, also
b./ state-constituent members of the nation living on the territory of the member state. The state-constituent nationals are determined by the rule of law of the member states.

(3) State-constituent nation is the one, which accepts the values of the state-founding nation but finds room for its culture on the territory of the member state.

(4) Any one who is not a citizen of the member state and lives there as a guest, under full obligation and having the rights of a guest.

(5) Unworthy persons for citizenship must be deprived of citizenship as described in the rulebook, titled a „Directive execution and supervision”.

(6) The guest has the same rights as a citizen except:
a./ may not take part in activities which would have an influence on the political, economical and social life of the member state,
b./ may not get involved in the planning and application of the economic policy of the member state,
c./ neither he, nor his descendents may be the owner universal property of the member state.

Chapter A.
Rights of freedom for citizens of the member states

Section I.
Basic human rights

Subsection 1.
General rules

§ 26.
The practice and protection of basic rights

(1) Inherent rights of citizenship (basic rights, from here on) and their protection - according to their nature – is due for every legal person, or non legal entity, as described in the rulebook, titled: „ Directive, execution § supervision”.

(2) Basic rights may be protected by every one by lawful means offences against such rights can be taken to the court of law by everyone-according to its nature – or applied compulsorily in certain cases, as described in part 4. (§ 124-145) as a right contradict and resist.

§ 27.
Regulation and limitation of the basic rights

(1) Regulations concerning basic rights and obligations are directed by the regulations currently applied under the title of „Of basic human rights and obligations”. To curb such basic rights can be done according to the regulation, as above.

(2) Legislations over basic rights con be restrictive only in exceptional circumstances proportionate to the aim it needs to achieve and control in order to safeguard the basic rights of others, to prevent crime and pursue criminals in defence of public order national security and public health.

§ 28.
Deviation from basic rights in extraordinary circumstances

(1) The rule of law of each member state may be suspended to a necessary measure relating to the given situation.

(2) The above directives point (I.) are not applicable for rules laid down in § 29-30, § 51, § 78-81 and in § 82 point (2).

§ 29.
Restrictions relating to office and public service

(1) Members of Councils. Committees and Control Committees may not unite or join in public demonstrations or organisations.

(2) Members of Council or Control Committee of the European confederation may not take part in the activities of social groups publicly.

(3) Rights of joining organisations for members of Councils, Committees and Control committees of the Confederation is determined by the legal system of the member state.

Subsection 2.
Right to living conditions

§ 30.
Right to life and human dignity

(1) Every man has an inherent and inalienable right to life and to human dignity and none can be deprived of this right arbitrarily.

(2) It is eryones right to develop ones personality freely and respect their physical, mental and moral integrity.

(3) No one is to be subjected to torture or treated with cruel in human, humiliating punishment.

(4) It is forbidden to carry out scientific or medical experiments of humans without consent by the human subject.

§ 31.
Right to freedom and personal safety

(1) Every one has the right, in the harmony of rights and obligations to freedom and obligations.

(2) To arrest and detain, to deprive or curb any ones freedom may only done through legal action determined by the laws of the member state. Arrested or determined by the laws of the member state. Arrested or detained persons haw the right to be informed about the causes of the proceedings.

(3) Any person arrested detained or curbed in his freedom in anyway would have to be tried by the count, or released within seventy two hours, the latest. The person before the court must be given a hearing and judgement must be given in writing to explain the reasons for acquittal or further curtailment of his freedom.

(4) Punishment of loss of freedom may only be passed by a court of law.

(5) Illegal arrest or detention gives the victim a right to claim full compensation.

§ 32.
Right to the sustenance of the family structure

(1) Citizens of every member state of the European Confederation, have the right to live in a family structure according to their national customs:

a./ in large, extended families, with several generations,
b./ securing a population growth in all age groups of families for the state founder and state constituent nations.

(2) Conditions required for the maintenance of the family structure and details of regulations are contained the relevant rules of the member states.

§ 33.
Right to founding a family

(1) Man and woman, on reaching an age limit – prescribed by the rules of the member state – may marry and start founding a family.

(2) The bases of the family are the union of two persons of different sex forming a couple.

(3) Sexual deviations are considered as illness in the European Confederation. Right and obligations of abnormalities are regulated by the rules of the member states.

§ 34.
Rights and obligations of the family

(1) Member state of the European Confederation will secure the conditions of safeguarding the family unit, the unborn, the child, the mother and the parents.

(2) It is the duty of the parents to achieve the protection of the family as per point (1).

(3) Detailed directions regarding the rights and obligations of the family are described in the rules of the member states.

§ 35.
Rights and obligations of the mother

(1) In acknowledgment for her role as a mother, and activities for the family she may exercise the following rights:

a./ The mother receives (as a maternity acknowledgement) a basic salary – applicable to her trade or qualification – in appreciation of the social value of her activity for the first ten years of her child (to end of the 4 years primary school). From the second child on, an additional 10% per child is due.

b./ When all her children are past their 10th year (or four years of primary school), she receives half of the average salary applicable at all times, and from the second child on an additional 10% for each until the age of 24.

(2) It is the duty of the mother – either in or outside the family – to secure the rights, dire for the young. She is obliged to show the kind of example that is necessary for her child (children) to develop spiritually, mentally and physically.

(3) As the harmony of rights and obligations is prescribed by the principles of the European Confederation, the family is entitled to the advantages, if they fulfilled their obligations entirely.

(4) Detailed regulations regarding the rights and obligations of the family are described in the rules of the member states.

§ 36.
General rights and obligations of the child

(1) Intensive care and protection is demanded from family, society and the state for the child.

(2) Member states provide at birth of a child birth rights:
a./ inherits the legal status of the parents regarding rights and obligations.

b./ registration of birth, according to the legal status as per point a./ above.
c./ having a name, growing up in the family and having a say in decision concerning his/her future – according to his/her maturity.

(3) Member states of the European Confederation provide the same rights to children without a family as those born in a family.

(4) Parents can choose the kind of education and upbringing the child should receive.

(5) The child must follow the rules of behaviour determined by parents, carers and teachers.

(6) The child must be respectful to parents, teachers and carers.

(7) Detailed regulations of rights and obligations are determined by rules of the member state according to principles of points (1)-(6) above.

§ 37.
The right to upbringing

(1) The child is entitled to a spiritual, mental and physical upbringing to ensure a constant development from the moment of conception.

(2) A man, until obtaining his first qualification or diploma, is entitled to the right to receive correct influences of the rules of social coexistence for a normal development to express his free will.

(3) A young man is obliged to do his best, so that in his active adult life he is able to fulfil his tasks – according to his talent and capacity – so that he can carry out his duty of increasing his nation's spiritual, mental and material wealth.

§ 38.
The right to education

(1) Citizens of every member state of the European Confederation are entitled to obtain a skill or a diploma.

(2) As a condition under point (1), education, textbooks, school accessories, school-hostel placement, travel, boarding facilities and all services-complementary to education – are supplied free of charge.

(3) Basic education is compulsory. The age limit of compulsory education is set by the rules of the member states.

(4) The member state maintains primary, secondary and higher educational establishments run by rules of the member state, by
a./ the state,
b./ Christian, monotheistic religion and churches
c./ or societies.
Member states secure standard educational conditions, irrespective of who runs the educating establishment.

(5) Member states are obliged to maintain primary school facilities for each settlement, training colleges, intermediate and higher educational establishments should be in easy reach of students.

(6) In the rules of member states, trade -professional supervision is applied over the establishment.

(7) Intermediate and higher is available to everyone according to his/her capability. Document and certificates courses done are regulated by the rules of the member state.

(8) Primary and intermediate institutions are freely
a./ chosen by parents,
b./ higher educational institutions are chosen by the young.

(9) The student must continue his studies to his capabilities with additional study aids and accessories must raise the level of his/her knowledge, so that they will contribute to the enrichment of their nation's mental, spiritual and material wealth.

§ 39.
Secured conditions for the young

(1) By securing conditions of the family functions, basic conditions are ensured for the young to develop their spiritual and mental free will.

(2) Material conditions to obtaining first qualification:
a./ free education
b./ free textbooks, stationery and other technical teaching aids,
c./ free entry to theatre, museum, library and other cultural programme,
d./ free meals
e./ free travel,
f./ clothing allowance,

g./ free programmes during vacations.

(3) Material conditions on attaining first qualification:
a./ chance to utilise skills obtained (work opportunity)
b./ conditions for starting an independent life (home furnishing and fitting with view to a larger family model)
c./ if aspiring self-employment, by rule of the member state, according to the balance of demand and supply, may receive basic investment (partly by credit)

(4) On obtaining first qualification – irrespective of sex or gender – the young person is obliged
a./ to fulfil his obligation actively using his skills and obtain
b./ military training and national (military) service. After basic military training – if not a professional soldier – he will take part as a reservist - if necessary – in national defence.

(5) Conditions of point (4) are ruled by the laws of the member state.

§ 40.
Youth representation

(1) The social group of youth (age of representation) of the European Confederation, asserts its interests (and harmonises with other social groups) by delegation of the Committee of Age groups.

(2) Nomination of delegates is done by the youth protecting social groups according to the Election rules of the European Confederation.

§ 41.
Activities during the active age

(1) By function, to serve sustenance (example: food production), then preparing the next stage of further development (e.g. research).

(2) Securing the immediate condition for human life in order of importance. (e. g. education, administration and preparing utility goods) and activities serving the enhancements of life conditions (e. g. protection of the environment.)

(3) According to ways of carrying out tasks - in community (as employed or owner) or individually (e. g.: small trader, producer) - as necessary.

§ 42.
Right to increasing national wealth

(1) The determining factor in the social, political an economic life of the European Confederation is total self-sufficiency by demand and supply harmonising autarchy.

(2) To take part in the enhancement of the national wealth in an absolute right and obligation for all citizens of the member state, guests with right to live in a member state and visitors with right to stay according to rules of the member state.

(3) Harmony of demand supply of material nature is ensured by the European Confederation as per PART THREE (§ 99-126.) or as rules of member states, based on…
a./ harmonised supply and provision.
b./ free economic competition.

(4) Rights of firms and companies operating in free economic competition may be curbed by laws of member states for safeguarding the interests of citizens and their public morals, to prevent unfair and indecent marketing practices and formation of ownership / monopoly hindering free competition.

(5) Everyone has the right to decide to carry out economic activity in a harmonised supply or in a free economic competition.

(6) The economic of the European Confederation is directed by the here mentioned rule part three (§ 99-126.), and the legal rules of the member states.

§ 43.
Acknowledge of activities

(1) In acknowledgement of activities, basic human rights may be complemented by rights connected with those activities. Of course, with increased rights, there are increased responsibilities.

(2) Rights connected with activities, obligations, ways and scale of appreciation are determined by rules of the member state.

§ 44.
Cause representation of the active age

(1) In the European Confederation, citizens of active age group, according to trade and profession, in proportion to the number of their group, as per § 10. (1) points ba, bc. and bg, bm. send representatives to their Committee of the professions validating their interests (harmonised with other social groups) and takes part in the work of Confederation.

(2) Nominations of representatives are done by cause representative organisation according to the "Rules of the European Confederation".

§ 45.
Rights and obligations at age of experience-transference

(1) At the age of experience-transference (retirement, from here on) a person enjoys the same rights and obligations as at the active age adjusted to strengthen parental rights.

(2) Appreciation of retirement age by member state of the European Confederation:
   a./ free supply of basic necessities of life
   b./ recompensing activities (by an income)
   c./ a state pension rule of 50% average salary in the relevant trade and position.

(3) In view of the constant growth of the national wealth, the sum and buying power of the pension also increase year by year.

§ 46.
Cause representation of age of experience-transference

(1) In the European Confederation, social groups of Age group Commission validate and (harmonise their interests with other social groups) take part in the work of the Confederation.

(2) Representatives are delegated by the cause representatives according to the "Rules of election of the European Confederation".

§ 47.
Rights and obligations of preserving health

(1) It is a right and obligation of every citizen of every member state, and guests with the right to live in the country and visitors with right to stay, according to the rule, of the member state to preserve good health.

(2) Health is the unity of harmony of the spiritual, mental and physical well-being.

(3) Harmlessness and safety of health is secured in…
a/ guidance of the soul
b/ spiritual transmission
c/ food provisions
d/ products of industry
e/ personal and public services
f/ foreign trade services and transport of export-import goods
g/ transport of food and industrial products
h/ conditions of transport for passengers and goods
by compliance with rules of the member state.

(4) Every citizen of member states in the European Confederation and guests or visitors with right to live in the country have to follow the health preserving activities as under:
a/ will proclaim and accept Christian values
b/ engages in mental activities, propagating natural values and follows such activities
c/ takes port regularly – according to age and gender – in all medical check ups, healing examinations and treatments

(5) Rights and obligations of points (4) are ruled by the laws of member states.

§ 48.
Right to physical training

(1) Member state of the European Confederation provides the facilities of health preserving training and competitive sports.
a/ in all educational institutions or in all settlements with priority right of use
b/ in all settlements sufficient number of sporting establishments always equipped to a high standard.

(2) Member state provides conditions of material and encouragement – from training fresh novices to competitive level to producing quality competitors.

(3) Detailed rules of right to physical training are contained in the laws of the member state.

§ 49.
Right to health service and care

(1) Every citizen of a member state in the European Confederation and guests with right to live in the Country, also, foreign nationals with right to stay by rules of the member state, have the right to free treatment and care, including medicines and other health aids.

(2) Member state maintains healing and caring institutions which are operated by
a/ the state
b/ Christ following, one-good worshiping churches, or
c/ societies.
Member states will secure conditions of health service and care, irrespective of who is operating the institution, on the principle of uniformity and standard.

(3) Member states exercise professional control over institutions of health service and care as prescribed by their rules.

(4) Every citizen of member states in the European Confederation and guests or foreign nationals with right to stay or live in the country have a right and a duty to safeguard and preserve their health.

§ 50.
Rights of the seriously handicapped (disabled)

(1) Citizens of member states in the European Confederation, and all guests with right to live in the country, also foreign nationals staying according to the rules of the member state if disabled physically, or mentally handicapped are entitled to increased protection and care.
(2) Conditions of special care and details of right to special care are determined by the rules of the member state.

§ 51.
The right to healthy environment

(1) Citizens of member states in the European Confederation, and all guests with right to live in the country, also, foreign nationals staying according to the rules of the member state, also visitors to member states or more in official capacity, (diplomats) have the right to a healthy environment.

(2) The legal system of member states, contain the measures, relating to safe guarding the natural and built environment, preventing and moderating damages to the environment.

(3) The legal system also contains the necessary measures that forbid the production of the following, harmful and dangerous to health, factors:
   a/ producing and distributing such goods
   b/ using such method of production and distribution
   c/ handling such wasted refuse.

(4) Safe guarding the environment is the duty of every person defined in point (1).

§ 52.
Right to expression of free will

Everyone has the right to chose, accept and give expression of thought - derived from free will – to choose conscience and creed.

§ 53.
Right to practice creed and religion

(1) It is the right of every citizen of every member state in the European Confederation, without hindrance, guests with right of abode in the country, those foreigners, staying in the country with the limitations according to the laws of the member state, have the right to follow the ceremony and religions activities, either individually or in community, and may give expression, practice and spread their teachings.

(2) The practice of religion for anyone maybe curbed or forbidden
   a/ if they do not follow the teaching of Christ, or
   b/ if the ban could prevent commitment of crime, or in the interest of public order, public morality, protection of people's right or in the interest of a national defence obligations.

§ 54.
Representation of faith and religion

(1) Citizens of member states in the European Confederation, belonging to social groups following the Christian faith, consolidating their interests (in harmony with other social groups) by delegated representatives in the "Committee of Religions affairs", to take part in the work of the Confederation.

(2) The appointment of representatives is done by an interest-serving organ of the citizens of the member state, followers of the Christian faith in accordance with the election rules of the European Confederation.

§ 55.
Right to know the national past

(1) It is a right and obligation of every citizen of member states in the European Confederation to learn
   a/ the historic progress, that leads to the organic unity in the Confederation
   b/ recognize the cause that leads to disruption of living in organic unity
   c/ of the consequences of the disruption of living in organic unity.

(2) It is the right and obligation of guests with right to live in the member state, and foreign visitors staying in accordance with rules of the member state to acquaint them selves with…
   a/ the history of our nations, and
   b/ their nation's historic relation to the state-founding and state-constituent members the of nation, that granted them the right to stay.

(3) The rights and obligations to learn about the past of the nation are detailed in the rules of the member state.

§ 56.
Right to nurture the national culture

(1) It is the right and obligation of every citizen of every member state in the European Confederation
   a/ to get to know-, to care for-, and to nurture their own national culture
   b/ to apply their national culture, in order to sustain the organic unity of life of member states in the European Confederation, with regards to nature, social affairs and the organic economy (ecological unity).

(2) It is the right and obligation of guests with right to live in the member state also, foreign nationals staying in the country
a/ to get to know, to care for and to nurture their own culture
b/ to apply elements of their own culture, identical and complementary to the values of the European Confederation
in order to accommodate themselves to the organic unity in which the European Confederation has granted them the right to stay, as guests or visitors of a member state, living in natural, social and economic (ecological) organic unity.

(3) The rights and obligations to care for the national culture are detailed in the rules of the member state.

§ 57.
The right of preserving and cultivating the language

(1) The language of the state founding nation, having been cleansed of foreign / slang words, also, of alien grammatical forms, will be the official language of each member state in the European Confederation.

(2) Every citizen of each member state in the European Confederation, every guest living in the country by right, also foreign nationals with right to stay by rules of the member state, must learn the official language of the member state.

(3) It is the right and obligation for every member of the state-founding nation of the member state in the European Confederation, to take part in the cleansing of the language of the nation, and to preserve and cultivate the language so purified.

(4) Every citizen of each member state in the European Confederation and guests with right to live in the country, also foreign national, by right to stay, according to the rule of the member state, has the right and obligation of preserving and cultivating their own language.

(5) The right and obligations to preserve and cultivate the language is detailed in the rules of the member state.

§ 58.
Freedom of scientific research and application, the arts and culture

(1) The intellectual and spiritual values of the founding and constituent members of the nation are the inalienable property of the member state of the European Confederation.

(2) The scientific research and its application, the arts and the cultivation of culture, are freely accessible activity for everyone in the member states of the European Confederation.

(3) Universal culture in the member states of the European Confederation is of paramount importance just as the protection and support of the national cultures of the founding and constituent members the nations.

(4) Scientific research and application with rights and obligations for the cultivation of arts and culture are detailed by rules of the member state.

§ 59.
Right to self government for settlements and social groups

(1) Rights of self organization for settlements:
- a/ right and obligation of electing representatives for local authorities (autonomy)
- b/ right and obligation of representing settlements in state-government
- c/ right of establishing spiritual, mental and material self sufficiency (autarchy)
- d/ right to teaching and education
- e/ right to functioning health service
- f/ right to develop and operate fair life-conditions
- g/ right to develop and operate an economy, based on self sufficiency and free competition

these are secured by the legal system of the member state.

(2) Right of self organization of social groups:
- a/ right and obligation of electing representatives for local/ regional government to safeguard their interests
- b/ right and obligation of representing social groups in central government
- c/ right and obligation of representation of social groups in the European Confederation
- d/ right to conditions, required to carry out its particular functions as a social group, and obligation for suitable use of their functions, which are secured by the rules of the member state.

§ 60.
Right to life, property, personality and public safety

(1) Every person, living or staying in any member state of the European Confederation has an inviolable right to life and personality.

(2) Every citizen of the member state, has the right to protect his property and belongings and to public safety.

(3) Guests with right to live in the country and foreign nationals, staying with permission of the member state, have the right to protect their right of ownership and to public safety.

Section 3.
Unalienable rights and curtailments in exceptional cases

§ 61.
Prohibition of forced labour and compulsory work

(1) No one can be sent to forced or compulsory labour

(2) Not contradictory to prohibition mentioned in point (1)
- a/ persons convicted for crimes may do compulsory work
- b/ order to work while in military service
- c/ in exceptional circumstances in the interest of unity, and balance of rights and obligations, according to the purpose determined by the laws of the member state, work may be compulsory.

§ 62.
Freedom of movement

(1) Every citizen of the member states and guests with right to live in the country and foreign nationals staying with permission of the member state have the right to freely change their place of abode, and he is free to leave to country which is only limited by the legal system of the member state for crime prevention, pursuit of crime, guarding public order, state security and public health.

(2) Citizens of member states by the European Confederation may return home from abroad anytime.

(3) Citizens of a member state of the European Confederation must not be banished from the territory of the member state he is a citizen of.

(4) Guests with right to live in the country, and foreign nationals, staying with permission of the member state, can be expelled from the territory of the member state, only by legal procedures, based on causes determined by the law.

§ 63.
Rights to do with the person and personal data

(1) Everyone has rights concerning his person like, the inviolability of his private life and good name, photographs, voice recording, the inviolability of his home, privacy of letters, and electronic communications and his private confidentialities. These rights may be curtailed - for reasons and purposes of crime prevention, pursuit of crime, also for national security and public health reasons - by the legal system of the member state.

(2) People are free to handle their own affairs. The legal system of the member state, may order the examination of personal data for the purpose of home defence, crime prevention, pursuit of crime, public safety, national security, public health, population registrations, tax or public liabilities, and for the service of public services.

(3) To safeguard the honour of public life, member states may rule differently from those describe in point (2) about the handling of data of persons, carrying out public duties.

(4) Regulations of the protection of personal data are detailed in the legal system of the member state.

§ 64.
Right to know about data of common/ public interest

(1) Everyone has the right to access information in common/public interest.

(2) Data of common interest for social coexistence and conditions to secure it are such data, which is handled by
   a/ the state or
   b/ local government tasks to do with local-, and social groups
   c/ defined by rules of the member state, other public service, or person will handle.

(3) To know about data of public interest, may be restricted by member states ruling it to be secret, the knowledge of which by unauthorized person might harm or endanger

a/ home defence, crime prevention, pursuit of crime, public order, national security or the central economy
b/ foreign policy or relating to international connections, also, interest under jurisdiction.

(4) Restriction on data of common interest may be restricted only for a period of time prescribed by the rules of the member state. The sustenance of such restrictions is continually re-examined by the Committee of Supervisions of the European Confederation.

(5) During the time of restriction and six months after lifting the restriction on right of information, no legislation maybe brought about the subject matter of the restriction.

§ 65.
The freedom of expression and the press

(1) Everyone has the right of expressing opinion, by word, in writing, in the press, or other ways of communication (electronic) freely, further more, to acquire information and opinions of other people.

(2) It is forbidden to incite for war, for religious hatred of any kind, towards other nations or races, hostility calls for violence and may support hostility.

(3) Curtailing freedom of expression may only be applied according to the legal rules of the member state, for the purpose of home defence, crime prevention, public order, and national security, the territorial integrity of the country, protecting person's good name, or his rights also, for safe guarding the dignity and impartiality of the judicature.

(4) Rules of the member state may curb the freedom of expression in the interest of defending children.

(5) The printed press, television and radio, the traditional and electronic means of communication, must promote the right to know about data of public interest, by truthful and accurate reporting and a complete disclosure of the communicated subject matter, to give a fair and balanced account to the public. In as much as the above mentioned means of communication breaches the right to information about matters of common interest, they immediately lose their right to communicate after committing the breach.

(6) Right to expression and freedom of the press is detailed in the legal system of the member state.

§ 66.
The right to assembly

(1) Everyone has the right to peaceful and unarmed assembly.

(2) Member state may rule on conditions for assembly in a public place, for a defined purpose, to be reported in advance – further more – holding an assembly may be conditional upon an undertaking, with regards to public order, national security public health or environmental safety.

§ 67.
Right to form associations

(1) Every citizen of all member states in the European Confederation has the right to form and join associations, for the purpose of enhancing the defence of regional, social and cultural groups, as determined by the rules of member states.

(2) It is the right of guests living in the member state, also, of foreign nationals staying in the country, to form and join associations for cultural purpose as described by the rules of the member state.

(3) It is not allowed to establish armed associations as voluntary organizations. Voluntary cultural (sports) associations are not considered armed organizations if they possess objects, which might be considered arms for the purposes of maintaining tradition and culture, and used in an enclosed space, with the safety precautions, as detailed by the relevant rules of the member state.

(4) It is forbidden to establish voluntary associations opposing the basic principles of the European Confederation.

(5) The practice of right of association is detailed in the rules of the member state.

§ 68.
Right of participation in public affairs

(1) Every citizen of all member states of the European Confederation, may participate in the conduct of public affairs of the state and region, and may take up office, according to the rules of the member state.

(2) Guest living in the member state, also, foreign nationals staying in the country, may not participate, or take up office in public affairs, described in point (1).

(3) The right of representatives to be nominated or to be elected is detailed in the "Election rules of the European Confederation".

§ 69.
Right to petition and complaint

(1) Everyone has the right – alone or with other – to lodge a petition or a complaint to the relevant department of the member state, or that of the European Confederation.

(2) The relevant department is obliged to give a detailed response to the petition, or complaint, in a given period of time, as ruled by the law.

(3) The practice of right to petitioning and complaint is detailed by the rules of the member state and the current rule of law of the European Confederation.

§ 70.
Right of individuals involved in legal proceedings

(1) Those, involved in legal proceeding have a right to be heard in person by the court, the legal system of the member state may make an exception in this respect.

(2) Should the person in the proceedings not wish to exercise his right to be heard or is absent without good reason the proceeding would not be hindered.

(3) The practice of exercising the right of persons, involved in legal proceedings, is detailed in the rules of the member state.

§ 71.
Right of minority group

(1) The European Confederation gives the right to its citizens as in point (2) the right of participation – individually or collectively – in public affairs, to nurture their culture and language used in public and in official matters, and the use of own name. Right of education in own language, is ruled by the laws of the member state.

(2) Member states of the European Confederation ensure the right of participation in public affairs as laid down by „ The election rules of the European Confederation".

a./ right of representation for the state-constituent nations of the member state as social groups

b./ the right to vote and to be elected is the right of every member of the state-founding nation.

(3) Guests with right to live in the member state, also foreign nationals staying in the country with permission (diplomats), have the right as ruled by the member state

a./ to use their own language in public and in official matters, and their own names.

b./ to education in own language, nurturing their culture and to sustain their own institutions.

(4) The practice of the right of minorities, are detailed in the rules of the member state.

§ 72.
Right to asylum

(1) Member states of the European Confederation gives asylum to those foreign nationals, or stateless persons who may be considered refugees by international treaty or by rules of the member state accepted as refugees.

(2) If a foreign national is admitted as a refugee

a./ being a de facto state-founding member of the member state, by ruling of the member state, he will be a legal ('de iure') citizen, and can exercise his rights and obligations fully.

b./ optional members of the state-constituent nation, on bases of negotiated verdict of the motherland

- becomes a 'de iure' citizen, and may fully exercise his rights and fulfil his obligations, or

- will become a foreign national living in the country with permission by the ruling of the member state,

- returns to his motherland.

c./ if not a member of the member state, then by a negotiated agreement with the motherland
- becomes a foreign nation naturalised by the member state
- returns to his motherland.

(3) The refugee may be refused asylum only in exceptional cases, in the light of international treaty, decided by due legal process if the returned, expelled or extradited to another country by the member state.

(4) The practice of right to asylum is detailed by the legal system of the member state.

§ 73.
Right to property and ownership

(1) Every citizen of member states in the European Confederation and guests living in member states, also, foreign nationals with permission to stay (diplomats), may own a limitless amount of chattels if none of it would endanger public-order, national security, public health and the safety of the environment.

(2) Only citizens of the member state may possess or own real estates and immovable properties, as detailed in the legal system of the member state.

(3) Public- or private properties have equal rights and have the same right of protection.

(4) The right of ownership may not be curbed or withdrawn, or the right to own may not be burdened for common interest, except in cases and ways determined by the rules of the law.

(5) Expropriation of property may only be done exceptional cases and ways, determined by the rules of the member state, subject to unconditional and immediate compensation.

(6) The right to property and ownership are detailed in the rules of the member state (and in the THIRD PART, § 99—126).

§ 74.
Relegation of the right of property and ownership

(1) The subject of property and ownership relegation may only be property considered to be real-estate ruled so by the member state.

(2) The rules of the member state, concerning relegating rights of ownership, (as in point(1)), could make an exception.

(3) The practice of relegating the right of ownership is detailed by the laws of the member state.

§ 75.
The right to inherit

(1) Every person in member state of the European Confederation may inherit an unlimited amount of chattels, conditional upon the objects owner do not present any hazards to public-order, national security, public-health and to the environment.

(2) Only citizens of the member state may inherit real-estate property.

(3) There is no inheritance tax on chattels or properties.

(4) Rules, regarding the practice of inheritance, are detailed by the legal system of the member state.

Section II.
Rights due, in proportion to fulfilled obligations

§ 76.
The right to basic food-supply

(1) Every person in the member states of the European Confederation – that is; every citizen, guests with right to live in the member state, also, foreign nationals with permission to stay (diplomats) in the country-, if

a./ the person is studying as a young student, or

b./ passed into the age of ’passing-on-experience’.

(2) Persons at the age of the passing-on-experience, living in the member state as guests, or staying in the country as a foreign nationals, by permission; may have the right to free sustenance, if they contributed to the national wealth of the member state, for – at least ten years.

(3) The right to free basic food supply is detailed in the rules of the member state.

§ 77.
The right to a dwelling

(1) Every citizen of member states in the European Confederation has the right to own, or hire a home.

(2) Guests, living in the member state, or foreign nationals staying in the country by permission, will be provided by home finding facilities by the member state - if required.

(3) The practice of the right to a dwelling is detailed in the rules of the member state.

§ 78.
Right to municipal services

(1) Municipal services are provided free of charge, determined by quota, (for securing basic human rights) to those, who - according to age, occupation and the number of people in his/her house-hold - may request the facilities.

(2) The right to municipal services is detailed by the rules of the member state.

Section III.
Right to service of justice

§ 79.
Liability and equality under the law

(1) Every person is liable and equal under the law, irrespective of being a citizen of the member state, or not.

(2) It is forbidden to discriminate against anyone, on grounds of race, colour, gender, language, religion, political or other opinion, national identity or social background, by wealth, birth, or other factors.

(3) Certain rights of persons, not being citizens of a member state of the European Confederation, may be judged differently by rules of the member state.

§ 80.
Rights concerning law-courts, administrations, and official proceedings

(1) Everyone can turn to the law, to safeguard ones rights, and defend lawful interests.

(2) Everyone has the right, to have their legal disputes judged by the independent and impartial court, in a considerate, and fair way, in a reasonable length of time, and make decision of their rights, obligations, or about the accusations against them.

(3) No one can be withdrawn from his/her legal judge.

§ 81.
Culpabilities

(1) The verdict of guilt, and subsequent judgement of punishment, can only be passed for deeds, if the laws of the member state deemed it to be unlawful, at the time of committing that deed.

(2) Punishment for the offence can be passed only as prescribed by the rules of the member state.

(3) It is forbidden to pass a heavier punishment, for an offence, than what is applicable at the time of committing the offence.

(4) No one can be considered guilty, until legal responsibility, has been established, beyond all reasonable doubt, by the court of law.

(5) No one can be brought to court, and sentenced in a case for which the court of the member state has previously brought a verdict, or an acquittal, except in cases, deemed extra ordinary, by rules of the member state.

§ 82.
Right to defence in a legal action

(1) The accused on trial has the right to defence, throughout the case.

(2) The accused and his/her defender, has the right to know, the details of the charge and the evidences submitted.

(3) Defending lawyers are responsible for malicious or misleading statements that might hinder the course of justice.

§ 83.
Right to appeal

(1) By the legal system of the member state, everyone has the right to appeal against the decision of the court, administration or other authorities. The right of appeal may be limited by rules of the member state - in the interest of settling legal arguments in a given time-limit.

(2) It is the right of everyone, to obtain legal representation in procedures of court cases involving administrations or other authorities.

(3) In all legal procedures, the persons involved, has the right to use the language they understand. Charges for translations and an interpreter – unless ruled otherwise – are paid by the state.

Chapter B.
Conditions of freedom for citizens, in the member states of European Confederation

Setion I.
General directions

§ 84.

The member state of the European Confederation secures for every citizen, and guests with right to live in the country, also, foreign nationals permitted to stay by rules of the member state, a spiritual balance, mental development, social security, and health service, a contribution to the national wealth and public safety, and the conditions for all these.

Section II.
Elements of the rights of freedom

Subsection 1
Settlements

§ 85.
General directions

(1) Member states of the European Confederation achieve self-sufficiency (autarchy) by local governments, organised on territorial bases. They are organised on two levels;
a./ electoral district, and
b./ settlements.

(2) On territorial bases, citizens elect representatives directly
a./ the Local-government of the Settlement and it's Mayor and
b./ the state representatives elected out of the mayors.

§ 86.
The independent activities of the settlements

To secure basic life-conditions, settlements carry out various activities. The common ground for these is self-sufficiency, aiming to balance demand and supply, under the management of the Local government of the Settlement.

Components of self-sufficiency:

(1) Health care

The basic principle of health care of the European Confederation; methods of prevention are the primary objectives.
Natural healing methods must be applied in the first instance, and then Homeopathic treatment and chemotherapy must be sought as a last resort. All services of health care are provided as a basic civil right, free of charge (as are medicines and supplementary car- aids).
The health service is operated by a regional and settlement based, free, preventative screening expertise.

(2) Nourishment

The bases of nourishment are the natural food sources.
The European Confederation to achive it

- to produce and keep only naturally grown animals and plants, banning genetically modified products
- Unprocessed and naturally preserved, plant- and animal products allowed and supported.

a./ Self-sufficiency of the settlements means the immediate supply of the basic (bread, milk, milk products, meat, green-grocery and fruit) are produced locally.

b./ The up-growing and studying young, and those, unable to earn their living (the old, or the incapacitated), receive all basic food supply free of charge.

c./ To ascertain, that no harmful produce gets to the consumer, quality check must be carried out locally (regionally). They can only market produce, that they tested themselves, for quality and passed.

d./ Within one year of this ruling coming into force, an independent, - free from any outside influence - standardising system must be introduced, first of all for the food trade.

e./ Plant and animal propagation will be based on our traditional stock, and breeds.

f./ The chemical and biochemical state of the fertile land, will be corrected and maintained.

g./ The ecological balance will be re-established.

h./ Quality testing will be extended to the drinking water of the settlements as well.

(3) Community protection, public safety

The member state of the European Confederation will coordinate in each settlement, the work of crime-preventive civil-guards, and crime-perusing police force.
The territorial and political in viability of the member states in the European Confederation will be secured by the national army.

§ 87.
Protective activity of local government

The protection of settlements, on the bases of self government, as directed by the „Election rules of the European Confederation”- candidates with limited mandate, with personal responsibility for all decision, is carried out by

(1) Mayor, running the local government of the settlement,

(2) Elected representative in the central government, with limited mandate
a./ decision on drafting a legislation
b./ done by open selection of the citizens of the settlements.

Sub-section 2.
Social groups

§ 88.
The state-founding nation

(1) Member state of the European Confederation determines by law, which nation is the state-founding nation.

(2) The European Confederation takes responsibility for the future of minority groups, living in the member states, helping to protect their rightful interests, nurturing their language, their national culture, and religion and keeping up relationship with their homeland. The fulfilment of these is basic obligations of the European Confederation.

(3) The European Confederation recommends to member states, that those members of the state-founding nations, who were forced to emigrate – for economic or political reasons – or as a result of shifting their country’s borders; became aliens in their homeland, should regain the right to

exercise their powers in their member state, in matters concerning their lives.

(4) There is no discrimination between citizens on grounds of how the citizenship originated, or if they acquired another nationality as well, unless the member state rules otherwise.

(5) Citizens of the member states of the European Confederation, having other nationalities, can only take on civil service, (or have the right to vote, or to be voted for), if
a./ left the country for political reasons, and
b./ relinquish the suffrage, that their other nationalities may entitle them to.

(6) Guests with the right to live in the country, also foreign nationals staying by permission of the rules of the member state, cannot have the right to public office, or to vote, even if they renounced these privileges there, by the possession of other nationalities.

§ 89.
Protection of the state-founding citizens, not living in their Homeland

(1) The European Confederation protects the rights, and rightful interests of those, who are state-founding citizens of a member state, but live outside their homeland. The diplomatic and consular instruments of their protection are defined by the rules of the member state.

(2) The extradition of persons, who are state-founding citizens of a member state, but live outside of their homeland is possible only, according the rules of the homeland, or as agreed by relevant international treaty.

(3) Persons, who are state-founding citizens of a member state, but live outside their homeland, may be treated differently by the accommodating state, regarding political-, social rights, or obligations for national service.

§ 90.
State-constituent nations

(1) Member states of European Confederation determine by the rule of law, based on tradition, which nationalities are considered state-constituent members.

(2) Citizens, belonging to the social group of state-constituent members of the European Confederation, can delegate representatives to the Nationality

Committee, to validate (harmonised with other social groups) and take part in the work of the Confederation.

(3) The European Confederation is functioning as an organic unity; standing on the solid foundation of the consciousness of national identity, for only these offers the security, which is indispensable for the harmonisation of spirit, mentality and body, for every man.
Persons who are state-constituent citizens of the accommodating nation can exercise their rights personally, or as a social group through local governments of the settlement.

(4) Member states of the European Confederation determine by their legal system, which nationalities, living in the country that, - by accepting the values of the state-founding nation - are state-constituting nations with representation in the central government.

§ 91.
Belief in God

(1) A world, based on the faith in God, as taught by Jesus Christ, constitute an indivisible spiritual unity. All religions that are immediate or indirect followers of Christ, and accept Him as the constructive, spiritual force, are creating a spiritually united world.

(2) By the various sects, believing in the same God, a spiritual world-unity deemed by the European Confederation to be the natural life defining force. Therefore, all attempts, aiming to be divisive, is alien to belief in God, and to basic human interests, hence it is banned throughout the member states.

(3) Followers of the Christ-, and God-believers, can validate their interests (harmonised with other social groups) by delegated representatives in the Commission of Religion, and take part in the work of the Confederation.

§ 92.
Roll of the family in the European Confederation

(1) The family is the most beautiful human institution, and is the cornerstone of society. The traditional family-model is large family units, with several generations living together.

(2) The European Confederation supports the traditional family-model by securing the conditions of the functions of the family.

(3) Functions of the traditional family-model:

a./ Protecting the unity of the family
b./ Protection of the embryo
c./ protection of the child
d./ protection of the mother
e./ protection of the parents

(4) Conditions of family functions are secured by;
a./ guaranteed basic human rights
b./ support given to the practice of the auxiliary human rights.

§ 93.
Youth

(1) Age of preparation for the functions of the active (adult) age. It lasts from the moment of conception, to reaching the first qualification.
Free will is developed in this period of the human life.

(2) For the development of free will, the member state of the European Community will secure the conditions of their spiritual-, mental-, and material opportunities, - in expectation of their fulfilment of mission in life.

(3) Persons renouncing their nationality, or are deprived of it by the member state, where they were brought up in, they would have to refund the costs to the member state for raising them, - as a condition of release from nationality.

§ 94.
The active age

(1) In this period of life, the main task of man is to increase the national wealth, according to their skills. This is a right and obligation of every citizen of member state of the European Confederation.

(2) Citizens of every member state in the European Confederation are assured of the conditions, required for fulfilling their obligations.

§ 95.
Age of experience-transfer

(1) In this period of life, the main task of persons is, to pass on their spiritual, mental and material wealth to the next generation. Apart from this, they may pursue their activities, according to skill, profession and personal abilities.

(2) The member state of the European Confederation secures for,
a./ every citizen, and
b,/ every person living in the member state, also
c./ foreign nationals staying by permission of the member state
those conditions, necessary for practicing their rights and fulfilling obligations at the age of experience-transfer.
(In case of points b./ and c./ we assume, that in the active age they have contributed to the increment of the national wealth.)

§ 96.
Safeguarding the interests of the family

(1) The member state of the European Confederation supports the conditions of the family functions by the social groups concerned,
a./ the formation and function of the local government agencies,
b./ the representation of the social groups, in the central government of the member state, in proportion to their number (harmonised with other social groups).

(2) Social groups, representing the interests of the families, through delegates in local government and in the central government. as
a./ women
b./ men
c./ youth
d./ active age
e./ age of experience-transfer.

(3) In the European Confederation, the social groups of age and gender, represent their interests (harmonised with other social groups) by delegated representation in the „Committee of Age groups”, and take part in the work of the Confederation.

§ 97.
The esteem of the spiritual and mental values

(1) Artists and scientists living in the member state of the European Confederation are given those spiritual and mental conditions, necessary for the fulfilment of their mission, according to the talents, given to them by the grace of God.

(2) The most important requirement of artists and scientists is the faith in the representation of interests of the member state and the harmony of science and artistic talent, for their activities directly influence the whole of society.

(3) To ascertain, that the spiritual and mental wealth of the member state could serve the unity of the state-founding and the state-constituent nations, the member state accomplishes the acquisition of knowledge and the transmission of it, through the following organisations;

a./ the Academy of Science, nurturing and promoting the wisdom, rooted in the unity of faith and science. It's duties are the acquisition- and propagation of scientific knowledge, the research and application of the mental and material condition, connected with man and his environment, also to support the work of central government by offering expert advice, and taking part in the central government of the member state, as representatives of science

b./ the Academy of Arts is to serve the transmission of the Light of the Soul, in the healthy unity of intelligence and sentiment.
It's roll is to transmit spiritual, and mental knowledge to society, and supporting the work of the central government with expert advise, also, taking part in the work of the government of the member state as representatives of the arts.

§ 98.
Trade and profession

(1) Professional skills are indispensable instruments of building up national wealth, based on training and capabilities.

(2) Member states of the European Confederation secures – on the principle of self governance – for trades as social groups
a./ the formation and functioning of and
b./ the proportionate representation of the social group (harmonised with other social groups), in the central government of the member state.

(3) Social groups of member states of the European Confederation, with representatives in the local-, and central Government are
a./ Spiritual
b./ Education and training (the mental part of the human holy trinity)
c./ Health protection and healing (the physical part of the human holy trinity)
d./ Agriculture and food industry
e./ Industry
- Light industry
- Heavy industry
- Energy industry

f./ Services
- public
- social

g./ Tourism
h./ Commerce
i./ Transport and Travel
j./ Public administration
k./ Finance
l./ Others

PART THREE
The conditions of freedom

§ 99.

(1) In the territories of the member states of the European Confederation, everything on the ground, under the ground, and above the ground, is the eternal and inalienable constituent-part of the country, and only citizens of the member states may be the possessors.

(2) The rights of the possessors are the same as those of the owners, except
a./ They may not destroy the possession.
b./ They may not change the purpose or function of the possession.
c./ Only a citizen of the member state may hand down, or have the right of possession.

§ 100.

(1) All values of the member state in the European Confederation serve only the interests of the member state.

(2) The value of the member state is the results of those activities (as per point (3)), as

a./ the spiritual-, mental-, or material wealth
b./ on the territory of the member state
c./ a citizen of the member state, a guest-,or a person with right to stay, or their cooperation have created and provided.

(3) Only those activities are permitted, where
a./ the resultant products or services
b./ the instruments used in the activity
c./ the wastes, resulting through the operation do not harm and/or endanger the spiritual, mental and physical health of people, or the natural environment.

Chapter A.
General directions

Section I
Comprehensive regulations

§ 101.

(1) Every member state of the European Confederation secures the spiritual, mental and material conditions for the freedom of the state and the citizens.

(2) The bases of functioning the member states and the European Confederation are the unhindered self-governance, resulting in the rule of people (democracy), of which an assumption of communal responsibility will follow (solidarity).

(3) Self governance, by the two elements of traditional values –the regions and people of diverse characters – will give expression to a sense of common fate and mutual interest.

(4) Self governments carry out their tasks through ownership of the instruments, secured by the rules of the member states.

a./ by a defined portion of the increased national wealth

b./ through self government
- for settlements; representation, by local government delegates, thereby securing basic conditions of life
- for local government of social groups; by representatives.

(5) The freedom-interpretation of the European Confederation is; all persons fulfil their missions in such a way, that they serve the advancement of the Universe, with free will. Indeed, their freedom is asserted through adherence to divine rules of traditional values.

(6) The European Confederation will accomplish the society, that can validate member states as a living organic unity by functioning as a caring society, looking after the citizens (and guests, living in the countries, also foreign nationals staying there with permission), harmonised and balanced by a unity of rights and obligations and by the realisation of equal opportunity in a spiritual, mental and physical sense.

(7) The conditions of freedom are guaranteed by constructive legislations, incorporating the rules of natural, social coexistence.

Section II.
Harmony of rights and obligations

§ 102.
General directions

(1) The extent and quality of life-conditions, secured by the European Confederation, is determined by the possibilities of the member state. Governments in power, are obliged to ensure the possibilities, closest to the usual expectations, for every citizen of the member state. It is the fundamental duty of governments to secure the possibilities for ensuring basic life-conditions, as stated by human rights.

(2) State-power must organise those conditions, necessary for securing life conditions for every citizen of the member states.

(3) To satisfy the expected life-conditions, it is important to practice the balance of rights and obligations in unity, not just for citizens personally, but for the whole Confederation as a unit. As a result, having provided basic rights to citizens of the member state, then the state has moral grounds for defining and demanding the fulfilment of obligations that will manifest itself in a law-abiding stance by all. For this, rules of expected behaviour must be in harmony, not only with economic-, but with full values (spiritual, mental and material), rooted in tradition.

§ 103.
Self-sufficiency

(1) Conditions of claims (rights) gauged by life-conditions, is ensured by the fulfilment of possibilities (obligations).

(2) The harmony of claims and possibilities, (demand and supply), to work in complete organic unity, is secured only by total self-sufficiency (autarchy).

(3) The working of total self-sufficiency:
The need for the product of each inland-activity must be surveyed, (for spiritual, mental or material products and services), and the possibilities of settlements, territories or the country, must be related to the results of the survey.

a./ The estimation of needs is carried out in each settlement, based on the natural data of the inhabitants (age, gender and occupation).

b./ This data needs to be constantly updated, based on
- the need development of the citizens
- survey and experience.

c./ On bases of adjusted data, quantity-limits (quotas) have to be established, with contingent need-development observed.

d./ The settlements
- first in their immediate area
- then in their county

the regions
- first in their neighbourhood
- then further territories

carry out the harmonisation of their need-possibility balance.

e./ Nationwide coordination is required and – the actual and expendable production, or supply, like – possibility estimation may help to decide on the use of the three groups of national wealth:
- needs, that can be satisfied by own production
- saleable (export) products and services
- goods brought in (import) to satisfy needs

f./ The need-possibility balance, prepared in the way as described above, provide the bases for the harmonising activities of the Confederation.

Section II.
Property

§ 104.
General directions

(1) In the member state of the European Confederation, the universal community, represented by the state-founding and state-constituent nations, require for the growth of the national wealth – their eternal and inalienable property - the following conditions
a./ spiritual guidance
b./ soul mediator
c./ material executive
as condition to see to their duties.

(2) As follows from point (1), everything on the territory of the member state is the eternal and in alienable property of the universal community, represented by the member states,

a./ spiritual, sacral
b./ mental strength, as transforming and dominant instrument
c./ the material world and of it's
- fertile land
- water
- air and
- the treasures of the earth, deep under the ground.

§ 105.
Possessors of property

(1) The eternal and inalienable right to property of the universal community, represented by the state-founding and the state-constituent nations of the member state of the European Confederation, is secured by the following organisations

a./ the harmonising organisations of religious life by the followers of Christ
b./ teaching-educational organisations, also
c./ self-government of settlements with activities, as ruled by the legal system of the member state,
d./ the energy transformation,
e./ mining,
f./ manufacturing of equipments of transport,
g./ road and railway building,
h./ manufacture of machines,
i./ manufacture of building materials,
j./ chemical industry,
k./ pharmaceutical industry,
l./ light industry,

(2) Activities, not listed at point (1), are carried out by organisations of privately owned enterprises.

Section IV.
Possession

§ 106.
General directions

(1) The possessor, with the owners consent

a./ may destroy, and
b./ may alter the function of
the object of possession

(2) The possessor must

a./ grant as per § 74.
b./ bequeath as per §75.
the possession.

§ 107.
Possessors of property

The universal community of citizens of the member states in the European Confederation, exercise their eternal and inalienable right to property:

a./ to the organisations of the Christian faith
- to practice of faith,
- to training-education
- to health
  = health supplies
  = health care and
  = special care institutions

b./ self-governments of settlement
- health service
- training-education, and
- other services- and production activities
  executing the tasks.

Chapter B.
The root of all possession is the universal community

Section I.
Economy

§ 108.
General directions

(1) The purpose of the Economy of the member state, in the European Confederation, is the increment of the material part of the national wealth, to secure material life-conditions, for contingent increment of needs of the universal community.

(2) In the European Confederation, it follows from the working of human society, as an organic unity, - and it applies to it's economic principles as well; - the processes and the end-products of all activity must be free from harmful effects to humans and to the environment.

(3) Following from point (2)

a./ Activities can be carried out, only if the process, or the end result does not harm the material part of the Universe, that is; they present no danger to either the human body or to the living-, and inanimate environment.

b./ Activities and their end-products, must not harm the non-material part of the Universe, hence; they must not become soul destroying or brain-washing instruments of the socialist-communist, and/or the liberal-capitalist dictatorship and it's instrument; the finance oligarchy. They must not phalanx, fragment and divide humanity, by fomenting antagonism and hostility amongst religions, nationalities, ethnic, or any other social groups, thereby setting them up against one another (warmongering).

(4) The activity-composition of the economy determines, what, and to what measure do people require, for the life-conditions and their mental, spiritual and material needs.

(5) The economy of the member state in the European Confederation is the system that endeavours to satisfy material needs, in which everyone can take part freely, in a useful way.

a./ The member states of the European Confederation offers to all persons and organisations on their territory, to carry out their economic activities in the harmonised economic system.
The purpose of harmonisation is to enhance maximal satisfaction of needs.
In the harmonised economic system,
- member state of the European Confederation ensures the need for production (supply), and the conditions of production (supply).
- persons (organisations), produce the goods or complete the service in the agreed time, quality and quantity, as per contract.

b./ Apart from objects, detailed in the rules of the member state of the European Confederation, everyone has the right to operate outside of the harmonised economic system. In this case however, they have to see to their conditions of producing and selling their goods.

(6) Directions, regarding the working of the economic system, are detailed in the rules of the member state.

(7) Social groups of the various types of trades, validate their interests (harmonised with other social groups), and take part in the decisions of the central government and in the Council of the European Confederation, through their delegates – selected in proportion to the number of their membership – to represent them in member states of the European Confederation.

Section II.
The main elements of the economy

Subsection 1.
Agriculture and food industry

§ 109.
General directions

(1) The agriculture and food industry of the member state is of outstanding priority (of strategic significance) in the European Confederation.

(2) The agriculture and food industry in the European Confederation is functioning entirely on the harmonised economic system.

(3) In the agriculture of the Confederation, member states will employ natural farming technology and distribute only the safest produce and products, harmless to humans and to the environment.

(4) The basic principle derived from traditional values are, that possession and ownership of agricultural land is only granted to members of the universal community (most of all, for family-farming), and they actively take part in cultivating their produce and products. Accordingly, one owner may possess the size of land, for the different crops on varying acreages.

§ 110.
Agriculture and food industry in a harmonised economic system

(1) The basic characteristics of the agriculture and food industry in the European Confederation are the realised independence, rooted in the harmonised economic system.

(2) On bases of need-estimation of settlements and by applying harmonisation, the European Confederation offers to every farmer – product by produce – the quantity that the member state may need, and the farmer is capable of producing. If the offer is accepted by the farmer, then - according to the amount of material remuneration offered by the agreement – they will be assured of the following

- investment grant
- crop seeds, propagating materials and equipment insurance
- contribution, to necessary soil-care (natural fertilisers), crop protective materials, harmless to human health and to nature, with safer methods (technology) employed.

(3) The food industry is basically in the sphere of material supply. Instruments of production are, as a rule, the property of the local government of the settlement, exceptionally may be privately owned. The member state, on bases of it's offered quantity - apart from the remuneration - will secure the
- investment-, and
- technological acquisitions support.

Subsection 2.
Industry

§ 111.
General directions

(1) The basic task of industry to secure instrumental part of life-conditions of the citizens.

(2) In the member state of the European Confederation

a./ the method (technology), the materials used or the waste contingent to manufacture, must not harm the health of humans or nature.

b./ the trading or the packaging method (technology) and material must not be used, if they are lively to endanger the spiritual-, mental- and physical health of men or of the environment.

§ 112.
The manufacture of industrial products, serving to secure basic human rights

(1) Industrial products manufactured in the European Confederation, for serving to secure basic human rights, are of special importance (strategic significance) in the economic life of the member state, therefore production is Carried out strictly in the harmonised economic system.

(2) On bases of need-estimation and of harmonisation, the European Confederation offers to everyone, engaged in industrial production, the contingent quantity - product by product – that is needed by the member state, or the manufacturer is capable of producing. If the offer is acceptable to the manufacturer, then, apart from the agreed remuneration, they will be also assured of the following

a./ investment grant
b./ coordinating the purchase of basic and semi-ready materials.

§ 113.
The manufacture of industrial products serving to secure supplementary human rights

(1) Products for personal use and cover of investments for family use, are the measure of appreciation of the individual (income).

(2) On bases of need-estimation of settlements and harmonisation, the European Confederation offers to everyone - engaged in the manufacture of industrial products, serving to secure supplementary human rights - the possible quantity (product by product) that may be needed by the member state, or the manufacturer is capable of producing. If the offer is acceptable to the manufacturer, then apart from the agreed remuneration, they will be assured of the following
In a harmonised economic system

a./ the member state will ascertain the need of the production (service) and conditions of the production (service).

b./ persons (organisations) produce the goods, or complete the service in the agreed time, quantity and quality, as per contract.

(3) Everyone has the right to operate outside the harmonised economic system, regarding the industrial activity to secure supplementary human rights. In this case however, they have to see to their conditions of producing and selling their products.

§ 114.
Energy industry

(1) In the member state of the European Confederation, the energy industry is in the eternal and inalienable ownership of the members of the universal community and is possessed by the local government of the settlement, according to traditional values.

(2) The system of the energy supply, as applied by the socialist-communist, and the liberal-capitalist dictatorships, will have to be renewed by the European Confederation, for it is

a./ ineffective, and
b./ destructive to nature – and dangerous (transforming atom-, water-, and chemicals.
c./ it is centralised, so it has
- security risk and
- is contrary to the principle of self-government.

(3) Within one year after the formation of the European Confederation

a./ the member state prepares plans for accomplishing the energy policy

b./ in four years time, transformation is established, for which new systems of energy sources will be considered (primarily, of alternative sources).

c./ the main standpoints of the transformation: nature-friendly, local energy producing equipment, employment of new energy as part of the Independent System of the member state.

(4) Researches, satisfying the criteria of point c./ above, receive exceptional support, and the cost of the transformation from the European Confederation.

(5) The supply of heat -, and electric energy is provided – to a fixed quantity per person – as a right of citizenship, free of charge.

(6) The cost of non-community supply, or supply, above the fixed quantity per person, will include the running cost of the operating costs on the top of that of the production.

(7) Energy, from the derivatives of crude oil have two prices:

a./ The price of activities, securing basic life conditions, (health service, food industry, public safety, security of life and property, transport, protection of national values), will contain the cost of distribution, or that of the contingent infrastructure.

b./ prices of activities, outside of those mentioned above (in point a./), will contain.

Subsection 3.
Services

§ 115.

(1) In member states of the European Confederation,

a./ methods and technologies employed or materials used for the activities of services, must not harm the health of those, providing the services or the environment.

b./ wastes, connected with the activities or the consequences of making use of the services, will not endanger the spiritual-, mental and material well-being of human life, or the natural surroundings.

(2) The communal care and social services are carried out by organisations, at the disposal of the self-governing settlements, free of charge.

(3) The limits of free services (quotas), - securing basic human rights - and the cost of services above that limit, is determined by the rules of the member state.
Services carried out within the free limit, - set according to basic life conditions - is covered by the budget of the central government, at prices allotted for that service.

(4) Apart from community, or care services, privately owned, small traders may supply services to the public.
On bases of need-estimation of settlements, and on bases of harmonising, the European Confederation offers to every small service-trader - involved in the provision of services - the contingent quantity, that may be required by the member state or the trader is capable of providing.
If the offer is acceptable to the trader, then, apart from the agreed remuneration, they are also entitled to the following
- Investment capital and credit, also
- coordinated purchase of basic and semi-ready materials.

(5) Everyone has the right to operate outside the harmonised economic system, - excepting the communal care and social services – to provide services to the public.
In this case, however, they have to see to the conditions of selling their services.

Section 4.
Tourism

§ 116.

(1) Tourism has a highly prominent political and economical significance for member states of the European Confederation.

(2) It can serve as an example for the whole of humanity, how the European Confederation functions as an organic unity.

(3) Economically, it contributes to securing life conditions for the citizens of the member state.

(4) Properties applied in tourism;

a./ hotels in the hands of the local governments, while
b./ restaurants, guest houses and lodgings may be provided in privately owned premises.

(5) On bases of need-estimation – inland and abroad - member states of the European Confederation will harmonise the trade of the tourist-establishments owned by local-governments. The same will be offered to private companies, taking part in the tourist industry.
Those, taking part in the harmonised activities, apart from the personal appreciation, the member state will also provide them the following
a./ investment capital and credit, or
b./ purchases of agricultural and products of the food industry, and
c./ the harmonised utilisation of their establishments.

(6) Everyone has the right to operate outside the harmonised economic system, as described above (point (4) b./).In that case, however, they have to see to the conditions of selling their services

Subsection 5.
Commerce

§ 117.
Home trade

(1) In the member state of the European Confederation, the roll of home trade is to supply need-satisfying products and produce, from the producers to the citizens.

(2) The form of ownership of the trade is privately owned.

(3) a./ In the harmonised economic system of the Confederation, part-taking shops carry out the distribution of product and produce, necessary for the practice of both the subsidiary -, and the basic human rights to the citizens.

b./ On bases of need-estimation of settlements in the member states and of the harmonising effect of the European Confederation, every small trader is offered the opportunity, to trade in the harmonised economic system, with products, necessary for the practice of supplementary human rights.

(4) In the harmonised economic system the member state secures for the small trader

a./ investment capital, and credit
b./ harmonised supply and transport of produce and product.

(5) Every small trader is free to operate outside the harmonised economic system. In that case they have to see to the acquisition - and sale of their produce or product, and arrange for the other necessary conditions.

§ 118.
Foreign trade

(1) The aim of foreign trade in the member state of European
a./ that excess produce and products, over the quantity required to satisfy the need of the citizens of the member state, can be exported to satisfy the need of citizens in other states,
b./ or, offer them to member state, not able to produce the quantity and/or quality of product /produce, for reasons of geographical, or economical events.

(2) Member states carry out their foreign trade, with use of the harmonising activity of the European Confederation.

(3) Foreign trade, as part of the harmonised economic system of the Confederation, will be closely related to the system of Customs duty.

(4) The coordination of customs duty and foreign trade will secure the balance of export and import.

(5) This balance forms the bases for ensuring basic human rights and for securing the value transmitting roll of money. Therefore, foreign trade is part of the harmonised economic system, and may not be practiced by private companies.

Subsection 6.
Transport
§ 119.
Rules of transportation

Organisations in the eternal and inalienable ownership of the universal community of the member state of the European Confederation.

(1) will run the long distance road travel, transport of goods, also rail and waterways travel, and transport of goods, and

(2) carry out the building and maintenance of the railway network.

(3) the purchase and maintenance of all means of travel and transport, in the harmonised economic system.

§ 120.
Passanger trafic

(1) Travel by means of public transport is a basic human right in the member state of the European Confederation.

(2) Citizens of member states have the use of public transport, who

a./ live in their age of preparation (youth)
b./ live in their age of experience-transfer (pensioner)
c./ mothers raising their children (in acknowledge of motherhood)

(3) Citizens in their active age, (not due for acknowledge of motherhood), have the right to use public transport by paying their fare.
The fare payable will not contain the cost of making and maintaining the instruments of conveyances and roads.

(4) Local transport, and mass travel on public roads are carried out by the organisations of the local government.

§ 121.
Transport of goods

(1) Transportation of goods are extended from producer to shops, both inland and abroad.

(2) Produce and products, in the required circles, or from place of production to place of destination, transportation is carried out by persons, or privately owned organisations.

(3) In the harmonised economic system of the Confederation – except as in (2) - the universal community of the member states, with the eternal and inalienable possession of roads-, railways-, and waterways, organisations will carry out haulage on built up roads, or railway networks, or on existing waterways facilities, if that is technically suitable.

(4) On bases of need-estimation of settlements in the member states, and of the harmonising function of the Confederation, every haulage company is

offered the opportunity of carrying out their business in the harmonised economic system. Companies accepting the offer, are assured of - apart from the agreed remuneration -, the following support;

a./ investment capital and credit facility, and
b./ coordinating the transportation by the different instruments of haulage.

Chapter C.
All values of the member states, serve the interests of the member states only

Section I
General directions

§ 122.

All values
a./ created by the use of the eternal and inalienable possessions of the universal community of the citizens of the member states,
b./ created by the mental and spiritual capabilities of the citizens of the member states,
will increase the eternal and inalienable possession, the national wealth of the member states.

Section II.
The state economy

Sub-section 1.
General directions

§ 123.
The increase of the national wealth

(1) The generated value of the national wealth created by the efforts of the citizens of the member states.

(2) The measure of the increment of the national wealth, in comparison to that of the previous year, is determined by a realistic estimation based on a survey of the conditions.

§ 124.
Utilisation of the increased national wealth

(1) The increased national wealth will have to be used for…

a./ preparation of the planned increases(development)
b./ public expenditure
c./ direct supply of life-conditions.

(2) Desirable proportions of utilisation of the national wealth:

a./ development = 20%
b./ public expenses = 30%
c./ direct life-conditions = 50%

(3) In the first year of establishing the European Confederation

a./ development costs will be of a higher proportion (34% of the national growth in wealth, because the socialist-communist and the liberal-capitalist system did not assign resources for development.

b./ public expenditure – mainly social care, health service and pension costs will rise - for reasons as in point a./, above.

c./ direct life-conditions will also improve, as remunerations for personal acknowledgement will rise living standards.
For personal appreciation will be proportionate with the value of the product or service represents in the universe.

(4) The financial backing for public expenditure (to secure conditions for basic human, personal and community rights) is covered by the increased national wealth, in a yearly agreed proportion, decided by the rules of the member state.

(5) In the first year of establishing the European Confederation, the utilisation of increased wealth will be as follows:

	Designated %
Development	34
Public expenditure	25
Life-conditions	41
Total	**100**

Subsection 2.
The financial system

§ 125.

(1) Money is an instrument of exchanging value.

(2) The amount of money in circulation is equal each year with the amount of increase of the national wealth.

Subsection 3
The national bank of the member states

§ 126.

(1) The National Bank of member state in the European Confederation is the commercial- and credit bank of the member state.

(2) As a commercial bank, it provides the amount of currency, Proportionate to the increase of the national wealth.

(3) As a credit bank, it provides interest-free loans for purposes, determined by the rules of the member state, for…
a./ the harmonised functioning of the economy and
b./ citizens of the member states, as ruled by the legal system,

(4) The conditions of providing credit are ruled by the legal system of the member state.

PART FOUR
The defence of freedom

§ 127.

(1) Every citizen of the member states has nas not only the right, but also the obligation to contradict and oppose **anyone,** violating the values of the European Confederation, based on tradition.

(2) The violation of the traditional values of the Confederation are Transgressing or endangering…
a./ the freedom of the state,
b./ the freedoms of citizens or social groups of member states,
c./ rules of possession,
d./ rights of guests and visitors,
e./ rules of carrying out activities.

Section I
General directions

§ 128.

(1) The member state of the European Confederation assures for every citizen the security of life, individuality and possession, as a basic civil right.

(2) The defence tasks of the member states in the Confederation are two folded:
a./ internal security,
b./ external security

(3) For the maintenance of security, the investigation and capture offenders is the duty of the Attorney General (Public prosecutor).

(4) The judgement of offences endangering security, and the passing of sentences, are the duty of the Court of Justice.

(5) The tasks of the Attorney General and the Court of Justice are laid out in the rules, titled “Direction, execution and control”.

Section II.
Internal security of the member state of the European Confederation

§ 129.

(1) Member states of the European Confederation will free society of all those elements, who endanger human life, human rights, the property of citizens, and communities and / or public safety.

(2) Punishment for crimes must be a deterrent from breaking the law. Those, who support their livelihood by persistent acts of crime, thereby endangering public safety, and those engaged in organisational (mafia style) criminal activity, must be banished from the member states, by all legal means possible, together with the white-collar criminals, established by the dictatorship of the hidden background power, as enemies number one.

(3) The roll of internal security is carried out by …
a./ the crime-prevention organs of the local security guards,
b./ the crime-pursuing police force.

(4) The functions of the organ of internal security are described in the rule book of "Directives, Execution and Supervision".

Section III.
National defence

§ 130.
General directions

(1) The member state of the European Confederation may not be a Member of any international state- alliance, whose aims are to acquire and hold political and / or economic power by force.

(2) The member state of the European Confederation is willing to join – on equal terms – any other country or alliances, for national defence, which is not directed against the independence of another country.

(3) The national army is defending the interests (and its safeguarding instruments) of the state-founding -, and state-constituent nations, guarding their national identity, as a primary duty.

(4) To ascertain, that no one could be a security risk to a member state, only a concordant organisation can effectively secure that. Therefore, the economic defence and the control of the state-borders will be the duty of the national army.
The detection and pursuance of economic crimes will be the task of the police force.

(5) The defence of the country is the duty of every citizen of the member state, as well as the duty of the soldiers in active service. To this end, it is also the duty of the army – apart from training solders in active service – to instruct every adult citizen in national defence, so that in case of an enemy attack, they all can take part in defending their country.

(6) The aim is to help every citizen to realise the importance of the noble duty of home defence, so that every soldier and officer of the armed forces should live up to the expectation accomplishment of this task.

(7) The officer's core represents the wisdom of home defence, not just the practitioners of it. The officers core consists of men,
a./ who are outstanding in acquiring strategic, tactical and knowledge in all branch of services, as well as capability in passing on their skills.
b./ believe in the importance of their roll.

(8) Apart from the human factors, it is of great importance to have the equipment to enhance the activity of the army, whose strength is confidence inspiring, that will render it convincing for effective defence of the homeland.

(9) Research in defence and its application is of paramount importance for the security of the member state of the European Confederation.

§ 131.
Army activity for internal security

The army can be used according to the rule book of: "Directives, Execution and Supervision." At times of emergency against those who

(1) wish to overthrow the constitutional order,
(2) commit an armed attack to take exclusive power,
(3) endanger life and property on a large scale, using armed force or extreme violence.

§ 132.
Personal national-defence obligation

(1) The defence of member states of the European Confederation is the duty of every citizen.

(2) The rule book of "Directives, Execution and Supervision." regulates the obligation of citizens in case of extra ordinary circumstances.

§ 133.
The professional and contractual services

(1) Every citizen of the member state in the European Confederation may join the military or the police force, professionally or contractually. The rulebook of "Directives, Execution and Supervision" determines the conditions of these.

(2) The legal status of the personnel of the army and the police force are ruled by the legal system of the member state.

§ 134.
Prohibition of armed troops crossing state borders

(1) Units of the armed forces may not cross the boundaries of the member state for any purpose.

(2) The above (point (1) limitation does not apply on cooperative military mutual assistance by treaty, as determined by § 130. (2).

(3) Foreign military force may not enter the territory of the Member state may not march through, may not station on it and may not use the land for any purpose.

§ 135.
Economic and service obligation

(1) Adult citizens of member states are in the European Confederation are all registered legal entities / persons, and organisations without legal entity, are obliged to fulfil their material contributions for the purpose of home defence.

(2) In the estimation and fulfilment of the contribution, a proportionate measure is required to share the burden of protecting property, or the possibility of compensation for contingent losses.

Section IV.
The state-security services

§ 136.

The task of the services of national security is the defence of national Interests of member states in the European Confederation.
State security services cooperate in detecting and preventing criminal acts against the constitutional order of the member state.

Section V.
Extraordinary situations

§ 137.
Disaster situation

(1) A disaster situation is declared, when elements of nature strike an extraordinary blow, or a situation arises, when life and property are endangered on a vast scale, requiring immediate attention and direction from central government, to fend off or eliminate the a dangerous or offensive event.

(2) The disaster situation is determined by the legal system of the member state. It regulates the announcement of the disaster situation, and declares the effected territory, a disaster area.

(3) State authorities – designated by the rules of the member states – prepare the necessary emergency regulations for acceptance and declaration.

(4) Even if the applicable regulation of a member state (at time of the disaster) may be at variance with the declared emergency situation, the emergency situation will apply.
Further more, it may order the military and the internal security to be deployed.

§ 138.
Emergency situation

(1) The emergency situation is on, when atrocities in a member state directly endangering the values of the European Confederation, or life and property are in far-reaching risk.

(2) In an emergency situation, rules – applicable to a military defence situation – will come into force.

§ 139.
Preventive defence situation

Preventive defence situation is on, when a member state of the Confederation is threatened by foreign armed invasion, or an attack was carried out unexpectedly.

§ 140.
Armed defence situation

An armed defence situation is on, when a member state of the Confederation is directly threatened by a foreign invasion, or they have actually invaded the country and a state of war has been declared.

§ 141.
Measures in the event of a preventive-, and armed defence situation

(1) The emergency-, the preventative-, and the armed defence situation is determined by the authority, ruled by the legal system of the member state and issues an advance-declaration of the defence situation.

(2) In an emergency-, a preventative-, or in an armed defence situation, the governing body (government) of the member state must be promptly called upon, even if it has been previously dissolved, or has dissolved itself.

(3) In an emergency-, a preventative-, or in an armed defence situation, the government may not finish its session; it may not be dissolved or may not dissolve itself.

(4) If the emergency or armed defence situation is established before the election of the government in power, then the National assembly will see to its duties, without the protocols of formalities.

(5) The president of the government will prepare documents – from the onset to the ending– of the emergency-, preventative-, or armed defence situation by

a./ informing government agencies,
b./ will ensure, that every citizen is informed of the details, as a matter of pubic-interest.

(6) If the president of the member state concluded, that there is an impediment to call up representatives of the government, then temporary measures will be called upon, to carry out the functions of the provisional government.

§ 142.
Extraordinary situation

(1) In case of a situation of armed defence, the president declares an extraordinary state.

(2) In these circumstances, tasks will be carried out by the defence organisations during the period of the extraordinary state, as ruled by the legal system of the member state.

(3) The declaration of the state of war, and of the peace treaty, is the duty of the president, on authorisation by the government.

§ 143.
National defence strategy

(1) According to § 142,(2), the defence organisation will immediately
a./ prepares a national defence plan of strategy for…
- stopping the causes of the emergency situation, if feasible,
- in case of a preventative situation, preparing for defence,
- proportional to the threat of the attack,
- in case of an armed defence situation; fending off or
- neutralise the attackers, or…
- in case of a surprise attack, to prepare for the repulsion of the attackers

b./ issue an order for an extraordinary disposition.

(2) Even if the applicable regulation of the member state - at time of the extraordinary state – may be at variance with the declared state of emergency; the declared emergency will apply.

Further more, it may order the military, and organs of the internal security to be deployed.

(3) Plans of defence prepared by organs of the national defence, and the issue of order for extraordinary dispositions are declared by the president, with the authorisation of the government in power.

§ 144.
The cessation of the emergency-, preventative-, and armed defence situation

(1) With the cessation of emergency-, preventative defence situation and the end of the armed conflict, the extraordinary state is ended by the initiation of the national assembly, on the last working day of the session.

(2) The home-defence plans, the order of the extraordinary measures, and its directives for exemption will be discontinued with the cessation of the extraordinary situation by the president, on the authorisation of the government in power.

§ 145.
The enquiry to examine if the emergency-, or the preventive-, and armed defence state was justified

(1) The control committee of the member state in the European Confederation will constantly re-examine, the emergency-, the preventive-, and the armed defence state, and reason for the declaration of the extraordinary situation. Governments of the member states – on cessation of the armed combat situation - call up a national assembly and on the last day of its session, it will advise the president of the government of the day, to accept or reject the continuation of the emergency situation and the preventative-, or the extraordinary state of affairs.

(2) If the Control committee of the member state in the European Confederation, on examination, that the orders or its execution, brought in connection with the emergency situation or the extraordinary state of affairs…

a./ differs from the tenets of basic rights, that – even in extraordinary situations – may not be overridden, or

b./ issued by a breach of the rules of establishing the emergency situation, or the extraordinary state of affairs, so by the rules of the member state,

the executive committee may overrule orders, regarding emergency situations, or extraordinary state of affairs, wholly or partially.

(3) If the reason for the emergency situation or the preventative -, the armed defence state, or the declaration of the extraordinary situation is rejected by the decision of the government of the member state, the control committee – by the rules of the legal system – will order a fact-finding enquiry, until a conclusion is reached by the examining body.
The activities of government members, who took part in the declaration of the extraordinary state, will be relieved from their duties and the control committee will take over.

(4) If it is found, that the government organisations and its president did not serve the defence of the European Confederation, legal proceedings will commence against the president and respective members of his government and a national governing body will elect a new president and new replacements for government members, in place of those under suspicion of unlawful acts.

(5) The controlling authority by the legal system of the member state may refuse him whole or reject the questionable part of the order on extraordinary situation – even retrospectively – for the period of that situation.

PART FIVE
Closing directions

§ 146
Recommendations

The following recommendations are suggested for member states regarding this treaty

(1) PART TWO. The freedom of the citizens of member states in the European Confederation.
Chapter A. rights of freedom of citizens of the member states.
Section II. Rights proportionate to fulfilment of obligations.

(2) Chapter B. Conditions of freedoms of citizens of member states in the European Confederation.
Section II. Elements of rights of freedom.

(3) PART THREE. The conditions of freedom.
Section II. In the harmony of tights and obligations, paragraph (§ 103). Self-sufficiency.

(4) Chapter B. All possession is rooted in the universal community.

(5) PART FOUR. The defence of freedom.

§ **147.**

This treaty is created for an indefinite period of time.

§ 148.

(1) Attached to this treaty
a./ “Direction, Execution and Supervision”, also
b./ “Election rules of the European Confederation”,
form the integral rules of this treaty.

(2) Supplement attached to this treaty:
“ Summary tables to processes of legislations“.

§ **149.**

(1) This treaty is strengthened by the High Contracting Parties according to their constitutional requirements.

(2) This treaty …… comes into effect by the ratification of countries, depositing their documents to reinforce the contracts.

§ 150.

This treaty, which is named: "The treaty of the European Confederation", was prepared in one original copy in languages of the signing countries, every copy being equally authorised translations, deposited in the archives of the Republic of Italy, which will forward an authorised copy to the governments of the signing states.

The signatures of the authorised parties authenticate THE ABOVE treaty.

Dated :……..

A Szent Korona Értékrend Könyvnyomtatói Alap könyvei az interneten

Gondoskodó Magyarország Program és programpontok
http://nemzetiegyseg.com/GM1.pdf

Paradigmaváltás Az ősi civilizáció és a nyugati civilizáció közötti különbség, gondolkodási mód minta (paradigma) részenként
http://nemzetiegyseg.com/Paradigmavaltas.pdf

Az új világtörténelmi korszak paradigmája a Szent Korona - A Szent Korona Értékrend alkalmazásának magyar és nemzetközi jogszabálytervezetei
http://nemzetiegyseg.com/Ujparadigma.pdf

Az új világtörténelmi korszak paradigmája a Szent Korona II. - Az iránymutató Szabadság Alkotmánya és alkalmazásának irányelvei
http://nemzetiegyseg.com/Iranyelvek.pdf

A Szent Korona Értékrend „miért", „mit" és „hogyan" kérdésre adott válasza a Világtörténelmi Korszakváltáshoz
http://nemzetiegyseg.com/Valasz.pdf

Az európai konföderáció - mint Európa lehetséges jövőképe
http://nemzetiegyseg.com/AzEukonfEuropajovokepe.pdf

Kiút a válságból – a föderatív Európai Unió átalakulása Európai Konföderációvá
http://nemzetiegyseg.com/Kiutavalsagbol.pdf

Szent Korona Értékrend Akadémia első fokozat munkaanyaga
http://nemzetiegyseg.com/Elsofokozat.pdf

Szent Korona Értékrend Akadémia második fokozat (gyakorlati alkalmazás) munkaanyaga
http://nemzetiegyseg.com/Masodikfokozat.pdf

Alulról fel és felülről le - A Szent Korona Értékrend Akadémia Harmadik Fokozatának Átadó Szere
http://nemzetiegyseg.com/Alulrol%20fel%20es%20felulrol%20le.pdf

Útmutató az Összehangolt Önellátó rendszer felépítéséhez
http://nemzetiegyseg.com/Utmutato.pdf

Emberközpontú relációs adatbázis-kezelő rendszer és játékelmélet-alkalmazás
http://nemzetiegyseg.com/Emberkozpontu.pdf

Emberközpontú közgazdaságtan
http://nemzetiegyseg.com/Emberkozpontu_kozgazdasagtan.pdf

A Szent Korona Értékrend társadalomszervezési rendszere (Összefoglaló)
http://nemzetiegyseg.com/SzKE_tarsszerv.pdf

Magyarország Szent Korona eszme szerinti Szabadság Alkotmánya

1. §

(1) Magyarország örökké szabad.

2. §

(1) A kötelezettségek és jogok egységében a Szent Korona minden tagja egy és ugyanazon szabadságot élvez, amely nem szűntethető meg és nem korlátozható.

(2) A Szent Korona tagja:
a./ az államalapító magyar nemzet tagja, bárhol él a világon, valamint
b./ az államalkotó nemzetek tagjai, ha a Szent Korona Országának területén élnek

3. §

(1) Ami a Szent Korona Országa földjén, földje alatt és földje felett van, a Szent Korona örök és elidegeníthetetlen alkotórésze, amelyet csak a Szent Korona másik alkotóeleme, a Szent Korona tagjai birtokolhatnak.

(2) A birtokos jogai azonosak a tulajdonjoggal, kivéve:
a.) Nem semmisítheti meg a birtokot.
b.) Nem változtathatja meg a birtok rendeltetését.
c.) Csak a Szent Korona tagjára ruházhatja át (örökítheti) a birtokjogot.

4. §

(1) Minden magyar érték a magyar érdekeket szolgálja.

5. §

(1) Mindazzal szemben, aki megsérti a Szent Korona értékrendjét, a Szent Korona minden tagjának nemcsak joga, hanem kötelessége ellentmondani és ellenállni.

(2) A Szent Korona értékrendjének megsértését jelenti:
a./ az állam szabadságának,
b./ a Szent Korona tagjai egyéni vagy társadalmi csoportot érintő szabadságának,
c./ a birtoklás szabályának,
d./ a vendégjog szabályainak,
e./ a tevékenység végzésével kapcsolatos szabályok
megsértése, veszélyeztetése és minden erre irányuló magatartás.

ISBN 978-963-303-010-4
978-963-303-010-4